

Giới thiệu AV Quay Chụp Chỉ Nam

Thể loại: Nguyên sang, Ngôn tình, Hiện đại, HE, Tình cảm, H, NP

Nội dung chính của câu chuyện xoay quanh nữ chính là diễn viên chuyên đóng những cảnh nóng AV 18+ mà mãi vẫn chưa nổi tiếng Kiều Kiều cùng hợp tác đóng phim với 6 nam diễn viên đứng đầu bảng trong cùng công ty.

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chỉ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 1-1: Diễn cảnh bị cưỡng bạo không đúng (1)

Edit & Beta: Song Ngọc

"Cứu mạng... Đừng... Cầu xin anh..."

Quy đầu cực lớn thâm nhập vào chỗ sâu nhất của âm đ*o, tầng tầng nếp uốn bị căng ra, cảm giác trướng đầu chạy một đường từ sống lưng lên đến não, Kiều Kiều ngẩng đầu làm lộ cằm cổ tuyết trắng rồi phát ra tiếng thét chói tai.

Đôi tay người đàn ông nắm eo thon của cô, nửa người dưới mạnh mẽ đâm tới, dương v*t đâm từng cái vào hoa huy*t của Kiều Kiều, cắm sâu vào rồi lại rút ra theo tiết tấu, người đàn ông thậm chí còn nâng một chân của Kiều Kiều lên treo ở trên bàn, đem hoa huy*t đáng thương hể hể đang chịu nỗi khổ chà đạp bại lộ dưới ánh đèn sáng ngời.

Ừm... ngoan ngoãn yên tĩnh một chút, tôi sẽ chăm sóc em thật tốt, người đàn ông có được cơ hình thang (một kiểu cơ của đàn ông sau khi tập luyện) và cơ bắp phát triển, đáng người cân xứng, mạnh mẽ, một chút cũng sẽ không làm người khác có cảm giác quá khoa trương, người đàn ông cắn một bên vành tai của Kiều Kiều, nói những lời nói dâm dăng, một bên đâm sâu vào, khoái cảm mãnh liệt đến nỗi mồ hôi rơi xuống "Oh... thật chặt..."

"Tha cho tôi đi... tôi sắp không được rồi..."

Khỏe mắt của Kiều Kiều nổi lên vết đỏ ửng nhàn nhạt, cô rên rỉ một tiếng, sau đó thân thể bỗng nhiên giật một chút, quy đầu của người đàn ông lập tức chạm tới điểm mẫn cảm ở cửa tử cung, Kiều Kiều cắn bản chịu không chịu nổi, đột nhiên xoắn chặt dương v*t vẫn đang "mở rộng đất đai" của người đàn ông kia, thân thể hần cũng run lên, sau đó thể nhưng lại ngừng lại bên trong thân thể Kiều Kiều.

Nhiếp ảnh gia bên cạnh bỗng nhiên kêu lên: "Cut..."

Ừm? Thế nào? Kiều Kiều không hiểu nguyên nhân mở to mắt, một giây sau cô từ trong nhân vật "nữ sinh đang bị cưỡng gian" thoát ly ra tới, giờ tay lau một chút nước mắt mình vừa chảy ra, hai chân vẫn duy trì động tác mở rộng kỳ lạ, nhìn về phía nhiếp ảnh gia và người đàn ông, "Không đúng chỗ nào sao?"

Khuôn mặt người đàn ông đen như đáy nồi, anh ta im lặng không lên tiếng, rút khỏi thân thể Kiều Kiều, cởi "áo mưa" ra rồi ném xuống.

Nhiếp ảnh gia mỉm cười nói: "Anh ta bắn".

Tần Thụy Thành tức giận quay đầu lại nói: "Câm miệng, chờ tôi 10 phút".

Câu này khiến Kiều Kiều không kiềm chế nữa, "Phốc" cô cười, nhũ hoa nhỏ mềm mại trước ngực run rẩy không ngừng, có thể nhìn ra được cô thật sự vui vẻ, "Trời ơi... Tần Thụy Thành, chuyện này có thể làm em cười một năm. Ha ha ha ha, em cũng không biết mình lợi hại như thế... Ha ha ha".

Cô vừa cười vừa tiếp nhận thăm lỏng trợ lý đưa qua, đắp lên người, không che giấu nổi biểu tình đắc ý.

Dù sao ở trong nghề này, Tần Thụy Thành cũng rất nổi tiếng, hình ảnh của anh rất có tính xâm lược, không dám nói đã "làm" với bao nhiêu cô nhưng bản thân xem như đã chiến qua trăm trận, tuyệt đối vô cùng chuyên nghiệp, hôm nay ở chỗ Kiều Kiều lại bắn "ngoài kế hoạch", nói ra xác thực là một việc đáng để Kiều Kiều kiêu ngạo.

"Kiều! Kiều!" Tần Thụy Thành nghiêng răng nghiêng lợi kêu tên cô, anh ta đi tới, một phen túm lấy thăm lỏng trên người Kiều Kiều, tách đùi của cô ra, làm bộ muốn cắm vào một lần nữa.

Kiều Kiều cười đến thở hổn hển, dùng bàn tay vô lực mà đẩy anh ta ra: "Đừng đừng, anh đã mềm rồi, không cắm vào được".

Đương nhiên Tần Thụy Thành sẽ không thật sự chạm vào Kiều Kiều, làm nghề này như bọn họ, trong công việc cùng trường hợp riêng tư phân biệt rất rõ ràng, trước máy quay, phiên bản phức vụ, sửa nước hòa hợp thế nào cũng là công việc, đóng máy tất cả mọi người đều là bạn, là đồng nghiệp, không thể làm mọi thứ lẫn lộn, ranh giới phải thật sự rõ ràng.

Kiều Kiều đã cười tủn, bò từ trên bàn xuống, Tần Thụy Thành tức giận đến vô cùng, ngồi trên ghế sofa nghỉ ngơi chờ hồi phục, nhiếp ảnh gia đang điều chỉnh lại phim, trợ lý đưa đồ uống bổ sung năng lượng cho Kiều Kiều, toàn bộ trường quay tính cả nam nữ diễn viên cũng mới bốn người, không cần đạo diễn. Trong thực tế, công ty WAWA nơi Kiều Kiều làm việc được xếp hạng đứng đầu trong ngành về nội dung, kỹ thuật quay chụp phim, chẳng qua là lần đóng phim này của Kiều Kiều và Tần Thụy Thành là đột nhiên quay thêm. Một cảnh này cũng tương đối đơn giản, không có cốt truyện và lời kịch gì, kinh nghiệm của hai người cũng phong phú, Tần Thụy Thành còn có thể tự mình cầm máy quay phim quay một ít hình ảnh cận cảnh, cho nên lần này an bài nhân viên công tác rất ít.

"Anh ơi, ngày mai, anh có đến cuộc tuyển chọn diễn viên ở công ty trụ sở không? Kiều Kiều ngồi đối diện Tần Thụy Thành, nâng má hỏi anh ta.

"Em nói bộ phim có cốt truyện đó sao?" Tần Thụy Thành cũng cầm lấy đồ uống bổ sung năng lượng rồi uống một ngụm. Anh tùy tiện mở hai chân ra, không để ý đến việc dương v*t thô dài đang mềm nhũn của mình bị bại lộ, "Hình như buổi chiều anh có quay phim ở đó 1 tiếng đồng hồ. Thế nào? Em cũng tới sao?"

"Đúng vậy, hôm nay đạo diễn Tổng gọi điện thoại cho em, ông ấy cũng sắp xếp cho em qua đó vào ngày mai, anh cũng đi thì thật tốt quá, em còn chưa được quay phim ở trụ sở nhà, có người quen thì quá tốt", Kiều Kiều cười ngọt ngào.

Cô không nói dối, tuy rằng thời gian cô gia nhập nghề này không ngắn nhưng nguyên nhân làm cô không lạnh cũng không nóng đại khái là do bất kể hình tượng hay dáng người của cô đều không phải thật xuất sắc, đa số thời điểm đều tham diễn, làm nền nâng diễn viên nam mà WAKA ưu ái lên, công ty WAKA đều tận lực chế tạo phim có cốt truyện AV theo hướng "hoa lệ", "duy mỹ" nên vì vậy mà đào tạo ra một đám diễn viên nam chất lượng hoàn mỹ, mục tiêu thị trường người xem cũng càng rộng lớn.

Cảnh diễn ngày hôm nay, chính là làm cho Tần Thụy Thành gia tăng "độ thành thực của nhân vật". Còn tiết mục cường gian đột nhiên thêm vào là một bộ phận nhỏ thuộc về phân đoạn "Tổng tài hệ liệt" của Tần Thụy Thành đang quay.

"Anh không thích quay ở trụ sở, có mấy diễn viên nữ lúc quay thì làm quá lên!" Tần Thụy Thành nhún vai, "Vừa nghe âm thanh của các cô nàng đó anh liền mềm, quay bao lâu cũng không muốn bắn".

"Tần Tần", Kiều Kiều chớp chớp mắt, ý vị thâm trường nói, "Vậy xem ra em làm anh muốn ngừng mà ngừng không được".

"Nhiếp ảnh gia!" Lần này, trước khi quay, Tần Thụy Thành đã hô to một tiếng, nhiếp ảnh gia đã sớm lắp máy móc chờ ở bên cạnh, Kiều Kiều bị Tần Thụy Thành xách lên như gà con. Anh kéo tấm khăn tắm ra rồi ôm cô tới trên đùi của mình, dương v*t hoàn toàn cương cứng kia của anh giống như một cây gậy sắt được thiêu đỏ chống lên kế mộng của Kiều Kiều, quy đầu phình to dính dâm dịch lóe sáng, đó là d*m thủy Kiều Kiều chính mình lưu lại. Tại thời điểm Tần Thụy Thành đem cô nhấc lên đã sớm liền nhịn không được mà ướm.

Ấn ngôi sao và cmt hô mới đy nào < Phái fl team thì ms đọc đc chương sau nhea ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1-2: Diễn cảnh bị cưỡng bạo không đúng (2)

Edit & Beta: Song Ngọc

Tần Thụy Thành cầm "áo mưa" lên rồi mang vào cho mình.

"Phạm quy, phạm quy!" Kiều Kiều vừa đẩy Tần Thụy Thành vừa hoảng sợ nhích người ra sau, kích cỡ cây dương v*t của Tần Thụy Thành rất kinh người, nóng đến mộng nàng sinh đau, anh ác ý mà buông lỏng cánh tay đang vòng lại eo của cô sau đó đứng lên, khiến cho Kiều Kiều kinh hô một tiếng, sau đó chỉ có thể duỗi tay chủ động ôm cổ anh, "A. Em sắp ngã xuống".

Máy quay đã bắt đầu hoạt động, Tần Thụy Thành hôn môi Kiều Kiều, dựa vào khoảng cách ở cổ phủ bên tai Kiều Kiều, nhỏ giọng nói: "Kiều Kiều, xem lần này anh không đâm chết em".

Bởi vì là AV hướng tới nữ tính xinh đẹp, để không cho khán giả nữ sinh ra cảm giác không tốt nên thời điểm "làm" đều cầm diễn viên nam nói thô bạo, Tần Thụy Thành chỉ có thể nói nhỏ cho Kiều Kiều nghe.

Anh đứng tư thế hướng lên trên, dương v*t thô dài giống như một con rắn to lớn nhắm ngay cửa tiểu huyệt của Kiều Kiều đi vào, Kiều Kiều chỉ cảm thấy eo trầm xuống, sau đó đã bị dương v*t to lớn cắm đến toàn bộ nửa người trên đều ngã về phía sau, phần lưng cong thành một độ cong mỹ lệ, thon dài giống như một vầng trăng rằm.

Quá sâu.

Kiều Kiều rên một tiếng, Tần Thụy Thành một bên hung hăng cắm, một bên ôm cái mộng của Kiều Kiều hướng bàn bên kia đi qua, "tiếng lạnh" của

đương v*t Tần Thủy Thành ở công ty WAKA được các nữ diễn viên "đồn xa", đã dùng qua đều khen, còn muốn dùng nữa, lúc này Kiều Kiều lại chỉ cảm thấy bụng của cô đều bị đâm sắp hỏng rồi, bị thêu đốt, nhất định Tần Thủy Thành đã đâm tới cửa tử cung.

"Đừng. A... Quá sâu... Em không chịu nổi..."

Từ trước đến nay d*m thủy của Kiều Kiều rất nhiều, bàn tay to của Tần Thủy Thành nhéo ngực cô, bắt đầu đâm vào, rút ra, sau khi Kiều Kiều hét lên một tiếng, trực tiếp đâm chìm vào khoái cảm giống như sóng biển, d*m thủy theo đuôi cô chảy xuống, thậm chí một ít còn trực tiếp theo tình hoàn đang run rẩy của Tần Thủy Thành chảy xuống đọng trên sàn nhà, các chấm nhỏ màu trắng đọng lại vô cùng rõ ràng trên nền gạch màu đen.

"Một chút như vậy liền chịu không nổi", Tần Thủy Thành cố ý đem dương v*t đâm thật mạnh vào rồi lại chậm rãi rút ra, nửa thật nửa giả mà nói chuyện, "Vừa rồi không phải thực uy phong sao? Hiện tại thế nào lại kêu không được?"

Mẹ nó, Tần Thủy Thành, em nhớ kỹ anh.

Trong lòng Kiều Kiều buồn bực chửi thầm, nhưng trên mặt cô vẫn làm ra bộ dáng yếu ớt như sắp bị hỏng mất, dựng thẳng bộ ngực của mình hướng về mặt Tần Thủy Thành: "Tha cho em đi... Cái gì em cũng đồng ý..."

Tần Thủy Thành cười, đột nhiên rút dương v*t từ trong hoa huy*t Kiều Kiều ra, sau đó anh nắm đầu tóc của cô, đem đầu cô ấn vào giữa hai chân mình, cười như không cười mà nói: "Liếm nó".

Kiều Kiều tại nơi camera quay không tới hung hăng nhéo cái mông cơ bắp căng chặt của Tần Thủy Thành một phen.

Được một tác lại muốn một thước, tự mình thêm diễn, Kiều Kiều không tình nguyện há mồm khó khăn đem dương v*t của Tần Thủy Thành ngậm vào miệng, giống như lúc quay chụp, trừ bỏ cảnh tượng đặc thù đạo diễn sẽ yêu cầu, còn lại đều do nam nữ diễn viên chính mình tự diễn, nhiếp ảnh gia chỉ cần ở bên cạnh chụp là được, nhưng lần này không có cảnh diễn khẩu giao, Tần Thủy Thành kỳ thật là tự do phát huy, làm được phần khởi.

Kiều Kiều hạ quyết tâm làm Tần Thủy Thành đẹp mặt, trên mặt cô không biểu hiện gì, nhìn bộ dáng ngây ngô cực kỳ nhưng trên thực tế cô đang dùng hàm răng cùng đầu lưỡi xảo quyết mà xoa đỉnh dương v*t của anh, đầu lưỡi nhỏ trơn trượt cùng hàm răng phối hợp khăng khít, Tần Thủy Thành hít hà một hơi, không ở trước camera trực tiếp nổi điên, lộ ra tư thái động tình khó gặp.

Kiều Kiều tròn mắt hướng phía trước nhìn thẳng Tần Thủy Thành, trong ánh mắt tràn đầy nóng lòng muốn thử.

Tần Thủy Thành đáp lại, nắm đầu v* hồng nhạt bên trái của cô, hung hăng xoa nắn, thân mình Kiều Kiều lập tức không chịu nổi không chế mà run rẩy, khoang miệng bị dương v*t lấp đầy cũng chịu ảnh hưởng, không cam lòng phát ra một tiếng rên rỉ. Đó là điểm mẫn cảm của Kiều Kiều, nam diễn viên từng hợp tác cùng cô đều không biết nhưng thời điểm Tần Thủy Thành cùng cô quay lần đầu liền phát hiện, cho nên bình thường anh tận lực không chạm vào đề Kiều Kiều trong lúc công tác không đến mức quá nhập tâm cùng một mối.

Bất quá lần này khá tốt, hai người bắt đầu đua kỹ thuật dưới ống kính. Kiều Kiều biết lần quay này có hạn chế, không dài quá 20 phút, cô tràn đầy ác ý nghĩ, anh cho em chờ xem, họ Tần, em lần này không thể không làm anh tức giận vũ khí trước.

Đầu lưỡi cô bắt đầu liếm điểm mẫn quy đầu, vừa liếm vừa mút phát ra âm thanh tím tím, Tần Thủy Thành phát ra tiếng gầm nhẹ, trên trán nổi gân xanh, một tay anh túm Kiều Kiều đang ngồi xổm trên mặt đất dậy đem cô đặt lên bàn một lần nữa sau đó tách đùi cô ra hung hăng đâm vào một phen.

Thật tuyệt!

Nội tâm cả hai đều không hẹn mà phát ra một tiếng thở dài như vậy, vách trong Kiều Kiều xoắn chặt, Tần Thủy Thành bắt đầu tấn công điểm mẫn cảm của Kiều Kiều. Trong lúc nhất thời tiếng rên rỉ, thờ dục đan vào nhau, không biết đâm dịch của ai nhỏ ra từ chỗ giao hợp, tình hoàn va chạm cái mông Kiều Kiều phát ra tiếng va chạm thanh thúy, Tần Thủy Thành đem bản thân biến thành máy đóng cọc, một chút, một chút tàn nhẫn đâm vào hoa huy*t nhỏ của Kiều Kiều.

Nhưng rốt cuộc vẫn đang làm việc, Tần Thủy Thành đành phải đổi câu "Hôm nay xem ra là anh không thể đưa em lên trời được rồi!" thành "Anh... Xem ra anh phải đưa em lên thiên đường!"

Nhiếp ảnh gia nuốt một ngụm nước miếng, hạ bộ của ông cũng đã nổi lên một khối rất lớn, ông đã làm nhiếp ảnh gia ở WAKA không chỉ 1-2 năm, trong quá trình làm việc thật đúng là chưa từng cứng như lúc này.

Còn tên trợ lý bên cạnh ông ta sớm đã vào WC dùng tay giải quyết.

Thời gian đã trôi qua 15 phút, trong lúc này Tần Thủy Thành lại lôi kéo Kiều Kiều lên sàn nhà cầm một lúc, sau đó rút ra khỏi thân thể cô, qua một thời gian lại cầm vào, rốt cuộc thân thể Kiều Kiều rất mẫn cảm, Tần Thủy Thành kinh nghiệm lại phong phú, Kiều Kiều chịu không nổi mà ở trên sàn nhà trải qua cao trào một lần, không phải loại cao trào khi diễn xuất, là phun nước thật sự. Điều này làm cho tươi cười trên mặt Tần Thủy Thành ở nửa đoạn quay chụp sau không dứt.

Bất quá Kiều Kiều cũng không để Tần Thủy Thành tốt đến đâu, anh cảm giác tình hoàn của mình đều phải nổ tung, tuyến tiền liệt nghẹn bởi vì không bán thời gian dài mà có cảm giác hơi hơi không khỏe, cơ hồ toàn bộ bằng những năm qua chính mình "hành nghề tích lũy". Chính anh cũng cảm thấy thực kinh ngạc, rõ ràng Kiều Kiều lớn lên không quá xinh đẹp, ngực cũng không phải quá lớn, thế nào cầm vào liền có cảm giác như vậy? hoa huy*t nhỏ dường như sâu không thấy đáy, chặt như là một cái miệng nhỏ đang ra sức ngậm lấy chính mình, d*m thủy lại nhiều, trong cơ thể rất nóng. Tần Thủy Thành thầm nghĩ này thật là so với sở hữu nữ diễn viên anh đã từng diễn chung đều làm anh không thể tự kiềm chế, cũng không có biện pháp kiềm chế.

Anh cảm lòng không đau, tốc độ nhanh hơn, Kiều Kiều bị đâm sấp thành biển thành một vũng nước, cô vô lực hừ nhỏ, so với lời nói càng trêu chọc người hưng phấn, trong đầu Tần Thụy Thành nảy ra ý tưởng muốn kéo rót áo mưa, trực tiếp đem tinh dịch của mình bắn vào tử cung Kiều Kiều. Đường như đã nhìn đến cực hạn, Tần Thụy Thành cảm thấy chính mình nhìn không được nữa mà bắn ra một chút, eo cường tráng cùng toàn bộ cơ căng lên, cơ bắp trên đùi cũng nổi lên, từng giọt mồ hôi chảy xuống, rốt cuộc quay hết 20 phút, lần này Tần Thụy Thành không có "chuyên nghiệp" như thường ngày mà làm nhiều một chút, gần như thời gian vừa đến anh liền không chống đỡ được, thét lớn mà bắn ra.

Rống thật to, cuối cùng thời điểm bắn cả người Kiều Kiều bị anh hung hăng kháp vào trong lồng ngực, dương v*t nóng bỏng vừa kéo vừa kéo mà chạm vào thân thể Kiều Kiều, mặc dù cách áo mưa, Kiều Kiều vẫn cảm thấy tinh dịch nóng bỏng giống như trực tiếp tưới ở trong thân thể của chính mình.

"Cut!" Nhiếp ảnh gia vội vàng hô một tiếng, sau đó che hạ bộ đi đến hậu trường, Kiều Kiều thở hổn hển bị Tần Thụy Thành ôm vào trong ngực.

Anh thừa dịp không có ai mà xoa xoa bộ ngực của cô. Kết thúc quay chụp lại làm loại động tác này có thể nói đã cấu thành tội quấy rối tình dục, nhưng là nửa người dưới của cả hai còn dính nhau, Kiều Kiều cũng lười so đo cùng anh.

"Kiều Kiều, Tiểu Kiều, thời điểm nào em quay nữa, anh còn muốn cùng em hợp tác."

"Anh đi tìm chết..." Kiều Kiều hữu khí vô lực mà hất tay Tần Thụy Thành xuống, "Không bao giờ quay cùng anh nữa, em đều mau bị ngắt xiú đi... Mỗi ngày đều như vậy, nhân lúc còn sớm liền rửa tay gác kiếm đi (bỏ nghề)".

"Nếu em bỏ nghề thì tới tìm anh, anh sẽ nuôi em."

"Cút đi..."

Ân ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2-1: Mới tới trụ sở công ty (1)

Edit: Chu

Beta: Ami Cuteo ><

Kiều Kiều đứng ở trước tòa nhà cao ngất. Cô ngẩng đầu nhìn lên trên nhưng chữ WAWA màu vàng kim to lớn bị ánh mặt trời chiếu rọi. Cô khản trương nuốt một ngụm nước miếng nhỏ.

Ngoại trừ năm đó lúc đến phòng vấn và thử chụp hình lần đầu tiên thì cô chưa bao giờ đặt chân tới lại chỗ này bởi vì cô vẫn luôn quay chụp ở phân bộ. Bây giờ lại vì quản lý phụ trách kiêm người lãnh đạo trực tiếp - Tổng Kỳ Ngôn gọi điện thoại bảo cô đến đây nên cô mới tới. Trong lòng cô hiện lên cảm giác hoảng loạn giống như người nhà quê lần đầu tiên đến thành phố.

Hôm qua cô có hẹn gặp với Tần Thụy Thành ở đại sảnh. Kiều Kiều nhìn đồng hồ, phát hiện vẫn chưa tới thời gian hẹn nên cô tính toán ngồi ở trên chiếc ghế sofa trong đại sảnh chờ hân.

Thời đại này đối với AV đã sớm tương đối thoáng. Diễn viên đóng AV cũng giống như người làm việc bình thường khác. Họ cũng được hưởng bảo hiểm y tế và những phúc lợi cần có. Xã hội cũng đã sớm trải qua giai đoạn khinh thường những diễn viên đóng AV. Hiện tại thì nhiều công ty AV trỗi lên như măng mọc sau mưa nhưng trong đó có hai công ty nổi bật nhất với nhãn hiệu lâu đời như "WAWA" và "Tân Vũ Giải Trĩ" vẫn cứ đứng đầu trong lĩnh vực này và không thể lay động. Trong sảnh lớn của WAWA được trang hoàng rất khí phái giống như những tập đoàn nổi tiếng trên thế giới. Chỉ riêng tầng một đã cao 5-6m, còn bố trí người phụ trách quây lễ tân và khu uống trà miễn phí. Kiều Kiều chọn một góc yên tĩnh rồi ngồi xuống. Cô vừa quay đầu thì nhìn thấy một nhóm người cả trai lẫn gái trẻ tuổi đang đứng bên trái thang máy. Nhìn cách trang điểm thì hẳn là những người mới tới phỏng vấn hôm nay.

Đối với ngành AV mà nói thì những nhân tố mới mẻ ắt không thể thiếu ngoại trừ những người từng có kinh nghiệm và ngoại hình. Người xem bắt bẻ hà khắc rất dễ dàng chán về ngoại của diễn viên AV. Cũng may là phần lớn diễn viên cũng chỉ làm mấy năm liền rút khỏi để kết hôn. Vậy nên tuy rằng mỗi năm có nhiều người mới tới nhưng cũng không đến mức bão hòa diễn viên.

Nghĩ đến đây, Kiều Kiều có chút ỉu oải. Cô không có bạn trai, nếu rút lui khỏi ngành này thì không biết thế nào. Cuộc sống của Kiều Kiều rất đơn giản, nhà cô cũng không phải có hoàn cảnh khó khăn, chỉ là do tốt nghiệp đại học xong mà chưa tìm được việc rồi lại ngoài ý muốn quen biết Tổng Kỳ Ngôn nên cô mới bước vào ngành này. Nghĩ tới đây, cô cảm thấy lúc đó mình mơ màng hồ đồ dần thân vào ngành AV khó khăn, cũng còn may là theo đúng người. Những AV cô đóng tuy không nhiều nhưng được cái có danh tiếng tốt. WAWA lại là công ty giàu có, trải qua hai năm làm việc cũng coi như nhẹ nhàng và vui sướng.

Tuy nói như vậy nhưng có đôi khi cũng gặp phải mấy chuyện khó khăn. Kiều Kiều nhìn Từ Từ Từ yếu điệu lượn lờ đi hướng mình, trong lòng liền kêu

rên một trận.

Oan gia lại gặp nhau a....

Từ Từ Từ tên thật là Từ Như Nam, bởi vì hành nghề này nên cô ta đã sửa tên lại. Kiều Kiều với cô ta là bạn học đại học. Hai người không hợp nhau, hơn nữa lại trời xui đất khiến cùng nhau trở thành người mới vào công ty WAWA. Trong AV đầu tiên, Tổng đạo diễn lại trực tiếp chọn Kiều Kiều làm nữ chính khiến Từ Từ Từ trong lòng vẫn luôn không thoải mái. Cô ta luôn gây hấn khắp nơi với Kiều Kiều.

Con đường hành nghề của Từ Từ Từ cũng không tồi, thứ cô ta dựa vào là cự nhũ của bản thân. Kiều Kiều thế là lúc còn học đại học, hai vú của Từ Từ Từ thật sự không to lớn kinh người như vậy. Nhưng nói thế nào thì cô ta hiện tại cũng coi như là nữ thần. Không giống với Kiều Kiều, tuy cô có vài bộ AV nổi tiếng nhưng vẫn luôn đóng phim ở phân bộ, còn Từ Từ Từ đã được điều tới trụ sở từ lâu.

"A, Kiều Kiều? Sao cậu lại có thời gian rảnh rồi chạy tới đây?" Từ Từ Từ nở một nụ cười. Cô ta không khách khí mà ngồi xuống chiếc ghế mây bên cạnh Kiều Kiều, "Cuối cùng cũng được điều tới đây làm việc sao?"

Kiều Kiều bắt đầu nổi giận.

Từ Từ Từ sao có thể không biết là những diễn viên đóng buổi chiều hôm nay bao gồm có ai. Kiều Kiều rõ ràng là chỉ tới đây chụp một lần mà Từ Từ Từ lại nói như vậy là vì muốn cho Kiều Kiều xấu hổ. Đúng là tính cách của cô ta một chút cũng không thay đổi. Chỉ cần phát hiện Kiều Kiều không bằng mình điểm nào thì cô ta liền chọt ngay chỗ đó.

"Không phải." Kiều Kiều ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Tôi chỉ đến đây quay một vài cảnh rồi liền trở về."

"Ai nha, Tổng đạo diễn cũng quá không có mắt, lúc ấy giống như tìm được bảo bối mà chọn cậu, sao bây giờ lúc cần người thì lại không nâng đỡ cậu a? Thật là....." Từ Từ Từ giả ý thờ dài.

Cô đi tìm chết đi, Tổng đạo diễn có bao nhiêu tốt tôi sẽ không nói cho cô đâu!

"Nga, đúng rồi, chiều nay cậu diễn nhân vật gì vậy?" Từ Từ Từ càng muốn đồ thêm dầu vào lửa. Cô ta lộ ra bộ dáng buồn rầu, "Tớ nhớ là chiều nay toàn đóng mấy vai phụ, vai chính cũng chính có tớ với anh Tần thôi! Vậy cậu..... Đừng nói là cậu diễn nền nha?"

Trên mặt Kiều Kiều thực sự có chút nhịn không được. Đúng là nàng cô diễn nền. Hơn nữa còn là vai pháo hôi làm nền cho nam phụ và nữ phụ....

"Aizz, Kiều Kiều, tớ và cậu từng là bạn học, tuy điều kiện của cậu không tốt lắm nhưng cũng nên nỗ lực tiến tới chứ!?"

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chỉ Nam* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2-2: Mới tới trụ sở công ty (2)

Edit: Song Ngọc

Beta: Ami Cuteo ><

Kiều Kiều cảm thấy mình sắp nhịn không được, cô cực lực đè xuống xúc động muốn đem khuôn mặt của Từ Từ Từ đè trên bàn rồi nhào thành một cái bánh mì loại lớn, Kiều Kiều càng nỗ lực nở một nụ cười thật tươi, sau đó gần từng chữ một từ kể rằng nói: "Tôi... sẽ..."

Lần này Từ Từ Từ không nói gì nữa, lực chú ý của cô ta đã bị người phía sau Kiều Kiều hấp dẫn, cô ta nhanh chóng đứng lên khỏi ghế mây rồi chỉnh mái tóc, khuôn mặt đẹp tỏa sáng trong nháy mắt, sau đó thiên hời bách chuyển nũng nịu hô một tiếng: "Anh Tần!"

Kiều Kiều nghe vậy quay đầu lại, không nghĩ tới bởi vì độ cao mà mặt trực tiếp đụng phải phần hông của người đàn ông, hơi thở ấm áp mềm mại cách mấy tầng vải dẹt dán lên da mặt mông của Kiều Kiều, Kiều Kiều khản trương đến mức lập tức ngã ra sau, trọng tâm của ghế mây không vững mà lung lay một chút, trước 1s khi cô sắp ngã thì cô đã bị đôi tay hữu lực của người đàn ông vịn lại.

A a a a a a.....

Kiều Kiều ở sâu trong nội tâm trong nháy mắt lao nhanh ra ngàn vạn mũi tên nhọn. Đại ca, anh không thể đứng xa một chút sao?! Anh biết rõ ghế mây thấp hơn chân anh như vậy mà sau lại còn đến gần làm cái gì!

Khỏe miệng của Tần Thụy Thành nhếch lên một nụ cười. Anh cúi xuống để gần sát mặt với Kiều Kiều: "Tiểu Kiều, đã đến rồi mà sao không gọi điện thoại báo cho anh một tiếng?"

Tần Thụy Thành trực tiếp làm lơ Từ Từ Từ.

Từ Từ Từ cười gượng hai tiếng. Tần Thụy Thành lúc này mới ngẩng đầu hướng cô ta chào hỏi cho có, vì thế Từ Từ Từ chỉ có thể xấu hổ mà ngồi trở lại ghế mây.

Tuy công ty WAWA là thị trường khai thác cả nam lẫn nữ nhưng dù sao cũng là công ty truyền thống chuyển loại hình quay phim nên vẫn có nhiều nữ diễn viên hơn. Ngoài vài người có danh hiệu ‘nữ vương doanh thu’ thì địa vị của nữ diễn viên AV ở trong công ty tương đối thấp. Còn nam diễn viên thì lại khác. Nam diễn viên có được ngoại hình đẹp trai vốn rất ít, đặc biệt là đối với ngành giải trí AV thì thể lực cùng dáng người là yêu cầu nghiêm khắc và quan trọng nhất. Trong công ty lớn như WAWA cũng chỉ có 6 - 7 nam diễn viên nổi tiếng và họ đều có được lượng fan cố định. Vậy nên địa vị của nam diễn cao hơn nữ diễn viên rất nhiều lần.

Doanh thu từ AV Tần Thụy Thành đóng vẫn luôn rất cao nhưng tháng trước lại bị quán quân Giản Bạch Du và hắc mã Chu Viễn Xuyên mới xuất hiện đè ép xuống. Thế nên nữ diễn viên như Từ Từ Từ ở trước mặt Tần Thụy Thành thì xác thật là không dám ngẩng đầu.

“Kiều Kiều, đều tại em lúc nãy quá nhiệt tình.”

Tần Thụy Thành ngồi kế bên Kiều Kiều, giữa quần anh ta đã phồng lên một khối, Kiều Kiều liếc mắt một cái liền biết đây là nửa cứng bởi vì khi Tần Thụy Thành hoàn toàn cương cứng thì kích cỡ còn lớn hơn nhiều.

“Ai bảo anh đến gần như vậy?!” Kiều Kiều cả giận nói, “Em còn sợ chạm vào sau này trên mặt sẽ bị rách da nha.”

“Vậy làm đến toàn thân đều rách mới tính xong.” Tần Thụy Thành cười tiếp lời.

Ngại vì Từ Từ Từ ở đây nên Kiều Kiều không dám cãi lại. Cô chỉ hừ một tiếng xong không thèm nhìn anh.

Từ Từ Từ không ngờ rằng quan hệ giữa Kiều Kiều và Tần Thụy Thành lại tốt như vậy! Đây là lần đầu tiên cô ta đóng chung với Tần Thụy Thành. Tuy cô ta nói Kiều Kiều là người đóng làm nền nhưng thật ra chính cô ta cũng là một trong số đó. Bởi vì Tần Thụy Thành là nam chủ của bộ phim này nên địa vị của những nữ diễn viên đóng cùng anh cũng được thuận nước đẩy thuyền. Để có được nhân vật này, Từ Từ Từ tốn không biết bao nhiêu công sức. Nhìn bộ dáng của Tần Thụy Thành thì có thể biết anh đã sớm hợp tác rất nhiều lần với Kiều Kiều nhưng Kiều Kiều rõ ràng là một nữ diễn viên 18+ chưa đủ tư cách tới làm việc ở trụ sở mà?

Chẳng lẽ đây là chỗ tốt khi đi theo Tổng đạo diễn?

“À... Buổi đóng phim chiều nay mong anh Tần chiếu cố nhiều hơn.” Từ Từ Từ hiển nhiên không cam lòng vẫn luôn bị Kiều Kiều đoạt sự nổi bật nên cô ta cần rằng ở một bên cười chen vào nói.

“Ân?” Tầm mắt của Tần Thụy Thành rút cuộc cũng ban phát nhìn về phía cô ta, anh ngừng một chút rồi mới phản ứng lại: “Cô là Từ gì đó hả?”

“Đúng vậy! Trí nhớ của anh Tần thật tốt, em chính là người đóng chung với anh chiều nay. Em tên Từ Từ Từ.” Giọng điệu của Từ Từ Từ ồ ồ ồ.

“Ân.” Tần Thụy Thành gật gật đầu, “Làm phiền cô đi nói cho đạo diễn là chút nữa tôi mới qua đó. Nhân tiện bảo ông ta dành chút thời gian chụp thêm mấy tấm ảnh bìa cho cô.”

Đây rõ ràng là đang phát tín hiệu ‘cô mau đi đi’.

Từ Từ Từ đành phải đứng lên. Cô ta miễn cưỡng nói tạm biệt rồi mới rời đi, trước khi đi không quên lạnh lùng trừng mắt nhìn Kiều Kiều một cái.

Kiều Kiều yên lặng thở dài một hơi. Xem ra là khoảng thời gian sắp tới cô ta sẽ phi báng và nói xấu sau lưng mình.

“Chiều nay em đóng cùng với ai?” Tần Thụy Thành nhích thân mình đến gần Kiều Kiều, đối với thân hình cao gần 1m9 khi so với cái ghế mây nhỏ xác thật là làm khó anh.

“Ân..... Hình như là một vai phụ, nhân viên hay gì đó của nam chủ cấp, em chưa từng hợp tác với anh ta a.” Kiều Kiều lắc lắc đầu.

“Hình như là người mới.”

“A? Là người mới sao? Em không thích người mới.....” Kiều Kiều buồn bực lắm bả.

Người mới luôn tốn 1 nửa thời gian cho việc loại bỏ tâm tình thẹn thùng. Hơn nữa, kỹ thuật cũng rất kém..... Nếu không phải khẩn trương đến bản trong 1s thì là làm thế nào cũng không “cứng” nổi.

“Không sao đâu, anh đóng xong sẽ tới tìm em. Anh nhớ là lúc 3h em mới bắt đầu quay?” Tần Thụy Thành đặt tay lên trên đùi Kiều Kiều rồi nhẹ nhàng vuốt ve một chút. Kiều Kiều không chú ý động tác mờ ám của anh.

“Nếu vậy thì sẽ làm chậm trễ thời gian của anh a!” Kiều Kiều cảm thấy có chút ngượng ngùng.

“Có gì đâu, dù sao thì anh cũng không bận cái gì. Nếu em thật sự không muốn đóng cùng người mới thì tôi cũng có thể tìm đạo diễn bảo châm chước

một chút rồi dứt khoát đổi thành suất diễn của anh.”

“VẬY sao được..... Đây là công việc, em muốn đóng thử với người mới.” Kiều Kiều lắc lắc đầu rồi kiên định từ chối. Cô rất nghiêm túc trong công việc nha!

Tần Thụy Thành nhú lông mày, anh có chút không đồng ý nhưng cũng không nói gì thêm.

“Đến giờ rồi, anh mau đi chuẩn bị quay chụp đi! Em ngồi ở chỗ này thêm một lát để đọc kịch bản.” Kiều Kiều đẩy Tần Thụy Thành ý bảo anh đi nhanh đi.

“Đọc kịch bản làm gì, em không có lời kịch nào mà!” Hai hàng lông mày của Tần Thụy Thành hoàn toàn nhíu chặt, anh duỗi tay tóm chặt Kiều Kiều, “Em đi cùng với anh, nhìn anh đóng.”

“Không đi không đi, em không phải nhân viên công tác.....”

“Đừng nói nhiều, mau đi theo anh!”

“A —— em đi mà!”

Tần Thụy Thành tóm Kiều Kiều lên rồi sải bước về phía thang máy. Trong đại sảnh có rất nhiều người đều quay đầu lại xem.

Một nhóm người mới tới phòng vẫn thấy một cảnh này liền nghị luận nho nhỏ.

“Đó chính là 1 trong 6 nam thần trong công ty WAWA - Tần Thụy Thành đúng không? Còn đẹp trai hơn nhiều so với trên TV a!”

“Dáng người thật tốt, vai rộng chân dài. Nhưng cô gái đi cùng với anh ấy là ai? Cũng là nữ diễn viên sao?”

“Không biết, tôi chưa từng thấy qua... Nhưng cô ấy cũng rất thanh tú.”

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Hậu trường quay phim

Edit & Beta: Ami Cuteo ><

Kiều Kiều bị Tần Thụy Thành tóm theo tới studio, sau đó bị cưỡng chế ấn ngồi ở trên ghế. Tần Thụy Thành dặn dò Kiều Kiều không thể chạy loạn xong liền đi hậu trường tắm rửa thay quần áo.

Kiều Kiều không quen thuộc hoàn cảnh ở trụ sở WAWA nên khi ngồi trên ghế cũng giống như đang đứng trong đồng lửa, ngồi trong đồng than. Vài nhân viên công tác đi ngang qua đều nhìn cô bằng ánh mắt tò mò nhưng vì do cô là người Tần Thụy Thành mang tới nên cũng không có người nào dám hỏi.

Kịch bản của lần quay phim này là hàng hiếm do WAWA sản xuất. Vì lần trước bán ra được nhiều cho phái nữ nên WAWA quyết định kéo dài hướng đi của kịch bản lần trước, lấy 6 nam diễn viên đứng đầu bảng làm chủ. Phim lấy gần sát bối cảnh sinh hoạt hiện đại làm cơ sở để trưng bày ra cuộc sống ăn chơi đàng điếm của tầng lớp xã hội thượng lưu và yêu hận tình thù giữa các thế hệ. Trong đó, mỗi nam diễn viên đều đóng bao quát mấy cái cốt truyện chi nhánh. Vì vậy nên có rất nhiều tuyến trình quay chụp. Phân bộ và tổng bộ cùng nhau đẩy mạnh hiệu suất làm việc để tranh thủ ra mắt trước khi trao giải phim điện ảnh AV ‘Kim Quy’. Có thể nói, hội đồng quản trị của WAWA muốn đánh sâu vào một chút năm nay tốt nhất cốt truyện phiến.

Kiều Kiều ngẫm cảm thấy hẫ hẫ là không nên đóng. Tuy rằng chất lượng nam diễn viên của WAWA rất ưu tú trong ngành này nhưng về phần kịch bản thì không thể thắng ‘Tần Vũ Giải Trí’.

Kiều Kiều nằm chán nhìn xung quanh, bỗng nhiên nghe được phía sau truyền đến tiếng chụp hình. Cô vốn dĩ cho rằng là nữ diễn viên nào đó đang chụp hình bìa, không ngờ khi quay đầu lại thì thấy được một người đàn ông.

Hơn nữa là một người đàn ông rất nhỏ nhắn.

Người đàn ông có mái tóc đen, dáng người cao gầy, vai rộng chân dài. Anh ta ngồi ở trên một chiếc sofa đơn, yên tĩnh để nhiếp ảnh gia chụp ảnh từ nhiều góc độ khác nhau. Tuy rằng anh ta không cười nhưng biểu tình của anh ta trước sau vẫn ôn nhuận giống như đây là một việc làm có thể thả lỏng. Anh ta ăn mặc cũng thực chỉnh tề. Kiều Kiều đột nhiên nhớ ra là đã lâu rồi, cô chưa từng nhìn thấy người nào ăn mặc chỉnh tề ở trong studio như vậy. Dải lụa màu đen vắt từ cổ xuống đến ống quần chỉ để lộ phần mắt cá chân. Theo động tác của anh ta thì hơi hơi lộ ra một chút da thịt trắng nõn như song

cửa sổ loáng thoáng lộ ra ánh sáng. Chỉ mới nhìn thôi mà đã làm người ta tâm ngửa khó nhìn.

Kiều Kiều gần như nhìn đến ngây người.

Người đàn ông tóc đen nâng mắt, vừa lúc đối diện với tầm mắt với Kiều Kiều. Kiều Kiều sững sốt, sau đó nhanh chóng cúi đầu.

Kiều Kiều có thể xác định 100% người đàn ông này là 1 trong 6 người đứng đầu bảng nam diễn viên xuất sắc ở WAWA nhưng cô cũng không biết rõ là ai.

Kiều Kiều bình thường không có đam mê mua AV về nhà tàng trữ. Hơn nữa, cô vẫn luôn làm việc ở phân bộ xa xôi nên ngoài việc bởi vì vài lần hợp tác chung mà thân thiết với Tần Thụy Thành thì đối với những nam diễn viên khác trong WAWA, cô cũng không quá hiểu biết.

Lúc này, Tần Thụy Thành cũng đã ăn mặc tây trang phẳng phiu xong ra ngoài. Anh nhìn theo ánh mắt Kiều Kiều, trong lòng tức khắc có chút buồn bực, đây không phải là tên hắc mã vẫn luôn đề ở trên đầu mình đọt trước sao?

“Đó là Chu Viễn Xuyên. Thế nào? Em quen anh ta?” Tần Thụy Thành cong lưng không có ý tốt nói nhỏ bên lỗ tai Kiều Kiều.

“Không... Chỉ là cảm thấy anh ta đẹp trai mà thôi!” Kiều Kiều lắc đầu phủ nhận.

“Chẳng lẽ tôi lớn lên thực xấu sao?” Tần Thụy Thành nhướn mày.

“Không... Ân... Về đẹp của anh và anh ta khác nhau.” Kiều Kiều đánh giá trên dưới của Tần Thụy Thành rồi thực nghiêm túc phân tích.

“Sắc tâm không chết.” Tần Thụy Thành cười. Anh vỗ vỗ đầu Kiều Kiều: “Một lát nữa, nếu cảm thấy nhàm chán thì em cứ ra ngoài đi dạo. Dù sao thì tôi cũng có dự cảm là lần quay phim này rất buồn chán.”

“Sẽ không a! Bộ ngực của Từ Từ Từ rất lớn.”

“Thế thì có gì tốt chứ!? Nằm giống như hai quả tạ, tôi không dám dùng sức mút mạnh vì sợ bị keo bên trong độ chết.”

Kiều Kiều phụt một tiếng bật cười, không nghĩ tới Tần Thụy Thành mặt ngoài nhìn như đối với chuyện gì cũng đều thờ ơ nhưng khi độ miệng lên thì cũng thực chọc người a.

Khi hai người nói chuyện thì Từ Từ Từ bên kia cũng đã thay quần áo xong. Vai cô ta diễn chính là thư ký, trong tay còn ôm đạo cụ ‘folder’. Kiều Kiều vừa rồi quét mắt nhìn kịch bản là đoạn nữ dụ hoặc nam từ chối. Vì gia tăng kịch tính cho phim nên còn có cảnh Từ Từ Từ bỏ thuốc Tần Thụy Thành. Bởi vì không phải cảnh phim chính nên đạo diễn cũng không tốn tâm tư, đa dạng cũng ít. Dù sao thì cũng chỉ là cảnh nóng 20 phút.

Tần Thụy Thành chỉnh chỉnh cổ áo tây trang. Vóc dáng anh vốn cao nên khi ăn mặc loại tây trang này phá lệ sấn đến thân hình góc cạnh rõ ràng. Đôi mắt Từ Từ Từ lập tức như dính trên người Tần Thụy Thành. Ánh mắt kia quá mức trần trụi khiến Tần Thụy Thành cảm thấy không thoải mái, anh lạnh lùng trừng mắt nhìn cô ta.

Đạo diễn đứng bên cạnh vỗ vỗ tay, máy quay cũng đã chuẩn bị tốt. Đạo diễn ý bảo các diễn viên vào vị trí của mình, có thể bắt đầu quay rồi.

Tần Thụy Thành hai tay cầm túi quần, chân dài bước lên trước, bắt đầu đóng.

Cảnh quay rất nhanh. Lúc Tần Thụy Thành và Từ Từ Từ đóng đến cao trào, Kiều Kiều liền đứng lên. Tuy rằng cô cũng đóng phim nhưng cô không muốn trực tiếp nhìn người khác quay cảnh nóng. Trong lòng có cảm giác kỳ lạ, nghĩ mấy cảnh quay sau không còn gì để xem nên cô liền xoay người muốn tự mình đi bên kia tắm rửa và chuẩn bị.

Cô nhìn bên phía Chu Viễn Xuyên một chút. Không ngờ là đối phương chỉ mượn chỗ ở đây để chụp hình bia mặt. Mới ngắn ngủn vài phút, người đã đi rồi, chỉ còn lại nhiếp ảnh gia còn đang thu thập dụng cụ.

Nhưng mắt cá chân trắng nõn của anh ta vẫn khắc sâu ở trong đầu Kiều Kiều.

Nơi Kiều Kiều quay cũng không xa. Cô diễn cảnh ở trong nhà, trụ sở của WAWA có vô số phòng nhỏ với nhiều phong cách khác biệt vì chuẩn bị cho các cảnh quay trong nhà. Kiều Kiều ẩn thân mấy trực tiếp xuống tầng trệt nên tất nhiên cũng không biết phía sau một phòng xuân sắc.

Nhiếp ảnh gia khiêng máy quay phim rồi chậm rãi điều chỉnh góc độ.

“A ~ thật lớn ~ đảm em thật sướng a ~” Từ Từ Từ ra sức kêu. Người đàn ông đề ở trên người cô ta lại có chút thất thần. Tần Thụy Thành giương mắt thấy Kiều Kiều rời đi, trong lòng không quá thoải mái. Vậy nên lỡ làm động tác mạnh, mới cầm vài cái liền khiến Từ Từ Từ mềm ở trên bàn công tác, cô ta hét lên một tiếng liên cao trào.

Từ Từ Từ cao trào xong, cả người hoảng hốt đến ánh mắt đều tan rã, thân mình càng giống như sắp hòa tan. Khi quay chụp thường có chiều cổ nữ diễn viên nên lúc xuất hiện loại tình huống này sẽ tạm dừng một chút để nữ diễn viên thở dốc.

Nhiếp ảnh gia làm động tác ý bảo máy quay đã đóng. Tần Thụy Thành không nói hai lời liền đem côn th*t rút ra bên ngoài, Từ Từ Từ rõ ràng chưa kịp phản ứng, theo bản năng mà đem chân quần ở trên eo Tần Thụy Thành, cảm lòng không được mà rên rỉ một tiếng: “Dừng... Thật thoải mái...”

Tần Thụy Thành hoàn toàn không dao động, trực tiếp đánh bay cẳng chân Từ Từ Từ, lãnh đạm mở miệng: “Đã tạm dừng quay, cô nghỉ một lát trước đi.”

Anh rút côn th*o khỏi người cô ta, tùy tay liền ném áo mưa, liếc cũng không liếc Từ Từ Từ một cái.

Không biết thế nào, Kiều Kiều vừa đi, Tần Thụy Thành cảm giác lạc thú của mình đều tiêu tán hơn phân nửa.

Án ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Bệnh lười lại tái phát nên ra chương chậm ahijj ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Diễn nô lệ tình dục không rõ

Edit: Rubby

Beta: Ami Cuteo ><

Kiều Kiều mới vừa tắm rửa xong, cô chỉ quấn một chiếc khăn tắm rồi liền từ trong phòng tắm đi ra ngoài. Làn da trắng nõn bị hơi nước nóng làm cho nổi lên những vết hồng, xương quai xanh không thể bị che khuất bởi khăn tắm, nhìn qua giống như hai dấu đỏ tự nhiên mà thành.

Cô tắm có chút lâu, vốn dĩ là cô sớm đã đến đây nhưng khi cô tới thì lại thấy mỗi người đều đang làm công việc của mình.

Cô đảo mắt nhìn xung quanh một chút nhưng lại không thấy nam diễn viên hợp tác với mình. Tất cả nhân viên đều đã hoàn thành khâu chuẩn bị quay hình.

Phải làm sao bây giờ? Cô vẫn chưa hợp tác và thương lượng về cách diễn chi tiết cùng diễn viên nam mà, còn 5 phút nữa là phải bắt đầu quay rồi a!

Đạo diễn đứng bên cạnh nhìn thấy Kiều Kiều thì vội vàng phát tay bảo cô mau đi đổi trang phục diễn. Cô đành phải đi về phòng trang điểm. Mặc bộ áo quần màu sắc rực rỡ lên người, cô đứng ở trước gương to nhìn bộ đồ rất thiếu vải mình mặc trên người.

Không sai, nhân vật lần này cô sắm vai là một nô lệ tình dục.

Cô thật sự không thích diễn loại nhân vật này lắm vì cô không thể kiểm soát được quyền lợi và thân thể của mình. Loại kiểu nhân vật này thường sẽ bị ngược đãi hoặc bị treo trên tường, tất cả mọi chuyện đều phải phụ thuộc vào diễn viên nam. Trong trường hợp này thì yêu cầu của cô đối với diễn viên nam rất cao. Nếu diễn viên nam kỹ thuật không đủ thì cô sẽ cảm thấy rất thống khổ, ít có được khoái cảm. Cô đã diễn qua vài lần nên có chút không thích loại hình nhân vật này!

Nhưng lần này, cô được gọi tới trụ sở làm thì chắc là công ty đã xác định cô có năng lực, chứng minh rằng kỹ thuật diễn mấy năm nay của cô có tiến bộ. Dù cho diễn viên hợp tác với cô là một diễn viên mới và cô cũng không phải thực sự thích thể loại này thì cô cũng quyết định nhận vai.

Nhưng loại quần áo dành cho nô lệ này thật sự rất thiếu vải a!

Kiều Kiều có chút lo lắng trong lòng vì đến tận bây giờ mà cô vẫn còn không biết bạn diễn của mình là ai và mờ mịt không hiểu biết bạn diễn. Lúc này, cô cũng có hỏi đạo diễn nhưng đạo diễn chỉ nói diễn viên nam chưa tới. Hơn nữa, cảnh diễn này đã được điều chỉnh lại một chút, công ty lại thay đổi diễn viên nam, đối phương là ai, khi nào tới thì không ai có thể biết được.

Kiều Kiều chỉ có thể nằm ở đó yên lặng chờ đợi. Bởi vì đợi quá lâu nên cô cảm thấy mệt mỏi, thế nên cô cuộn tròn và lật người lại nằm nghiêng.

Do chuẩn bị bắt đầu quay nên những người không liên quan đều đã đi ra khỏi phòng, số ở lại chỉ có nhân viên quan trọng và đạo diễn. Vì thế sau một hồi ồn ào người ra kẻ vào, trong phòng dần dần yên tĩnh trở lại.

Đôi mắt bị che lại nên lỗ tai cô thính hơn bình thường, cô thậm chí có thể nghe được âm thanh ấn nút quay rất nhỏ của người quay phim. Không biết đạo diễn đã nói chuyện gì, cô chỉ nghe thấy tiếng bước chân nhỏ nhỏ tới gần.

Đến giờ mà diễn viên nam vẫn còn chưa tới hay sao?

Suy nghĩ của Kiều Kiều dần mơ hồ, cô bắt đầu suy nghĩ coi buổi tối hôm nay nên về nhà như thế nào. Cô thường xuyên phải ở công ty nên đã thuê một chung cư nhỏ, đường đi đến công ty rất xa, vào khoảng 5h30 thì chuyển xe buýt cuối cùng sẽ chuyển bánh, không biết hôm nay có thể hoàn thành xong trước giờ đó hay không a?

Tiếng bước chân càng ngày càng gần, cô đột nhiên bị bao vây bởi một vòng tay ấm áp, đánh vỡ tâm trạng thất thần của cô.

"Đừng..." Trong cổ họng Kiều Kiều phát ra một tiếng rên rỉ thống khổ, cô bị đối phương nắm cầm bắt ngẳng đầu, đối phương lại vẫn không chịu buông tha cho cô mà ép cô từ từ thể nằm chuyển sang quỳ xuống mặt đất. Kiều Kiều cố gắng nỗ lực hạ xương sườn của mình muốn thoát khỏi xiềng xích của đối phương nhưng đối phương lại hung hăng trừng phạt vũ cô.

"Rầm" Tiếng khóa kéo bị kéo xuống, một vật nóng bỏng hình trụ liền thẳng như đạn bắn ra trước mặt Kiều Kiều. Đối phương vẫn cương ngạnh niết cầm của cô, sau đó đưa côn th*t thô to tới gần bên miệng cô, Kiều Kiều thậm chí còn tưởng rằng vật bên miệng mình không phải là dương v*t của đàn ông mà là một khối đồng thô to.

Kiều Kiều có chút bức bối, mới bắt đầu ai lại trực tiếp như vậy, đến bây giờ còn chưa nói với nhau một câu nào đâu.

Cô muốn hô to, tuy xiềng xích treo là thật nhưng cũng không phải đánh thật đâu, khẩu giao là hàng thật giá thật khẩu giao. Kiều Kiều cố gắng cả nửa buổi nhưng cũng chỉ phát ra chút âm thanh vụn vặt từ trong họng, cũng may đối phương chỉ yêu cầu khẩu giao, một tay của đối phương muốn chế trụ cái gáy của cô. Sau một hồi khẩu giao, không chờ Kiều Kiều nói một tiếng, côn th*t của đối phương liền thay thế đồ chơi tiến vào, vừa nóng vừa to làm môi cô run run.

Tối tận đây, Kiều Kiều hoàn toàn tức giận.

Sao có thể làm như vậy a?! Cho dù là người mới cũng không thể nào như vậy được! Không ai nói cho người mới là trước khi bắt đầu đồng thì phải thương lượng trước với bạn diễn sao? Làm thế nào bây giờ?

Kiều Kiều bắt đầu phản đối, tay bị trói làm cô hoảng đến mức giẫy giụa đủ hướng, thân thể mảnh khảnh cũng không ngừng lui về phía sau thế nhưng phía sau chính là vách tường, lui cũng không có chỗ để lui.

côn th*t vừa thô vừa to, quy đầu bịt kín chặt chẽ ở tận sâu nhất trong khoang miệng cô. Kiều Kiều cũng không phải là không thích ứng được với kích cỡ của đối phương nhưng trong thời khắc quan trọng này, nước mắt của cô vẫn không ngừng rơi. Kiều Kiều cố nhịn ho khan, thân mình run rẩy dựa hẳn vào trên tường. Cô muốn cách xa để có thể dễ dàng thở hơn nhưng trong bóng đêm, đối phương vẫn từng bước từng bước ép sát giống như nếu không dùng côn th*t chọc thủng cuống họng của cô thì không chịu bỏ qua.

Đây không phải người mới... Tuyệt đối không phải.... Nhưng rốt cuộc là ai a??

Kiều Kiều thì chặt vật còn đối phương vẫn ung dung. Từ đầu cho đến thời điểm hiện tại, người nọ thể nhưng chưa từng để lộ ra ngay cả 1 tiếng thờ dốt. Kiều Kiều ra sức phục vụ côn th*t thô to của đối phương. Đối phương có chút thờ dốt nhưng vẫn vững vàng giống như bầy trăn hầm cỏ. Không phải đối phương giả vờ khắc chế mà thật sự là không có cảm giác với hành động liếm của Kiều Kiều.

Kiều Kiều cái gì cũng không nhìn thấy, bóng tối bao quanh đôi mắt của cô và che mất toàn bộ tầm nhìn. Cô cố hết sức mở to mắt nhìn xuống dưới tấm bịt mắt đến tận cùng là cái gì nhưng bởi vì bịt mắt cột quá chặt nên cô cũng chỉ có thể nhìn thấy có một tấm thảm lông lạc đà lót ở dưới, có rất nhiều đồ nhưng thật sự cô không thể nhìn thấy.

Nhưng Kiều Kiều có thể cảm nhận chính xác rằng ánh mắt thành thoi của đối phương. Từ đầu cho tới giờ, đối phương chỉ xem cô giống như một con cá chép hồng bụng nhỏ muốn vọt ra khỏi "lưới đánh cá". Người nọ lột xiềng xích và bịch mắt ra, cởi trói tay và dây treo cổ cho cô, sau đó kéo áo lót của cô xuống, ngay cả tóc cũng xổ xuống. Hành động mới mẻ này trước giờ chưa ai làm, người nọ làm xong tất cả rồi mới bắt đầu ung dung hành hạ cô.

Nước bọt nhìn không được chảy xuống theo khoe miệng Kiều Kiều, người nọ dùng một ngón tay chậm rãi sờ soạng vuốt vuốt cầm cô. Sau đó, người nọ nhẹ nhàng lau nước bọt đi cho cô.

Án ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5-1: Hiểu rõ cảnh quay nô lệ tình dục (1)

Edit: Berry

Beta: Su Bà Bà

Kiều Kiều còn chưa kịp phục hồi tinh thần thì đột nhiên bị người kia túm tóc bắt tiếp tục liếm côn th*t. Người kia không cho Kiều Kiều lên tiếng nên đã nhanh chóng nhét đồ vào miệng cô. Kiều Kiều tức giận đến mức đầu bốc khói, cô giẫy giụa kịch liệt nhưng đối phương không thèm để ý đến. Người kia nâng 1 chân của Kiều Kiều lên rồi bắt ngọ đâm vào.

"Án..."

Kiều Kiều cuối cùng cũng nghe được âm thanh của đối phương.

Hai thân thể giao hợp, những tiếng thở dốc vô thức vang lên, Kiều Kiều nghe được âm thanh của người kia xong thì cả người mềm nhũn. Tiếng hừ nhẹ trầm ấm hơi run phát ra từ miệng người kia chỉ ngắn ngủi có vài giây. Sau đó, người kia bắt đầu ra ra vào vào, d*m thủy bóng loáng tuôn ra khiến Kiều Kiều tự động đưa theo tốc độ của đối phương.

Kiều Kiều không chống đỡ nổi, cơn th*t đâm chọc khiến cả người cô tê dại. Nỗi sung sướng bỗng bênh trôi nổi lan tỏa từ bên trong lên khắp đỉnh đầu làm cô muốn trốn cũng trốn không được. Tiếng rên rỉ ư ư được phát ra từ miệng của Kiều Kiều, đối phương cuối cùng cũng thương xót mà túm lấy eo thon của cô, bàn tay ấm áp mang theo vài phần cứng rắn. Người kia dùng tư thế chơi đùa Kiều Kiều từ phía sau. Kiều Kiều nhịn không được mà di chuyển lên xuống theo đối phương.

Sau một hồi vận động, cô rốt cuộc cũng chịu không nổi nữa!

Kỹ thuật của đối phương rất cao siêu, tuy Kiều Kiều đã làm công việc này hai năm và cũng có nhiều lần cảm thấy không chịu nổi nhưng cùng lắm thì cô chỉ cần điều khiển ý thức của mình tưởng tượng ra nhiều cái khác là thoát ra được. Riêng lần này thì cô lại bị đối phương kéo trở về cảm nhận biến đổi trong thân thể, cơn th*t càng lớn dần hơn. Người kia xoắn tóc cô vào những ngón tay, sau đó đỡ lấy vòng eo của cô, cơn th*t trong cơ thể cô bắt đầu thọc vào rút ra. Có nhiều lúc, đối phương chỉ lơ đãng đâm chọc cũng đủ để khổng chế Kiều Kiều, khiến cô muốn dừng mà cũng dừng không được.

Rốt cuộc đối phương là ai a?

Khoái cảm ở hoa huy*t càng ngày càng nhiều, quy đầu ở trong cơ thể thọc vào những chỗ sâu nhất, d*m thủy bóng loáng tuôn ra, điểm mẫn cảm luôn bị chà đạp nên Kiều Kiều không ngừng run rẩy. Cô mở miệng xin tha nhưng miệng lại bị nhét cái nút không thể phát ra âm thanh. Mặc dù cô có thử bao nhiêu cách thì cũng chỉ có thể phát ra âm thanh không rõ ràng. Cô thầm khóc ròng.

Đừng... Đừng tiếp tục nữa!

Thân mình Kiều Kiều bị xoay trở lại, người kia đè cô lên trên tường rồi tiếp tục hung hăng ra vào.

Đối phương cứ liên tục ra vào, có đôi khi sẽ phát ra những tiếng thở dốc. Hình như đối phương đã tới cực hạn, đối phương vứt bỏ sự thành thoi, thay vào đó là ở trong tư thế sắp bại trận. Đối phương không kiềm lòng được mà ôm lấy Kiều Kiều, xoay mặt cô lại rồi hôn lướt qua khuôn mặt đầy nước mắt của cô. Cũng ngay lúc này, cơn th*t của đối phương hung hăng đâm vào sâu trong Kiều Kiều.

Vừa ôn nhu vừa tàn bạo như hòa tan vào nhau.

Kiều Kiều hét lên, thân mình cô giật nảy lên làm cho hoa huy*t ào ào chảy ra mặt dịch tưới ướt cả quy đầu đang chôn sâu trong cơ thể cô.

"Bên trong nóng quá..."

Đối phương cắn lên vành tai của Kiều Kiều và cười nói. Đây là câu đầu tiên từ khi bắt đầu quay cho tới giờ đối phương nói với cô. Kiều Kiều nghe được giọng nói gọi cảm kia xong biết đây không phải là lời thoại trong kịch bản nên bất giác liền đỏ mặt. Đối phương chôn sâu đầu mình vào hõm vai của cô, mấy cọng râu li ti cọ xát khiến cô nhột nhột.

Kiều Kiều cảm thấy sự buồn phiền trong lòng bắt đầu biến mất.

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5-2: Hiểu rõ cảnh quay nô lệ tình dục (2)

Edit: Bery

Beta: Su Bà Bà

Thân mình cô nhũn xuống dưới, tiểu huyết kẹp chặt dương v*t của đối phương. Cảm nhận được từng thớ thịt siết chặt lấy mình, đối phương bất giác thờ phào nhẽ nhỡm. Đối phương không kiềm lòng được lại đột nhiên thọc ra thọc vào, khoái cảm bắt giát quay trở lại làm Kiều Kiều choáng váng, d*m thủy văng khắp nơi. Đối phương không chịu được nên cắn xuống xương quai xanh của Kiều Kiều, hấn dùng hàm răng cắn chặt lấy giống như muốn cắn đến chảy máu.

Khi đạo diễn hô kết thúc, cả người Kiều Kiều vẫn run rẩy nằm nghiêng trên thảm cao. Cô vẫn chưa thoát khỏi sự khoái cảm mà đối phương mang lại.

Nhân viên giúp cô tháo còng tay và bịt mắt. Sau khi được tháo bịt mắt, cô nhìn xung quanh nhưng nhìn khắp nơi vẫn không thể thấy người diễn cùng cô 20 phút trước mà chỉ thấy Tàn Thụy Thành ngồi ở đó, hình như anh đã ngồi ở đó rất lâu rồi!

Gương mặt Kiều Kiều nổi lên phần hồng, sao cô lại cảm thấy rất thẹn thùng.... Đây là công việc bình thường của cô mà nhĩ!?

Nhìn Kiều Kiều vì bị trời eo nên không thể đứng thẳng được, Tần Thụy Thành thở dài. Anh tiếp nhận khăn tắm từ nhân viên chạy chân rồi nhẹ nhàng đi đến bên cạnh Kiều Kiều, sau đó bao bọc kín cô lại.

Kiều Kiều ngược lên nhìn Tần Thụy Thành, nước mắt không rõ nguyên nhân rót xuống giống như những giọt pha lê tan chảy vào mùa đông.

"Lần sau, anh vẫn sẽ tới nhìn nữa!" Tần Thụy Thành trực tiếp bế Kiều Kiều lên rồi nói câu nửa thật nửa đùa.

Kiều Kiều ngược mắt lên nhìn anh, dùng đôi mắt hỏi vì sao.

"Em đoán xem!" Tần Thụy Thành cười cười, ngực anh rất lớn, Kiều Kiều cuộn tròn mà trốn trong lòng ngực anh, để tùy ý anh ôm bản thân vào phòng tắm.

"Em hãy tắm sạch sẽ đi, ngâm mình một lát, muốn lấy quần áo thì kêu anh một tiếng." Tần Thụy Thành bế Kiều Kiều bỏ vào bồn tắm, bên trong đã sớm chuẩn bị nước ấm.

Kiều Kiều phát ra âm thanh nho nhỏ như muỗi kêu. Tần Thụy Thành làm xong liên tính toán rồi đi, tuy đóng AV là công việc chính nhưng ở ngoài đời thì tất cả diễn viên nam nữ trong ngành này đều là mối quan hệ đồng nghiệp, bản thân anh nên có chừng mực một tý. Nhưng Tần Thụy Thành chưa kịp ra ngoài thì Kiều Kiều lại gọi.

"...Anh ta là ai?"

Tần Thụy Thành dường như biết trước Kiều Kiều sẽ hỏi như vậy, anh quay đầu lại rồi trả lời chứ không xoay người." Lương Quý Trạch."

Đi được một chút, anh lại nói thêm một câu: "Em đừng tới gần anh ta!"

Thần Thụy Thành nói xong liền ra ngoài, bộ tây trang bị hơi nóng sương mù trong phòng tắm làm ẩm ướt một chút. Bóng dáng của anh lạnh lùng kiên cường nhưng có mang theo sự nghiêm chỉnh.

Lương Quý Trạch? Lương Quý Trạch!

Kiều Kiều từ từ chìm thân mình xuống bồn tắm ấm áp. Tùy ý để nước lướt qua cổ và môi, cô chỉ để mũi ở bên trên thở không khí. Bây giờ, trông cô rất giống một con thú nhỏ lò ra từ trong bụi cỏ.

Không phải là cô chưa từng nghe qua cái tên Lương Quý Trạch. Tuy nghe danh anh ta như sấm ở bên tai nhưng Kiều Kiều không ngờ rằng bản thân mình lại được đóng cặp với anh ta.

Lương Quý Trạch không chỉ là một diễn viên AV bình thường mà còn là 1 ảnh đế.

Từ khi công ty WAWA được thành lập, anh ta đã ở đó. Lương Quý Trạch đã chứng minh thực lực của mình bằng mấy bộ phim điện ảnh và su rập cho mình các giải thưởng lớn nhỏ trong và ngoài nước, anh ta là một diễn viên có thực lực cực kỳ giỏi, tác phẩm tiêu biểu của anh ta là "Vùng biển trắng". Tuy AV này chỉ kéo dài một đoạn 12 phút trên màn ảnh nhưng cho đến tận bây giờ, vẫn có nhiều người lấy nó ra làm mẫu để giảng giải và phân tích thú vui khi làm tình. Lương Quý Trạch là 1 người chân chính đi giải thích tinh túy của điện ảnh con người, đến bây giờ, rất ít người chọn con đường này.

Giới báo chí đã rầm rộ đưa tin anh ta bước vào AV với nguyên nhân rất đơn giản là vì Lương Quý Trạch mơ ước được sắm đủ tất cả các loại vai, bất kể là nhà giàu hay nhà nghèo, đề tiện hay tiểu nhân, bất kể là khóa thân hay mặc áo quần. Nhưng vì lo sợ về sự nghiệp của anh ta nên công ty vẫn phải lựa chọn những bộ phim hay cho anh ta đóng. Ai ngờ rằng Lương Quý Trạch lại đứng ngồi không yên, anh ta không chịu ở yên một chỗ nên đã chạy đến WAWA tìm một vai diễn thái không cần có tính tương quan và tính gây nghiện dù chỉ là một vai diễn sa vào tình dục của một người đàn ông, không được có diễn viên đóng thế hoặc loa thể mà là thật sự dùng xác thật làm tình.

Tiếc là cuốn phim cô vừa đóng sẽ không được bán ra, khán giả không có cơ hội mà nhìn thấy cảnh của bộ phim này. Lương Quý Trạch yêu cầu mượn dùng nó để lấy kinh nghiệm, anh ta là người theo chủ nghĩa hoàn mỹ, quay AV nhất định phải hòa nhập vào vai diễn, anh ta không cho phép bản thân mình diễn cứng đờ và mất tự nhiên.

Trách không được là toàn bộ quá trình quay, anh ta đều không nói lời nào và không trầm mê vào trong đó.

Nội dung của bộ phim AV này là chủ nhân chỉ biết coi nô lệ như công cụ tình dục phát tiết nên không thể nào thương lượng với nô lệ phải dùng tư thế nào? Lương Quý Trạch không cần phải thương lượng với Kiều Kiều, anh ta càng nên biết biểu hiện thế nào, vận động như thế nào, biểu cảm như thế nào là được, càng biết sử dụng tư thế nào, khi nào bày ra chút biểu cảm bị dụ hoặc mất khống chế.

Anh ta quá hoàn mỹ, cô chỉ là một con rối gỗ bị anh ta giật dây. Không, không phải là con rối gỗ! Lương Quý Trạch không cần dựa vào bất cứ thứ gì thì cô cũng đã tự tan rã.

Suy nghĩ đến đây, Kiều Kiều bất giác xấu hổ và giận dữ. Xem ra thì câu "Cô thật nóng".... Không liên quan đến Kiều Kiều gì cả mà đơn giản chỉ là anh ta tự thiết kế kịch bản mà thôi, là chính cô tự mình đa tình a!

Kiều Kiều đứng lên khỏi bồn tắm, những giọt nước tự động rót xuống, bình tĩnh một lúc lâu sau cô lại ngồi xuống.

Bản thân cô còn không có lập trường thì lấy gì mà đi chỉ trích người ta, người ta chỉ dựa vào kịch bản mà diễn thôi...

Kiều Kiều nghĩ: Về sau, mình không còn cơ hội gặp lại anh ta đâu nên cứ cho chuyện này qua, mình phải quên đi a!

Mọi chuyện đâu dễ kết thúc như vậy?!

Dĩ nhiên đây là những chuyện nói về sau a~

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Bảng quý tổng

Edit: Berry

Beta: Hương + Ami

Tóc còn chưa kịp khô thì Kiều Kiều đã nhanh chóng thu thập đồ vật để chuẩn bị rời đi. Cô lễ phép chào tạm biệt đạo diễn và người chụp hình rồi gấp gấp cầm túi xách chạy vào thang máy đến đại sảnh của WAWA. Bây giờ đã là 5 giờ chiều, nếu không chạy nhanh đi đến trạm xe buýt thì cô sẽ bị trễ chuyến xe buýt cuối cùng về chung cư nơi cô ở.

Nơi ở của Kiều Kiều là lầu 20, không biết tại sao những người thường xuyên lui tới nơi này hôm nay lại không có ai. Kiều Kiều liền thả lỏng người, cô thậm chí còn nhâm nhi câu hát. Kiều Kiều không phải không có giọng hát, chỉ là âm vực của cô hẹp nên không thể lên cao và cũng không thể hạ xuống thấp được. Khi cùng bạn bè đi hát KTV, Kiều Kiều luôn bị cười nhạo nhưng cô thực sự rất thích ca hát.

Cô vừa nhâm nhi câu hát vừa nhìn thang máy chuyển từ tầng trệt lên trên. Cô uốn ngực trước gương thang máy và tưởng tượng mình đang cầm micro mà hát, hát đến âm cao tám độ, đến khi hạ thấp giọng liền điều khiển giọng nói.

Cô tự do đặt âm thanh mà không thêm đề ý, hát xong còn làm ra tư thế khom lưng như chào khán giả, thang máy "đỉnh" một tiếng dừng ở tầng 10, Kiều Kiều vẫn còn giữ nguyên tư thế khom lưng không nhúc nhích. Cô nhìn theo hướng của mình thì đột nhiên thấy xuất hiện một đôi giày da.

Kiều Kiều cảm giác toàn thân mình như bị ai đó thiêu đốt.

Ngưng hoạt động một vài giây, Kiều Kiều vội vàng làm ra tư thế mình đang ngồi xổm xuống để buộc dây giày nhưng kết quả lại làm cô xấu hổ và giận dữ khi phát hiện bản thân mình hôm nay đi đôi giày ủng che mấy ngón chân. Cô không còn cách nào khác là phải làm ra tư thế đang kéo ống quần.

Đối phương bước tới đứng ở bên cạnh Kiều Kiều, sau đó duỗi tay bấm thang máy dừng ở tầng trệt và không quan tâm đến thái độ quần bách của cô.

Người này thật phong độ....

Trong lòng Kiều Kiều yên lặng suy nghĩ, sau đó lại duỗi tay đem áo choàng che hết nửa khuôn mặt của mình.

Nhưng đối phương cũng không thêm quan tâm hay quay đầu lại nhìn cô, anh ta chỉ đứng yên và không có động tác nào..Kiều Kiều bắt đầu tò mò mà nhìn anh ta, cô bắt đầu nhìn trong kính thang máy trộm liếc anh ta thì phát hiện anh ta trông rất quen.

Kiều Kiều cau mày suy nghĩ xem mình đã gặp anh ta ở đâu nhưng chợt giật mình phát hiện trong studio hôm đó Tàn Thụy Thành quay chụp có sự xuất hiện người đàn ông này.

Hình như là Chu Viễn Xuyên, mong là cô không nhớ sai.

Kiều Kiều lại lên nhìn anh ta từ trên xuống dưới, chính xác, đúng là anh ta, lúc đó cách khá xa nên cô không thấy rõ lắm nhưng bây giờ nhìn từ trên xuống dưới thì xác thực đúng là anh ta. Ngày hôm đó, anh ta mặc chiếc áo khoác đen nhìn giống như sinh viên thời dân quốc loạn lạc nhưng hôm nay lại thay đổi mặc một thân hiện đại, cô thiếu chút nữa không nhận ra.

Cô nhìn cẩn thận trong gương phản chiếu của thang máy để ngắm Chu Viễn Xuyên. Ánh mắt của cô thật sự quá mãnh liệt, Chu Viễn Xuyên có muốn giả vờ như không thấy cũng không được. Vậy nên anh ta liền hơi hơi nghiêng đầu và bắt gặp trực tiếp được ánh mắt mãnh liệt của Kiều Kiều.

Kiều Kiều lại tiếp tục giả vờ cũ ra, cô nhanh chóng chuyển hướng nhìn lên trần thang máy. Chu Viễn Xuyên cười khế, anh đã sớm nhìn ra động tác của Kiều Kiều nhưng Kiều Kiều giả vờ không có quan hệ gì nên anh cũng chỉ xem cô là người qua đường. Anh cười cười rồi cho qua, từ trước cho đến nay, anh luôn luôn đối xử ôn hòa đối với người xung quanh.

Sau đó, Kiều Kiều liền không kiêng dè gì mà tiếp tục đánh giá anh.

... Anh mặc áo quần hiện đại cũng thật đẹp trai, tạo cảm giác một chút thư sinh và nhiều cơ trí... Chân cũng dài, làn da anh ta cũng thật trắng! Không biết anh ta có tự giặt quần áo của bản thân không? Chắc chắn là không rồi, nếu có giặt tay thì cũng không có tinh tế được như vậy.... Nhưng quần lót của anh ta thì sao giờ?? Anh ta sẽ tự mình giặt quần lót sao??

Vấn đề này Kiều Kiều tự hỏi bản thân, chắc chắn là sẽ giặt quần lót, cơ mà anh ta không giặt thì ai giặt??

"Đing!" Thang máy dừng ở tầng trệt, Chu Viễn Xuyên bước ra ngoài, anh ta muốn đi làm chuyện gì đó nên có vẻ hơi vội vàng, Kiều Kiều đi theo phía sau bước ra thang máy, trong đầu vẫn còn suy nghĩ về vấn đề ai sẽ giặt quần lót cho anh ta đây.

Đến khi cô bước tới đại sảnh to lớn thì mới suy nghĩ ra vấn đề. Anh ta đóng phim rất tốt nên chắc chắn có rất nhiều tiền, anh ta có thể mua một đồng quần lót về mặc một lần rồi ném, như vậy cũng đỡ tốn sức.

Suy nghĩ ra vấn đề, Kiều Kiều không tự chủ được mà mỉm cười. Lúc này, cô hơi bức mình bởi vì chuyện của Lương Quý Trạch nhưng bây giờ lại cảm thấy tốt hơn được một chút. Khi cô chuẩn bị đi về phía trước thì lại nhìn thấy được một tấm gương cảm ứng 6m to lớn. Tấm gương cảm ứng này rất to nên Kiều Kiều có thể nhìn thấy sớm trước đó nhưng do cô còn đang bận mải mê suy nghĩ cái vấn đề đó nên không thấy thôi. Nhìn vào tấm gương cảm ứng này lại thấy nó đổi màu, chữ đen đỏ lóe lên làm Kiều Kiều chú ý.

Cô lui về phía sau vài bước, kinh ngạc và cảm thán nhìn lên cái gương cảm ứng cao ngất ngưỡng.

Thì ra.... Bảng xếp hạng trong truyền thuyết của WAWA là như thế này....

Kiều Kiều biết trong WAWA có bảng xếp hạng nhưng thứ tự xếp hạng nam nữ diễn viên đều dựa trên quy tắc doanh số tự động tiến hành xếp hạng, mỗi ngày nó đều được cập nhật và thay đổi liên tục.

Lúc vừa mới vào công ty thì cô đã từng nghe thấy qua bảng xếp hạng này. Khán giả còn cấp cho tấm bảng này một cái tên là "Vạn Hoa danh sĩ lực". Kiều Kiều không bao giờ đi dạo tới đây nhưng hiện tại lại ngoài ý muốn thấy được.

Bảng chia là 2 bảng xếp hạng bên nam và nữ, bên nam chỉ chiếm có 6 mục hạng nhất, 6 mục còn lại thuộc về bên nữ. Bên bảng nữ đều điểm danh những tên tuổi của các nữ diễn viên mới, còn nam diễn viên thì không hề thay đổi mà vẫn là những cái tên giống như cũ. Cái tên "Giản Bạch Du" hiện lên, Kiều Kiều liền nhìn thấy. Diễn viên xếp đầu bảng Kiều Kiều không quen biết, chắc đều là dùng nghệ danh.

Kiều Kiều nhìn thấy Giản Bạch Du liền đảo qua danh sách thì thấy tên của Chu Viễn Xuyên cùng với Tần Thụy Thành. Bảng xếp hạng nam hình như có chỗ thiếu, tuy 6 mục hạng nhất nhưng còn để lại không ít chỗ trống ở trang 1, tổng cộng có 30 người xếp sau sau. Nhìn lên phía trước thì có thể thấy đi kèm theo tên của diễn viên là tổng doanh số tác phẩm đạt được. Kiều Kiều đứng so sánh Chu Viễn Xuyên với Giản Bạch Du xong âm thầm cảm thán. Doanh số Giản Bạch Du thu về quá kinh khủng, anh ta bỏ lại những người phía sau một khoảng cách khá lớn.

Tác phẩm trên thương trường của Giản Bạch Du rất khó mua, vừa ra mắt là đã được bán hết sạch, thậm chí còn có rất nhiều người nhà giàu bỏ một số tiền lớn như cỏ rác để mua tác phẩm của anh ta về độc hưởng 1 mình. Anh ta quả thực đúng là huyền thoại và là nhân vật AV nổi danh.

Kiều Kiều chưa bao giờ mua được tác phẩm của anh ta và tất nhiên là cô cũng không biết Giản Bạch Du trông như thế nào nhưng cô từng nghe Tống Kỳ Ngôn nói qua rằng anh ta có huyết thống phức tạp. Giản Bạch Du là con lai Bồ Đào Nha nên Kiều Kiều liền đoán anh ta có ngoại hình rất đẹp.

Nhưng cũng rất là lạ, tác phẩm của Giản Bạch Du một mùa chỉ ra 1 lần, tuy rằng không nhiều nhưng cũng không tính là ít. Nhưng có điều chưa từng nghe qua có nữ diễn viên nào được đóng cùng anh ta, chẳng lẽ anh ta có kị hợp đồng với công ty khác hay sao??

Kiều Kiều lại nhìn xuống bảng xếp hạng xem có thể tìm được tên mình hay không. Ở WAWA, diễn viên nữ không có 1000 người thì cũng có 800 nhưng bảng xếp hạng nhiều nhất chỉ có thể để tên 400 diễn viên mà thôi! Đây thật sự là đánh vào "năng lực giám định nghiệp vụ".

Kiều Kiều bắt đầu chột dạ tìm từ số 400 lên phía trên. Tìm lên hạng 380 nhưng vẫn không thấy tên mình, cô liền chán nản và suy nghĩ chắc tên mình xếp sau 400.

Nhưng cô vẫn không từ bỏ ý định mà tiếp tục dò xét. Từ hạng 400 đến hạng nhất không có ai họ Kiều.

Nhìn xong, cô cảm giác cả thế giới như sụp đổ.

Kiều Kiều cảm thấy chân mình trở nên nặng nhọc. Nhìn bảng này xong, cô thở dài xoay người đi ra ngoài. Hiện tại, cô không còn có cảm giác muốn đuổi kịp chuyển xe cuối cùng và cũng không muốn ăn gì cả. Cô cứ lê thê như vậy đi về nhà.

Cô cảm thấy bản thân đã rất nỗ lực, không phải cũng có vài bộ tác phẩm nổi tiếng sao??? Tuy có quay thiếu chút đáng người và khuôn mặt, nội dung cũng không phải xuất sắc nhưng Kiều Kiều luôn cố gắng hòa mình vào cốt truyện. Mỗi lần muốn diễn tốt, cô đều phải đi tìm một chút cảm giác. Vì muốn diễn tốt cảnh học sinh bị cưỡng gian mà cô cố ý đi lục lọi sách "tâm lý bị tổn thương".

Kiều Kiều luôn cảm thấy mình phải là người đầu tiên diễn được, sau đó mới tới phần tác giả.

Cô thở dài, cảm giác bỏ ra 2 năm nỗ lực bỗng chốc tan thành bọt nước. Nỗ lực 2 năm mà không lọt vào được hạng 400, không thể nào không làm thất vọng Tống Đạo diễn vẫn luôn quan tâm cô à?

Nhắc tới Tống Kỳ Ngôn, Kiều Kiều càng uể oải, không bao giờ Tống Đạo nhắc trước mặt mình bảng xếp hạng luôn làm Kiều Kiều luôn tin tưởng mình

nhất định ở hạng 300....

Kiều Kiều đi ra khỏi cổng lớn của WAWA, cô ngẩng đầu nhìn lên bầu trời. Vào mùa thu nên trời tối sớm, bầu trời bắt đầu sáng tròn vo như một dấu vết khó phai ở trên trời và tô đậm đám mây xung quanh thành đồ rực.

Cô lấy di động ra tìm bạn bè để trò chuyện, cực khổ tìm từ trên xuống dưới mà vẫn không tìm ra được một cái tên nào. Kiều Kiều không thích xã giao, nếu có bạn bè thì cũng là bạn chơi từ nhỏ đến lớn, nhưng đến bây giờ thì cũng đã xa nhau, người nam kẻ bắc, tìm bạn bè khác Kiều Kiều lại cảm thấy mình đi phiền người khác, vì thế nhìn thêm một chút xong cô lại buông điện thoại xuống.

Hay là mình dứt khoát đổi nghề đi...

Tất nhiên cái ý niệm đó chỉ lóe lên vài giây ngắn ngủi rồi Kiều Kiều liền bác bỏ. Không thể được! Cô chỉ mới làm được 2 năm thôi mà, công ty WAWA lớn như thế, đề lọt vào 400 thì cũng phải xem sự may mắn và thực lực. Cô không thể vì cái bảng xếp hạng này mà suy sụp tinh thần được. Cô không có được điều kiện xuất sắc nên cô sẽ cố gắng nỗ lực. Chẳng lẽ cả đời này cô không lọt vào được top 400 hay sao?

Trái tim Kiều Kiều xoay chuyển nhanh chóng, cô tự cổ vũ tinh thần cho bản thân.

Mới 2 năm thôi mà, thời gian còn dài.

Kiều Kiều nắm chặt lòng bàn tay, sắp tới phải đóng nhiều một chút, không được ham chơi và muốn ngủ nướng mà làm mất công việc, phải nhìn lại bản thân diễn như thế nào, việc gì không thể làm cũng đều phải tập làm được. Tuy kịch bản Tổng Đạo diễn đưa cho cô hơn phân nửa là do anh ta tự chọn nhưng cũng rất phù hợp với khả năng của cô.

Ừ.... vấn đề này ngày mai đi tìm Tổng Đạo thương lượng một chút để tìm hiểu xem mình đi con đường nào mới tốt.

Quyết định xong, Kiều Kiều liền lấy điện thoại ra gọi cho Tống Kỳ Ngôn. Kiều Kiều đã lường trước được khả năng anh ta đang hợp ở công ty nhưng không ngờ rằng anh ta liền bắt máy.

"Àn?"

Một tiếng nghi vấn vang lên, giọng nói của đối phương rất dễ nghe, không bị điện thoại phá hư. Thanh âm phát ra từ đầu bên kia làm Kiều Kiều mỗi lần nghe xong đều phải đứng thẳng người.

"Chuyện là... Tổng Đạo diễn, tôi muốn hỏi anh ngày mai có rảnh không? Tôi với anh cùng thương lượng một chút về chuyện thay đổi phong cách..." Kiều Kiều nói xong không tự chủ được nuốt một ngụm nước miếng. Tuy rằng Tống Kỳ Ngôn là người phụ trách của cô, cô và anh làm việc cũng được 2 năm rồi nhưng mỗi lần đối mặt với anh, Kiều Kiều lại không tự chủ được mà khẩn trương.

"Ngày mai tôi không rảnh." Tống Kỳ Ngôn trả lời rất nhanh nhưng lại có tiếng lật giấy truyền ra, hình như anh ta đang bận làm việc.

"Ách.... Vậy... Vậy khi nào anh rảnh?"

"Bây giờ cô có thể tới công ty không? Tôi có thể gặp cô."

Kiều Kiều thụ sủng nhược kinh.

"Không quý rầy thật sao? Kỳ thật chuyện này cũng không vội lắm..."

"Cô chờ tôi, khoảng..." Anh dừng lại một chút nhìn qua đồng hồ. "20" sau tôi sẽ đến, đối diện ở công ty có quán cà phê, cô có thể ngồi đó chờ tôi một chút chứ?"

"Được....Ok...."

Kiều Kiều nhấn kết thúc cuộc nói chuyện, cả người có chút run rẩy, cô chưa bao giờ cùng Tống Kỳ Ngôn ở chung một chỗ ngoài công ty quá lâu, trong lòng không khỏi có chút khẩn trương.

Kiều Kiều thật sự có chút thích Tống Kỳ Ngôn, cô luôn thích loại đàn ông có chất lượng và ngoại hình, đi xe cùng tự nhiên mở cửa xe cho người khác, đi ăn tự động kéo ghế, hiểu được rất nhiều điều và tính cách ôn nhu. Kiều Kiều cũng biết những người đàn ông kiểu này đều đối xử với tất cả phụ nữ như nhau chứ không phải dành riêng cho ai đó.

Bởi vì trong mắt bọn họ, phụ nữ đều như nhau.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Không phải đóng kiểm tra quay chụp (1)

Edit: Berry

Beta: Hương + Ani

Kiều Kiều kêu 1 ly ca cao nóng, còn chưa uống xong thì Tổng Kỳ Ngôn đã đến.

Anh luôn thích lái chiếc xe màu xám nhạt, "tia chớp" chạy nhanh như bò câu đi chuyển vững vàng từ con đường quốc lộ kéo dài ra, rất kỳ lạ khi "tia chớp" lại sử dụng từ 'vững vàng' mà diễn tả nhưng mỗi lần Tổng Kỳ Ngôn lái chiếc xe này thì hình ảnh đó luôn hiện lên trong đầu của Kiều Kiều.

Kiều Kiều đứng lên khỏi chỗ ngồi, cô gõ gõ vào tấm kính kế bên chỗ ngồi gây ra tiếng động khiến cho đối phương chú ý, chiếc xe màu xám dừng lại tại quán cà phê, đối phương hạ cửa sổ xe xuống ý bảo Kiều Kiều lên xe.

Kiều Kiều vui vẻ chạy tới.

Tuy nhiên, khi này lúc đứng trước cửa, cô đã chần chừ lại bộ dạng của mình thì phát hiện ra hôm nay mình đeo vòng cổ, cô nhanh chóng lung tung tháo nó xuống cho vào trong túi.

Tổng Kỳ Ngôn mang một cái kính màu trà, tay để lên thành cửa sổ xe, thần thái nhu hòa chìm chìm vào màu sắc của nắng chiều, anh nhìn Kiều Kiều chằm chằm đến nỗi khiến cô hốt hoảng.

"Đợi lâu không?" Tổng Kỳ Ngôn mở cửa xe ra, sau đó bước lên mới khởi động xe, anh hơi nghiêng đầu nhìn Kiều Kiều, giấu ở sâu đôi mắt kính là một ánh mắt thâm tình, "Hôm nay công ty mở cuộc họp."

"Không lâu lắm!" Kiều Kiều nhanh chóng nói: "Tôi còn chưa uống xong ly ca cao mình kêu, Tổng đạo diễn rất bận việc sao, tôi thì không có việc gì quan trọng."

"Ừ." Anh lên tiếng, xong không nói chuyện nữa mà hết sức tập trung lái xe.

Trong xe không biết có mùi hương gì mà hương thơm lan tỏa khắp xe và đọng lại quanh chớp mũi Kiều Kiều. Hương thơm trong không khí giống như giọt sương lạnh rơi xuống quanh năm, cứ tuần hoàn mà hòa hợp đều đặn thần kinh con người

"...Chúng ta đang đi đâu vậy?" Kiều Kiều im lặng lâu xong lại nhìn không được mà mở miệng bởi vì cô phát hiện đường này ngược hướng về nhà mình và cũng không giống đường tới công ty.

"Tới nhà tôi!" Tổng Kỳ Ngôn nhìn thẳng cô rồi phun ra những lời ngọc ngà.

"Chuyện này thật sự không quan trọng lắm đâu Tổng Đạo diễn!" Kiều Kiều sợ tới mức vội vàng xoa tay. "Hôm nay hẹn gặp mặt là bởi vì việc thay đổi phong cách thôi!"

"Đi thôi!"

"Nha.... Không bằng tìm một chỗ ăn cơm trước đi!"

"Tới nhà tôi ăn!"

"Tôi không thể không biết xấu hổ mà tới nhà anh ăn được, với lại giờ chuẩn bị cũng không kịp!"

"Tôi sẽ gọi cơm hộp."

Kiều Kiều thất bại hoàn toàn.

Cô một câu cũng không nói lại được. Kiều Kiều tự nhiên đỏ mặt, cô che lại gương mặt đang nóng lên của mình rồi gắt gao dựa lưng vào ghế như không có việc gì xảy ra nhưng bên trong trái tim lại vui vẻ đến nỗi muốn nhảy cẫng lên.

Kiều Kiều nghĩ thầm, cô quả thật không có một tý tiền đồ.

Cũng không trách cô được nha, cô đi theo Tổng Kỳ Ngôn đã 2 năm, Tổng Kỳ Ngôn không lớn hơn cô bao nhiêu nhưng Kiều Kiều thật sự rất kính nể anh, Tổng Kỳ Ngôn một khi làm việc thì rất nghiêm túc cộng thêm một chút nghiêm chỉnh, anh rất có sự sáng tạo, rất có năng lực đem kịch bản chuyển hóa thần kỳ, có nhiều lúc vì cảm thấy kịch bản vô vị nên anh mới động tay chân chỉnh sửa một chút.

Kiều Kiều nổi tiếng một phần là do kịch bản đều qua tay Tổng Kỳ Ngôn sửa lại, anh không hề phiền hà mà giảng giải cho Kiều Kiều vấn đề nào mà cô không hiểu, dù có sử dụng cơ thể để biểu đạt nhưng để hiểu biết hành động thì phải luyện tập, nhiều khi cô còn tưởng rằng Tổng Kỳ Ngôn mới là diễn viên thực lực, anh thật sự có rất nhiều kinh nghiệm phong phú.

“Đang suy nghĩ cái gì? Trong xe nóng không?”

Tổng Kỳ Ngôn nhìn qua Kiều Kiều, thấy cô vẫn duy trì động tác không nhúc nhích nên liền duỗi tay mở điều hòa số lớn hơn.

“Không phải.” Kiều Kiều bình tĩnh, “Nhà Tổng Đạo diễn rất xa sao?”

“Sắp tới rồi!”

Kiều Kiều nhìn ra ngoài cửa sổ xe, cảnh sắc bên ngoài đã thay đổi, đã không còn nhìn thấy trung tâm thành phố nữa, mà thay vào đó là những hàng cây xanh, con đường cũng trở nên sạch sẽ hơn, phía trước con đường chuẩn bị hiện ra 1 ngôi biệt thự bị che dấu bởi hai hàng dâu tây.

Đây là nhà của Tổng Đạo diễn sao?

“Ngồi đi.” Mới mở cửa ra, anh liền cởi áo ngoài ra rồi treo lên giá áo, anh vừa tháo cà vạt vừa bảo Kiều Kiều ngồi xuống sofa.

“Lát nữa người ta mới giao cơm hộp đến, tôi sợ cô bị đói.”

Sự chú ý của Kiều Kiều đã bị đồ trang trí trên bàn hấp dẫn, nhà Tổng Kỳ Ngôn không giống dự đoán ban đầu của Kiều Kiều. Cô cứ nghĩ nhà anh sẽ được bày biện những món đồ xa xỉ nhưng không ngờ rằng lại là sự giản lược và sạch sẽ hợp với khí chất của anh, tạo cảm giác có chút lạnh lẽo, nhà anh còn có những hồ cá cảnh tăng thêm ít nhiều không khí tươi mát.

“Hả?” Kiều Kiều nhìn lên, cô nghe không rõ.

Tổng Kỳ Ngôn tháo cà vạt ra, anh cởi áo sơ mi, đầu ngón tay của anh chuyển động như 2 viên thiên thạch, ánh đèn chiếu xuống hiện ra ánh sáng màu xanh.

“Cô cởi quần áo ra đi” Anh vớt áo lên trên bàn, lời nói ít ỏi nhưng có rất nhiều ý nghĩ.

!!!

Chuyện gì đang xảy ra? Kiều Kiều cảm giác có giọt mồ hôi đang chảy xuống, quy tắc ngầm cô mong đợi từ lâu bấy giờ mới tới sao?

“Ngăn người cái gì?” Tổng Kỳ Ngôn dừng lại. “Không cởi quần áo thì sao tôi có thể đánh giá cô?”

Kiều Kiều xấu hổ đứng lên, cô cảm thấy mình thật sự quá xấu xa.

Cô đã trần truồng trước mặt Tổng Kỳ Ngôn không biết bao nhiêu lần nhưng bây giờ cởi đồ ra trước mặt anh, cô vẫn còn cảm thấy ngại ngùng, cuối cùng, cô lẻ mề cởi quần lót ra. Tổng Kỳ Ngôn ngồi trên ghế sofa nhìn không chớp mắt, không biết anh định nhìn đến khi nào.

Anh về phòng thay một bộ đồ mặc ở nhà, một bộ màu xám có kiểu dáng bình thường nhưng khi anh mặc vào lại rất có sức hút, đặc biệt là dáng ngồi bất chèo chân làm Kiều Kiều cảm giác mình lộ hết, da thịt lộ ở bên ngoài chịu không nổi mà bắt đầu ửng hồng, cô bối rối lấy hai cánh tay khó khăn che hai đầu vú trước ngực.

“Bỏ tay xuống, đi qua chỗ tôi!” Anh bình tĩnh ra lệnh.

Kiều Kiều đành buông tay xuống rồi chậm rãi bước tới chỗ anh, cô thầm phỉ nhổ bản thân làm ra vẻ, có chỗ nào trên thân thể cô mà Tổng Kỳ Ngôn chưa xem đâu, bây giờ không phải cởi đồ mà là nhờ người ta nhận xét, cô ở chỗ này thẹn thùng làm cái gì?

Nhà Tổng Kỳ Ngôn trải thảm mịn, Kiều Kiều đi lên thảm, hơi ấm từ lòng bàn chân truyền lên khắp toàn thân.

“Eo rất nhỏ.” Tổng Kỳ Ngôn duỗi tay sờ eo Kiều Kiều, bởi tay anh thường xuyên dùng bút nên đốt ngón tay có vết chai, anh dùng lực một chút mới có cảm giác đó

“Mông rất căng mịn.” Tổng Kỳ Ngôn chậm chậm sờ theo đường thắt lưng cong xuống đến mông Kiều Kiều. Kiều Kiều không nhịn được mà run rẩy, mỗi một chỗ bị Tổng Kỳ Ngôn sờ qua đều có cảm giác như bị cháy bỏng.

Trời ạ, chỉ là sờ thôi mà!

“Ồ! Ngực có một chút nhỏ.” Một tay vịn lên sofa một tay phủ lên bộ ngực nhỏ nhắn của Kiều Kiều. Cả người Kiều Kiều run lên, chân mềm muốn đứng cũng đứng không được, Tổng Kỳ Ngôn duỗi tay nhẹ nhàng sờ tới và không tốn chút sức nào kéo Kiều Kiều vào trong lòng, cô ngã xuống trên đùi anh. Kiều Kiều còn chưa kịp đứng lên thì bộ ngực bị bàn tay Tổng Kỳ Ngôn hung hăng bóp nhẹ.

“Đừng...” Kiều Kiều cảm môi rên rỉ.

Suy nghĩ rất muốn làm aaaa.

“Cơ thể rất mềm mại.” Tổng Kỳ Ngôn vuốt ve xong lần bấm, “Không biết mùi vị như thế nào?”

Kiều Kiều bắt đầu suy nghĩ lung tung, không đợi cô gầy giữa phản kháng, Tổng Kỳ Ngôn liền tự nhiên cúi đầu và ngậm lấy núm vú nhỏ đang đứng thẳng ở trong không khí mà của cô.

“Tổng... Tổng Đạo diễn!” Giọng điệu phát ra của Kiều Kiều bị biến đổi, cô cúi đầu nhìn mái tóc màu nâu nhạt của Tổng Kỳ Ngôn ở trước ngực mình quét tới quét lui, hung tợn nuốt một mồm to, sau đó đùa bỡn và mềm nhẹ liếm láp, núm vú dính nước miếng để lộ trong không khí làm lạnh run hết cả người, anh có chút thô ráp đưa lưỡi cọ qua cọ lại cho đến khi tiểu huyết của Kiều Kiều “ào” một tiếng tràn ra thật nhiều mật dịch.

Kiều Kiều cắn môi, cô nhanh chóng kẹp chân lại và cố làm như không có gì để Tổng Kỳ Ngôn không phát hiện.

“Mùi vị rất được!” Tổng Kỳ Ngôn cuối cùng cũng buông tha cho tiểu núm vú đáng thương, anh ung dung dùng ngón tay xoa bên trái và bình luận không chút khách khí: “Ngực quá nhỏ, cô không thể phát dục lần thứ hai nên đi theo con đường gọi cảm là không được.”

Đừng... Đừng phân tích hương vị nữa Tổng Đạo diễn, chúng ta không thể lập tức làm tiếp sao?

Trong đầu Kiều Kiều thừa dịp thiên thời địa lợi nhân hòa muốn làm tình với Tổng Kỳ Ngôn nhưng bây giờ Tổng Kỳ Ngôn lại là người lãnh đạo trực tiếp kiêm người phụ trách của cô. Kiều Kiều cũng đã từng thấy anh đá nữ nghệ sĩ vượt quá khuôn phép ra khỏi WAWA.

“Banh chân ra, Kiều Kiều, tôi muốn nhìn bên trong.” Tổng Kỳ Ngôn vỗ chân Kiều Kiều. Anh bảo cô banh ra để nhìn xem bên trong.

Nhưng banh chân nghĩa là không giấu được nữa...

Kiều Kiều khóc không ra nước mắt, đây là lần đầu tiên cô thấy làm chuyện này rất ngại, không làm cũng không được, có cảm giác sắp kẹp không nổi rồi.

Dù sao lúc chảy nước cũng không thể giữ lại được m

Tất nhiên, chân chỉ mới banh 30 độ, trong ánh mắt không coi ai ra gì của Tổng Kỳ Ngôn thì một dòng dịch nhầy đặc sệt chảy “lách tách” xuống tấm thảm mềm mại.

Ánh mắt sáng của Tổng Kỳ Ngôn nhìn chằm chằm tiểu huyết bị lộ, chất lỏng đem lông tóc thừa thớt dính một chút nước sáng bóng như buổi sáng sớm có những giọt sương.

Anh ngừng đầu nhìn Kiều Kiều: “Không cần quay chụp kỳ kiểm tra sắp tới nữa, AV chỉ là nhìn bằng con mắt.”

Tổng Kỳ Ngôn đứng lên, anh từ từ vén tay áo, quần áo ở nhà kéo rất dễ, Kiều Kiều không thấy phản dưới của anh. Cô bản năng có cảm giác rất nguy hiểm.

Ánh mắt anh lại lần nữa di chuyển trên người Kiều Kiều, cô chỉ mới chuyển động sang trái một chút thì cảm giác như mình đang dâng hiến thân thể. Kiều Kiều cảm thấy mọi chuyện không ổn, cô mặc kệ hành động đang suy diễn trong đầu mà chỉ muốn xoay người bỏ chạy.

“Hừ...” Tổng Kỳ Ngôn chính xác nắm cổ chân Kiều Kiều rồi kéo cô vào trong lòng. Anh dường như ôn nhu hơn so với lúc kiểm tra. Tiểu huyết đáng thương đang chảy chất lỏng của Kiều Kiều còn bị Tổng Kỳ Ngôn kéo để lại trên bàn thủy tinh một bãi nước nhỏ.

“Tổng Đạo diễn!” Kiều Kiều hét lên, cơn th*t cương cứng của anh cách một lớp quần để ở trước tiểu huyết làm tiểu huyết vui vẻ tuôn ra mật ngọt làm ướt lớp vải.

“Rất xin lỗi” Tổng Kỳ Ngôn cúi đầu nhẹ nhàng hôn lên cần cổ của Kiều Kiều, anh thành tâm thành ý giải thích. “Lần này tôi muốn thử làm!”

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Không phải đóng kiểm tra quay chụp (2)

Edit: Bery

Beta: Ami + Sakura

Kiều Kiều chưa thấy Tổng Kỳ Ngôn động tình bao giờ.

Diễn viên nam và nữ chính trước giờ quay AV đều nói chuyện trao đổi với nhau và cùng nhau ăn uống ở bên ngoài. Tất cả mọi người đều coi chuyện đó

là việc đứng đắn nên không có gì ngại? Trong qua trình quay chụp, đạo diễn kêu làm cái gì thì diễn viên phải làm cái đó. Vì bọn họ là người chứ không phải đồ vật, hưng phấn thì ai chả có, đâu phải chưa ai từng thấy qua.

Bởi vậy lúc quay chụp AV, Kiều Kiều không cảm thấy có gì phải ngại, mọi người đều phải cởi hết đầu chi riêng cô, sướng cũng không phải một mình cô sướng. Lúc trước, ở công ty, Tần Thủy Thành luôn nói giỡn với Kiều Kiều là anh chơi cô thì bị Kiều Kiều khinh miệt nói: “Rõ ràng là tôi chơi anh!” nên anh không thể nào nói lại được

Nhưng nếu đem chuyện đó so sánh với chuyện này của Tống Kỳ Ngôn thì hoàn toàn khác nhau.

Tống Kỳ Ngôn vừa không phải diễn viên và vừa không phải là nhiếp ảnh gia. Tống Kỳ Ngôn thật sự “mười ngón tay không dính tình dục” mà chỉ là người quản lý nhân viên thôi, người khác không thể nào xem anh ta trần truồng. Kiều Kiều còn chưa bao giờ thấy anh ta cởi áo sơ mi ra nhưng từ trên đầu tới chân của cô thì Tống Kỳ Ngôn đều đã xem qua không biết bao nhiêu lần, đó là chưa tính đến lúc quay phim, chỗ nào cần biên tập lại, cần phải cắt chỗ nào, tất cả mấy việc này đều do Tống Kỳ Ngôn chỉnh sửa.

Kiều Kiều nhìn Tống Kỳ Ngôn ăn mặc quần áo chỉnh tề ở trên người, trong lòng rất muốn làm anh nhưng lại cảm thấy bản thân bị thua thiệt.

Tống Kỳ Ngôn nhéo mắt cá chân của cô rồi ung dung đưa qua đưa lại và nhìn ngắm. Một khi người đàn ông nào đó đã ở một độ tuổi nhất định thì cũng có một số ham mê ở một chỗ nào đó của phụ nữ, bọn họ có thể tự kiên nhẫn chứ không còn giống mấy đứa nhóc con chỉ biết cởi quần gào lên và đi thẳng vào làm tình.

Tống Kỳ Ngôn còn rất trẻ nhưng lại biết vượt qua chuyện đó.

“Tôi đếm đến 3...” Tống Kỳ Ngôn buông chân Kiều Kiều ra, anh bực bội để côn th*t cách một lớp vải ma sát với tiểu huyết của Kiều Kiều. Ai ngờ lại thấy trên lớp vải bị ướt một mảng to, quy đầu của Tống Kỳ Ngôn giống như muốn chọc thẳng vào trong người Kiều Kiều. “Tôi đếm đến 3 cô không kêu dừng thì sau này không còn cơ hội nữa!”

“1.”

Trong lòng Kiều Kiều đang đấu tranh, cô nhìn thấy được Tống Kỳ Ngôn là thật lòng muốn cùng cô lên giường, cái kiểm tra chỉ là lý do, cái kế hoạch cởi đồ đưa đến tận cửa cô đã suy nghĩ trong đầu rất lâu rồi a!

Tuy Kiều Kiều thích Tống Kỳ Ngôn nhưng cô có chút suy tư. Cô không đoán ra suy nghĩ của Tống Kỳ Ngôn, vài phút trước khi cởi quần áo, cô và anh kiểm tra đơn giản chỉ là quan hệ cấp trên và cấp dưới. Cô và anh đã làm việc chung được 2 năm. Lúc làm việc, cho dù Tống Kỳ Ngôn động tay động chân thì anh vẫn giữ một tỷ khoảng cách với Kiều Kiều.

Vì vậy Kiều Kiều rất sợ Tống Kỳ Ngôn chỉ có hứng thú nhất thời với cô, anh vẫn luôn như vậy đối với một số diễn viên nữ khác hay sao? Có phải... Là cô cũng không có gì đặc biệt?

Tưởng tượng đến đây, Kiều Kiều lập tức chán nản, cảm xúc của cô rất nhanh thay đổi. Cô vẫn quyết định hay là thôi đi, cô thích anh nên được nhìn từ xa thì cũng đã đủ mãn nguyện lắm rồi chứ không thể để rơi vào hoàn cảnh không còn chút tình cảm gì với nhau!

Kiều Kiều thở dài. Cô định để đến tiếng thứ 3 rồi kêu dừng nhưng chưa kịp nói thì đã bị Tống Kỳ Ngôn duỗi tay che miệng lại.

Tay Tống Kỳ Ngôn có chút lạnh, so với bàn tay ấm áp của Tần Thủy Thành thì có cảm giác hoàn toàn khác biệt. Anh che miệng Kiều Kiều rồi dùng một chút lực đè xuống.

“3!” Tống Kỳ Ngôn cười rất lương thiện. “Đã hết giờ, cô nói chậm”

Kiều Kiều tức giận phát ra tiếng ừm ừm kháng nghị, cô không biết anh còn có bộ mặt vô lại này a! Không nói lý lẽ!

Tống Kỳ Ngôn quyết tâm đem hình tượng hai năm mình gầy dựng đập nát, anh vịn vai trái của Kiều Kiều rồi đè ép côn th*t với tiểu huyết. Kiều Kiều đã quên phải chỉ trích Tống Kỳ Ngôn, cô gấp đến độ nhanh chóng lấy tay chống ngực Tống Kỳ Ngôn, không cho anh muốn làm gì làm

“Huhu... Dừng!”

Cho cô xin, quần của Tống Kỳ Ngôn còn chưa cởi a! Chả nhẽ anh muốn cách một lớp vải đi vào bên trong đâu? Bên trong rất hẹp và mắc cảm, không phải muốn ép chết cô chứ.

“Nhìn cô sợ như vậy, quy đầu đi vào cũng không ép chết cô.” Nhìn Kiều Kiều hoảng sợ, Tống Kỳ Ngôn cảm thấy rất buồn cười nhưng anh vẫn không dừng tay. Bàn tay không kiên nhẫn cởi quần xuống một chút, côn th*t lập tức bung ra khỏi quần, đỉnh đầu chảy ra một ít tinh dịch. côn th*t đối diện với miệng huyết của Kiều Kiều, anh vẫn tiếp tục ma sát mà không chịu đi vào. Kiều Kiều bị hành động trên chọc của anh làm cho thân thể giống như bị điện giật, anh rất giỏi kiểm chế bản thân.

Tống Kỳ Ngôn chưa đi vào mà Kiều Kiều đã cảm thấy bản thân mình sắp không xong rồi!

Cô ngượng ngùng xích mình lại gần anh rồi ra sức đè tiểu huyết như cố ý hay vô tình mót vào quy đầu của anh. Tống Kỳ Ngôn khiến cô vứt hết những ý nghĩ như anh đang nghĩ gì, anh đã ngủ với bao nhiêu nữ diễn viên? Tống Kỳ Ngôn rất đẹp, không ngủ cùng anh thì phí.

“Sao lại không phản kháng? Không phải vừa nãy mới kêu ngừng lại sao?” Tổng Kỳ Ngôn vừa cười vừa hôn lên mặt Kiều Kiều. Kiều Kiều vừa mới thả lỏng thân thể một chút thì Tổng Kỳ Ngôn liền dùng tay đỡ cơn th*т đâm thẳng vào trong thân thể cô.

Kỹ thuật của Tổng Kỳ Ngôn rất cao siêu. Anh không làm Kiều Kiều đau chút nào, cô định kêu lên đau một chút thì lại bị khoái cảm chiếm lấy thân thể. Tổng Kỳ Ngôn ghi hận hành động kêu dừng của Kiều Kiều nên động tác đâm ra thọc vào không chút cầu thả, cơn th*т hung hăng ma sát với điểm nhô lên trong cơ thể Kiều Kiều khiến cô đạt khoái cảm không nói nên lời.

Tuy đây là lần đầu anh quan hệ với Kiều Kiều nhưng vì mỗi ngày đều phải sửa lại phim cho cô và xem cô làm việc nên anh còn hiểu rõ thân thể của cô hơn cả cô chỉ với hai năm làm việc chung.

Vài cái thọc ra rút vào đều làm Kiều Kiều sung sướng đến nỗi ngón tay đều cong lại.

“Tổng Đạo diễn... Chậm, chậm một chút...”

Bởi vì quá sung sướng nên gương mặt của Kiều Kiều chuyển sang ửng hồng, cô không tự chủ được dùng hai tay vịn lấy bả vai của Tổng Kỳ Ngôn, mượn sức hạ xuống đúng thời điểm. Gân tay Tổng Kỳ Ngôn đều hiện lên hết, anh dùng một tay đỡ eo Kiều Kiều, một tay khác lại xoa ngực cô. Cũng không biết anh sử dụng bàn tay như thế nào mà khoái cảm cứ theo dây thần kinh chảy thẳng vào trong đầu cô.

Tổng Kỳ Ngôn tràn đầy ác ý cắn cắn vành tai Kiều Kiều. “Mau kêu tên của tôi!”

Kỹ thuật của anh... Không kém gì so với ma quỷ.

Trong đầu Kiều Kiều vừa hiện lên một ý niệm thì lại bị làm cho sướng đến nỗi không phân biệt được đông tây nam bắc. Cô bị Tổng Kỳ Ngôn trực tiếp bế từ trên bàn lên, hai chân cô vòng quanh kiện eo của Tổng Kỳ Ngôn, tư thế này làm cơn th*т dễ dàng tiến sâu vào trong thân thể của Kiều Kiều. Cứ mỗi lần vào lại sâu thêm một chút. Lặp đi lặp lại nhiều lần như vậy khiến Kiều Kiều sung sướng đến mức chảy nước mắt ra. Rất lâu sau, cô mới được anh thả xuống trên giường lớn, Kiều Kiều muốn cầu xin tha thứ.

Cô hoàn toàn không thể so sánh việc quay chụp làm tình với tình cảnh hiện tại, cái nào thoải mái hơn!

Tổng Kỳ Ngôn quỳ gối trên giường, anh không rời khỏi thân thể Kiều Kiều. cơn th*т vẫn còn cắm một nửa ở trong tiểu huyết, anh lập tức cởi hết quần áo vương vãi trên người ra. Vì đây là quần áo ở nhà nên vạt áo trước có hàng nút thắt. Tổng Kỳ Ngôn vừa dùng một tay ấn Kiều Kiều xuống giường không cho cô di chuyển vừa dùng 1 tay tiếp tục cởi hàng nút thắt ra. Sau khi cởi bỏ được hàng nút thắt, anh trực tiếp quăng quần áo đi rồi lại đè lên thân thể Kiều Kiều.

Ngực Kiều Kiều bị anh tàn bạo xoa nhấn, nhũ thịt tròn trịa lại bị ép thành nhiều hình dạng khác nhau. Kiều Kiều không thể làm ra hành động gì khác, cô cảm thấy hạ thân bị cơn th*т khai thác càng thêm tàn nhẫn. Ra vào ma sát và va chạm trái phải. Tổng Kỳ Ngôn hoàn toàn trói chặt cô lại, anh bừa bãi quấy phá toàn thân cô. Kiều Kiều tập trung cao độ, thần kinh đều đang la hét.

“Ấn...” Tổng Kỳ Ngôn cũng sướng đến không chịu nổi, tiểu huyết của Kiều Kiều vừa ép chặt lại vừa trơn bóng như anh dự đoán làm người ta hận không thể chết ở trong đó.

Tổng Kỳ Ngôn đè thấp giọng ép Kiều Kiều: “Kêu tên tôi!”

Kiều Kiều không hề có cốt khí, cô lập tức ngoan ngoãn nói: “Kỳ Ngôn... Chậm, chậm một chút!”

Cô bị Tổng Kỳ Ngôn ép trên giường, d*т thủy dưới thân chảy rờn rờn, lực ở eo của Tổng Kỳ Ngôn mạnh kinh người, cơn th*т đảo qua đảo lại tại chỗ mẫn cảm của Kiều Kiều. Kiều Kiều có cảm giác bụng cô sắp bị đâm rách.

“Muốn chơi cô mãi thôi!” Tổng Kỳ Ngôn cười khê. Anh vẫn cố duy trì một chút tỉnh táo trong khi làm tình. cơn th*т rong ruổi ra vào trong thân thể Kiều Kiều. Anh cắn cắn Kiều Kiều, dùng răng cứa ngấm một tầng da của cô. “Cô rất biết quyến rũ người khác!”

“Dừng... Đau...” Kiều Kiều nghiêng đầu, vừa mới tránh đi một ít thì anh lại trực tiếp cắn môi cô.

Tổng Kỳ Ngôn hôn cô.

Môi anh còn mềm mại hơn cả cô nhưng lại lạnh lẽo hơn, không có một chút ấm áp.

Sau đó, Tổng Kỳ Ngôn tàn nhẫn đâm mạnh vào trong thân thể Kiều Kiều, cơn th*т hung ác xé ra tầng thịt sâu nhất trong cô, quy đầu cường ngạnh đâm sâu vào cửa tử cung nhỏ nhỏ kéo theo một dòng nước bóng láng. Cái cảm giác vừa thống khổ vừa sung sướng này ập tới, Kiều Kiều tròn đôi mắt.

“Dừng, Kỳ Ngôn!” Kiều Kiều luống cuống, anh chưa mang đồ bảo hộ a!

“Suyt...” Tổng Kỳ Ngôn dùng ngón trỏ đè lên môi Kiều Kiều. “Không bắn vào bên trong đâu, tôi muốn chào hỏi Tiểu Kiều một tý.”

Cửa huyết bị khai phá, Kiều Kiều cảm giác mình sắp biến thành một cây cung nhỏ nhỏ bị kéo trên dây, càng banh càng nhỏ, càng banh càng chặt, một hành động của Tổng Kỳ Ngôn như biến thành cây cung làm Kiều Kiều vẫn duy trì cảm giác vừa thống khổ vừa khoái cảm ở tận sâu bên trong.

Bên trong Kiều Kiều làm anh rất sung sướng. Anh thở hắt hắt đâm thật mạnh vào sâu bên trong, anh rút ra một chút rồi lại thọc sâu vào, quy đầu vẫn ra

ra vào cửa huyệt nhỏ bé. Kiều Kiều gắng gượng cong mình lại trở về như cũ, thân thể run rẩy run không ngừng, cô chỉ biết khóc nức nở.

Cực, cực hạn.

Cô ôm cổ Tống Kỳ Ngôn rồi hung hăng cắn chặt miệng, hai hàm răng đụng vào nhau vang lên tiếng vang nằng nề, hơi thở của hai người như muốn nổ tung. Tống Kỳ Ngôn bất ngờ rút cơn th*ra rồi bắn, lúc đi ra mang theo một dòng nước trắng đục.

“...Shit!”

Ngực Tống Kỳ Ngôn kịch liệt đập phồng, anh đè trên người Kiều Kiều, mắt khép hờ lại chìm đắm trong dư vị khoái cảm kia và nhỏ giọng mắng thảm một câu.

Tống Kỳ Ngôn luôn luôn không nói lời thô tục, cảnh này đúng là rất hiếm thấy nha!

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chỉ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Chuẩn bị cho phim mới

Edit: Bery

Beta: Hương + Ami

Kiều Kiều về nhà lúc 1 giờ sáng.

Tống Kỳ Ngôn lái xe đưa cô về nhà, nhìn cô vô nhà xong anh mới rời đi, chiếc xe màu xám trong đêm tối yên tĩnh nhẹ nhàng biến mất chứ không làm ồn ào khu nhà cũ.

Kiều Kiều cầm chìa khóa vào ổ, qua một lúc mới mở được cửa. Cô không hề mở đèn mà ngã ngồi xuống sofa.

Cô lấy tay che mặt, cảm giác khuôn mặt rất nóng bỏng như bị bỏ vào lò hấp nhưng trong không gian nóng này lại có một tia lạnh lẽo truyền từ lòng bàn chân lên. Kiều Kiều không dám nghĩ nhiều, cô sợ mình tưởng tượng quá nhiều thì tia lạnh kia sẽ nuốt luôn cả bản thân vào.

Cô mơ hồ tới 99% xác định, Tống Kỳ Ngôn không thích cô, anh đối với cô chỉ là hứng thú nhất thời. Cô thân mật, ái muội và gãi đúng chỗ ngứa của anh.

Anh vẫn như cũ đưa cô về nhà vào lúc 1 giờ sáng.

Tống Kỳ Ngôn còn giúp Kiều Kiều mặc quần áo, đưa về nhà và tự giác rời đi như không muốn để ai phát hiện.

Kiều Kiều nhìn không được mà suy nghĩ, có phải là anh cũng ôm lấy những nữ diễn viên khác rồi mặc quần áo giùm và cũng chờ các cô ấy về bằng chiếc xe màu xám xong sau đó đêm khuya lặng lẽ nhìn các cô ấy vào nhà không?

Chính xác là như thế!

Kiều Kiều thét lên trong đầu rằng ‘không suy nghĩ nữa’ nhưng cô vẫn không khống chế được mà nhớ lại cảnh anh mặc quần áo giúp cô.

Anh thuần thục giúp Kiều Kiều thắt dây an toàn và nhanh chóng chuẩn xác giúp cô điều chỉnh độ dài ngắn thích hợp.

....

Kiều Kiều bật lên khỏi ghế sofa, cô nhanh chóng chạy vào nhà vệ sinh và đứng trước gương rồi sờ soạng mở đèn trong bóng tối. Dưới ánh đèn êm dịu, một chút huyết sắc hiện lên gương mặt Kiều Kiều: Khuôn mặt tròn bóng, ngũ quan đẹp đẽ, ánh mắt hiện lên thủy quang. Mới chỉ nhìn qua thì tưởng cô không giống một cô gái hơn 20 tuổi mà giống như một nữ sinh đang còn đi học.

Kiều Kiều nhìn rất đoan trang, cô cảm giác rất yên tâm. Tuy cô không có gì đặc sắc, không đẹp đến nỗi làm cho người ta cảm giác nhìn không rời mắt được nhưng khi nhìn cũng làm cho người ta cảm thấy yên tâm chứ không làm người ta ghét a!

Không lẽ... anh thích cô vì cô trông như vậy sao?

Chiếc điện thoại đột nhiên lóe sáng, Kiều Kiều nhìn qua, là Tống Kỳ Ngôn nhắn tin tới, lời ít mà ý nhiều nói với Kiều Kiều rằng đã có kịch bản mới. Kịch bản là diễn về tân quốc, Kiều Kiều là nữ diễn viên chính, hơn nữa, cô còn được quyền lựa chọn nam diễn viên chính a!

Lựa chọn nam diễn viên....

Kiều Kiều nhìn chăm chăm vào nó, cô không thể tin vào mắt mình được!

Cô đóng AV được hơn 2 năm, mọi chuyện vẫn luôn ổn thỏa. Hơn nữa, bởi vì cô rất lười nên trong một năm cũng chỉ có 5-6 bộ tác phẩm, trừ đi 1-2 bộ cô là nữ diễn viên chính thì còn lại đều là nữ phụ a! Đóng phụ thì không nói làm gì nhưng Kiều Kiều còn bị diễn viên khác chọn. Cho dù Kiều Kiều có làm diễn viên chính nhưng từ trước đến giờ, diễn viên nam đều là do công ty định đoạt. Trừ bỏ những người đứng đầu bảng xếp hạng, Kiều Kiều chỉ giống như một diễn viên nhỏ, việc sắp xếp diễn viên và diễn với thì cô nào dám xem vô a?

Bây giờ chỉ ngủ với Tống Kỳ Ngôn một đêm là có thể lựa chọn diễn viên? Thật giống như tiền trao cháo múc, tận dụng hết thân thể a.

Kiều Kiều tất nhiên là tức giận rồi, cô nắm chặt di động rồi nhấn tâm bấm chữ và tức giận nghĩ ở trong lòng: Anh cho cô chọn người sao? Cô phải cảm ơn anh vì đã cho cô một bàn tay vàng sao? Cô không nhận quyền lợi đó thì thật có lỗi với bản thân.

Kiều Kiều ấn mạnh nút gửi làm bạo phát ra tiếng ‘bang’ với dòng tin nhắn: Tôi muốn đóng cùng Giản Bạch Du!

Cao thấp mập ốm? Đẹp hay là xấu? Kiều Kiều không có hứng thú muốn biết. Cô biết Giản Bạch Du là người đứng đầu bảng xếp hạng, Tống Kỳ Ngôn không phải cho cô chọn sao? Cô liền chọn người mà anh không thể sắp xếp được khiến anh cảm thấy bản thân đang tự và vào mặt mình.

Kiều Kiều tức giận nắm chặt điện thoại chờ tin nhắn, đợi rất lâu sau Tống Kỳ Ngôn mới trả lời: Anh ta không đồng ý, cô chọn người khác đi.

....

Kiều Kiều không cảm thấy Tống Kỳ Ngôn đang và mặt mình mà làm cảm giác được bản thân bị người khác từ chối. Cũng đúng! Giản Bạch Du là người đứng đầu bảng xếp hạng trong WAWA từ rất lâu rồi, cũng có thể coi như anh ta sớm đã giống như cổ đông của công ty, công ty giải trí không phải luôn thích phát cổ phần cho nghệ sĩ sao? Vậy thì cổ đông cũng có quyền không đồng ý mà! Kiều Kiều cảm thấy rất khó khăn, Không phải Giản Bạch Du, giờ chọn ai mới được đây.... Biết như vậy đã xem trên bảng xếp hạng nhiều cái tên nữa, nhớ được một hai người cũng tốt a! Nhìn tới nhìn lui thì cô chỉ biết có mấy người, không lẽ hợp tác nữa với Tần Thụy Thành? Không được! Tần Thụy Thành đã bận rất nhiều công việc, không thể nào đóng cùng anh được, với lại còn cái kịch bản nữa!

Không bằng... Chu... Chu Viễn Xuyên...

Kiều Kiều nghĩ tới người đàn ông đó, tính tình rất được, nhìn cũng rất ôn hòa và bộ dạng cũng rất dễ nói chuyện nha, suy nghĩ trong chốc lát, cô liền trả lời Tống Kỳ Ngôn, không nghĩ tới đối phương liền nhấn tin lại chỉ đúng một từ: Được!

Kiều Kiều cảm thấy tốc độ của Tống Kỳ Ngôn rất nhanh. Cô chỉ mới nghĩ ở nhà mấy ngày liền nhận được cuộc gọi từ nhân viên ở công ty bảo cô tới nay tới công ty chuẩn bị công việc, hai diễn viên chính đều phải có mặt.

Không thể không nói, Tống Kỳ Ngôn là đang cho Kiều Kiều cơ hội nổi tiếng, nghe nói đầu bộ này là định đưa cho một diễn viên nữ AV nổi tiếng nhưng không hiểu vì sao anh lại đưa cho Kiều Kiều. Với lại, kịch bản của bộ AV này rất khó và yêu cầu tương đối cao bởi không chỉ mình Kiều Kiều mà toàn bộ nhân viên của đoàn phim đều phải chuẩn bị rất kỹ lưỡng, bây giờ mở hộp là rất cần thiết.

Lúc cúp điện thoại là 4 giờ chiều, Kiều Kiều vội vàng ăn cơm xong rồi bắt đầu sửa soạn để đến trụ sở chính của WAWA.

Một tuần tới trụ sở chính của WAWA 2 lần. Đây là chuyện mà một tháng trước, Kiều Kiều không dám mơ tưởng đến.

Cô hiện tại vẫn còn có chút sợ. Kiều Kiều cảm thấy mình rất có lỗi với Chu Viễn Xuyên. Khi nhìn vào thì tưởng là hai người diễn nhưng thực chất là làm cho Kiều Kiều nổi tiếng, nói đến thù lao thì Chu Viễn Xuyên lấy cũng không được nhiều, thậm chí còn hao tổn danh tiếng mà nâng đỡ Kiều Kiều lên, phàm là nghĩ tới thì cũng không ai muốn diễn vai này a~

Kiều Kiều sợ Chu Viễn Xuyên bởi vì bị an bài mà tức giận nên lúc Chu Viễn Xuyên bước vào phòng họp, cô không dám lại chào hỏi mà chỉ cuối đầu ngồi ở một góc giả chết. Không nghĩ tới Kiều Kiều và Chu Viễn Xuyên đến phòng họp có chút sớm, trong phòng họp không có người, chiều già chết không có hiệu quả, Kiều Kiều đành trơ mắt mà nhìn người đàn ông ăn mặc đơn giản đang đi dạo quanh rồi từ từ tới trước mặt mình.

Chu Viễn Xuyên có một đôi chân dài như ngọc thạch, nhìn rất thuận mắt.

“Xin lỗi, cô là Kiều Kiều sao?” Chủ nhân của đôi chân đã lên tiếng. Đây là lần đầu tiên Kiều Kiều nghe được giọng nói của Chu Viễn Xuyên. Giọng anh không giống Tống Kỳ Ngôn nghe đến thân thể mọi chỗ đều ngứa mà ngược lại nghe rất lãnh đạm.

Kiều Kiều còn tưởng rằng giọng của anh phải giống như con người anh, mềm mại mà ấm áp một chút.

“Anh, chào anh...” Kiều Kiều bị kêu tên nên vội vàng trả lời. Cô luống cuống đứng lên rồi đưa tay ra ý đồ muốn bắt tay với anh. “Anh Chu, lần đầu gặp mặt, hy vọng chúng ta có thể hợp tác vui vẻ.”

Tay cô giờ giữa không trung nhưng hình như anh không có ý đưa tay ra bắt lại.

Kiều Kiều xấu hổ, cô còn nghĩ rằng là do bản thân đưa tay lên quá cao.

“Không phải là lần đầu gặp mặt.”

“Hà?” Kiều Kiều ngẩng đầu chạm trúng đôi mắt của Chu Viễn Xuyên.

“Studio và ở trong thang máy.” Chu Viễn Xuyên bình tĩnh nói ra hai địa điểm, anh cười vạch trần nói. “Tôi đã gặp cô hai lần”

“À... Không ngờ là trí nhớ của anh lại tốt như vậy...” Kiều Kiều cảm thấy rất xấu hổ. Cô định rút cánh tay về nhưng không ngờ Chu Viễn Xuyên lại đột nhiên nắm lấy tay cô.

Tay Chu Viễn Xuyên rất gầy, khi nắm rất có hồn làm cho người ta suy nghĩ miên man rằng khi được đôi tay này vuốt ve thì thân thể sẽ có cảm giác gì?

“Lúc trước, tôi không biết cô là nghệ sĩ của công ty nên không chào hỏi cô.” Chu Viễn Xuyên buông tay Kiều Kiều ra, anh kéo Kiều Kiều ngồi vào ghế dựa bên cạnh. “Hy vọng cô không để ý.”

“Không đâu!” Kiều Kiều xua tay. “Tôi vốn không nổi tiếng, anh không biết cũng không sao, với lại... Lần này tôi không có ý kéo anh vào diễn cùng, tôi mới là người hy vọng anh đừng chấp nhận.”

“Không sao!” Chu Viễn Xuyên cười lắc đầu. “Diễn AV chỉ là nghề phụ thôi, tôi không để ý chuyện mình sẽ diễn viên với ai!”

“Thật sao?” Kiều Kiều nghe được từ nẫu chốt. “Nghề phụ? Tôi có thể hỏi một chút nghề chính của anh Chu là gì không?”

“Cô sẽ không có hứng thú đâu, có rất nhiều người cảm thấy rất nhàm chán!”

.....

“Ừ.” Kiều Kiều thức thời không hỏi tiếp, cô quay đầu nhìn gương mặt nhu hòa của Chu Viễn Xuyên. Cô không ngờ rằng anh dễ nói chuyện còn hơn trong tưởng tượng.

Không... Không phải dễ nói chuyện mà thực sự trong lòng anh đối với việc bản thân diễn cái gì cũng không quan tâm!

Nhưng khi anh đối mặt với người khác, tuy trên mặt vẫn tươi cười nhưng trong đôi mắt lại giống như không nhìn người đối diện mà là xuyên thấu qua người đối diện để nhìn đồ vật ở xa.

Kiều Kiều bỗng nhiên ý thức được Chu Viễn Xuyên nhớ ra cô không phải là do cô làm cho anh chú ý hoặc làm gì để anh ấn tượng mà chỉ là anh có khả năng ghi nhớ siêu việt thôi!

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10-1: Mỹ thiếu niên Đặc Kerry (1)

Edit: Va

Beta: Ami Cuteo ><

Chắc là khoảng hai tiếng đồng hồ sau, thời điểm tan họp đã là 9 giờ tối.

Kiều Kiều có cảm giác toàn bộ hành trình họp bản thân đều đang nghe sách trời. Đạo diễn chính của bộ phim này là đạo diễn có nhãn hiệu lâu đời ở WAWA, danh từ chuyên nghiệp một người tiếp một người mà nhảy, giảng đến chỗ kích động còn sẽ quơ chân múa tay. Hơn nữa, đây là lần đầu tiên Kiều Kiều đóng thế loại lấy cốt truyện là chính, vậy nên cô không dám chậm trễ một chút nào. Kiều Kiều cầm một cây bút ghi chú ở trên tập kịch bản, viết lộn lộn tiếng Trung và tiếng Anh bởi vì sợ bản thân kéo chậm chân sau của toàn bộ nhân viên trong đoàn làm phim.

Cô vui đầu khổ sở nhớ chi tiết từng chỗ và còn thi thoảng nghiêng đầu liếc nhìn Chu Viễn Xuyên bên cạnh, kết quả lại bị thái độ nhàn nhả của đối phương làm buồn bực đến thiếu chút nữa sẽ học máu. Chu Viễn Xuyên thậm chí còn không thèm nghe nội dung cuộc họp! Anh chỉ nhìn chăm chăm vào một tờ giấy nhỏ trước mặt và phát ngốc. Bởi vì do góc độ nên Kiều Kiều cũng không thể thấy rõ trên tờ giấy nhỏ viết cái gì, điều này càng khiến cô phi thường tò mò.

Bỏ qua chuyện đó, khi Kiều Kiều đứng trong thang máy chuẩn bị rời đi WAWA thì cũng là lúc chuyển xe buýt cuối cùng lẫn bánh.

“Kiều Kiều, anh biết em đang ở chỗ này mà!” Kiều Kiều ngẩng đầu, cửa thang máy vừa mở ra thì thân hình cao lớn chặn ánh sáng của Tần Thụy Thành

đã đứng ở ngoài cửa.

“A? Tàn Tàn, sao anh cũng ở chỗ này thế?” Kiều Kiều rất kinh ngạc.

“Trước khoan nói chuyện này, anh đứng chờ em lâu rồi á! Mau đi theo anh.” Tàn Thụy Thành chặn lại cửa thang máy sắp đóng rồi túm Kiều Kiều xong kéo ra bên ngoài.

“A?” Tất nhiên là Kiều Kiều dễ dàng bị Tàn Thụy Thành túm ra khỏi thang máy. Cửa thang máy chậm rãi khép lại ở phía sau hai người và phát ra một tiếng ‘đình’.

“Thế nào? Anh tìm em có việc gì gấp sao? Nhìn bộ dáng anh trông thực gấp...” Hai người vừa đi về phía trước Kiều Kiều vừa nhỏ giọng hỏi thăm, cuối cùng, bởi vì nhìn thấy khuôn mặt của Tàn Thụy Thành càng thêm âm trầm? Cô đành yếu ớt mà im lặng.

“Em đã kết hôn với Tống Kỳ Ngôn rồi sao?” Tàn Thụy Thành mở miệng nói chắc như đinh đóng cột.

Kiều Kiều sợ tới mức hồn phi phách tán.

“Không có không có! Trời đất chứng giám!” Kiều Kiều vội vàng lắc đầu xua tay. “Anh nghĩ bậy đến đâu vậy? Sao em lại có thể kết hôn với Tống Kỳ Ngôn chứ?! Giữa em và anh ấy chỉ là mối quan hệ cấp trên và cấp dưới mà thôi!”

“Vậy tại sao Tống Kỳ Ngôn lại đột nhiên cho em đóng vai chính trong bộ phim đó?!” Trên mặt Tàn Thụy Thành hiện lên biểu tình ‘em không cần phải nói dối anh, anh đều biết hết rồi!’

“Em có biết chuyện bộ phim đó thay đổi nữ chính từ một sao nữ hạng nhất thành một nữ diễn viên nữ không có tiếng tăm gì ở WAWA khiến cho xông xáo bao nhiêu không?! Hôm qua, có 5-8 người gì đấy nghe nói anh từng hợp tác với em nên đã tới nói bóng nói gió hỏi em là ai đấy!”

“Đi... Em... Em không biết chuyện đó...” Kiều Kiều chột dạ cúi đầu.

“...” Tàn Thụy Thành dừng lại bước chân. Anh hít một hơi thật sâu nhìn chăm chú khuôn mặt của Kiều Kiều. Kiều Kiều kiệt lực đối diện với tầm mắt của Tàn Thụy Thành, không ngờ rằng anh lại đột nhiên duỗi tay nâng mặt cô lên rồi hôn.

Kiều Kiều trừng to đôi mắt. Cô chỉ cảm thấy khớp hàm ngay lập tức bị cạy ra, sau đó thì đầu lưỡi của anh nhanh chóng vọt vào trong khoang miệng cô và dạo chơi một vòng.

Cô bây giờ giống như đột nhiên bị người khác lột sạch quần áo rồi sờ soạng toàn thân một lần.

Tàn Thụy Thành dựng thẳng kiệu eo, lần này, giọng điệu của anh không chỉ chém đinh chặt sắt mà trên mặt còn hiện lên một biểu tình ‘hận sắt không thành thép’ nhìn cô. “Quả nhiên là em đã ngủ với Tống Kỳ Ngôn.”

Khuôn mặt nhỏ của Kiều Kiều lập tức đỏ bừng lên.

“Phản ứng lúc em hôn môi rõ ràng không giống lần trước. Anh đã tra qua lịch trình đóng AV của em, người cuối cùng em hôn môi hôm trước chính là anh nhưng phản ứng hiện tại của em lại khác với kiểu anh dạy dỗ.”

“Đề tiện!” Sau khi kịp phản ứng, Kiều Kiều phẫn nộ chỉ trích.

“Giấu anh cùng tên Tống Kỳ Ngôn có cái đuôi sói to kia lên giường mới đề tiện.” Tàn Thụy Thành không nhẹ không nặng mà vỗ vào ót của Kiều Kiều.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy mua haha mình cắt đúng chỗ qass ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10-2: Mỹ thiếu niên Đặc Kerry (2)

Edit: Va + Su

Beta: Su

“... Lại không phải chỉ có một mình em lên giường với anh ấy.” Kiều Kiều che lại cái ót lấm bầm nói.

“Nhưng chỉ có một mình em làm ra vụ việc kinh động như vậy! Anh còn tưởng rằng em sắp trở thành bà chủ của anh luôn á!” Khóe miệng của Tàn Thụy Thành đột nhiên nhếch lên tươi cười tà ác. “Đến lúc đó, anh và em sẽ là tình nhân. Nếu Tống Kỳ Ngôn về nhà thì em liền có thể giấu anh ở trong tủ quần

áo!"

“Anh cắt ngay.” Kiều Kiều mắt tròn trắng.

“Anh mặc kệ, nếu em ngủ với anh ta thì cũng phải ngủ với anh.” Tần Thụy Thành thu liễm tươi cười rồi bất chợt nghiêm trang nói.

“A? Nào có đạo lý này?”

“Vậy tại sao em lại lên giường với anh ta?” Tần Thụy Thành tức giận bất bình nói. “Chẳng lẽ em cảm thấy anh ta lớn lên đẹp trai hơn anh sao? Đáng người tốt hơn anh sao? Hay là em thích loại hình muốn tao giả vờ thanh cao của anh ta ——”

Kiều Kiều thờ dài một hơi: “Bởi vì em thật sự thích anh ấy a.”

.....

Tần Thụy Thành không nói.

Kiều Kiều trộm ngẩng đầu nhìn anh. Phát hiện tươi cười vốn luôn treo trên mặt của anh biến mất không thấy. Tần Thụy Thành chỉ mím môi, mắt nhìn thẳng bước về phía trước. Ánh đèn sáng choang ở hành lang chiếu sáng gương mặt anh và khắc họa sâu từng đường nét đẹp thần thánh.

Kiều Kiều bây giờ mới hiểu ra tại sao nhiều nữ nghệ sĩ tranh nhau cướp cơ hội muốn cùng hợp tác với Tần Thụy Thành.

“Chúng ta đang đi đâu a?” Kiều Kiều nhìn trong chốc lát xong vẫn mở miệng đánh vỡ không khí trầm mặc áp suất thấp này.

“Phòng nghỉ của anh.” Tần Thụy Thành vẫn đi nhanh về phía trước, giọng điệu lạnh lẽo cứng rắn. “Lấy chìa khóa xe rồi anh đưa em về nhà.”

Kiều Kiều không dám nói tiếp nữa.

Mỗi một diễn viên xếp top đầu bảng WAWA đều có phòng nghỉ riêng, phân bố từ tầng 10 đến 15. Hầu hết nam nghệ sĩ đều ở tầng 10, còn 5 tầng trên bình thường không được phép mở ra. Quyền bảo vệ riêng tư cũng được áp dụng đúng chỗ. Nghe nói phòng nghỉ của mỗi nghệ sĩ đầu bảng tương đương với một căn phòng khách sạn tư nhân to xa hoa, tất cả đồ vật được bày biện trang trí đều dựa theo sở thích và khiếu thẩm mỹ của họ, hết sức xa xỉ.

Kiều Kiều lúc này chỉ lo trò chuyện với Tần Thụy Thành nên chưa kịp nhìn xem xung quanh. Cô lúc này mới phát hiện ra ngay cả hành lang của tầng 10 cũng có sự khác biệt rất lớn với những tầng lầu khác, nó được trang hoàng ngăn gọn và sáng ngời hơn rất nhiều, xung quanh bốn vách tường còn có đèn nhỏ xích đồng màu xanh, trong điệu thấp lộ ra sự tinh xảo.

Đi tiếp hơn mười mấy mét, Tần Thụy Thành mới dừng lại ở trước cửa của một căn phòng. Lúc anh vừa muốn duỗi tay đẩy cửa ra thì không ngờ rằng cánh cửa tự động mở ra.

Một người đàn ông chống khuỷu tay trên khung cửa, đối phương hơi hơi rũ đầu, sau đó cười nói với Tần Thụy Thành: “Tôi tìm không thấy thuốc lá nên tới đây xin vài điếu.”

Kiều Kiều mở to hai mắt.

Đột nhiên, cô có cảm giác giống như có cái gì đó lơ lửng che trời lấp đất quét qua ngực mình, ngay cả trái tim khi nhìn thấy người đàn ông trước mắt này cũng giống như ngay lập tức muốn nhảy ra khỏi lồng ngực

“Cậu bảo Trình Tu đi mua đi a, thuốc lá tôi để ở trên xe rồi!” Tần Thụy Thành nhướn mày.

“Aizzz, tôi uống chút rượu nên quên mất đã sai anh ta đến chỗ nào rồi...” Người đàn ông khẽ thờ dài một cái. Anh lung lay chống vách tường đi được hai bước. Khi thấy Kiều Kiều đứng ở sau lưng Tần Thụy Thành, anh nhìn chằm chằm Kiều Kiều trong chốc lát rồi bất chợt vươn tay ra nhéo nhéo má cô.

Bởi vì tiếp xúc gần gũi nên Kiều Kiều gần như bị vẻ đẹp của anh làm kinh sợ mà khó có thể hô hấp.

Anh rất đẹp, rất rất đẹp. Đẹp đến mức bạn không thể nghĩ ra một từ nào để hình dung ra vẻ đẹp của anh, đẹp đến mức bạn thậm chí bắt đầu hoài nghi bản thân sinh ra trên thế giới này chỉ là vì để ngắm nhìn anh một giây. Từ chóp mũi đến môi mỏng, từ trán đến cằm, làn da trắng nõn gần như trong suốt bởi vì nồng độ còn mà nhiễm một tia hồng nhạt, lông mi nhỏ dài dày đặc, đôi mắt lại giống như tảng băng trôi lơ lửng trên mặt biển phấp phấp ra ần ần hơi nước trong trẻo.

Ánh đèn trên hành lang lúc này đã tối sầm đi rất nhiều, tia sáng nhạt ở trên mặt anh không tiếng động mà biến ảo, hình dáng kinh tâm động phách, đuôi lông mày và khoé mắt đẹp đến mức bất cận nhân tình, đẹp đến mức khiến người khác tuyệt vọng.

“Được được, để tôi đưa cậu về phòng trước rồi lát nữa nghĩ cách liên hệ với Trình Tu.” Tần Thụy Thành hất tay anh ta ra rồi ý bảo Kiều Kiều chờ một lát, sau đó liền đỡ anh ta đi về phương hướng khác.

Kiều Kiều ngơ ngác mà đứng ở tại chỗ. Cô lúc này mới giống như lấy lại được ý thức. Kiều Kiều thông thả chớp chớp đôi mắt.

Cô cúi tay muốn sờ một chút nữa bên mặt bị người đàn ông bóp捏 nhưng khi vào tay lại phát hiện có vết nước ẩm ướt chảy dọc theo cằm xuống dưới. Cô ngơ ngẩn mà suy nghĩ trong chốc lát xong mới ý thức được bản thân thế nhưng rơi lệ.

Mỹ thiếu niên trẻ tuổi bừa bãi Đặc Kerry trong thần thoại Hy Lạp đứng ở trên đỉnh núi dẹt kim nhìn xa về phía Địa Trung Hải màu xanh lam, dưới chân đạp lá quế, trên đầu đeo vương miện, bạch điều sẽ bởi vì vẻ đẹp của anh mà ngừng bay, hoa hồng sẽ rũ xuống bởi vì bản thân ảm đạm mà đơn điệu. Anh giương cung cài tên, tia sáng bạc lượng bắn xuyên qua đám thần minh chỉ vàng nạm lẫn bào giác trốn tránh ở phía trên tầng mây.

“Giản Bạch Du.” Kiều Kiều nhỏ giọng lầm nhảm một cụm từ.

Cô biết anh là ai, từ lúc nhìn thấy ánh mắt anh cô đã biết.

Tôi thỏa mãn, xin thời gian hãy dừng lại đi.

Faust ở thế kỷ 15 đã gờ đôi tay khô gầy lên đối mặt với đồng ruộng có diện tích rộng lớn và nghẹn ngào thốt lên câu chữ, hai mắt hấn lập loè cảm thấy ánh lửa mỹ mãn, đó là ánh mắt từng ở trong vinh hoa uy phúc và nhục dục quyền thế cũng chưa thể hiểu rõ được.

“Minh cũng thỏa mãn.” Kiều Kiều từ từ ngồi xổm xuống và lăm bầm lâu bầu nhẹ giọng nói, sau đó trịnh trọng úp mặt lên đầu gối của mình xong nhắm hai mắt lại.

Và ẩn ngôi sao vote ủng hộ đy nà ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11-1: Sắp bắt đầu quay (1)

Edit: Bery

Beta: Ami

Bởi vì bộ dạng giữa nước mắt nước mũi của Kiều Kiều sau khi nhìn thấy Giản Bạch Du kia nên khiến Tần Thụy Thành chế cười cô suốt vài ngày.

Chỉ có điều, vẫn còn may là chờ đến khi đạo diễn hoàn thành xong kịch bản và chuẩn bị sắp bắt đầu quay là Kiều Kiều có thể đi theo đoàn làm phim, rời khỏi tổng bộ. Cho dù Tần Thụy Thành có muốn chèn ép thì cũng không tóm được cô.

Sở dĩ việc Tổng Kỳ Ngôn phân cho Kiều Kiều vai diễn này gây ra oanh động lớn ở WAWA cũng là có nguyên nhân. Từ trước đến nay, WAWA không quá xem trọng nội dung phim mà vẫn luôn đi theo con đường “Xem mặt và đáng người là được, cốt truyện chỉ là mây bay” nhưng lần này, WAWA không chỉ chính thức mua bản quyền của cuốn tiểu thuyết mà còn mời tất cả những biên kịch có tiếng tăm trong ngành tới cực lực trau chuốt một phen. Bối cảnh của phim xảy ra thời dân quốc, tại Thượng Hải, nữ chính là đoá hoa giao tế tiếng tăm lừng lẫy, còn nam chủ lại là nhị thiếu gia của một gia tộc lớn - đầu lĩnh giới quân phiệt, mà mục đích của nữ chính chỉ có một là giết chết tên đầu lĩnh quân phiệt kia.

Kiều Kiều đã bắt đầu nghiên cứu kịch bản từ vài ngày trước. Lần đầu tiên, cô nhận đóng một nhân vật có nhiều lời kịch như thế này nên vừa khẩn trương lại vừa chờ mong. Khi ở nhà, cô còn bắt đầu điều chỉnh cách nói chuyện và biểu tình cùng với thần thái của mình ở trước gương. Tuy bản thân Kiều Kiều không phải là một bông hoa giao tế phong tình vạn chủng nhưng cô bằng lòng thử sức đóng một lần.

Địa điểm quay chụp là một chỗ điện ảnh thành mà WAWA mới xây dựng trong những năm gần đây. Điện ảnh thành là một cái sân lớn và được chia thành vài khu vực khác nhau, đủ để đáp ứng yêu cầu đóng các loại bối cảnh. Kiều Kiều chưa từng đặt chân tới đây nhưng Tần Thụy Thành đã nói với cô rằng, điều kiện ở đây rất tốt, nếu công việc quay chụp không quá nặng nề thì quả thực giống như đang đi nghỉ phép.

Chu Viễn Xuyên hình như đang rất bận. Mỗi lần anh xuất hiện đều trông vội vàng, ngay cả khi mở hộp thì anh cũng chỉ trốn ở trong góc phòng, biểu tình chuyên chú mà viết liên nhau lên xấp giấy. Kiều Kiều lúc này mới phát hiện hóa ra Chu Viễn Xuyên ngẫu nhiên cũng sẽ mang mắt kính, mắt kính được làm tinh tế từ kim loại, nếu không nhìn kỹ thì cũng sẽ không phát hiện ra.

Một tuần sau, cả một đám người ngồi trên xe đi tới ‘WAWA điện ảnh thành số 3’.

@@@

Mấy ngày hôm trước vẫn luôn là nhân viên công tác ở đoàn làm phim bận việc, vội vàng xấp đặt bối cảnh và tu chỉnh ánh đèn gì đó nên diễn viên chính như Kiều Kiều cũng không thể nhúng tay vào, cô còn bị đạo diễn dặn dò phải đi tìm Chu Viễn Xuyên diễn thử để tìm cảm giác, tiện cho việc đóng chung vài ngày sau.

Chu Viễn Xuyên từ khi đi theo đoàn phim cho tới đây cũng gần như không ra khỏi cửa. Hắn vẫn luôn nhốt mình trong phòng, mỗi ngày đều dặn dò người đưa cơm tới, ngẫu nhiên còn sẽ sai trợ lý đi mua chút giấy cùng bút, hình như là đang chuyên chú làm việc gì đó quan trọng. Việc này khiến Kiều Kiều hơi

xấu hổ khi tìm tới cửa nhưng tóm lại là cô vẫn phải phải diễn thử với anh trước lúc quay. Kiều Kiều nhìn đồng hồ điểm qua giờ ăn trưa, Chu Viễn Xuyên hẳn là chưa đầu nhập vào trục bánh xe làm việc nên cô ngay lập tức đi gõ cửa phòng anh.

Đợi một hồi lâu sau, Chu Viễn Xuyên mới mở cửa. Sau khi nhìn thấy là Kiều Kiều, anh liền lễ phép mà lui về phía sau một bước và mời cô vào phòng.

“Diễn thử phải không? Đạo diễn cũng đã nói qua với tôi.” Chu Viễn Xuyên hơi mệt mỏi xoa xoa huyệt Thái Dương của bản thân. Kiều Kiều chú ý tới cổ tay áo đã sần lên của anh dính một khối mực dầu màu xanh nhỏ giống như một đám mây tản mạn ra.

Này cùng Kiều Kiều lần đầu tiên thấy hẳn khi thanh thản an tĩnh đã tương đi khá xa.

“Tôi có làm phiền anh không?” Kiều Kiều vượt qua bãi giấy bị vò và ném đầy đất rồi cẩn thận mà đứng ở một chỗ tương đối sạch sẽ.

Thật sự là nói không chút nào khoa trương. Khắp phòng của Chu Viễn Xuyên đều một đồng phế giấy bị vò lại, có vẻ đặc biệt không hợp với cách tự bài trí sạch sẽ của anh.

“Sẽ không, cô chờ tôi chút, tôi còn chưa kịp xem kịch bản.” Chu Viễn Xuyên đáp lại tươi cười xin lỗi. Anh bắt đầu tìm khắp đồng trang giấy ở trên bàn, lục lọi xong nửa ngày anh mới tìm ra quyển kịch bản trông mới tinh ở dưới đáy. Kiều Kiều có chút vô ngữ, vài ngày sau sẽ bắt đầu quay mà Chu Viễn Xuyên lại chưa từng lật ra xem dù chỉ một trang.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11-2: Sắp bắt đầu quay (2)

Edit: Va

Beta: Sakura + Su

Tờ giấy vốn nằm ở trên bàn bị hành động lôi kịch bản ra từ dưới dưới đáy của Chu Viễn Xuyên làm rơi xuống đất, trùng hợp là phiêu đến đúng chỗ bên chân Kiều Kiều.

“Nếu như được thì hãy vò nó lại và ném vào thùng rác giúp tôi, không cần phải nhặt lên đưa cho tôi đâu.” Chu Viễn Xuyên mở quyển kịch bản ra.

“A... Được.” Kiều Kiều lật tờ giấy lên, sau đó lại ngay lập tức bị các loại ký hiệu và công thức được viết chi chít ngay ngắn trên tờ giấy trắng làm bất ngờ một chút.

Nói ra thì thật xấu hổ... Cô chỉ có thể nhận biết được mấy chữ cái R, S, V và cộng thêm mấy cái ký hiệu Toán học đơn giản ở trên tờ giấy này, phần còn lại thì giống như là thiên thư (*sách trời*).

“Woa, anh là Nhà Toán học sao?” Kiều Kiều kinh ngạc cảm thán.

“Hả?” Chu Viễn Xuyên ngẩng đầu rồi không nhận được mà bật cười và nói. “Không, tôi là một nhà nghiên cứu lý luận vật lý.”

.....

Nghe sơ qua thì hình như là rất lợi hại.

“Vậy anh đang nghiên cứu gì vậy, nhan đề sao?” Kiều Kiều hỏi.

“Ừm, luận văn gặp chút vấn đề.” Chu Viễn Xuyên gật gật đầu. “Hai thực nghiệm điện từ can thiệp lẫn nhau và làm có sự thay đổi giữa tính dao động và tính hạt nhân khiến tôi thực đau đầu ——”

Nói đến đây, anh thực thức thời ngậm miệng bởi vì thấy vẻ mặt của Kiều Kiều thật mờ mịt.

“Được, không nói chuyện này nữa, thực buồn tẻ.” Chu Viễn Xuyên cười cười xong cầm lấy kịch bản. “Chúng ta diễn thử đi?”

.....

Một tiếng đồng hồ sau.

Kiều Kiều hoàn toàn báỉ phục. Đầu óc của người đàn ông này quả thực chính là một cái camera, người khác phải nhờ vào đọc kịch bản lâu để nhớ, còn

anh thì lại chỉ lướt sơ qua! Kiều Kiều muốn diễn thử bất kì cảnh nào thì Chu Viễn Xuyên chỉ cần dành ra vài phút đọc sơ qua một lần là ghi nhớ! Và ghi nhớ rất rõ ràng từng lời thoại! Kiều Kiều đã nhẩm qua kịch bản này suốt vài ngày mà vẫn còn hay quên lời thoại, còn Chu Viễn Xuyên nước đến chân mới nhảy lại không lưu tình chút nào mà bày biện ra xu thế nghiền áp cô, Kiều Kiều tò về Alexander...

Hai người diễn thử rất nhanh, tất cả cảnh diễn của Chu Viễn Xuyên đều được biểu hiện ở trong ánh mắt quyến rũ kia, anh thậm chí còn không cần làm ra động tác gì cả, chỉ đứng dựa bàn và khoảng cách xa hai ba bước rồi lẳng lặng nhìn chăm chú vào bạn thì bạn liền có thể cảm nhận được tình cảm thâm sâu chân thành của anh dành cho mình, ánh mắt nhu tình như nước giống như sinh ra đã có sẵn.

Hai người cứ nhìn nhau thẳng đến khi lòng bàn tay của Kiều Kiều ra đầy mồ hôi, tim đập như trống.

"Vậy thì... Hôm nay diễn thử đến đây thôi!" Kiều Kiều gấp kịch bản lại, cô che dấu cúi đầu. "Đến lúc bấm máy quay thì hy vọng hai ta cũng có thể hợp tác với nhau thuận lợi giống như hôm nay."

"Không thành vấn đề, cô nhập vai rất nhanh!" Chu Viễn Xuyên mỉm cười. "Nếu gặp phải vấn đề gì thì có thể tới tìm tôi."

"Anh muốn nghỉ ngơi sao?"

"Không." Chu Viễn Xuyên cúi đầu nhìn đồng hồ đeo trên tay rồi nhẹ nhàng trả lời bằng giọng. "Chắc phải khoảng 2-3 giờ sáng tôi mới chợp mắt."

"Muộn như vậy sao?" Kiều Kiều có chút giật mình. "Anh... Anh là Nhà Khoa học hả?"

"Vậy phải xem cô định nghĩa như thế nào về khái niệm Nhà Khoa học, nếu chỉ xét về mặt nghiên cứu khoa học thì —— chắc tôi đúng là Nhà Khoa học."

"Vậy tại sao lại muốn đóng AV a... Chắc các Nhà Khoa học sẽ không cảm thấy hứng thú với công việc này nhỉ?" Kiều Kiều cẩn thận hỏi.

"Đây là một cách thả lỏng của tôi." Chu Viễn Xuyên chỉ chỉ xấp giấy chi chút công thức đầy trên bàn. "Nếu mỗi ngày cứ đối mặt với chúng nó thì thần kinh sẽ không chịu nổi, còn chưa kể đến chuyện nghiên cứu suốt mấy chục năm mà không ra kết quả a! Cộng thêm vấn đề lại giống 3D mặt cầu đã tồn tại từ nhiều thế kỷ trước chứ đừng nói là Goldbach đã từng nói: không biết đã có biết bao nhiêu người dùng hết cả đời mình để chú tâm vào việc nghiên cứu nhưng đến khi chết lại vẫn không thể kích khởi được mặt nước dù chỉ là nửa điểm gọn sóng? Nhân loại sống trăm năm đối với vũ trụ vô cùng vô tận mà nói thì chỉ được coi là quá ngắn quá ngắn, muốn học hỏi thì trước tiên là phải đối xử tốt với bản thân một chút, ít nhất thì cũng có thể tìm được chút ít thành tựu ở trong nỗi suy sụp che trời lấp đất."

"Tôi không hiểu lắm!" Kiều Kiều thành thật trả lời.

"Không cần hiểu quá nhiều." Chu Viễn Xuyên cười rộ lên. "Hiểu càng nhiều thì liền sẽ thêm phát hiện bản thân mình vô tri, tri thức là thuốc phiện, càng tìm tòi thì khả năng bị nghiện sẽ càng lớn."

"Vậy anh còn có thể dừng lại sao?"

"Tôi đang chờ đợi có thứ gì đó đủ để khiến tôi dừng lại, nếu không thì tôi sẽ càng lún càng sâu." Anh ngừng lại một chút xong bắt đầu dĩ dĩ bỏ sung. "Chỉ có điều là tôi cũng sẽ không để bụng nhiều về vấn đề này, nếu tôi yêu một người nào đó thì chắc chắn đó cũng chỉ là yêu một chút hoặc chỉ là sợ ngay cả khả năng này cũng sẽ không có. Tôi luôn có thói quen suy nghĩ quá nhiều."

"Vậy người bị anh yêu thật sự là quá bất hạnh..." Kiều Kiều cảm thán.

(Chỉ chứ ai nữa ==)

Chu Viễn Xuyên thấp giọng cười hai tiếng và không nói gì thêm.

Kỳ thật cũng không sao cả!

Yêu hay không yêu cũng đều chỉ là sự lựa chọn để ổn định thể hệ nhân loại tiếp theo mà thôi, mèo Schrodinger đã chết hay còn sống? Sáng hôm nay, bạn anh lừa mạch hay là khoai tím? Tôi yêu bạn hay không hoặc bạn có yêu tôi hay không? Mỗi một giây mỗi một phút tồn tại song song trong vũ trụ này, chúng ta đều sẽ phải đưa ra sự lựa chọn khác nhau.

Vậy cho nên mới luôn có một thế giới mang tên tôi yêu bạn.

Chương này triết lý qass, thông cảm =="

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Đón cảnh dân quốc ngoài dự kiến

Edit: Ruby

Beta: Sakura

Kiều Kiêu bị Chu Viễn Xuyên đẩy tới màn sau, máy quay phim nhanh chóng chỉnh vị trí, góc độ bí ẩn, im lặng tiếp tục hoạt động.

“Nhị thiếu gia.....” Kiêu Kiêu hô lên một tiếng, vì tay Chu Viễn Xuyên từ phía sau túm chặt tóc Kiêu Kiêu, nháy mắt Kiêu Kiêu bị đầu ngẩng cổ lộ ra một tầng trắng nõn.

“Chỗ này được, không ai thấy đâu!” Chu Viễn Xuyên cười rộ lên, vì đi du học trở về, cho nên anh ta ăn mặc giống kiểu Tây, một thân trên dưới tây trang phẳng phiu, nó không biết đã ném đi đâu, một nửa vạt áo đã bị lòi, Kiêu Kiêu biết rõ đây là thiết kế tốt, cùng Chu Viễn Xuyên không hợp nhau khí chất đến trong lòng khô nóng.

Bức màn kín không kể hở, bao phủ hai người, đem bọn họ cùng bên ngoài ồn ào não động ngăn cách.

Chu Viễn Xuyên gục đầu xuống, hít lấy cổ Kiêu Kiêu, sườn xám của Kiêu Kiêu bị anh ta dùng tay đẩy ra, lộ ra xương quai xanh.

“Nhị thiếu gia, đừng như vậy, sẽ có người thấy mất!” Kiêu Kiêu quay đầu trốn tránh, Chu Viễn Xuyên buông lỏng tay nắm tóc của cô, thông thả dùng tay mà phá mặt Kiêu Kiêu. Kiêu Kiêu khép hờ mắt, khuôn mặt đỏ bừng. “Tua, là người trêu chọc ta trước, sao bây giờ lại sợ hãi rồi?” Chu Viễn Xuyên cắn cổ Kiêu Kiêu, miệng không rõ mà rên khẽ, tay anh ta sờ đùi Kiêu Kiêu, từ đường sẽ của sườn xám mà đi vào, không đợi Kiêu Kiêu nói liền đột nhiên đi chuyển lên trên, duỗi tay bóp lấy ngực Kiêu Kiêu.

Kiều Kiêu có cảm giác không phải Châu Viễn Xuyên là người diễn tập với mình.

“Đừng.....” Kiêu Kiêu vặn vẹo thân mình, nửa thật nửa giả mà giãy giụa, như rồng mảy nhìn thẳng đối phương, mặc kệ tay làm loạn trước ngực, “Phụ thân người còn ở bên ngoài à, nếu đã ông ấy thấy thì người sẽ bị nhốt ở nhà ba tháng không cho ra khỏi cửa.”

“Ta biết.....” Chu Viễn Xuyên lời kéo tay Kiêu Kiêu sờ dưới thân của mình, “Nhưng, ta thật sự chờ không kịp.”

Kiều Kiêu chạm vào liền nhanh chóng rút tay về, không phải là diễn, thật sự bị nửa người dưới của Châu viễn xuyên nóng bỏng và hình dạng dọa sợ.

Chu Viễn Xuyên đem chân đè xuống chỗ ở giữa hai chân của Kiêu Kiêu, đè nặng chỗ đó của Kiêu Kiêu liên tục cọ sát, rõ ràng là một thiếu gia ăn chơi trác táng, anh ta diễn như thật, đôi mắt sáng chói nhìn người khác, bên trong lại phát ra một tia hư hỏng.

“Người mau cứu ta, bằng không ta sẽ dục hỏa đốt người chết ở chỗ này.” Chu Viễn Xuyên cắn lỗ tai của Kiêu Kiêu và nói.

“Nói yêu ta.” Kiêu Kiêu cười. Cô khiêu khích anh và chậm rãi kéo khóa quần của Chu Viễn Xuyên xuống, ánh sáng nhẹ nhẹ sau bức màn đen, tay cô run run gãi đúng chỗ ngứa, “Nói xong thì cái gì ta cũng cho người.”

Tuy cốt truyện như vậy nhưng tay của Kiêu Kiêu lại không dám đụng vào chỗ đó. Cô vẫn giả vờ như đụng tới nhưng lại từ từ mò xuống tạo ra cảm giác như thật như ảo, nhìn qua như thật.

Không ngờ rằng Chu Viễn Xuyên lại đè tay Kiêu Kiêu lại rồi cưỡng ép tay cô ấn vào dương v*т của mình.

Hơi nóng bốc lên làm cho Kiêu Kiêu bị hòa tan.

“Người biết mà, ta sẽ không nói chuyện yêu đương với nữ nhân nhưng thật ra cũng có thể phá lệ một lần ——”

Chu Viễn Xuyên cười. Anh nghiêng đầu thì thầm ở bên tai Kiêu Kiêu.

Vốn dĩ không cần nói cái gì, cứ diễn như thật là được rồi, thậm chí Kiêu Kiêu còn chuẩn bị lát nữa sẽ cười ra tiếng nhưng không ngờ rằng bên tai lại thật sự truyền ra âm thanh nhẹ nhàng.

Anh nói: “Kiêu Kiêu.”

Không có trong kịch bản, đây là tự chính anh phát ra.

Chỉ 2 chữ đơn giản. Hai chữ mà Kiêu Kiêu nghe từ nhỏ đến lớn không có gì khác nhưng ở đây đang là bối cảnh quay phim, bên cạnh còn có camera hoạt động âm âm, tâm trạng của Kiêu Kiêu liền dao động vì nghe tiếng bình thường không thể bình thường hơn. Cô đẩy người kẻ bên ra. Kiêu Kiêu đã quên mình phải cười. Cô ngác nhiên nghiêng đầu nhìn Chu Viễn Xuyên. Chu Viễn Xuyên nói 1 câu làm cô dừng động tác. Anh xoay người che khuất vạt áo của hai người rồi dùng tay kéo nút thắt vài bước tằm vài xuống. Bức màn ào ào mà rút xuống dưới, Kiêu Kiêu trong nháy mắt bị ném vào một giấc mộng màu đỏ, sườn xám màu xanh nhạt của cô biến thành màu đỏ thắm.

Xung quanh vang lên tiếng kêu sợ hãi cả mọi người, Chu Viễn Xuyên lấy tấm màn bao quanh Kiêu Kiêu và chắn ngang tầm nhìn của mọi người rồi bế cô đi lên cầu thang.

“Sao tự đứng lại kêu tên tôi...” Kiều Kiều nhân lúc máy quay chưa tới mà giấu mặt ở trong lòng ngực của Chu Viễn Xuyên rồi nhỏ giọng hỏi: “Khiến tôi quên cả diễn.”

“Nếu quên thì cứ quên đi.” Chu Viễn Xuyên cúi đầu liếc nhìn cô. “Lát nữa diễn có chỗ nào không thoái mái thì cứ nói với tôi.”

Hai người đi vào căn phòng đã được sắp xếp từ trước. Chu Viễn Xuyên lấy chân đá cửa ra rồi ném Kiều Kiều lên trên giường.

Kiều Kiều cuống quýt kéo màn ra xong đứng dậy, tóc tán loạn trên mặt, mái tóc xõa ra. Kiều Kiều tháo đồ kẹp tóc xuống rồi nhét kẹp tóc vào trong miệng. Chu Viễn Xuyên đứng ở mép giường, Kiều Kiều nhếch tươi cười quyến rũ, kết quả là nhìn đến cảnh Chu Viễn Xuyên cời quần áo.

Anh không vội. Chu Viễn Xuyên tùy tiện ngồi xuống ghế dựa rồi cời bỏ nút áo somi, sau đó bắt đầu cời bỏ dây lưng.

Ngực lộ ra, bụng theo xương hông mà biến mất. Chắc do thói quen ngồi lâu nên vóc dáng của Chu Viễn Xuyên có hơi gầy hơn so với Tần Thụy Thành nhưng cũng vì thế mà làm nổi bật làn da trắng.

“Nhị thiếu gia là 1 nhân vật mười ngón tay không dính xuân thủy...” Kiều Kiều nhìn Chu Viễn Xuyên từ từ tới gần. Cô cưỡng ép bản thân tập trung nhớ lời thoại, sau đó duỗi tay run run sờ ngực Chu Viễn Xuyên xong lười biếng nhếch khóe miệng lên cười: “Người nói yêu ta cho ta nghe đi nào.”

Chu Viễn Xuyên cong người. Anh sờ tấm màn quần quanh mắt cá chân của Kiều Kiều rồi sau đó bất giác túm chặt xong đột nhiên lôi kéo cô về phía mình. Kiều Kiều hoảng sợ kêu lên một tiếng. Cô đụng vào trước ngực của đối phương.

“Nói gì mà nói, đợi lát nữa ta lấy dương v*t ra cho người.”

Suôn xám của Kiều Kiều đã bị anh ta xé rách, xé tà trực tiếp tới eo, vớ cũng bị Chu Viễn Xuyên túm lại, nút thắt cũng được tháo mở. Chu Viễn Xuyên túm được tóc Kiều Kiều. Anh ép Kiều Kiều ngẩng đầu nhìn mình, lớp trang điểm của Kiều Kiều đã phai đi một nửa, son môi bị tay của Chu Viễn Xuyên xóa. Chu Viễn Xuyên cúi đầu chăm rai liếm môi.

Màu đỏ dính trên lưỡi anh như dính một chút vết máu.

“Người chỉ có thể nhìn ta.” Chu Viễn Xuyên bỗng nhiên nói, anh nâng eo Kiều Kiều lên rồi lật thân thể cô trên giường thành tư thế nằm sấp, sau đó trực tiếp kéo quần lót tơ lụa của Kiều Kiều, một chút chân chờ cũng không có mà liền đi vào.

Kiều Kiều kêu lên, nhưng cô không hề cảm thấy đau. Cô bị Chu Viễn Xuyên ném lên chiếc giường đã sớm ướt từ trước.

Chu Viễn Xuyên phát ra tiếng thỏa mãn, anh từ phía sau nắm cầm Kiều Kiều cưỡng bách quay đầu hôn môi cô, sau đó khoang miệng bị lấp đầy, Chu Viễn Xuyên hưng hăng hôn lấy cô rồi chậm rãi động.

Tuy còn đang mặc đồ nhưng Kiều Kiều vẫn có thể cảm nhận được nhiệt độ và độ ẩm của Chu Viễn Xuyên.

Phá vỡ nếp uốn, chen vào âm đ*o, nhẹ nhàng làm người ta không thể kháng cự.

“... Nhẹ chút, anh Chu, tôi chịu không nổi...” Kiều Kiều duỗi tay ôm cổ Chu Viễn Xuyên, ở bên tai anh nhỏ giọng xin tha, dương v*t của Chu Viễn Xuyên không thô, nhưng so với người bình thường có chút lớn, toàn bộ đi vào có thể chạm đến tử cung, khoái cảm mãnh liệt, Kiều Kiều căn bản không thể không chú ý.

Chu Viễn Xuyên dừng một tý, thả chậm lại động tác.

Tuy như vậy nhưng Kiều Kiều vẫn cứ đem chính mình theo hành động đi ra đi vào, cô cảm nhận mình chảy rất nhiều xuân thủy, có thể cảm thấy Chu Viễn Xuyên đối với mình muốn cắm xuyên qua, cô nắm chặt bức màn dưới người, khoái cảm như rắn con sống vỗ muốn nhấn chìm cô, Kiều Kiều hướng ánh nhìn cầu cứu về Chu Viễn Xuyên.

Cô nhìn Chu Viễn Xuyên như đang cố khắc chế bản thân, những giọt mồ hôi theo thái dương chảy xuống. Cho tới tận bây giờ, Kiều Kiều vẫn cứ cảm thấy Chu Viễn Xuyên hình như không giống như người bình thường, thoang thoang trên người anh như có một loại khí chất hoàn toàn khác hẳn với mọi người. Lần đầu tiên Kiều Kiều thấy Chu Viễn Xuyên, cô không nghĩ là anh sẽ quay chụp AV, không thể tưởng được lad bộ dạng của anh khi quay chụp AV, dục vọng sao? Biểu lộ ra dục vọng?

Chu Viễn Xuyên rũ đôi mắt rồi hôn một chút khóe miệng của Kiều Kiều.

Động tác nhí như hai người đang yêu nhau làm cho Kiều Kiều mạnh mẽ rung động.

Kỳ thật, ngày hôm đó, sau khi tập diễn xong, cô có về phòng lên mạng tìm kiếm Chu Viễn Xuyên. Anh quả thật là một nhà khoa học phi thường có thành tựu, đầu tiên về lý luận vật lý, anh đứng đầu về ngành khoa học và công nghệ ở trường Đại học, sau đó lại đi Mỹ du học để lấy thêm bằng, mấy năm gần đây mới về nước và vào viện nghiên cứu làm việc. Tuy mới bắt đầu tiến hành nghiên cứu khoa học và không thường xuyên nhưng luận văn của anh đã sớm oanh động cả giới vật lý học, đặc biệt là về điện tử tự mình can thiệp cùng trạng thái chồng lên nghiên cứu. Chỉ với điểm này, nhiều người đã phải gọi Chu Viễn Xuyên bằng một tiếng giáo sư.

Kiều Kiều nhìn video Chu Viễn Xuyên thuyết trình ở trang web trả phí trong một hội trường có ngàn người tham dự. Chu Viễn Xuyên đứng ở trên bục

giăng và đeo cặp kính kim loại mà Kiều Kiều thấy, hình chiếu phía sau đang truyền phát tin một ít kỳ dị viên đang vận động theo quỹ đạo, ở trước ngàn đội mắt Chu Viễn Xuyên lưu loát dùng tiếng Anh giới thiệu nội dung, thỉnh thoảng dừng lại giải đáp một số vấn đề của người nghe, làm ta cảm thấy mệnh mạng vũ trụ trăm triệu sao trên trời sở hữu vật lý định luật đều do anh sắp xếp.

Chói lóa làm người ta không dám đến gần.

“Không chú ý.” Chu Viễn Xuyên trừng phạt đem dương v*t cắm vào sâu trong đỉnh đầu, Kiều Kiều ăn đau nhức nhích eo tới, sau đó bị đối phương bế eo lên, anh sử dụng tư thế cho cô ngồi lên chỗ đó, đem Kiều Kiều đối diện với chính mình, từ dưới hướng lên hung hăng cắm vào trong Kiều Kiều.

Kiều Kiều không dám cùng đối phương đối diện, cúi đầu vùi vào hõm vai của Chu Viễn Xuyên.

Cặp kia ấn động quá năng lượng cao hạt máy gia tốc tay đang ở chính mình trên người dao động, cặp kia chăm chú nhìn quá cuốn cuộn tình đoàn đôi mắt chính nhìn chăm chú chính mình đầu tóc cùng gương mặt, kia tự hỏi quá thể giới vì mô khép kín huyền chấn động đại não nguyên nhân chính là vì trận này tính ái mà tràn ngập chính mình thân thể tranh cánh... Chỉ tưởng tượng đến đó, Kiều Kiều liền hưng phấn đủ để cao trào.

Cô tỉnh té rên rĩ, tư thế này đặc biệt làm nàng cảm thấy nan kham, sườn xám còn lỏng treo ở trên người, dương v*t Chu Viễn Xuyên vì tư thế này mà thọc đến càng sâu. Cô cảm thấy chỗ sâu nhất của chính mình bị cái đó cắm vào nhiều lần làm rung động, hơi mong một tầng van, Chu Viễn Xuyên nhất định biết rõ thế nào cạy ra.

“Kiều Kiều, cô nhìn xem.”

Anh nói với âm thanh rất nhỏ, bảo đảm chỉ có Kiều Kiều mới nghe thấy. Kiều Kiều ngẩng đầu, gian nan nhìn xuống những giọt ngược mắt do khoái cảm mang đến.

Không thể dư liệu, dương v*t đột nhiên đi ra ngoài, giống như cây đao vô hướng, đâm thủng chỗ sâu mềm mại nhất của Kiều Kiều. Kiều Kiều ‘a’ một tiếng, toàn thân giống như điện giật run rẩy kịch liệt, vách trong giáo tẫn, cơ bắp co rút lại, Chu Viễn Xuyên nhắm mắt rên rĩ một tiếng, một phen ấn đầu Kiều Kiều hôn lên.

Anh bắn.

.....

“Tôi nghĩ ra rồi!” Chu Viễn Xuyên bỗng nhiên mở to mắt, anh cười rộ lên rồi càng thêm dùng sức mà hôn Kiều Kiều, “Tôi biết vì sao điện tử có thể biến đổi qua lại ở giữa hai loại tính chất, tôi sớm nên nghĩ đến mới phải —— điện tử chỉ có thể phóng ra bên ngoài thì mới tồn tại, nó không tồn tại ở trạng thái trung gian, vậy cho nên thực nghiệm can thiệp song song ngoại trừ có công thức và kết quả ra thì không còn bất kỳ ý nghĩa nào khác. ‘Shut up and Calculate (câm miệng cùng tính toán)’.”

Kiều Kiều cao trào chưa qua tới, cô ngỡ ngác nhìn Chu Viễn Xuyên rút ra khỏi thân thể của cô liền đứng lên bắt đầu mặc quần áo, đạo diễn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra, không biết có nên kêu dừng hay không.

“Xin lỗi, tôi có chuyện quan trọng đi làm, các người đối diễn viên đi.” Chu Viễn Xuyên nhanh chóng thất bại lưng, anh vội vàng lấy trong tay trợ lý chìa khóa xe, ném xuống một câu liền đi ra studio, bên ngoài liền vang lên tiếng ô tô khởi động.

Kiều Kiều cùng nhân viên công tác hoàn toàn choáng váng.

“Này... Tôi gọi điện thoại cho Tổng Đạo diễn...” Lão đạo diễn kiến thức rộng rãi, run rẩy móc ra điện thoại, nói đơn giản vài câu liền gác máy.

“Tốt, Tổng Đạo diễn sẽ tới đây ngay lập tức.”

Nghe được câu nói tốt đẹp mọi người liền thở hắt ra, vội vàng đem đoạn cuối kết thúc.

Kiều Kiều gom lại tóc, tiếp nhận trợ lý đưa khăn, chậm rãi khoác trên người.

Nói thật, cô có chỗ muốn khóc.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13-1: Màn cứu vớt sau kịch dân quốc (1)

Edit: Ruby

Beta: Su

“Chuyện này là như thế nào?” Tốc độ của Tống Kỳ Ngôn rất nhanh. Chỉ chưa đầy 20 phút, anh đã chạy tới khu điện ảnh.

Trong tay anh kẹp nửa liều thuốc lá, chắc là mới vừa rời khỏi từ hội nghị hoặc bàn đàm phán. Toàn thân anh còn mang theo một cỗ khí lạnh chém giết. Tống Kỳ Ngôn liếc sơ qua Kiều Kiều đang ngồi ở mép giường dùng khăn giấy chùi môi xong bất động thanh sắc mà nhìn chăm chú hai giây.

Có người tới gần kể rõ mọi chuyện cho Tống Kỳ Ngôn. Sau khi nghe xong, anh trầm tư chốc lát rồi kêu nhiếp ảnh gia đưa máy quay tới đây xem coi có thể cắt và chấp và những cảnh quay nào để tận lực hạn chế phí tổn thất đến mức thấp nhất.

Thế là nhiếp ảnh gia khiêng máy móc chạy tới, cảnh Kiều Kiều cùng Chu Viễn Xuyên đã quay mới này bị chiếu lên- đó là cảnh Chu Viễn Xuyên và Kiều Kiều diễn phối hợp ở sau bức màn.

Chu Viễn Xuyên dùng tay vuốt ve bộ ngực Kiều Kiều, sau đó thì thào ở bên tai cô.

Chu Viễn Xuyên đang gọi tên Kiều Kiều.

Tống Kỳ Ngôn liếc mắt một cái là có thể nhìn ra.

Kiều Kiều trong máy quay phác họa ra đôi chân thon dài, đuôi mắt chỉ hơi nhẹ nhàng kẻ xéch mà đã liễm mị hoặc đến đáng sợ.

Tống Kỳ Ngôn xem xong toàn bộ cũng không hề nói một lời. Nhiếp ảnh gia không dám lên tiếng hỏi phải làm như thế nào, đám người vây quanh cũng không dám thở mạnh.

“Thay đổi người.” Tống Kỳ Ngôn tắt máy quay đi, lời ít ý nhiều nói ra mệnh lệnh: “Chỉ định một người tới đây, coi xem 1 trong mấy nam diễn viên đầu top còn lại gần đây còn ai có thời gian rảnh để tới đây không.”

Ngay lập tức, có người mặt mày khó xử mà trả lời: “Tống Đạo diễn, bởi vì gần đây đã sắp bảng quý tổng kết nên nhóm nam diễn viên đầu bảng đầu kén lịch trình.”

“Giản Bạch Du đâu?”

“Tất nhiên là cậu ấy có thời gian rảnh... Nhưng ——”

“Để tôi nói chuyện với cậu ta, tôi đi gọi điện thoại.” Tống Kỳ Ngôn đứng dậy rồi nắm áo khoác lên xong đi ra ngoài.

Kiều Kiều đang ngồi ở trên giường bỗng nhiên ngẩng đầu, giọng của cô không lớn nhưng lại có thể khiến mỗi một người ở đây nghe thấy rõ ràng. Kiều Kiều nói: “Tôi không cần Giản Bạch Du.”

Ngay lập tức, những ánh mắt ở studio đều đổ dồn về phía cô.

Kiều Kiều lần đầu được nhiều người nhìn như vậy nên khẩn trương rụt rụt cổ. Cô căng da đầu rồi nhỏ giọng lẩm bẩm một câu: “Chẳng phải anh đã để tôi chọn người đóng cùng sao...”

Bởi vì vừa mới kết thúc một hồi làm tình, son môi mới vừa lau, thân mình thì bọc khăn lông lẻo mà trợ lý đưa tới, vai lưng và cẳng chân đều lộ ra ngoài, cả người nổi bật ở giữa bức màn lụa sáng màu đỏ thắm. Cô bây giờ giống như là đang ngồi ở trong một hồ rượu nho tắn ra mùi thơm ngào ngạt. Màu da cùng với màu rượu đỏ đan chéo vào nhau, trắng và hồng, trông mỹ vị mà ngon miệng.

Tống Kỳ Ngôn cảm thấy hạ bụng căng thẳng.

“Những người khác đi thu dọn hậu trường cảnh quay vừa rồi đi.” Tống Kỳ Ngôn nghiêng đầu ra mệnh lệnh với đám nhân viên công tác. Tất cả mọi người đều đi dọn dẹp. Trên người Kiều Kiều không còn ánh mắt nào nhìn, Tống Kỳ Ngôn tháo một nút thắt ở trên bộ tây trang rồi chậm rãi đi tới trước mặt Kiều Kiều.

Kiều Kiều cúi đầu. Cô không dám nhìn thẳng Tống Kỳ Ngôn.

“Nhất định phải là Chu Viễn Xuyên sao?” Tống Kỳ Ngôn trầm giọng hỏi.

Bất thành linh, uy áp đáng sợ ập đến!

Kiều Kiều gian nan nuốt một ngụm nước bọt, cô tập trung ánh mắt ở trên đai lưng của Tống Kỳ Ngôn rồi cưỡng ép biến nó thành gương mặt Tống Kỳ Ngôn: “Cũng không phải như vậy...”

“Vậy lần này cô muốn chọn ai?”

“Tôi... Tôi muốn chọn anh...”

Haha cắt vui nek >< Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13-2: Màn cứu vớt sau kịch dân quốc (2)

Edit: Ruby

Beta: Ami

Giọng của Kiều Kiều không lớn nhưng nhiếp ảnh gia và đám người đứng ở phía sau Tống Kỳ Ngôn lại lắng người đi khi nghe được, mỗi một câu mỗi một chữ đều nghe rất rõ ràng, trong lòng mọi người ở đây đều có một cái loa phát thanh.

Ngay lập tức, ánh mắt ‘nhìn người chết’ dừng ở trên thân Kiều Kiều, Kiều Kiều chỉ đành chôn mặt càng thấp hơn.

Ý nghĩ của cô rất đơn giản. Lần trước, khi phát hiện Tống Kỳ Ngôn coi cô như loại kỹ nữ cao cấp và dùng thái độ ‘tiền trao cháo múc’ đó đối xử với cô nên khiến cô có chút khó chịu. Vậy cho nên Kiều Kiều mới muốn Tống Kỳ Ngôn xấu mặt. Đường đường là một đạo diễn lớn thì sao có khả năng đi đóng chụp AV. Cô chắc chắn là Tống Kỳ Ngôn sẽ không đáp ứng nên mới làm trò thế này ở trước mặt nhiều người để khiến anh khó xử.

Anh kêu tôi chọn người thì tôi chọn anh a ~ Anh không đáp ứng tôi thì anh chính là kẻ chỉ biết nói mà không giữ lời. Có rất nhiều người ở chỗ này đều nghe thấy được nga ~

“Ân ——” Tống Kỳ Ngôn đột nhiên cười rộ lên, Kiều Kiều không hề ngẩng đầu nhưng khi nghe được âm thanh sung sướng của anh thì cô giật mình. Tống Kỳ Ngôn nói: “Kiều Kiều, tôi hiểu ý của em rồi!”

Anh tiếp tục nói: “Nhưng tôi đã lui ẩn 2 năm, chắc hẳn tại thi kỷ xảo sẽ có chút thụt lui, hy vọng em không để ý.”

.....

What the fuck?!

Kiều Kiều ngồi ở trên giường hóa đá.

“Được rồi, nếu diễn viên đã được chọn xong thì liền sửa kịch bản đi. Sửa thành có 2 nam chủ, phần diễn của Chu Viễn Xuyên giữ lại chứ không cần cắt, phần còn lại để tôi.” Tống Kỳ Ngôn mới vừa nói xong thì liền có người bắt đầu gọi điện thoại và điều chỉnh bối cảnh, người thì giờ đèn chạy tới.

“Anh trước kia cũng ——?!” Kiều Kiều nghe được tin này xong thì lại khôi phục trạng thái nhưng về mặt thì lại kiểu như ‘nhất định là anh đang lừa tôi’.

“Sao từ trước đến nay tôi lại không hề biết?”

“Bởi vì lúc tôi đóng AV thì không dùng tên thật.” Tống Kỳ Ngôn nhướng mày. “Hơn nữa, trước một tháng em bước chân vào ngành này thì tôi mới vừa tuyên bố ẩn lui.”

“Vậy vì sao còn có thể làm Đạo diễn!” Kiều Kiều run rẩy hỏi.

“A, ý em là chỉ vấn đề này sao?” Tống Kỳ Ngôn cười có chút huyết tinh. “Tất nhiên là bởi vì tôi đã mang lại rất nhiều lợi nhuận cho công ty. Nếu không thì em cho rằng người luôn xếp thứ hai trước Chu Viễn Xuyên là ai?”

Kiều Kiều tối sầm hai mắt.

“Xa cách màn ảnh đã hơn 2 năm, không biết là còn có thể tìm lại được cảm giác lúc đó hay không.” Tống Kỳ Ngôn dùng một tay chậm rãi kéo cà vạt xuống. “Nhưng chắc là vấn đề không lớn vì dù sao thì hai ta cũng đã từng kết hợp.”

Hắn hơi cắn một chút trọng âm ở 2 chữ “kết hợp” giống như cắn thận nhét hai chữ đó tới kẽ răng rồi cắn nghiền một phen. Ngay cả Kiều Kiều cũng có cảm giác bản thân mình cũng bị anh đặt ở giữa hai hàm răng rồi nhắm nuốt một lần. Đúng, cứ như vậy lửa thân mình, trần như nhộng.

“Tống Đạo diễn... Thay đổi người dù sao cũng là cả một quá trình lớn, chúng ta không cần sốt ruột a, hơi chút từ từ cũng được. Nói không chừng là anh Chu liền cũng sắp trở lại a.” Kiều Kiều về mặt nịnh nọt.

“Yên tâm, trong vòng 1 tháng nữa em sẽ không nhìn thấy Chu Viễn Xuyên. Tôi vừa nhận được tin tức từ cậu ta, cậu ta đã ở trên máy bay sang Mỹ.”

Lúc này, người của tổ biên kịch hồng học chạy tới và cầm xấp giấy đưa cho Tống Kỳ Ngôn. Tống Kỳ Ngôn nhìn lướt qua rồi gật đầu: “Tạm được, cứ để vậy đi, phần tiếp theo để tôi.”

“Hiện tại liền bắt đầu sao? Ngay hiện tại?” Chuông cảnh báo ở trong lòng Kiều Kiều reo vang.

“Nhanh quay suất diễn còn lại đi, tôi còn có rất nhiều chuyện khác phải làm, em cũng có thể về nhà sớm a.” Tống Kỳ Ngôn móc cây bút ra rồi ký tên ở trên tờ giấy xong vắn đạm phong khinh mà nói. “Dù sao thì cũng chỉ còn thừa cảnh diễn giường chiếu.”

Không cần như vậy, chúng ta có thể từ từ nói chuyện a...

Kiều Kiều khóc không ra nước mắt. Cô bị nhân viên trang điểm kéo tới phòng trang điểm.

Chuyên viên trang điểm kêu Kiều Kiều đi tắm rửa xong lau khô cho cô rồi kéo cô tới trước gương sửa lại tóc tai mặt mũi. Kiều Kiều tự sa ngã nghĩ, mới này đã bị Chu Viên Xuyên chọc, giờ lại đổi thành tên đại phúc hắc Tống Kỳ Ngôn. Suốt một buổi kịch, cô đều bị xoa bóp ách hơn.

Chuyên viên trang điểm xoay người rồi lấy ra một bộ sườn xám từ trong tủ quần áo, bộ đồ này là được làm dựa theo vóc dáng của Kiều Kiều, vậy cho nên cô mặc vào rất vừa.

“Còn khuyết tai nữa.” Chuyên viên trang điểm mở cái hộp nhỏ rồi lấy từ bên trong ra hai cái khuyết tai tường vi pi-rô-xen.

Kiều Kiều tiếp nhận rồi đeo lên, khuyết tai hồng cùng với sườn xám vàng kết hợp chung với nhau tạo nên vẻ thanh lịch ngịch ngợm nhưng lại khiến Kiều Kiều không quen.

“Như vậy thì có quá phần nộn không?” Kiều Kiều túm túm sườn xám. “Tôi còn nhớ rõ trước đó đã chọn bộ váy trắng mà?”

“Kịch bản đã sửa lại nên những thứ liên quan phối hợp cũng phải sửa. Cảnh diễn sau hơi có chút trầm trọng nên đã từ bỏ cái cũ, Tống Đạo diễn còn dặn dò phải sửa thành kết cục đoàn viên (HE).”

“...”

Tống Kỳ Ngôn thật quá đáng...

Kiều Kiều mặc chỉnh tề xong mở cửa phòng trang điểm ra, có người mang Kiều Kiều tới sân diễn. Theo cầu thang gỗ đi xuống rồi quẹo vào một phòng ngủ lớn, xa hoa tráng lệ giống như thời Mãn Thanh.

Tống Kỳ Ngôn ở một bên, anh ngồi trên ghế gỗ đỏ, mặc lụa chế dẹt kim cân vạt quái, trong tay là một tách trà, phía sau có một đồng hồ báo giờ.

Thật giống như một vị tài phiệt trẻ tuổi và giàu nhất một vùng.

“Lại đây, Tua.” Tống Kỳ Ngôn cười vẩy vẩy tay với Kiều Kiều, camera đã bắt đầu hoạt động nhưng Kiều Kiều chưa hề xem qua kịch bản đã cải biến. Giờ cô đành phải diễn theo Tống Kỳ Ngôn. Kiều Kiều chậm rãi đi qua rồi quỳ bên chân Tống Kỳ Ngôn.

Tống Kỳ Ngôn buông chén trà xong nhìn Kiều Kiều, ánh mắt hỗn loạn nửa phần xem kỹ cộng thêm nửa phần đen tối.

Anh dùng ngón trỏ và ngón giữa nâng nhẹ cằm Kiều Kiều lên rồi cười nói: “Miêu tả —— Tua, miêu tả thử xem em có bao nhiêu yêu tôi.”

“Cậu chủ, ngài rõ ràng là biết mà!” Kiều Kiều ngượng mặt ý đồ lừa dối cho qua.

“Tôi đương nhiên biết, nhưng tôi vẫn muốn nghe chính miệng em nói.”

(Ami: Có ai thấy a đg lợi dụng việc chung để hỏi việc riêng như Ami ko ahihi ><)

.....

Trên thế giới sao lại có người ác liệt như vậy!

“Em...” Kiều Kiều giật giật môi. Cô thật sự nói không nên lời, kinh nghiệm yêu đương của cô ít đến đáng thương, nếu mở miệng nói thì là cô thổ lộ a!

Tống Kỳ Ngôn dù bận nhưng vẫn ung dung chờ cho thấy anh không tính bỏ qua vụ này.

Trái tim Kiều Kiều rối bời. Cô ôm chặt cổ Tống Kỳ Ngôn rồi ngồi lên đùi anh, sau đó nâng nâng ngực cách bộ sườn xám đến trước mặt anh.

Tống Kỳ Ngôn sững sốt xong phản ứng lại thì ôm eo Kiều Kiều, sau đó đè đầu cô rồi hung ác hôn môi cô.

“Chỉ nói một câu mà cũng khó như vậy sao?” Tống Kỳ Ngôn cắn lỗ tai đeo tường vi pi-rô-xen hồng nhạt của Kiều Kiều xong nhỏ giọng nói: “Chỉ một câu mà cũng không được?”

Anh không chờ Kiều Kiều nói xong cúi đầu cách sườn xám sườn xám hôn lên nhũ thịt của Kiều Kiều. Sườn xám không phải lụa chế nên vải dẹt không trơn mềm giống như tơ lụa mà còn mang theo chút xúc cảm thô ráp ma xát. Kiều Kiều không hề mặc gì ở bên trong, vải của sườn xám ma xát đầu v*, Tống Kỳ Ngôn lại còn mút vào và liếm láp, kích thích khiến Kiều Kiều hừ một tiếng.

Tổng Kỳ Ngôn vẫn cảm thấy không đủ. Anh có chút thô bạo mà xé váy của Kiều Kiều, sau lại dứt khoát hung hăng kéo váy xuống, vạt áo trực tiếp mở ra, Kiều Kiều chỉ kịp hét một tiếng. Cổ áo mở rộng bị anh kéo xuống, hai nhũ thịt tuyết trắng nhảy ra ngoài, thậm chí còn run nhè nhẹ.

Tổng Kỳ Ngôn túm vai lưng của Kiều Kiều không cho cô ngưỡn ra sau, đầu lưỡi quấn lấy núm vú hồng nhạt rồi liếm mát thật sâu ở trong miệng, hai mảnh môi mỏng kẹp tiểu huyết cầu kia xong kéo ra bên ngoài bà biến nhũ thịt của Kiều Kiều thành hình quả trùy.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Muaahaha

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13-3: Màn cứu vớt sau kịch dân quốc (3)

Edit: Ruby

Beta: Ami

Động tác của anh như một tín hiệu. Khoái cảm chông chát trong cơ thể của Kiều Kiều vừa thấy tín hiệu thì liền lập tức ‘tạch’ một tiếng bùng nổ. Kiều Kiều cảm thấy ngứa ở dưới hạ thân giống như ai đó đang cầm lông chim cào qua cào lại. Cô khó nhịn kẹp đuôi rồi ma xát, từng dòng mật dịch ẩn núp ở trong tiểu huyết mao hiểm tràn nước sốt ra bên ngoài. Cô càng chủ động ưỡn ngực của mình dâng lên tận miệng Tổng Kỳ Ngôn, bàn tay thì bận rộn cời quần áo của anh.

“Không được.” Tổng Kỳ Ngôn đề tay của Kiều Kiều lại rồi mở miệng nói điều kiện: “Em biết nên nói cái gì để được thỏa mãn mà?!”

Kiều Kiều biết, cô vốn không hề có lợi thế. Mới chỉ giao phong với Tổng Kỳ Ngôn - một tên đánh cờ tài giỏi bậc nhất 2 hiệp mà cô đã thua sạch của cải. Hiện tại, ngay cả tư cách tiếp tục mặc cả với anh mà cô cũng không có.

Cô đành đỏ mặt và nghiêng răng nghiêng lợi nhỏ giọng nói: “Em yêu anh...”

Thanh âm nhỏ như vậy, đừng nói là camera, ngay cả Tổng Kỳ Ngôn cũng khó có thể nghe rõ ràng, nhưng điều này cũng đã đủ khiến anh thỏa mãn.

(Ami: Ngôn ca dễ buông tha tỷ qass >< H hết chối r Ngôn ca ơi >< Chèo thuyền Ngôn - Kiều, cute qtqd)

“Tiểu Kiều ngoan.” Tổng Kỳ Ngôn kéo vạt áo của mình ra, côn th*t dựng đứng dưới lớp quần lụa nóng bỏng mà dán ở trên đùi Kiều Kiều. Kiều Kiều nức nở hai tiếng xong liền tới gần mặt Tổng Kỳ Ngôn rồi hôn, dáng ngồi cũng từ ngồi bên sườn đổi thành khóa ngồi. Cô trực tiếp cuoir ngồi trên côn th*t thô dài của Tổng Kỳ Ngôn.

(Ami: kêu tên thật của tỷ mà ko phải tên nhân vật trong phim nè muaahaha><)

Tổng Kỳ Ngôn ham thích với cặp vú của Kiều Kiều. Anh tùy ý sờ soạng giữa hai chân của cô. Cảm thấy độ ẩm đã gần đủ, anh liền trực tiếp vén sườn xám của Kiều Kiều lên rồi thông thả đẩy côn th*t vào bên trong, quy đầu bị miệng huyết ngâm lấy, sau đó nguyên cây dần dần biến mất không thấy.

Kiều Kiều bị anh làm ngứa ra sau, núm vú vừa lúc dâng đến tận miệng của Tổng Kỳ Ngôn. Tổng Kỳ Ngôn không khách khí mà dùng hàm răng gặm cắn. Anh vừa hung hăng đâm thọc tiểu huyết của Kiều Kiều vừa liếm mát đầu v* của cô.

“Quá trơn trượt. Sao em lại nhiều nước như vậy?” Tổng Kỳ Ngôn dù bận cày cày ở bên trong nhưng vẫn có rảnh rút tay ra rồi mò từ xương sống của Kiều Kiều xuống phía dưới. Quả nhiên là dính nhớp, cả tay anh đều là mật dịch ướt át.

“Ai cần anh lo...” Kiều Kiều cắn một ngụm trên bả vai của Tổng Kỳ Ngôn. Thứ cô muốn đã được đến nên liền lại bắt đầu làm càn lên.

“Ấn...” Tổng Kỳ Ngôn nghe cười. “Tôi không nói nữa!”

Anh nâng mông của Kiều Kiều lên rồi trực tiếp ôm cô dậy, côn th*t càng thêm đâm sâu làm Kiều Kiều không nhịn được mà hét một tiếng ‘a’. Hai cái trứng dái no đủ va chạm xung quanh tiểu huyết của Kiều Kiều. Tổng Kỳ Ngôn liền bắt đầu đi ở trong phòng với tư thế này.

“Em xem coi thích rèm cửa kính màu nào?”

Hai cái đùi của Kiều Kiều đều lộn xộn ở trên eo lưng rắn chắc của Tổng Kỳ Ngôn. Lúc này, nửa người dưới không chỗ để tựa nên Kiều Kiều chỉ có thể gát gao ôm cổ của Tổng Kỳ Ngôn. Cô chỉ có thể dựa vào côn th*t đâm sâu của anh thì mới không bị trượt xuống. Thể xác và tinh thần đều tập trung ở việc nên làm thế nào để duy trì cân bằng cơ thể nên cô còn có tâm tư nào mà đi nhìn rèm cửa kính?

“Nhìn cửa sổ đi Kiều Kiều.” Tổng Kỳ Ngôn lắc lắc cái đuôi sói xám của mình. “Lần này là do chính em chọn tôi. Tôi đương nhiên phải cúc cung tận tụy

để hầu hạ em.”

Tôi hỏi hận được chưa!? Kiều Kiều nghĩ thầm.

côn th*т chống đỡ thân thể của Kiều Kiều đột nhiên bị rút ra bên ngoài. Da đầu của Kiều Kiều căng lên. Cô nghĩ thầm xong đời, mình sắp ngã xuống nên luống cuống tay chân ôm lấy Tổng Kỳ Ngôn. Kết quả là nguyên cây côn th*т rút ra lại bất chợt thọc tiến vào, nó đâm thọc rất sâu, Kiều Kiều thậm chí có thể cảm giác được lớp áo mưa (bcs) hơi nổi lên một vòng cao su.

Điểm mẫn cảm bị quy đầu ma xát nên nếp uốn trên âm đ*o đột nhiên bắt đầu co rút. Bị khoái cảm thình lình tập kích khiến Kiều Kiều suýt chút nữa mất khống chế.

“Đừng dừng... Chúng ta tới chỗ ghé trên đi!” Kiều Kiều phỉ công mà kêu một tiếng. Tổng Kỳ Ngôn tất nhiên sẽ không nghe theo ý cô.

“Em vẫn chưa trả lời câu hỏi của tôi đâu?” Tổng Kỳ Ngôn kỳ thật còn khó chịu hơn so với Kiều Kiều. Nhưng dù sao thì anh cũng có lực tự chủ kinh người. Lần này, anh lại trực tiếp đặt Kiều Kiều ở trên cửa sổ, bên ngoài là cảnh tượng hỗn loạn ngoài thành điện ảnh. Tuy không thể coi là người đến người đi tấp nập nhưng ngẫu nhiên cũng sẽ có người qua lại.

“Sẽ bị thấy mất!” Kiều Kiều buông một bàn tay ra rồi dùng để kéo bức màn xuống ý đồ che giấu thân thể hai người. Kết quả là tay vừa buông cổ Tổng Kỳ Ngôn ra thì Tổng Kỳ Ngôn liền ý xấu mà lui về phía sau một bước. Kiều Kiều không nắm giữ được cân bằng nên cả người nằm bẹp trên người anh, chỉ có vai lưng là gác ở trên cửa sổ. Thân mình lơ lửng trên không, tùy thời đều sẽ ngã xuống.

Nhưng tư thế này không chỉ không làm Kiều Kiều dời đi lực chú ý mà tiểu huyết ngược lại còn bởi vì cô khẩn trương mà co rút đến càng chặt. Tổng Kỳ Ngôn thô nặng thở hắt hên một hơi xong liền bắt đầu hung ác mà thọc vào rút ra. Hai đùi của Kiều Kiều vô lực vòng ở trên kiện eo của Tổng Kỳ Ngôn. Cô bị khoái cảm đánh sâu vào nên ngay cả rên cũng rên không được.

Bộ dạng Tổng Kỳ Ngôn ở trên giường thật làm người khá hoàn toàn không thể tưởng tượng ra được anh là người thực vẫn nhả ở trong cuộc sống hàng ngày.

Tiếp đó, tư thế của hai người không hề biến đổi. Thân thể Kiều Kiều cứ ‘nửa treo không’ rồi bị đưa lên cao trào. Sau đó, Tổng Kỳ Ngôn cũng bất tỉnh. Hình như là anh không hài lòng với việc mình nhanh như vậy liền ‘tước vũ khí đầu hàng’. Ngay cả khi phủ ở trên người cô hưởng thụ dư vị thoải mái thì anh cũng vẫn hơi hơi cau mày.

“Em cần thật chặt, lần sau nên đổi cái tư thế.” Sau khi camera đóng máy, Tổng Kỳ Ngôn tổng kết bằng một câu nói như vậy.

“Không có lần sau!” Kiều Kiều lời lẽ chính đáng mà cự tuyệt.

Tổng Kỳ Ngôn không hề nói chuyện. Anh chỉ cười cười. Cười như vậy giống như lại vừa thoát ly khỏi khoảng thời gian ‘ý loạn tình mê’ ngắn ngủi vừa rồi. Tổng Kỳ Ngôn lại biến trở về làm Tổng Đạo diễn lãnh đạm xa cách như trước.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đi nà >> Truyện đã định là 6a nên ship cặp nào cũng ok nhea >< Riêng tui ship hết tại a nào cx cute nhưng Ngôn ca đứng đầu trong lòng Ami nhea ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Quay chụp kết thúc

Edit: Ruby

Beta: Su

Tổng Kỳ Ngôn đã 2 năm không đóng AV, nhưng giờ đây lại không hề báo trước mà đóng cặp với một nữ diễn viên chưa nổi tiếng. Tin này ngay lập tức liền nhắc lên một đợt sóng to gió lớn ở WAWA. Từ lúc bắt đầu cho đến khi kết thúc quay, điện thoại của Tổng Kỳ Ngôn đều không ngừng vang lên, cũng có rất nhiều người ở ngoài chạy hỗn hên vào tìm Tổng Kỳ Ngôn.

Nhưng từ đầu đến cuối, Tổng Kỳ Ngôn đều rất bình tĩnh. Anh kiên trì quay chụp cho xong rồi mới thay quần áo lái xe về tổng bộ, trước khi đi còn dặn dò hậu kỳ phải chỉnh sửa tốt tất cả cảnh quay. Chỉnh sửa xong thì đưa đến văn phòng để anh tự mình kiểm tra lại.

Kiều Kiều cũng thay quần áo, bộ phim này coi như đã quay xong, nếu hậu kỳ muốn bổ sung thêm gì thì chỉ cần nói một tiếng. Vì thế nên Kiều Kiều nghiêm túc mà nói lời cảm ơn với mỗi nhân viên trong đoàn làm phim. Tuy cô và họ mới chỉ hợp tác với nhau có một lần nhưng lại rất hòa thuận với nhau. Họ biết đây là lần đầu tiên cô đóng vai diễn viên chính trong AV nên đều rất chiều cố cho cô. Kiều Kiều rất cảm động.

Kỳ thật, bộ phim này quay chụp xong thì ít nhất phải trả chút ít chi phí cho Kiều Kiều. Cho dù chỉ là một ít phần trả thù lao đóng phim thì cũng đủ cho

Kiều Kiều dùng số tiền đó để hưởng thụ một khoảng thời gian. Cô hiện tại đang lẻ loi một mình ở thành thị, cha mẹ ở xa đều đã có chi phí sinh hoạt riêng. Vậy cho nên cô tạm thời đang ở trong giai đoạn ‘một người ăn no cả nhà không đói bụng’. Kiều Kiều hoàn toàn có thể tự do chi tiêu số tiền này.

Cô lén lút tính trước khi nghỉ sẽ thưởng cho chính mình một kỳ nghỉ, sau đó đi từ siêu thị tới một trung tâm thương mại, ăn chơi không thể nào bỏ, nếu có thể tìm được người đi cùng thì sẽ là đi du lịch đôi.

Kiều Kiều kết thúc mấy năm Đại học ở một thành phố ven biển. Sau khi tốt nghiệp xong thì chỉ có mình cô lưu lại ở nơi này. Có mấy người bạn tốt của cô đều đã về nhà rồi gả chồng sinh con. Bởi vì cô làm việc ở xa tổng bộ nên không quen nhiều người ở đây. Vậy cho nên một khi nghỉ thì cô dành đa phần thời gian để ở nhà tự kiếm việc làm, rất hiếm khi có hoạt động nào khác ngoài hoạt động giải trí.

Nhưng cô rất muốn đi ra ngoài một chút. Kiều Kiều ngẫu nhiên tìm kiếm bạn bè quen biết qua internet. Cô phát hiện những người học chung với cô năm đó hình như đều đã trải qua cuộc sống với đầy đủ màu sắc. Có người thì đảm nhiệm vai trò CEO trong 1 công ty, có người thì bắt đầu gây dựng sự nghiệp, thậm chí còn có người chạy tới Nepal để viện trợ xây dựng đường sắt... Giờ nghỉ lại bản thân, ngoại trừ mỗi năm quay chụp mấy bộ phim thì cuộc sống sinh hoạt của cô vẫn luôn đơn điệu nhàm chán.

Người nhà không phải không thúc giục cô tìm bạn trai nhưng Kiều Kiều cảm thấy bản thân bây giờ khá tốt, ngay cả vấn đề sinh lý cũng đều có thể tự mình giải quyết (hơn nữa, kỹ thuật phục vụ còn đều là siêu nhất lưu...), vậy cho nên tìm bạn trai để làm cái gì?

Kiều Kiều vừa không điểm dừng tự sắp xếp kỳ nghỉ cho mình vừa tìm kiếm phương tiện giao thông công cộng để đi lại vì tuy rằng quay chụp đã kết thúc nhưng đoàn phim cần phải ở khu điện ảnh quay chụp ít nhân vật khác nữa nên họ vẫn chưa hề dời đi. Thế nên Kiều Kiều chỉ có thể nghĩ cách để về chung cư.

“Kiều tiểu thư!”

Có người ở phía sau đuổi theo kêu Kiều Kiều. Kiều Kiều quay đầu lại thì thấy đó là chuyên viên trang điểm làm cho cô. Chuyên viên trang điểm giờ đi động đang trong trạng thái trò chuyện ở trên tay lên và nói: “Kiều tiểu thư! May mắn là cô còn chưa đi xa, có điện thoại tìm cô này.”

Di, là ai tìm cô a?

“Alo?” Kiều Kiều tiếp nhận điện thoại rồi thử thăm dò hỏi.

“Kiều... Kiều!” Có giọng đàn ông nghiêng răng nghiêng lợi truyền đến. “Em thay đổi số di động mà lại không hề nói cho anh sao?!”

“A!” Kiều Kiều suy sụp trong nháy mắt. Cô ăn nói khép nép và bắt đầu nhận lỗi. “Thực xin lỗi, thực xin lỗi anh. Tần Tần, là do em quên mất. Kỳ thật thì em đã sớm đổi số nhưng hai đứa mình vẫn luôn làm việc chung với nhau, vừa ngẩng đầu là gặp mà cả cúi đầu cũng gặp nên em đã quên nói cho anh biết, đều là do em sai —— Nếu không thì hôm nào đó em mời anh đi ăn cơm để tạ lỗi...”

“.....” Lửa giận của Tần Thụy Thành ngay lập tức tắt tiêu. Nhưng anh vẫn ra vẻ hung ác mà mệnh lệnh nói: “3 phút, ở cửa thành điện ảnh, muộn một giây thì mang đầu tới gặp anh!”

“A? Em còn chưa ra khỏi studio đâu!” Kiều Kiều phỉ công rên hai câu nhưng đầu bên kia điện thoại đã cắt đứt.

Kiều Kiều phiên muộn trả điện thoại lại cho chuyên viên trang điểm.

Ba phút không thể kịp. Năm phút sau, Kiều Kiều mới đứng ở cửa thành khu điện ảnh, chiếc ô tô màu đỏ nhỏ của Tần Thụy Thành dừng ở trước khu điện ảnh, Kiều Kiều mở cửa xe ra rồi ngồi vào.

“Chậm 2 phút 16 giây.” Tần Thụy Thành nhe hàm răng trắng ra rồi ấn ngừng đồng hồ đếm ngược. “Muộn một giây hôn anh một cái. Để anh tính xem —— Ừm, em nợ anh 136 nụ hôn. Nhưng anh là người rất có lòng nhân ái, vậy cho nên chỉ tính em nợ 135 cái.”

Anh vừa nói xong thì liền xoay người lại và muốn hôn lên mặt Kiều Kiều. Kiều Kiều trốn tránh thân mình. Cô túm lấy tay Tần Thụy Thành rồi đẩy anh ra. “Không tính toán gì hết, em đi giày cao gót mà, 3 phút thì không kịp.”

“Vậy chỉ tính em nợ 100 cái —— Hay là 50? Thôi được rồi, 10 cái, không được cò kè mặc cả nữa!... Vậy để anh hôn em một cái thôi có được không?!”

Kiều Kiều vừa định nói đều không được thì đã bị Tần Thụy Thành xoay mặt lại rồi hung hăng cắn lên môi cô một chút.

“Đau!” Kiều Kiều hờn giận. “Anh cường hôn em”

“Đúng vậy.” Tần Thụy Thành cuối cùng cũng chịu lái xe. Anh khởi động xe lên đường rồi không chút nào để ý mà mở miệng nói. “Em có thể cường hôn lại anh mà.”

Kiều Kiều cũng không biết đầu óc mình suy nghĩ như thế nào, chờ cô kịp phản ứng thì cô đã ôm chặt cổ Tần Thụy Thành —— Tất nhiên là Kiều Kiều chưa hôn lên bởi vì Tần Thụy Thành đã khẩn cấp dẫm phanh lại. Đầu hai người hung hăng va chạm với nhau trong không gian điều khiển nhỏ nhỏ.

“Sao đột nhiên lại ôm anh?!” Tần Thụy Thành cá giận. “Anh cũng sẽ không chạy, lúc nào hôn trả mà không được? Em muốn hôn bao nhiêu thì anh cho em hôn bấy nhiêu.”

Kiều Kiều không nói chuyện. Bởi vì trán của cô đã đỏ, Kiều Kiều nước mắt lưng tròng mà che trán lại.

“Được rồi được rồi.” Tần Thụy Thành cười giúp Kiều Kiều xoa xoa chỗ đau xong lại lần nữa khởi động xe chạy đi. “Không hề gì, lúc ăn cơm chỉ việc nhìn anh thì những người khác sẽ không thấy cái trán đỏ của em.”

“Muốn đi ăn cơm sao?” Kiều Kiều hít hít cái mũi ép nước mắt trở về.

“Đúng vậy, em đã kết thúc công việc được xem là xếp hạng nhất này rồi, tất nhiên là anh phải chúc mừng một chút.”

“Nhưng ở nhà em còn tích góp rất nhiều quần áo, em định hôm nay giặt đấy...”

“Để ợt. Lát nữa, sau khi dùng bữa xong thì anh cũng có thể thuận đường đi ngang qua nhà em. Em chỉ việc đưa quần áo cho anh, nhà anh có máy giặt.”

“Đi?” Kiều Kiều mừng rỡ nói. “Làm như vậy sẽ không sao chứ?”

Cô đã phải tự mình giặt quần áo thật lâu rồi. Bởi vì phòng ở chung cư quá nhỏ, một cái máy giặt chiếm quá nhiều diện tích, thế cho nên cô chỉ đành phải rút ra một ngày cuối tuần để tự mình giặt quần áo.

“Có cái gì mà không thể?! Tớ nữa anh sẽ đòi Tống Kỳ Ngôn cho thêm một quyền hạn lên tầng 10, vậy là em có thể trực tiếp lên phòng của anh.”

“Oa, Tần Tần, anh thật tốt!” Kiều Kiều mắt sáng lấp lánh nhìn chăm chăm Tần Thụy Thành xong tự đề cao mình và nói. “Em cũng có thể giúp anh quét dọn vệ sinh.”

“Vệ sinh đã có người phụ trách, không cần em phải nhọc lòng.” Tần Thụy Thành điều khiển xe quẹo một vòng cung xong ý vị thâm trường nói. “Em chỉ cần làm ấm giường cho anh là được rồi.”

Cute qaass man >< Cặp này cũng cute phết ahuhu >< Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Trình Tu

Edit: Ruby

Beta: Su

Kiều Kiều kéo hai bao đồ rồi thở hắt hắt đi theo sau Tần Thụy Thành lên lầu 10. Có lẽ là vì tự cảm thấy hành vi này của mình tương đối thẹn nên dọc đường đi, Kiều Kiều đều hận không có cái lỗ để mình chui xuống dưới.

Thật vất vả mới tới phòng của Tần Thụy Thành. Anh đẩy cửa ra nhưng lại phát hiện cửa phòng bị khóa từ bên trong.

“Đi, có người ở trong sao?” Kiều Kiều ló đầu ra từ phía sau Tần Thụy Thành, hai bao đồ bị cô xách cộng thêm dáng người nhỏ xinh của cô bây giờ có chút giống một đôi kén hôn thiên chùy, đặc biệt buồn cười.

“Aizzz.” Tần Thụy Thành hiển nhiên là đã thấy nhiều cảnh này, anh lăm bằm lâu bầu. “Biết ngay là mỗi tháng luôn có một hai ngày như thế này mà...”

Anh an toàn nhập mã mở cửa, trong nhà không bật đèn, tối đen một mảnh.

Hai người mới chỉ bước vào hai bước thì liền nghe được từ trên sofa truyền đến tiếng thở dốc cực kỳ nặng nề, từ đó có thể biết được người nằm ở kia kia là đàn ông.

Tần Thụy Thành định dùng chân đạp người ở trên sofa xuống thì đối phương ngay lập tức lại giờ súng bắn về phía chân của Tần Thụy Thành. Tiếng súng nặng nề, sau đó là âm thanh nuốt nước miếng.

“Mẹ kiếp!” Tần Thụy Thành nhảy dựng cả người lên. “Trình Tu! Là tôi là tôi! Cậu ít nhất phải trước nhìn xem là ai xong mới nổ súng chứ!”

Kiều Kiều sợ ngây người.

Chuyện gì vừa xảy ra? Thật sự là có một viên đạn có thể giết người nằm ở ngay đây sao?

Khoan đã, chẳng phải cô đang sống ở trong một xã hội trị an sao?

“Ân, biết rồi.” Người đàn ông vững vàng lên tiếng, sau đó liền không nói nữa, vài tiếng kim loại rất nhỏ vang lên. Hình như là người đàn ông kia đang cất khẩu súng vào.

“Tôi đây bật đèn a, cửa đã đóng chặt.” Tần Thụy Thành trưng tính chào hỏi.

"Bang" một tiếng, phòng khách bật đèn lên.

Ánh đèn bật lên, Kiều Kiều nhắm mắt lại, vừa mở mắt ra thì liền thấy trên sofa có một dáng người đàn ông to lớn đang ngồi. Anh ta dùng ánh mắt lạnh nhạt nhìn chăm chú cô cùng Tần Thụy Thành.

Chuyện này không phải quan trọng. Quan trọng là toàn thân của người đàn ông này đều dính đầy máu giống như vừa được vớt ra từ trong bể máu.

“Trình Tu?!” Tần Thụy Thành khiếp sợ. Phản ứng xong, anh liền xoay người bắt đầu lục lọi trong ngăn tủ. “Cậu đợi chút, tôi tìm thuốc cho cậu.”

“Không sao đâu...” Trình Tu hơi giật giật thân mình ở trên sofa. Có thể nhìn ra được là anh đang bị thương. Nhưng giọng của anh vẫn cứ vững vàng trầm thấp. “Phần lớn máu này đều không phải của tôi.”

Anh giương mắt nhìn Kiều Kiều xong hơi hơi nhú mày: “Cô gái này là ai?”

Người đàn ông lãnh lệ đảo mắt nhìn. Kiều Kiều không tự chủ được mà liền đứng thẳng thân thể. Đại khái là sát khí ở trên người đàn ông này quá mức nồng đậm khiến cho người ta hô hấp không thông nên trên lưng Kiều Kiều toàn là mồ hôi lạnh.

Kiều Kiều không chút nghi ngờ việc người đàn ông này chỉ vừa nâng tay là có thể không do dự bắn chết cô.

“Đây là bạn của tôi, Kiều Kiều.” Tần Thụy Thành dọn cái hòm thuốc ra rồi chặn tầm mắt Trình Tu nhìn về phía Kiều Kiều. “Cô ấy muốn dùng máy giặt của tôi.”

Kiều Kiều muốn nhanh thoát khỏi cái hố lửa kia nên mở miệng nói: “Vay hai người các anh cứ từ từ mà nói chuyện, tôi đi giặt quần áo.”

Cô vốn cũng không biết chỗ giặt quần áo ở đâu, chỉ là cảm thấy nếu còn ở lại chỗ này thì bản thân liền sẽ khó giữ được cái mạng nhỏ. Kiều Kiều xách hai túi đồ lên rồi nhanh như chớp vòng qua phòng khách rồi chạy về chỗ khác.

Kiều Kiều chưa từng vào phòng của Tần Thụy Thành. Lần trước gặp được Giản Bạch Du là lúc cô đứng ở cửa. Nhưng hiện tại mới chỉ bước qua một bức tường thì cảnh báo sinh mệnh đã đã giải trừ. Kiều Kiều lúc này mới có tâm tình đánh giá phòng ở của Tần Thụy Thành.

WAWA từ trước đến nay đều không cho nam nghệ sĩ tiêu tiền mà chỉ cho một căn phòng nghỉ. Diện tích trong nhà này có thể so sánh với cả một căn phòng xa hoa. Kiều Kiều lang thang không mục tiêu mà đi khắp nơi và nhìn xung quanh. Phòng nghỉ của Tần Thụy Thành được trang hoàng theo phong cách tương đối thiên hướng lực lượng và vận động, thường xuyên có thể nhìn thấy trò chơi cùng poster bóng rổ. Nhà của Tống Kỳ Ngôn hình như theo phong cách thống nhất. Còn nơi này lại được bài trí cổ quái, nhưng nhìn tổng thể thì thấy cũng rất sạch sẽ. Vừa nhìn thì đã biết đây là nhà của một người đàn ông trẻ độc thân.

Cứ mỗi lần đẩy một cánh cửa phòng ra thì Kiều Kiều đều nhìn xung quanh một chút. Cô biết làm như vậy là không đúng nhưng mỗi phòng xác thật đều rộng lớn giống nhau. Kiều Kiều thật sự không biết chỗ giặt quần áo ở đâu.

Cũng may là ông trời không làm khó cô, Kiều Kiều đẩy bốn năm cửa phòng ra thì cuối cùng cũng tìm được buồng vệ sinh, bên trong là một dãy máy giặt, Kiều Kiều bỏ quần áo dơ vào rồi, sau đó cúi người nghiên cứu cách dùng.

Cô cảm giác đùa nghịch chưa đến 10 phút thì liền nghe được từ phía sau vang lên tiếng ‘cạch’.

Kiều Kiều quay đầu lại nhìn thì thấy Trình Tu đẩy cửa tiến vào.

“Anh Trình!” Kiều Kiều sợ tới mức vội nhanh đứng lên rồi nom nớp lo sợ chào hỏi. “Thật trùng hợp a. Anh... Anh cũng tới giặt quần áo sao?”

Vừa nói xong thì Kiều Kiều liền muốn tát vào mặt của mình một cái. Trình Tu trần trụi nửa người trên, tay cầm tất cả quần áo dính máu, không tới giặt quần áo chẳng lẽ là tới nói chuyện phiếm với cô?

Trình Tu lạnh lùng liếc Kiều Kiều một cái xong đi về phía máy giặt.

Trong lòng Kiều Kiều sớm đã chảy nước mắt thành sông. Xong đời, trốn được mừng một nhưng không tránh khỏi mười lăm, mạng cô tiêu rồi.

Kiều Kiều dùng sức lui về phía sau trốn, cả người đều hận không thể biến thành máy giặt. Không ngờ rằng Trình Tu lại lướt qua người cô, sau đó ném quần áo bị nhiễm đầy máu đến mức nhìn không ra hình dáng vào trong máy giặt.

Hồ... Chỉ là giặt quần áo mà thôi...

Kiều Kiều mới vừa nhẹ nhàng thở ra, không nghĩ tới đối phương thế nhưng còn làm trò ở trước mặt cô. Trình Tu cư nhiên lại còi quần!

Dáng người của Trình Tu thật tốt. Anh giống như ở là quân lính xuất ngũ. Khi Trình Tu lỏa thể nửa người, Kiều Kiều liền có chú ý đến dáng người của anh. Cơ bắp của anh không giống như những người đàn ông nỗ lực tập thể hình, thể nhưng cơ bắp của anh lại là thật, có góc cạnh, mỗi một khối đều găt gao mà cắn ở trên xương cốt theo mỗi động tác chính tề di động cùng khuất duỗi. Thậm chí cô còn hoài nghi viên đạn kia cũng không thể đục lỗ kỹ càng và làm tổn hại thân thể anh.

Nhưng xác thật là toàn thân anh đầy máu tươi bởi vì Kiều Kiều nhìn thấy trên những cơ bắp kia là miệng vết thương chồng chất.

Trình Tu cời quần của mình ra để lộ cơ đùi.

Anh hình như không để ý việc Kiều Kiều còn ở đây mà ném quần vào máy giặt xong cúi đầu nhìn quần lót, sau đó liền lưu loát cời cả quần lót ra.

Kiều Kiều nhanh chóng ngẩng đầu lên nhìn chăm chăm trần nhà giống như trần nhà có thứ gì đó đáng xem.

Cô không dám nhìn Trình Tu. Nhưng lại cảm thấy nhăm mắt thì quá khoa trương nên đành phải ngẩng đầu lên, bên tai vang lên đều đều tiếng cời quần áo sột soạt. Kiều Kiều suy đoán là Trình Tu đang ném đồ vào máy giặt. Sau đó, cô nghe thấy tiếng nước chảy ào ào, chắc là anh đã khởi động máy giặt.

Kiều Kiều không lên tiếng mà chỉ đứng yên tại chỗ. Cô nghĩ anh hẳn là sẽ rời đi.

Đối phương đứng trong chốc lát rồi đi về phía Kiều Kiều. Tiếng bước chân càng ngày càng gần, người đàn ông cọ xát với Kiều Kiều rồi lướt qua cô xong gờ một cái khăn to treo ở trên tường xuống.

Khoảng cách quá gần.

Kiều Kiều vốn không kìm nén được hô hấp của mình, đầu óc cô đều bị hormone nam tính bao phủ. Kiều Kiều có thể ngửi ra được mùi máu tanh cùng với mùi thuốc sát trùng trộn lẫn với nhau ở trên người anh. Nhưng tình cảnh này cực kỳ buồn tẻ, mùi thuốc nhạt nhẽo thế nhưng có thể lặc mình biến hoá thành mùi thơm ngọt độc. Cho dù bị bắt ngửi nhưng cô lại vui vẻ chịu đựng.

Trình Tu làm như không thấy đối với sự tồn tại của Kiều Kiều. Anh cảm khăn lông lên rồi liền mở vòi hoa sen, nước ấm ào ào chảy xuống. Kiều Kiều ngừng thở. Cô dùng đôi mắt nhìn trộm thì thấy Trình Tu đang rửa sạch phần phía sau lỗ tai, một tia máu loãng chảy dọc xuống theo làn da của anh rồi biến mất ở dưới xương quai xanh giống như bóng ma.

Thật là quá trí mạng.

Án ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Máy hnay chăm qass ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Rình coi qua mặt cửa kính

Edit: Ruby

Beta: Su

Kiều Kiều đứng ngay cạnh máy giặt, trong đầu suy nghĩ, không biết nên ở lại hay đi.

Vòi sen phun nước tuy không trúng Kiều Kiều nhưng hơi nước lượn lờ cũng đã bám dọc theo mặt tường lam trắng gạch men sứ. Kiều Kiều liếc cái gương thì phát hiện khuôn mặt mình đã giống như một quả táo hồng. Thế nhưng vẫn không phát hiện ra là do mình hay bởi vì phía sau có Trình Tu mà trong lòng ngứa.

Cô trộm nghiêng người, không phát hiện tiếng nước chảy, chỉnh lại góc độ thì có thể thấy vòi sen ở trong phòng tắm.

Eo của người đàn ông thật sự mềm dẻo, anh nghiêng thân lau đùi, một vết sẹo dài giống con rết bám ở trên người của anh giống như một hình xăm, càng giống cái đồ đảng.

Kiều Kiều không nhìn thấy côn th*t của anh. Nhưng chính bởi vì như thế mà cô cảm thấy miệng lưỡi mình khô khốc.

Cô cũng không phải người trầm mê với chuyện làm tình. Kiều Kiều có thể cảm nhận được vui sướng từ bên trong, cô so với người khác còn rõ ràng hơn phải làm thế nào để mình đạt được loại vui sướng đó. Có đôi khi so với chuyện làm tình, Kiều Kiều còn ham thích đi dạo phố, nghe ca nhạc hơn. Cô không phải loại thiếu đàn ông thì liền tịch mịch không thể sống tốt.

Nhưng Trình Tu đúng thật sự là đối tượng thỏa mãn mọi ham muốn sở hữu của Kiều Kiều.

Đôi mắt cô cứ mãi ngắm vai, lưng, eo và cẳng chân của anh, không kiêng nể gì mà ngắm từ chân đến vành tai. Hàng ngày phải sống ở trong quân đội nên khiến người đàn ông ngay cả khi tắm rửa cũng đều làm theo trình tự không chút cầu thả. Đầu tiên là gội đầu, sau đó lau mỗi một tác lần da từ trên xuống dưới.

Hơi nước chồong chất ngày càng nhiều, âm thanh ong ong của máy giặt chui vào màng nhĩ, Kiều Kiều cảm giác mình như kẻ biến thái. Cô gắt gao nhìn chăm chăm mỗi một động tác của anh được phản chiếu qua tấm gương. Ngẫu nhiên theo người đàn ông để lộ côn th* t ra, Kiều Kiều có thể nhìn được hình dáng mơ hồ của nó. Cơ thể của Kiều Kiều sôi trào ngọn lửa tình dục, tia lửa văng khắp nơi, thân thể cô như bị chia năm xẻ bảy.

Vỡ vụn, để lộ ra nội hạch đỏ tươi ở bên trong, chết cũng không hối hận tiếp tục dụ dỗ.

Trình Tu tắm rửa rất nhanh. Kiều Kiều nhìn đến trán đỏ mồ hôi, cuối cùng anh cũng xong.

Cũng may là máy giặt đã ngừng lại. Kiều Kiều đang chờ dùng máy giặt. Thấy máy giặt đã giặt xong, cô vội mở nắp rồi lấy quần áo của Trình Tu từ bên trong ra.

Chỉ một chốc, quần áo đã được hong khô.

“Anh Trình ——” Kiều Kiều ngẩng mặt. Cô vừa định nói quần áo đã xong thì liền không kịp phòng ngừa mà thấy cảnh Trình Tu không mặc quần áo đứng ở đối diện.

côn th* t hùng tráng của Trình Tu, mũi nhọn còn đang rũ xuống chảy nước, đôi tinh hoàn cực đại ẩn ở phía sau, như là một cây cung giấu tài.

Kiều Kiều chớp mắt, nên nói cái gì cô hoàn toàn đã quên.

Người đàn ông không nhìn cô, mặt lạnh lùng tiếp nhận quần áo của mình rồi vẩy vẩy xong mặc áo thun vào.

Kiều Kiều nghe thấy Tần Thụy Thành kêu cô, nhưng cho dù có nỗ lực mấy thì cô cũng không hoạt động được chân mình.

Đến khi Tần Thụy Thành mở cửa nhà vệ sinh ra thì Kiều Kiều mới tỉnh táo xoay đầu lại nhìn.

Trình Tu đứng ở bên cạnh vừa mặc quần vào rồi quen đường cũ lấy dao cạo râu ra từ sau tấm kính.

“Tiểu Kiều, sao em lại ở chỗ này?” Tần Thụy Thành vẻ mặt phức tạp. Anh duỗi tay lấy rõ quần áo dơ của Kiều Kiều. “Dung lượng của máy giặt này nhỏ, anh mang em tới chỗ có cái lớn hơn.”

Kiều Kiều đi theo phía sau Tần Thụy Thành. Tần Thụy Thành bước đi vài bước xong quay lại nhìn về phía Trình Tu đang cạo râu. “Lát nữa cậu tự kiểm đồ ăn đi. Tôi và cô ấy ra ngoài ăn rồi. Còn nữa, nhớ kêu người làm sạch số pha cho tôi.”

“Àn.” Trình Tu rửa tay, âm thanh nghe không ra cảm xúc: “Tôi lập tức phải về chuẩn bị cơm chiều cho cậu chủ Giản, cậu có quần áo dài tay không?”

Trình Tu muốn che cánh tay bị thương sao? Kiều Kiều có chút khó hiểu.

“Quần áo của tôi đều ở phòng ngủ, chính cậu tự chọn một bộ để mặc đi.” Tần Thụy Thành thấy nhiều nhưng không trách mà xua xua tay. “Trước khi đi phải nhớ đóng cửa.”

Rồi lúi kéo Kiều Kiều ra ngoài.

“Sao mặt em hồng như vậy?” Tần Thụy Thành nhướn mày. “Chẳng lẽ em bị Trình Tu làm cho nổi "tính phản" à?”

Bị nói trúng tâm tư a!

“Đừng có nằm mơ, em sẽ không có cơ hội được hợp tác với Trình Tu đâu.” Tần Thụy Thành vừa thấy biểu tình của Kiều Kiều thì liền biết mình đã đoán trúng. Anh không cao hứng nói. “Cậu ta là bảo mẫu kiêm bảo tiêu của Giản Bạch Du. Nghe nói cậu ta xuất thân từ một quân khu bộ đội đặc chủng. Anh đã quen biết với cậu ta lâu như vậy rồi nên biết cuộc sống khi không đóng phim của cậu ta quả thực chính là tầng khổ hạnh. Đừng nói là chạm vào phụ nữ, ngay đến rượu cũng không dính một giọt.”

“Đóng phim?” Kiều Kiều kinh ngạc. “Anh ấy không phải bảo tiêu sao?”

“Phương diện này quá mức phức tạp.” Tần Thụy Thành nhún vai. “Tóm lại là Giản Bạch Du bảo cậu ta làm cái gì thì cậu ta sẽ làm cái đó.”

“Vậy... Vậy hôm nay anh ấy bị thương cũng là vì ——”

“Ừm.”

Kiều Kiều giống như phát hiện ra cái gì, cô hỏi thêm một vấn đề: “Vậy Giản Bạch Du là người thế nào a?”

“Cậu chủ của một nhà thế gia quân chính nào đó ở Bắc Âu thì phải?” Tần Thụy Thành không quá xác định. “Dù sao thì Giản Bạch Du cũng rất ăn chơi trác táng. Em đừng bị gương mặt kia lừa. Cậu ta kỳ thật rất biến thái. Em xem Trình Tu mỗi ngày đều bị cậu ta lấn lộn đến cái dạng thảm hại kia thì sẽ

biết.”

Kiều Kiều ngoan ngoãn gật đầu.

“Nhưng nói đi cũng phải nói lại ——” Tần Thụy Thành bỏ rổ quần áo dơ xuống, sau đó thừa dịp Kiêu Kiều không phòng bị thì đẩy cô vào phòng bên. Ôt của Kiêu Kiều liền đụng vào cánh cửa ở đằng sau, nhưng có tay Tần Thụy Thành che chở nên cô thật ra cũng không cảm thấy đau.

Tần Thụy Thành dí mặt lại gần cô, cười đến đắc ý: “Tính phần liền phải được thư giải a, bằng không nếu ghen thì đối với thân thể rất không tốt a.”

Anh cúi đầu ngửi ngửi hờm vai của Kiêu Kiều rồi tận hết sức đẩy mạnh tiêu thụ cho bản thân: “Hàng to xài tốt, bảo đảm vừa lòng, không hài lòng lại bồi thêm 10 lần.”

Nói thật, Kiêu Kiều đúng là rất ngứa, trong thân thể cô có ngọn lửa đang bùng cháy.

“Nhưng chẳng phải lát nữa sẽ đi ra ngoài ăn cơm sao?” Kiêu Kiều do dự.

“Đó tính cái gì!” Tần Thụy Thành hôn sườn mặt của Kiêu Kiều. “Vốn dĩ đã đặt sẵn rồi, bảo họ ship đến công ty cũng giống nhau cả thôi. Chờ em đói bụng thì anh dọn lên giúp em rồi dứt từng miếng một cho em ăn.”

“Không cần... Em không phải bệnh nhân.” Kiêu Kiều vươn tay ôm cổ Tần Thụy Thành. “Anh nói bao vừa lòng nga, không thoải mái thì em liền đi tìm người khác.”

Tần Thụy Thành vui mừng. Anh bế Kiêu Kiều lên rồi đá văng cửa phòng ra xong ném cô lên giường.

Tần Thụy Thành thân hình cao lớn, thường tập thể hình, hơn nữa còn cẩn thận duy trì dáng người nên khiến anh nhìn rất có mùi đàn ông. Tần Thụy Thành cúi người nhìn chằm chằm Kiêu Kiều. Anh phủ thân hình to lớn lên thân hình nhỏ nhắn của cô.

Kiều Kiều bò dậy rồi cởi giày của mình ra.

“Không được không được...” Tần Thụy Thành đột nhiên đứng lên, anh ôm lấy Kiêu Kiều rồi hôn trán cô. “Hai ta chưa hề làm tình ngoài lúc quay chụp đâu. Đây là lần đầu tiên của hai ta, anh muốn trinh trọng đối đãi.”

“Em hôm nay mới vừa kết thúc quay chụp, cơm chiều thì chưa ăn. Nếu vận động thì khẳng định anh sẽ không dễ dàng buông tha cho em. Chúng ta vẫn nên đi ăn cơm trước.”

“Trời ạ, Tần Tần.” Kiêu Kiều thất kinh, thân mình không tự giác mà ngồi thẳng. “Em chưa từng nghĩ tới anh cư nhiên lại là một người đàn ông ôn nhu như thế này. Em trước kia vẫn luôn cho rằng anh chính là gậy mắt xa hình người cơ, ai đến cũng không cự tuyệt đâu.”

Tần Thụy Thành: “.....”

“Em đúng là vật nhỏ đang ở trong phúc mà không biết hưởng!” Tần Thụy Thành nghiêng răng.

“Em cho rằng anh ngầm cùng nữ nghệ sĩ nào làm giống như thế này?!!”

“Nhưng đây xác thật không phải phong cách của anh a.....”

Tần Thụy Thành không cười. Anh buồn bực thẳng thắn. “Được rồi, anh thừa nhận, em xem Trình Tu đến mức sinh ra tính phần làm anh có chút khó chịu. Anh sợ em chỉ là bởi vì nhu cầu sinh lý nên mới đồng ý anh, điều này làm anh cảm thấy thực thất bại.”

“.....”

“Lần này là Trình Tu, cậu ta không làm thì là cậu ta tổn thất, lần sau nếu là anh thì anh sẽ không bỏ qua cho em.” Tần Thụy Thành xoa nhẹ ngực Kiêu Kiều.

“Cầu anh cũng vô dụng.”

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Mn yew team hog >< Cute ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17-1: Bạn trai cũ của Kiêu Kiều (1)

Edit: Ruby

Beta: Ami

Lúc Tần Thụy Thành lái xe chở Kiều Kiều tới nhà hàng thì đã là 8 giờ tối.

Tuy thời gian dùng bữa đã trôi qua nhưng lượng người trong quán vẫn không hề giảm. Xung quanh bể phun nước có không ít xe cộ. Bởi vì không tìm thấy được chỗ đậu nên người ta mới đành phải hạ mình mà đậu ở chỗ này.

Tần Thụy Thành có một cách, anh lái xe chở Kiều Kiều vòng quanh bãi đỗ xe mấy vòng. Mới chạy chưa được hai vòng thì trùng hợp thấy có một đôi vợ chồng dắt tay nhau ra khỏi nhà hàng. Bọn họ mới vừa chạy xe ra thì Tần Thụy Thành liền thuận thế đỗ xe vào giống như đã được thương lượng từ trước.

“Người ở đây thật nhiều.” Kiều Kiều vừa xuống xe thì cảm thán. “Em cũng không biết ở vùng ngoại thành lại còn có một nhà hàng như thế này.”

“Đương nhiên là bởi vì đồ ăn ngon nên mới hấp dẫn được nhiều khách như vậy.” Tần Thụy Thành treo chìa khóa xe ở ngón trỏ rồi xoay xoay hai vòng. “Anh đã phải đặt chỗ ở nhà hàng này từ trước khi em quay chụp bộ phim dân quốc đó nữa cơ.”

Hai người vừa bước hai bước lên cầu thang thì liền đã đi vào đại sảnh. Kiều Kiều cho rằng bởi vì người nhiều nên sẽ chen chúc loạn xạ nhưng không ngờ nhà hàng này lại phi thường ngay ngắn và trật tự, khoảng cách xếp bàn rất ôn hòa, thậm chí làm cho người ta có cảm giác u tĩnh.

Kiều Kiều chưa từng tới nơi này. Tần Thụy Thành êm đềm gọi món ăn, còn Kiều Kiều thì nằm chán ngồi trên ghế dài lót da mềm mại rồi vừa nhìn xung quanh vừa gõ gõ hộp pha lê chứa đầy hạc giấy được sắp gọn gàng ở trên bàn. Cô vót một con hạc giấy ra nhìn xong dùng ngón tay chọt chọt, con hạc giấy gần giống như vỗ cánh muốn bay.

Kiều Kiều vừa nhấc mắt lên nhìn cách đó không xa thì bỗng lại thấy một dáng người quen thuộc.

“Em có ăn được cay không?” Tần Thụy Thành nhìn thực đơn rồi dò hỏi.

“Được.” Kiều Kiều thuận miệng đáp. Cô vốn không hề nghe rõ Tần Thụy Thành hỏi cái gì mà chỉ gắt gao nhìn chằm bóng dáng phía trước, thỉnh thoảng có phục vụ nâng khay đi qua đi lại ở trong đại sảnh làm chặn tầm mắt của Kiều Kiều. Kiều Kiều chỉ đành bất đắc nhìn quanh để xác nhận một chút xem có phải bóng dáng của người đó hay không.

Kiều Kiều đột nhiên có chút biến hóa. Dáng người phù hợp. Người phụ nữ ngồi ở phía đối diện anh ta là ai?

Kiều Kiều nhíu lông mày, hình như mình chưa từng gặp qua cô ta.

Lúc này, người đàn ông ăn mặc tây trang ở bàn bên kia hình như muốn đi toilet, anh ta đứng lên rồi bắt đầu đi về phía Kiều Kiều. Kiều Kiều sợ tới mức cuống quýt cúi đầu xuống. Cô cầm thực đơn che mặt mình.

“Tiểu Kiều?” Tần Thụy Thành nhìn cô. “Người quen à?”

“Suyt.” Kiều Kiều ngẩng đầu liếc Tần Thụy Thành rồi vô lực nói. “Đó hình như là bạn trai cũ của em.”

Tần Thụy Thành trực tiếp xoay thân mình để nhìn xem tên đàn ông kia thì trùng hợp chạm mặt nhau với hắn ta. Tần Thụy Thành không sợ mà nhanh chóng liếc mắt nhìn hắn ta một cái rồi làm như không có việc gì mà quay đầu lại.

Dù người đàn ông kia có tri động đến mấy thì cũng ý thức được cái gì đó. Nhưng hắn ta cũng chỉ cảm thấy có chỗ kỳ quái mà thôi. Vì thế mà hắn ta chỉ nhíu mày một chút xong liền đi.

“Đi rồi.” Tần Thụy Thành lấy quyền thực đơn che mặt Kiều Kiều ra xong nghiêm túc nói. “Phẩm vị của em thật kém —— Thật là... Kém”

“.....” Kiều Kiều lắc lắc đầu. “Em cũng không ngờ là có thể gặp phải anh ta. Lúc trước, em và anh ta yêu nhau chưa được bao lâu thì bỗng một ngày nọ, anh ta đột nhiên liền không rên một tiếng mà biến mất không thấy tung tích, sau này em mới nghe được tin anh ta đã ra nước ngoài.”

Tần Thụy Thành ngây người ra một lúc rồi nhẹ giọng hỏi. “Chuyện xảy ra khi nào?”

“Khi em mới vừa vào đại học.” Kiều Kiều nhấp miệng. Chính cô cũng không để bụng. “Anh không cần lộ ra biểu tình này. Hiện tại, em cũng không có cảm giác gì với anh ta vì thời gian yêu nhau cũng không dài.”

Tần Thụy Thành không nói nữa, đồ ăn cũng đã được dọn lên. Anh liền giúp Kiều Kiều cắt bỏ bớt tét ra. Kiều Kiều không có khẩu vị nên miễn cưỡng ăn mấy miếng xong lại bỏ dao xuống.

“Hắn ta là người như thế nào?” Tần Thụy Thành không chút để ý hỏi.

“Ba của anh ta hình như là thương nhân mua bán địa ốc.” Kiều Kiều rử đầu. “Dù sao cũng là người có tiền, trước khi em gặp anh ta thì cũng không thấy anh ta thiếu thứ gì —— Chắc là anh ta cảm thấy em không xứng với anh ta đi.”

Tần Thụy Thành nhin không được mà cười, mày rậm kia lập tức giãn ra, môi giật giật. Anh có nhiều điều muốn nói nhưng lại không biết bắt đầu từ đâu

nên đành phải dùng một cái ý cười không rõ nghĩa để biểu đạt.

Tên đàn ông kia đi toilet, ở bàn chỉ còn lại một mình người phụ nữ. Lúc này, người phụ nữ lấy một hộp phấn từ trong túi ra rồi trang điểm lại cho bản thân.

“Em chỉ ăn ít vậy thôi sao?” Tần Thụy Thành không hài lòng nhìn thức ăn mà Kiều Kiều ăn. “Anh đã rất cực khổ để có thể đặt chỗ ở đây trước một tuần a.”

Anh vừa đổ rượu vang đỏ vào ly của Kiều Kiều thì tên đàn ông kia cũng đã trở lại.

Kiều Kiều đưa lưng về phía nhà vệ sinh nên lực chú ý của cô đều tập trung ở trên người Tần Thụy Thành. Thế cho nên cô hồn nhiên không biết có người đang đi tới bên cạnh mình. Sau đó, Kiều Kiều ngẩng đầu lên rồi không kịp phòng bị mà đối diện với tầm mắt của đối phương.

“Quả nhiên là em a, Kiều Kiều.” Tên đàn ông cười lên tiếng. “Lúc tôi gần anh liền cảm thấy có chút giống em nhưng không ngờ rằng đúng thật là em.”

“Chung Úy... Đã lâu không gặp.” Bị đối phương nhận ra, bất đắc dĩ không thể tiếp tục giả chết, Kiều Kiều đành phải chào hỏi. “Anh về nước rồi sao?”

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà <>< Chuyện j sẽ xảy ra >>

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17-2: Bạn trai cũ của Kiều Kiều (2)

Edit: Ruby

Beta: Su

“Ừm.” Tên đàn ông tên Chung Úy gật đầu. “Trong nhà phải làm ăn, vốn dĩ không cần đến anh nhưng kết quả là gần đây nhiều cơ hội làm ăn tốt, nhà anh tiếp vài đơn hàng lớn. Dù sao thì cũng cần có người quản lý nên đã gọi anh trở về.”

Hắn ta giờ mới đảo mắt nhìn Tần Thụy Thành: “Àch, ở đây còn có người sao? Xin chào, cậu là?”

“Bạn trai của Kiều Kiều.” Tần Thụy Thành dành trước Kiều Kiều trả lời. Cô nhìn anh một cái rồi không nói nữa, đây tương đương với nhần nhẹn.

“Nhưng Kiều Kiều à, anh thật không ngờ hôm nay có thể gặp em ở đây. Anh vốn bởi vì hôn thê đi chọn nhẫn cưới.” Chung Úy ngẩng đầu nhìn về phía người phụ nữ đang sửa soạn lại mình kia rồi cười nói. “Dẫn cô ấy đi chọn từ Paris đến New York nhưng đều không có cái thích hợp. Hiện tại lại nói muốn xem nhẫn theo phong cách cổ một chút, lẫn lộn đến anh ngồi máy bay chạy khắp cả nước xong lại muốn tìm nhẫn có cara kim cương vừa to vừa muốn màu đẹp ——”

Hắn ta thoát nhìn rất chân tình thực lòng mà thô dài: “Phụ nữ a, chính là phiền toái.”

Kiều Kiều đang suy nghĩ chắc lúc trước mắt mình bị mù nên mới nhìn trúng hắn ta.

“Chắc Kiều Kiều cũng tốt nghiệp rồi nhỉ?” Tên đàn ông chuyển chủ đề. Hắn ta xà vào người Kiều Kiều. “Nếu gặp cái gì khó khăn thì nhớ nói với anh một tiếng. Dù sao thì chúng ta cũng từng quen biết một hồi, tuy anh không có gì quyền lực thực tế gì nhưng cũng đã quản lý không ít người. Chức vụ quản lý bất động sản ở công ty nhà anh vẫn có thể cho em đảm nhận.”

Tần Thụy Thành nhìn Chung Úy. Anh phụt bật cười rồi lấy khăn xoa xoa miệng xong nhần cười nói: “Vậy có tiện sắp xếp một vị trí cho tôi được không?”

Chung Úy lúc này mới cẩn thận nhìn qua Tần Thụy Thành. Gương mặt của Tần Thụy Thành không giống đang gây khó dễ, dáng người cao lớn, nhìn cũng giống nam người mẫu. Hơn nữa, quần áo trên người phối hợp vô cùng thời thượng, lại còn mang theo Kiều Kiều tới chỗ này dùng bữa. Chung Úy chưa thăm dò chi tiết về Tần Thụy Thành nên đành phải hăm hồ nói một câu: “Hắn là cũng không có vấn đề.”

“Vậy tiền lương và đãi ngộ thì sao?” Tần Thụy Thành hứng thú tiếp tục hỏi.

“Cái này đương nhiên phải xem thử năng lực cá nhân.” Chung Úy nghiêm mặt. “Tuy mọi người đều là bạn nhưng tôi cũng phải vì lợi ích gia tộc a. Tôi lúc trước cũng là từng bước một mà leo lên trên, từ cấp bậc thấp nhất cho đến lên cao.”

Kiều Kiều rất muốn che mặt. Cô có chút không đành lòng nghe.

“Vậy đã chọn được nhẫn cưới chưa?” Tần Thụy Thành hiển nhiên chưa chơi đủ. Anh chuyển chủ đề, lại hỏi.

Nhắc tới nhần cười, Chung Úy giống như tìm ra được chuyện mình am hiểu. Hắn ta bắt đầu thao thao bất tuyệt nói: “Vốn dĩ ở Paris đã chọn trúng một viên kim cương 4 cara, nhưng cô ấy lại ngại tính độ không đủ, hơn nữa còn là hình cắt quả lê —— Cô ấy một hai phải lại đòi hình trái tim”

“Ừm, vậy có coi trọng trang sức gì ở trong nước không?” Tần Thụy Thành nâng ly rượu lên rồi uống một ngụm.

“Có nhìn trúng một thứ ở Thượng Hải, là ở cửa hàng Thụy Phạn, cái này thì nhỏ hơn một ít, chỉ có 3.2 cara, nhưng thắng ở chỗ sắc sảo. Chắc hai người cũng không hiểu mấy về phân loại màu sắc kim cương đi? Nhưng không sao cả, tôi có thể tận lực giải thích để hiểu một chút, chính là màu sắc kim cương có độ bão hòa cao.”

“Thụy Phạn?” Tần Thụy Thành không để ý đến mấy lời vô nghĩa phía sau mà chỉ là cười như không cười nhìn Chung Úy. “Đồ ở Thụy Phạn rất không tồi.”

“Đó là nhãn hiệu trang sức châu báu cao cấp a!” Chung Úy cũng cười. “Mua đồ ở chỗ đó thì rất yên tâm.”

“Vậy cần tôi cho anh phiếu giảm giá không?”

.....

Kiều Kiều nhất thời không kịp phản ứng, cô quay đầu nhìn Tần Thụy Thành, Tần Thụy Thành nhún vai, vẻ mặt vô tội: “Việc anh có quyền cho phiếu giảm giá của cửa hàng nhà anh rất kỳ quái sao?”

@

Tần Thụy Thành đưa Kiêu Kiêu về chung cư nhưng cô nàng vẫn đang ở trạng thái ngu ngốc.

“Nhìn qua thì anh hoàn toàn không giống con nhà giàu a!” Kiêu Kiêu phát điên. Tần Thụy Thành bình thường nhìn giống như bao người đàn ông trẻ tuổi khác. Tuy cô thấy anh có mấy chiếc xe không tồi nhưng cũng không vượt qua mức tiền anh được thưởng. Nhóm người vừa có quyền vừa có tiền cuồng túm huyễn khốc không phải đều mang theo nhần kim cương và hút thuốc xì gà sao!? Làm gì có ai quyền quý mà lại tự sức mình đi đóng AV? Hơn nữa, trước đây, khi cùng làm việc với Tần Thụy Thành ở phân bộ thì đại đa số buổi tối, anh còn cùng cô đi ra ngoài ăn ở quán ăn khuya a? Cô cũng không nhìn ra Tần Thụy Thành có biểu hiện gì về chứng ngại tâm lý của bọn nhà giàu a.

“Bởi vì anh không thích làm buôn bán nên người trong nhà cũng dần dần mặc kệ anh.” Tần Thụy Thành dùng biểu cảm cầu khen ngợi. “Mau nói thử xem, anh hôm nay có phải rất đẹp trai hay không?”

Kiều Kiêu vẻ mặt phức tạp nhìn chằm chằm Tần Thụy Thành, một lúc lâu sau mới hỏi: “Vậy tờ giấy anh cho hắn ta thật sự có thể được giảm giá sao?”

“Đương nhiên là không thể, nhưng nhân viên ở đó có thể làm được như là đã giảm giá.” Tần Thụy Thành cười rộ lên. “Tiểu Kiêu, anh quá hiểu em mà!”

Kiều Kiêu bị vạch trần tâm tư, mặt ửng hồng lên. Cô nhỏ giọng lẩm bẩm: “Dù sao thì kim cương cũng rất quý, chỉ có vài mảnh nhỏ kim cương thì cũng không ít tiền đâu.”

Cô đúng là có ý xấu, không muốn Chung Úy được lợi.

Chuyện năm đó kỳ thật Kiêu Kiêu đã sớm không để ý, nhưng khi nhìn đối phương làm như không có việc gì mà khoe khoang ở trước mặt cô thì cô cảm thấy trong lòng không thoải mái. Điều gì khiến hắn ta cho rằng người khác sống không tốt bằng hắn? Bởi vì lúc trước làm thương tổn người khác nên giờ hắn cảm thấy bản thân rất cao giá sao?

Làm gì có chuyện như vậy.

Án ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Hình như càng up truyện thì càng bị bơ ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18-1: Tuồng diễn cảm thấy thẹn trong chung cư (1)

Edit: Ruby

Beta: Ami

Kiều Kiêu vốn dĩ cùng Tần Thụy Thành tạm biệt nhau ở dưới lầu chung cư nhưng Tần Thụy Thành lại kiên trì muốn lên nhà cô ngồi một lát.

“Đã 11 giờ rồi, em muốn đi ngủ.” Kiêu Kiêu không tình nguyện bước lên cầu thang. “Hơn nữa, trong nhà còn rất loạn.”

“Anh chỉ lên uống miếng nước thôi, uống xong liền đi.” Tần Thụy Thành bày ra bộ dạng đáng thương. “Em xem hôm nay anh lái xe suốt một ngày, xương hông đều bắt đầu đau, ít nhất thì cũng phải để anh nghỉ ngơi chút chứ.”

Kiều Kiều không có cách nào để chối từ nên đành yêu cầu Tần Thụy Thành ở ngoài cửa chờ 3 phút để cô vào trong thu thập một chút.

Tần Thụy Thành vội gật đầu đáp ứng.

Cửa mở ra, Kiều Kiều liền lác mình vào trước xong nhanh chóng biến thân thành con quay. Chỉ trong chớp mắt liền dọn sạch đồ lót ở trên giường cùng với một ít quyển truyện tranh không lành mạnh xong nhét xuống dưới gầm giường và vút vào sọt, sau đó vội vàng ném mấy hộp com lung tung trên bàn đi, mấy món đồ chơi cùng những đôi giày để loạn cũng đã dọn xong, cuối cùng đóng cửa phòng ngủ lại chỉ chừa phòng khách tương đối sạch sẽ.

“Kiều Kiều, 5 phút đồng hồ đã trôi qua.” Tần Thụy Thành nhẹ nhàng gõ cửa. “Nhà anh cũng có sạch sẽ mấy đâu, anh sẽ không chê cười em.”

Kiều Kiều cẩn thận mở cửa ra rồi cảnh cáo nói: “Chỉ được ở phòng khách uống miếng nước nga, mấy chỗ khác không được bước vào.”

“Được được.” Tần Thụy Thành vui vẻ đáp ứng nhưng bước chân lại đi thẳng tới phòng ngủ của Kiều Kiều.

“Ồ kia!” Kiều Kiều luống cuống. “Chẳng phải anh nói chỉ uống nước thôi sao?!”

Tần Thụy Thành nhanh chóng mở cửa phòng ngủ ra rồi nhào lên giường nhỏ của Kiều Kiều. Sau đó dùng chăn của Kiều Kiều bọc kín mít người mình lại.

“Ấn...” Tần Thụy Thành vẻ mặt thỏa mãn. “Đều là mùi của Tiểu Kiều, cảm giác giống như có 10 Tiểu Kiều đang đè ở trên người anh.”

Tần Thụy Thành chẳng biết xấu hổ mà tiếp tục miêu tả: “Một người cùng anh hôn môi, một người liếm toàn thân anh, còn th*t lớn nhất định là cần 2 Tiểu Kiều cùng nhau tới mức, túi trứng cũng cần 2 người. Ngực của Tiểu Kiều nhỏ nên anh dùng một bàn tay là có thể nắm trọn, vậy cho nên hai tay cũng cần 2 Tiểu Kiều —— Ừm, hình như còn dư lại 2 Tiểu Kiều nữa, vậy thì phụ trách việc ngồi ở bên cạnh nói yêu anh a.”

Tần Thụy Thành nở nụ cười tà nói với Kiều Kiều đứng ở cửa phòng ngủ: “Nếu như có 10 Tiểu Kiều thì anh cũng không biết nên cầm Tiểu Kiều nào trước mới tốt. Lỡ như sắp xếp trình tự không đúng thì 10 Tiểu Kiều nhất định sẽ bị chọc giận mà khóc.”

Kiều Kiều hiện tại cũng gần sắp khóc...

Cô tro mắt nhìn Tần Thụy Thành vươn cánh tay từ trong chăn ra rồi quen cửa quen nẻo mò dưới gầm giường. Mấy thứ đồ Kiều Kiều giấu ở dưới cũng ngay lập tức bị anh kéo ra. Thấy Kiều Kiều đang xù lông vì tức giận, Tần Thụy Thành liền dùng ngón út xoay vòng cái bra in hình dưa hấu của cô rồi ghen ghét mà nói: “Sao không thấy em mặc cho anh xem?”

“Tần Thụy Thành!” Kiều Kiều nghiêng răng nghiêng lợi nhào lên muốn cướp bra thì lại bị Tần Thụy Thành tránh thoát dễ như trở bàn tay. Cô ý đồ nhào vào ruong ngăn cản Tần Thụy Thành tiếp tục tìm tòi, mông nhỏ tròn vo bại lộ ở trong tầm nhìn của Tần Thụy Thành. Tần Thụy Thành trầm mặt xuống. Anh vén áo Kiều Kiều lên rồi cúi đầu hung hăng gặm một ngụm ở trên eo cô.

Kiều Kiều hét ‘a’ một tiếng, Tần Thụy Thành nhân cơ hội này liền nhanh chóng rút từ trong sọt ra một quyển truyện tranh.

“A ——《Chuyện nữ tu sĩ tiếp xúc làm tình》.” Tần Thụy Thành lớn tiếng đọc tên truyện ra rồi cười như không cười mà chế nhạo cô: “Xem ra thì Tiểu Kiều của anh thích loại hình dâm phụ thánh khiết này.”

Kiều Kiều mặt đỏ bừng. Cô không quan tâm mà nhào tới muốn lấy lại. Tần Thụy Thành giờ hai tay lên cao xong mở quyển truyện tranh ra rồi đọc một câu ở bên trong: “A ~~~~~ Thật tuyệt ~~~~~ Tiểu tao huyết sắp nứt vỡ ~~~~~ còn th*t lớn của mục sư sắp thao chết tiểu nữ tu sĩ ~~~~~”

“A! Không được đọc!!!” Kiều Kiều mặt đỏ như máu. Cô dứt khoát cời giày rồi đứng trên giường vật lộn với Tần Thụy Thành. Tần Thụy Thành thì đang bọc chăn nằm nên nhất thời không tránh né được. Quyển truyện bị Kiều Kiều đoạt lại. Sau đó cô ập dụng phải đầu gối của Kiều Kiều. Gối đầu lông bay lá tả, giống như bầy bướm màu trắng bay trong phòng ngủ.

“Được rồi được rồi, anh sai rồi!” Tần Thụy Thành nhấc tay đầu hàng. Anh ôm eo Kiều Kiều rồi đè cô ở trên giường. Thừa dịp Kiều Kiều mất cân bằng ngã quỵ, anh ngay lập tức kéo quần của cô xuống, sau đó nhanh như chớp dùng chăn bọc cả hai lại. còn th*t sớm nóng bỏng của anh dính sát với phần đùi trơn bóng của Kiều Kiều. Bởi vì bị cuốn chặt nên Kiều Kiều có thể cảm nhận được cự vật theo tiếng tim đập của đối phương mà rung rung.

Đại biến thái Tần Thụy Thành, sao anh lại cời quần?!

“Tiểu Kiều...” Tần Thụy Thành cắn lỗ tai của Kiều Kiều. Anh trầm thấp kêu tên cô, hơi thở phả vào trên cổ cô làm lông tơ cả người cô nổi lên. Anh nói. “Anh cũng muốn làm em nứt vỡ.”

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà mua ha >< Cute hong >|

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chỉ Nam* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18-2: Tuồng diễn cảm thấy thẹn trong chung cư (2)

Edit: Ruby

Beta: Ami

Không biết Tần Thụy Thành giữ chặt chần như thế nào mà Kiều Kiều sống chết cũng không tránh được, đôi tay đều cuốn lấy gắt gao, thân thể của hai người dán sát với nhau ở trong chần bông. Theo như lời của Tần Thụy Thành, Kiều Kiều bỗng nhiên cảm nhận được cơn th*т vẫn luôn đứng yên ở kề hông bắt đầu xao động và xâm nhập vào bên trong. Kiều Kiều khóc không ra nước mắt. Cô liều mạng giãy giụa nhưng chần bông vẫn không hề có chút khe hở nên cô liền ngừng lại một chút. Kết quả là lại bị đối phương lợi dụng mấy centimet đó chen quy đầu to lớn vào trong tiểu hoa huy*т.

Kiều Kiều gấp gáp ngăn cản nên âm thanh ngay lập tức biến điệu: “Anh... Anh mau đi ra ngoài!”

Vách trong tự động co rút trực tiếp làm Tần Thụy Thành sung sướng. Anh không từ bỏ ý tưởng muốn cắm vào bên trong nhưng bởi vì tư thế nên anh thở hổn hển: “Àn... Tiểu Kiều, sao em vẫn chặt như vậy...”

cơn th*т của Tần Thụy Thành rất thô nên cho dù chỉ cắm mỗi quy đầu vào trong thôi thì cũng đủ căng cả âm đ*o của Kiều Kiều ra. Phần còn lại của cơn th*т kẻ sát của đùi Kiều Kiều. Theo mỗi một động tác nhỏ của Tần Thụy Thành, phần dư bên ngoài đó không ngừng ma xát với làn da non mịn của cô. Tay của người đàn ông không hề thành thật, anh bắt đầu sờ xuống bên dưới, lướt qua bụng nhỏ của thiếu nữ rồi xuống đến chỗ tư mật và ác ý trêu đùa tiểu hoa đề.

Kiều Kiều không nhịn được, nửa người dưới ‘ôm ộp’ một tiếng rồi chảy ra một loại mật nước sền sệt.

“Oa, giống như có một chén cháo nóng đang hắt ở trên người anh em của anh.” Tần Thụy Thành ác liệt hình dung cho Kiều Kiều nghe. “Sao lượng nước lại nhiều như vậy? Chỗ nào ở trong thân thể của em có thể chứa đựng được nhiều nước như vậy a? Có phải tất cả đều được giấu ở trong tiểu tử cung của em hay không?”

Có chất lỏng bôi trơn nên trở ngại của Tần Thụy Thành cũng liền ít đi nhiều. Anh chuyển động kiện eo, hơi điều chỉnh tư thế ở trong chần bông rồi đột nhiên đâm thẳng vào tận sâu bên trong.

Nói thật, Kiều Kiều cảm giác trong thân thể như có pháo hoa nổ tung.

Cô sướng đến cả người đều run. Tần Thụy Thành muốn rút ra một chút nhưng cô còn khó nhịn ý đồ muốn cắn chặt đối phương. Tần Thụy Thành đã nhận ra tâm tư nhỏ của Kiều Kiều. Anh lại thọc thật mạnh vào trong giống như đang an ủi cô.

“Làm một vạn lần cũng không đủ...” Tần Thụy Thành hôn lên mặt của Kiều Kiều. Tay anh xoa tiểu hoa đề của Kiều Kiều, tiểu hoa đề bị đối phương xoa đến mức ào ạt chảy nước ra bên ngoài. cơn th*т không hề chờ đợi mà chui vào trong thân thể của Kiều Kiều rồi đâm thọc loạn một hồi. Điểm mẫn cảm của Kiều Kiều có đôi khi rất lâu không chiếm được quan tâm nhưng có đôi khi lại bị quy đầu nghiền ma. Cô bị lẫn lộn đến nước mắt chảy ra.

“Huhu, anh đừng đâm loạn...” Kiều Kiều cuối cùng cũng lĩnh ngộ được. Cô dùng tay nhỏ mò xuống rồi không kiêng nể gì mà đè lại bàn tay to của Tần Thụy Thành. Hiên nhiên là sức lực của hai bên cách xa nhau. Tần Thụy Thành càng xoa càng dùng sức, quả thực muốn niết vỡ viên trái cây nhỏ kia, ngón trở cùng ngón giữa nhẹ nhàng vân vê, sướng đến mức Kiều Kiều muốn nổ tung, tiểu huyết nhỏ giọt chảy chút nước.

“Nên làm thế nào bây giờ?” Tần Thụy Thành giả bộ hỏi. “Chần của em ướt đến hóng bết hết rồi, đều tại em chảy quá nhiều nước.”

Kiều Kiều hai mắt nhắm lại. Không gian chần bông nhỏ hẹp nên cô có thể cảm nhận được cơn th*т thô to của Tần Thụy Thành chơi đùa sóng cuộn biển gầm như thế nào ở trong thân thể mình. Cùng với động tác của anh, chất lỏng trơn trượt chảy ra. Toàn bộ phần hông của Kiều Kiều đều kẻ sát ở trên bụng nhỏ của Tần Thụy Thành. Cơ bắp hữu lực giống như khối vuông của người đàn ông theo va chạm chụp lấy Kiều Kiều. Tín hiệu khoái cảm ở trong cơ thể giống như rắn hổ mang đột nhiên ngẩng đầu, thẳng đến đỉnh điểm liền phải phá xác mà ra.

“Chậm một chút, em... Em muốn —— muốn!!” Kiều Kiều thê thảm xin tha, kết quả là lời vừa mới nói được một nửa thì lại bị cơn th*т lớn của Tần Thụy Thành cắm đến tử cung đưa lên mây. Kiều Kiều hét lên một tiếng, tăng tăng lớp lớp vách tường thịt đang liếm mút cơn th*т của Tần Thụy Thành đột nhiên buộc chặt.

“Àn... Mẹ kiếp, sướng quá...” Tần Thụy Thành cư nhiên không nhịn được mà bắn tinh, anh nhớ rõ hai người hiện tại còn chưa mang đồ bảo hộ, vậy cho nên không ngừng hít sâu chống đỡ từng đợt khoái cảm, nghẹn đến mức mồ hôi đầy đầu.

Toàn thân của Kiều Kiều đều nhắc không nổi một tia sức lực, nhưng tiểu huyết dưới hạ thân sau khi trải qua cao trào một lần xong vậy mà lại trở nên càng thêm mẫn cảm. Mỗi một động tác của Tần Thụy Thành đều biến thành chốt mở kích hoạt cao trào nhỏ, Kiều Kiều ở trong chần bông lại tiếp tục cao trào, sướng đến mức cô bắt đầu khóc hô.

“A... Em không được... Huhu, Tần Tần...”

Tần Thụy Thành luống cuống tay chân lột chần bông ra, thân mình nhỏ xinh của Kiều Kiều như bị mềm hóa ở dưới chần bông. Tần Thụy Thành vội vã rút

côn th*ra đình công trong chốc lát thì quy đầu của anh lại nhin không được mà phun ra chút ít tinh dịch trắng đục.

“Không, không làm nữa...” Kiều Kiều cho rằng đã xong, mộng nhỏ hữu khí vô lực. Cô dựa vào đầu giường lẩm bẩm.

Tần Thụy Thành chỉ lột mỗi quần của cô, áo trên vẫn còn hoàn hảo nhưng đã bèo nhèo và nhăn nhúm, tóc cũng bù xù xõa ở trên vai, khuôn mặt nhỏ trắng hồng thỏa mãn, rõ ràng là không phải thực xinh đẹp xuất sắc, nhưng lại làm cho người ta có một loại cảm giác muốn hung hăng bắt nạt cô đến khóc.

Kiều Kiều thở hổn hển rồi ngừng lại. Vừa muốn động đây tay chân một chút thì bỗng nhiên lại bị người đè ở dưới thân, côn th*ra lớn không nói hai lời liền thọc vào chỗ sâu nhất trong tiểu huyết, tử cung hung hăng bị tàn phá, quy đầu xông vào, Kiều Kiều há miệng thở dốc, lần này chưa kịp kêu ra tiếng thì liền đã cao trào.

Dòng mật dịch chảy dọc theo hai đùi non mịn của cô xuống dưới. Tần Thụy Thành găt gao cầm mộng của Kiều Kiều rồi thọc vào trong, tay thì xoa ngực cô gồng như muốn bộp nát nó. Anh ý loạn tình mê thì thầm ở bên tai Kiều Kiều: “Đề anh bắn vào bên trong được không? Mang thai con của anh... Anh cưới em, ngày mai liền cưới, không, đêm nay liền cưới——”

“Không được.... Không được!” Kiều Kiều bị dọa đến tỉnh táo. Cô giãy giụa muốn tránh ra, nhưng bởi vì động tác vô tình này của cô mà Tần Thụy Thành không chịu buông được, anh rống lớn một tiếng, đè Kiều Kiều lại rồi bắn tinh dịch vào bên trong.

Từng luồng tinh dịch giống dòng nước cọ rửa từ cung, Kiều Kiều thậm chí còn hoảng hốt cảm thấy bản thân đang thừa nhận mưa bom bão đạn.

Mưa đạn ước chừng được nửa phút, Tần Thụy Thành mới thoát lực ôm Kiều Kiều ngã xuống trên giường. Tinh dịch chảy dọc theo đùi của Kiều Kiều xuống dưới.

“Tần Thụy Thành! Em không bao giờ muốn gặp anh nữa!” Kiều Kiều tức giận đến mức nước mắt không ngừng chảy ra. Cô phản hận tránh thoát khỏi vòng ôm của Tần Thụy Thành rồi sau đó thu thập qua loa một chút xong liền vội mặc quần áo xuống lầu mua thuốc. Trước khi đi, cô còn ‘phanh’ một tiếng đóng cửa phòng lại và nói tiếp thêm câu. “Trước khi em về thì anh mau rời khỏi nhà em!”.

.....

“Xong đời...” Tần Thụy Thành nằm thẳng ở trên giường, tay bịt mắt lẩm bẩm tự nói một câu. “Mình thế nhưng không nhin được...”

Nói xong câu đó, anh nhin không được mà cười rồi nhắm mắt nằm trên giường chấp tay trước ngực cầu nguyện: “Cầu mang thai cầu mang thai... Xem tôi thành tâm cầu nguyện như vậy mà khiến cho cô ấy mang thai đi...”

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Tần Tần tội qass ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19-1: Anh thổ (1)

Edit: Ruby

Beta: Su

Kiều Kiều về đến nhà thì Tần Thụy Thành đã đi rồi và còn mang theo khăn trải giường đã dơ dỉ, chăn màn gối đệm đã được thay mới. Trên bàn có một tờ giấy để lại cho Kiều Kiều. Tần Thụy Thành thành khẩn xin lỗi Kiều Kiều. Anh bảo đảm sẽ không bao giờ làm như vậy nữa và tỏ vẻ hy vọng Kiều Kiều đừng giận nữa. Còn về khăn trải giường thì anh sẽ nhờ người giặt sạch rồi trả lại.

Kiều Kiều xem xong cũng không cảm thấy trong lòng dễ chịu. Cô còn đang nổi nóng a! Thế là Kiều Kiều kẹp tờ giấy Tần Thụy Thành để lại vào một quyển từ điển rồi sau đó bò lên trên giường chuẩn bị nghỉ ngơi. Cô quyết định sẽ quên hết những chuyện không thoải vui kia đi và ngày mai lại bắt đầu kỳ nghỉ dài hạn tốt đẹp.

@

Ngày hôm sau, Kiều Kiều bị cuộc gọi từ công ty WAWA đánh thức. Buổi làm tình vui sướng tràn trề hôm qua đã tiêu hao không ít thể lực của cô nên cả đêm đều ngủ sâu. Cô hồn nhiên không biết lúc mình nghe điện thoại đã là buổi chiều ngày hôm sau. Nếu không phải nhân viên công tác đầu bên kia điện thoại nhắc nhở cô tới công ty trước lúc tan tầm một chuyến thì cô đã cho rằng bây giờ vẫn còn là sáng sớm.

Suất diễn dân quốc kia cần quay chụp bổ sung nên Kiều Kiều vội vội vàng vàng dậy rửa mặt rồi mặc nhanh quần áo đi đến tổng bộ. Bởi vì yêu cầu quay chụp bổ sung là chút chi tiết về phương diện diễn cá nhân nên trong studio không có một người nào. Lần làm việc này trở nên phá lệ dài hơn chút.

Xong công việc, Kiều Kiều vốn dĩ muốn ngồi xe buýt về nhà nhưng kết quả là khi nhìn bầu trời đỏ tím đan xen mây xanh kia thì bỗng nhiên nhớ tới mình đã thật lâu chưa từng dạo phố. Vì thế bước chân vừa chuyển, cô đi ngược lại với hướng về nhà, đó là hướng có đường đi bộ nổi tiếng.

5 - 6 giờ chiều, trời bắt đầu tối, ngay cả mặt trời cũng không chói mấy giống như muốn ẩn vào đám mây, ẩm ướt mà mơ hồ. Toàn bộ thành thị bắt đầu thấp sáng đèn điện, có nhiều cửa hàng bật sáng điện, đèn màu tím lập loè nhiễm sắc thái ồn ào giống như hạt bụi sắc sỡ không cam lòng trầm tịch. Trên đường có rất nhiều người trang điểm thành gấu Winnie để đẩy mạnh tiêu thụ hàng hóa. Họ cầm bóng bay phân phát cho những đứa trẻ. Kiều Kiều thấy rất ngứa tay, tuy nghĩ rất muốn nhưng vẫn không có mặt mũi đi qua xin một cái.

“Trong nhà cũng không còn nhiều đồ ăn vặt, không bằng đi mua một ít nhĩ...”

Kiều Kiều vừa đi vừa suy nghĩ những thứ đồ mình cần mua. Khi đi ngang qua một cửa hàng thì bỗng nhiên không kịp phòng ngừa mà bị người tóm chặt cánh tay.

“Tiểu thư, cô thật là quá may mắn!” Một cô gái trên mặt trang điểm giống bánh kẹo đột nhiên tiến lên kéo Kiều Kiều theo, vừa đi vừa vội vàng mà nói: “Chúc mừng chúc mừng, tiểu thư cô là vị khách thứ 1000 mà hôm nay cửa hàng chúng tôi tiếp đãi. Chúng tôi đã vì cô mà chuẩn bị một phần quà đặc biệt!”

“Hà?!” Kiều Kiều bị tóm đi hai bước rồi mới kịp phản ứng. Cô giãy giụa nhưng đối phương tuy thân hình nhỏ bé nhưng sức lực lại kinh người. Kiều Kiều không kịp thăm dò ý đồ của đối phương thì đã liên ngay thơ mờ mịt bị tóm vào chỗ để thẻ bài nhỏ hẹp trước mặt tiền của cửa hàng.

Cô vốn dĩ cho rằng đây đơn giản cũng chỉ là cách lôi kéo khách bình thường nhưng không ngờ cô gái kia lại đẩy mạnh Kiều Kiều vào trong xong liền bay nhanh cướp túi xách Kiều Kiều. Kiều Kiều vừa muốn xoay người đoạt lấy thì thấy cô gái kia mỉm cười khóa cửa lại từ bên ngoài! Cô ta còn cách tám cửa kính pha lê mà phát phát tay với Kiều Kiều xong liền nghênh ngang rời đi!

Giam cầm phi pháp?! Dân cư lừa bán?!

Kiều Kiều gấp đến mức đi vòng vòng. Cô đầu tiên là đập mạnh cửa kính trong suốt kia với ý đồ khiến người đi đường ở bên ngoài chú ý, sau đó ý thức được sức lực của bản thân không đủ, vì thế nên xoay người muốn kiếm cái gì đó giống ống thép để có thể đập cửa này ra.

Kết quả là khi quay người, Kiều Kiều bị cách trang hoàng bên trong làm giật mình, chẳng lẽ đây là cửa hàng bánh kẹo trong truyền thuyết?

Cửa hàng này nhìn như không chút nào thu hút nhưng cư nhiên ở trên trần nhà và trên vách tường lại treo đầy mảnh vải cùng chuông gió rực rỡ muôn màu sắc, trên kệ để hàng cũng chất đầy bánh kẹo và chocolate ngũ thải ban lan lấp lánh tỏa sáng, trên mặt đất trần đầy thú bông con thỏ xù lông. Kiều Kiều như là thông qua chỗ này để tiến vào một thế giới kỳ ảo khác. Cô kinh ngạc đến nửa ngày không nói ra lời.

Thần kỳ là ở trung tâm cửa hàng có đủ loại đồ chơi làm từ mao nhưng. Hình như còn có một người khác cũng ở đây. Người đàn ông với dáng người thon dài, vai rộng lưng thẳng. Anh ta đưa lưng về phía Kiều Kiều ngồi ở một cái bàn, không quay đầu lại, không ra tiếng mà chỉ lặng lẽ ngồi giống như là hoàn toàn không có phản ứng với tiếng đá cửa "bùm bùm" liên tiếp kinh thiên động địa của Kiều Kiều.

Rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra?!

Kiều Kiều phát điên, cướp tiền cướp sắc nói một tiếng a đại ca, anh ngồi như vậy thì thật sự sẽ không làm gì chứ?!

Kiều Kiều trong lòng giao chiến nửa ngày, cuối cùng đánh bạo bước tới gần người đàn ông. Tuy đã tận lực phóng nhẹ tiếng bước chân nhưng khi Kiều Kiều cách người đàn ông chỉ còn 2m thì anh ta lại quay đầu lại.

Lần này, Kiều Kiều sợ tới mức hồn phi phách tán. Khi cô lấy lại bình tĩnh thì mới phát hiện người đàn ông kia không phải là lớn lém với mặt mũi hình con thỏ mà là đang mang một cái mặt nạ con thỏ lông xù.

Người đàn ông ra hiệu mời Kiều Kiều ngồi. Kiều Kiều nom nớp lo sợ mà ngồi xuống đối diện người đàn ông.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Moazz moazz ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19-2: Anh thỏ (2)

Edit: Ruby

Beta: Su

“À ừm... Xin chào? Xin hỏi—— anh có cần giúp gì không?” Kiều Kiều trước đây từng xem qua sách tội phạm tâm lý học. Theo lẽ thường, để đối phó

với mấy tên biến thái này thì cần phải đi con đường ôn nhu, nói cho anh ta biết trên thế giới này vẫn còn có người nguyện ý trợ giúp và quan tâm anh ta, bởi vì tất cả loại người này đều giống nhau, trong 10 người thì có đến 9 đều cha mẹ song vong, trải qua thời thơ ấu thê thảm và từ nhỏ đã nghiêm trọng thiếu tình yêu thương.

Anh thô... Tạm thời liền xưng hô anh ta là anh thô đi. Anh thô vẫn không nói gì mà chỉ ý bảo Kiều Kiều ăn tạm thứ gì đó đi. Kiều Kiều lúc này mới chú ý tới trên bàn còn có bày hai đĩa kim loại có nắp vung úp. Cô căng thẳng, mấy tình tiết trong quyển tiểu thuyết quái dị từng xem qua trước kia không khỏi nảy lên trong lòng, nghĩ thầm nếu mở cái nắp vung lên mà là bánh bao thịt người thật thì phải làm như thế nào? Cô có thể nói là mình gần đây đang giảm béo nên không ăn nhiều bữa được không a?

Anh thô thấy Kiều Kiều còn do dự nên liền chủ động mở nắp vung ra giúp cô. Hóa ra chỉ là một đĩa salad rau sưa thoạt nhìn thực bình thường. Kiều Kiều nhẹ nhàng thờ ra. Đến khi thấy anh thô mở nắp vung đĩa ăn của mình ra thì kết quả là thấy trên đĩa của anh thể nhưng thật sự chỉ có lẽ loi một củ

Cà rốt!

“Haha.” Kiều Kiều cười khô cằn hai tiếng. “Ăn chay khá tốt, những người ăn chay đều rất lương thiện, tôi cũng thích ăn...”

Anh thô không chớp mắt mà nhìn chăm chăm Kiều Kiều.

Cả khuôn mặt của đối phương bị che đầy bởi cái đầu thô, chỉ để lại hai mắt cùng lỗ mũi dể hờ hấp. Đầu thô rất nhiều mao nhưng màu trắng khiến Kiều Kiều khi nhìn vào đôi mắt của anh cũng không rõ lắm. Nhưng tầm mắt của anh thô thực chất vẫn dừng ở trên mặt của Kiều Kiều.

Tầm mắt kia là ôn nhu, là ấm áp, có độ ẩm

Đối phương đang nhìn chăm chăm vào môi cô.

Anh ta ý bảo mình nhanh ăn luôn đĩa salad này luôn sao? Nói không chừng chỉ là do anh ta cô đơn nên mới muốn tìm người ngồi ăn cơm cùng. Kiều Kiều lạc quan nghĩ. Nhưng như vậy cũng không được, muốn ăn cơm thì phải đẩy đầu thô lên chút. Nếu đúng vậy thì vừa lúc có thể thấy rõ ràng nửa khuôn mặt của anh ta a!

Vì thế Kiều Kiều không còn do dự nữa. Kỳ thực thì cô không quen dùng dao nĩa nên chỉ đành lung tung cuốn một chút rau dưa xong liền đưa vào trong miệng. Như là một học sinh nhỏ thấp thòm bất an sau khi nộp bài thi, cô nhìn chăm chăm vào đối phương, trong mắt tràn đầy đều là: Vậy là được rồi đi?

Anh thô cũng cầm lấy dao nĩa xong cắt một mảnh nhỏ cà rốt, sau đó trong cái nhìn chăm chú mà khản trương của Kiều Kiều, anh duỗi tay hơi hơi nâng đầu thô lên rồi bỏ cà rốt vào trong miệng.

Đầu thô nâng lên rồi lại buông xuống, giống như một con chim hải âu uyển chuyển nhẹ nhàng xẹt qua bầu trời, anh để lộ ra một góc cằm gàn như hoàn mỹ.

Kiều Kiều thậm chí còn có thể thông qua hình dáng mới chỉ để lộ ra 1 phần 10 kia để đoán rằng anh thô hẳn là có một khuôn mặt yêu mị quyến rũ.

Hai người mặt đối mặt ăn xong đĩa đồ ăn của mình, Kiều Kiều lòng nóng như lửa đốt. Cô không rõ ràng lắm khi nào thì mình mới có thể về đến nhà, cũng không biết ý đồ chân thật của người trước mặt này là cái gì, bởi vì từ nãy cho đến bây giờ, anh ta còn không nói qua một câu.

“Xin hỏi, anh tìm tôi rốt cuộc có chuyện gì a?” Kiều Kiều thật cẩn thận mà mở miệng hỏi.

Người đàn ông buông dao nĩa xong nhìn chăm chăm Kiều Kiều trong chốc lát, sau đó vẫy vẫy tay với Kiều Kiều ý bảo cô tới ngồi bên cạnh mình.

Kiều Kiều một ngàn một vạn không tình nguyện ở trong lòng nhưng cô theo bản năng cảm thấy người đàn ông này đặc biệt nguy hiểm. Nhưng lại xác thật không rõ ràng lắm chi tiết của đối phương cho nên cô cũng không dám tùy tiện phản kháng chọc giận anh ta. Cô đành phải cọ tới cọ lui mà đứng lên, bước từng bước nhỏ vòng qua cái bàn rồi ngồi ở một góc trên chiếc ghế dài với người đàn ông.

Người đàn ông tới gần cô rồi duỗi tay che kín đôi mắt Kiều Kiều.

Nga, là mùi hương mộc điều thoang thoảng.

Anh ta cúi đầu, cầm tay Kiều Kiều, thong thả bắt đầu mát hôn ngón tay cô. Hình như là anh ta đã bỏ đầu thô ra, theo đầu lưỡi, chớp mũi thỉnh thoảng chạm vào lòng bàn tay của Kiều Kiều. Nếu Kiều Kiều hơi chút nhấc tay lên thì còn có thể cảm nhận được lông mi dài của anh. Cảm giác tê dại sột sột soạt soạt theo ngón tay bắt đầu bờ hướng lên trên, tất cả những điều này đều không khiến người ta chán ghét, bạn thậm chí còn sẽ sinh ra một loại ảo giác là đối phương rất yêu bạn.

Kiều Kiều cảm thấy có chút kỳ quái nên liền muốn rút tay về, không ngờ rằng liền dễ như trở bàn tay mà rút được tay về.

Đối phương không có tiếp tục kiên trì nên cũng liền buông lỏng bàn tay che lại đôi mắt cô.

Nhưng Kiều Kiều thấy, anh vẫn cứ là người đàn ông đội đầu thô ở trên mặt, thô trắng lông xù xù thậm chí có chút buồn cười, hai cái tai thô dài rũ xuống, ngay cả một góc cằm xinh đẹp cũng biến mất không thấy.

Kiều Kiều đột nhiên sinh ra một loại ảo giác là bản thân chắc hẳn quen biết người đàn ông này.

“Chúng ta có phải đã từng gặp qua nhau hay không?” Kiều Kiều hỏi.

Đối phương gật gật đầu.

“Vậy có thể nói cho tôi biết tên của anh không?!” Kiều Kiều vội vàng hỏi.

Đối phương lắc đầu.

“Vậy tôi có thể kêu anh là anh thỏ được không?”

Anh thỏ hình như đang cười, bởi vì Kiều Kiều nhìn thấy đầu thỏ kia giống như có hơi hơi phập phồng, sau đó liền thấy anh nhẹ nhàng gật đầu.

Kiều Kiều còn muốn hỏi thêm mấy câu nhưng đối phương đã dứt tay chỉ hướng phía sau Kiều Kiều. Kiều Kiều vừa quay đầu lại thì phát hiện cửa của cửa hàng đã mở ra từ lúc nào. Túi xách của cô được treo ở trên giá treo mũ áo đặc biệt của cửa hàng.

Vì thế Kiều Kiều nghĩ vẫn nên đứng đây và đi về.

“Đúng thật là một người kì quái!”

Kiều Kiều lại lần nữa bước ra đường cái tập nập người đến người đi. Cô vừa đi vừa tự lẩm bẩm nói một câu. “Nhưng mình cảm thấy rất quen thuộc a, sẽ là ai đây?”

Án ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Là ai đây >< Là ng đã xuất hiện hay 1 nam chủ mới ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20-1: Bị cưỡng ép diễn cảnh SM (1)

Edit: Ruby

Beta: Minh + Su

Ngày hôm sau, Kiều Kiều lại lần nữa nhận được điện thoại từ công ty WAWA, nhưng lần này không phải giọng nữ lần trước mà đổi thành một người đàn ông. Anh ta báo với Kiều Kiều là 2 giờ chiều nay có mặt tại công ty, yêu cầu lại lần nữa quay chụp bổ sung một vài cảnh.

"Đi? Nhưng chẳng phải ngày hôm qua quay chụp bọn họ đã cho tôi biết là chụp xong hết rồi mà a?" Kiều Kiều hỏi.

"Là như thế này này, Kiều tiểu thư, bên chúng tôi trong quá trình cắt nối biên tập lần thứ 2 thì phát hiện ra một vài vấn đề, vậy cho nên mới cần cô tới công ty xác nhận cùng thương thảo một chút. Mong cô mau chóng tới đây, chúng tôi chờ cô ở chỗ cửa hông của WAWA, bởi vì có lẽ phải quay chụp bổ sung mấy cái ngoại cảnh." Đối phương trả lời thật sự có lễ phép.

"Được rồi, tôi đã biết." Kiều Kiều gật đầu. "Tôi ăn xong cơm trưa liền sẽ đi."

Cô cũng không nghĩ nhiều, chỉ là cảm thấy hơi đáng tiếc một chút, bởi vì vốn dĩ tính buổi chiều đi mua một đôi giày mới.

@

Kiều Kiều mới vừa bước lên bậc thang thì liền thấy có một người đàn ông đứng ở nơi đó nhìn xung quanh, hình như là đang đợi người.

"Xin chào?" Kiều Kiều đứng ở dưới bậc thang ngược đầu nhìn anh ta. "Xin hỏi anh là người phụ trách công việc quay chụp bổ sung sao?"

"Vâng, Kiều tiểu thư." Người đàn ông chạy nhanh xuống chỗ cô rồi dứt tay dẫn Kiều Kiều đi hướng bên kia chứ không hề vào tổng bộ. "Xin đi theo tôi, chúng ta cần đi xe chuyên dụng."

"Ừm." Kiều Kiều cũng không hoài nghi cái gì mà liền đi theo người đàn ông. Vì từ trước cho tới nay, phí tiêu dùng khi quay chụp bổ sung đều là do đoàn phim gánh vác, phương tiện giao thông cũng nằm trong số đó.

Cô đi theo người đàn ông ngồi vào một chiếc xe hậu cần có in chữ WAWA. Sau đó, xe khởi động lên, chẳng mấy chốc thì quẹo ra khỏi cánh cổng của tổng bộ WAWA và không hề khiến cho bất kỳ kẻ nào chú ý.

"Ừm... Cho hỏi, những người khác đều đã đi trước rồi sao?" Kiều Kiều nhìn chung quanh, thấy thùng xe trống rỗng nên có chút chần chờ hỏi.

"Đúng vậy." Người đàn ông chuyên tâm lái xe nên cũng không hề quay đầu lại. "Cô có thể tạm nghỉ ngơi trong chốc lát." Người đàn ông bật điều hòa lên, gió ẩm từ từ thổi quét ở trên mặt của Kiều Kiều.

"Nga, không cần đâu!" Kiều Kiều nhanh chóng lắc đầu. Cô dựa lưng vào ghế để chống đỡ cơn buồn ngủ bất thành linh ập đến. "Kỳ thật... Tôi mới vừa ngủ trưa..."

Mí mắt của cô trầm xuống, đầu gục vào gối mềm bên cạnh xong liền ngủ.

Người đàn ông liếc nhìn cô một cái qua kính chiếu hậu rồi lại gờ tay tắt điều hòa.

@

Kiều Kiều mở to mắt. Cô phát hiện bản thân cái gì cũng nhìn không thấy, trước mắt chỉ có vô tận đen nhánh.

Phản ứng đầu tiên của cô là mình bị mù, qua 2 - 3 giây mới hậu tri hậu giác mà ý thức được có thể là mình bị che lại đôi mắt, lại qua 2 - 3 giây nữa mới chợt nhận ra là mình chắc đã bị người ta bắt cóc.

Kỳ quái, chẳng lẽ cuộc gọi kia không phải do người của công ty WAWA gọi? Nhưng đây số xác thật biểu hiện chính là nhân viên xếp lịch ở WAWA mà a?

"Kiều tiểu thư." Bên cạnh đột nhiên có giọng nam vang lên, Kiều Kiều nghe ra là của người tài xế kia. "Đây là cảnh diễn bất ngờ được bổ sung, lập tức liền sẽ bắt đầu."

Cái gì?! Đây là đang quay chụp sao? Nhưng ngay cả chính cô cũng không biết còn có suất diễn này a?

Kiều Kiều muốn nói chuyện nhưng cô lại phát hiện miệng mình đã bị băng dán bịt kín. Cô bắt đầu ra sức giãy giụa, ngay sau đó liền phát hiện tay chân mình bị trói, thân thể trần như nhộng mà nằm ở trên một thứ đồ cùng loại với đệm mềm.

Tiếng bước chân ra ra vào vào, cửa phát ra một tiếng khóa vang nhỏ, sau đó chỉ còn tiếng một đôi chân không nhẹ không nặng chậm rãi dạo bước lại đây, hình như là người kia đi giày da, gây ra tiếng ma sát sột sột soạt soạt. Kiều Kiều bởi vậy mà đoán rằng trên mặt đất ở nơi này hẳn là có trải một tấm thảm rất dày. Nhưng cô lại cái gì cũng nhìn không thấy mà chỉ có thể giống như nằm chờ hành hình. Nghe tiếng bước chân kia cuối cùng cũng ngừng ở trước người mình.

Kiều Kiều nghĩ, cô biết trên đầu mình có đội thứ gì đó, nhưng không phải dùng bồm ngựa mà là dùng vây cá nhỏ tinh xảo.

Kiều Kiều đột nhiên bị người tóm tóc lôi lên từ trên mặt đất.

Cô đau, trong cổ họng phát ra một tiếng nức nở, ngay sau đó lại bị người kia thô bạo mà kéo lấy cổ tay. Tầm thâm lông thô lệ mà xát đến móng nhỏ trần trụi của Kiều Kiều trở nên đỏ bừng. Lực của đối phương rất mạnh, hành động nhanh chóng quả quyết, không có một tia chần chừ. Chớp mắt đã bắt chéo hai tay Kiều Kiều ra sau lưng, ngay sau đó đeo gông cùm xiềng xích làm từ kim loại cho cô.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Hic nam chủ mới hay ai nà ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20-2: Bị cưỡng ép diễn cảnh SM (2)

Edit: Ruby

Beta: Su + Minh

Chân cũng giống như vậy, tứ chi đều bị quán lên xích sắt bên nhon bên cạnh xương cổ tay. Kiều Kiều bị chúng nó xà thành hình chữ "đại", sau đó lại bị nhấc lên.

Kiều Kiều chưa từng trải qua những cảnh diễn thế này. Cô gần như sợ tới mức giãy giụa cũng không dám, thành thật bị trói trên 'hình giá' này. Cô cho rằng bản thân nếu không phản kháng thì liền sẽ không chọc giận đến đối phương. Nhưng không ngờ rằng, không cho cô cơ hội thở dốc, cô liền lại nghe được tiếng đối phương coi bỏ những nút thắt trên dây lưng.

Ngay sau đó, 'vèo' một tiếng vang lên, phần từ trước ngực đến bụng nhỏ đều bị quất.

Tốc độ quá nhanh, Kiều Kiều ngay từ đầu thậm chí còn không có cảm giác được đau, hai giây sau thì cơn đau đớn kia mới nổ tung giống như bạo liệt. Cả làn da mịn màng giống như đều không tồn tại, cảm giác uất ức xông thẳng đến xoang mũi. Kiều Kiều ngửa đầu rên rỉ một tiếng, nước mắt tràn ra ào ào.

Thân mình của cô lắc lư run bần bật, liều mạng mà trốn lui phía sau, xích sát xiết chặt khiến cổ tay chảy ra máu, từng giọt một rơi xuống tẩm thấm trên mặt đất.

Nhưng đối phương không hề dao động chút nào, anh ta chỉ là hơi chút ngừng một giây xong tiếng gió quen thuộc kia liền lại vang lên.

Đây là lần thứ 2.

Vẫn cứ là phần từ trước ngực cho đến bụng nhỏ, nghiêng nghiêng một cái, Kiều Kiều lần này gãy giữa càng thêm kịch liệt. Cô liều mạng dùng sức từ chi, bản thân giống như bị điên mà túm loạn khắp nơi, hoàn toàn không màng đến việc trên cổ tay đã nứt ra vài vết xước, yết hầu của cô phát ra tiếng khóc nức nở. Kiều Kiều vừa khóc lóc vừa mơ hồ không rõ mà xin tha. Quang cảnh màu đen trước mắt tăng thêm làm cô sợ hãi. Kiều Kiều hiện tại liền nguyện ý chỉ cần không bị quất đánh thì sẽ trả giá bằng bất cứ thứ gì.

Cũng may là đối phương không hề tiếp tục quất đánh lần thứ 3. Kiều Kiều nghe được tiếng đối phương phui tay ném dây lưng qua một bên. Sau đó là tiếng vang của khóa quần bị nhanh chóng kéo xuống.

Đối phương túm lấy cẳng chân của Kiều Kiều rồi kéo cô về phía mình, sau đó hung hăng thọc côn th* t cứng rắn vào trong thân thể của Kiều Kiều.

Kiều Kiều thể nhưng cảm thấy thờ dài nhẹ nhõm một hơi. Cô thậm chí còn giống như đón ý nói đùa mà muốn quần chân lên trên eo của đối phương. Nhưng vật mà làn da tiếp xúc lại là vài dẹt tơ lụa cao cấp lạnh lẽo. Thân mình của Kiều Kiều bị treo không, cho nên cô cố nỗ lực vài lần nhưng vẫn đều lao đảo trượt xuống dưới.

Cũng may là người đàn ông thi bạo kia cũng không hề để ý đến chi tiết nhỏ này. Anh ta dùng một bàn tay ấn ở trên vai Kiều Kiều rồi sử dụng lực với cô, buộc âm đ* o của Kiều Kiều bao bọc lấy cây côn th* t của mình, sau đó thông thả mà rút ra rồi lại hung ác cắm vào.

Kiều Kiều kỳ thật không cảm nhận được bất kỳ một khoái cảm nào, bởi vì 2 roi quất kia thật sự là quá đau, đau đến mức hoàn toàn bao phủ tất cả cảm quan ở trên người cô.

Cô mơ hồ có thể cảm giác được đối phương tàn sát bừa bãi ở trên thân thể của mình, tốc độ thực nhanh, thực gấp gáp, tùy tâm sở dục, giống như chỉ là coi Kiều Kiều như một khối công cụ tiết dục không có sinh mệnh. Anh ta tay tùy ý vuốt ve mỗi một tác da thịt trên thân thể trần trụi của Kiều Kiều rồi sau đó lại giống vì kiểm nghiệm cái gì đó mà thô bạo vuốt ve, trong đó có một lần véo đùi của Kiều Kiều, véo thật sự quá mạnh, nỗi đau đớn kia thể nhưng nhất thời vượt qua cả vết thương khi bị roi quất.

Vì sao lại đối xử với tôi như vậy?

Kiều Kiều vẫn luôn giữ nước mắt. Cô khóc, từng giọt nước mắt tẩm ướt lên cả mặt, sau đó lại tiếp tục chảy xuống dưới qua khe hở, từng chút một lăn đầy mặt giống như là từng vệt nước lưu lại trên bờ cát mỗi khi triều cường lên.

Cô gần như đã không cảm giác được nửa người dưới tồn tại, che trời lấp đất chết lặng lại thay thế được cả sự đau đớn hồi nãy. Kiều Kiều chỉ có thể nghe thấy tiếng đối phương va chạm thân thể của mình. Cô đoán rằng mình vẫn chảy rất nhiều nước, chắc là do cơ chế tự mình bảo vệ nơi riêng tư của cơ thể, nếu không phân bổ thêm nhiều chất lỏng thì chỉ sợ nơi đó sẽ phải chịu thương nặng.

Tiếng thờ dúc thô nặng vang lên, cô biết anh ta ở vị trí nào, cũng biết đối phương hiện tại nhắm nháp thân thể mình giống như đang khảo nghiệm con dê con. Cả người cô không có manh áo che thân, đừng nói là vũ khí, ngay cả sức lực cũng chỉ có thể miễn cưỡng giãy giụa nên không thể gây ra một chút uy hiếp nào với đối phương. Vậy cho nên anh ta mới không có kỵ chút nào mà quất đánh và làm thương tổn cô.

Nhưng cô xác thật là không có cách nào. Cô quá yếu, hơn nữa lại nhất gan, đến cả phản kháng mà cũng không dám. Kiều Kiều nỗ lực làm suy nghĩ càng thêm phiêu xa một chút, cố gắng ép bản thân thoát ra khỏi cảnh làm tình thi bạo đến từ một phía này. Cô sớm nhớ tới cuộc gọi đó, xác thật là số điện thoại từ công ty WAWA, nói không chừng đối phương đã sử dụng phần mềm đối số điện thoại rồi bóp méo —— Đúng, có lẽ thật sự không phải do người của công ty WAWA làm. Bởi vì đối phương không cho mình đến tổng bộ chờ mà lại lựa chọn chỗ người tương đối ít chính là bên cửa hông để hẹn gặp.

Nhưng... Nhưng sao anh ta có thể dùng xe hậu cần của công ty? Sao lại biết cô xác thật chuẩn bị quay chụp bỏ sung một suất diễn a?

Phản eo bỗng nhiên truyền đến một trận đau đớn, Kiều Kiều đau đến nỗi không nói nên lời. Sau đó cô lại co rút xong cường điệu nói rộng ra.

Tiếng thờ dúc của đối phương càng thêm nhanh chóng và thô nặng. Kiều Kiều suy đoán rằng đối phương sắp bắn tinh, vì thế mà nhanh chóng xoắn chặt vách trong, kỳ vọng đối phương có thể mau chóng kết thúc rồi buông tha cho cô.

Cô âm thầm dùng sức, kết quả là lại nghe được đối phương đột nhiên phát ra một tiếng cười khê. Người đàn ông thi bạo nhéo một bên đầu v* của Kiều Kiều rồi thông thả mà búng búng.

Cô cảm thấy ngón tay lạnh lẽo của người đàn ông đang viết một chữ ở trước ngực mình: Không.

Ngay sau đó, Kiều Kiều cảm thấy trời đất quay cuồng một trận. Người đàn ông mở xiềng xích trói tay cô ra, nhưng chân lại vẫn còn bị treo ở giữa không trung. Vì thế mà Kiều Kiều chỉ có thể duy trì hai chân bị nhắc nửa cái thân mình, nhưng đầu và vai lưng lại để tư thế khó chịu ở trên mặt đất. Người đàn

ông dùng một cái rút côn th* t ra, sau đó dùng một chân bước qua thân mình của Kiều Kiều, từ trên xuống dưới, tiếp tục hung hăng mà đâm thọc Kiều Kiều.

Có thể là do thời gian trôi qua lâu nên vết thương vì bị roi quất không còn kêu gào hấp dẫn lực chú ý của Kiều Kiều nữa. Khoái cảm bị xem nhẹ lúc trước ngay lập tức lan ra toàn thân, đặc biệt là ở dưới động tác yêu cầu cao độ như thế này của người đàn ông. Anh ta mỗi một lần đều thọc vào rút ra nguyên cả cây, côn th* t nghiền vào chỗ sâu nhất trong thân thể của Kiều Kiều. Cô như là trong nháy mắt biến thành một con đường cái rộng lớn, còn đối phương lại chính là máy đóng cọc ầm ầm nghiền nát đường cái.

Đầu của Kiều Kiều theo người đàn ông va chạm mà không ngừng đập trên sàn nhà, cũng may là có thảm lông dê làm giảm xóc mới khiến Kiều Kiều không đến mức đầu rơi máu chảy. Nhưng tư thế này đối với một thân thể luôn luôn yếu kém như Kiều Kiều thì xác thật là gánh nặng cực lớn. Cô dần dần cảm thấy đầu vầng mắt hoa, chất lỏng tràn ra từ hạ thân treo ở giữa không trung thậm chí còn nhỏ giọt ở trên mặt. Ngay cả sức lực quay đầu muốn trốn cũng đều không có.

Thật là dài đằng đẳng, thật là dài đằng đẳng... Kiều Kiều hoài nghi cô sắp chết.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21-1: Chuyển nhà (1)

Edit: Ruby

Beta: Su + Minh

Kiều Kiều mở mắt thì phát hiện ra mình đang nằm ở trên giường nhà mình.

Cô ngáy người 2 giây, cho rằng mình đang nằm mơ, sau đó liền tỉnh táo lại, xoay người xuống giường xong liền lấy điện thoại gọi tới điện thoại của công ty WAWA.

Điện thoại đang kết nối, lòng cô như có lửa đốt. Cô vừa chờ đầu bên kia bắt máy vừa dùng đốt ngón tay gõ trên bàn.

“Xin chào, đây là sdt riêng dành để tra xét lịch làm việc của công nhân viên ở công ty WAWA, xin mời đưa ra dãy số công nhân viên của mình.” Giọng nữ nhu hòa tiếp nối điện thoại.

“37740221.” Kiều Kiều vội nói.

“... Nghiệm chứng thành công, Kiều tiểu thư, xin hỏi tôi có thể giúp gì cho cô?”

“Ừm... Tôi muốn tra một chút. Vào khoảng chiều nay, tôi có một suất diễn quay chụp bổ sung hay không?” Kiều Kiều mím môi, giọng điệu run rẩy hỏi. “Cấp bậc hạn chế của suất diễn này tương đối cao, tôi đoán chắc quay chụp cảnh cảm 21+, cảnh tượng chủ đạo là bạo lực.”

“Dạ vâng, xin cô chờ một chút.” Đầu bên kia điện thoại yên lặng, Kiều Kiều khản trương. Cô bắt đầu tự động gõ gõ ngón tay ở trên bàn. Đầu bên kia điện thoại nhanh chóng trả lời. “Xin chào Kiều tiểu thư, đúng là 2h chiều nay cô có lịch đóng một suất diễn cảnh cảm 21+ với cấp bậc hạn chế. Cụ thể là bao gồm buộc chặt, bịt mắt cùng quất roi, xin hỏi có cần nêu kỹ càng tỉ mỉ thêm cho cô nghe nữa không?”

“Không cần...” Kiều Kiều duỗi tay ra. Không thể không nói, cô thở dài nhẹ nhõm một hơi. “À mà tôi muốn khiếu nại, cảnh diễn đó gây tổn thương trên thân thể tôi. Hơn nữa, tôi trước đó hoàn toàn không biết gì.”

“Dạ vâng, vậy cho tôi hỏi cô đã chịu tổn thương gì? Là một vết sẹo hay là miệng vết thương?” Đầu bên kia điện thoại vang lên một tiếng “tít” tỏ vẻ cuộc trò chuyện này bắt đầu được ghi âm.

“Có! Ngay ở trên bụng!” Kiều Kiều vén áo mình lên. “Một vết rất dài, từ ——”

Cô cúi đầu nhìn chằm chằm vào bụng nhỏ bóng loáng của mình, chớp chớp mắt, cảm thấy có chút huyền huyền.

“Kiều tiểu thư? Xin cô miêu tả đúng sự thật, như có thì chúng tôi mới có thể cung cấp cuộc trò chuyện này cho cảnh sát hiệp trợ điều tra.”

“Ách... Đúng là không có tổn thương...” Kiều Kiều xấu hổ gãi gãi tóc. “Nhưng tôi xác thật có cảm giác đặc biệt đau! Không đúng a, theo lý thuyết thì tuyệt đối hẳn là có miệng vết thương nha...”

“Là cái dạng này, Kiều tiểu thư, cảnh quay chụp của cô là bất chúc tình cảnh chân thật. Có khi là vì tìm kiếm phản ứng chân thật của diễn viên nên đạo

diễn sẽ không báo trước. Vậy cho nên chắc trong tình trạng đang khẩn trương và kinh sợ, bản thân cô sẽ tự động phóng đại sự đau đớn. Bởi vậy mới tạo thành ảo giác sinh lý phi thường thống khổ của cô. Trước cô cũng có một bộ phận nữ diễn viên phản hồi với chúng tôi về loại tình huống này, chúng tôi đã đệ trình báo cáo lên trên. Chắc khoảng hợp hội đồng tháng sau là sẽ nhắm vào tình huống này mà bên trên thống nhất tiến hành điều chỉnh.” Giọng nữ ở đầu bên kia ôn nhu giải thích.

“Nhưng...” Kiều Kiều cứ cảm thấy có chỗ nào đó không đúng lắm. “Cho dù không nói cho tôi cảnh diễn cụ thể là cái gì thì ít nhất cũng phải nói cho tôi biết hôm nay có cái lịch trình đó đi? Nhưng sao tôi lại không nhận được thông báo từ bất kỳ người nào a?”

“Kiều tiểu thư, tôi kiến nghị cô nên kiểm tra lại hòm thư. Mỗi tháng, chúng tôi đều sẽ gửi lịch trình làm việc cả tháng vào hòm thư dự trữ của diễn viên, hy vọng cô tìm đọc.”

Kiều Kiều ghen hờn. Cô xác thật là đã thật lâu không có vào xem lịch làm việc của mình...

“Tôi muốn hỏi một chút, cộng sự diễn cùng với tôi là ai?” Kiều Kiều bỗng nhiên nhớ tới vấn đề mấu chốt.

“Xin lỗi Kiều tiểu thư, quyền hạn của đối phương cao hơn cô, đối phương lựa chọn che giấu danh tính đối với cô.”

.....

Cái thiết đặt quyền hạn chết tiệt!

“Được rồi, tôi đây đã hết vấn đề để hỏi, cảm ơn.” Kiều Kiều đành hậm hực tắt điện thoại.

Tuy nghe được lời giải thích hoàn mỹ, hơn nữa, mình xác thật không có chịu bất kì hao tổn gì trên người nhưng Kiều Kiều vẫn cảm thấy trong lòng đặc biệt không thích hợp. Trực giác của cô cho biết người cộng sự đóng chung với cô kia vốn không phải là vì mục đích đóng phim, thậm chí có thể xem là đối phương muốn gây tổn thương cho cô.

Bởi vì Kiều Kiều tuy mắt không thấy, nhưng cô xác thật có thể cảm nhận được sự thô bạo bị che giấu từ trong động tác cùng hành vi của đối phương. Chắc đây là giác quan thứ sáu thuộc về mỗi cá nhân, đặc biệt là ở phụ nữ. Cô có thể cảm nhận được đối phương quát cô, trói buộc cô, chắc đều không phải là xuất phát từ tình tiết an bài, mà là anh ta xác thật rất muốn làm như vậy. Anh ta như muốn Kiều Kiều rên rỉ cùng khóc thút thít để đạt được khoái cảm.

Điều này khiến Kiều Kiều không rét mà run.

“Khoan đã, sao mình về được nhà?” Kiều Kiều lẩm bẩm. Cô bỗng nhiên nghĩ đến chuyện gì đó, rồi đột nhiên đứng lên, nôn nóng đi đi lại lại ở trong phòng. “Mình ngất xỉu đi, sau đó bọn họ mặc quần áo cho mình, sửa sang và thu dọn lại đồ vật rồi lái xe đưa mình về sao —— Nhưng mình trước nay đều không để lại địa chỉ nhà ở công ty mà a?”

Không sai.

Kiều Kiều quanh nhìn căn phòng chung cư nhỏ quen thuộc.

Chắc là đối phương đang nhắm vào mình, hiện tại không có chứng cứ, nhưng nếu mình tiếp tục ở lại nơi này thì nhất định sẽ gặp phải những chuyện nguy hiểm lớn hơn nữa. Vậy cho nên việc chuyển nhà là cần thiết a!

Tiếng chuông di động đột nhiên vang lên, Kiều Kiều cầm lên xem. Là một dãy số xa lạ.

“Alo, xin chào?” Kiều Kiều nỗ lực làm giọng của mình nghe vững vàng một ít.

“Xin hỏi là Kiều tiểu thư sao?” Một giọng nam vang lên. “Anh Tần bảo tôi đưa đồ đến chung cư của cô, xin hỏi cô ngày mai có ở nhà hay không?”

“Ngà, hóa ra là những bộ quần áo đó...” Kiều Kiều miễn cưỡng, cô vừa định nói rảnh thì bỗng nhiên nghĩ đến việc mình đã quyết định chuyển nhà. Nếu hiện tại đưa lại đây thì còn tính thêm vào phí vận chuyển, vì thế nên cô liền trả lời. “Ừm, không, trước khoan ship tới cho tôi. Tôi đang định chuyển nhà. Vậy cho nên chờ tôi có thời gian rảnh thì sẽ tự mình đến lấy.”

“Dạ vâng.” Đối phương lễ phép cúp điện thoại.

Án ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Anh thô và cái a quát roi chị chưa lộ diện nữa ahuhu >|

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tài miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21-2: Chuyển nhà (2)

Edit: Ruby

Beta: Su

Kiều Kiều cầm sạc notebook vào ổ điện rồi bắt đầu ngồi trên sofa xem mấy tin tức cho thuê nhà. Dù sao thì thời hạn thuê phòng này của cô cũng sắp đến rồi nên nếu dọn sớm một chút cũng chẳng sao.

Không ngờ rằng Kiều Kiều mới chỉ tìm chưa đầy 20 phút thì điện thoại lại vang lên, vẫn là một dãy số lạ mà cô chưa từng thấy.

“Xin chào?”

“Kiều Kiều, tôi là Trình Tu.” Giọng nam trầm thấp tràn đầy từ tính được truyền đến từ đầu bên kia điện thoại, cùng với đó chính là một tiếng thắng xe gấp. “Tôi tới đón cô qua nhà tôi ở.”

Kiều Kiều vừa cầm di động vừa chạy đến bên cửa sổ, quả nhiên nhìn thấy có một chiếc xe màu trắng dừng ở dưới chung cư.

“Anh Trình, sao anh ——” Kiều Kiều khiếp sợ áp sát điện thoại ở bên tai.

“Là Tần Thụy Thành gọi điện thoại cho tôi.” Trình Tu lời ít mà ý nhiều khái quát qua mọi chuyện một chút. “Thôi, tôi đã tới dưới chung cư của cô rồi.”

Kiều Kiều đứng từ trên nhìn xuống thấy cửa của chiếc xe mở ra, một người đàn ông ăn mặc toàn thân màu đen bước xuống xe rồi bắt đầu tiến vào khu chung cư.

Cô vội vàng sửa sang lại quần áo ở trên người rồi sau đó liền chạy tới mở cửa.

Trình Tu thực nhanh đã lên tới nơi. Tuy anh hơi lùn hơn một chút so với Tần Thụy Thành nhưng đáng người lại to lớn. Đặc biệt là anh luôn có một loại khí chất quân nhân kiên cường ở trên người. Mặc dù anh mới chỉ đứng ở trước cửa căn phòng nhỏ chung cư của Kiều Kiều mà đã liền khiến nhà cô có vẻ trở nên phá lệ nhỏ bé.

“Mới vừa quyết định dọn?” Trình Tu nhìn quét qua đồ dùng sinh hoạt còn chưa được thu thập ở bên trong. “Cô chỉ cần thu thập vài món đồ quan trọng là được, còn mấy thứ khác thì mua mới.”

“Nga, được.” Kiều Kiều nghe lời gật đầu xong nhanh chóng rút sạc notebook ra rồi quán lại. Cô vừa quán vừa âm thầm buồn bực tự hỏi tại sao bản thân lại nghe lời anh như vậy cơ chứ?

Cuối cùng Kiều Kiều vẫn từ bỏ ý định muốn mang nguyên cả bộ chăn màn gối đệm đi rồi chỉ gom nhặt chút ít đồ quý trọng xong cho vào trong vali. Mặc dù chỉ là như thế nhưng với một chiếc vali nhỏ 20cm thì cũng bị chứa đầy đến gần như muốn nổ tung. Trình Tu chỉ đứng đấy và nhìn quanh. Một chốc sau, nhìn hình ảnh Kiều Kiều ra sức kéo khóa kéo của chiếc vali lên quá mức đau khổ nên anh cuối cùng cũng nhịn không nổi nữa. Anh vỗ vai Kiều Kiều ý bảo cô tránh ra rồi sau đó áp đầu gối xuống một cái, vali ngay lập tức khép lại.

Trình Tu dễ như trở bàn tay mà xách chiếc vali Kiều Kiều dùng cả 2 tay cũng không nhúc nhích lên được ở trong tay rồi dẫn theo cô đi xuống lầu.

“À ừm cái kia, anh Trình, tôi không đến mức phải ở nhà anh đi?” Kiều Kiều nhìn Trình Tu ném vali ra sau cốp xe rồi thật cẩn thận mà nói. “Tôi ở tạm khách sạn vài ngày là được. Vội lại, tôi cũng gần tìm được nhà rồi.”

“Không được.” Trình Tu đáp.

.....

Những chuyện xảy ra gần đây khiến Kiều Kiều dư lại một bụng lời nói nhưng cũng không sao mở miệng nói ra được.

Trình Tu mở cửa xe ý bảo Kiều Kiều mau lên, cô nhanh chóng ngồi vào. Ngay sau đó, anh cũng vòng đến một bên sườn khác rồi ngồi vào ghế điều khiển, đặt tay lên bắt đầu lái xe. Kỹ thuật lái xe của anh rất tốt, xe chạy cũng thực vững vàng. Xe rất nhanh đã chạy ra khỏi khối chung cư ở tạm này và vào đường nhựa cái.

Không khí trong xe thực quý dị, tất nhiên đây chỉ là suy nghĩ riêng của Kiều Kiều. Cô quen ngồi xe rồi cãi nhau ầm ĩ với Tần Thụy Thành nên trong lúc nhất thời, không khí an tĩnh kiểu này khiến cô thấy không được tự nhiên lắm.

Cô trộm ngấm bàn tay đặt trên tay lái của Trình Tu, cánh tay anh vừa thô vừa to, hơn nữa lại hiện rõ gân xanh, mạch máu ở trên làn da như ẩn như hiện, khiến cô nhìn ra được đây là một đôi tay lực lưỡng.

“Nhưng đến nhà anh ở cũng không được hợp lắm đâu...” Kiều Kiều vẫn cứ giãy giụa.

Trình Tu nhú phần lông mày rậm của mình, hình như thực lười giải thích với những việc như thế này. Nhưng anh vẫn nhẫn nại nói: “Bên ngoài không an toàn. Cô lại không thể ở nhà của Tần Thụy Thành nên chỉ có thể đến chỗ tôi ở.”

Vì sao cô không thể ở lại nhà của Tần Thụy Thành?

Kiều Kiều suốt chút nữa liền mở miệng hỏi vấn đề này nhưng sau đó cô lại nhớ tới chuyện của 2 ngày hôm trước. Cô phát giận với Tần Thụy Thành và còn nói không bao giờ muốn gặp lại anh nữa.

Xem ra là người định ship quần áo cho cô hồi nãy đã báo cáo với Tần Thụy Thành chuyện cô muốn chuyển nhà. Còn Tần Thụy Thành thì lại cho rằng cô vẫn còn đang tức giận nên liền ngưng gọi điện thoại cho cô. Chắc Tần Thụy Thành cũng đã đoán trước được cô nhất định sẽ không tới nhà anh ở nên mới nhờ và Trình Tu ‘không hề có hứng thú với phụ nữ’ tới đón cô về nhà Trình Tu ở.

Nhưng sao hai người họ biết việc cô muốn chuyển đi là bởi vì an toàn của bản thân?

Trình Tu hình như đoán được suy nghĩ của Kiêu Kiều, mắt anh nhìn thẳng và nói: “Vội vã chuyển nhà thì chắc chắn là bởi vì sợ hãi.”

Nga... Thì ra là thế.

Kiều Kiều cuối cùng cũng nghiền ngẫm và hiểu ra mọi chuyện. Cô yên lòng, không hỏi đông hỏi tây nữa mà chỉ thành thật nhìn về phía trước.

À mà khoan, chẳng phải Trình Tu là một trong 6 người xếp đầu bảng ở tổng bộ WAWA sao? Chẳng lẽ cô sẽ vào ở lầu 10 trong truyền thuyết?

Hình như... Chỗ đó cũng không được an toàn lắm a...

Chuẩn rồi chị ơi >< Vui nè >< Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22-1: Oan gia ngõ hẹp (1)

Edit: Ruby

Beta: Minh + Su

Chiếc siêu xe màu trắng xuyên qua nhiều chiếc xe đủ loại kiểu dáng ở trung tâm thành phố giống như là một con cá mập trắng lao vào trong đàn cá mòi, chỉ mới ló đầu biếng mà vung vẩy đuôi là có thể hù đến những bầy cá nhỏ bơi trốn tán loạn.

Trình Tu nhìn thoáng qua ý bảo Kiêu Kiều nắm chặt đai an toàn.

Anh hình như đang vội. Trình Tu đạp chân ga xuống xong bắt chọt tăng tốc. Kiêu Kiều nắm chặt tay vịn. Cô dán lưng vào ghế khiếp vía mà nhìn Trình Tu vượt qua 3 cột đèn đỏ. Chiếc siêu xe nhanh như chớp lao thẳng tới tổng bộ của WAWA, cuối cùng tiếng thắng xe dồn dập kết thúc lộ trình.

Cô còn tưởng rằng chiếc xe sẽ bay lên..

"Xuống xe, để tôi cầm đồ cho, tôi phải lên làm cơm gấp." Trình Tu lấy chiếc vali từ trong tay Kiêu Kiều rồi đi vào đại sảnh, Kiêu Kiều chạy chậm ở phía sau.

Lúc này đã là 6 giờ chiều, là giờ tan tầm cao điểm của nhân viên ở Tổng bộ. Chỉ với một chuyến thang máy mà đã đưa đủ loại kiểu dáng người từ tầng office building xuống đại sảnh, phần lớn đều là người ở tổ hậu cần, nhân viên công tác cùng với nhân viên chuyển công văn. Họ gặp mặt nhau thì liền lễ phép gật đầu thăm hỏi. Mới nhìn qua thì đúng là không có gì khác nhau với các nhân viên tinh anh ở những tập đoàn lớn khác.

Trình Tu dẫn theo Kiêu Kiều cầm chiếc vali màu xanh 20cm tiến vào đại sảnh, đám người ồn ào thường ngày lại đột nhiên an tĩnh rồi chớp chớp mắt nhìn một cái.

Mặt Kiêu Kiều nóng lên. Cô nhanh chóng đuổi theo sau anh: "Anh Trình, vẫn là để tôi cầm đi, nơi này đều là đất bằng, trên vali có chỗ để kéo, tôi kéo đi là được."

"Không cần." Trình Tu đổi tay cầm vali qua bên tay khác. "Cô quá chậm."

Một đòn đánh trúng tim..

"Đi bên này đi." Trình Tu vừa thấy thang máy công cộng có quá nhiều người nên liền dẫn theo Kiêu Kiều đi về phía thang máy VIP. Tuy Kiêu Kiều đã 2 lần lên trên lầu 10 nhưng đây lại là lần đầu tiên được đi thang máy VIP, vì thế cho nên cô mới mừng rỡ đi theo lên. Lúc này, thang máy VIP cũng vừa lúc dừng ở lầu một. Chỉ nghe "ding" một tiếng, cửa thang máy mở ra, thế nhưng lại gặp được người quen.

Tổng Kỳ Ngôn ngoài ăn mặc tây trang ra thì ở bên ngoài còn khoác thêm một chiếc áo khoác dài màu nâu nhạt. Anh đánh giá hai người trước mặt, cuối cùng tầm mắt dừng ở trên mặt Kiêu Kiều: "Chẳng phải em đang nghỉ phép sao?"

"Ách, chuyện này nói ra thì rất dài..." Kiều Kiều gãi đầu xong vội vã đi theo Trình Tu vào thang máy. "Tôi... Tôi đi lên trước a."

Không ngờ rằng bước chân đã ra khỏi thang máy của Tống Kỳ Ngôn lại chuyển hướng. Anh cũng đi theo vào rồi đứng ở một góc trong thang máy xong nhàn nhạt mà nói một câu: "Tôi quên lấy đồ."

(Vi a ghen nên theo rình thôi mà ><)

Cửa thang máy đóng lại, Kiều Kiều bị kẹp ở giữa 2 người đàn ông nên cô tỏ vẻ phải chịu áp lực rất lớn.

Trình Tu hẳn là không thân với Tống Kỳ Ngôn lắm. Anh từ đầu đến cuối đều chỉ dẫn theo Kiều Kiều đứng ở một bên. Còn Kiều Kiều lại bởi vì chuyện lần trước nên cảm thấy khi đối mặt trực diện với Tống Kỳ Ngôn thì hơi có chút xấu hổ. Cô vẫn luôn ở vào trạng thái muốn nói chuyện gì đó để hòa hoãn không khí nhưng rồi lại thật sự không biết nên nói cái gì.

Thang máy VIP chỉ dừng lại ở tầng lầu riêng nên bởi vậy tốc độ thực mau. Vừa mới tới lầu 10 thì Trình Tu liền đã cầm theo vali đi ra ngoài, sau đó, Tống Kỳ Ngôn chỉ hơi dừng lại rồi cũng đi theo ra ngoài.

Kiều Kiều khóc không ra nước mắt.

Phòng nghỉ của Trình Tu cùng Tần Thụy Thành đều tương đối gần, chỉ cần quẹo một cái là tới. Trình Tu nhập một chuỗi mật mã rồi sau đó xách theo vali đi vào trong.

Kiều Kiều vừa định chạy nhanh theo vào thì đã bị Tống Kỳ Ngôn túm chặt sau cổ kéo trở về.

"Em muốn dọn tới đây ở cùng với cậu ta sao?" Tống Kỳ Ngôn đứng ở phía sau Kiều Kiều cười lạnh hỏi.

"Tôi... Tôi chỉ là tạm thời tới ở nơi này mà thôi!" Kiều Kiều bị nụ cười của Tống Kỳ Ngôn dọa sợ tới mức trán đổ mồ hôi lạnh. "Tôi mà tìm được nhà mới thì liền sẽ dọn ra ngoài ngay!"

"Sao đột nhiên lại muốn chuyển nhà?" Tống Kỳ Ngôn nhướn mày. Anh hiển nhiên là không hài lòng với lời giải thích của cô, thanh âm ép tới càng thêm trầm thấp. "Là Tần Thụy Thành sắp xếp sao? Tôi là người cuối cùng được biết đúng không?"

"Đêm nay mới vừa quyết định nên..." Kiều Kiều bị anh nhéo sau cổ nên tất nhiên là không dám phản kháng. "Tôi vốn dĩ định dần xếp ổn thỏa xong liền gọi điện thoại cho anh đầu tiên nhưng ——"

"Nói dối." Tống Kỳ Ngôn không lưu tình chút nào mà chọc thủng lời nói dối của Kiều Kiều. Anh buông tay ra rồi nói chân thật đáng tin mà như câu mệnh lệnh. "Dẫn tôi tới nơi em định thuê xem."

"Ách..." Đại não chuyển động nhanh. "Tôi đã đồng ý ở tạm với Trình Tu một vài ngày... Hơn nữa, ở thế này thì khi đi làm cũng rất gần a."

"Quyết định rồi?" Tống Kỳ Ngôn hỏi.

"... Ân." Kiều Kiều áp lực cực lớn. Cô nơm nớp lo sợ gật đầu.

"Vậy thì thật tốt, ngày mai hai chúng ta có thể cùng nhau đi làm." Tống Kỳ Ngôn nhẹ nhàng nói bằng giọng một câu.

Cát vui nek muahaha >< Ngôn ca ghen rồi nek >< Cute phét ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22-2: Oan gia ngõ hẹp (2)

Edit: Ruby

Beta: Su + Minh

Cái gì?

Kiều Kiều mở to hai mắt nhìn.

"Đừng kinh ngạc." Tống Kỳ Ngôn ngoài cười nhưng trong không cười nói. "Lầu 10 cũng vẫn luôn giữ một phòng trống cho tôi."

@@@

Kiều Kiều nán lòng mà bước vào nhà của Trình Tu.

Cô nhìn xung quanh một vòng, trong lòng âm thầm kinh hãi với yêu cầu cực kì đơn giản đối với cuộc sống sinh hoạt hằng ngày của Trình Tu. Phòng tuy rộng nhìn nội thất bên trong hoàn thiện, nhưng vừa thấy liền biết là đây là do công ty tự trang hoàng.

Trình Tu không hề giống với Tần Thụy Thành. Tần Thụy Thành còn tự tiến hành thiết kế lại phòng mình nhưng còn Trình Tu thì chắc chỉ là mang theo đồ vật của mình rồi vào đây ở không thôi.

Sau đó, cô nhìn về phía phòng khách... Đúng là một bãi chiến trường a!

Kiều Kiều chạy nhanh tới những phòng khác xem, kết quả là phát hiện ngoại trừ một cái khóa phòng cùng một phòng chuyển thành phòng tập thể thao ra thì tất cả phòng còn lại hầu như đều trống không!

Yêu cầu đối với chỗ ở của người này cũng quá thấp đi! Hoàn toàn không có bất cứ một phương tiện giải trí hay đồ vật dùng để giết thời gian nào cả, không có TV và cũng không có máy tính. Kiêu Kiêu nhìn nửa ngày mới phát hiện ra cái máy giặt. Ngay cả cái giường đặt ở phòng khách thoạt nhìn cũng chỉ là một chiếc giường được làm từ ván gỗ bình thường, hơn nữa, chần còn là màu xám. Kiêu Kiêu quả thực không thể tưởng tượng được cư nhiên lại có người có thể chịu được mà sống ở trong một căn nhà như thế nady.

Trong phòng bếp truyền đến tiếng xào đồ ăn, Kiêu Kiêu chợt nhớ ra Trình Tu nói cô tự bày biện đồ ra. Còn chính anh thì muốn nấu cơm. Vì thế nên Kiêu Kiêu liền lấy laptop từ trong vali ra. Thật vất vả mới tìm được một cái ổ điện thì lại phải vất vả mà tìm thêm cái ghế. Cuối cùng còn phải gian nan mà bắt wifi nhưng lại phát hiện bản thân vẫn chưa được biết pass wifi.

Cô đoán Trình Tu nhất định cũng không biết, vì thế nên đành phải mò đến chiếc điện thoại bàn ở bên cạnh. Kiêu Kiêu định gọi trực tiếp cho tiếp tân phục vụ lầu 10 để dò hỏi nhưng không ngờ rằng tay mới vừa đụng đến điện thoại bàn thì điện thoại lại bỗng nhiên vang lên.

Kiều Kiều phản xạ có điều kiện liền tiếp.

“Uy, alo? Tôi là bạn của anh Trình, chuyện là... Anh Trình đang bận nấu cơm” Kiêu Kiêu có chút xấu hổ, nhưng cũng không thể trực tiếp cúp điện thoại như vậy, vì thế nên cô đành phải trước tự báo ra danh tính.

Bên kia truyền đến một tiếng ‘Dì’ nhẹ nhàng.

Kiều Kiều ngay lập tức ngồi thẳng thân mình. Cô cảm thấy giọng nói này thực quen tai, hình như là đã nghe qua ở đâu đó.

“Xin chào?” Kiêu Kiêu lại hỏi một câu. “Xin hỏi có việc gì gấp sao? Cần tôi kêu anh Trình nghe máy không?”

“Không cần.” Đối phương phát ra một tiếng cười khẽ. “Cô tới mở cửa cho tôi đi, tôi đang đứng ở trước cửa.”

Kiều Kiều vội dập tắt điện thoại rồi đi mở cửa. Cô vẫn còn do dự, chớp mắt một cái nghĩ có nên nói cho Trình Tu biết trước một tiếng hay không, sau lại cảm thấy Trình Tu vẫn đang nấu ăn ở phòng bếp nên không có tiện. Khách thì đã tới trước cửa, cô vẫn nên mở cửa cho khách vào trước đã.

Cô xoay xoay nắm vặn cửa rồi chậm rãi mở cửa ra.

Giản Bạch Du ăn mặc một chiếc áo khoác lông lông lẻo đang đứng ở trước cửa. Trong tay anh cầm di động. Nhìn đến là Kiêu Kiêu xong anh liền cười cất điện thoại rồi sau đó nói với cô một câu.

.....

Ách, anh ấy vừa mới nói cái gì ấy nhỉ?

Kiều Kiều ảo não mà suy nghĩ. Vừa thấy khuôn mặt anh thì thật sự là khiến người khác khó có thể nghe được lời anh nói vì vốn không tập trung được lực chú ý a!

Cũng may là Giản Bạch Du cũng không có ý nghĩ phải được đến câu trả lời của Kiêu Kiêu. Anh thân nhiên bước vào bên trong, đôi mắt xanh khi quét đến chiếc vali Kiêu Kiêu tùy ý đặt ở phòng khách thì tạm dừng một giây xong sau đó lại không chút để ý mà dời đi.

“Cô muốn dọn vào đây ở sao?” Giản Bạch Du hỏi.

Kiều Kiều lần này học ngoan ngoãn. Cô cúi đầu, không hề ngẩng ngốc mà nhìn thẳng mặt của đối phương, như vậy thì liền có thể tránh khỏi sự công kích từ nhan giá trị của anh. Vì thế mà Kiêu Kiêu bây giờ giống như là một người vợ妒 ngoan đứng ở cạnh cửa nhìn chằm chằm mũi chân của mình xong nhỏ giọng đáp: “Là Tần Thụy Thành nhờ anh Trình tạm cho tôi ở nhờ vài ngày. Đợi đến khi tôi tìm được phòng ở thì liền dọn ra ngoài ngay.”

“Àn, hóa ra là như thế này.”

Kiều Kiều không nhìn mặt Giản Bạch Du nhưng cũng có thể phán đoán ra sắc mặt của đối phương khi nói ra những lời này. Cô đã từng nghe nói qua quan hệ giữa Giản Bạch Du và Trình Tu. Thế cho nên Kiêu Kiêu đoán rằng đến đối với Giản Bạch Du mà nói thì Trình Tu chắc hẳn thuộc về vật phẩm

riêng tư của mình. Bởi vậy mà cô trả lời đến phá lệ cẩn thận, sợ lỡ có chọc Giản Bạch Du không cao hứng thì sẽ liên lụy tới Trình Tu.

“Có cần tôi kêu anh Trình dừng không?”

“Không cần.” Giản Bạch Du hình như là đang ngồi ở trên ghế. Kiều Kiều nhìn đến hai chân thon dài của anh gác lên nhau, có vẻ thực nhân nhả tự tại. “Lát nữa cô nhớ nói với hắn rằng tối nay tôi không ăn cơm, bảo hắn khỏi cần mang cơm qua cho tôi.”

“Ừm, được.” Kiều Kiều vội vàng đồng ý.

“Nhà của Trình Tu quá đơn sơ nên chắc một cô gái như cô cũng ở không quen lắm.”

“Không sao, không sao.” Kiều Kiều lập tức biểu thị niềm quyết tâm. “Thời còn học cấp 3, tôi đã từng ở chung phòng với 12 người nữa a, ở đó ngoài một chiếc giường lớn ra thì cũng không có cái gì khác, thế cho nên nơi này đã là thực tốt.”

“Nếu không thì cô qua ở nhà tôi đi?”

“A?” Kiều Kiều khiếp sợ mà ngẩng đầu lên, tiếp theo liền nhìn đến đôi môi mỏng màu hồng nhạt của Giản Bạch Du kia lúc đóng lúc mở. Anh lại nói ra một chuỗi lời nói dài.

.....

Xong đời, anh ấy vừa mới nói gì nữa vậy?!

Kiều Kiều cảm thấy bản thân quả thực quá ngu xuẩn, biết rõ chỉ cần nhìn mặt Giản Bạch Du thì liền không thể nghe được anh nói gì mà lại còn cố tình ngẩng đầu lên.

“Ân ——” Kiều Kiều lau mồ hôi trên trán. Cô đành phải suy đoán rồi trả lời hàm hồ. “Vẫn là không cần đâu...”

“Ân.” Trong giọng của Giản Bạch Du xen lẫn một tia kinh ngạc. “Vậy tôi liền sẽ không cho người khiêng thêm một chiếc giường vào đây nữa nếu cô cứ nhất quyết muốn ngủ cùng hắn.”

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23-1: Bữa tối (1)

Edit: Ruby

Beta: Minh + Su

Kiều Kiều và Trình Tu trầm mặc đối mặt với nhau ăn bữa cơm chiều.

Trình Tu vẫn thường không nói nhiều lời. Còn Kiều Kiều thì lại đắm chìm vào trong mấy món đồ ăn ngon miệng, khó có thể tự kiềm chế. Cô thậm chí còn cắn đôi đũa ai oán. Khó trách tục ngữ nói muốn bắt lấy trái tim của một người thì trước tiên phải đánh vào cái dạ dày của người đó. Bởi vậyn, Kiều Kiều hiện tại đã bị châu com này làm cho bắt đầu sinh ra tâm ý mãnh liệt muốn gả cho Trình Tu làm Trình phu nhân.

Cái gì mà tình với chẳng yêu, việc ăn uống trước mặt vẫn là quan trọng hơn a!

“Thật không ngờ rằng anh Trình nấu ăn ngon đến như vậy, đúng là tương phản quá lớn đối với bề ngoài của anh...” Kiều Kiều đưa tây hoa lan vào miệng. Bởi vì nói mơ mơ hồ hồ nên không biểu đạt rõ được sự ca ngợi của bản thân dành cho anh. “Tôi vẫn luôn cho rằng phạm trù này chỉ xuất hiện ở trên người phụ nữ ——”

Kiều Kiều nói được một nửa liền ý thức được mình nói sai, vì thế mà vội vàng mở miệng bổ cứu: “Ách, ý của tôi là com anh làm thật sự rất ngon, đánh vỡ ấn tượng của người khác về món ăn ngon a...”

Trình Tu với nét mặt không biểu cảm liếc nhìn Kiều Kiều một cái.

Kiều Kiều thành thật im miệng. Cô nâng tay lên làm động tác kéo khóa miệng.

@

Com nước xong, Trình Tu liền thay một bộ đồ thể thao màu trắng, trên người hiện rõ đường cong cơ bắp nhưng không quá đột ngột, đủ để làm quần áo banh đến gát gao, biểu hiện ra một loại lực lượng tục tũn.

Kiều Kiều vừa giả bộ chơi bút điện vừa giương mắt ngắm trộm anh. Trình Tu đi giày thể thao xong liền mang theo khăn lông bước vào phòng tập.

Kiều Kiều nhảy xuống từ trên sofa rồi bước nhanh vào phòng tắm, sau đó cởi bỏ áo quần.

“Chẳng lẽ là mình không có mị lực?” Kiều Kiều nhìn chăm chú vào gương, dùng tay lấy chạm vào nhũ hoa nho nhỏ của bản thân, sau đó lại véo véo. “Tuy nhỏ nhưng xúc cảm vẫn thực không tồi. Ít nhất thì cũng phải sờ một phen thử xem chứ, cũng không đến mức phải hoàn toàn làm lơ đi?”

“Hơn nữa, làn da cũng thực trắng, thực mềm mịn——” Kiều Kiều chu miệng. Cô dùng tay nỗ lực chọt chọt nhũ nương rồi nhìn vào gương tự hỏi. “Hay là do mình lớn lên quá xấu chăng?”

Cái ý tưởng này vừa ập vào trong tâm trí thì liền dọa Kiều Kiều đến khiếp sợ. Cô vội dí sát mặt vào gương rồi cẩn thận nhìn kĩ khuôn mặt của mình, chỉ mới hai mươi mấy tuổi, làn da tràn đầy Collagen cùng tân sinh chất, dưới lớp lông tơ tinh mịn được phủ ở tầng ngoài là mạch máu. Khi để sát vào còn có thể nghe được tiếng di chuyển của mạch máu.

“Được rồi, có lẽ anh ta chính là tăng khổ tu.” Kiều Kiều đứng dậy rồi tự mình an ủi bản thân “Một người đàn ông có tín ngưỡng đúng là rất có mị lực.”

Cô quay mông xoay người sang chỗ khác xong vừa hừ ca vừa mở nước bồn tắm. Tuy Trình Tu không có mang theo nhiều đồ vật vào, nhưng căn hộ được trang hoàng như thế này thì cũng đã có thể nói là xa hoa. Thế cho nên phòng tắm rất rộng và sạch sẽ, bồn tắm chừng dài 3m, rộng 4m, bên cạnh còn có một nút được mạ vàng, chỉ cần nhấn một cái thì liền sẽ phun ra xà phòng đủ loại màu sắc.

Kiều Kiều đoán rằng chắc Trình Tu từ trước đến nay cũng không hề biết bồn tắm có công năng này.

Nhiệt khí bốc lên, Kiều Kiều mới vừa bước một chân vào thì liền nghe được từ cửa phòng tắm truyền đến một tiếng "cách". Cô phản xạ có điều kiện quay đầu lại thì liền thấy Trình Tu đẩy cửa đi vào.

Trình Tu nhìn lướt qua Kiều Kiều cả người trần trụi, thậm chí bởi vì nâng lên một chân mà như ẩn như hiện lộ ra một chút tiểu huyết màu hồng nhạt. Sau đó, anh không có bất cứ một phản ứng nào mà trực tiếp đóng cửa lại xong vịn vòi nước tắm rửa cho bản thân.

Kiều Kiều bỗng nhiên cảm giác được mị lực của bản thân đã phải chịu cực đại khiêu chiến...

Trình Tu rửa mặt xong liền bắt đầu đánh răng. Kiều Kiều đứng nghiêng ở phía sau anh. Thân thể tinh tế trần như nhộng được phản chiếu trong gương. Nhưng Trình Tu lại chỉ chú ý tới hàm răng của mình!

Bởi vì tư thế cúi đầu của anh nên Kiều Kiều có thể nhìn thấy phần lưng săn chắc của Trình Tu bởi vì vận động mà bị dính lấy một tầng mồ hôi mỏng giống như là nam người mẫu thường xuyên lấy dầu trơn để bôi lên người. Chỉ có điều là mồ hôi của anh hôm nay còn làm cho nội tâm Kiều Kiều xao động hơn so với dầu bôi trơn trên người những nam người mẫu đó.

Từ lần đầu tiên thấy Trình Tu thì cô liền biết, anh hoàn mỹ và phù hợp với tất cả điều kiện đối với hình mẫu lý tưởng của cô. Thậm chí, Trình Tu còn tự mình khắc chế bản thân cùng cảm dục, đây đều là một phần cực kỳ quan trọng trong hình mẫu lý tưởng của Kiều Kiều.

“Anh Trình?” Kiều Kiều ngồi ở trong bồn tắm, chỉ để lộ ra phần từ xương quai xanh trở lên ở bên ngoài. “Tôi có thể dùng khăn tắm của anh không? Anh cũng biết mà... Tôi chỉ mang theo những thứ đồ quan trọng đi thôi nên...”

“Không thể.” Trình Tu cúi đầu lau bọt kem đánh răng. Chắc bởi vì vừa mới vận động quá nhiều, thế cho nên nghe giọng của anh hình như còn trầm thấp hơn một chút so với bình thường.

.....

“Tôi dùng xong thì sẽ giặt sạch sẽ cho anh!”

“.....” Trình Tu không trả lời. Anh duỗi tay thả bóp đánh răng lại chỗ cũ, sau đó mở tủ gỗ ở bên cạnh rồi lấy một chiếc khăn tắm màu xanh ra xong ném cho Kiều Kiều.

Trực tiếp đánh nát ảo tưởng của Kiều Kiều...

Kiều Kiều vốn muốn mượn cơ hội người đàn ông ôn nhu đưa khăn tắm tới cho mình để xem anh có thể tiết chế đến đâu mà...

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< lịch up là 10h hoặc 10h30 mỗi tối nhé, bạn thì sẽ không ra chương ms ^^

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23-2: Bữa tối (2)

Edit: Ruby

Beta: Su

Kiều Kiều thật vất vả mới kéo khăn tắm từ trên đầu xuống, kết quả vừa mở mắt nhìn thì...

Trình Tu đã trần như nhộng!

Bộ quần áo vận động màu đen tùy ý bị ném qua một bên, quần lót đen hình viên đạn cũng bị cởi tới cẳng chân, còn th*t thô trắng liền nằm ở trong bụi cỏ thừa thốt màu đen, theo động tác của Trình Tu mà hơi hơi đong đưa, tuy rằng không sung huyết phình to, nhưng cũng đã có thể ám chỉ ra nó có được kích cỡ kinh người.

Kiều Kiều sợ tới mức chạy nhanh tới bên bồn tắm lấy khăn tắm rồi ba chân bốn cẳng mà vây quanh ở trên người mình, sau đó kinh hoàng mở miệng: “Anh Trình! Tôi... Tôi vẫn chưa tắm a!”

Trình Tu lạnh nhạt mà nhìn Kiều Kiều một cái, kiên nhẫn tựa hồ đã hoàn toàn khô kiệt. Anh trực tiếp lựa chọn làm lơ Kiều Kiều, đi tới rồi nhấc chân rảo bước tiến vào bồn tắm. Bởi vì khoảng cách quá gần mà còn th*t rũ xuống thậm chí khó khăn lắm cạo qua bên tai Kiều Kiều.

Một mảnh nhỏ làn da trên vành tai ngay lập tức giống như bị hừng hực thiêu đốt, Kiều Kiều liền hít hà một hơi.

Cả người cô đều mềm đến gần như không chống đỡ được, cuối cùng là gian nan đi đến bồn tắm ở phía bên kia. Kiều Kiều quấn khăn tắm ở trên người mình, ý đồ che lại làn da đã phiem hồng.

Trình Tu đã vượt tiến vào. Anh ngồi ở phía bên kia bồn tắm, thân hình cường tráng liền tự nhiên thả lỏng ở trong nước, mái tóc cũng bị hơi nước làm ướt một chút, thoát nhìn đặc biệt gợi cảm.

Bồn tắm tuy rằng lớn, nhưng hai người cũng vẫn xem như chật. Chân của Trình Tu lại dài, chân hai người chạm nhau, chỉ thoáng vừa động thì ngón chân cùng ngón chân, làn da cùng làn da, liền sát ở bên nhau.

Kiều Kiều không ngừng co rúm, tuy rằng đang ngâm ở trong nước nhưng chính cô cũng có thể cảm giác được nửa thân dưới chảy ra một ít chất lỏng, sương mù bao quanh phòng tắm, hơi ẩm vốn dĩ liên nung đầu người mê man, hơn nữa lại còn là bộ dáng trần trụi, rất khó để xua đi niềm tưởng mờ ám hiện lên ở trong đầu.

Không, không thể tiếp tục nữa.

Kiều Kiều đứng lên. Cô vốn định chậm rãi bước ra nhưng không ngờ rằng chân lại mềm không có lực, đột nhiên không kịp phòng ngừa mà trượt chân. Kiều Kiều ‘a’ một tiếng, thẳng tắp ngã xuống trên người Trình Tu.

Trình Tu mờ to mắt, tay mất lạnh lẽo mà một phen tiếp được Kiều Kiều, hai người lập tức triền ở cùng nhau, nước trong bồn tắm bắn ra ngoài hơn phân nửa. Chờ khi Kiều Kiều phục hồi tinh thần lại thì mới phát hiện bản thân đã hoàn toàn treo ở trên người Trình Tu. Cả người chìm ở trong nước, mặt đối diện với hạ thân của Trình Tu.

Cánh tay vững vàng của anh nâng eo Kiều Kiều, làm cô không phải ngã ở trên thành bồn tắm cứng rắn.

Kiều Kiều rũ đôi mắt. còn th*t mềm như bông của anh liền chiếm cứ ở phần cảm của cô. Vì thế mà Kiều Kiều vươn đầu lưỡi, nho nhỏ mà nhẹ nhàng liếm một chút.

Trình Tu đột nhiên nhấc Kiều Kiều từ trong nước lên.

“Tôi không phải... Ta cũng không biết...” Kiều Kiều lúc này mới ý thức được bản thân đang làm cái gì, cô hoảng hốt thất thố muốn giải thích. Không ngờ là Trình Tu lại không nói một lời mà trực tiếp túm cô ra khỏi bồn tắm. Anh thô bạo lấy một chiếc khăn tắm sạch sẽ rồi tùy tiện bao bọc Kiều Kiều lại, sau đó đẩy cô ra ngoài cửa phòng tắm. Ngay sau đó lại ‘cách’ một tiếng khóa cửa, hoàn toàn ngăn cách hai người.

Kiều Kiều vô lực mà tựa trên ván cửa phòng tắm, cả hai chân run run.

Xúc cảm khi liếm quy đầu của anh hồi nãy giống như còn lưu luyến ở trên đầu lưỡi. Cô cũng không biết bản thân tại sao sẽ làm ra hành động như vậy. Chờ đợi nào cô ý thức được thì cô đã bị Trình Tu nhấc ra khỏi bồn tắm...

Nhưng... Nhưng hiện tại thật muốn làm a...

Kiều Kiều run rẩy vươn ngón tay, nhẹ nhàng xoa nhẹ lên tiểu hoa viên của mình, miễn cảm thần kinh kêu gào muốn nghênh đón càng nhiều khoái cảm, Kiều Kiều chỉ phải nhấp nháy môi, đem ngón tay càng sâu mà xoa, đầu ngón tay tách ra thịt cánh, tiểu tâm mà cảm một chút đi vào.

Tiểu hoa huy*t như là cơ khát cái miệng nhỏ giống nhau lập tức liền đem Kiều Kiều ngón tay cắn chặt, Kiều Kiều khó nhịn mà rên rỉ một tiếng.

“Dừng...” Kiều Kiều cường ép bắt tay rút về. Tiểu huyết chảy ra chất lỏng, đục cầu bắt mắt ý đồ xúi giục đục vọng tiếp tục xâm chiếm đại não của Kiều Kiều. Kiều Kiều dựa trên ván cửa, nghe bên trong tiếng nước mà ủy khuất.

Từ sau khi vào WAWA làm, khoảng chừng 2 năm cô chưa từng tự mình giải quyết đục vọng. Hiện tại cô đã trở thành cái dạng này nhưng lại vẫn khó có thể dụ hoặc đến người ở trong kia. Có lẽ là vì anh thật không nhắc nổi một tia tình thú với cô?

Kiều Kiều chán nản.

@@@

Trình Tu vận cửa ra khỏi phòng tắm, vắt khăn lông ở trên vai mình.

“Anh Trình!” Kiều Kiều đã ăn mặc áo ngủ kín mít bật dậy khỏi sô pha rồi co quắp bất an nói. “Tôi đã chuẩn bị xong đệm giường, giờ anh Trình muốn ngủ liền sao?”

“Cô ngủ trên giường.” Trình Tu đi tới rồi ngồi trên sô pha, sau đó bắt đầu sấy tóc. Đôi mắt anh trước sau vẫn không nhìn Kiều Kiều, giọng điệu cũng cứng rắn rất nhiều. Kiều Kiều suy đoán hành vi hồi nãy của cô chắc đã hoàn toàn chọc giận anh.

“..... Tôi ngủ trên sô pha là được. Tôi tương đối gầy, rất thích hợp với sô pha ——”

“Đi lên giường.” Trình Tu lạnh lùng nói một câu cuối cùng.

“..... Được rồi.” Kiều Kiều nom nớp lo sợ đứng lên, đi đến bên mép giường rồi cẩn thận mà ngồi xuống. “Vậy, anh Trình ngủ ngon.”

Trình Tu ném khăn lông qua một bên, không để ý tới Kiều Kiều. Anh cúi tay tắt điện, cả ngôi nhà lâm vào một mảnh đen nhánh.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chỉ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24-1: Mua sắm (1)

Edit: Ruby

Beta: Minh + Su

Buổi sáng, Kiều Kiều bị nghẹn tiểu nên tỉnh dậy.

Phòng khách không một bóng người, tối hôm qua, Trình Tu ngủ ở trên sô pha, thảm lông chỉnh tề đặt ở một bên, góc cạnh tỏ rõ chủ nhân không chút cầu thả theo thói quen của quân nhân.

Đồng hồ biểu thị lúc này đã là 5 giờ 30, Kiều Kiều gỡ gỡ mái tóc rồi lê dép lê bước về phía phòng vệ sinh. Vệ xình cá nhân xong, cô xem như chân chính tỉnh táo lại, đầu óc thông thả mà vận chuyển một vòng rồi lại suy đoán chắc Trình Tu đang đi tập chạy.

Đêm qua, trước khi ngủ, Kiều Kiều cũng có suy nghĩ lại một chút, Trình Tu tức giận. Chắc bởi vì vậy mà anh hiện tại không muốn thấy cô. Nhưng cô ít nhất cũng phải ở cùng Trình Tu suốt một tuần, rốt cuộc thì khi nào Tàn Thụy Thành mới có thể trở về a? Hiện tại, chỉ mới tiến vào ngày đầu tiên mà đã liên lạc tới chủ nhà, Kiều Kiều có cảm giác bất an.

Hay là...

Làm bữa sáng cho anh a?

Kiều Kiều cảm thấy ý tưởng này thực không tồi, Trình Tu chốc nữa sẽ chạy bộ về, vốn dĩ đã tiêu hao hơn nửa thể lực, nếu về đến nhà mà liền có thể ăn đồ ăn nóng hổi thì anh nhất định sẽ có chút ít xúc động, hơn nữa còn có thể biểu đạt lời xin lỗi của cô, vậy quả thực là càng tốt!

Hạ quyết tâm, Kiều Kiều vội vàng rửa mặt, đeo tạp dề rồi vọt vào phòng bếp, bản thân cô đối với chuyện bếp núc vẫn còn có chút hy vọng, tuy rằng không thể so với Trình Tu, nhưng tuyệt đối không khó nuốt.

Cô đoán Trình Tu mới ra khỏi nhà không lâu, vậy cho nên cũng tận lực chuẩn bị đồ ăn phong phú một ít, muốn làm một canh hai món xào, còn món chính là ăn cùng trứng gà. Kiều Kiều không quen nấu bữa sáng kiểu Tây. Trước khi thi đại học, cô có qua nhà đi ở tạm một khoảng thời gian, buổi sáng mỗi ngày đều là uống sữa bò và ăn yến mạch, ăn suốt một tháng, đến bây giờ nghĩ thấy mùi vị thì cô liền có chút buồn nôn.

Phòng bếp còn xa hoa hơn nhiều so với tưởng tượng của Kiều Kiều, loại xa hoa này thậm chí rất không thích hợp với các phòng ‘thanh bản’ khác. Tủ lạnh có ba tầng, tủ đông cũng có hai tầng, cả nước ngọt cùng cả bia được chia từng ngăn riêng, rau dưa và trái cây đều tuyệt đối tươi mới, phân loại chỉnh tề tường tận. Ở trong phòng bếp dạo qua một vòng, chọn được mấy quả ớt xanh, Kiều Kiều bắt đầu ra tay chuẩn bị bữa sáng.

Kiều Kiều thậm chí còn vui vẻ đến hát hò dù không thuộc ca từ.

40 phút sau.

Trình Tu nhập mật mã, cửa phòng ‘cạch’ một tiếng mở ra.

Anh chạy chậm vòng quanh trung ương công viên vài vòng, lực vận động không phải rất lớn, chỉ là làm nóng cơ thể, thể cho nên trên trán chỉ bám một tầng mồ hôi mỏng, hơi thở cũng không hề loạn.

Sau khi vào nhà, anh vừa định khom lưng thay giày thể thao thì liền nhảy bèn mà ngửi thấy được trong không khí truyền đến mùi đồ ăn. Trong lòng trầm xuống, Trình Tu đứng dậy nhìn về phía phòng bếp, chỉ thấy Kiều Kiều đoan chính ngồi ở trên bàn ăn. Cô cười e thẹn, trước mặt còn bày ra vài món ăn đang ở nghi ngút hương thơm.

“Anh Trình, chào buổi sáng!” Kiều Kiều đứng lên, giọng điệu có thể nói là nịnh nọt. “Bữa sáng đã làm xong, anh Trình muốn rửa mặt không?”

Trình Tu dừng một chút, đôi đồng tử ngăm đen không chớp mắt mà nhìn chăm chú đồ ăn trên bàn, sau đó cách hơn phân nửa cái phòng khách hỏi: “Đó là cái gì?”

“Ớt xanh xào với thịt băm ăn cùng cơm!” Kiều Kiều có chút đắc ý mà giải thích. “Tuyệt đối ngon, tôi yêu nhất món này!”

“.....”

.....

Kiều Kiều túm chặt áo khoác, vừa xì nước mũi vừa ném hộp cơm cách tổng bộ WAWA khoảng chừng một km xa.

“Quả thực không thể tin được cư nhiên có người không thể ăn được ớt xanh a...” Kiều Kiều chu miệng rồi không tình nguyện mà đi trở về. “Có cần phải bắt ném xa tới như vậy không... Còn nói cái gì mà không thể ngửi được một tia hương vị kia, rõ ràng là ở tổng bộ cũng có người mỗi ngày đều ăn ớt chuông xào! Đây rõ ràng là quan báo tư thù...”

Lúc này là sáng sớm, mặt trời mùa đông thức dậy trễ, khó khăn lắm mới nhả chút ánh mặt trời, hướng Đông Phương còn treo tấm màn như là pha lê trong suốt kết tụ lại thành giọt sương băng.

Kiều Kiều sốt ruột, trên người cũng không mặc nhiều quần áo. Chạy đến đây, không gian yên tĩnh lại làm cho cô bắt đầu cảm thấy lạnh. Cô tránh ở trạm dừng chân, tìm chỗ cản gió chờ xe buýt, chung quanh đều là những người mang bên mình tập công văn, vội vàng đi làm, Kiều Kiều cẩn thận suy nghĩ trong chốc lát mới nhớ tới hôm nay hẳn là cuối tuần, là ngày siêu thị ưu đãi, khuyến mãi cực lớn a!

Àn... Chắc mình nên mua cho anh Trình một bộ ly mới. Ngày hôm qua, cô nhìn thấy cái ly anh dùng đã có chút cũ.

Khăn tắm cũng nên mua một cái mới... Anh Trình chắc sẽ không cho mình mượn dùng...

@@

“Oa...a...!” Kiều Kiều mở hộp giấy như hiến vật quý ra lấy mấy móc nhỏ đưa cho Trình Tu xem. “Đây là máy xay sữa đậu nành loại mới nhất! Có khả năng tự lọc, không những có thể đánh đậu nành còn có thể đánh đậu đỏ đậu xanh, đậu tằm, đậu đen và đậu tương...!”

Trình Tu ngồi ở trên sofa nhứ này.

“... Đừng nói là anh không thích cái này đi?” Kiều Kiều đặt máy xay sữa đậu nành qua bên cạnh rồi lại duỗi tay lấy từ bên trong giỏ ra. “Vây... cái này nên đặt ở đâu? Máy âm hưởng 3D lập thể cỡ nhỏ vòn quanh, có thể đặt một máy ở phòng khách, hai cái trên trần nhà, chức năng cũng rất đa dạng a, chỉ cần động động ngón tay là được —— Anh Trình thích nghe cái gì?”

“Tôi không nghe nhạc.”

Án ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Muahah >< coi bộ khó cura a này à ghen ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 24-2: Mua sắm (2)

Edit: Rubby

Beta: Minh + Su

“Vây thì quá hợp.” Kiều Kiều mặt mày hớn hờ ríu rít. “Tôi có đề một phần nhạc dạo đơn ở bên trong, chỉ có đều là tôi nghe trừ tình tương đối nhiều. Trong quá trình vận động, anh có thể nghe một ít tiết tấu. À đúng rồi, tôi nên cài chút âm thanh phim điện ảnh. Anh Trình cũng nên xem phim điện ảnh, hoạt động giải trí của anh quá ít.”

“Tôi không cần giải trí.” Trình Tu như muốn đánh gãy Kiều Kiều.

“Cái này thì sao?” Kiều Kiều nhanh nhẹn lấy từ trong giỏ ra thứ cuối cùng rồi đưa cho Trình Tu xem. “Anh Trình sống lâu ngày ở trong hoàn cảnh đơn điệu thế này thì sẽ có nguy hiểm tiềm tàng là bị bệnh trầm cảm. Anh nhìn đi, tôi còn mua cả khăn trải giường cùng vỏ chăn, tấm hình kỷ niệm anh hùng Q làm lòng người tình vui sướng, anh Trình thích cái nào? Đội trưởng nước Mỹ này như thế nào? Đây là tạo hình nội chiến mới ra thị trường a!”

“Kiều Kiều!” Trình Tu gần như không thể nhận được nữa. Anh bật dậy khỏi sofa rồi túm chặt cổ áo Kiều Kiều, sau đó kéo cô đến trước mặt mình. Hai người bốn mắt nhìn nhau, Kiều Kiều không chút nghi ngờ là Trình Tu muốn trực tiếp ném cô ra ngoài. Nhưng Trình Tu cuối cùng cũng chỉ nhìn chăm chăm về sợ hãi trên khuôn mặt nhỏ của Kiều Kiều trong chốc lát rồi hỏi một câu. “Đã biết phải làm gì rồi chứ?”

Kiều Kiều không ngừng gật đầu.

Trình Tu chậm rãi buông lỏng tay ra, Kiều Kiều vội vàng chỉnh lại cổ áo rồi ho khan hai tiếng.

“Thứ nhất, cô không cần trang trí lại nhà cho tôi. Thứ hai, không được phép vào phòng bếp thêm một lần nào nữa.” Trình Tu trầm giọng nói rồi cúi đầu nhìn nhìn đồng hồ. “Tôi phải đi nấu cơm, cô ở đây dọn đồng đồ này cho sạch sẽ.”

“Ừm...” Kiều Kiều rụt rụt cổ, động thủ thu lại ‘huyết đưa thành quả’ vào trong giỏ.

“Từ từ ——” Trình Tu dừng một chút. “Để máy xay sữa đậu nành lại.”

Kiều Kiều chớp chớp mắt rồi vui mừng ôm máy xay sữa đậu nành ra khỏi giỏ xong lại lú lú: “Máy này đặc biệt dùng tốt, tôi không lừa anh đâu, nhà tôi trước kia cũng dùng loại máy này!”

“Hướng dẫn sử dụng.” Trình Tu nói.

“Ở đây này.” Kiều Kiều cúi tay về phía hộp rồi lấy một quyển sách nhỏ ra xong đưa qua cho anh. “Thao tác rất đơn giản, chỉ cần ấn mấy cái là xong, anh chỉ cần vừa đọc liền hiểu.”

“Àn.” Trình Tu tiếp nhận quyển sách cho có tính tượng trưng. Hiển nhiên là anh không có chút kiên nhẫn đối với loại đồ vật này. Trình Tu chỉ nhìn vài cái, sau đó liền ném vào qua một bên rồi trực tiếp bảo Kiều Kiều sử dụng cho anh xem.

“Đầu tiên là ngâm đậu, sau đó cho thêm chút nước rồi khuấy đều, cắm điện nữa là xong.” Kiều Kiều ngra quen đường cũ mà ấn mấy cái rồi trưng bộ mặt mong chờ nhìn Trình Tu. “Anh Trình, anh làm thử xem sao?”

Trình Tu nhìn thoáng qua Kiều Kiều rồi cúi tay ấn liên tục mấy cái.

“Chi... ách... ách... ách... ách” Máy xay sữa đậu nành này khi cho tiếp xúc với nguồn điện thì kịch liệt lắc lư hai cái, sau đó phát ra một tiếng trầm vang, một tia khói trắng chậm rãi bốc lên từ máy xay.

“Nhất định là do tôi chỉ dạy dùng sai cách rồi.” Kiều Kiều vẻ mặt thành khẩn xin lỗi. “Anh Trình làm hoàn toàn chính xác, một chút cũng không sai, là tôi chỉ làm anh, tôi đêm nay sẽ cố gắng nghiên cứu một chút về hướng dẫn cách sử dụng.”

“Àn.” Trình Tu mặt không đổi sắc mà rút tay về. “Cố nghiên cứu đi.”

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đi nà ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Lại đau răng

Edit: Mạn

Beta: Mạn + Su

Giữa trưa Kiều Kiều ăn cơm xong cũng không có cảm giác gì nhưng tới buổi chiều răng lại phát đau.

Kiều Kiều mở miệng trước gương, cố gắng chiếu đèn lên khoang miệng của mình, phần bên trái sau răng cửa thoát nhìn có vẻ hết sức bình thường, nhưng Kiều Kiều biết hiện tại, trong đó hẳn là có một đôi tiểu nhân, nguoi một đầu ta một đầu cầm cái cưa kim loại chà mạnh vào răng cô, giống như “cưa điện kinh hồn” siêu lon xoay tròn trên răng vậy.

“Chẳng lẽ là sắp mọc răng khôn?” Kiều Kiều xoa má trái của mình, hiện tại chưa có dấu hiệu bị sưng. “Xem ra là Nha Thần (*thần răng*) cũng không quên mình.”

Trình Tu đã rời khỏi nhà, nhưng anh ta không cho Kiều Kiều biết mình đi đâu làm gì, căn hộ to như vậy giờ chỉ có một mình Kiều Kiều, cô lật tung mấy cái ngăn tủ cũng chưa tìm được thuốc giảm đau, đành phải vừa bịt mắt vừa khoác áo, quyết định ra ngoài tìm tiệm thuốc.

Chắc là do lúc này đang là giờ làm việc nên thang máy chật ních người, Kiều Kiều vừa mới bước một chân vào mà nó đã vang lên tiếng tí tí cảnh báo. Kiều Kiều đành phải xua xua tay với người trong thang máy, ý bảo cô sẽ chờ lượt tiếp theo.

Tất nhiên là cô sẽ không chờ lượt tiếp theo, cô còn có thể vào thang máy VIP cơ mà.

Từ khi Tống Kỳ Ngôn đưa Kiều Kiều dọn vào đây, anh ta đã cho cô quyền hạn chỉ tăng 10 mới có, bao gồm sử dụng thang máy, gọi điện thoại yêu cầu phục vụ đa năng, sử dụng rất hiệu quả.

Thang máy VIP rất nhanh, “đỉnh” một tiếng đã xuất hiện, Kiều Kiều bước vào, đứng bên cạnh một người đàn ông trung niên đang chúi ằm lên.

“Anh nói tôi làm sao mới phải? Hà?” Trước ngực ông ta đeo một tấm thẻ công tác, tức giận đều dồn cả vào việc dùng tay trái đang nhàn rỗi để vung vẩy. “Tôi đã nói bao nhiêu lần, nhân vật nữ này là thiếu nữ nằm vùng có nội tâm kiên cường! Nằm vùng! Thái Sơn đổ trước mặt cũng không biến sắc! Tường Li đang diễn cái gì? Anh chưa xem cô ta thử kính à?! Kỹ thuật diễn xuất mà cô ta sở hữu chính là lúc cần dạng chân thì dạng chân, lúc không cần dạng cũng banh ra! Tôi nói thẳng, nếu không phải là có người buff cô ta thì cho dù chỉ là vòng thử vai, tôi cũng sẽ không cho cô ta tham gia.”

Người đàn ông cầm giận cúp máy, vừa xoay đầu thấy Kiều Kiều, ông ta đánh giá cô từ trên xuống dưới một lần, sau đó không thèm nhìn tiếp mà mãi mê đeo đuổi suy nghĩ của riêng mình.

Thang máy đi lên.

“Cô gái, cô có biết khu đăng ký đạo diễn của WAWA ở đâu không?” Người đàn ông đột ngột hỏi Kiều Kiều.

“Lầu một.” Kiều Kiều rít hai chữ này từ kẽ răng, nàng kiệt lực cố gắng làm mặt mình trông có vẻ bình thường, không đến mức vì răng đau mà run rẩy.

“Lầu một? Là ở chỗ nào?” Người đàn ông tiếp tục truy vấn.

“Phía đông.”

“Tôi đã đi qua rồi, nhưng không thấy.”

Kiều Kiều vuron ba ngón tay, khoa tay múa chân một chút.

“Cái cửa thứ ba?”

“Vâng.” Kiều Kiều vô lực gật gật đầu.

“Cảm ơn.” Người đàn ông dừng một chút rồi lại hỏi. “Cô không thể nói hết một lần sao?”

Bởi vì răng tôi đau a!

Kiều Kiều tức giận đến mắt tròn trắng, nhưng cũng lười giải thích, cô gật gật đầu, tiếp tục đáp một chữ: “Vâng.” Thoạt nhìn có chút ngạo mạn.

“Thực không tôi thực không tôi.” Người đàn ông như thể phát hiện ra địa lực mới nhìn chăm chăm Kiều Kiều xem, trong chốc lát lấy từ trong túi ra một tấm danh thiếp. “Tôi họ Trang, là đạo diễn bên ngoài của WAWA, tôi thấy cô rất thích hợp với một nhân vật trong kịch bản của tôi, đây là phương thức liên hệ của tôi, nếu thấy có hứng thú thì gọi điện cho tôi.”

Thang máy tới lầu một, đạo diễn Trang liền đi ra ngoài, Kiều Kiều đứng tại chỗ nhìn nhìn danh thiếp trong tay, nhất thời cảm thấy rối loạn.

Chuyện này cũng được sao?

@@@

Kiều Kiều dựa theo hướng dẫn sử dụng dùng thuốc giảm đau, sau khi dùng quả nhiên cảm thấy khá hơn nhiều.

Sau khi vào cửa, cô tùy ý vứt danh thiếp của vị đạo diễn họ Trang kia lên bàn, vốn không có ý định sẽ tham gia, huống hồ cô còn đang nghỉ phép, Kiều Kiều không muốn hủy kế hoạch của chính mình.

“Đạo diễn này tôi đã từng nghe danh.” Một giọng nam dễ nghe vang lên từ phía sau Kiều Kiều, cô sợ tới mức run run, quay đầu, hóa ra là Giản Bạch Du.

Anh mặc một bộ vest mỏng màu đen, khuôn ngực tuyết trắng hơi lộ ra, đáy chữ V kéo dài xuống vùng bụng ma mị, màu đen đậm nét, sáng tới trong suốt, sự tương phản mãnh liệt này làm người ta không dời mắt được.

“Dọa đến cô hả?” Giản Bạch Du cười. “Tôi có quyền hạn vào phòng của Trình Tu.”

“Không không!” Kiều Kiều nhanh chóng cúi đầu. “Anh Giản muốn uống chút gì không? Tôi đi pha trà.”

“Cảm ơn, không cần phiền toái vậy đâu.” Giản Bạch Du nhìn lướt qua viên thuốc trong tay Kiều Kiều. “Thuốc giảm đau? Cơ thể không thoải mái sao?”

“Hôm nay tôi hơi đau răng...”

“Vậy sao? Tôi có biết một nha sĩ rất tốt, cần tôi gọi ông ấy giúp cô xem không?”

“Hiện giờ đã không sao nữa rồi, thuốc giảm đau rất hiệu quả” Kiều Kiều giờ thuốc giảm đau lên. “Hơn nữa bác sĩ cũng nói không phải bệnh gì nặng, có thể là do răng bị nhiễm trùng, uống thêm mấy viên hạ sốt, ăn chút gì đó sẽ ổn thôi.”

“Vậy là tốt rồi.” Giản Bạch Du cúi đầu nhìn đỉnh đầu nhu thuận của Kiều Kiều, bất ngờ hỏi. “Vì sao cô luôn cúi đầu?”

.....

“Cái này nói ra cũng hơi dài...” Kiều Kiều trộm lau mồ hôi một phen. “Anh Giản cao quá, tôi ngửa đầu nhìn anh cũng rất mệt.”

“Thì ra là thế.” Giản Bạch Du gật gù, anh ta cảm tấm danh thiếp kia lên. “Đạo diễn này cô có thể thử chút, đối với cô cũng là cơ hội không tồi.”

Lúc này Kiều Kiều mới chú ý tới ngón tay dài thon ở giữa của anh ta còn đeo một chiếc nhẫn ngọc bích hình vuông, không lớn, nhưng lại rất đẹp, điểm trên ngón tay trắng nõn Giản Bạch Du, như là một ngôi sao lam lấp lánh sáng.

“Nhưng...” Kiều Kiều do dự. “Tôi còn muốn tiếp tục nghỉ phép.....”

“Chỉ là thử vai mà thôi, sẽ không tốn quá nhiều thời gian.” Giản Bạch Du đưa danh thiếp cho Kiều Kiều. “Cứ nhìn cái tiến độ này thì còn lâu mới bắt đầu khởi quay.”

Chính vì thế mà Kiều Kiều nhận lại danh thiếp, gọi điện thoại báo, đối phương nhận hồi âm của cô thì có vẻ rất vui. Kiều Kiều cũng chính thức giới thiệu mình trong điện thoại, đạo diễn Trang nói qua về bối cảnh của nhân vật, sau đó sắp xếp thời gian thử vai.

“Tôi cũng nên đi rồi.” Giản Bạch Du nhìn Kiều Kiều gọi điện xong liền đứng lên. “Cô uống thuốc xong nhớ nghỉ ngơi cẩn thận.”

“Cảm ơn, tôi có thể hỏi chút chứ, anh Trình đã đi đâu rồi?” Kiều Kiều co quắp bất an mở miệng.

“Tạm thời cậu ta chưa thể về, tôi có một chuyện rất quan trọng yêu cầu cậu ta thực hiện.” Giản Bạch Du nhẹ nhàng băng quơ trả lời.

“Rất nguy hiểm sao?”

“Có lẽ là có một chút.” Giản Bạch Du nhìn Kiều Kiều vì đang cúi đầu mà lộ ra một phần cổ trắng nõn, anh ta đưa ngón tay đao nhẫn vuốt ve cằm Kiều Kiều kim loại lạnh lẽo ma sát với thịt, khiến cho Kiều Kiều run cầm cập, anh ta nhẹ giọng nói. “Cô không cần lo lắng.”

Giản Bạch Du rời đi.

Kiều Kiều đứng ngơ ngác giữa phòng khách trong chốc lát, sau đó cầm điện thoại gọi điện cho Tống Kỳ Ngôn.

Tống Kỳ Ngôn nhận điện rất nhanh, nhưng anh không nói ngay, Kiều Kiều kiên nhẫn chờ, sau khi có tiếng ghé dựa hoạt động mới có giọng hơi trầm của Tống Kỳ Ngôn từ ống nghe bên kia truyền tới: “Kiều Kiều? Xảy ra chuyện gì sao?”

“Em không biết nên nói thế nào.....” Kiều Kiều vò mái tóc của mình. “Anh biết Trình Tu đi đâu không? Em cảm thấy hiện tại anh ta có khả năng bị nguy hiểm, nghệ sĩ thường trú đều là do anh quản, anh có thể tra được không?”

Điện thoại bên kia yên tĩnh trong chốc lát, sau đó truyền đến giọng nói vững vàng của Tống Kỳ Ngôn: “Em đã hỏi qua Giản Bạch Du?”

“Vâng, nhưng anh ta không nói cho em nghe.”

“Không cần hỏi lại cậu ta, cố gắng cách cậu xa một chút.” Tống Kỳ Ngôn trầm giọng nói. “Trình Tu sẽ không xảy ra chuyện gì, thế mà em lại tùy tiện đi hỏi lung tung —— em mau đến chỗ anh đi.”

“Anh ta đi đâu vậy? Lúc nào thì trở về?” Kiều Kiều sốt ruột nói.

“Giản Bạch Du hôm nay có đeo nhẫn không? Đeo cái nào?” Tống Kỳ Ngôn lại hỏi một đấng trả lời một nẻo.

“Ách... Một cái màu lam, rất nhiều đá quý, ở giữa màu lam, xung quanh màu trắng, thoát nhìn vô cùng quý...” Kiều Kiều cố gắng nhớ.

“...” Tống Kỳ Ngôn trầm mặc trong giây lát. “Không có chuyện gì đâu, chắc khoảng chiều ngày mai là Trình Tu có thể sẽ trở lại.”

“Chuyện này liên quan gì tới nhẫn?” Kiều Kiều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

“Sau này sẽ kể với em, hiện tại anh phải trở về họp ngay lập tức.” Tống Kỳ Ngôn dừng một chút, lại hạ giọng bổ sung nói. “Đêm nay em ở một mình sao? 5 giờ anh tan tầm, em đến chỗ anh đi, anh ở phòng 1002.”

Kiều Kiều vừa định từ chối, Tống Kỳ Ngôn đã tắt máy.

“Em không đi đâu...” Kiều Kiều buông điện thoại rồi nhỏ giọng lầm bầm nói. “Em không ngốc.”

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Mua hha cute hog ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Bị bắt diễn trên sân khấu

Edit: Mạn

Beta: Sakura + Su

Tình cảm mà Kiều Kiều dành cho Tống Kỳ Ngôn thực sự rất kì lạ.

Cô không phủ nhận chuyện mình thích Tống Kỳ Ngôn, sao lại không thích chứ?

Tống Kỳ Ngôn trưởng thành tuần tú như vậy, giọng nói còn dễ nghe, thân thể cũng rất trắng kiện, làm việc cũng rất nghiêm túc cẩn trọng. Tuy rằng có đôi lúc hơi lạnh lùng sắc bén, nhưng đối với những cô gái ở tuổi Kiều Kiều, vẫn có lực sát thương trí mạng.

Lúc trước, khi còn làm việc ở tổng bộ, Kiều Kiều từng thích thầm Tống Kỳ Ngôn trong một khoảng thời gian --- Sau đó, cô nhận ra mình trong mắt Tống Kỳ Ngôn cũng như các nữ diễn viên khác, không có gì khác biệt. Những việc Tống Kỳ Ngôn làm với cô, cho dù làm với người khác cũng chẳng có vấn đề gì. Vì thế nên Kiều Kiều không đánh cuộc thêm nữa, cô tự ép bản thân mình phải chôn dấu tất cả xuống.

Từ phương diện tình cảm mà nói, Kiều Kiều hơi thiên về tư tưởng “thà làm ngọc vỡ còn hơn ngồi lạnh”. Nếu người mình thích không thể toàn tâm toàn ý thích mình, cứ dây dưa mãi không dứt cũng không tốt, Kiều Kiều không muốn vậy.

“Em vẫn nên đi ra ngoài thôi, em đã hẹn bạn đi ăn cơm rồi.” Kiều Kiều sốt ruột nhìn kim đồng hồ sắp chỉ tới 5 giờ.

“Em đi ra ngoài một lúc, một hai tiếng nữa sẽ quay lại.”

Cô vừa lăm bằm xong, đột nhiên lại nhớ tới cái gì đó xong tự phản bác lại chính mình

“Dựa vào cái gì chứ? Mình không thiếu nợ anh ta, nơi này là nhà mình, mình muốn đi, chẳng lẽ anh ta còn có thể trói mình lại sao?”

Kiều Kiều tự giáo dục lại mình: “Kiều Kiều à, mày lúc nào cũng vậy, người ta không động mày đã cuống rồi, người khác mà biết thì chẳng phải là mày tự hủy diệt uy phong của chính mình sao?”

Cô quyết định xong, bắt đầu tưởng tượng trong đầu khí phách hiên ngang của mình khi từ chối Tống Kỳ Ngôn, 20 phút kế tiếp, cô không ngừng tô điểm hoàn thiện vẻ đẹp cho nó, chờ đến khi tiếng chuông điện thoại rung lên giáng một đòn phủ đầu lên những ngôn từ chau chuốt không chê vào đâu được của cô.

“Tĩnh – tĩnh – tĩnh”

Kiều Kiều vừa cầm lấy điện thoại, ngón tay còn chưa chạm vào nút nhận cuộc gọi đã nhụt chí.

“Không... giờ mình không ở nhà...” Kiều Kiều đặt điện thoại lại chỗ cũ một cách cẩn thận, ngay đến góc đặt cũng không có biến đổi, giống như làm vậy là có thể giấu được sự thật là mình đã cầm điện thoại lên.

“Đứng, mình ra ngoài ăn cơm, không mang đi động, đúng là như vậy.”

Tiếng chuông làm hết phận sự cố gắng vang lên lâu thật lâu, sau đó đột ngột kết thúc.

Ngoài cửa vọng tới tiếng gõ.

“Trời ạ... Anh ta còn tới gõ cửa nữa...”

Kiều Kiều lo lắng tới độ rối rít, lập tức phản ứng lại ngay

“Mình lo lắng làm gì, mình tiếp tục giả vờ không ở nhà là xong, anh ta sẽ không phá cửa vào đâu nhỉ?”

Cửa phát ra tiếng “tít tít” báo hiệu mật mã đã được nhập đúng, ngay sau đó, “cách” một cái, cửa chậm rãi mở ra, Kiều Kiều tròn mắt há hốc mồm nhìn Tống Kỳ Ngôn đang đứng ở cửa, vì vừa mới tan tầm nên trên người anh vẫn là bộ vest phẳng phiu, anh quơ quơ đi động trong tay về phía Kiều Kiều, cười lạnh:

“Không ở nhà? Huh?”

“Thực ra -----” Kiều Kiều nghiêng người ngồi xuống sofa, cố gắng để làm biểu cảm trên mặt mình có vẻ chân thực.

“Em vừa mới từ nhà vệ sinh ra, đang định mở cửa cho anh.”

“Ha, hay lắm, lại đây, anh kiểm tra xem em có nói dối không.” Tống Kỳ Ngôn vừa sai bước đi vào vừa đưa tay cời nút áo khoác ngoài của bộ vest, anh ném thẳng điện thoại sang một bên, duỗi tay ra định bắt Kiều Kiều. Kiều Kiều sợ tới mức tay chân cứng đờ nhảy sang đầu bên kia của sofa, nhưng đương nhiên là không có tác dụng gì, cô vẫn bị Tống Kỳ Ngôn dùng một tay giữ lại.

“A ---- thả em xuống!” Kiều Kiều bị Tống Kỳ Ngôn nhắc lên, cô liều mạng đá đấm, nhưng không có tác dụng.

“Cho em quyền lựa chọn!” Tống Kỳ Ngôn cười dịu dàng tới kì lạ.

“Ở đây, hoặc về nhà anh?”

“Anh, anh tự tiện xông vào nhà dân!” Kiều Kiều ngang ngạnh cố tỏ vẻ không khuất phục.

“Lạm dụng chức quyền! Em muốn tố cáo.”

“Ở đây, hay là tới chỗ anh?”

“...” Kiều Kiều uể oải dựa đầu vào ngực Tống Kỳ Ngôn, nhỏ giọng lầm bầm

“Vậy tới chỗ anh đi, dù sao kết quả cũng giống nhau cả...”

“Được” Tống Kỳ Ngôn nhẹ nhàng hôn lên mặt Kiều Kiều.

“Quyết định chính xác.”

@@@

“Dừng lại đã, em muốn uống nước trước.”

Kiều Kiều được đặt xuống sofa, Tống Kỳ Ngôn rất nghe lời đi lấy chút nước cho cô.

“Oa.” Kiều Kiều thụ sùng nhược kinh nhận nước

“Nếu giờ em nói em muốn về anh cũng sẽ đồng ý sao?”

“Thật đáng tiếc.”

Tống Kỳ Ngôn treo áo vest vừa cời lên giá treo.

“Cơ hội chỉ có một lần đã dùng hết trong cốc nước kia rồi.”

“...” Tiếng ruột Kiều Kiều.

“Lại đây.” Tổng Kỳ Ngôn kéo cả vạt xuống, anh ngồi xuống đầu sofa còn lại, vỗ vỗ chỗ bên cạnh mình, Kiều Kiều cảm ly nước không tự nguyện dịch về phía đó.

Đôi tay có lực của Tổng Kỳ Ngôn trườn tới, túm Kiều Kiều ngồi lên đùi mình.

Tuy người đàn ông này quản lí các loại công việc bàn giấy là chính, nhưng cũng không lơ là luyện tập, Kiều Kiều có thể cảm nhận được cơ bắp đùi rắn chắc của anh qua lớp váy ngủ mỏng của mình và lớp quần tây của anh, chúng đang hưng phấn run nhè nhẹ, chứng tỏ chủ nhân đã hoàn toàn “nổi hứng”.

Nhưng Tổng Kỳ Ngôn không hề sót ruột, anh là người đàn ông sở hữu tính nhẫn nại tốt nhất mà Kiều Kiều từng gặp, anh hiểu rõ lúc nào nên bày khăn ăn, lúc nào nên cầm dao nĩa, lúc nào nên ăn thực sự, anh tự giữ một chuẩn mực hoàn hảo để hoàn thành kế hoạch của chính mình, gắng sức để đạt được vị thơm ngon nhất, rồi lưu giữ chúng trong miệng.

Kiều Kiều vẫn còn ôm cái cốc nước chưa uống một ngụm nào, nhưng váy ngủ của cô đã bị người đàn ông kia vén lên, Tổng Kỳ Ngôn chậm rãi đưa tay sờ sườn cô, dần hướng lên trên, nhưng cũng không vội vàng nắm lấy nộn nhũ bên cạnh, chỉ chạm vào đôi chút, rồi lại rút rè rút lại ngay, giống như cử chỉ kia chỉ là vô tình.

“Đang nghĩ gì vậy?” Tổng Kỳ Ngôn cầm cái cốc của Kiều Kiều, khiến cô chỉ có thể ôm lấy cổ anh.

“Nghĩ xem anh có yêu em không?”

“Ừ?” Hình như anh rất hứng thú với vấn đề này, tay ngừng lại, nghiêm túc thỉnh giáo Kiều Kiều

“Em nghĩ sao? Em yêu anh sao?”

“Nếu em nói không?”

“Như vậy thì... Anh cũng không yêu em.”

Tay Tổng Kỳ Ngôn sờ lên lưng Kiều Kiều, ngón trỏ và ngón giữa của anh chậm rãi miết lên sống lưng hơi lồi lên, anh nhìn lên mắt Kiều Kiều, đôi mắt kia sâu thẳm như giếng băng, chỗ sâu nhất đen kịt, bên ngoài đóng một tầng băng lạnh ngắt.

“Em có nói là em yêu anh đâu?”

Lần này Tổng Kỳ Ngôn không trả lời, anh xoay người Kiều Kiều một chút, từ quay lưng thành ngồi đối diện, hai tiểu nhũ hoa của Kiều Kiều đang bị anh vuốt ve trên tay, hai ngón núm tròn nho nhỏ, theo nhịp đập trái tim của cô gái mà run lên trong lòng bàn tay anh.

“Tim em đập nhanh quá.” Tổng Kỳ Ngôn cười rộ lên.

“Anh sờ thấy rồi.”

Hai tay anh như mang theo ma lực vuốt ve an ủi hai nhũ hoa nhỏ như thuận, Kiều Kiều cảm thấy hai nhũ hoa của mình không chịu được kích thích mà sưng trướng, còn cô vì sự mất cảm của mình mà thẹn thùng, tí mặt lên hờm vai Tổng Kỳ Ngôn, trên người anh luôn là hương thơm thanh mát hỗn loạn hòa cùng hương nước hoa và mùi thuốc lá.

Tổng Kỳ Ngôn lúc mạnh lúc nhẹ, tiếng thở dốc của anh cũng không còn kìm nén được nữa, Kiều Kiều cảm thấy hai nhũ hoa của mình đang bị anh tùy ý vo tròn, còn th*т dưới thân cũng ngày một thô to cứng rắn, cộm đến mức Kiều Kiều nhịn không nổi nữa, muốn vận vẹo chỉnh tư thế ngồi.

“Đừng đừng...” Tổng Kỳ Ngôn khó khăn lên tiếng ngăn cô lại.

“Anh cũng vì muốn tốt cho em”, dục vọng của Kiều Kiều đã bị khơi lên, cũng do mấy ngày trước khát khao Trình Tu mà không được thỏa mãn, cô mềm như bông dựa vào người Tổng Kỳ Ngôn, tay càng không thành thật mà lấn vào cổ anh, tay cô có hơi lạnh, Tổng Kỳ Ngôn nghiêng đầu tránh, sau đó bắt ngờ vén áo ngủ của cô lên.

“An ủi nó, được chứ?” Tổng Kỳ Ngôn kéo khóa quần

“Một lúc thôi, humh?”

côn th*т của người đàn ông bắn thẳng ra, Kiều Kiều buông tay, trườn đến chỗ giữa hai chân Tổng Kỳ Ngôn, cúi đầu ngậm chặt côn th*т vào miệng, Tổng Kỳ Ngôn hít một hơi, tay nắm lấy tóc Kiều Kiều.

Đầu lưỡi thon nhỏ đảo qua dương v*т sưng đỏ các mạch máu, liếm qua khe mũi mẫn cảm của người đàn ông, Tổng Kỳ Ngôn ngửa đầu, dựa lưng vào sofa cố điều chỉnh hô hấp, cứ hết túm lại thả tóc Kiều Kiều, có thể nhận ra là đang cố gắng che đi khoái cảm đầy trời này.

Kiều Kiều ngẩng đầu, lưỡi cô hơi lè ra, chỉ bạc thon dài cũng vì động tác của cô mà bị kéo ra, Tổng Kỳ Ngôn không cưỡng lại nổi, trực tiếp bế Kiều Kiều lên rồi hung tợn hôn.

“Thật kì quái” Anh nôn nóng kéo dây lưng ra, không khỏi cảm thấy phấn chấn mà cắm vào, côn th*т đi vào trong tiểu huyết ống nước của Kiều Kiều. “Vì sao chỉ cần nhìn thấy em là không nhịn được?”

“Ồ -----.” Kiều Kiều cắn ngón tay đang vuốt ve má mình của Tống Kỳ Ngôn, nhin không được mà rên một tiếng.

“Quá kỳ quái...” Tống Kỳ Ngôn vừa làm bầm vừa thô bạo đâm chọc Kiều Kiều, côn th*t thô to của anh ra ra vào nơi tiểu huyết của cô, vách thịt mềm đỏ bên trong hơi hở ra, thỉnh thoảng có mật dịch dính bên mép động.

Kiều Kiều run rẩy cuộn trong lồng ngực Tống Kỳ Ngôn, để anh tùy ý thao túng, tuy côn th*t cứ va chạm lung tung trong tiểu huyết cũng không tốt, nhưng lại khiến Kiều Kiều không thể ngừng muốn được, cô cảm tưởng mình như một cái vỏ kiếm, vỏ đao, hoặc là đồ vật tương tự... Tống Kỳ Ngôn chính là thanh đao đó, anh có thể sắc bén, hung hăng, nhưng tuyệt đối không làm tổn thương cô.

Bởi vì cô là vỏ của anh.

“Anh đã quá sa vào bàn cờ này, Kiều Kiều.” Tống Kỳ Ngôn đắm vào trong cơ thể Kiều Kiều xong đột ngột nói, anh bắt đầu lựa chọn phương pháp thông thả ra vào, làm cho gương mặt đầy nước mắt của Kiều Kiều hơi đỏ lên

“Có lẽ nên nói thẳng cho em...”

Tiếp theo anh lại tự mình phủ nhận:

“Không, anh sẽ thua...”

Tống Kỳ Ngôn không nói nữa, vì anh đã đem quy đầu khám thật sâu vào cuối mật huyết, chỗ sâu nhất trong cơ thể Kiều Kiều.

“A... Kỳ Ngôn.” Kiều Kiều đưa tay ra ôm lấy anh, ôm thật chặt, chặt tới mức đầu nhũ hoa trở nên đỏ bưng.

Áo Tống Kỳ Ngôn đã bị kéo ra hoàn toàn, cà vạt cũng đeo trên cổ một cách chặt vật.

Kiều Kiều lại càng không một mảnh vải che thân, hai người áp sát da thịt, bình ổn lại hô hấp.

“Có thể bắn vào không?” Tống Kỳ Ngôn trầm giọng thăm dò.

Kiều Kiều hữu khí vô lực lắc đầu.

“Quý hẹp hòi.” Tống Kỳ Ngôn cười cười, anh ôm Kiều kiều rồi bắt đầu gia tăng tốc độ, Kiều Kiều “a” một tiếng, ôm chặt lấy đối phương, tách hai đùi ra khiến mật dịch văng khắp nơi, Kiều Kiều bị từng trận rút ra đâm vào khiến Kiều kiều cực khoái tới mơ màng.

Cô khóc thút thít lên cao trào, vách tường trong no đủ run rẩy xoắn chặt, Tống Kỳ Ngôn run rẩy kịch liệt, đột ngột rút côn th*t của mình ra.

Anh cắm vào tay mình một lần, dịch trắng phun xa tới tám tám Ba Tư đang trải trên mặt đất.

Kiều Kiều nức nở một tiếng, ôm lấy cổ Tống Kỳ Ngôn, mặt tới mức nhắm hai mắt lại.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< mật ngọt chết ruồi ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Thử vai (1)

Edit: Mạn

Beta: Su

Hôm sau, khi Kiều Kiều tỉnh dậy cũng đã chừng 12 giờ trưa.

Tống Kỳ Ngôn hẳn là đã đi làm, anh ta để lại một tờ giấy cho Kiều Kiều từ lạnh còn một phần com, nếu không muốn ăn thì gọi com hộp, số điện thoại gọi com cũng viết sẵn trên giấy.

Cuối cùng là sao đây...

Tâm trạng Kiều Kiều trở nên phức tạp, cô rời giường, chải tóc một cách qua loa, sau đó chuồn ra khỏi phòng Tống Kỳ Ngôn như ăn trộm, chạy thẳng về phòng Trình Tu, cũng may người sống ở lầu 10 khá thưa, trên đường không gặp ai.

Cô còn nhớ hôm qua có hẹn thử vai với vị đạo diễn họ Trang kia, hiện tại chỉ còn 2 giờ nữa là tới giờ thử vai, cũng đủ để cô chăm sóc mình thêm chút, Kiều Kiều vội vã đi tắm, vừa đắp mặt nạ vừa mặc quần áo, sau đó ăn cơm trưa một cách qua loa, kếm năm mươi cô đã xách túi ra cửa.

Địa điểm thử vai là tầng 18 của tổng bộ, tòa nhà tổng bộ này sắp xếp cũng rất có chủ ý, những tầng đầu tiên chủ yếu để vận hành bộ máy, làm việc, ở giữa là nơi nghệ sĩ nghỉ ngơi, còn từ tầng 16 hất lên là các studio, trường quay đủ công dụng, nghe nói còn có một tầng chuyên dùng để quay SM, tường ngăn bị bỏ hết, chỉ chừa một cái đại sảnh trống trải, treo đầy đủ các loại đồ dùng tình thú đa dạng, ai đã từng vào đều nói rất đồ sộ. Nhưng Kiều Kiều không thích các tiết mục ngược đãi thân thể như vậy, cô cũng không thuộc loại người có thể từ đau đớn mà đạt được khoái cảm, nên chưa từng lên tới đó nhìn tận mắt.

Vừa lên tới tầng 18, Kiều Kiều đã cảm nhận được thử vai lần này gây tiếng vang lớn tới chừng nào, hành lang đứng đầy người, đều là những nữ nghệ sĩ trang điểm xinh đẹp đúng quy củ, dựa tường tám chuyện tốp năm tốp ba. Lúc trước Kiều Kiều vẫn luôn ở phân bộ, nên không có người quen ở tổng bộ, cô đành phải học theo mọi người xếp hàng, thỉnh thoảng có vài người tò mò quay đầu đánh giá cô một chút, Kiều Kiều cũng lễ phép mỉm cười một cái.

Kiều Kiều tới cũng không muộn, lúc sau còn mấy người nữa đi vào, có vài nữ nghệ sĩ xếp hàng sau lưng cô, vì khoảng cách tương đối gần, chuyện mấy người họ bàn tán lọt vào tai Kiều Kiều.

“Nghe nói hôm qua Tường Li bị đạo diễn này mắng? Aigooo, thật hối hận vì không ở đó.” Một cô gái tóc uốn tiếc nuối nói.

“Không phải tiếc đâu, Tường Li ở hậu trường thực sự rất ương bướng, không chừng nói là mắng nhưng cũng giống như ôn tồn chỉ bảo thôi.” Một cô gái khác trang điểm rất đậm nói.

“Thì cũng là mắng, nếu không chúng ta làm gì có cơ hội thử vai.”

“Tôi thấy không đơn giản như vậy, Tường Li sao có thể nín nhịn chứ, nói không chừng thử vai lần này cũng chỉ là muốn nguy trang với mấy nghệ sĩ nhỏ chúng ta, dù sao tôi cũng tính toán trước rồi, không được cũng chẳng sao.”

“Ai, đã lâu rồi tôi không diễn, xương cốt cứng hết cả ----- À đúng rồi, lần trước cái spa mà cô chỉ...”

Kiều Kiều im lặng xoay đầu lại, không tiếp tục nghe nữa.

Cái tên Tường Li này cô nghe rất quen, một lát sau cô mới nhớ ra, lúc đạo diễn Trang gọi điện có nhắc qua, xem ra phương diện quan hệ của cô ta thực sự rất phức tạp.

Chỉ là cô gái vừa rồi nói cũng rất đĩnh, giờ Kiều Kiều cũng tính toán dựa theo tình huống, cô không muốn mình vô duyên vô cớ bị cuốn vào cuộc tranh đấu của những nghệ sĩ tuyến đầu, cô rất thỏa mãn với mình hiện tại, nếu có thể tiến lên vị trí trên 400 trong bảng tổng bộ thì tốt...

Một nhân viên đeo thẻ công tác màu lam trước ngực đi qua hành lang, vừa đi vừa duy trì trật tự, từng nhóm nghệ sĩ tốp năm tốp ba im lặng, bắt đầu đăng kí trình tự thử vai.

Rất nhanh đã tới chỗ Kiều Kiều, cô vội vàng nhận lấy tờ giấy trong tay nhân viên kiểm tra tên mình, không chú ý những người đứng sau mình đã hoàn toàn im lặng.

Cô đang muốn viết tên mình, chữ Kiều mới viết xong một nửa, giấy trong tay đã bị người khác cướp đi.

“Sốt ruột cái gì chứ?” Một cô gái xinh đẹp yêu mị đứng trước mặt Kiều Kiều cười khanh khách, tay cô ta cầm tờ đăng kí kia rồi nói với những người xung quanh. “Như thế viết là có thể dành được vai nữ chính vậy, có hơi ảo tưởng quá không?”

Kiều Kiều không phản ứng, cô quay đầu nhìn bốn phía, mọi người đều lùi một bước, vậy cô gái này và cô ở bên trong.

Đây là tính huống gì?

Cô gái kia bắt đầu cảm thấy bộ phận chú ý xem, đến nhân viên phụ trách đăng kí cũng không nhịn được lên tiếng nhắc nhở: “Tường tiểu thư, đây là thử vai bình thường...”

“Tôi biết.” Tường Li gật gù đầu. “Nhưng các người thử vai, tôi tới cũng không được sao? Có quy định nữ chính trước không thể thử vai một lần nữa sao?”

Cô ta đưa tay ra lấy cái bút cài trên ngực áo nhân viên: “Tôi hôm nay cũng đến thử vai, cũng nên đăng kí một chút.”

Bởi vì trên bảng kia Kiều Kiều đã điền xong một nửa, Kiều Kiều liền quay đầu hỏi cô: “Cô tên gì? Tôi giúp cô viết nhé? Cô đứng đây nửa ngày mà chưa đăng kí được chắc cũng sốt ruột.”

Chung quanh lặng ngắt như tờ, vô số đôi mắt chú mục trên mặt Kiều Kiều, Kiều Kiều choáng trong chốc lát, rồi bình tĩnh nói: “Tôi tên Kiều Kiều, Kiều trong dòng chảy nhu hòa.”

“Haha, tên hay.” Tường Li viết tên Kiều Kiều lên, sau đó viết tên mình, sau đó đập tờ đăng kí lên ngực nhân viên công tác. “Được thôi, tôi cũng phải đi xếp hàng.”

Cô ta tùy tiện đi về phía những người đang trước, đẩy người đứng đầu ra, cô gái đó không nói một câu, chậm rãi lùi xuống một bước.

Lúc này mọi người mới về nguyên trạng, mấy cô gái sau lưng Kiều Kiều thảo luận chuyện vừa rồi, còn Kiều Kiều dựa lưng vào tường, nỗ lực cân bằng lại chính mình.

Không tức giận, không tức giận... Không thể lãng phí thời gian trên loại người như thế này.

“Cái này hay rồi, Tường Li tới, chúng ta diễn cái gì không quan trọng, đi ngang sân khấu thôi.”

Vẫn là cô gái tóc xoắn sau lưng Kiều Kiều khoi mào.

“Đúng vậy, ai dám tranh với cô ta, bộ dạng lúc này của cô ta như thể hận không thể đem từng người đã đăng kí ghi tạc trong đầu, may tôi chưa kịp viết tên, bằng không về sau bị chen ép tới mức chạy khỏi công ty không chừng.”

“A, có người đi rồi, hay chúng ta cũng đi đi?”

“Vội cái gì, ít nhất cũng phải xem Tường Li thử kính chứ, cuống thành như vậy, còn ra thể thống gì?”

Hàng người lục tục rời đi là thật, những người chưa kịp đăng kí đi hết, từ 60 người ban đầu lập tức vơi đi phân nửa, Kiều Kiều là một trong những người cuối cùng, chật vật đứng trước cô gái tóc xoắn.

Tường Li đứng hàng đầu quả nhiên có quay đầu lại, cô ta mang đôi mắt có vẻ đẹp sương khói nhìn 3 mấy người còn sót lại, sau đó như không có chuyện gì lại quay đi.

Tiếp theo có người ra sắp xếp chỗ ngồi, nhân viên cầm một xấp kịch bản thử kính được đóng dấu cẩn thận phát cho mọi người, Kiều Kiều nhận một bản tỉ mỉ xem xét, còn đánh dấu mấy chỗ, Kiều Kiều vốn chỉ tính ngồi xem nay đã hoàn toàn lên dây cót.

Tục ngữ nói, không cướp được màn thầu cũng phải tranh tiếng nói.

Sau khi vào hậu trường, Kiều Kiều được xếp chỗ ngồi, dựa theo trình tự xếp hàng, đương nhiên, Tường Li vẫn ngồi đầu. Đạo diễn Trang đứng trên đài, ông ta vừa thấy Tường Li cũng hơi nhũn mảy, nhưng không nói gì, bắt đầu cầm mic giới thiệu tình huống, ý là sẽ cho mọi người chút thời gian quen với kịch bản, 10 phút sau thử vai chính thức bắt đầu.

Những người còn lại bắt đầu tùm đồm tùm ba, trong phòng hơi ồn ào, Kiều Kiều không để ý nhiều như vậy, cô nắm chặt thời gian nghiền ngẫm tính cách nữ chủ.

Cửa sau phòng phát ra một tiếng ‘a’ nhỏ, một người đi đến.

Bởi vì đại bộ phận nữ nghệ sĩ đều ngồi đối diện đài, không mấy ai chú ý tới người đi vào từ đằng sau, nhưng biểu cảm trên mặt đạo diễn Trang không ổn, mấy nữ nghệ sĩ tò mò mà quay đầu lại, lập tức thét lên tiếng chói tai.

Giọng nói kia cũng đột nhiên im bật, nhưng mấy cô gái tụ đôi nói chuyện cũng bắt đầu ý thức được cái gì đó, tiếp theo hiện trường thử vai vốn cãi cộ đến một tiếng thờ cũng không rõ.

Kiều Kiều vốn không có cảm giác gì, cô vừa ngẩng đầu là nhìn thấy khuôn mặt khiếp sợ của Tường Li, cô thầm nghĩ biểu cảm của cô gái này quá.. Chẳng lẽ trình độ diễn của cô ta cũng chỉ ở trình độ này.

Cô nhìn biểu cảm của Tường Li chán rồi mới quay đầu nhìn người đến là ai, dù có là ai, cô cũng chẳng quen.

Người đàn ông có dáng người cao gầy, ngũ quan tinh xảo gần kề khiến người ta cảm thấy bị áp lực, Kiều Kiều chớp mắt liên tục mới xác định được mình không nằm mơ, người tới là Giản Bạch Du.

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chỉ Nam* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Thử vai (2)

Edit: Mạn

Beta: Mạn + Su

Kiều Kiều vừa nhìn thấy Giản Bạch Du, thì anh ta cũng đúng lúc thấy cô, hôm nay, anh ta mặc tây trang khá công phu, là một bộ vest thủ công màu xanh lam, tay áo thêu chỉ bạc kết hợp với sơ mi trắng đóng thùng, anh ta đeo một đôi kính râm màu trà, nhân tiện che đôi đồng tử màu lam nhàn nhạt

của mình, nhưng vẫn không che được nét đẹp làm người ta hoảng hốt.

“Quả nhiên là ở đây.” Giản Bạch Du cười cười đi tới, anh ta vừa cử động, mặt mọi người cũng bám sát theo từng bước chân của anh ta, giống như mặt trời nhỏ đi vào giữa bụi hoa hướng dương, đám hoa đó cứ bám sát theo từng chuyển động của mặt trời.

Kiều Kiều trơ mắt nhìn Giản Bạch Du ngồi xuống chỗ ngồi bên cạnh mình, cười dịu dàng với cô, sau đó ra hiệu với đạo diễn Trang, ý bảo anh ta tiếp tục.

Kiều Kiều và đạo diễn Trang đều cảm thấy áp lực như núi...

Đạo diễn Trang đành phải nói lại nội dung thử vai một lần nữa, Giản Bạch Du ngồi nghe khá nghiêm túc, nghe xong còn nghiêng đầu hỏi Kiêu Kiều: “Có nhớ kĩ chưa?”

Kiều Kiều gật đầu như gà con mổ thóc.

“Lấy kịch bản tới đây tôi xem thử.” Giản Bạch Du vươn tay về phía cô, Kiêu Kiều thừa dịp đưa kịch bản mà liếc nhìn anh ta, phát hiện trên bàn tay trái của anh ta vẫn là nhẫn ngọc bích hình vuông, Kiêu Kiều cũng cảm thấy an tâm hơn, nghe giọng điệu của Tống Kỳ Ngôn lúc đó, 50% là tình huống không có tính sát thương lớn.

Giản Bạch Du nhận lấy kịch bản thử kính của Kiêu Kiều, chậm rãi lật trang, cũng vào lúc này, đạo diễn Trang cũng gõ tay lên bàn ra ý bảo nhiếp ảnh gia tiếp tục chuẩn bị, những nữ nghệ sĩ xung quanh Kiêu Kiều như đã hết đông cứng, sôi nổi xoay đầu, giật tay nhau, tuy rằng chậm nhưng cũng rộn lên vài tiếng rì rầm, nhưng lắm bầm nhỏ như tiếng muỗi kêu, hoàn toàn khác xa tiếng cười ồn ào trước đó.

Tường Li vẫn không quay đầu đi, cô ta vẫn nhìn Giản Bạch Du, cặp mắt màu xám kia nhìn Kiêu Kiều từ trên xuống dưới, lạnh lùng như dao thái cá Nhật Bản.

“Chỗ này cô đánh dấu không đúng.” Giản Bạch Du cầm lấy bút trong tay Kiêu Kiều, nghiêm túc vẽ lên kịch bản của cô một vòng tròn “Nghiên ngẫm cẩn thận.”

Tay phải anh ta với lấy bút, lúc này Kiêu Kiều mới chú ý tới bàn tay phải chưa lộ ra của Giản Bạch Du, ngón áp út của anh ta còn đeo một cái nhẫn!

Mặt nhẫn màu hồng có dạng mái vòm, trên dùng bạch kim hoặc một kim loại quý tương tự để khảm, nhìn kĩ từ dưới lên, giống như một giọt máu lơ lửng không rơi xuống.

Đại não Kiêu Kiều nhanh chóng xoay chuyển, cô cố gắng nhớ xem hôm đó thấy Giản Bạch Du, anh ta có đeo cái nhẫn như vậy không, trái lo phải nghĩ một lúc, hình như ngón tay của anh ta không đeo mà nhí. Kiêu Kiều cảm thấy hoảng loạn, cái nhẫn tuyệt đẹp này thật có tính tượng hình, đặc biệt là khi đeo trên tay Giản Bạch Du, thật giống như một con rắn hổ mang trắng như tuyết đang đứng thẳng, màu hồng sáng kia thể hiện màu đỏ lảng lại chút ít trong mắt rắn.

Anh tay phải lấy bút, Kiêu Kiều lúc này mới chú ý tới Giản Bạch Du vẫn luôn không lộ ra tới tay phải ngón áp út thượng cư nhiên còn đeo một cái nhẫn!

“Đã hiểu chưa?” Giản Bạch Du lấy bút chỉ vào kịch bản, Kiêu Kiều dần hoàn hồn, cô không nghe thấy gì cả, nhưng cũng không dám mở miệng, chỉ dám hiện lành gật đầu, ra ý là cô đã hiểu.

Thời gian mười phút thật là nhanh, đạo diễn Trang đứng trên bục đọc trình tự thử vai, vốn dĩ dựa theo trình tự đăng kí, cô gái đầu tiên được gọi vừa định đi lên thì đã bị Tường Li tóm lại.

“Tôi đầu tiên đi.” Tường Li quay đầu cười xinh đẹp với mọi người, ngũ quan cô ta dịu dàng xinh đẹp, lúc cười rộ nên còn có chút hồn nhiên, nhưng Kiêu Kiều nhận ra, tuy là cười với mọi người nhưng mắt cô ta lại khóa chặt Giản Bạch Du.

Kiều Kiều vừa tới tổng bộ chưa bao lâu, nghệ sĩ tuyển đầu có nhiều cong vẹo thể nào cô không biết, cô cũng không biết Giản Bạch Du rất ít ra mặt, cô cho rằng anh ta cũng giống Tần Thụy Thành, rảnh rồi sẽ đến xem đoàn phim khác. Giản Bạch Du ở WAWA vẫn luôn là người chỉ nghe danh chứ không biết mặt, chưa ai từng hợp tác với anh ta, anh ta cũng không hoạt động gì, trừ bảng xếp hạng tổng ra thì khó thấy tên – nhưng Giản Bạch Du trước nay không cần tự giới thiệu, bởi vì bạn chỉ cần nhìn thấy anh ta là sẽ biết ngay.

“Lúc tôi thử vai thì cũng cần có người hợp tác một chút.” Tường Li quay mặt qua, cô ta vươn ngón tay xanh nhạt ra, từ xa chỉ vào ấn đường Giản Bạch Du. “Giản tiên bối! Tuy rằng là lần đầu tiên gặp mặt, nhưng tôi có thể làm phiền tiên bối một chút không?”

Trong nháy mắt, Kiêu Kiều cảm thấy nhiệt độ bên mình hạ thấp.

Vì cúi đầu, nên cô có thể nhìn rõ đôi bàn tay đeo nhẫn ngọc đang bất động của Giản Bạch Du, chậm rãi mở ra, từng ngón từng ngón, động tác nhẹ nhàng, giống như đang chà lau sự khiêu khích của cô gái kia đối với mình.

“Không.” Giản Bạch Du ngồi ngay ngắn trên ghế mỉm cười. “Đề nghị cô thả tay xuống.”

Tường Li không thêm đề ý bỏ tay xuống, cô giống như không biết mình làm vậy là đã đi một vòng quanh Quỷ Môn quan, ngạo mạn quay đầu bước lên hiện trường thử vai, làm ra vẻ bị từ chối, cũng làm ảnh hưởng tới bộ dáng lạnh lùng của Giản Bạch Du.

Giản Bạch Du tiếp tục cúi đầu xem kịch bản của Kiêu Kiều, tóc mái phản thái dương của anh ta rũ xuống một chút, Kiêu Kiều lúc trước có người nói anh

có huyết thống phức tạp, màu tóc của anh so với người thường có đôi chút khác biệt, không giống màu đen nhưng lại thâm trầm hơn cả màu đen.

Tường Li bắt đầu cởi quần áo.

“Tường tiểu thư.” Đạo diễn Trang bước lên 2 bước. “Chúng tôi yêu cầu diễn thử đoạn ngắn, không cần phải cởi quần áo.”

“Không liên quan.” Tường Li không thêm đề ý, cô ta cởi nội y của mình ném sang một bên, hai nhũ hoa no đủ đưa ra ngoài, đạo diễn Trang nhanh chóng nhìn về phía khác. Tường Li cười cười như muốn thị uy. “Có ngay đây.”

Cô ta hướng về phía Giản Bạch Du chậm rãi mở đùi, sau đó chậm rãi cởi quần đùi của mình xuống, toàn thân chỉ còn một cái quần lót màu đen nho nhỏ.

Không thể không thừa nhận, Tường Li đúng là điện nước đầy đủ, Kiều Kiều có thể đoán ra, cô ta hiện tại chỉ có thể là dưới 30, không hẳn là dưới 20, tướng mạo của cô ta vốn dĩ đã rất xuất chúng, hơn nữa còn trang điểm, quản lý thân hình nghiêm khắc, làn da toàn thân đều trắng nõn, thoát nhìn vô cùng mịn màng, eo thon tinh tế, lộ ra những cô gái không có thịt đu thì ngực sẽ nhỏ hơn chút, nhưng Tường Li lại có một đôi nhũ hoa trắng mịn đầy đặn.

Đoạn cô ta diễn hẳn là đoạn nữ chính múa thoát y dụ dỗ nam chính, không có một lời thoại, nhưng diễn xuất của Tường Li lại khiến người khác nảy sinh cảm giác cô ta đang nói chuyện, dùng tứ chi, dùng động tác, dùng toàn thân, từng thớ thịt, cô ta coi Giản Bạch Du như bia của mình, dùng thủ đoạn cả người quyến rũ anh ta.

Kiều Kiều nghĩ thầm, đoạn này cô ta diễn thực sự không tồi.

Nhưng Giản Bạch Du vẫn không hề ngẩng đầu lên.

Tường Li không vừa lòng với phản ứng của anh ta, cô ta quyết định tăng liều, vừa xoa hai bên vú của mình vừa nhẹ giọng rên rỉ, điện nước đầy đủ, rên rỉ cũng cố tính kéo dài, Kiều Kiều đề ý nhiều nhân viên hiện trường là nam đứng chung quanh đã thay đổi đáng ngời.

Lần này Giản Bạch Du thực sự ngẩng đầu nhìn chăm chú Tường Li một hai giây, nhưng sau đó cũng nhìn đi chỗ khác. Tình huống này khiến Kiều Kiều nhớ tới một câu: “Khi người nhìn vực sâu, vực sâu cũng đang nhìn người.”

Tường Li đương nhiên là thấy Giản Bạch Du chăm chú nhìn cô ta, cô ta dùng một hai giây ngắn ngủi kia đem bộ dạng mỹ lệ động lòng người nhát ra, căng mũi chân lên, rồi hơi duỗi vòng eo ra phía sau, cười nhu hòa như nước. Cuối cùng, cô ta như người thắng cuộc kết thúc phần diễn thử của chính mình, mặc quần áo đi xuống.

Đạo diễn Trang đi lên, hỏi xem người tiếp theo là ai, kết quả nữ nghệ sĩ tiếp theo vội vàng xua xua tay, ý bảo mình không lên.

Bỏ qua vài người liên tiếp, sau đó mới có một cô gái vóc cao đi lên, cô ấy cũng quy củ diễn một đoạn tâm lý, cuối cùng vẫn xuống. Sau đó có mấy nữ nghệ sĩ khác lục tục đi lên.

“Đừng rồi, có chuyện quên nói cho cô nghe.” Giản Bạch Du bỗng nhiên nghiêng đầu nhỏ giọng nói với Kiều Kiều. “Trình Tu đã trở lại, chiều nay cậu ta pha cà phê mang tới cho tôi, cô muốn uống không?”

Kiều Kiều không biết Giản Bạch Du hỏi như vậy là có ý gì, đành phải nhấp nhấp môi, hàm hàm hồ hồ lên tiếng.

“Tôi thực sự rất thích uống cà phê của cậu ta.” Giản Bạch Du thông thả ung dung mà mở miệng, “Mười năm vẫn là một hương vị, chỉ biến đổi mỗi một lần tôi đưa cậu ta rời khỏi Châu Âu——”

Anh ta dùng một chút rồi cười như không cười nhìn Kiều Kiều: “Hiện tại lại thay đổi.”

Kiều Kiều bỗng nhiên hiểu ra.

Giản Bạch Du không hỏi cô nữa, anh ta xoay người về phía đài thử vai, diễn viên từng bước từng bước đi xuống, lại có người từng bước từng bước đi lên, cũng vì sự náo loạn của Tường Li, mà vốn dĩ ba mươi người cuối cùng cũng chỉ lên mười mấy, Kiều Kiều vốn dĩ cũng không định đi, nhưng Giản Bạch Du kéo cô đứng lên.

“Giản tiên sinh?” Kiều Kiều có chút sợ hãi, tay cô bị Giản Bạch Du nắm, tay Giản Bạch Du rất lạnh, cái nhìn trên tay anh ta còn chèn đốt ngón tay Kiều Kiều đau đớn.

“Thử xem đi.” Giản Bạch Du cúi người bên tai Kiều Kiều nhẹ nhàng nói. “Kiều Kiều, cô biết tôi là một người yêu cầu rất cao với hương vị.”

Chào các bạn, mình là Mạn, editor mới của Liên Minh cũng như của bộ AV, giờ mình sẽ là editor đầu cả bộ này, mong các bạn đầy mông thật nhiều <3

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Thử vai (3)

Edit: Mạn + Su

Beta: Su

Kiều Kiều hoàn toàn không biết nên làm thế nào, cô không dám phản kháng, cũng không dám giãy giụa, càng không rõ nguyên nhân Giản Bạch Du một hai bất minh diễn thử cho bằng được là gì, cô có thể cảm giác được mồ hôi lạnh túa ra trên lưng, lạnh rồi lại lạnh, từng hồi từng hồi, cô gần không được.

Đạo diễn Trang nhìn sắc mặt cô không được tốt lắm, ông rất quan tâm, nhỏ giọng hỏi: “Cô không sao chứ?”

“Tôi không sao...” Kiều Kiều miễn cưỡng cười nhẹ, sau đó ra ý bảo nhân viên công vụ, cô có thể bắt đầu rồi.

Cô đứng giữa hiện trường thử vai, phía dưới có mấy chục khuôn mặt đều mơ hồ không nhìn rõ, chỉ có Giản Bạch Du, anh đã tháo kính râm xuống, đôi mắt xanh lạnh lùng nhìn về phía cô.

Tường Li đứng lên, cô ta lợi dụng chào hỏi mọi người, ra về tùy ý mà ngồi xuống vị trí trước đó của Kiều Kiều, cô ta quay đầu nhìn Giản Bạch Du, nở một nụ cười ngọt ngào với anh ta.

Giản Bạch Du nhìn Tường Li, khóe miệng cũng nhẹ nhàng cong lên đôi chút.

“Nội dung diễn thử của tôi là màn thứ 17, nữ chính yêu nam chính nhưng lại bị bắt phải giết anh ta, diễn nội tâm...”

Kiều Kiều diễn với không khí, tuy nói đa số các buổi thử vai đều sẽ sắp xếp một người cùng diễn, nhưng hôm nay, ở đây không chuẩn bị một người như vậy, bạn diễn của cô chính là một bóng dáng hư ảo, cô, vì nhiệm vụ mà được sắp xếp đến bên cạnh người đàn ông này. Cô dần dần yêu hấn nhưng đến cuối cùng lại bị ép giết hấn.

“Thực sự, có nhiều chuyện ta chưa từng nói với chàng ----- chàng giận ta ư?” Kiều Kiều vừa nói thoại vừa rơi nước mắt, cô không rơi nước mắt vì câu chuyện này, cũng không phải do diễn quá nhập tâm, đơn giản là do cô cảm thấy sợ hãi, cảm thấy hiện tại, thứ cô dấn lên không phải sàn thử vai, mà là đoạn đầu dài (nơi xử tử), đạo phủ ngồi im lặng giữa đám người, xem xét biểu hiện và thần thái của cô, anh có một tiêu chuẩn riêng, một tiêu chuẩn không công khai, Kiều Kiều cũng chỉ có thể suy đoán, nghiền ngẫm, cẩn thận để phòng để tránh giẫm phải ranh giới của đối phương.

Lúc trước cô không nghĩ mình lại có nhiều nước mắt tới vậy, quả thực giống như không cần cái gì kích thích cũng có thể lách tách rơi xuống, nói chung là Giản Bạch Du thực sự đã cho cảm nhận được sự sợ hãi tới cực độ, Kiều Kiều nhớ lại cái nhẵn đỏ tươi của anh ta, thậm chí, cô còn cảm thấy màu đỏ của cái nhẵn kia chính là do máu cô nhuộm thành.

Giản Bạch Du vẫn luôn ngẩng đầu nhìn Kiều Kiều, anh ta xem rất nghiêm túc.

Mãi tới khi diễn thử kết thúc, Kiều Kiều cũng không ngưng nước mắt, đạo diễn Trang không đành lòng, còn chạy qua đưa cho cô một bao giấy, dường như đang hiểu rõ mà vỗ vai Kiều Kiều: “Cô diễn rất khá, nhiều diễn viên sau khi diễn quá nhập tâm đều sẽ như vậy, trở về ngủ một giấc, sẽ nhanh chóng hồi phục lại thôi.”

Tôi đang diễn phá kịch bản đó!

Kiều Kiều thút thít thút thút vang một tiếng, bên dưới đột ngột có tiếng vỗ tay, Kiều Kiều đi xuống xem, Tường Li vậy mà lại vỗ tay cho cô.

Nhưng cô ta không nhìn Kiều Kiều mà ngược lại vẫn cứ quay đầu nhìn Giản Bạch Du, giống như rất hài lòng với điểm nhìn hiện tại của mình, cô ta vỗ tay rất vang, âm thanh thanh thúy vọng khắp địa sảnh thử vai.

“Diễn rất khá, đúng không, anh Giản?” Tường Li chậm rãi lia mắt về phía Giản Bạch Du. “Vành mắt tôi cũng đỏ hết cả, mũi cũng nghẹt rồi.”

“Đúng là không tồi.”

“Oa, chiếc nhẫn thật là đẹp.” Tường Li nhìn thấy nhẫn kim cương màu đỏ mà Giản Bạch Du đeo ở tay phải, nhìn không được kinh ngạc cảm thán một tiếng, phụ nữ trước nay đều bị những đồ vật lấp lánh lóe sáng hấp dẫn, cô ta vừa giả vờ ngắm nhìn, vừa cố tình để lộ khe ngực sâu như ẩn như hiện của mình.

“Thích nó sao?” Giản Bạch Du xoay bàn tay một cái, tháo nhẫn ra, nhẹ nhàng đặt trong lòng bàn tay Tường Li. “Tặng cho cô.”

Chung quanh phát ra tiếng cảm thán đầy kinh ngạc, Tường Li cũng khiếp sợ nói không ra lời, nhưng ngay sau đó đã bị niềm vui sướng to lớn kia chôn lấp, cô ta nhìn ra bốn phía, lại nhìn Kiều Kiều vừa đi xuống, trong ánh mắt không giấu nổi sự đắc ý và kiêu ngạo, cô ta cực kì khoa trương mà đeo lên tay trái của mình, vì vòng nhẫn hơn lớn, nên phải dựng thẳng ngón tay mới đảm bảo cái nhẫn không rớt xuống.

Tay nghề mài dũa hoàn mỹ, đảm bảo mỗi một tia sáng chiếu vào đều được chiết xạ ra xung quanh, giọt nước hồng xinh đẹp, điểm giữa vòng nhẫn bằng bạc trắng, bị bốn cái trụ nhỏ bằng bạc giữ lấy, mỹ lệ, trong sáng.

“Trời ơi, anh Giản!” Giọng Tường Li mềm như bông “Cái này... Cái này quá quý giá...”

“Không sao.” Giản Bạch Du đứng lên, anh ta sửa sang lại cổ áo, dịu dàng nói. “Cô thích là được.”

Anh ta nhìn thoáng qua Kiều Kiều, sau đó xoay người đi ra ngoài.

“Anh Giản!” Tường Li nũng nịu gọi Giản Bạch Du. “Tôi ở khu biệt thự Tiểu Đàn trong trung tâm thành phố, nhà số 243.”

Bước chân hơi dừng lại, anh ta giống như đang cười: “Tôi sẽ tới tìm cô.”

Cửa hiện trường thử vai lại đóng lại, các nữ nghệ sĩ lập tức nổi lên sóng gió.

Tường Li không còn nghi ngờ gì nữa, trở thành tiêu điểm cho mọi người, bởi cô ta vốn không thể đeo được cái nhẫn kia nhưng vẫn buống bình giữ nó trên ngón tay, cô ta rất kiêu ngạo, chiều nay, chính cô ta, chính Tường Li đã kiên cường khắc phục khó khăn chiều nay một cách mỹ mãn, ngay cả Giản Bạch Du đó, không phải cũng thành tù binh của cô ta sao.

Cứ cho là ban đầu anh ta ngồi cạnh một nữ diễn viên không tên tuổi... Ở tuyến 18 tên Kiều Kiều thì phải, nhưng cuối cùng, đề tâm nhất không phải cô ta sai? Huống hồ anh ta còn không chớp mắt mà tặng mình món quà lớn như thế --- phạm là những viên kim cương trứ danh, có cái nào không đắt tới mức vô giá? 3 cara trở nên là được cất trữ, 5 cara trở nên là có tên mình sở hữu, viên này, phải đến 7, 8 cara.

Chung quanh, các nữ nghệ sĩ khác đều oán hận cắn răng, nghĩ thầm nếu chỉ lộ ngực, lớn mật một chút là có thể có một chiếc nhẫn kim cương như vậy, thì bản thân mình sẽ nhào thẳng lên, chỉ trách bị lời đồn ảnh hưởng, họ đều nói Giản Bạch Du là nhân vật nguy hiểm, nhưng hôm nay xem ra chỉ là một người đàn ông ôn hòa nho nhã.

“Kiều Kiều?” Tường Li cười hi hi nhìn về phía Kiều Kiều, cô ta nghiêm nhiên biến mình trở thành vật sở hữu của Giản Bạch Du, cô ta giờ chiếc nhẫn trên tay về phía Kiều Kiều, về mặt thân thiện mà nói. “Hôm nay thật ngại quá, em cũng không nên trách chị.”

Vài người nhìn về phía Kiều Kiều, ánh mắt đều ít nhiều mang theo chút thương hại cùng tiếc nuối. Với các cô ấy, bị Tường Li chặn ngang một chân đoạt đi kim chủ có thể nói Kiều Kiều rất đáng thương.

Kiều Kiều thật vất vả mới ngừng khóc, cô ngồi lê loi trên ghế, nhìn Tường Li sung to thương lớn cũng không có phản ứng gì.

Nói thật, hiện tại cô rất muốn thấp hươu cho Tường Li.

“Đừng nói vậy, cô Tường, tôi cũng là lần đầu tiên nhìn thấy ‘đệ nhất tổng băng’, thật là danh bất hư truyền...” Nữ nghệ sĩ tóc ngắn vỗ vỗ ngực. “Đại nào tôi có khoảng trống rỗng tới ba mươi phút, người khác nói chuyện với tôi, tôi cũng không nhớ gì cả.”

“Xác thật anh Giản lớn lên quá đẹp... Sao lại có một con người đẹp đến cái loại trình độ đó đâu?”

“Nhưng kỳ thật, tôi cứ cảm thấy anh... Anh Giản đẹp đến có chút đáng sợ ——” Một nữ sinh mặt múp nhỏ giọng nói. “Tôi vừa nhìn trong chốc lát thì liền cảm thấy sau sống lưng lạnh cả người a...”

Thực tốt, cô gái, cuối cùng thì cô cũng xuyên thấu qua bề ngoài của anh ta để nhìn vào một chút bản chất ở bên trong...

Kiều Kiều âm thầm suy nghĩ ở trong lòng.

“Chân thành cảm ơn mọi người đã đến đây tham dự buổi thử vai ngày hôm nay.” Đạo diễn Trang đứng ở trên đài một lần nữa cầm lấy microphone. “Tổ đạo diễn chúng tôi sẽ thảo luận quyết định thành tích diễn thử của mọi người rồi chọn ra người ưu tú nhất trúng tuyển, giờ thì mời mọi người trở về nhà chờ thông báo. Muộn nhất là cuối tuần này chắc chắn sẽ gọi điện thoại cho mọi người —— Nga, mong mọi người kiểm tra lại một chút xem số điện thoại ghi trên phiếu có chính xác hay không, chúng tôi muốn bảo đảm có thể liên hệ với các cô.”

“Tuyên bố thắng thi chẳng phải xong rồi sao!” Tường Li không đồng ý ngồi ở trên ghế. Cô ta tự cắn móng tay của mình. “Dù sao thì rốt cuộc ai là người trúng tuyển, tôi tin chắc trong lòng hơn phân nửa người ở đây cũng đều hiểu rõ.”

Cô nói xong rồi nhìn thoáng qua mấy người ở phía sau, mấy nữ nghệ sĩ khác đều phối hợp mà cười rộ lên.

Trải qua sự việc vừa rồi, người sáng suốt đều nhìn ra được hiện tại ai đang là người nước lên thì thuyền lên. Cho dù không phải có ý muốn đi nịnh bợ, nhưng lúc này để lộ ra một chút tín hiệu ‘thuận theo’ thì luôn là có lợi mà không có hại.

Kiều Kiều vừa nghe có thể rời đi thì liền thu thập đồ của mình xong sục sục bước ra ngoài thực nhanh.

Cô không dám về nhà của Trình Tu. Kiều Kiều cũng cần một khoảng thời gian để sắp xếp lại ý nghĩ. Cô liền bấm thang máy xuống lầu một, đại sảnh tổng bộ của WAWA vẫn cứ đầy người đến người đi, Kiều Kiều chọn một cái ghế mây không người ngồi trong khu nghỉ ngơi uống nước trà rồi ngồi xuống, sau đó mặt mày xoa xoa mặt của mình.

Cô tự nhận tuy rằng bản thân không thông minh, nhưng đối với tín hiệu nguy hiểm thì vẫn có tính cảnh giác thực tốt. Kiều Kiều nhớ lại số lượng vài lần đối thoại không nhiều lắm giữa cô và Giản Bạch Du. Khi đó, Giản Bạch Du đối với Kiều Kiều còn tính là ôn hòa lễ phép, chưa từng có thêm nhiều cảm xúc ở bên trong, không thân thiện cũng không lạnh nhạt. Anh chỉ coi Kiều Kiều như một người rêu rĩa và coi cô như là một người qua đường có thể có cũng có thể không, thậm chí còn bởi vì cô ở tạm nhà Trình Tu mà có phần một ít lực chú ý cho cô —— Đương nhiên, cũng chỉ là một chút.

Nhưng hôm nay, Giản Bạch Du xác thật là muốn làm chút gì đó, nhưng không biết vì nguyên nhân gì, anh cuối cùng vẫn thu tay lại.

Chẳng lẽ thật đúng là bởi vì Trình Tu?

Kiều Kiều cảm thấy chuyện này cũng quá khó tưởng tượng, chỉ bởi vì hương vị cà phê vẫn thường uống không đúng mà liền phải hành hạ cấp dưới của mình đến như vậy... Đây là logic của người bình thường sao? Hơn nữa, sao Giản Bạch Du biết hương vị cà phê thay đổi có liên quan đến cô? Nói không chừng thì là Trình Tu gần đây tâm tình không tốt đâu? Mỗi ngày đều giam mình ở trong phòng, bỗng nhiên bị bệnh trầm cảm mà cũng không thấy kỳ quái sao ——

“Mà khoan đã...” Kiêu Kiều nhỏ giọng nói với bản thân. “Không cần suy nghĩ là do nguyên nhân nào gây ra, hiện tại cần biện pháp giải quyết mới là tốt nhất!”

Nhưng cô xác thật không đoán được tính tình của Giản Bạch Du a...

Kiều Kiều hiện tại một cái đầu nhưng suy nghĩ 2 vấn đề, mắt thấy đã sắp đến thời gian tan tã của WAWA, cô nghĩ nếu không thì dứt khoát đi ra ngoài dạo một chút, hoặc là có thể thuận tiện đi đăng ký ở Cục cảnh sát... Nếu trong tương lai cô xảy ra chuyện gì bất trắc thì cũng để lại cho cảnh sát vài manh mối để điều tra...

Nhưng cho dù cô có viết tên gọi của người bị tình nghi là Giản Bạch Du đi nữa thì cũng có thể thay đổi được gì khác đâu? Hệ thống tư pháp sẽ có tác dụng đối với người như vậy sao?

Hoặc là nói Giản Bạch Du sẽ để ý sao?

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Kỳ sĩ thổ

Edit: Mạn

Beta: Su

Kiều Kiều đi lang thang không mục đích trên phố.

Lúc này mặt trời đã ngả về phía Tây, từ kính trong suốt bên đường đều đã được bật đèn, Kiêu Kiều vừa nhìn vừa đi giữa đám người. Cô nhớ tới buổi hoàng hôn không lâu trước kia, mình cũng đi trên con đường này, cửa hàng chung quanh rực rỡ muôn màu, ánh đèn xe vàng chiếu qua chiếu lại, bóng bay đủ loại màu sắc đọng lại cùng với những lá cờ treo trên bảng hiệu cửa hàng... Cô khi đó tuy gặp phải vấn đề nhỏ về tài chính, nhưng nhìn chung vẫn rất hăng hái, chụp xong một bộ phim có cốt truyện, kết thúc những cảnh quay tình ái vui vẻ với Tần Thụy Thành, cùng lúc đó gặp được anh Thổ thân bí kia.

Thực ra Kiêu Kiều rất tò mò về thân phận của anh Thổ, cô không phải loại người không tìm không phôi, chẳng qua là cô muốn cất giấu những chuyện này ở trong lòng không nói ra thôi, chứ mỗi lúc đêm khuya cũng trộm cắn móng tay suy nghĩ xem người đó là ai, bởi vì xấu chuôi lần gặp mặt khó hiểu đầu tiên mà nói, anh Thổ không hề có ác ý với cô, hơn nữa, cô cảm thấy anh ta khá quen.

Dù sao cũng không có chỗ nào đi, chỉ bằng... quay lại cửa hàng đó cũng tốt.

Nghĩ vậy, chân cô cũng đổi hướng, đi ngược con đường vừa rồi, thực sự, với tính cách ngày thường của Kiêu Kiều, cô không dám tùy tiện về một mình, nhưng không biết vì sao, sau khi trải qua chuyện buổi chiều với Giản Bạch Du, Kiêu Kiều liền hiểu ra một đạo lý, dù sao thì cuộc sống cũng rất khó đoán, không biết được ngày mai có điều gì ngoài ý muốn xảy tới mình, nên chuyện muốn làm phải mau làm, như vậy lúc chết, nhớ lại cũng không mang quá nhiều điều tiếc nuối.

Hiện giờ, cô muốn biết anh Thổ kia là ai.

Kiều Kiều đi vòng quanh trung tâm thành phố phồn hoa, vất vả nửa ngày trời mới tìm được cửa hàng đó, cửa hàng vẫn đang mở cửa, trên cửa treo những bóng đèn rực rỡ màu sắc, nhưng vì mặt tiền của nó rất nhỏ, không có mấy người, nên toàn bộ thành phố đều không chú ý tới nó, vì thế, khi nhìn những bóng đèn vẫn còn lóe, thoạt nhìn có chút vắng vẻ đơn độc.

Kiều Kiều hít sâu một hơi, cô nhẹ nhàng đẩy cửa bước vào, chuông cửa kêu ding ding.

“Xin hỏi, trong tiệm có người không?” Kiêu Kiều nhẹ nhàng khép cửa lại.

Trong tiệm vẫn không một bóng người, giá để đồ vật cũng không có bảng hiệu, kệ chocolate, giấy nhựa đóng gói lấp lánh, trên mặt đất toàn là cỏ lông

mềm.

Kiều Kiều ôm một con thỏ lớn từ trên mặt đất vào ngực, cô nhẹ nhàng bước vào phía trong “Ông chủ có ở đây không?”

Trong tiệm không có người trả lời, Kiều Kiều nhún vai, nghĩ thầm như vậy cũng không tốt lắm, có người lấy đồ trong tiệm họ cũng không biết.

Ngày hôm đó Kiều Kiều cũng ngồi trên bộ bàn ghế gỗ này, cô duỗi tay sờ mặt bàn, phát hiện bề mặt rất sạch sẽ, hẳn là có người thường xuyên lau chùi. Kiều Kiều đứng tại chỗ nhìn quanh một vòng, phát hiện mặt nạ của anh Thỏ còn treo trên tường.

“Mặt nạ còn ở đây mà...” Kiều Kiều nhón chân lấy mặt nạ xuống, “Không biết chủ nhân đi đâu rồi.”

Kiều Kiều cúi đầu nhìn chằm chằm mặt nạ trong tay một chốc, lông thỏ trắng xù xù, râu xuống hai bên lỗ tai dài, bên cạnh có lỗ, có thể dùng hai dải lụa màu trắng cố định lên mặt. Cô vô cùng thích thú, thừa dịp chung quanh không có người lấy mặt nạ ra đeo vào mặt mình.

Kích cỡ của mặt nạ vẫn hơi to sơ với mặt Kiều Kiều, mắt không chớp được, sau khi mang lên, Kiều Kiều như người mù dờ, chỉ có thể miễn cưỡng nhìn thấy vài tia sáng lọt qua.

Cô đang muốn lấy điện thoại tự sướng một tấm xem hiệu quả như nài, đã bị một đôi tay từ đằng sau, đột ngột ôm vào lồng ngực.

“A” Kiều Kiều kinh hoàng sợ hãi muốn trốn, nhưng bị cánh tay đối phương khóa chặt tới mức không thể động đậy, thêm vào đó, tầm nhìn của cô cũng bị cản trở, Kiều Kiều bị đối phương ôm tới không thể động đậy, cô đang tưởng rằng mình gặp biến thái lưu manh, đành phải dùng hai chân là thứ duy nhất còn có thể hoạt động đá mạnh.

Nhưng đối phương cao hơn cô rất nhiều, ôm Kiều Kiều chân không chạm đất, cô làm gì cũng không thể tác động đến đối phương, cũng đành âm thầm chịu đựng, không nghĩ hồi lâu sau mà đối phương cũng không có hành vi tiến thêm.

“A, là anh sao?” Kiều Kiều bỗng nhiên nhớ ra. “Anh thỏ?”

Cánh tay người đó dần buông lỏng, nhẹ nhàng thả cô xuống đất, xem như cam chịu.

Không biết vì sao, giờ cô lại cảm thấy anh Thỏ không hề mờ mịt nói chuyện này thật sự rất đáng yêu, tuy rằng anh ta không nói lời nào, cũng chưa từng cho Kiều Kiều thấy mặt mình, nhưng anh ta đối với Kiều Kiều dường như không hề có ác ý.

Kiều Kiều hiện giờ lại cảm thấy, không có ác ý là chuyện vô cùng đáng yêu!

“Tôi đang đeo mặt nạ của anh!” Kiều Kiều vừa rơi xuống đất thì liền chỉ chỉ cái mặt nạ mình đang đeo rồi nói. “Nhưng giờ tôi vẫn không thể nhìn thấy mặt anh.”

Đối phương nhẹ nhàng cười một tiếng, sau đó tay Kiều Kiều để cô ngồi bên mép bàn, Kiều Kiều khó khăn lắm mới sờ được ghế, lúc ngồi xuống lại thiếu chút nữa đâm vào bàn.

“Anh còn muốn ăn cà rốt sao? Nhưng... giờ tôi đang đeo mặt nạ nên không ăn gì được.”

“À, nhưng cũng có thể làm thế này.” Kiều Kiều đẩy mặt nạ ra, sau đó nhắm chặt hai mắt lại cho đối phương xem. “Thế này này, tôi tuyệt đối sẽ không nhìn lên anh.”

Thực ra cô rất muốn nhìn lên.

Cơ hội trời ban sao có thể bỏ qua! Kiều Kiều lúc trước còn nghĩ mãi làm thế nào để ‘ngoài ý muốn’ cướp được mặt nạ của đối phương, không ngờ lần này mặt nạ của anh Thỏ lại ở trong tay cô, thiên thời địa lợi nhân hòa!

Đôi tay Kiều Kiều nâng má chống ở trên bàn, sau đó vô cùng nhỏ mọn mà mở tròng mắt.

Nhưng chưa nhìn được cái gì, đối phương đã biết trước duỗi tay bưng kín mắt cô.

“Tôi chưa nhìn thấy gì cả.” Kiều Kiều giơ tay lên. “Tôi thề.”

Cô còn đang muốn giải thích, lại đột ngột cảm thấy môi mình hơi nóng lên, một đôi môi khác đè xuống, nhẹ nhàng hôn lên môi cô.

Không phải Tần Thụy Thành, không phải Tống Kỳ Ngôn, không phải Chu Viễn Xuyên, không phải những đôi môi mà Kiều Kiều từng hôn.

Mùi thuốc lá, anh hút thuốc.

Mùi Cologne, giá cả xa xỉ.

Hôn sâu... hôn sâu rất tuyệt...

Kiều Kiều vốn muốn lùi về sau, nhưng cuối cùng, cô vẫn không lùi.

Người đàn ông hôn môi Kiều Kiều đại khái mất mười giây, sau đó lại vô thanh vô tức mà lui, Kiều Kiều cảm giác được tay anh ta vuốt ve mặt cô, đốt ngón tay người đàn ông có một tầng chai hơi mỏng, cô không phân biệt được là vì sao, cầm bút lâu năm? Tình thông nhạc cụ?

“Tôi đoán không ra anh là ai.” Kiều Kiều nhỏ giọng nói. “Vì sao không thể nói cho tôi biết?”

Đối phương vẫn cứ chậm rãi vuốt ve mặt cô, dần dần cái tay kia cũng rời đi, Kiều Kiều ghé trên gối thật lâu, chờ tới lúc cô nhớ ra, muốn bỏ mặt nạ xuống, trong tiệm đã không có một bóng người.

Alice dạo chơi tiên cảnh gặp được kia con thỏ, nghe nói sau này nó trở thành kỹ sư tâm phúc của nữ vương.

@@@

Tuy rằng Kiều Kiều đã ở bên ngoài đi rất lâu, nhưng cô vẫn phải trở về.

Trước khi đi thử vai cô cũng không nghĩ sẽ xảy ra chuyện như vậy, tiền mang không nhiều, thẻ ngân hàng kẹp trong vali. Cô chỉ có thể dùng 10 đồng mua mấy cái bánh bao cho no bụng, sau đó không xu dính túi.

Cô ù rũ cụp đuôi trở về, dọc theo đường đi đều ở cầu nguyện Trình Tu đừng ở nhà, cô nhanh chóng thu thập đồ vật rồi đi, đi tìm Tống Kỳ Ngôn, sống cùng anh ta, cũng tốt hơn tình huống con dao kề cổ không biết lúc nào chém xuống như vậy.

Đáng tiếc trời không chiều lòng người, cô đang chuẩn bị nhập mật mã vào cửa, cửa đã mở từ bên trong.

“Vừa đúng lúc quá, anh Trình.” Kiều Kiều nhìn Trình Tu đứng ở cửa cười khan hai tiếng. “Tôi đang định nhập mật mã.”

Trình Tu dường như cũng không nghĩ Kiều Kiều đang đứng ở cửa, trong tay anh ta còn cầm một túi rác, hẳn là đang muốn đi vứt, nghe Kiều Kiều nói nói xong thì không hề phản ứng, chỉ gật gật đầu xem như đã biết, sau đó nghiêng người để Kiều Kiều vào nhà, mình bỏ ra ngoài.

Kiều Kiều chậm rãi đi đến sofa phòng khách ngồi xuống, trong lòng cô cảm thấy không thể tin được, từ biểu cảm của Trình Tu, anh ta dường như còn không biết Giản Bạch Du đã đi tìm mình.

Cho nên Giản Bạch Du định vô thanh vô thức biến mất khỏi thế giới này sao?

Kiều Kiều càng nghĩ càng cảm thấy rét trong lòng, cô cần phải tự cứu, nếu Trình Tu không biết Giản Bạch Du đã đi tìm mình, như vậy chắc chắn anh ta cũng không biết hương vị cà phê của mình thay đổi, nếu Kiều Kiều không thể làm hương vị cà phê kia trở về, chẳng phải là về sau mỗi lần Giản Bạch Du uống cà phê đều sẽ nhớ tới cô một lần?

Trời ơi... Trên đời này không còn chuyện gì đáng sợ hơn được nữa!

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Tranh vai chính

Edit: Mạn

Vài ngày tiếp theo, Kiều Kiều hôm nào cũng bóng gió ám chỉ với Trình Tu rằng sửa đậu nành tốt hơn cà phê nhiều, còn tốt bụng viết cách sử dụng máy xay đậu nành dán trước máy.

Cô hi vọng Trình Tu sẽ xem qua một lần, đáng tiếc mọi chuyện không như thế nào, sau khi Trình Tu trở về, không hiểu sao không xuống bếp.

Anh ta ngày một trầm lặng ít nói, buổi sáng chạy bộ như thường nhật cũng không đi, ban đầu, Kiều Kiều còn cho rằng tâm trạng anh ta không được tốt, cho tới một ngày nọ cô thấy băng gạc dính máu còn có chỉ khâu vết thương trong thùng rác cạnh bồn rửa tay.

Trình Tu bị thương?!

Lòng Kiều Kiều lập tức lo lắng, cô đi ra ngoài, thăm dò về phía phòng khách.

Trình Tu im lặng nửa người dựa vào ghế sofa nhắm mắt dưỡng thần, nửa người trên của anh ta chỉ mặc một chiếc áo thun, miếng vải băng trên cơ bắp cuộn chặt cứng trên người, nhìn qua, cả người giống một con báo Châu Mỹ đang nghỉ ngơi, khiến người ta sợ hãi nhưng lại không tự chủ được mà muốn đến gần.

Vài phút trước, anh ta còn rất thoải mái giúp Kiều Kiều xách túi vali nặng trĩu sang phòng khác, nếu không phải cô thấy được chỗ băng gạc chưa kịp xử

lí kia, cô vẫn còn chưa ý thức được chủ nhà đang bị thương rất nặng.

Vì sao lại muốn Trình Tu làm những chuyện nguy hiểm như vậy?

Kiều Kiều thực sự cảm thấy rất khó hiểu, chẳng lẽ đối với Giản Bạch Du, Trình Tu chỉ là một vệ sĩ thôi sao? Theo lời Giản Bạch Du nói, Trình Tu theo hẳn ta đã mười mấy năm, hai người ở bên nhau từ khi còn rất nhỏ, nhưng dù có như vậy Giản Bạch Du cũng chưa từng cho Trình Tu cái gọi là công bằng... Là đối đãi giữa bạn bè sao? Biến anh ta thành cây đao của mình? Hay một khẩu súng? Cũng máu lạnh và kì lạ quá đi.

Kiều Kiều biết Trình Tu là người mặt lạnh tim nóng, tuy rằng hai người không nói chuyện nhiều, nhưng cũng ở dưới cùng một mái nhà cũng hơn tuần rồi. Liên ở vài phút trước, trên mặt anh vẫn rất là thoải mái mà giúp đỡ Kiêu Kiều, cô có thể hiểu tính tình của Trình Tu chút chút, đồ vật của anh ta vô cùng ít, sinh hoạt cũng mộc mạc tới mức thanh bản, đôi khi nhúu mày có thể khiến người khác sợ hãi, nhưng thực ra, chỉ là do anh ta hơi thiếu kiên nhẫn với việc sinh hoạt thường ngày, Kiêu Kiều cẩn thận một chút sẽ không khiến anh ta phiền lòng. Trình Tu không thể hiện cảm xúc quá nhiều với Kiêu Kiều, nhưng việc có thể anh ta sẽ giúp cô cho nhanh.

Trình Tu sống nhiều năm trong quân ngũ, có những vết thương không thể nào xóa đi, anh ta hy vọng những thứ mình sở hữu đều đơn giản dễ hiểu, hữu hiệu như súng ống, bốp có liền nhả đạn, đạn ra là khắc chết kẻ thù, nó thuộc về phạm trù xử lí tình huống của quân nhân.

Kiều Kiều ngồi xồm xuống, lau vết máu dính trên thùng rác, sau đó lại lua chút máu chảy linh tinh trên gạch nhà tắm, cô không nghĩ tới chuyện để Trình Tu phát hiện ra, cô cũng cho rằng Trình Tu không muốn cô phát hiện ra.

Đạo diễn Trang nhanh chóng gọi điện thoại cho Kiêu Kiều, chúc mừng cô đã được lựa chọn, trở thành nữ chủ bộ điệp chiến tân kịch “Liên Hoàn”. Tuy rằng đây là chuyện vui lớn với Kiêu Kiều, rất có thể từ đây cô sẽ nghênh đón một làn gió xuân mới trong sự nghiệp, nhưng không hiểu tại sao Kiêu Kiều không vui lắm, cô liên tục tự hỏi nguyên nhân mình được chọn, áp chế cảm giác lo lắng trong lòng.

Bởi vì bộ phim này lại đổi nữ chủ một lần nữa, cho nên yêu cầu cả đoàn phim đều phải cấp tốc vượt tiến độ, không chỉ muốn chụp hết những cảnh quay còn thiếu, còn phải quay lại hết những cảnh phim trước đó của Trương Li, nhân vật lực đều hao phí vô cùng lớn, Kiêu Kiều không có thời gian làm quen với kịch bản, đạo diễn vừa cúp máy, cô đã nhanh chóng dọn dẹp rồi chạy tới studio ở tầng 29 chuẩn bị quay.

“Cô là Kiêu Kiều?” Thang máy vừa mở cửa, một nữ nhân viên đeo thẻ công tác còn rất trẻ chạy vội lại đón, không nói 2 lời vội vàng đẩy Kiêu Kiều vào trong, ấn mạnh cô vào một vị trí không người ngồi trong phòng hóa trang, ấn tiếp cho cô một xấp giấy, rồi chạy đi mất.

Kiều Kiều vừa cúi đầu, hóa ra là kịch bản mới... đoàn phim đã vội tới mức này sao.

“Cô ngồi sai vị trí rồi, cô gái.”

Kiều Kiều quay đầu, một người đàn ông trẻ đang tự mình nhìn gương chỉnh tóc lên tiếng, anh ta dùng cái cằm nhọn hết vào ghế Kiêu Kiều đang ngồi: “Đó là ghế của Trương Li.”

Sao lại là Trương Li.

“Cô ấy rời khỏi đoàn phim rồi, không phải sao?” Kiêu Kiều khách khí hỏi.

“Ai nói cô ấy rời khỏi?” Người đàn ông bơm silicon vào cằm này sừng sốt, sau đó anh ta đánh giá Kiêu Kiều một lượt từ trên xuống dưới, cau mày hỏi, “Cô là ai? Sao tôi chưa từng thấy cô?”

“A, tôi tên Kiêu Kiều, là nữ chủ mới của “Liên Hoàn”, đạo diễn Trang vừa mới gọi cho tôi hôm nay.” Kiêu Kiều cho rằng mình mới đến, mỗi người ở nơi này đều là đồng sự của mình, cho nên muốn giải thích một chút, không ngờ mới nói tới đó đã bị đối phương cắt ngang một cách thô bạo.

“Hừ, không cần nói nữa.” Người đàn ông tiêm cằm như đang giận dữ thật sự, anh ta ném bình xịt tóc xuống “Tôi tự mình đi hỏi, còn nữa...” Anh ta đuổi tay chỉ đồ trang điểm trên bàn. “Những thứ này của tôi, đây là của Trương Li, đều rất đắt, cô đừng có động vào.”

Nói xong anh ta ‘rầm rầm’ đóng cửa phòng hóa trang rồi tời đi.

Từ từ đã, sao anh cứ phải cương điệu nó rất đắt, có ý gì! Tôi nhìn rất nghèo sao.

“Cô là nữ chính mới tới?” Bên kia phòng Hóa trang còn có một cô gái trẻ đang thu dọn bàn trang điểm, cô ta tò mò nhìn Kiêu Kiều “Tôi nghe nói thời điểm thử kính Trương Li cũng ở đó, cô vậy mà lại vượt qua cô ấy được.”

“Vận khí của tôi tương đối tốt.” Kiêu Kiều không thể xác định rõ ràng cô gái này có cùng phe với Trương Li không, cho nên cũng chỉ trả lời qua loa đại khái.

“Thực ra Thường ca đã chờ đợi nhiều năm rồi, nên có lẽ, khi thay người mới anh ấy không chấp nhận được.” Cô gái kiểm tra lại đồ trang điểm. “Anh ta vì muốn cùng diễn với Trương Li nên mới vào WAWA, từ một nam diễn viên thường tới ngày hôm nay không dễ dàng, cô đừng để bụng.”

“Không có gì đâu.” Kiêu Kiều nhay bén ngửi thấy mùi bát quái “Cho nên cái tên Thường này... thích Trương Li?”

“Ừ. Hơn nữa, tiến độ hôm nay có phân cảnh Trương Li và anh ta diễn cảnh giường chiếu, anh ta đã đợi từ lâu rồi.” Cô gái gật gật đầu.

“Khó trách...” Kiều tri độn mới phản ứng lại được. “Từ từ, diễn cảnh giường chiếu? Chẳng lẽ tôi và anh ta mở đầu ngày hôm nay bằng cảnh chụp giường chiếu sao?”

“Hà, cô không có nhật trình biểu sao?” Cô gái đuổi thẳng eo. “Ai nha, chắc là chị Tĩnh quên đưa cho cô, cô chạy ra tìm đạo diễn lấy một bản đi, tôi thực sự cũng không chắc lắm, nhưng tôi nhớ rõ cảnh giường chiếu không phải hôm nay thì là ngày mai.”

“A, cảm ơn, tôi đi lấy nhật trình trước.” Kiều Kiều buồn kịch bản rời khỏi phòng hóa trang, cô đã hạ quyết tâm nếu thật sự chụp cảnh giường chiếu thì cô sẽ xin diễn sau, cô không thích anh chàng tiêm cảm kia, tuy cô rất ít khi kén cá chọn canh với bạn diễn, nhưng cô cũng không nghĩ nhanh như vậy chụp ảnh giường chiếu với người ta.

Phần lớn người ở studio đều vội vàng, Kiều Kiều đi vội ghé cổ nhìn xung quanh mới thấy đạo diễn Trang, anh ta đang nói chuyện với tên tiêm cảm kia, tên kia vẫn dùng cái cảm nhẹn của anh ta chỉ chỉ Kiều Kiều, sau đó nhăn mày lắc đầu, về mặt không cam tâm tình nguyện, vô cùng ủy khuất.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Up bù tội qà ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Tranh vai chính (2)

Edit: Mạn

Beta: Su

Kiều Kiều chạy qua đó: “Đạo diễn Trang, tôi muốn lấy nhật trình biểu, đúng rồi, hôm nay là chụp cảnh giường chiếu sao?”

Đạo diễn Trang còn chưa kịp mở miệng, anh chàng tiêm cảm đã lập tức nói: “Đạo diễn, tôi muốn xin chụp cảnh giường sau được không, chúng tôi có thể chụp vài cảnh khác trước.”

“Vi sao?” Sự chú ý của đạo diễn Trang bị anh ta hấp dẫn, cái tay đang cầm nhật trình cũng bất động. “Không được, đã định sẵn hôm nay phải chụp cảnh giường chiếu, một lát nữa chúng tôi thanh trường, xem đi, studio cũng bố trí cả rồi, hiện tại bắt tôi sửa thì hôm nay cũng không kịp nữa.”

“Đạo diễn.” Anh chàng kia bối rối. “Chúng tôi vốn định hôm nay chụp cảnh giường chiếu, nhưng ngài lại đổi lại, hiện giờ Tường Li đi rồi, thay vào đó lại là một diễn viên nữ lạ mặt, tôi... tôi cũng rất khó làm.”

Lạ mặt...

Kiều Kiều đứng bên cạnh cảm thấy mình bị một mũi tên xuyên gổ.

“Dù sao thì Tường Li cũng đã bị tôi đổi rồi, cậu sớm hay muộn cũng phải chụp cảnh giường chiếu với cô ấy, có vấn đề gì thì cũng phải tận lực khắc phục, tôi không phải là người chuyên đi khai thông tâm lý cho mấy người.” Đạo diễn Trang lạnh mặt nói xong đưa kịch bản cho Kiều Kiều rồi bỏ đi.

“Nỗ lực ba bốn năm, bước được một chân vào rồi kết quả lại thất bại vì cô, đen đủi!” Anh chàng tiêm cảm nhả một câu ngắn gọn rồi dõng đi.

Kiều Kiều hiện giờ cũng rất muốn nói lời thô bạo, sớm biết vậy thì cô không nên đi thử vai cái con quỷ đó, gây ra một đống chuyện, giờ thì hay rồi, xem ra cũng không trốn được diễn cảnh giường với tên kia, nếu hấn vô tư công minh thì còn tốt, nhưng nếu hấn làm tiểu xảo gì đó, chịu thiệt chỉ có thể là nhà gái.

Cô buồn bực cầm kịch bản quay lại phòng hóa trang chuẩn bị thay quần áo bắt đầu quay, kết quả vừa đẩy cửa đi vào, phát hiện ra chỗ mình ngồi lúc trước đã bị Tường Li vốn bị đá ra khỏi đoàn làm phim ngồi vào!

Tường Li bị người chung quanh vờn quanh như chúng tinh phùng nguyệt, thỉnh thoảng phát ra tiếng cười thanh thúy, không ai chú ý tới Kiều Kiều vừa đi vào, nhưng Tường Li mắt lác, cô ta liếc nhìn qua gương một cái đã thấy Kiều Kiều đang cản trọng đóng cửa lại.

“Ai nha, nữ chính mới của các cô tới rồi.” Tường Li bất giác cất cao giọng, những người vây quanh cô ta sôi nổi quay đầu lại, Kiều Kiều tránh không khỏi, đành phải xấu hổ cười một chút, phát phát tay ra ý chào hỏi.

“Tôi cũng nên đi thôi, thực ra tôi chỉ muốn đến đây thăm mọi người.” Tường Li đứng lên, nhấc túi, trên mặt treo biểu cảm mất mát: “Rốt cuộc kỹ thuật không bằng người, nên dừng thì vẫn phải dừng.”

Cô ta thân thiện đón Kiều Kiều: “Tới đây ngồi đi, không phải lát nữa sẽ quay sao? Tận dụng thời gian hóa trang đi.

Kiều Kiều vốn không muốn qua đó, nhưng bị những người xung quanh nhìn chăm chăm, cô không còn cách nào khác, đành phải qua đó ngồi xuống.

“Cố gắng lên.” Tường Li vỗ vỗ má Kiều Kiều, cười cao thâm khó đoán, kéo túi, bước đi trên đôi giày cao gót, những người thân cận với cô ta cũng theo ra ngoài âm ỉ, hẳn là có gặp anh chàng tiêm cầm kia, Kiều Kiều nghe thấy anh ta vui mừng kêu “Tường tiểu thư”. Sau đó, cửa phòng hóa trang bị đóng lại, ồn ào náo động bên ngoài cũng không còn nghe thấy nữa.

Tốt rồi, hai bên quân địch hợp lại với nhau. . .

Studio ít người sẽ có vẻ buồn, đạo diễn, nhiếp ảnh gia đã bố trí ánh đèn vào chỗ sau đó vội vàng thanh trường.

Cảnh này muốn diễn nữ chủ nằm vùng giả vờ làm vũ nữ dụ dỗ mục tiêu ám sát là nam chính thuận tiện lăn giường. Đây là cảnh giường chiếu đầu tiên của bộ phim này, rất nhiều tình cảm không thể nói rõ đều ẩn chứa trong cảnh này, tâm quan trọng thì khỏi cần phải nói.

Thường Nam đã đổi trang phục diễn, (Kiều Kiều phải nhìn danh sách tên diễn viên mới biết tên anh chàng tiêm cầm). Nhìn thì có vẻ anh ta đang tâm tâm niệm niệm rằng Tường Li đã bị đổi đi thật, xin chụp sau cũng bị bác bỏ, anh ta quyết dùng thái độ hồ hững tiếu cực, tìm chỗ đạo diễn Trang không nhìn thấy chơi trò chơi trong điện thoại.

Cả đoàn làm phim đều đang đợi Kiều Kiều, cô còn đang ở trong phòng hóa trang, vất vả cầm xách trang phục gồm những mảnh vải linh tinh vụn vặt, những dải lụa mà cô phải mang để thoa dầu bôi trơn cho mình.

Tính ra cũng đã lâu cô không bôi dầu bôi trơn trong quá trình đóng phim.

Có đôi khi Kiều Kiều lười, ý vào chuyện mình có thể ra nước dễ dàng mà không quá chú ý tới mấy cái này, thật sự thì không cần thật, như lúc cùng chụp với Tần Thụy Thành, anh ta am hiểu nên chọc cô thế nào, hai người làm qua làm lại, trong vòng 10 giây có thể làm Kiều Kiều chảy nước, kết quả đương nhiên là Kiều Kiều thua 200 hiệp, cô cũng do vậy mà đau người vài ngày.

Nhưng lần này khác với những lần khác, cô và Thường Nam thật sự không thể phóng điện, không bôi trơn thì khi chụp hình có khả năng sẽ rất xấu hổ.

Đạo diễn ở bên ngoài thúc giục gấp gáp, Kiều Kiều hạ quần áo qua loa rồi đứng lên, tuy rằng cảm thấy dầu bôi trơn lần này hình như hơi nóng. Nhưng cô cũng không nghĩ nhiều, chỉ cảm thấy nóng quá có vẻ hơi sai sai, dù sao cũng không phải chuyện lớn lao gì.

Thường Nam thấy Kiều Kiều chạy tới mới không tình nguyện bỏ đi động trước, thực ra nửa phần cảnh chụp đầu an ta không phải làm gì nhiều, chỉ cần cầm chén rượu ở chỗ kia, biểu cảm từ chỗ không chớp mắt chuyển sang nhìn chăm chăm Kiều Kiều là được, phối hợp thể hiện sắc mặt ngạc nhiên trước sắc đẹp là có hiệu quả cao.

“Bắt đầu, tranh thủ một chút, hôm nay chúng ta phải quay 6 cảnh, đều lên dây tinh thần cho tôi, mỗi người vào vị trí của mình!” Đạo diễn kéo tay áo, cuộn kịch bản thành một cái ống nằm trong tay để chỉ huy cả gang sơn.

Thường Nam cuối cùng vẫn là người có tu dưỡng nghề nghiệp, anh ta kéo biểu cảm lười biếng trên mặt xuống trước, nhanh chóng biến thành nhân vật, nhìn về phía vũ nữ Kiều Kiều trang điểm đầy đủ, ánh mắt đã có thể dùng từ nóng rất dễ hình dung.

Nhưng Kiều Kiều lại không rảnh thương thức kĩ thuật diễn của Thường Nam, cô không dẩu vết kẹp kẹp hai chân, sau lưng mồ hôi lạnh tràn một tầng.

Miệng nhỏ dưới then bôn dầu bôi trơn không hiểu sao càng lúc càng nóng, lẽ ra dầu bôi trơn hơi nóng cô cũng có thể chịu được, nhưng Kiều Kiều lại có cảm giác tiểu huyết đang bị người ta dùng bàn là là qua, như hòa thiêu vậy, vô cùng đau đớn, thậm chí cô hơi nhấc chân sẽ ảnh hưởng tới cơ bụng, hai mảnh huyết khẩu nóng bỏng non mềm ma sát, đau đớn như thể tiên nữ tán hoa, đau tới nồ tung, hiệu quả có thể so với “vạn kiếm xuyên tâm” mà thiên hạ thường nói.

“Kiều Kiều!” Ống kịch bản của đạo diễn thiếu chút nữa là chọc vào ót Kiều Kiều. “Sao cô còn đứng bất động ở đây!”

Kiều Kiều khó khăn gạt đầu, cô vừa “ừm ừm” không ngừng nhắm giảm bớt đau đớn ở tiểu huyết, không nghĩ rằng vừa nâng một chân lên mà đau đớn đã đánh cô như sao xẹt.

Mồ hôi lạnh theo trán ròng ròng đổ xuống, phản thái dương xanh trắng tái nhợt.

“Đạo, đạo diễn...” Kiều Kiều lắc lắc bả vai nhỏ giọng nói. “Nếu tôi yêu cầu đi bệnh viện...”

“Cô nói cái gì?!” Đạo diễn lớn tiếng hỏi lại, Kiều Kiều nói đúng là quá nhỏ ông ta thực sự không nghe được. Thường Nam vẫn luôn ôm ngực đứng ở bên cạnh vui sướng khi người gặp họa mà tiếp nhận câu chuyện. “Cô ấy nói cô ấy muốn đi bệnh viện, ý là hôm nay không quay chụp được.”

“Không quay chụp được?! Hôm nay tôi thật vất vả vì thay đổi vai chính mà sắp xếp 6 cảnh, giờ cô nói với tôi không chụp được?!”

“Thực xin lỗi...”

Kiều Kiều ôm bụng lăm lăm nói một câu như vậy, đau đớn như dòi non lấp biển, cuối cùng mọi thứ trước mắt tối sầm, chung quanh vang lên vài tiếng kêu sợ hãi, mọi chuyện sau đó cô không biết gì nữa.

“Em thấy tốt hơn chưa?” Tần Thụy Thành đưa cho Kiều Kiều một ly nước ấm, sau đó lại đỡ Kiều Kiều ngồi dậy, đặt sau lưng cô một cái gối.

“Khá hơn nhiều rồi...” Kiều Kiều còn đang uể oải tinh thần, nhưng sắc mặt lại không tái nhợt như lúc mới vừa được đưa đến bệnh viện. “Cảm ơn anh đã đưa em tới đây, công việc của anh hẳn là bị đình trệ?”

“Không có đâu.” Tần Thụy Thành cười cười. “Anh vốn dĩ định tìm em để tạ tội, hồi thì Tống Kỳ Ngôn nói hiện tại em đang đi đóng phim, muốn đi thăm em, không ngờ gặp đúng lúc em ngất xỉu.”

Anh ta tiếp nhận cái ly Kiều Kiều vừa uống xong, ngó nửa người dưới đang đắp chăn của cô, hỏi: “Thế nào rồi? Còn đau không?”

Kiều Kiều có chút ngượng ngùng, tuy rằng hai người đã sớm thắng thắn thành khẩn làm nhau không biết bao nhiêu lần, nhưng tình huống hiện tại nhiều ít cũng có chút mất mặt, vì thế hằm hằm hồ hồ mà nói: “Không phải rất đau, cũng, cũng còn hơi nóng.”

“Người cảm thấy là đau bôi trơn vấn đề?”

“Nửa đúng nửa không...” Kiều Kiều nhìn sắc mặt Tần Thụy Thành có chút âm trầm, nhanh chóng lấy lòng kéo tay áo anh. “Đừng để ý, dù sao em cũng không bị thương, có khả năng là ngoài ý muốn, lấy sai đồ không chừng.”

Cô hiểu rõ tính cách của Tần Thụy Thành, cho nên luôn muốn một sự nhện chín sự lạnh. Thực ra cô cũng đoán được là ai động tay chân ở sau lưng mình, nhưng cũng không có cách nào khác, đôi phương có ô dù to lớn, tư lịch lại cao, nếu thật muốn làm gì cô thì cô cũng không muốn kéo Tần Thụy Thành xuống nước theo, dù sao cô chỉ là tuyến 18, đầu trục đầu sọ bị nắm tóc, cùng lắm thì lui về sau mà thôi, Tần Thụy Thành làm ở WAWA lâu như vậy, nếu vì mình mà khiến danh dự của anh bị hao tổn, kia mới là mất nhiều hơn được.

Tần Thụy Thành vẫn không nói chuyện, cúi đầu chuyên tâm gọt táo cho cô, cũng thấy không rõ biểu tình trên mặt rốt cuộc là như thế nào.

Một lát sau bác sĩ bước vào, nói hai câu đơn giản, đại ý bảo Kiều Kiều mấy ngày nay chú ý nghỉ ngơi, đúng hạn thì uống thuốc, cố gắng đưa chỗ đau ra ngoài, không cần dùng quần áo che lại, bằng không dễ dàng nhiễm trùng.

Kiều Kiều nghe xong mặt đỏ tai hồng, Tần Thụy Thành ở bên cạnh vẫn cố tình giả bộ là em trai ngoan ngoãn, bác sĩ nói một câu anh ta gạt một câu, như người cần bôi thuốc chính là anh ta vậy.

“Nghe thấy bác sĩ nói chưa?” Phong bệnh đóng lại, Tần Thụy Thành nở nụ cười xấu xa, tay anh ta không thành thật cướp lấy chăn của Kiều Kiều. “Nhanh mang Tiểu Kiều ra chăm sóc nha, che ở trong chăn hồng rồi làm thế nào?”

“Anh đừng lộn xộn!” Kiều Kiều liêu chết từ chối. “Anh đi ra ngoài trước đi! Em tự mình xử trí!”

Tần Thụy Thành rất ngạc nhiên: “Trên người của em có chỗ nào anh chưa thấy qua? Giờ mới biết được then thừng?” Anh vừa nói vừa dùng sức tay, thành thạo xốc chăn của Kiều Kiều lên, bởi vì phải bôi thuốc, quần bệnh nhân cũng bị bác sĩ cầm đi rồi, phía dưới chăn là hai cái đùi trơn bóng của Kiều Kiều.

“Mau, tách ra tách ra, anh nhìn xem.” Tần Thụy Thành vô cùng tự nhiên, giống như là rất muốn xem nơi tư mật của Kiều Kiều vậy, anh ta còn không kiên nhẫn mà vỗ vỗ hai cái đùi của Kiều Kiều, ý bảo nàng đừng lằng lằng phí thời gian.

“Ồ...” Kiều Kiều cảm thấy rất nhục nhã, nhưng lại không phản kháng được, vô cùng ngại ngùng khi bị Tần Thụy Thành bẻ chân ra.

Tần Thụy Thành cúi người xuống, vẻ mặt đứng đắn ‘nghiên cứu’ nhìn chằm chằm nhìn không chớp mắt vào tiểu huyết của Kiều Kiều, tiểu hoa huy* của Kiều Kiều bôi bôi thuốc nên có hơi sưng một chút, nhưng hai mảnh thịt non vẫn có chút chướng đại, hồng sưng vô cùng đáng thương, như một con vật nhỏ bị người khác chà đạp không kiêng nể.

Nửa người dưới giống như phản ứng ngay lập tức.

“Chân dễ như vậy rất khó chịu sao?” Tần Thụy Thành khụ một tiếng dòi mắt tình, làm bộ làm tịch mà nâng cẳng chân Kiều Kiều lên.

“A... Chỗ này này...” Kiều Kiều phát hiện ra dễ trần nửa người dưới dễ chịu hơn đắp chăn rất nhiều, gió lạnh thổi qua quả thực quá thoải mái, chỗ cảm giác nóng còn sót lại cũng bị chen xuống, vì thế cũng ngả đồng ý.

Chân Kiều Kiều rất tinh xảo, nhưng không phải loại chân con gái vừa dài vừa thẳng, chân cô nhỏ xinh hơn nhiều, cũng có thịt, ngón chân và đầu gối mềm mướt. Tần Thụy Thành dùng mắt trên đôi chân ấy trong chốc lát, rồi đột ngột hôn một cái trên bắp đùi non mịn của Kiều Kiều.

Hơi thở của người đàn ông phả vào tiểu huyết chưa khỏi hẳn, hơn âm còn mang theo chút lạnh lạnh, hợp với hơi nóng loạn cả lên, Kiều Kiều chỉ kịp ‘a’ một tiếng, lập tức ngồi thẳng sống lưng trên giường, thiếu chút nữa bị kích thích tới hít thở không thông.

“Đến không đúng lúc rồi?” Tống Kỳ Ngôn đặt tay lên then cài cửa, duy trì trạng thái bước một chân, tuy là đang cười nói, nhưng mắt lại tối đen.

Không biết anh đã đứng trước cửa bao lâu.

“Anh... Anh cũng tới ư?” Một tia chớp nào đó đánh chết cô đi.

Khuôn mặt Kiều Kiều đỏ lựng như quả táo chín, tay nhất thời không với tới chăn, chỉ có thể lừa mình dối người mà kéo kéo vạt áo bệnh nhân, khó khăn lắm mới che được rốn.

“Bác sĩ bảo em nên ngoan ngoãn nghe lời.” Tần Thụy Thành thoải mái trấn an Kiều Kiều, không có cảm giác mất tự nhiên khi bị người khác làm vỡ “chuyện tốt”.

Tổng Kỳ Ngôn không đi vào trong, giống như trong phòng có một vách ngăn vô hình mà anh không thể vượt qua, tay anh vẫn đặt trên then kim loại, chậm rãi từ từ thuật lại: “Anh đã phong tỏa hiện trường, dầu bôi trơn không tìm được, trước lập cái tin hại người ác tính, đã đăng báo.”

“Như vậy không tốt lắm đâu?” Kiều Kiều nhăn mặt, rất là do dự.

Tần Thụy Thành chỉ là phái lí luận, nhưng Tổng Kỳ Ngôn lại làm thật. Điều này làm cho Kiều Kiều càng thêm bất an ở trong lòng.

Tổng Kỳ Ngôn chuyển chủ đề: “Em nghỉ ngơi cho tốt trước đã, sau khi khỏi hẳn thì đi tìm anh, anh đã tiếp nhận bộ phim này.”

Tần Thụy Thành nghe vậy nhảy dựng lên: “Được được được, tôi muốn làm nam chủ —— Tiểu Kiều, em là nữ chủ đúng không?”

Tổng Kỳ Ngôn cười lạnh: “Nhớ làm theo đúng quá trình xin vai nam chủ.”

“Không sao cả.” Tần Thụy Thành nhún nhún vai. “Nếu anh nhất thiết cần.”

Vào ban đêm, nội mạng của công ty WAWA hiếm thấy một spam đại chiến với tốc độ nhanh như vậy.

Onl: Tần Thụy Thành to đạo diễn: Tổng Kỳ Ngôn, cho tôi làm nam chính phim [Liên Hoàn].

Đạo diễn: Tổng Kỳ Ngôn bác bỏ.

Onl: Tần Thụy Thành to đạo diễn: Tổng Kỳ Ngôn, cho tôi làm nam chính phim [Liên Hoàn].

Đạo diễn: Tổng Kỳ Ngôn bác bỏ.

.....

Hệ thống: Hôm nay ngài còn thừa một lần xin.

Onl: Tần Thụy Thành to đạo diễn: gửi công khai đến Tổng Kỳ Ngôn: Cho chút mặt mũi đi chứ.

Onl: Tần Thụy Thành to đạo diễn: Tổng Kỳ Ngôn, cho tôi làm nam chính phim [Liên Hoàn].

Đạo diễn: Tổng Kỳ Ngôn bác bỏ.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< 2a cứ moe thế này thì e biết sống sao? ~~~~~ Hơn 3000 chữ đấy nên mấy má bớt đọc chùa để nhanh có chương ms ahubu ==

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 33: Phong ba dậy sóng

Edit: Mạn

Beta: Su

Kiều Kiều bị thương không nặng, đối phương không muốn làm lớn chuyện, nên cũng không dám ra tay nặng với Kiều Kiều, vì thế Kiều Kiều ở bệnh viện tĩnh dưỡng hai ngày là có thể ra ngoài nhảy nhót.

Tần Thụy Thành vẫn chớp đúng thời cơ mà xin lỗi Kiều Kiều về chuyện “bắn vào trong” lần trước, cũng tỏ ý muốn giúp Kiều Kiều tìm chung cư “thoải mái xa hoa tiện nghi” nhất để lấy công chuộc tội.

Ban đầu tần Thụy Thành giống như kéo Kiều Kiều chạy qua vài chung cư điều kiện xa hoa, nhưng anh ta lại thích nói bên tai Kiều Kiều nơi này không tốt ở điểm nào, tiền thuê cao tới mức nào, cách âm kém thế nào, giao thông hay tắc thế nào... linh tinh. Kiều Kiều vốn ít có kinh nghiệm xã hội, cũng không hiểu biết về giá thị trường, lúc đầu còn nửa tin nửa ngờ, sau lại thấy Tần Thụy Thành nói cũng có lí nên cũng dần dao động, anh dần lợi dụng thời cơ cật lực đẩy mạnh tiêu thụ nhà mình, ngoài ra còn đưa ra ưu đãi “một tháng đưa tiền nửa tháng”, Kiều Kiều quả nhiên là cắn câu, mơ hồ gật đầu, quyết định dọn đến phòng cho khách ở nhà Tần Thụy Thành.

Sau khi chuyện này được quyết định, Tần Thụy Thành ra đường lúc nào cũng hon hờ.

Nhóm nghệ sĩ trong tổng bộ WAWA vẫn theo sát trào lưu xã giao, công ty không chỉ lập ra mạng nội bộ đa công năng, mà còn có mạng bạn bè, mạng WAWA, Tần Thụy Thành vẫn luôn là một trong số những nam diễn viên có lượng follow lớn, một ngày post vài post, ngoài ra, anh còn là nam diễn viên thường trú, ở công ty có địa vị cao, mọi điều xung quanh anh đều thu hút sự chú ý, người theo không kịp.

Weibo của anh mấy ngày nay đều ở trạng thái này:

“Ha ha ha ha, tôi đang rất vui.”

“Máu chốt của thành công chính là hành động theo logic kín đáo, thêm ra tay mạnh mẽ.”

“Những buổi tối ngày sau không lo phòng không gối chiếu nửa rồi.”

“Các người không cần đoán mò, có đoán tôi cũng không trả lời, chuẩn bị bị ân ái làm mờ con mắt đi.” Cười hề tiện.

Phía dưới còn chèn thêm ảnh minh họa, ảnh chụp trong xe, nhà gái không bị lộ mặt, chỉ lộ một góc váy trắng điểm vài cánh hoa anh đào.

Khỏi cần nói, chủ nhân của cái váy dĩ nhiên chính là Kiều Kiều, cô vừa tuân theo lời dặn của bác sĩ, không mặc quần lót vì thế tùy tiện lấy một cái váy trắng ở cửa hàng mặc vào, từ lúc ở với Tần Thụy Thành vẫn đề nguyên như vậy.

Bình luận phía dưới quả là muốn bạo sát, số tán thành lại ít tới đáng thương, một phần các nữ nghệ sĩ ở WAWA đều khóc tới không ngừng được nước mắt, Tần Thụy Thành, không còn nghi ngờ gì nữa, là dân thường trú hạng nhất, tuổi cũng còn trẻ, lại khá hoạt náo trong vòng giao lưu, ở WAWA giống như tinh nhân đại chúng, tinh nhân đại chúng muốn yêu đương, chẳng phải làm cho tim người ta đau xót sao?

Đương nhiên Kiều Kiều không biết những điều này, trước kia, khi ở phân bộ cô có thể tham gia lướt lướt mạng nội bộ, nhưng cô thích đem thời gian rảnh rỗi đẹp để đi ngủ hơn, tài khoản W cũng chỉ có số hoạt động ít tới đáng thương, chỉ có duy nhất một post khi cô mới vừa gia nhập WAWA: “Cuối cùng tôi cũng có việc rồi!”

Chuyện này chỉ là một chuyện tán gẫu bình phẩm trong buổi trà chiều, giống như sẽ không thể khiến mọi thứ gọn sóng, mọi người bàn tán trên mạng rồi cũng qua, nhưng điều bất hạnh chính là, hôm đó Tống Kỳ Ngôn cũng tâm huyết dâng trào mà mở Weibo.

Tống Kỳ Ngôn là người trầm tính, trong mạng Weibo, anh ta nổi danh là cao sĩ ẩn nhẫn chưa bao giờ có động thái cá nhân kể cả post và bình luận, tuy rằng cách một thời gian có lộ mặt trên trang đầu, nhưng cũng là chuyển một ít tin tức và thông báo từ tài khoản chính của công ty, không đâu không ngứa nhưng cũng rất ít bình luận.

Chiều hôm đó anh lên mạng cũng vừa khéo, mới bóc đầu từ đồng báo cáo dài dòng của chuyện “đầu bôi trơn” ra, nghĩ muốn lướt mạng cho nhẹ nhàng hơn, liếc mắt qua liền thấy cái ảnh kia của Tần Thụy Thành.

Tuy rằng anh chưa từng thấy Kiều Kiều mặc váy, nhưng liếc mắt một cái là nhận ra đôi chân kia.

Tống Kỳ Ngôn im lặng ngồi thẳng lưng, bắt đầu chọn trang cá nhân của Tần Thụy Thành, sau khi chọn chế độ nặc danh thì quang minh chính đại coi lên.

Anh ta vừa nhìn 4 - 5 post là đã hiểu rõ cơ sự, sau đó trầm ngâm mở ra mục công tác trên mạng, lấy danh nghĩa Kiều Kiều viết đơn kiến nghị, anh ta là quản lý trực tiếp của Kiều Kiều, vài cái tư liệu văn kiện của cô đều là do anh ta trực tiếp giao lên trên, cho nên chuyện Tống Kỳ Ngôn thay mất nghệ sĩ viết đơn là chuyện hết sức bình thường.

Trả lời cũng rất nhanh, bởi vì khi xin nói có sách sách có chứng, nên được thông qua trực tiếp.

Kiều Kiều đang chuẩn bị dọn đồ từ chỗ Trình Tu đi, thì nhận được điện thoại của Tống Kỳ Ngôn.

Tần Thụy Thành đang đứng bên cạnh Kiều Kiều ngậm nga hatsm tâm trạng của anh ta hiện tại rất tốt, căn bản không để điện thoại của Kiều Kiều vào mắt, Kiều Kiều vừa nói một hai câu đã chậm rãi dừng bước chân: “Thật vậy ư? Tốt quá! Được, em dọn qua đó ngay lập tức.”

“Dọn?” Tần Thụy Thành ngừng hát.

“Thật xin lỗi, Tần Tần.” Kiều Kiều cúp điện thoại, có chút ngượng ngùng giải thích. “Bởi vì gần đây em chịu thương tổn, phù hợp với điều kiện, nên đạo diễn Tống đã xin phép giúp em, đề nghị công ty cho em một căn phòng ở tầng 15 để tạm nghỉ, hôm nay em có thể vào ở ngay.”

Cái gì?

?? Tần Thụy Thành quả thực không thể tin vào tai mình: “Thời gian nghỉ ngơi? Tại sao anh không biết?”

Kiều Kiều cố gắng nhớ lại nội dung trò chuyện: “Hình như là những nghệ sĩ có cảnh quay gần đây ở tổng bộ đều có tư cách xin, chỉ là mọi người đều ở các phòng như nhau, cho nên người cũng tương đối nhiều.” Kiều Kiều rõ ràng rất vui vẻ: “Như vậy cũng tốt, ở cùng mấy người lâu 10 quả thực rất áp lực, mỗi lần tôi ngồi thang máy lên lầu 10 mọi người đều quay lại nhìn.

Tâm trạng Tần Thụy Thành thực sự... Anh ta muốn giẫy dụa một chút...

“Ồ nhà anh vẫn tốt hơn. Những cái phòng đó không biết đã bị bao nhiêu người ở qua, khẳng định vừa bẩn vừa kém.” Tần Thụy Thành chắc nịch nói.

“À, phòng đạo diễn Tống xin cho em năm nay mới sơn lại, còn chưa có ai ở.”

“Nhưng, anh có thể làm ấm giường giúp em.”

Kiều Kiều vỗ vỗ bắp tay Tần Thụy Thành (vì không với tới bả vai) tựa như đã nhìn thấu ý đồ của anh ta, chỉ nhếch miệng cười: “Rảnh thì tôi chơi nhé.” Cô nói xong liền gõ cửa phòng Trình Tu, Tần Thụy Thành nhanh chóng móc điện thoại gọi cho Tống Kỳ Ngôn, tính nói dối là Kiều Kiều không đi được.

Kết quả vừa mở điện thoại lại thấy trạng thái mới trên mạng, người nổi tiếng như Tần Thụy Thành đều tắt thông báo, nếu không tin tới mỗi ngày sẽ vắt kiệt pin của điện thoại anh ta, nhưng vài nhân vật trọng yếu không bị chặn, Tống Kỳ Ngôn vừa đúng là một trong số đó.

Tần Thụy Thành nhìn Tống Kỳ Ngôn chăm một cái dưới bài đăng của mình.

Ý vị của cái chăm này quá thâm sâu.

“Dựa vào đâu...” Tần Thụy Thành tắt điện thoại, bực mình đập đầu vào tường. “Nhân rồi post ảnh không được sao, tôi làm Kiều Kiều muộn hơn chút thôi...”

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 34: Dọn vào lầu 15

Edit: Va

Beta: Su

Chẳng biết tại sao mà Trình Tu không có ở nhà, vì thế nên khi Kiều Kiều dọn đồ đi thì đã viết một miếng giấy để lại cho Trình Tu, cảm kích anh đã cho cô ở tạm nhà mình, thuận tiện dán thêm địa chỉ chỗ ở mới của mình, hoan nghênh anh đến thăm.

Tần Thụy Thành giúp Kiều Kiều mang đồ đến lầu 15, tuy rằng từ lầu 11 đến lầu 15 đều là nữ nghệ sĩ ở, nhưng số nhà của từng lầu cũng phân 3 - 7 loại khác nhau, không cần phải nói, càng tới gần lầu 10 thì càng tốt, ở lầu 11 toàn là những ‘nữ vương doanh số’ nên trên cơ bản đều được xếp hạng cao, không gian của từng người cũng lớn, tầng lầu cũng an tĩnh, cứ như vậy dần dần giảm bớt người, lầu 15 có nhiều người ở nhất, hoàn cảnh âm ỉ nhất, phòng nghỉ cũng nhỏ nhất.

Tuy Tần Thụy Thành đã làm ở WAWA nhiều năm, nhưng anh vừa vào làm thì thành tích đã rất kinh khủng, cơ hồ là không cần trải qua giai đoạn từ tầng dưới chót bò lên trên, tất nhiên cũng không ở qua những lầu không phải lầu 10, nếu không phải hôm nay đi cùng Kiều Kiều đến đây, rất có thể thẳng đến khi anh bị tụt hạng xuống thì cũng sẽ không tới nhìn lầu 15 một cái, thế cho nên anh giống Kiều Kiều, cửa thang máy vừa mở ra đã tò mò mà nhìn mọi nơi.

Cách trang hoàng ở lầu kỳ thật cũng đa phần giống với những lầu bình thường khác của WAWA, bởi vì toàn là nữ nghệ sĩ ở, phong cách chính thể thiên hướng màu hồng, trên mặt đất trải thảm, hai sườn hành lang thật dài đều trải dài một ít cửa nhỏ đơn màu trắng, chẳng qua là mật độ so với lầu 10 còn lớn hơn rất nhiều, chỉ cần đi vài bước chính là một cánh cửa, có chút giống hình xích lớn của bố cục khách sạn.

Hai người tới tương đối sớm, hành lang không có người, ngẫu nhiên sẽ có mấy cô gái còn buồn ngủ lê dép lê từ một cánh cửa này đi sang một cánh cửa khác, cũng không phải lầu 15 không không cho phép đàn ông vào, thế cho nên ngay từ đầu cũng không có người chú ý đến Tần Thụy Thành mới từ thang máy đi ra.

“Phòng em là phòng nào?” Tần Thụy Thành cúi đầu hỏi Kiều Kiều.

“Ngô, để em nhìn xem.” Kiều Kiều xách theo hai cái túi lớn, gian nan lấy điện thoại từ trong túi quần ra. “1547, chắc là đầu bên kia.”

“Àn, phòng nằm bên trái.” Tần Thụy Thành thò đầu lại gần nhìn thoáng qua, chỉ chỉ Kiều Kiều một chút.

Anh vẫn chưa có từ bỏ ý định muốn thuyết phục Kiều Kiều, vừa đi theo Kiều Kiều đến bên kia, vừa ở phía sau lải nhải: “Em xem một tầng lầu có nhiều người ở như vậy, buổi tối khẳng định rất ồn ào, nếu em nghỉ ngơi không tốt thì sẽ có quãng thâm mất. Hơn nữa ——”

Tần Thụy Thành chỉ vào một cánh cửa có thể rõ ràng nghe được tiếng ‘bang bang’, ‘ầm ầm’ ở bên trong nói: “Em xem này, cách âm cũng không được tốt!”

Tay anh căn bản không có đụng đến cửa, nhưng cửa lại đột nhiên được mở ra từ bên trong. Một cô gái có đầu tóc như bươm bướm từ đang đeo tai nghe

rung đùi đắc ý mở cửa ra, khi ngẩng đầu nhìn đối diện với ánh mắt Tần Thụy Thành đang đứng ngoài cửa, cô gái tóc vàng sừng sốt hai giây, tiếp theo thì dùng chất giọng cực cao vút gào lên.

“A ————!!!”

Tiếng hét này, có thể nói là dồn tất cả khí đan điền vào phổi mà hét, thân thể mềm nhẹ của Kiều Kiều suýt chút nữa bị sóng âm chấn động đến đứng không vững, cao lớn như Tần Thụy Thành cũng không khỏi lùi lại hai bước, toàn bộ tạp âm của tầng lầu đã biến mất không thấy, toàn bộ lỗ tai chỉ có thể nghe tiếng vọng ‘ong ong’.

Cô gái tóc vàng không mấp, nhưng động tác chậm đến mười phần, nếu không phải Tần Thụy Thành đứng lúc bịt kín miệng cô ấy, phỏng chừng cô ấy còn có thể liên tục không ngừng mà gào hét đến mười giây.

“Hư ——” Tần Thụy Thành đưa một ngón tay lên miệng như là ra hiệu im lặng, về mặt sốt ruột. “Câm miệng!”

Cô gái tóc vàng đại khái là lần đầu tiên được tiếp cận thân tượng với khoảng cách gần như vậy, toàn bộ mặt đến nơi tay của Tần Thụy Thành tiếp xúc với tốc độ mất thường cũng có thể thấy được nhanh chóng biến hồng, Kiều Kiều hoài nghi cô gái này vốn không nghe thấy được Tần Thụy Thành nói cái gì hết, bởi vì đôi mắt cô gái này gắt gao nhìn chằm chằm Tần Thụy Thành, đồng tử mở lớn, rõ ràng là kích động đến thiếu dưỡng khí.

Đây thật sự không thể trách cô ấy, Tần Thụy Thành có doanh số khổng lồ của công ty WAWA quay chụp, anh còn sắp đạt đến đỉnh điểm mà tồn tại, hàng năm luôn duy trì đứng top 3 toàn bảng, nếu là ở thời cổ đại thì chắc anh chính là người chỉ đứng dưới một người nhưng xếp trên vạn người, mà quần thể chung cư lầu 15 cũng không khác phạm vi sinh hoạt bình thường của mọi người, huống hồ Tần Thụy Thành ở công ty nhân khí cao, nghe nói còn có đoàn fans nhỏ tự thành lập.

Bởi vì giọng của cô gái tóc vàng, toàn bộ cửa phòng của lầu 15 đều ầm chót mở ‘lạch cách’, cửa sổ nổi bị mở ra, hoặc là người còn nửa thân trần hay người chỉ mặc áo ngủ hùng hăng hồ hồ mà lộ đầu ra, Tần Thụy Thành đứng ở trung tâm sóng âm, lần đầu tiên thấy được những ánh mắt như lễ rửa tội cho anh, tiếp theo tựa như phản ứng hoá học, nhóm nữ nghệ sĩ ra trước thấy Tần Thụy Thành đã nhanh chóng sửa lại lời mắng thành tiếng hét chói tai, một đợt người sau mới vừa thò đầu ra còn đang chưa rõ nguyên do.

“OMG! Tần Thụy Thành a! Sao anh ấy lại đến đây!”

“Huhu, ngày hôm qua nhìn thấy anh ấy ở Weibo tôi đã khóc đến nửa đêm, đến bây giờ mắt tôi còn sưng đây.”

“Cô gái bị anh ấy bịt miệng là ai! Tôi muốn cắt bỏ miệng cô ta!”

“Mau mau, không còn kịp rồi, qua sờ anh ấy một cái cũng tốt rồi!”

Kiều Kiều lập tức đã bị đẩy ra xa khỏi người Tần Thụy Thành, thất tha thất thểu mà liên tiếp lui 10 bước mới dừng lại được, cũng may đây là trong tổng bộ WAWA, bản chất quan hệ của mọi người là đồng nghiệp, không đến mức quá phận, nhưng vẫn cứ bị vây quanh chặt như nêm cối. Tần Thụy Thành có kinh nghiệm phong phú, biết dưới loại tình huống này tức giận hay phẫn nộ đều không hề có tác dụng, thế cho nên anh dứt khoát treo lên một bộ tươi cười khi gặp fans, tương đối xa cách lãnh đạm, anh dựa vào thân hình cao lớn, dễ dàng đẩy được những cô gái lùn hơn anh cả cái đầu ra, mắt thấy quá nhiều lá chắn, không còn cách nào giúp Kiều Kiều tiếp tục dọn đồ đạc, vì thế nên anh đành phải ra hiệu từ phía xa, ý bảo anh phải đi trước một bước, có gì thì liên hệ bằng điện thoại.

Cảm ơn Tần Thụy Thành chặt chẽ hấp dẫn ánh mắt mọi người, các cô ấy không rảnh quay đầu lại, Kiều Kiều lúc này mới an toàn mà không làm người chú ý, kéo theo cái va li tới trước cửa phòng mình.

Cuối cùng cô liếc mắt nhìn Tần Thụy Thành ở phía xa xa một cái, đối phương đang vượt mọi chông gai và đã sắp tiếp cận được thang máy.

Nhà mới làm Kiều Kiều rất vừa lòng, tiêu chuẩn một phòng một sảnh một vệ cách cực, tuy rằng có chút nhỏ, nhưng sạch sẽ sáng ngời, ở đây sẽ rất thoải mái.

Bởi vì ở lầu 15, hàng xóm bên cạnh lập tức nhiều lên, các cô gái ở cùng một chỗ cũng thường nói chuyện phiếm và bát quái, Kiều Kiều bình thường ra cửa đổ rác cũng có thể dễ dàng nghe được không ít ‘tín tức’, Tổng Kỳ Ngôn đúng là sấm rền gió cuốn xử lý sự kiện đầu bôi trơn lúc trước, phía Hội đồng ban quản trị giải thích là tuy rằng sự tình không lớn nhưng tính chất cực kỳ ác liệt, Thường Nam đúng mũi chịu sào mà bị lôi ra cùng, Trương Li cũng bị lưu bộ điều tra, nhưng hai người thủ pháp lão đạo làm tích thủy bất lậu, đầu sỏ gây tội tráo đầu bôi trơn đến nay cũng chưa tìm được, cho nên đề ra nghi vấn hai ngày, cũng chỉ phê bình xử lý là xong việc.

Đương nhiên, này chỉ là bề ngoài.

Kể tiếp đại khái không đến một tuần, Trương Li bỗng nhiên bị điều đi Tiến Tu thông tri, cô ta bị điều đi phân bộ thứ 8 cách tổng bộ ngàn dặm để tiếp nhận một tháng huấn luyện, lúc trước, thực chất là công ty muốn tuyên truyền phim AV rộng rãi thì bỗng nhiên bởi vì vấn đề tài chính nên bị ngừng không kỳ hạn, sáu tháng cuối năm gần như hai phần ba diễn viên cũng bị vô thanh vô tức mà biến mất, làm cho cô ta tụt hạng một đường thẳng ở tổng bảng, từ thứ hạng 17 lại bị tụt xuống thứ hạng hơn 40. Trương Li gấp đến độ đầu bốc lửa, ba ngày hai buổi chạy hướng tổng bộ hoạt động nhân mạch, thậm chí còn xin kim chủ của mình đi nói chuyện dùm, thật vất vả mới không bị điều đến chỗ rừng núi hẻo lánh và phân bộ thứ 8.

Trương Li mơ hồ đoán được bản thân hẳn là đắc tội với vị có doanh số khủng nào của công ty, vì thế lập tức ở trước mặt địch nhân của mình lúc trước khiêm tốn không ít, nhưng vô luận cô nghĩ nát óc như thế nào thì cũng không thể tưởng được một nữ nghệ sĩ nhỏ nhỏ Kiều Kiều được xếp hạng thứ 18 bị cô thuận đà khiển trách mấy ngày hôm trước có liên quan gì.

Cuộc sống sinh hoạt của Kiều Kiều bắt đầu đi vào quỹ đạo, lịch trình quay chụp « Liên hoàn » cũng được đề xuất, mấy ngày hôm trước cô vừa mới nhận được bưu kiện từ Tống Kỳ Ngôn gửi tới, bên trong có băng phân công chi định diễn viên và kịch bản, Kiều Kiều lật từng tờ ra xem, đột nhiên không kịp phòng ngừa mà nhìn thấy tên Trình Tu ở băng phân công diễn viên.

Trình Tu đóng vai nam chính. . .

Kiều Kiều dùng tay che lại mặt của mình, cô cảm thấy độ ẩm trên mặt mình đang dần dần tăng lên, không biết vì sao tay lại trở nên lạnh lẽo. Ngày đó, sau khi dọn đi, cô còn đoán rằng Trình Tu có thể nhìn thấy tin nhắn cô để lại mà đến phòng tìm cô hay không, không nghĩ tới nhanh như vậy đã gặp lại...

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Tái xuất giang hồ vs lịch up là 3 5 7 nhé ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Diễn cảnh dụ dỗ ở trong quán bar

Edit: Va

Beta: Cửu Gia Gia

Kiều Kiều không dấu vết kéo chiếc váy lụa màu đen xuống, kiêu dáng khó khăn lắm mới che được phần mông, chỗ xương hông bị bao phủ bởi một tầng váy dài, thân trên thiết kế trễ vai kẻ sát đường cong, để lộ ra hai vai trắng nõn của Kiều Kiều, dài tua rua nghiêng nghiêng từ bả vai dán đến sau thắt lưng.

Lần đầu tiên, cô cảm thấy chiếc váy này có phải lộ quá nhiều hay không, mông bị banh gắt gao, như là có người đang dùng ngón tay véo.

Trình Tu ở đối diện Kiều Kiều. Anh mặc áo somi có nút thắt, Kiều Kiều chưa bao giờ thấy qua cảnh Trình Tu mặc quần áo kiểu thế này. Trong ấn tượng của cô, anh vẫn thường mặc quần áo rộng, theo đuổi phong cách thoải mái dễ hoạt động. Nhưng bây giờ lại thay đổi thành hình tượng không chút cầu thả nào như vậy, cũng không hề làm người có cảm giác xấu, mà ngược lại, cổ áo cài chặt nút khiến cho người ta có một loại cảm xúc mãnh liệt, muốn giúp anh cởi bỏ nút thắt dục vọng.

Nhiếp ảnh gia cùng người phụ trách ánh sáng đã vào vị trí của mình, Kiều Kiều nắm chặt tay. Cảm thấy trong lòng bàn tay có chút mồ hôi, vì thế mà cô vừa nhỏ giọng cổ vũ bản thân vừa bước tới gần anh.

"Không khăn trương, không khăn trương... Tôi nói là không khăn trương..."

Trình Tu một tay rút túi quần, chỉ rử mắt nhìn lướt qua chén rượu trên bàn chứ không hề duỗi tay lấy, hai chân anh mở rộng ra mà ngồi trên tay vịn của sofa, biểu tình vẫn lạnh lùng đạm mạc như cũ, giống như những chuyện sắp xảy ra không hề liên quan gì tới anh. Ánh đèn nối nhau liên tục, toàn bộ bối cảnh quán bar của studio lập tức tối sầm, đèn nháy lam hồng lục bắt đầu nhấp nháy trên trần nhà, lơ mơ mà chôn người ở trong biển người, vì vậy nên cũng làm cho Kiều Kiều gan dạ hơn một chút.

Cô tận lực dùng hết mị thái của bản thân đi về phía Trình Tu.

Kịch bản hơi sửa lại một chút, nguyên bản là Kiều Kiều dụ dỗ nam chủ ở trên sân khấu, giờ lại đổi thành Kiều Kiều lôi kéo nam chủ khiêu vũ nhiệt liệt, Kiều Kiều đi đến khoảng cách hai bước trước người Trình Tu, sau đó kéo cà vạt của anh xuống rồi ngửa đầu hôn Trình Tu một cái.

Tư thế của Trình Tu vẫn không động đậy dù chỉ một chút, làm người cảm thấy dù cho đã hôn anh rồi nhưng vẫn cách xa anh vạn dặm.

"Tôi đây một mình sao?" Kiều Kiều cười rộ lên, móng tay sơn màu đỏ chậm rãi mò hươu cổ áo của Trình Tu. "Một mình thì sẽ có rất nhiều chuyện khó để chia sẻ, thế cho nên tôi vẫn luôn thích tìm một người bạn cùng ngồi chung, còn anh thì sao? Có cảm thấy cô độc không?"

Ngón tay đã thăm ra một tầng mồ hôi mỏng, Kiều Kiều chỉ đành phải dâng cao tinh thần hi sinh. Cô chuyển từ túm cổ áo thành sờ sờ, tay cô chậm rãi vuốt ve cơ ngực Trình Tu. Ngón tay vừa mới chạm đến thân thể anh thì đã cảm nhận được độ nóng, còn nóng hơn cả so với bất cứ thứ gì mà Kiều Kiều đã từng chạm qua.

"Tôi đang đợi cô." Trình Tu rử tầm mắt xuống, anh thấy được phần đùi của Kiều Kiều gần như hoàn toàn lộ lỏ.

"Con người đã thử qua hết 2 dạng khác biệt khi gặp chuyện nhằm chán trên thế giới, anh còn định thử luôn cả dạng thứ 3 sao?" Kiều Kiều hơi hơi ghé sát vào Trình Tu rồi nhẹ nhàng ngửi ngửi trên mặt anh, sau đó, lưỡi nhỏ run rẩy nhẹ liếm đường cong cằm của Trình Tu một chút. "Tôi thích hương vị trên người của anh."

Người phụ trách âm nhạc đúng lúc mở điệu nhạc thành điệu nhảy, Kiều Kiều ở trước mặt Trình Tu sụp hạ eo hợp lại nhịp bài khởi hồng tới, bản lĩnh vũ đạo của cô không kém, liền tính là làm thời ôm chân Phật, cũng vẫn có thể nhảy quẹo rử đến tám chín phần, giày cao gót mười centimet màu đen vững

vàng chống đỡ cô, giống như một con thiên nga đen khiêu vũ trong ao. Kiều Kiều thậm chí dùng đôi chân tinh tế của mình kẹp lấy đầu gối bên trái của Trình Tu, bắt chước tư thế làm tình mà dùng hai khối mông của mình vuốt ve.

Ánh mắt thâm trầm của Trình Tu không có chút nào gọn sóng, dưới háng cũng không hề có động tĩnh.

Kiều Kiều có chút nóng vội, cô sắp nhảy xong rồi, nhưng Trình Tu tựa hồ hoàn toàn không có động tĩnh, cô đành phải đánh bạo đem bộ ngực của mình dựa vào gần anh một chút, hiện tại cả người cô đã gần như nửa ngồi ở trên người Trình Tu rồi, bộ ngực tròn trịa đàn hồi dán trên cánh tay Trình Tu, tiểu hoa huy*t cách một tầng vải dệt hơi mỏng mà xát đùi Trình Tu, cô cơ hồ đã không dám nhìn thẳng đôi mắt của Trình Tu, giống như tự lừa mình dối người mà mỉm cười với Trình Tu.

Nhưng Trình Tu vẫn cứ không dao động.

Tuy rằng ở AV mà nói, cương cứng là nghĩa vụ của nam diễn viên, cũng không phải không liên quan gì đến bạn diễn nữ, có làm nam cộng sự nhanh chóng động tình hay không, thường thường cũng là đánh giá chỉ tiêu, trình độ làm việc của một nữ nghệ sĩ, nói trắng ra là, nếu nam cộng sự không cứng được, cái trách nhiệm này đầu tiên là rơi xuống đầu nữ diễn viên trước.

Kiều Kiều nỗ lực thả lỏng thân thể, để đường cong của chính mình càng thêm mềm mại, thậm chí bắt đầu tự dùng ngón tay vuốt ve đầu v* nhón nhọn của mình, tính chất vũ váy là lụa mỏng, đầu v* cô đã bành trướng đứng thẳng vừa nhìn là hiểu ngay.

"..... Anh Trình." Kiều Kiều thừa dịp gần sát vào nhỏ giọng mà xin tha bên tai Trình Tu, "Anh, Anh giúp tôi....."

Hơi thở cô ngắn ngủi mà thật nhỏ, mặt đã có chút hồng, thần sắc trên mặt đều là cầu người mềm mại, một tuần ở chung của hai người, Trình Tu luôn có thể thấy biểu tình của cô như vậy, tỷ như làm rớt bệ một cái chén, làm rơi một rổ quần áo, làm đổ đồ uống ở trên sô pha, làm hỏng mấy chạy bộ của Trình Tu..... Lần nào cô cũng đều là lộ ra vẻ mặt này mà đứng ở một bên, nhìn chăm chăm mũi chân mình, sợ tới mức không dám ngẩng đầu, làm người luôn nhìn không được muốn hung hăng mà, hung hăng mà ——

Nhưng hiện tại cô lại làm động tác phóng dăng không thể chịu nổi.

Trình Tu lập tức giữ cái ót của Kiều Kiều, đột nhiên bế cô ngồi lên đùi mình, sau đó hung ác mà hôn.

Lúc này lặng im như điều khắc, bây giờ đã tấn công dũng mãnh như mưa rào.

Cơ hồ anh có chút cho hả giận mà xé quần áo của Kiều Kiều, làn váy bị kéo xuống, nửa cái eo đều lộ ra, Trình Tu chế trụ lưng Kiều Kiều, cúi đầu ngâm lấy đầu v* Kiều Kiều.

Kiều Kiều "A" một tiếng, cả người như bị điện giật mà run lên, đôi tay cũng bị động tác Trình Tu cực kỳ chuyên nghiệp mà giữ ở phía sau, nước mắt rung rung mà bị bắt dừng thẳng eo, toàn bộ tiểu nhũ đều tiến đến trước mặt đối phương.

Động tác anh thô bạo mà hữu lực, anh là xuất thân quân nhân, quá hiểu được thế nào là vật lộn, cho dù ở đây cũng vậy. Anh thậm chí không cần dùng đến một phần trăm những kỹ xảo đó, cũng có thể dễ dàng đặt Kiều Kiều thành bất luận tư thế gì anh muốn. Kiều Kiều bị động nên khoe ra toàn bộ thân thể về phía anh, người ở bên ngoài xem ra giống như là Kiều Kiều gấp không chờ nổi mà tự mình dán qua.

đương v*t dưới háng anh đã nhanh chóng đứng thẳng, khí quan thô dài căng chặt quần tây có chút chịu không được, Trình Tu cũng bị quần banh thật sự khó chịu, anh với một bàn tay ra cởi bỏ cúc quần, lôi kéo xuống, đương v*t đã không chịu không chế mà nhanh chóng bắn ra, giống như một cái nham măng thô dài, kẻ sát đùi Kiều Kiều, nóng đến mức cô nức nở muốn lui ra sau.

Cô chưa bao giờ biết Trình Tu cũng có thể mặt không đổi sắc mà làm loại động tác này, cô vẫn luôn cho rằng Trình Tu không am hiểu làm tình..... Bởi vì giống như anh đối chuyện này hoàn toàn không có nhu cầu! Nhưng hiện tại, Kiều Kiều bị anh khống chế cảm quan của cả người, bị khống chế hết thấy làm Kiều Kiều bốc lên một loại cảm giác mãnh liệt không an toàn, nhưng cánh tay Trình Tu hữu lực và cứng như ván sắt, ngược lại làm cô hết sức lưu luyến.

Kiều Kiều đi xuống từ trên đùi anh, kích cỡ túi trứng cùng dương v*t của anh phi thường tương hợp, bởi vì động tình, túi trứng cũng trướng rất lớn, hùng dũng oai vệ mà đứng trong không khí. Kiều Kiều cúi người muốn ngâm lấy chúng nó, lại bị Trình Tu ngăn lại.

Anh trực tiếp bế Kiều Kiều lên, nâng cô thành tư thế bò, một phen ấn ở chỗ lưng tựa trên sô pha, mông bị dẫn theo cũng chu lên, còn sót lại vài miếng vũ y cũng bị anh không kiên nhẫn mà kéo xuống, Trình Tu hàng năm nắm cầm súng nên đốt ngón tay bị chai làm Kiều Kiều vừa đau vừa ngứa, cô nhìn không thấy động tác của Trình Tu ở sau lưng mình, chỉ là bằng cảm giác ý thức được có đồ vật nóng bỏng đè trên miệng huyết của cô.

Trình Tu toát một ít mồ hôi mỏng, anh từ đầu tới đuôi đều không có nói lời nào, động tác đơn giản mà hiệu suất kinh người, anh trầm hồng xuống một ít, quy đầu bành trướng chậm rãi chen vào hoa huy*t nhỏ hẹp của Kiều Kiều, bị huyết khẩu mít gắt gao, Kiều Kiều khóc nhỏ phát ra hai tiếng rên rỉ không rõ ý vị, đồ vật của Trình Tu quá lớn, chỉ mới tiến vào một phần đầu cô đã bị toàn bộ tạo ra.

Đau đón phóng đại, tê dại cũng phóng đại theo, quá trình tiến vào ở phía sau bỏ ra tầng tầng huyết thịt làm Kiều Kiều sướng đến thét chói tai một tiếng dài, cô thậm chí nhìn không được chủ động đầu đầu mông ra phía sau, quy đầu cuối cùng đã chống ở chỗ sâu nhất trong thân thể Kiều Kiều, nhưng tuy là như vậy, đương v*t kỳ thật cũng chưa tiến vào toàn bộ.

Trình Tu quá lớn, thật sự quá lớn.....

Trình Tu nâng eo Kiều Kiều, bắt đầu thong thả đưa đẩy. Kiều Kiều có thể cảm giác được bụng mình bởi vì trong thân thể đang chứa một đồ vật tàn sát bừa bãi dựng lên phập phồng, lúc thọc tiến vào đã bị mang đến cổ lấy, lúc rút ra đi lại bẹp xuống một ít, bởi vì nếp uốn vách trong âm đ*o bị căng ra tầng tầng, Kiều Kiều mãi cảm đến cơ hồ tất cả đều có thể chiếu cố đến, anh căn bản không cần sờ soạng nhiều hơn, quân lính của Kiều Kiều thực mau đã tan rã.

"A..... Ân a..... Ừm, giỏi quá....." Trong lúc va chạm Kiều Kiều cắn môi mình, cô cảm thấy chính mình quá mất mặt, sa vào quá rõ ràng, kêu cũng không hề có liêm sỉ, cùng mới nhóm người vừa vào đã hành nộn căn bản không khác gì nhau.

đương v*t anh đặc biệt nóng, theo động tác cũng bắt đầu dần dần nhanh hơn, mỗi lần Kiều Kiều bị đụng vào thân thể anh trong lòng đều nghi ngờ là đụng vào một cái tường nóng, cơ bắp Trình Tu rắn chắc tràn ngập sôi trào hormone nam tính, thậm chí mồ hôi nhỏ giọt cũng biến thành thôi tình được, Kiều Kiều có thể cảm nhận được gân đùi của Trình Tu hơi hơi run rẩy, chứng tỏ đã bắt đầu khống chế không được dục vọng, hoàn toàn tương phản với gương mặt lạnh lùng của Trình Tu.

Hai người đều có chút cảm giác không được, tiểu hoa huy*t của Kiều Kiều vẫn luôn không ngừng chảy nước ra bên ngoài, so với mồ hôi của Trình Tu còn muốn nhiều hơn. Mỗi một chút khi thọc tấn căn (tận cùng) vào rồi rút ra đều có thể thấy một ít dịch huyết chảy ra, ướt nhẹp chảy dọc theo đương v*t, sền sệt, trắng sữa, chảy qua túi trứng bành trướng, cuối cùng lại hợp lại ở chỗ thọc vào rút ra, tần suất bị ném đến trên sô pha.

Đôi tay Trình Tu đột nhiên nắm vú nhỏ của Kiều Kiều, anh không tự giác tăng nhanh tốc độ, trong huyết Kiều Kiều vừa mềm vừa ướt, cách áo mưa cũng có thể cảm nhận được cảm giác lây lội đến mắt hờn, trên trán anh nổi lên một vòng gân xanh, anh không phải loại người thực dễ dàng động tình, sáu tuổi bắt đầu tiếp nhận đặc huấn quân sự, cũng sớm đã đối mặt với đặc thù rèn luyện sắc dụ, anh có thể chống cự với bất luận cái gì quyến rũ vũ mị, nhưng lại cô đơn chống cự không được hồn nhiên gọi cảm.

Cho nên khi Kiều Kiều kêu tên của anh, anh liền kìm nén không được.

Khoái cảm càng tích càng cao, Kiều Kiều đã khống chế không được mà chống đỡ hai chân lộn xộn, cô mông lung mà mở to mắt, xuyên thấu qua hình ảnh rối tung rối mù bị nước mắt che đi phía nhìn trước xem, đối diện sô pha ở cửa hông studio, cô thấy được Giản Bạch Du tùy ý mà dựa trên cửa, cách gần mười mét mà nhìn cô.

Sao anh ta lại ở đây!

Kiều Kiều khản trương, vách trong khống chế không được mà thất chặt, vẫn luôn trầm mặc ít lời quân nhân cuối cùng bị lộng mà nặng nề mà rên rỉ một tiếng, theo sau cô liền nghênh đón càng thêm dồn dập tiến công, va chạm từ nửa người dưới mở rộng đến toàn bộ thân thể, trên dưới cô đều bị đâm không ngừng cán hợp, tầm mắt cũng mơ hồ, thậm chí nhìn không rõ Giản Bạch Du.

Cô thấy không rõ lắm biểu tình, của anh ta là gì chỉ biết là Giản Bạch Du đứng ở nơi đó, mặc một bộ đồ trắng, lại giống như một con rắn bạch hóa kịch độc.

Nhưng hiển nhiên thời gian không cho phép cô nghĩ nhiều như vậy, cô căn bản khống chế không được thân thể của mình, chỉ có thể trơ mắt mà nhìn thân thể bị mở ra từ trong ra ngoài, toàn bộ chỗ toàn là mật dịch, tốc độ Trình Tu dần dần nhanh hơn, như là muốn cho đương v*t của mình lớn lên trong thân thể Kiều Kiều, Kiều Kiều nức nở trước một bước bị đưa lên cao trào, dịch thủy ào ạt mà chảy ra, từ kẽ nhỏ giữa thân thể của hai người nhỏ giọt ra.

Trình Tu cũng đã đến thời điểm máu chốt, anh gầm nhẹ một tiếng, hung hăng va chạm, tinh dịch trong nháy mắt lao nhanh ra, liền tính cách một tầng cao su mông, Kiều Kiều cũng vẫn cứ có thể cảm nhận được lực đánh vào kính người.

Thực thoải mái, so với cô đã từng ảo tưởng qua còn muốn thoải mái hơn.....

Kiều Kiều đắm chìm trong dư vị, cô miễn cưỡng ngẩng đầu về phía trước nhìn lại, phát hiện Giản Bạch Du không biết đã rời đi khi nào.

Đôi môi ướt át của Trình Tu hôn cổ Kiều Kiều xong, đầu tóc cô bị mồ hôi ướt nhẹp kết thành từng sợi, Trình Tu chậm rãi vén chúng nó ra, sau đó dọc theo xương bả vai của Kiều Kiều mà hôn một đường xuống.

Kiều Kiều lúc này mới ý thức được Trình Tu hẳn là rất ít làm chuyện như vậy, kỹ thuật hôn của anh không thuần thực.

Ân ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Cùng chào mừng bạn beta mới đi nào mn ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Chu Viễn Xuyên về nước

Edit: Va

Beta: Su

Sau khi quay chụp xong, Kiều Kiều thu dọn đồ vật qua loa rồi rời khỏi studio, thậm chí cũng không dám nói một lời với Trình Tu đã mặc đồ chỉnh tề.

Trên mặt cô lửa thù nóng rát, bước chân đi đường cũng rất nhanh, chỉ chốc lát sau đã đến đại sảnh lầu một của tổng bộ. Tới đại sảnh rồi cô mới hậu tri hậu giác mà nhớ tới bản thân đã sớm không còn ở khu chung cư cũ, vì thế lại đành phải đi vòng vèo trở lại tiếp tục ngồi thang máy.

Được rồi, chắc là do đi quá nhanh nên đầu óc không đuổi kịp...

Điện thoại trong túi rung hai cái, tin nhắn nhắc nhở Kiều Kiều trước quầy tiếp tân có đồ gửi đến. Kiều Kiều vừa nghi hoặc vừa đeo túi trở lại trước quầy tiếp tân đại sảnh của tổng bộ, xác nhận ký tên rồi sau đó thuận lợi mà nhận được bưu phẩm——

Là đồ chơi.

.....

“Ách, xin hỏi cô có biết là ai đưa tới không?”

“Thật ngại quá nga, là chuyển phát nhanh đưa tới, chúng tôi chỉ phụ trách nhận mà thôi.”

“Dạ, cảm ơn.”

Kiều Kiều buồn bực trở về.

Cô nhìn sang trái phải, phát hiện không ai chú ý đến cô, vì thế nên tìm một góc yên lặng ở khu nghỉ ngơi rồi ngồi xuống, bắt đầu giống như ăn trộm mà mở thùng giấy ra. Chẳng biết vì sao, cô cứ hoài nghi là ai đó đã gửi sai người, chắc là trong gia đình có con nít linh tinh, bằng không thì ai sẽ gửi cho cô món đồ chơi này? Con là loại đồ chơi con quay ấu trĩ này.

Thùng giấy được gói rất chỉnh tề, bên trong là một cái bản kim loại hình vuông màu ngân bạch kim, đường cong đẹp đẽ được thủ công tinh tế, nhìn không ra bất kỳ dấu vết đường nối nào tạo thành, gần giống như là hàng mỹ nghệ. Kiều Kiều nhìn không được mà ‘oa’ một tiếng, giờ nó lên so với đèn. Cái bản kim loại này thật sự đặc biệt xinh đẹp, nếu không phải trên thùng giấy ghi rõ là đồ chơi, Kiều Kiều căn bản sẽ không nghĩ đây là thứ thuộc về con nít.

Cô lưu luyến buông bản kim loại, lấy đồ còn trong thùng giấy ra, quả nhiên là một con quay, nhưng con quay này cũng là toàn thân ngân bạch, rõ ràng là cùng một loại với bản kim loại, tạo hình cũng không giống với con quay nhìn ngu ngốc như trên thị trường, con quay này phi thường thon dài, hai đầu trên dưới đều nhón nhọn, như là một cô nương mảnh khảnh bị gió thổi bay lán vấy.

Kiều Kiều đã hoàn toàn bị hai món đồ chơi tinh xảo dành cho con nít này thuyết phục, cô thử ở bản kim loại chuyển động con quay, nhưng bản kim loại quá mức bóng loáng, vô luận nỗ lực thế nào, con quay nhỏ cũng chỉ có thể miễn cưỡng chuyển động một hai vòng rồi ngã xuống đất, cô lại thử ở trên bàn pha lê, trên sàn nhà, thậm chí trên quyển sách trước mặt, tất cả cũng đều không ngoại lệ, lấy thất bại làm chấm dứt.

Có cô gái trước quầy tiếp tân nhắc nhở Kiều Kiều xem giấy hướng dẫn bên trong hộp. Kiều Kiều duỗi tay, quả nhiên, trong chớp mắt đã sờ được một tờ giấy, mặt trên yêu cầu cắm điện cho bản kim loại, Kiều Kiều lại gấp không chờ nổi mà tìm một đầu cắm, cắm điện xong, bản kim loại cũng không có biến hoá gì rõ ràng, Kiều Kiều nửa tin nửa ngờ mà đem con quay nhỏ màu bạc quay ——

.....

Con quay cứ nhiên bay lên không!

Cô không hề nhìn lầm, con quay bạc nhỏ như là bỗng nhiên sống lại, chậm rãi rời khỏi bản kim loại ở mặt ngoài, cân đối mà phóng lên cao khoảng chừng 10 cm, lúc sau bắt đầu ổn định mà xoay tròn trên không, không hề có dấu hiệu mệt mỏi, Kiều Kiều thậm chí còn giật mình vì bản kim loại, phát hiện nó còn xoay theo con quay.

Thần kỳ, quá thần kỳ, quá thần kỳ... Đây đúng thật là món đồ chơi con nít sao?

Kiều Kiều như là phát hiện được tân đại lục, không ngừng có ý đồ chạm đếm con quay đang xoay tròn ở trong không trung, chơi vui vẻ vô cùng.

Tiếng chuông điện thoại lúc này đột nhiên vang lên, sau khi cô bắt máy thì có một giọng nam ôn nhu mang chút ý cười truyền đến: “Có thích quà tôi tặng không?”

Kiều Kiều nhất thời cảm thấy thanh âm này phi thường quen tai, hồi ức hai giây xong mới bừng tỉnh đại ngộ mà ‘a’ một tiếng.

“A... Là anh Chu!” Kiều Kiều phi thường vui mừng. “Anh đã trở về từ nước Mỹ sao?”

“Đúng vậy, chuyện lần trước hy vọng cô không giận, lúc đó tôi quá sốt ruột.” Bên trong lời xin lỗi của đối phương thật thành khẩn, biểu đạt mình đã biết lỗi, điều này làm cho một chút không thoải mái trong lòng Kiều Kiều cuối cùng cũng lập tức liền tan thành mây khói. Ấn tượng của cô đối với Chu Viễn Xuyên kỳ thật rất tốt, thoát nhìn giống như không biết giận, người lại nho nhã, một thân hơi thở xuất thân danh giá, tâm sự với anh, ngay cả ông trời cũng có thể cảm giác được lợi ích không nhỏ.

“Giữa trưa hôm nay tôi mới vừa xuống máy bay. Tôi có thể mời cô ăn cơm chiều để chuộc lỗi không?” Chu Viễn Xuyên vẫn có lễ mà khách khí dò hỏi

như cũ, tuy rằng Kiều Kiều chỉ hợp tác cùng anh một lần, nhưng ngữ khí của đối phương lại làm người ta cảm thấy giống như hai người đã quen biết rất nhiều năm, hoàn toàn không cảm thấy mạo muội cùng đường đột.

“.....” Nhưng Kiều Kiều vẫn do dự.

“Không tiện sao?” Thanh âm của đối phương lập tức thấp hèn, tựa hồ rất thất vọng.

“..... Không có, không có!” Kiều Kiều rung rung từ biệt kế hoạch chơi game buổi tối của mình. “Bây giờ tôi đang ở đại sảnh của tổng bộ của WAWA...”

“Vậy cô ra đi.” Chu Viễn Xuyên nhẹ nhàng cười. “Tôi đang ở ngoài cửa.”

.....

Kiều Kiều cất bản kim loại cùng con quay lại vào hộp, cô mới vừa đi ra cửa thì đã thấy Chu Viễn Xuyên đang ngồi ở trong xe, cửa sổ xe hạ xuống một nửa, anh đang vẫy vẫy tay với cô.

Anh mặc một chiếc áo khoác lông màu xanh sẫm xộc trắng, thoát nhìn quả thực rất giống học sinh còn đang đi học, một tháng bốn ba tựa hồ cũng không làm anh mệt mỏi, ngược lại hình như còn khiến anh trắng hơn lúc trước một ít, mạch máu xanh lá ần ần khắc trên cánh tay đang gác trên cửa sổ xe của anh, anh thực galang với người vòng qua giúp Kiều Kiều mở cửa xe, Kiều Kiều có chút co quắp mà ngồi xuống.

Kết quả là vừa mới lên xe thì Chu Viễn Xuyên bỗng nhiên cúi người rồi nhẹ nhàng hôn lên môi Kiều Kiều một chút.

Anh khác ở trên môi cô một nụ hôn mềm nhẹ, nhẹ đến mức giống như chuồn chuồn lướt nước. Anh hôn xong thì tựa như chuyện gì cũng chưa xảy ra mà quay lại lái xe. Còn cả người Kiều Kiều đều sững sờ ở trên chỗ ngồi, độ ẩm trên mặt tầng tầng kéo lên, màu hồng phấn trong phút chốc liền tràn ngập trên gương mặt non mịn.

Sao, sao bỗng nhiên lại...

“Thế nào?” Chu Viễn Xuyên nghiêng đầu nhìn Kiều Kiều một cái, mới dường như hiểu được mà nháp môi cười một chút. “Thực xin lỗi, tôi mới trở về từ Mỹ, có thói quen, dọa đến cô sao?”

“Không, Không sao...” Kiều Kiều cúi đầu lẩm bầm nhỏ như muỗi kêu. “Động tác của anh Chu thực nhanh chóng, tôi hoàn toàn chưa kịp phản ứng lại...”

“Thói quen động tác của tôi bình thường hơi nhanh, đặc biệt là khi tôi phát hiện chuyện này rất có giá trị.”

Chu Viễn Xuyên nói xong thì giống như không có việc gì mà khởi động xe làm Kiều Kiều nhất thời có chút nắm bắt không ra được ý tứ chân chính của anh, cũng may là anh cũng không có làm cô suy nghĩ khổ tâm lâu lắm. Xe chạy băng băng ở khu náo nhiệt một lát xong liền ngừng ở trước một nhà hàng được trang hoàng xa hoa.

“Chúng ta không cần ăn ở chỗ này đâu anh Chu!” Kiều Kiều thấy rõ ràng tên nhà hàng xong thực sốt ruột mà quay đầu cảnh cáo nói. “Lúc tôi học đại học, tôi đã cùng một người bạn và bạn trai của cậu ấy đến đây ăn cơm, chỉ một bình trà thôi mà đã lấy đi nửa tháng sinh hoạt phí của hai người bọn họ.”

“Không có việc gì.” Chu Viễn Xuyên mỉm cười. “Tôi có vé ưu đãi.”

“Nga, phải không?” Kiều Kiều còn có chút do dự. “Nhưng loại nhà hàng này hẳn là sẽ không ưu đãi nhiều như vậy đi?”

“Nhưng nếu hôm nay không dùng thì sẽ quá thời hạn nga.”

“Đi? Vậy thì tôi vào trước dành chỗ...”

Hai người mới vừa bước vào nhà hàng thì nhân viên phục vụ có tố chất được huấn luyện liền tiến lên tiếp đón. Hóa ra, Chu Viễn Xuyên đã đặt chỗ từ trước, điều này làm cho Kiều Kiều phải lau mắt mà nhìn, vẫn là nhà khoa học vật lý có đầu óc, sợ lãng phí phiếu ưu đãi và không có chỗ nên đã gọi điện thoại để hẹn trước.

“Trong một tháng qua cô khoẻ không?” Chu Viễn Xuyên rót cho Kiều Kiều một ly rượu vang đỏ xong rất nghiêm túc hỏi.

“Àn... Cũng không tệ lắm.” Kiều Kiều gãi gãi đầu. “Kỳ thật, tôi còn muốn cảm ơn anh, bộ phim quay chụp cùng anh được hưởng ứng rất tốt, liên tục có vài đạo diễn đã tìm tới tôi. Hơn nữa, tôi hiện tại cũng được đóng vai nhân vật mà trước kia nghĩ cũng không dám nghĩ.”

“Không, là tôi nên cảm ơn cô mới đúng.” Chu Viễn Xuyên không cười mà nghiêm mặt nói. “Thật sự, cô không biết cô đã mang đến cho tôi bao nhiêu món đồ trân quý.”

“Phải không?” Kiều Kiều ngượng ngùng cúi đầu, cái miệng nhỏ nháp ngậm rượu để che dấu.

“Khả năng hỏi như vậy có chút đường đột, nhưng có điều là tôi đã bối rối rất lâu.” Anh dừng một chút. “Àn... Xin hỏi cô có bạn trai chưa?”

‘Phốc’, Kiều Kiều đang nhấp rượu thì bị sặc một chút, Chu Viễn Xuyên đưa khăn giấy qua, Kiều Kiều vội vàng không ngừng tiếp nhận. “Thực xin lỗi, thực xin lỗi, tôi chỉ là nhất thời không khống chế được tốc độ nuốt...”

“Không sao cả.” Đối phương cười khoan dung rồi tiếp tục truy vấn. “Vậy cô đã có bạn trai chưa?”

“Không có...”

Chu Viễn Xuyên hơi hơi mỉm cười.

“Thế anh Chu ở nước Mỹ có khỏe không? Nghe nói học mấy thuyết đó tương đối mệt?” Kiều Kiều tò mò mà đặt câu hỏi.

“Sẽ không, nghiên cứu với tôi mà nói giống như chơi trò chơi, làm tôi cảm thấy thả lỏng cùng thích ý.”

“Oa.” Kiều Kiều bắt đầu khát khao. “Vậy chẳng phải là giống như mỗi ngày đều được chơi sao? Vừa có tiền vừa có trò chơi để chơi, quả thực là trạng thái sinh hoạt sướng nhất trên thế giới, hoàn toàn sẽ không có phiền não nha anh Chu!”

“Cũng có phiền não chứ.” Đôi mắt của Chu Viễn Xuyên thật sự rất đẹp, khi anh nghiêm túc chuyên chú nhìn một người như vậy khiến người ta rất khó mà không bị đôi mắt anh hấp dẫn đi lực chú ý. “Cô phải chơi giỏi hơn những người chơi giỏi khác trên thế giới, còn phải thật xảo diệu, một khi thần linh cảm không chiều cô thì mỗi công thức đều có thể biến thành dây treo cổ xiết chết cô.”

“Là vậy sao? Tôi còn tưởng rằng chỉ có khoa ngữ văn mới cần linh cảm...”

“Ngay lúc cô chạm đến đủ cao, cô sẽ phát hiện cô cùng đối thủ của cô ở bất luận phương diện gì đều đã không sai biệt gò mảy, ý nghĩa giải toán cùng thực nghiệm lúc này đều mất đi.”

“Ngô... Thâm sâu quá.” Kiều Kiều nhét một cái bánh bơ kem vào trong miệng xong trấn an nói. “Có điều là tôi tin tưởng anh sẽ trở thành người lợi hại nhất.”

“Cảm ơn.” Chu Viễn Xuyên mỉm cười nói. “Thế thì tôi có thể theo đuổi cô không?”

Ấn ngôi sao cmt ủng hộ đy nà >< Xuyên cưa cưa ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Đếm hết lần làm trong khi say rượu

Edit: Va

Beta: Ami

"Phốc ——" Kiều Kiều nhanh tay che miệng lại, Chu Viễn Xuyên lại lần nữa đứng lúc mà đưa khăn giấy qua.

"Rất giật mình sao?"

"... Có một chút." Kiều Kiều vội uống một ngụm rượu lớn mới có thể nuốt miếng bánh kem lớn trong miệng xuống. Bởi vì nuốt quá nhanh, thế cho nên cô nghẹn một hồi lâu mới có thể nói ra nửa câu nói sau. "Có thể nói cho tôi biết lý do không?"

"Lý do rất phức tạp." Chu Viễn Xuyên duỗi tay giúp Kiều Kiều lau một miếng bơ nhỏ bên khoé miệng rồi sau đó mỉm cười nói. "Chẳng qua là tôi suy nghĩ cận kề quá, tôi nghĩ mọi mặt của mình hẳn là đều không làm cô thất vọng."

"Nhưng mà, nhưng anh có thể ——" Kiều Kiều muốn nói lại thôi.

"Quá nhanh?"

"Ấn." Kiều Kiều có chút khó xử. "Ang Chu, tôi biết anh rất tốt, anh là một người phi thường xuất sắc, vô luận ở lĩnh vực nào —— nhưng chúng ta chỉ mới gặp nhau vài lần mà thôi, tôi thậm chí còn hoàn toàn không hiểu biết gì về anh, anh cần bản cũng không biết tôi là dạng người gì."

"Nga." Chu Viễn Xuyên hiểu rõ gật gật đầu. "Đây không phải là vấn đề lớn gì, tôi thích cô, tôi tin tưởng rằng tôi có thể làm cô thích tôi, cho nên nếu sớm hay muộn chúng ta đều sẽ ở bên nhau, vậy thì vì sao chúng ta không thể tiến nhanh cái quá trình này hơn một chút? Vì sao chúng ta không lập tức ở bên nhau đi?"

... Từ từ, anh nói rất có đạo lý, cô thế nhưng không cách nào phản bác.

"Không không..." Kiều Kiều nỗ lực nhảy ra khỏi bẫy rập logic của đối phương. "Anh còn chưa hiểu biết tôi, nói không chừng sau này anh sẽ không còn thích tôi nữa."

"Sẽ không có chuyện đó." Chu Viễn Xuyên cười, anh bỗng nhiên vô cùng trịnh trọng mà nói. "Tôi sẽ vẫn luôn thích cô, yêu cô."

"Chuyện này không có khả năng." Kiều Kiều đồng dạng trịnh trọng trả lời. "Tuy... Giữa chúng ta đã từng có một ít hồi ức vui sướng, nhưng lỡ như những cái đó là ảo giác của anh thì sao? Lỡ như tôi giả vờ thì sao? Anh không muốn kiểm tra lại một chút sao?"

Chu Viễn Xuyên không nói, anh cúi đầu thường thức ly thủy tinh có đế dài trong tay, tựa hồ đang lâm vào bên trong thâm trầm tự hỏi.

Điều mà Kiều Kiều không biết chính là, đây là người có tài được trời phú chỉ số thông minh cao, mọi chuyện đều suy nghĩ chu toàn, đầu óc gần như có thể giải quyết tất cả vấn đề khó khăn một cách dễ dàng, lần đầu tiên không liên quan đến bất luận chuyện học thuật gì, chỉ là vì một cô gái bình thường đưa ra liên tiếp nghi vấn mà liên tục bảo trì đầy óc gần nửa phút để nâng cao suy nghĩ.

"Đúng vậy." Chu Viễn Xuyên cuối cùng thu hồi tay, anh nghiêm túc nói. "Tôi xác thật hẳn là nên thử lại một lần, chỉ một lần đã ra kết luận, quá không nghiêm túc."

"Đúng!" Kiều Kiều thở dài nhẹ nhõm một hơi, cô lộ ra một nụ cười tươi. "Chẳng phải hẳn là nên chú ý thu thập mẫu sao? Hẳn là nên thử năm lần mới tiến đến? Nếu mỗi lần đều làm anh cảm giác rất tốt, anh lại chủ động theo đuổi cũng không muộn."

"Ân, rất có đạo lý." Chu Viễn Xuyên mở một chai rượu ra xong rót vào ly của Kiều Kiều, sau đó khẽ cười lên. "Tôi cũng cho rằng nên như vậy."

Khuôn mặt trắng nõn thanh xuân tuổi trẻ, lúc nhìn người, trong ánh mắt sẽ đựng đầy tia sáng nhu hòa làm Kiều Kiều không khỏi hoài nghi bên trong có phải đã dấu diếm cả một dải ngân hà hay không, hoặc là một thứ khác nào đó vừa xinh đẹp lại vừa xa xôi.

- - -

Kiều Kiều cảm thấy có chút lạnh, bao gồm vải dệt mềm mại dưới thân cũng không thể lưu lại chút nhiệt độ nào, cô đành phải mơ mơ màng màng mà vươn tay, sờ soạng ôm lấy nơi duy nhất ấm áp bên người.

Chớp mũi người được một mùi hương nhàn nhạt, Kiều Kiều tổng cảm thấy có chút quen thuộc, nhưng uống quá nhiều rượu nên hiển nhiên là não không muốn tự hỏi vấn đề phức tạp như vậy, Kiều Kiều lầm bầm một tiếng xong cũng từ bỏ, sau khi điều chỉnh một tư thế thoải mái thì đã an an ổn ổn mà dựa vào trong lòng ngực của người đàn ông.

"Lần đầu tiên sẽ bắt đầu ngay bây giờ."

Trên đầu Kiều Kiều truyền đến một tiếng cười khẽ, cô cảm thấy hơi có chút phiền nên liền vươn tay thử đẩy đối phương ra, kết quả là tay mới vừa vươn ra thì đã bị đối phương dễ như trở bàn tay mà bắt được, sau đó đặt nó đến bên miệng tinh tế mút hôn.

đầu v* tựa hồ đang bị người xoa vè, Kiều Kiều chống cự mà hừ hừ hai tiếng, thế là bàn tay trên ngực lại ngay lập tức tăng thêm lực đạo, hạ thế cũng bỗng nhiên lạnh theo, có một thứ gì đó nóng bỏng chậm rãi để ở trước.

"Ân, hy vọng cô có thể chống đỡ được đến lần thứ năm." Giọng nói dễ nghe lại ôn nhu, nhưng lúc này đây Kiều Kiều đã không có sức lực giơ tay xua đuổi.

Đồ vật ấm nóng đã bắt đầu chen vào bên trong, Kiều Kiều đã sớm mềm đến rồi tỉnh rồi mù, cho đến hiện tại, cô vẫn không rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, ý thức nửa mơ nửa tỉnh, chỉ biết là có cảm giác kỳ quái bắt đầu bò lên theo xương, bụng nhỏ ngứa, bên trong cũng ngứa, hận không thể thật nhanh tìm được đồ vật gì đó thọc xuyên qua chính mình, nhanh chóng ngừng lại cái loại khoái cảm chọc người này.

Cô mức nở ôm người đàn ông đang áp trên người mình, thẳng đến khi tiểu huyết bị căng đầy thì cô mới thả lỏng. Tiếng thở dốc thô của người đàn ông nặng lên rất nhiều, anh khắc chế động tác của mình để không bị mất khống chế, tận lực chờ đến khi thân thể Kiều Kiều thả lỏng xong mới bắt đầu thọc vào rút ra. Tất nhiên là Kiều Kiều rất không hài lòng vì đối phương quá chậm chạp, cô gấp không chờ nổi mà ôm chặt cổ người đàn ông, giống động vật nhỏ vô ý thức mà cọ tới cọ lui ở hõm vai của đối phương.

"Lúc say cũng thực đáng yêu."

Kiều Kiều phát hiện động tác của người đàn ông lập tức nhanh hơn, trạng thái của cái trụ trong thân thể đang rất thô to cứng rắn, thọc đến Kiều Kiều nhin không được kêu lên tiếng, thân kinh tê mỗ, đại bộ phận đều có cảm giác đau, rồi lại phóng ra khoái cảm mãnh liệt, Kiều Kiều chỉ mới bị cảm mười cái mà đã liên nhin không được chảy ra rất nhiều nước, thể dịch sáng lấp lánh ngưng đọng trên phần lông thưa thớt ở chỗ giao hợp, ướt át một mảnh.

"Cô trơn quá."

Có đầu lưỡi đang liếm cắn sườn cổ của Kiều Kiều, Kiều Kiều xoay đầu theo nụ hôn của đối phương, cô thậm chí lớn mật mà ưỡn ngực đẩy tiểu nhũ đưa đến bên miệng đối phương, trong cổ họng người đàn ông phát ra một tiếng hàm nghĩa không rõ là hừ hay cười, sau đó thuận theo mà mút một bên vú.

Tiểu huyết bắt đầu chảy ra từng luồng chất lỏng, lây dính đến nỗi ngay cả nhan sắc của dương v* cũng trở nên óng ánh, dương v* anh có được bề ngoài xinh đẹp giống như chủ nhân của nó, nhưng lại phi thường có sức bật, lực thọc vào rút ra kinh người, luôn là rút ra nguyên cây sau lại hung hăng mà thọc

vào, mỗi một lần đều có thể chuẩn xác nghiền ở cái điểm kia làm Kiều Kiều muốn ngừng mà ngừng không được.

Cô sướng đến cả người run rẩy, ôm lưng anh rồi loạn cào một vết, Kiều Kiều mơ hồ ý thức được bản thân đang rên rỉ, nhưng lại hoàn toàn không có khái niệm gì với thanh âm lớn nhỏ, chỉ biết là sau đó bị một bàn tay lạnh lẽo của người đàn ông bưng kín miệng mình, bức bách đến nỗi cô chỉ có thể phát ra tiếng rên rỉ khó nhận.

Thật thoải mái! Thật thoải mái! Thật thoải mái!

Trong mộng, cô đang ngồi ở trên sống lưng của một con cá voi lớn, cá voi chở cô đi qua xích đạo hải vực phụ cận ẩm áp, cô thử muốn động dậy thân thể, nhưng giống như mộng bị dính, dù thế nào cũng không nhúc nhích được, Kiều Kiều vô ý thức mà chen chân vào đạp loạn, tiếp theo là không biết tại sao chân cẳng cũng bị dính lại.

"Thật là một khắc cũng không thành thật..."

Có người cắn lỗ tai cô, ách giọng nói cười, nếu không phải có bàn tay đang đỡ trên vai cô, Kiều Kiều thậm chí hoài nghi bản thân sẽ bị đâm đến mức ngã xuống trên giường, dương v*t búng búng phần chân tính xâm lược, tác hại của việc rút ra cắm vào trong tiểu huyết chứa đầy nước giống như cò vua tinh chuẩn mà sung sướng.

Cô biết chính mình đang bị người khác khống chế hoàn toàn, nhưng lại không có cách nào chạy thoát.

Nhiều lần bị chạm đến chỗ nắn cảm nên khoái cảm tích lũy được cũng chạm mốc cực hạn, Kiều Kiều dùng tay che miệng lại, nước mắt chảy ra từ hốc mắt, cô cảm thấy bản thân sắp hít thở không thông, đại não bắt đầu lặp lại trường hợp bắn pháo hoa, Kiều Kiều banh thẳng mũi chân, khụt khịt bị đưa lên cao trào.

Tiểu huyết "phụt" một tiếng, tiết ra dòng chất lỏng, dọc theo hình dạng thẳng tắp của còn th*t mà chảy xuống.

"Đây là lần đầu tiên của cô chứ không phải là của tôi..."

Kiều Kiều còn đắm chìm trong cao trào làm da đầu người tê dại mẫn cảm, vách trong cắn đến gắt gao, khiến cho người đàn ông không muốn tước vũ khí đầu hàng quá nhanh mà dừng động tác, đè trên người Kiều Kiều điều chỉnh hô hấp, hai người thở ra hơi thở dây dưa, ẩm ướt, cô bắt tay cắm vào đầu tóc mềm mại cầu đối phương, phát ra tiếng hừ thỏa mãn.

dương v*t thô trắng thoáng rút ra bên ngoài một chút, tiếp theo lại nặng nề mà đâm vào trong.

"Năm lần nga, tôi sẽ thay cô đếm hết."

đầu v* lại bị người dùng hàm răng cố ý cắn lồi kéo. Ở trong mộng, cô lại bắt đầu cười cá voi, nga, không đúng, lần này còn có một con chim nhỏ làm người chán ghét, luôn chọc mỗ trước ngực cô...

Chắc chắc <> khổ chị chưa <> Ai bảo 5 lần j <>

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Tỉnh lại sau khi say rượu

Edit: Va

Beta: Ami

Nếu sau một đêm say rượu, bạn tỉnh lại và phát hiện bản thân mình trần truồng nằm trên giường lớn thoải mái xa lạ -- Bạn sẽ phản ứng như thế nào?

"A!" Kiều Kiều chật vật mà lấy chăn che ngực mình lại, vừa co ro đến góc tường vừa chỉ vào người Chu Viễn Xuyên rồi lắp bắp mà nói: "Anh anh anh..... Tôi tôi tôi....."

"Cô tỉnh rồi?" Chu Viễn Xuyên nửa người trên lóa lóa đang dựa vào đầu giường làm việc dừng bút lại, anh tháo khung mắt kính nằm trên mũi xuống, cười đến rất hiền lành chính trực: "Buổi sáng tốt lành."

Phối hợp với câu "buổi sáng tốt lành" chính là một nụ hôn ôn nhu của đối phương khắc ở bên khóe miệng Kiều Kiều.

"Vì sao tôi lại không mặc đồ..." Khuôn mặt Kiều Kiều đỏ lên, câu phía sau bị nghẹn lại, sau đó cô lại tiếp tục đặt câu hỏi: "Tối hôm qua chúng ta đã --"

"Ân." Chu Viễn Xuyên gật gù đầu: "Chúng ta đã làm, tuy rằng tôi kiên trì làm xong năm lần, nhưng đại khái là cô chỉ chống được đến lần thứ tư, tôi cũng

không xác định... Lúc sau, cô hình như có tỉnh trong chốc lát."

"Năm, năm lần...." Trước mắt Kiều Kiều tối sầm, lượng tin tức quá lớn lập tức làm cô không biết nên làm ra phản ứng gì.

"À đúng rồi, cô có đói bụng không? Tôi sẽ gọi lễ tân cho người đem bữa trưa lên." Chu Viễn Xuyên nhẹ nhàng xoa xoa mái tóc rối của Kiều Kiều, sau đó thì xốc chân lên rồi xuống giường. Dường như anh đã rời giường rất lâu rồi, nửa người dưới đã mặc quần, đáng người Chu Viễn Xuyên tuy rằng cũng không cường tráng nhưng so với người bình thường thì vẫn rắn chắc hơn rất nhiều, cơ bắp cân xứng mà dán ở trên cốt cách, làn da anh thuộc loại trắng nõn trong suốt, thậm chí ẩn ẩn ở bên dưới có thể thấy được mạch máu màu xanh lá.

Anh tùy ý nhặt một chiếc áo ba lỗ từ dưới mặt đất lên rồi trông vào người, bởi vì anh đưa lưng về phía Kiều Kiều thế cho nên Kiều Kiều mới có thể tình trạng nhìn thấy dấu vết đỏ tươi trên lưng anh, vết cào dừ tợn đáng sợ.

Kiều Kiều lập tức hiểu được rất có thể dấu vết kia là xuất phát từ bút tích của bản thân.

"Anh bị thương kia..."

"Àn? Cái gì?" Chu Viễn Xuyên giống như hồn nhiên không biết, anh đứng ở trước gương nghiêng người nhìn nhìn, ngay sau đó cười: "Không sao cả, chỉ là vết cào mà thôi, tôi là loại người có thể chất khi bị thương một chút thì sẽ biểu hiện ra là bị nặng gấp 5 lần, cho nên tuy rằng thoát nhìn rất nghiêm trọng, nhưng kỳ thật tôi không có cảm giác gì."

Anh đi đến mép giường rồi lại cúi người hôn một cái lên trên mặt Kiều Kiều: "Cảm ơn đã quan tâm."

Môi anh hơi lạnh khắc ở bên má, mang theo một cỗ hơi thở từ bạc hà điệp, khi ngồi gần thì cô có thể thấy rõ thêm ngũ quan tinh xảo của Chu Viễn Xuyên, thanh tú xinh đẹp, cho dù anh có làm cô tức giận nhưng trong khoảng thời gian ngắn cũng bị làm tiêu tan hoàn toàn.

Người đẹp thật đúng là đã tự có chữ "tha thứ + đáng thương" trên mặt, Kiều Kiều vốn đang rất tức giận và bất bình vì bản thân đêm qua phải chịu khổ, bị "dụ dỗ gian dân", kết quả là khi nhìn thấy phần lưng của Chu Viễn Xuyên tràn đầy vết cào màu hồng sọc thì cô đã mềm lòng. Hơn nữa còn được Chu Viễn Xuyên hôn một cái như vậy, Kiều Kiều lập tức lại cảm thấy "dù sao anh lớn lên cũng khá đẹp trai, cứ coi như bản thân hưởng thụ là được".....

Ngay sau đó lại vì bản thân hưởng thụ nên không cần đồ thừa là hưởng thụ mà đắc chí, trời ạ...

"Đã 11 giờ, hay là chúng ta trực tiếp xuống ăn cơm trưa đi?" Chu Viễn Xuyên thu thập một chút mảy mòi giấy tràn ngập ký hiệu trên bàn, nghiêng đầu hỏi Kiều Kiều còn đang sống sờ ở trên giường.

11 giờ.....

Cả người Kiều Kiều run lên, giật mình một cái tỉnh táo lại.

"11 giờ?!" Kiều Kiều đột nhiên vén chăn lên: "Không xong rồi! 10 giờ tôi còn phải đi đóng phim! Xong đời rồi!"

Cô cũng bất chấp thân mình còn đang lơ lửng, ba bước cũng đi thành hai bước vọt tới chỗ quần áo của mình, vừa mở điện thoại lên thì gương mặt tức khắc suy sụp xuống.

Bởi vì ngày hôm qua ăn cơm cô đã tiện tay cài đặt chế độ tắt âm nên khiến cho bản thân không nghe ba cái đồng hồ báo thức, càng quan trọng là Tổng Kỳ Ngôn đã gọi hơn 20 cuộc gọi nhờ mà một cuộc cô cũng không nghe.....

"Nên làm thế nào bây giờ a..." Kiều Kiều gãi đầu, điện thoại trong tay lại vang lên lần nữa, Kiều Kiều sợ tới mức lập tức ném nó lên trên giường, hiện tại loại tình huống này đối với cô mà nói, nghe điện thoại so với tiếp tục giả vờ thì yêu cầu đúng khí lớn hơn rất nhiều.

"Bây giờ tôi lái xe đưa cô qua chỗ đó đi." Chu Viễn Xuyên mặc thêm một chiếc áo khoác, biểu tình rất là tự trách: "Thực xin lỗi, tôi không biết hôm nay cô còn có công việc."

"Không a, Tổng đạo diễn ghét nhất người khác đến muộn...." Kiều Kiều sải đến dậm chân tại chỗ: "Hay là tôi dứt khoát xin nghỉ nửa ngày đi! Anh Chu, có thể nhờ anh giúp đỡ được không? Anh giả làm bác sĩ một chút được không? Anh nói tôi hôm qua tôi phát sốt nên hiện tại đang ở bệnh viện, buổi chiều mới có thể về."

"Đương nhiên có thể." Chu Viễn Xuyên cảm lấy di động trên giường, một giây sau liền nghe: "Chào anh."

Nhìn từ góc độ của Kiều Kiều, cô không nghe được Tổng Kỳ Ngôn ở đầu bên kia điện thoại nói cái gì, vì thế chỉ có thể thấp thỏm thông qua biểu tình biến hóa của Chu Viễn Xuyên mà phỏng đoán câu trả lời của Tổng Kỳ Ngôn, cô nhìn thấy Chu Viễn Xuyên nói "Chào anh" xong thì dừng vào giây, sau đó cười nói "Là tôi", tiếp theo lại "Àn" hai tiếng liền tắt điện thoại.

"Tình hình thế nào?" Kiều Kiều ôm gối đầu thò lại gần: "Anh ấy có tin không?"

"Tổng Kỳ Ngôn nghe ra giọng của tôi." Chu Viễn Xuyên đưa điện thoại cho Kiều Kiều: "Anh ấy cũng đoán được tôi hôm qua chúng ta ở cùng nhau, anh ấy nói cô có thể đến vào buổi chiều, còn nói nếu lại có loại chuyện này xảy ra lần nữa thì anh ấy hy vọng cô sẽ tự mình gọi cho anh ấy."

"Vậy... vậy giọng điệu của anh ấy có tốt không?" Đây cồi lòng Kiều Kiều đều là hy vọng hỏi.

"Ân, rất bình thường." Chu Viễn Xuyên cười nhặt quần áo từ dưới mặt đất lên đưa cho Kiều Kiều: "Muốn ăn nhanh cái gì không?"

"Cám ơn, chỉ có điều vẫn là thôi đi..." Đại sự trong lòng giải quyết xong, Kiều Kiều lại bắt đầu bởi vì mặt đối mặt với Chu Viễn Xuyên mà cảm thấy xấu hổ, cô qua loa mặc quần áo: "Tôi phải đi về, tối hôm qua... Chuyện tối hôm qua chúng ta đều quên đi, không cần nhắc lại."

Chu Viễn Xuyên yên lặng nhìn Kiều Kiều trong chốc lát, than nhỏ nói: "Tối hôm qua tôi cũng không có cường bách cô."

"Ân....." Kiều Kiều miễn cưỡng cười một chút, "Tôi cũng đoán là vậy, bằng không trên người của anh khẳng định là không ngừng ở vết cào trên lưng."

"Thực xin lỗi, tôi đây đưa cô về, nơi này tuy rằng cách trung tâm thành phố không xa nhưng cũng tương đối khó bắt xe."

Kiều Kiều coi bỏ đại an toàn, duỗi tay muốn mở cửa xe.

"Từ từ." Chu Viễn Xuyên ra tiếng ngăn cô lại, Kiều Kiều nghi hoặc mà quay đầu lại, anh cúi người lại, lần này hôn khắc chế mà mềm nhẹ, dừng ở trên trán, nụ hôn như là đến từ anh trai, hòa ái mà quan tâm vô hại.

"Kiều Kiều....." Đối phương trầm thấp ni non một câu: "Tôi có thể đến tìm cô nữa không?"

Kiều Kiều vốn dĩ do dự một chút, nhưng khi nhìn thấy biểu tình trong ánh mắt hơi có chút khẩn cầu trong mắt đối phương thì thật sự không cứng tâm nổi mà mở miệng nói không, hướng hồ Chu Viễn Xuyên thoát nhìn thật sự là thâm tình chân thành, cô đành phải hàm hồ gật gật đầu, lời chào tạm biệt cũng đã quên nói liền vội vàng đẩy cửa xe ra rồi đi.

Chu Viễn Xuyên duy trì động tác cúi người một hồi lâu mới chậm rãi trở lại chỗ ngồi của chính mình. Anh ấn mở ngăn kéo bên trong xe, từ bên trong rút ra một điều thuốc lá thon dài, ngọn lửa màu cam tràn ra từ giữa tay anh, sau đó sương khói tuyết trắng bốc lên lượn lờ.

"Hết tháng này sẽ cưới." Anh dựa lưng trên ghế tự mình lẩm bẩm: "Không, tốt nhất là nhanh hơn một chút."

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chỉ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Hội đấu giá

Convert: Tâm Tít Táp

Edit: Jin

Beta: Su

Bởi vì bị Tống Kỳ Ngôn vạch trần lời nói dối nghi bệnh nên những cảnh quay buổi chiều Kiều Kiều đều cố gắng hết sức, trừng mắt kéo tinh thần lên cao, gắng hết sức đạt tới cảnh giới mỗi cảnh quay đều tìm không ra một lỗi nào, cô quá rõ ràng tính cách của Tống Kỳ Ngôn, loại người này thoát nhìn mặt ngoài càng bình thản nhưng bên trong lại càng mãnh liệt, nếu lúc này Kiều Kiều còn dám động thì Tống Kỳ Ngôn nhất định sẽ hủy hoại cô đến mức xương cốt đều không còn...

Không biết vì nguyên nhân gì mà buổi chiều, Chu Viễn Xuyên lại không hề xuất hiện, nhân viên công tác nói là sáng nay anh đã tới quay một ít cảnh đơn rồi sau đó liền vội vàng rời đi, không thể không nói, trong lòng Kiều Kiều có chút mừng thầm, cô hiện tại thật sự không có dũng khí đối mặt với Chu Viễn Xuyên. Nói đến cũng kỳ quái, cô trước kia chưa bao giờ cảm thấy việc này có cái gì quá rối ren, nhưng từ khi cùng Chu Viễn Xuyên sủng thật thật đạn với nhau, sự thận thừng không biết mất từ bao giờ nay đã quay trở lại, chính Kiều Kiều cho rằng chắc là do đã làm bạn tốt với Chu Viễn Xuyên trước rồi sau đó mới lên giường. Trước đó, Kiều Kiều ở WAWA quen mọi người đều là vì công việc mà lên giường rồi sau đó mới trở thành bạn. Ví như Tần Thụy Thành....

"Tốt, hôm nay đừng ở đây." Tống Kỳ Ngôn từ ghế trên đứng lên chỉnh lại nút áo tây trang. "Kiều Kiều, em ở lại một chút."

Quả nhiên, chuyện muốn tới không thể tránh....

Kiều Kiều căng da đầu đi qua, vừa đi vừa tiếp nhận chuyên viên trang điểm tháo trang sức, tay dùng khăn ướt qua loa lau sạch son môi, cô vẫn luôn cảm thấy cái nhan sắc này quá điểm lệ, để môi như vậy quay phim còn được, nếu dùng để nói chuyện với người khác thì cô sẽ cảm thấy cả người không được tự nhiên.

"Đạo diễn Tống." Kiều Kiều giống nàng dâu nhỏ đứng ở trước mặt Tống Kỳ Ngôn, thành thành thật thật mà cúi đầu, một bộ dạng chờ bị xử lý.

Tống Kỳ Ngôn nhìn mặt Kiều Kiều rồi cười nói: "Xem ra ngày hôm qua thật sự là thiếu ngủ, sáng nay còn phát sốt?"

"....." Kiều Kiều tỏ vẻ mặt như đưa đám, cúi đầu càng thêm thấp hơn, cái lí do giấu giếm mà cô dùng vào sáng nay là cái lí do tốt nhất cô nghĩ ra được, sự kiện mạo hiểm nửa năm trước so ra còn tốt hơn lần này nhiều.

"Choi một chút cũng có thể, ngủ quên cũng có thể, nhưng tìm người khác phối hợp lừa dối anh giống như buổi sáng hôm nay thì không được ——" Tống Kỳ Ngôn dùng một chút xong cười lạnh nói. "Nếu để anh phát hiện còn có lần sau thì em liền chờ mong nở hoa đi."

"Không dám". Kiều Kiều nhìn chằm chằm xuống chân mình, đáp bằng giọng nhỏ như muỗi.

"Anh có quá nhiều việc trong tay, tôi trông coi em đã là cực hạn, về sau khả năng nhiều là chỉ có phó đạo diễn ở chỗ này, em đừng có lười biếng, cái kịch bản này do anh tự mình sửa đổi, chờ tới cuối tháng sẽ tính cả lần trước phối hợp với dân quốc truyện là ngoại truyện, công ty cơ bản đã xác định tập trung vào giải thưởng năm nay của "Kim Kê".

Kiều Kiều lập tức ngẩng đầu lên, vẻ mặt kinh hi nhìn Tống Kỳ Ngôn: "Thật vậy ư? 《Liên Hoàn》 sẽ tham gia đợt trao giải "Kim Kê" năm nay?"

"Hừm..." Tống Kỳ Ngôn bắt đầu ngăn chặn Kiều Kiều nói tiếp. "Anh đã từng lừa gạt em lúc nào chưa?"

Kiều Kiều lén lút chửi thầm trong lòng: Lần trước ở nhà anh, anh liền gạt tôi nói làm kiểm tra, cuối cùng còn không phải là lừa tôi lên giường hay sao?

Đương nhiên là trên mặt Kiều Kiều vẫn biểu hiện vô cùng vui vẻ, cô xác thật thực vui vẻ, kia chính là giải thưởng "Kim Kê" nổi danh trong "Oscar giới AV", danh sách 1000 bộ mỗi năm đưa đi bình phẩm đều đã bị các công ty lớn đoạt cho mình đầu tiên, cho dù không lấy được giải thưởng, chỉ cần xuất hiện tên phim của cô trong danh sách các tác phẩm phim nhựa ở lễ bế mạc giải Kim Kê thì cũng đã thật vinh dự! Việc này nếu là ở trước kia, cô căn bản không dám mơ tưởng tới, huống hồ 《Liên Hoàn》 vẫn là phim do chính cô làm diễn viên chính! Cái rằng đau kia đến thật sự quá đáng giá!

"Được, chỉ có điều là em vẫn phải đi một chuyến tìm Trương Li." Tống Kỳ Ngôn móc một tờ giấy được xếp chỉnh tề từ trong túi áo ra rồi đưa cho Kiều Kiều: "《Liên Hoàn》 muốn thay đổi nữ chính thì vẫn cần Trương Li đích thân kí xác nhận, đây là địa chỉ chỗ ở của cô ta, em thử đến đó một chuyến xem."

"Không có việc gì, không có việc gì!" Kiều Kiều vui vẻ tiếp nhận, cả người cô đã sớm đắm chìm ở trong sự vui sướng, về sự khó chịu trước đó với Trương Li đã không còn ảnh hưởng tới cô. "Em lập tức liền đi!"

Toàn bộ đoạn đường lúc xuống lầu Kiều Kiều đều ngâm nga một giai điệu mà mình yêu thích, đi đường cứ lâng lâng phiêu phiêu.

Đó chính là giải Kim Kê a! Hành nghề 2 năm, cô hoàn toàn rõ ràng giá trị lớn lao và sự quan trọng của giải thưởng này, chỉ nói riêng công ty WAWA, đứng đầu nhóm nữ vương của doanh số ai cũng đã có 1-2 tác phẩm từng góp mặt tại giải Kim Kê? Kim Kê giống như một cái suối hoàng kim, kể cả bạn đã từng là người vô danh thì chỉ cần chạm tới dòng suối, chẳng sợ chỉ dính một giọt nước cũng đều có thể lập tức làm giá trị con người của bạn tăng gấp bội, mỗi năm đều có những người mới vô danh bởi vì có một tác phẩm được dự thi Kim Kê mà bay lên đầu làm phượng hoàng. Kim Kê có sức ảnh hưởng thật sự lớn, mỗi năm ở thời điểm bắt đầu trao giải thưởng Kim Kê, hầu hết các tin tức xã hội thậm trí là các trào lưu thời thượng cũng đều chịu ảnh hưởng, nghiêm nhiên đã biến giới AV thành một buổi lễ long trọng.

Kiều Kiều ngây ngô cười suốt đường đi đến đại sảnh, kết quả là từ lúc thang máy vừa mở ra thì liền phát hiện không khí hôm nay ở đại sảnh có chút quái lạ.

Mọi hôm ở đại sảnh WAWA luôn là người đến người đi, còn có không ít các đoàn đội trong công ty chiếm giữ vị trí để học tập giao lưu, nhưng hôm nay đại sảnh của tổng bộ WAWA thể nhưng phi thường vắng vẻ, yên tĩnh, trong đại sảnh ngoại trừ một người mặc tây trang giày da thì bên ngoài cơ hồ không có người!

"Đại sảnh tạm thời phong tỏa, mời đi cửa hông." Một người mặc đồ bảo an đi tới, lễ phép bảo Kiều Kiều đi cửa bên cạnh.

Kiều Kiều rụt rụt cổ, cô nghĩ có thể là người của chính phủ gì đó đến đây, vì thế chỉ tò mò mà liếc mắt một cái ra phía xa sau đó liền tính toán thành thật theo bảo an tới cửa hông rồi đi ra ngoài.

Kết quả vừa nhìn ra thì liền đụng phải phiền toái, cái người ngồi bắt chéo chân trên sofa kia - Giản Bạch Du cũng ngẩng đầu, vừa lúc đối diện tầm mắt với Kiều Kiều.

Trình Tu ngồi bên cạnh cũng vì thế mà đứng lên, anh thì thầm một câu gì đó với người đàn ông đứng một bên rồi sau đó Kiều Kiều đang đứng ngốc liền bị bảo an đưa tới trước mặt Giản Bạch Du.

Quả nhiên, sau một niềm vui mừng to lớn thì nhất định phải đón tiếp một chuyện buồn cũng không kém thì mới có thể cân bằng sao...

"Kiều Kiều, mời ngồi." Giản Bạch Du giờ tay, lập tức có người mang thêm một cái ghế dựa tới, Kiều Kiều có chút câu nệ ngồi xuống, không biết đối mặt với những ánh mắt tìm tòi nghiên cứu phóng tới kiểu gì, cũng không biết Giản Bạch Du bỗng nhiên kêu cô lại gần là có mục đích gì.

Toàn bộ người trong đại sảnh nhiều lắm cũng chỉ có 6-7 người, cơ bản đều là mấy người trung niên mặc tây đi giày da, không một chút cử thả tùy tiện nào, trên mặt họ đều đề lộ vẻ nghiêm túc, trong tay còn cầm theo chiếc vali màu đen. Nếu không có hai người biểu lộ vẻ mặt bình thường như Giản Bạch Du cùng Trình Tu ở đây thì Kiều Kiều còn sẽ hoài nghi đây có phải là đang tham gia lễ tang hay không.

"Xem ra anh Giản đã tìm được bạn gái." Một người trung niên có đỉnh đầu hơi mang phong cách "Địa Trung Hải" cười nói.

"Ý nói cô ấy sao?" Giản Bạch Du nhìn thoáng qua Kiều Kiều rồi buồn cười mà trả lời. "Cô ấy không phải bạn gái của tôi, tôi không cần bạn gái."

Vậy anh kêu tôi lại đây làm cái gì, chỉ là vừa khéo nhìn thấy tôi cho nên mới chào hỏi một chút sao... Kiều Kiều chửi thầm nói.

"Nga... Chỉ có điều là nếu hội đấu giá diễn ra mà không có người đẹp tiếp khách thì cũng sẽ có chút nhàm chán." Một người đàn ông khác cũng cười nói.

"Ân —— tôi muốn xem sản phẩm năm nay là dạng như thế nào." Giản Bạch Du nhướn mày: "Tôi muốn tặng cho Kiều tiểu thư đây một thứ, hy vọng thứ các người cung cấp có thể làm cô ấy vừa lòng."

"Cái gì?!"

Kiều Kiều nhanh tay che lại miệng mình, không nghĩ tới nhóm người mặc tây trang này lại cực kỳ có chức nghiệp, trong đó một người đã lập tức từ chính túi của mình lấy ra một quyển được in ấn đẹp đẽ, cung kính đứng lên đưa tới trước mặt Kiều Kiều, eo ước chừng gấp xuống 90 độ, những người xem xung quanh đều thay đổi hoàn toàn ánh nhìn đối với Kiều Kiều.

"Xin anh Giản yên tâm, sản phẩm nào hôm nay mà chúng tôi mang đến cũng phong phú, quý hiếm, chỉ sợ Kiều tiểu thư sẽ cảm thấy khó khăn trong việc chọn và không thể đưa ra lựa chọn mà thôi."

Một người nhìn lớn hơn 20 tuổi so với mình phải cũng kính đưa đồ vật cho mình, cho dù Kiều Kiều không nghĩ nhận thì cũng thật sự là không đành lòng, đôi phương vẫn luôn cong eo, Kiều Kiều đầy mặt là những dấu chấm hỏi mà tiếp nhận, nhìn nhìn Giản Bạch Du rồi lại nhìn nhìn Trình Tu, trên mặt người sau (TT) không có biểu cảm, giống như đối với chuyện này, anh hoàn toàn không có phản ứng, nhưng cơ mặt hơi hơi cử động đã bán đứng anh.

"Không biết Kiều tiểu thư đây thích cái gì?"

"Ách... Tôi cũng không biết..." Kiều Kiều lung tung giở nhanh nhanh quyển sách sản phẩm nặng trĩu trên tay ra, đồ vật rực rỡ muôn màu làm người ta hoa cả mắt, rất nhiều đồ vật đừng nói là gặp qua, nghe Kiều Kiều cũng chưa từng nghe qua.

"Chúng tôi năm nay có thu được một chiếc nhẫn hiếm thấy, Kiều tiểu thư nếu có hứng thú thì trong chốc lát có thể xem qua một chút, chỉ có điều là chúng tôi hiện tại vẫn còn đang bàn bạc giá cả với chủ nhân của nó, thế cho nên cũng không ghi rõ giá bán quy định."

"Nga, được...."

Trong khi bọn họ còn ngồi hàn huyên thì Kiều Kiều ngồi bên cạnh cái gì cũng không nhớ, nàng chỉ là ôm cái quyển sách sản phẩm ngồi ở một bên, toàn bộ đại não rơi vào trạng thái chân không...

"Chúng tôi vô cùng vui mừng khi nhìn thấy ngài, anh Giản." Nhóm người mặc tây trang sôi nổi đứng lên khom lưng chào tạm biệt, Giản Bạch Du gật gật đầu, ý bảo Trình Tu đưa bọn họ đi ra ngoài.

Đoàn người vừa đi, Kiều Kiều liền không nhịn được hỏi: "Anh Giản..."

"Ừ?" Giản Bạch Du cúi đầu thông thả ung dung mà lật xem một quyển sách khác. "Nhận lấy đi, xem như là quà kết hôn tôi tặng cho cô cùng Trình Tu."

.....

Chuyện này rốt cuộc là sao!

"Anh Giản..." Kiều Kiều nỗ lực tìm kiếm từ ngữ thích hợp: "Tôi không hề muốn kết hôn với anh Trình a, có phải anh đã hiểu lầm cái gì rồi hay không?"

"Không quan hệ, từ hôm nay trở đi, cô chính là vị hôn thê của Trình Tu."

"Nhưng mà ——"

"Tôi không thích phải giải thích chuyện gì đó với người khác." Giản Bạch Du đặt quyển sách lại trên mặt bàn, trên gương mặt xinh đẹp ngoài dự đoán lại là sự lạnh lẽo: "Trình Tu đã theo tôi mười mấy năm, đây là lần đầu tiên anh ta biểu hiện ra ngoài là anh ta thích một người, thế cho nên vô luận là như thế nào thì tôi cũng nhất định muốn cô gả cho anh ta, cô có hiểu không?"

"Nhưng anh Trình chưa nói gì với tôi cả!" Kiều Kiều có chút sốt ruột: "Tôi, tôi vẫn chưa ——"

"Trình Tu đương nhiên sẽ không nói." Giản Bạch Du mỉm cười: "Về sau cô sẽ dần dần hiểu được."

Kiều Kiều còn muốn nói cái gì đó nhưng Trình Tu đã trở lại, Kiều Kiều đành phải chán nản ngồi xuống ghế dựa, giở quyển sách lung tung, trong lòng loạn thành một đoàn.

Rốt cuộc đây là ý tứ gì a? Nào có chuyện quyết định người khác gả cho ai? Tôi cứ không nghe lời anh đấy, chẳng lẽ anh còn có thể giết tôi sao —— ách, hình như là thật sự có thể.... Không được không được, cần phải nghĩ ra một biện pháp.

Cô càng suy nghĩ lại càng phiền muộn, ngón tay cũng giờ càng lúc càng nhanh, quyển sách có tất cả như phi thúy ngọc thạch, san hô mã não, châu báu nhẫn kim cương đều bay nhanh lướt qua từ đầu ngón tay, đôi mắt cô bỗng nhiên nhìn thấy một chiếc nhẫn có chút quen mắt, Kiều Kiều lập tức dừng lại, đây là các sản phẩm của năm nay, kia chính là nhẫn kim cương màu hồng, không có thời điểm chụp, bán giá nặc danh.

"Anh Giản?" Kiều Kiều nghi hoặc nhìn chăm chăm sách dò hỏi. "Đây hình như là chiếc nhẫn trước kia của anh..."

Cô còn chưa nói xong thì sách đã bị Trình Tu đứng phía sau cô cầm đi rồi, Trình Tu cau mày chỉ nhìn thoáng qua xong liền xé trang giấy có chiếc nhẫn kia xuống, tiếp theo gấp thành khối nhỏ nhét vào trong túi, thấp giọng nói một câu: "Tôi đây liền đi xử lý."

"Ừừừ." Giản Bạch Du mở quyển sách trên tay mình ra, nghiêng đầu nhìn thoáng qua số trang quyển sách của Kiều Kiều, rất nhanh tìm được số trang của tờ giấy kia. Hắn nhìn chăm chăm trong chốc lát, sau đó bỗng nhiên cười. "Cư nhiên dám đem nó đi bán, Trình Tu, anh đưa cô ấy ra ngoài trước đi."

Vì thế Kiều Kiều chỉ có thể theo Trình Tu rời khỏi đại sảnh, thật ra cô vẫn còn nhiều vấn đề muốn hỏi Trình Tu, nhưng nhìn đến khuôn mặt lạnh lùng của đối phương vẫn là thôi không hỏi, nghĩ thâm vẫn là từ từ thì tốt hơn, hiện tại Giản Bạch Du phát hiện nhẫn của chính mình bị Tường Li mang đi bán, nhất định là vô cùng tức giận, cô vẫn nên chờ đợi thời điểm thích hợp rồi nói.

"Cần tôi lái xe đưa cô đi sao? Cô muốn đi đâu?" Trình Tu hỏi.

"Không cần, anh vẫn nhanh trở về đi, tôi ngồi xe buýt trong chốc lát là đến nơi." Kiều Kiều vội vàng lắc đầu.

"Được, trên đường cẩn thận." Trình Tu nói xong liếc mắt nhìn Kiều Kiều một cái thật sâu, rồi mới xoay người đi vào, Kiều Kiều nhìn ra xa xa thấy Giản Bạch Du đứng lên, Trình Tu nhắc tới đặt bên chân GBD một cái rương nhỏ, hai người biến mất ở chỗ ngoặt của thang máy.

"Biệt thự xa hoa ở Hành Thủy, phòng 243..." Kiều Kiều đọc tờ giấy Tổng Kỳ Ngôn đưa cho mình rồi nhỏ giọng than thở: "Vẫn là nhanh đi tìm cô ta lấy chữ kí, hy vọng Tường Li hiện tại đang ở nhà."

Quay lại rồi nhen <3

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Đạn xuyên đầu vì nhẫn kim cương đỏ

Convert: Tâm Tít Táp

Edit: Jin

Beta: Ami

Tường Li ở trong một căn biệt thự nhỏ xa hoa nhất trong tiểu khu sang trọng này, căn nào cũng đều rộng 500 mét vuông, bao gồm một bãi đỗ xe ngầm lớn cùng một suối nước nóng thiên nhiên, ở nơi này không giàu thì cũng sang, chỗ này là lựa chọn của những kẻ nhà giàu mới nổi hoặc những nhà quyền quý.

Đương nhiên, tuy rằng Tường Li ở công ty WAWA cũng là một vị minh tinh hạng nhất chạm tay vào là bóng, nhưng với thu nhập của cô ta mà muốn mua một căn biệt thự ở nơi này thì cũng tương đối vất vả, phần lớn nguyên nhân mà Tường Li có thể tiến vào ở trong tiểu khu này cũng giống như mấy cô gái trẻ khác —— đó chính là kiếm cho mình được một vị kim chủ, sau đó đạt được "quyền tạm thời sử dụng nhà" của họ.

Bởi vì tiểu khu này vô cùng xa hoa và yên tĩnh, thế cho nên địa điểm được chọn cũng hết sức rồi xa trung tâm thành phố, Kiều Kiều không tìm được chuyến xe buýt nào có thể tới đây, sau cùng cô đành phải đau lòng bỏ ra một số tiền lớn gọi taxi đi tới khu biệt thự. Dọc theo đường đi, bác tài xế tốt bụng đều thật lòng khuyên Kiều Kiều không cần phải buồn hận, con trai tốt trên đời còn rất nhiều, chọn một người môn đăng hộ đối thì mới có thể ở bên nhau lâu dài.

Kiều Kiều lười phải giải thích, một đường vẫn luôn giữ im lặng.

Sau khi tới tiểu khu thì cô lại gặp chút chuyện rắc rối, bảo vệ của khu biệt thự xa hoa từ trước đến nay luôn đặc biệt tốt, Kiều Kiều điền các loại đơn đăng kí kì lạ hiếm gặp, cuối cùng mới được trực tiếp liên hệ với người quản lí khu nhà, Kiều Kiều đợi khô cả người nửa tiếng đồng hồ, cuối cùng mới được cho vào.

"Vào nhà, nói nguyên nhân, đưa đơn, lấy lại xong đi ra." Kiều Kiều nhắm lại một lượt quá trình, hít sâu lấy can đảm rồi mới giờ tay ấn chuông cửa.

Phải đợi hơn 10 phút cửa mới mở, Tường Li đứng phía sau cửa chỉ mặc một chiếc áo ngủ màu hồng bằng tơ lụa, tuy rằng quần áo của cô ta không chỉnh tề, nhưng dung mạo lại tinh xảo mỹ lệ, Tường Li liếc mắt đánh giá Kiều Kiều một lượt từ trên xuống dưới, cũng không nói gì mà chỉ không lạnh không nhạt nghiêng người, ý bảo cô tiến vào.

"Tường tiểu thư, tôi không cần vào trong, cô chỉ cần đứng ở đây kí tên cho tôi là được." Kiều Kiều lấy từ trong túi ra tờ đơn rồi đưa cho Tường Li, cô đột nhiên cảm thấy bản thân thật giống như một người bán bảo hiểm.

"Bút đâu?"

"Nga, đây....." Kiều Kiều lục nhanh túi sách, một lúc sau mới nhớ ra cô chỉ nhớ đem theo đơn mà lại quên mang bút, cô đành phải xấu hổ mà ngẩng đầu cười cười, Tưởng Li trưng ra khuôn mặt trào phúng, một bộ dạng giống như đã nằm trong dự kiến của mình, cô ta đặt bàn tay trắng nõn lên cửa: "Vào đi, còn phiền tôi phải lên phòng sách tìm bút."

Đối với thái độ "không thân mật" của Tưởng Li, Kiều Kiều đã sớm chuẩn bị tốt tâm lý, cũng là do cô chặn đường đoạt đi nhân vật của cô ta, nếu này bộ phim xác thật sự được tham gia giải "Kim Kê" thì hôm nay, nếu thái độ của Tưởng Li vô cùng ác liệt thì Kiều Kiều cũng sẽ không cảm thấy kỳ quái.

Kiều Kiều theo sau Tưởng Li bước vào phòng khách, một người trung niên mặc tây trang đen đang nghiêm chỉnh ngồi trên sofa, nhìn thấy Tưởng Li bước vào thì liền đứng dậy, đồng thời cũng gật đầu mỉm cười chào hỏi với Kiều Kiều.

Nhưng điều này cũng không phải là trọng điểm, trọng điểm là trên chiếc bàn pha lê nằm giữa phòng khách có đặt một chiếc hộp nhung, trong đó bày một chiếc nhẫn kim cương đỏ vô cùng long lanh diễm lệ.

Đó chính là chiếc nhẫn của Giản Bạch Du.

"Ông có bút không?" Tưởng Li hỏi người mặc tây trang.

"Có có." Người đàn ông cúi đầu nhanh chóng lấy từ trong túi ra một chiếc bút rồi đặt lên bàn, sau đó thật cẩn thận hỏi: "Tưởng tiểu thư đã vừa lòng với cái giá cuối cùng bên tôi đưa ra chưa?"

"Đến đây đi." Tưởng Li không có trả lời ngay lập tức mà là đưa tay về phía Kiều Kiều muốn lấy tờ đơn, cô ta cầm tờ đơn xem nội dung bên trong xong sau đó mới chậm rãi nói: "Ông Dương, không phải tôi cố ý làm khó dễ các ông mà chỉ là giá thị trường hiện tại của cái này —— chất lượng của viên kim cương này tính ra giá trị ông cũng không phải không biết, các ông lấy tiền chiết khấu thật sự quá cao, tôi chỉ là một mình tính nhỏ, trăm cay ngàn đắng mới có được cái này, thế cho nên không thể bán rẻ như vậy được, vậy nên ông vẫn là tăng giá đi?"

Làm gì có trăm cay ngàn đắng...?

Người trung niên cũng không hề phản bác mà chỉ gật đầu rồi mỉm cười, thuận tay móc ra một chiếc khăn tay áp lên lau lau cái trán.

"Được rồi." Tưởng Li kí xong tờ đơn rồi đem trả lại cho Kiều, cô ta kẻ một đôi mắt dài mà mỉa hoặc, thân mình lại hơi nghiêng nghiêng làm người ta cảm thấy được sự kiêu ngạo ở bên trong: "Cố gắng diễn cho tốt, cô bạn nhỏ, có được cơ hội này không phải dễ đâu, chờ đến lần sau cũng không biết là ngày tháng năm nào."

Cô ta nhấn mạnh 4 chữ "có được không dễ" một lần, sau đó lại coi như không có việc gì mà quay đầu lại bắt đầu nói chuyện cùng với người đàn ông trung niên họ Dương kia.

Kiều Kiều vốn dĩ đã chuẩn bị rồi đi nhưng bước chân lại dừng một chút, sau đó rốt cục cũng không nhịn được mà quay đầu nhỏ giọng nói một câu với Tưởng Li: "Cô vẫn nên đừng bán."

Tưởng Li ngay từ đầu không nghe rõ, Kiều Kiều phải lặp lại một lần nữa, cô ta mới bỗng nhiên như là nghe được chuyện gì vô cùng buồn cười nên liền hỏi lại: "Như thế nào? Thứ này là của cô sao?"

"Nhưng đây là của anh Giản cho cô, cô không nên tùy tiện bán đi như thế."

"Cô cũng biết đây là đồ anh ấy cho tôi, chiếc nhẫn này giờ là của Tưởng Li tôi, tôi muốn xử lý thế nào chẳng lẽ còn cần đến lượt cô dạy bảo sao?" Tưởng Li bắt chéo chân ngồi ở trên sofa, dè dặt kim cương cao cấp muốn rơi xuống mà không được nên liền treo lưng lửng trước đầu ngón chân sơn màu đỏ tươi, giống như bất cứ lúc nào cũng có thể "bang" một tiếng mà rơi xuống.

"Tôi... tôi chỉ là cảm thấy làm như vậy không tốt lắm..." Kiều Kiều không quen với việc phải ứng phó với những lời chất vấn đầy ác ý này, từ lúc nhỏ, cô đã không giỏi nói chuyện với người khác, cũng biết rõ nếu tiếp tục nói thì sẽ dẫn tới hậu quả xấu, vì thế nên cô liền cắt nhanh tờ đơn vào túi rồi đi ra phía cửa.

Kiều Kiều nhớ tới thái độ buổi chiều của Giản Bạch Du, nhưng cô lại nghĩ nơi này bảo an nghiêm ngặt như vậy, Giản Bạch Du hẳn sẽ không vì một chiếc nhẫn mà đến đây làm ra loại chuyện gì đáng sợ đi? Cùng lắm thì Trình Tu sẽ đến đây lấy lại chiếc nhẫn? Nhưng nếu như vậy thì vì cái gì lúc trước Giản Bạch Du lại đưa chiếc nhẫn cho Tưởng Li? Chẳng lẽ Tưởng Li là mẫu người mà Giản Bạch Du thích?

Nghĩ đến đây, Kiều Kiều rốt cuộc cũng bừng tỉnh ngộ, thì ra mẫu người mà Giản Bạch Du không dính khói bụi nhân gian thích chính là người như Tưởng Li... Ân, cũng không phải là không thể lý giải...

Chuông cửa lúc này đột nhiên vang lên, Kiều Kiều vừa lúc đi tới cửa nên thuận tay liền đem cửa mở ra.

Giản Bạch Du một thân tây trang tối màu phẳng phiu đứng ở ngoài cửa, nhìn thấy người mở cửa chính là Kiều Kiều, đôi mắt xinh đẹp của anh bất động thanh sắc mà lóe lên một chút, nhưng vẫn cứ mỉm cười lễ phép dò hỏi: "Xin hỏi Tưởng tiểu thư ở nhà sao?"

Người đến quá vượt mức tưởng tượng làm Kiều Kiều sững sốt một giây, cô vừa muốn mở miệng trả lời thì âm thanh của Tưởng Li vừa lúc lười biếng

truyền ra từ phòng khách: "Là ai ở bên ngoài vậy?"

"Suyt." Giản Bạch Du vươn ngón tay ra chặn ở trước môi Kiều Kiều ý bảo cô đừng nói chuyện, sau đó anh móc từ áo khoác ra một chiếc hộp đựng khăn lụa rồi nhẹ nhàng giũ ra phủ lên nắm cửa, sau đó mới để tay đặt ở mặt trên đây cửa tiến vào.

"Là ai?" Tường Li bước ra từ sô pha phòng khách, Giản Bạch Du giơ tay trái lên rồi cười chào hỏi: "Xin chào."

Ngay sau đó, anh vô cùng tự nhiên mà nâng lên tay phải vẫn luôn rũ xuống, trên tay có cầm khẩu súng lục giảm thanh.

"Tạm biệt." Trước là lời chào hỏi mặt sau chính là lời cáo biệt, cùng với những lời này của Giản Bạch Du chính là âm thanh của tiếng súng đồng thời vang lên, viên đạn ở trong không khí phát ra một tiếng "chúu bup", thời gian giống như ngừng lại, Tường Li khó khăn treo lên mặt biểu tình hoảng sợ nhưng lại bị người trung niên đánh đổ chén trà làm chất lỏng bắn lên, cô ta cất bước nhanh chóng muốn tiến về phía Kiều Kiều..... Nhưng bước chân cô ta lại thong thả dần trong tiếng súng ấy.

Phanh —— Tường Li ngã xuống đất tạo ra tiếng động, viên đạn xuyên qua giữa trán cô ta tạo ra một cái lỗ đen tuyền, sức nóng làm bỏng làn da trắng nõn khiến cho máu cũng không kịp mà chảy ra, nhìn qua ngược lại có chút sai lệch.

"Không!" Kiều Kiều lập tức ôm lấy cánh tay Giản Bạch Du, nhưng cô rút cuộc cũng chậm một bước, Tường Li đã bị đạn bắn trúng. Giản Bạch Du không nghĩ tới Kiều Kiều sẽ xông lên, sức giật của súng lục làm anh có chút hơi lù ra phía sau hai bước, bị Kiều Kiều như vậy va phải làm cả người liền mất đi cân bằng thuận thế ngã xuống bên kia ghế sô pha, Kiều Kiều vừa lúc hai chân cũng mở rộng ra mà ghé vào trên người anh.

Hô hấp Kiều Kiều như ngừng lại.

Đây là lần đầu tiên Kiều Kiều tiếp cận với Giản Bạch Du, lúc trước cho dù là Giản Bạch Du chủ động nói chuyện với Kiều Kiều thì cũng bảo trì khoảng cách ba bốn bước, lần này cô giống con koala treo ở trên người Giản Bạch Du, cả khuôn mặt dán vào bộ tây trang được cắt may cao cấp kia của đối phương, kim băng trên tây trang đụng vào cằm Kiều Kiều, miếng kim loại mỏng giòn bên cạnh xẹt qua làm khóc mỗi Kiều Kiều xuất hiện một vết xước.

"Giết, giết người....." Người trung niên ngồi ở một bên hữu khí vô lực mà hô lên một câu rồi sau đó liền ngất đi, nằm trên mặt đất bất tỉnh nhân sự.

Kiều Kiều cũng bị hành động lớn mật của bản thân làm cho sợ hãi, cô gắt gao ôm chặt Giản Bạch Du không dám cử động, nhịp tim đập vũng vàng bên tai cô, quanh chóp mũi tràn ngập một mùi hương thơm thoang thoang xa lạ, cô trước nay chưa bao giờ ngửi thấy mùi hương này, hình như là một loại hương có chút ẩm ướt của hương cây cỏ.

"Chạm vào người tôi thì chỉ có chết." Âm thanh của Giản Bạch Du vang lên trên đỉnh đầu Kiều Kiều, giọng điệu bình tĩnh nghe không ra là vui hay giận: "Thế cho nên cô đây là?"

Kiều Kiều vô cùng không có tiền đồ mà rơi nước mắt "xoạch xoạch".

Thần kinh tri độn của cô lúc này mới cảm nhận được sự sợ hãi che trời lấp đất, người 10 phút trước còn cùng mình nói chuyện hiện tại lại nằm ở bên phải của mình, thậm chí trong không khí còn có thể ngửi được mùi da thịt cháy xém, cô tưởng tượng cái mùi này đến từ một người vừa rồi còn sống sờ sờ thì liền càng cảm thấy lông tơ trên người đều dựng đứng hết lên.

"Xin, xin lỗi..... Huhu....." Kiều Kiều vừa khóc vừa luống cuống tay chân đứng dậy khỏi người Giản Bạch Du, nhưng cô hiển nhiên đã xem nhẹ sự kích thích sinh lý khi được trực tiếp xem cảnh giết người, lúc này, tay chân Kiều Kiều mềm giống như bị người ta rút hết xương cốt, cô mới chỉ hoạt động một chút mà cả thân mình đều vô lực ngã lại vào lòng Giản Bạch Du.

"Tôi, tôi lập tức liền đứng lên!" Kiều Kiều nhanh chóng nói, sau đó càng ra sức làm bản thân đứng dậy, nhưng mà thân thể hoàn toàn không nghe theo, lần này ngay cả dịch chuyển một chút cô cũng không làm được.

"Thôi được rồi." Giản Bạch Du nhân nhặt mà nói một câu, anh tùy tay đặt khẩu súng lên trên chiếc bàn nhỏ, duỗi tay xuyên qua phía dưới nách của Kiều Kiều rồi để như trở bàn tay ôm Kiều Kiều lên.

Trên mặt Kiều Kiều khóc đến rồi tỉnh rồi mù, Giản Bạch Du lại móc ra một cái khăn tay khác, tinh tế giúp Kiều Kiều xoa mặt. Động tác của người con trai không tính là yêu chiều ôn nhu, nhưng cũng không có ác ý gì, giúp Kiều Kiều lau khô mặt xong anh lại giúp Kiều Kiều đứng lên, một tay ôm eo Kiều Kiều, giúp cô dựa vào ven tường nghỉ ngơi.

"Lần đầu tiên thấy việc này nên sợ sao?" Anh dường như không có việc gì mà đi đến bên cạnh bàn, lấy từ trong hộp nhưng tờ ra chiếc nhẫn kim cương màu đỏ, nhìn trong chốc lát rồi mang vào ngón giữa tay trái của chính mình, ngón tay tuyết trắng cùng màu đỏ của kim cương tạo nên một vẻ đối lập tiên mình.

"..... Ân." Kiều Kiều vẫn luôn cố gắng không chú ý đến phòng khách để tránh nhìn thấy thi thể của Tường Li, tuy rằng không có máu me, nhưng vẫn làm cho người ta sồn tóc gáy.

"Tập thành thói quen thì tốt rồi." Giản Bạch Du không mặn không nhạt mà trả lời: "Sớm biết rằng cô ở đây thì tôi đã không tự mình tới, cô hẳn là nên xem thủ pháp của Trình Tu, anh so còn lưu loát hơn nhiều so với tôi."

Kiều Kiều há mồm muốn hỏi anh vì sao lại giết người, không nghĩ tới giọng nói lại bị nghẹn lại, căn bản là phát không ra tiếng, nhưng Giản Bạch Du vẫn xem được khẩu hình miệng và hiểu được nghi vấn của Kiều Kiều.

"Không vì gì cả." Giản Bạch Du lấy một tờ khăn giấy lau đi vết máu chảy trên trán Trương Li: "Viên đạn này là quà tặng kèm của chiếc nhẫn, tham lam không phải là một đức tính tốt."

Nhìn đến Kiều Kiều chưa hoàn hồn, Giản Bạch Du ngừng tay, tựa hồ là đang cười: "Tôi cũng không phải kiểu người luôn làm việc trắng trợn táo bạo như vậy, chỉ là lần này nhẫn bị cho hấp thụ ánh sáng thật sự làm tôi vô cùng tức giận, thế cho nên mới nghĩ không được nhiều như vậy."

Anh đứng lên đi tới bên quầy rượu, nhìn một vòng xung quanh sau đó lấy hai cái ly với thêm một chai rượu quay trở lại, anh đặt ly rượu ngay ngắn ở trên bàn rồi đổ nửa ly rượu, sau đó đưa một ly cho Kiều Kiều.

"Cô là người đầu tiên xem tôi làm việc này." Giản Bạch Du nhẹ nhàng chạm một chút vào cái ly của Kiều Kiều rồi mỉm cười nói: "Hoan nghênh bước vào thế giới của tôi."

Xong đời rồi nhé chị Kiều:V

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Côn thịt cương cứng chứa đầy sát ý

Edit: Jin

Beta: Su

Tiếng cảnh báo đột ngột vang lên, động tác uống rượu của Giản Bạch Du lập tức dừng lại, anh bước nhanh đến cửa sổ sát đất trong biệt thự, ngón tay xóc nhẹ tấm rèm cửa lên, sau đó lại nhanh chóng buông xuống.

"Có người báo án." Anh ngẩng đầu nhìn một chút quanh căn phòng, ánh mắt dừng lại ở camera nằm ở phía tây trần nhà. "Trong nhà có máy theo dõi —— cô ta thích từng phút từng giây đều bị người khác nhìn sao?"

Tiếng cảnh báo vô cùng lớn, Kiều Kiều thậm chí còn cảm thấy tù bát dưới lòng bàn tay cũng ầm ầm rung lên, cô nhìn về phía Giản Bạch Du đang một lần nữa cời nút áo của bộ tây trang, sau đó kéo chiếc cà vạt ra khỏi cổ, động tác mau lẹ mà dán sát người vào tường, cũng quay đầu ý bảo Kiều Kiều ngồi xổm xuống.

Trong nháy mắt khi Kiều Kiều ngồi xổm xuống, cửa sổ sát đất bên kia liền truyền đến vài tiếng súng, cửa kính ầm ầm vỡ vụn, những mảnh nhỏ từ đâu rơi xuống trên đầu, Kiều Kiều không biết từ nơi nào sinh ra một cỗ súng khí lớn lao, mặc kệ tiếng súng trên đầu, cô sử dụng tay chân bò tới bên người Giản Bạch Du rồi túm chặt ống quần của anh mà dùng sức lay lay.

"Hay là anh đi tự thú đi!" Tiếng súng ầm ầm bên người cơ hồ cái gì cũng không nghe được, Kiều Kiều chỉ có thể tận lực kêu lớn tiếng, cô vừa khoa tay múa chân vừa giải thích lời nói của chính mình: "Tự thú có thể giảm hình phạt!"

Giản Bạch Du mỉm cười mà nhìn Kiều Kiều đang gấp đến độ mặt đỏ bừng, anh thế nhưng lại thanh thản hơn nhiều, giữa lông mày cũng chưa hề nhăn một chút nào, giống như cảnh sát ở bên ngoài cùng những viên đạn đang bắn vào đối với anh dường như không hề ảnh hưởng chút nào, Kiều Kiều nhìn anh vẫn luôn không có phản ứng nên cho rằng anh vẫn không hiểu ý của mình, cô đánh phải từ trên mặt đất bò dậy chuẩn bị lao ra tự thú, làm cho việc bắn súng ngừng lại, bằng không thì với cái tốc độ bắn này, bức tường trước mặt bọn họ sẽ không chống đỡ được lâu nữa.

"Ngốc đến đáng yêu." Giản Bạch Du một phen ôm lấy eo Kiều Kiều túm cô trở về, sau đó thấp giọng cười nói: "Đừng khản trương, chúng ta có rất nhiều lựa chọn."

Anh nhanh chóng cời áo khoác của Kiều Kiều ra rồi ném sang một bên, tiếp theo bắt đầu cời nút thắt áo lông của Kiều Kiều, động tác của anh mạnh mẽ dứt khoát, không cho Kiều Kiều có cơ hội phản kháng, Kiều Kiều thật nhanh đã bị anh lột đến chỉ còn lại nội y, Giản Bạch Du lại bảo Kiều Kiều cời giày ra, sau đó anh bắt đầu thoát quần áo của mình.

Tây trang dính một chút bụi đen bị anh ném sang một bên, áo khoác cũng bị cời ra, nửa người trên của Giản Bạch Du chỉ còn một chiếc áo sơ mi tơ tằm, phác họa ra một chút đường cong, dáng người của anh cũng không cường tráng, còn có chút thon gầy, cổ áo lộ ra màu da trắng nhợt. Kiều Kiều nhất thời có chút không dời mắt được, nếu nói khi Giản Bạch Du mặc quần áo chỉnh tề làm người khác kinh diễm, thì khi Giản Bạch Du chỉ mặc một chiếc sơ mi làm anh đã kinh diễm nay tăng thêm một phần gọi cảm vô cùng.

"Lại đây, chui vào đi."

Giản Bạch Du mang theo Kiều Kiều đi qua hơn phân nửa cái phòng khách đã vỡ nát, sau đó ý bảo Kiều Kiều chui vào phòng chính nơi có xây một chiếc lò sưởi Châu Âu ở trong tường.

"Nơi này quá chật! Tôi không thể bò lên!" Lò sưởi trong tường đã thật lâu không có sử dụng qua, bên trong không có chút ánh sáng, Kiều Kiều gian nan mà đem hai chân đặt lên thành dúc, khó khăn lắm mới bò hướng lên phía trên được 10cm, sức lực con gái vốn yếu ớt, cô căn bản không thể chống đỡ được lực cánh tay yêu cầu cao: "Không được, vẫn là anh vào đi, tôi thật sự không thể đi lên."

"Cô không cần bò tiếp, giữ nguyên vậy là tốt rồi."

Tiếng súng bên ngoài dường như đã dừng lại, toàn bộ trong nhà chìm vào một mảnh an tĩnh quý dị, Giản Bạch Du ở dưới sột sột soạt soạt không biết đang làm cái gì, Kiều Kiều vừa sợ hãi lại vừa khần trương, bấp cánh tay đều chịu đựng đến chua xót, nhưng một chút cũng không dám thả lỏng.

"Anh Giản... Bọn họ sẽ nhìn thấy quần áo của chúng ta!"

"Không sao." Giản Bạch Du cuối cùng cũng tiến vào trong ống khói của lò sưởi trong tường, anh chui vào, Kiều Kiều lập tức liền cảm giác được áp lực giảm đi, người con trai vô cùng có kỹ xảo mà vận dụng phản cơ bắp ở eo hướng lên trên mà dịch, cũng không biết là mượn lực từ đâu, từ phía đều là ống khói nhỏ hẹp tối đen nhưng đối với anh mà nói tựa hồ cũng không có vấn đề gì, Kiều Kiều gian nan cử động tạo cho anh một cái khe hở nhỏ hẹp, Giản Bạch Du liền chen vào, hai người ở cùng nhau bị đè giống như cái bánh nhân thịt chặt chẽ tương điệp.

"Thả lỏng, bây giờ cô có thể ngồi lên đùi của tôi." Giản Bạch Du nhẹ giọng nói.

"Không được không được, anh sẽ ngã xuống!"

"Tôi sẽ không ngã xuống, cô thử một chút."

Tuy rằng ống khói tối đen cái gì cũng đều không thấy rõ lắm, nhưng Kiều Kiều vẫn nghe ra trong âm thanh của đối phương có ý cười. Kiều Kiều nửa tin nửa ngờ mà thả lỏng cánh tay, trọng lượng cơ thể lập tức đè ở trên người người con trai, nhưng anh tựa hồ cũng không có cảm giác gì, âm thanh đều đều không thay đổi: "Àn, cô nhẹ hơn rất nhiều so với dự đoán của tôi."

Mặt Kiều Kiều hơi có chút đỏ, ống khói quá mức nhỏ hẹp, hai người ghé sát ở bên nhau, cả người Giản Bạch Du chỉ có một cái áo somi cùng một cái quần tây, giày anh cũng đã cởi ra, Kiều Kiều cũng tốt không đến chỗ nào đi, trên người chỉ ăn mặc một bộ nội y mỏng manh, nhiệt độ cơ thể đàn ông nhanh chóng xuyên thấu qua tầng vải dệt truyền tới, cô phát hiện nhiệt độ cơ thể của Giản Bạch Du giảm một chút, cảm giác có chút hơi hơi lạnh.

"Suyt. Bọn họ vào trong rồi." Giản Bạch Du thấp giọng nói.

Hơi thở đàn ông quá gần, phun ở bên tai Kiều Kiều, hơi thở nóng ấm lẫn vào trong không gian chật hẹp, Kiều Kiều lại gửi thấy mùi hương nhàn nhạt trong không khí, hương thơm lần này lại càng thêm tinh tế, có thể phân rõ ra thanh hương của cây cỏ sau mùi hương của biển.

Tuy rằng Giản Bạch Du nói cảnh sát đã vào trong nhà, nhưng Kiều Kiều dùng sức đụng lỗ tai cũng không nghe thấy cái gì, ngược lại tiếng tim đập của cô trở nên càng lúc càng rõ ràng, Kiều Kiều đoán Giản Bạch Du nhất định cũng nghe thấy được, bởi vì tim Kiều Kiều đập càng lúc càng nhanh, càng lúc càng vang.

Cô ảo não mà dùng sức hít sâu ý muốn làm nhịp tim của chính mình đập bình thường một chút, nhưng ngay sau đó cô liền phát hiện bộ ngực của mình càng phập phồng thì sẽ càng dán sát vào người của Giản Bạch Du, ý thức được điều này làm cô sợ tới mức nín thở chừng 20s, cho đến khi thật sự không chịu nổi nữa, cô mới chậm rãi hít một hơi nhỏ.

"Bọn họ đang kiểm tra xác Tưởng Li." Giọng nói của Giản Bạch Du vang lên ở bên tai Kiều Kiều, bởi vì cố ý đè thấp cho nên âm thanh có chút khàn, khi âm hô hô mà lưu động, tim Kiều Kiều trực tiếp đập lỗ một nhịp, bởi vì không gian yên tĩnh nên ngay cả tiếng tim đập lỗ một nhịp này cũng phá lệ đột ngột.

Trời ơi a, trái tim mình liền không thể tranh đua một chút hay sao!

Kiều Kiều bắt đầu cảm ơn hoàn cảnh tối đen hiện tại đã giúp cô dù khuôn mặt đỏ ửng khô nóng cũng không bị đối phương xem rõ ràng.

Hai người ở trong bóng tối yên lặng chờ đợi, Giản Bạch Du cũng không phải là loại người có hormone nam tính mãnh liệt, cảm giác anh cho người ta thật vi diệu, bạn sẽ rất khó để cảm nhận được từ Giản Bạch Du sự trầm trụi, tính xâm lược giống như những người đàn ông khác mang đến, đương nhiên đó không phải là do bản thân anh không có lực hấp dẫn, mà là do sự tồn tại của anh sẽ làm bạn cảm thấy chính mình là người không có lực hấp dẫn.

Giống như bây giờ, móng Kiều Kiều kẻ sát vào đùi của Giản Bạch Du, phần hông của người đàn ông đang bị Kiều Kiều ngồi lên, thậm chí Kiều Kiều có thể cảm nhận được dưới thân mình là côn*th* của anh, bởi vì kẻ sát nhau quá mức, Kiều Kiều cũng có thể mơ hồ cảm giác được một chút hình dáng của bộ phận cực đại kia, nhưng Giản Bạch Du đối với việc này lại không hề có phản ứng, giống như ngồi trên đùi mình không phải là một người phụ nữ sống sờ sờ mà tùy tiện chỉ là một đồ vật nào đó, cảm giác mềm như bông, khí quan từ đầu đến cuối đều là mềm như bông.

Ngược lại là Kiều Kiều lại không thể khống chế mà ướt quần lót, cô cảm thấy bản thân thật sự quá dâm dăng.

"Bọn họ đi rồi sao?" Kiều Kiều ý muốn dò đi sự chú ý của bản thân.

"Chưa, chúng ta còn phải chờ thêm một lát nữa."

"Nếu vậy họ sẽ tìm được tôi, tôi ở chỗ cửa bảo vệ đã điền rất nhiều loại đơn để vào đây."

Giản Bạch Du khẽ hừ một tiếng rồi nói: "Chỉ cần tôi không bị bắt thì chuyện về sau cô không cần lo lắng."

"Sẽ không phải là nói dối đi?" Kiều Kiều cố gắng mà sắp xếp lời nói: "Nếu anh không lo lắng chuyện sau này, vậy vì cái gì mà bây giờ lại lo lắng?"

"Bởi vì tôi không thể rơi vào tay của chính phủ." Trong lời nói của Giản Bạch Du mang ý cười: "Về sau cô sẽ biết, chờ cô cùng Trình Tu kết hôn rồi anh ta sẽ nói cho cô nghe."

Những lời này thật ra là nhắc nhở Kiều Kiều, tuy rằng biết đây không phải là thời điểm để thảo luận chuyện này, nhưng cô vẫn không nhịn được mà nhỏ giọng nói một câu: "Tôi sẽ không kết hôn với Trình Tu."

"Lí do?"

"Chuyện này không phải rất bình thường sao? Tôi mới ở chung 10 ngày với anh ấy, quen biết cũng mới chỉ có nửa tháng. Chúng tôi đều không có gì vượt quá mức tình bạn."

"Suyt--"

Kiều Kiều bỗng cảm thấy trên môi có một thứ mềm mại đè lên, hơi lạnh, mang theo chút hơi nước. Giọng nói của Giản Bạch Du lập tức trở nên gần trong gang tấc: "Bọn họ vẫn chưa đi xa đâu."

Giản Bạch Du vì không thể dùng tay để che miệng cô nên anh dùng miệng thay tay sao!?

Sức công phá lần này thật sự quá lớn, đầu óc Kiều Kiều ong ong loạn loạn tưởng như đang có pháo hoa đang bắn ra từ bốn phía, cô cảm thấy mình hiện tại không ngất xỉu đi ít nhiều là nhờ hoàn cảnh tối đen này, bằng không so với lực sát thương mà Giản Bạch Du truyền tới, trái tim cô nhất định ở thời điểm mà cơ thể của đối phương tiến tới đã liên nứt rồi.

"Trình Tu rất thích cô."

"...." Kiều Kiều mất một lúc lâu để bình ổn hô hấp rồi mới hàm hồ nói: "Việc này cần phải tôi tình anh ấy nguyên."

Giản Bạch Du dừng một chút, trong giọng nói có chút không vui: "Tôi rất ghét việc phải nói điều kiện với người khác -- phải như thế nào thì cô mới đồng ý?"

Kiều Kiều theo bản năng rụt rụt cổ, tuy rằng biết hiện tại Giản Bạch Du không có cách nào động vào người mình nhưng cô vẫn nhịn không được mà có hơi sợ hãi: "Tôi không có điều kiện gì cả, anh chỉ cần kiên nhẫn một chút là tốt rồi a.... Nói không chừng cuối cùng chúng tôi xác thật thực thích hợp, sau đó liền thuận lý thành chương mà kết hôn."

"Àn, nhưng tôi chờ không kịp."

.....

Đang ở thời điểm Kiều Kiều định trả lời anh thì mặt ngoài của lò sưởi trong tường đột nhiên truyền đến một tiếng bị vật nặng đánh vào, bởi vì hai người tránh ở mặt trong của ống khói lò sưởi trong tường, thế cho nên một tiếng này phá lệ đình tai nhức óc, Kiều Kiều cắn răng nhịn vài giây, tiếng động mới hoàn toàn tan đi.

"Đừng lên tiếng, bọn họ đang lại đây." Giản Bạch Du khẽ thấp giọng nói.

Kiều Kiều ngay lập tức trở nên khẩn trương, cô cảm giác được cơ thể Giản Bạch Du cũng rất căng thẳng, ngay cả Kiều Kiều cũng có thể nghe được tiếng bước chân càng lúc càng gần, người bên ngoài dường như đã phát hiện lò sưởi trong tường có vấn đề, vài tiếng nói chuyện với nhau từ phía dưới truyền lên, hiện tại chỉ cần bọn họ với người vào trong ống khói rồi ngẩng đầu là có thể nhìn thấy cô và Giản Bạch Du đang chật vật, trái tim Kiều Kiều đập mạnh bang bang, cô còn chưa bao giờ cảm thấy nguy hiểm tiến tới gần mình như vậy!

Hô hấp của Giản Bạch Du tăng thêm một ít, cơ bắp trên đùi anh bắt đầu có chút động đậy, tựa như đang hết sức đè nén điều gì đấy. Ngay sau đó, ở trong cái lò sưởi lỗi thời này, hạ thân đang kề sát ở dưới háng Giản Bạch Du, Kiều Kiều phát hiện Giản Bạch Du cư nhiên cương cứng!

Cái kích cỡ làm da đầu người ta tê dại từng chút lại từng chút thức tỉnh ở dưới móng Kiều Kiều, Kiều Kiều thét chói tai ở trong nội tâm rằng suy nghĩ muốn chạy trốn khỏi nhưng thân thể lại bị bắt duy trì nguyên trạng thái này... Cảnh sát phía dưới vẫn còn đang tùy ý mà tìm kiếm lò sưởi trong tường, Giản Bạch Du ghen hô hấp không xong mà thờ dốc ở bên tai Kiều Kiều.

Tiếng bước chân của nhóm cảnh sát cuối cùng cũng dần dần rời xa, Kiều Kiều vẫn cứ không dám động đậy, hai người ở trong bóng tối duy trì không sai biệt lắm khoảng mười mấy giây trăm mấc, mãi cho đến khi một chút âm thanh cũng không nghe thấy.

Rốt cuộc, Kiều Kiều nghe thấy được đối phương hơi hơi cắn răng, người đàn ông ở bên tai Kiều Kiều ngán gọn mà giải thích nói: "Thật xin lỗi, đôi khi có sát ý thì sẽ như vậy."

- - - - -

Sorry mấy nàng nha, bạn quá không có thời gian edit với beta để up vì mỗi chương đều dài quá nên đâm ra hơi lười:>

Chương 42: Quay chụp kết thúc

Edit: Jin

Beta: Su

Kiều Kiều cuối cùng là được Trình Tu từ ống khói ôm xuống dưới.

Cánh tay người đàn ông cường tráng mà có lực, vững vàng mà nâng bạn lúc ấy làm chính bạn nghi ngờ mình biến thành một mảnh lông chim, dù sao thì Kiều Kiều cũng chính là có loại cảm giác này. Cô được nhẹ nhàng ôm ra, sau đó lại được khoác lên áo khoác của Trình Tu, vì thế liền biến thành một cây lông chim áo vận động.

"Bên ngoài thế nào?" Giản Bạch Du nhảy ra khỏi ống khói đất đá vụn gạch ngói xong lấy áo khoác của mình rồi lại một lần nữa mặc vào, tuy rằng tóc tai rối loạn, trên người cũng dính đầy vết bẩn, nhưng không hề ảnh hưởng đến vẻ đẹp của hắn, dường như đối với loại chuyện này đã tập mãi thành thói quen.

"Bên ngoài đều là cảnh sát, chúng ta đi gara ngầm."

Trình Tu trả lời lời ít mà ý nhiều, anh đưa giày của Kiều Kiều lại cho cô, nhưng giày cao gót hiển nhiên không thích hợp trong trường hợp này, vì thế Kiều Kiều lắc đầu không lấy, tính toán trực tiếp đi chân không.

Trình Tu cúi đầu nhìn thoáng qua, cũng không nói gì.

Kiều Kiều trộm ngắm sườn mặt Trình Tu, cảm thấy người trước mắt này giống như cô chưa từng gặp qua, xa lạ làm cho Kiều Kiều không dám đến gần. Cô chưa từng gặp qua một Trình Tu như vậy, một thân đồ đen lán anh như biến thành những khối đá ngầm đen nhánh của bờ biển, lạnh lùng, hờ hững, làm người ta không có cách nào tới gần. Anh từ đầu tới cuối đều không làm động tác gì dư thừa, tay luôn cầm súng không rời, súng của anh không giống hàng mỹ nghệ tinh xảo như cái súng lục của Giản Bạch Du, đó là một cái nặng trĩu, được sơn bóng AK-47, một linh kiện dư thừa cũng không có, chỉ là bị Trình Tu nắm ở trong tay, khiến cho người khác sợ hãi không thôi.

Ba người dấn lên những mảnh kính cùng gạch vỡ rơi đầy đất đi ra ngoài, Trình Tu rút cuộc cũng không để Kiều Kiều đi chân đất, anh trực tiếp dùng một tay ôm Kiều Kiều lên, tư thế giống như ôm một cô gái nhỏ làm Kiều Kiều dựa vào trên vai anh. Bên ngoài, tiếng còi cảnh sát đang kêu, nhưng đều đi đã khá xa. Theo lý thuyết nếu đã xảy ra một vụ mưu sát nghiêm trọng thì cảnh sát hoàn toàn có quyền phong tỏa xung quanh, chỉ có điều quan trọng là trong cái tiểu khu này toàn người không giàu cũng cao quý, các người phong tỏa không cho ra vào, người ta có cuộc họp thì như thế nào? Người ta phải đi công tác thì làm sao? Không có một câu nào là cảnh sát có thể trả lời được nên họ chỉ có thể miễn cưỡng phong tỏa mấy căn hộ ở xung quanh căn nhà của Tường Li, còn những nơi khác chỉ có thể hữu tâm vô lực.

Trình Tu dừng xe ở gara ngầm, là một chiếc Land Rover, cũng không biết Trình Tu làm thế nào để vòng qua một đám cảnh sát phía bên ngoài đem xe tiến vào, Giản Bạch Du vừa thấy xe thì liền thở ra một hơi nhẹ nhõm, anh bước nhanh về phía cốp xe rồi lấy một bộ quần áo mới ra, cũng mặc kệ Kiều Kiều vẫn còn đang ở đây, anh chui vào ghế sau thay đồ.

Kiều Kiều được Trình Tu đặt ngồi vào ghế phụ, sau đó Trình Tu khởi động xe, một cái quay xe điều luyện, Land Rover phát ra một tiếng nổ vang, nhanh chóng tăng tốc hướng về phía cửa mà chạy.

Tim Kiều Kiều lập tức nhảy lên tận họng, cô vốn tưởng rằng bảo vệ sẽ không mở cửa, không ngờ rằng Trình Tu chỉ hạ cửa kính xe xuống ra hiệu tay, bảo vệ tựa như đã sớm thông đồng tốt với bọn họ nhanh chóng nhấc chặn cửa lên, Trình Tu nhấn chân chân ga đi qua, đã nhanh chóng vượt xa gần trăm mét.

Trong xe vô cùng yên lặng, qua vùng ngoại thành chính là phố xá sầm uất, Land Rover vô cùng không hấp dẫn sự chú ý của người khác, giờ đang là giờ cao điểm, tiếng loa còi trước sau nối liền nhau, Kiều Kiều trong lúc nhất thời cảm thấy có chút hoảng hốt, giống như chuyện vừa mới xảy ra hoàn toàn là ảo giác.

Cô hôm nay đã thấy một người còn sống sờ sờ ngay phút chốc chết trước mặt mình, còn trốn ở trong ống khói hơn 20 phút, nói không chừng còn từ một người bình thường lập tức biến thành kẻ bị cảnh sát truy nã, những việc này nếu ở ngày trước Kiều Kiều nhất định nghĩ cũng không dám nghĩ, hiện tại trải qua từng chuyện lại ngoài dự đoán mà cảm thấy chúng không đáng sợ bao nhiêu.

Lúc đầu tất nhiên là rất sợ hãi, sợ tới mức không đi nổi, sợ chính mình ngồi tù, nhưng nhìn thấy Trình Tu đến, cô liền mặc danh mà cảm thấy vô cùng an tâm, sau đó bỗng cảm thấy có chút kích thích, loại cảm giác này làm Kiều Kiều bỗng giật mình, rõ ràng hai mươi năm qua trong cuộc đời cô vẫn luôn nghĩ rằng mình cả đời đều là một công dân tốt và sẽ tuân thủ pháp luật.

"Cô muốn đi đâu?" Trình Tu vừa lái xe vywfa mắt nhìn thẳng hỏi.

"Giờ tôi về công ty có an toàn hay không?" Kiều Kiều thật cẩn thận nói.

"Không sao." Giản Bạch Du ngồi phía sau vừa cài cúc áo ở tay vừa cười nói: "Chuyện này đã kết thúc, cô có thể bắt đầu quên hết."

Kiều Kiều đương nhiên sẽ không thật sự quên đi, nhưng cuộc sống sinh hoạt sau đó dần trở về quỹ đạo, chuyện này đã bị phong ấn hoàn toàn ở trong trí nhớ, không chút liên quan tới cuộc sống sinh hoạt của Kiều Kiều, tất cả đều xa lạ giống như việc đó chỉ là một giấc mơ.

Ngày đó Tần Thụy Thành gọi cho Kiều Kiều mấy cuộc điện thoại, túi xách của Kiều Kiều sớm đã chẳng thấy đâu, điện thoại cũng không biết rơi ở chỗ nào, Kiều Kiều xác định 100% chắc chắn cảnh sát nhất định biết cô đã ở đây, nói không chừng túi xách cũng bị cảnh sát coi như manh mối quan trọng mà lấy đi rồi, nhưng cũng không biết Giản Bạch Du làm cách nào, đừng nói là cảnh sát tới bắt người, đơn giản là đến dò hỏi cũng không có, theo lý thuyết bọn họ không đi tìm Giản Bạch Du thì cũng là điều bình thường, nhưng chứng cứ Kiều Kiều ra vào biệt thự của Tưởng Lị rõ như ban ngày, đơn đăng ký, video an ninh, vân tay, lông tóc,.... Cái nào cũng là chứng cứ vô cùng xác thực, nhưng Kiều Kiều lo lắng đề phòng chờ đợi vài ngày cũng không thấy có bất luận chuyện gì phát sinh, thế giới như nhau đi vắng mà tốt đẹp, phẳng phất như người tên Tưởng Lị đã bốc hơi khỏi thế giới này.

《Liên hoàn》 quay chụp tiến hành thật sự thuận lợi, vốn dĩ đây không phải là một bộ phim dài, thêm vào cũng chỉ có kéo dài 70 - 80 phút, Kiều Kiều cùng Trình Tu diễn hai cảnh diễn cuối cùng vô cùng hoàn mỹ để bộ phim có thể thuận lợi đóng máy, 《Liên hoàn》 bắt đầu tiến vào phần cắt nối biên tập phối âm thanh, công việc của Kiều Kiều xem như kết thúc.

"Kiều Kiều?" Tần Thụy Thành bỗng tiến vào cảm ơn mọi người trong studio, anh dù sao cũng hay xuất hiện, toàn bộ đoàn phim từ trên xuống dưới mấy chục con người hầu như ai cũng biết anh, vì thế mà đạo diễn cũng đưa cho anh một li champagne chúc mừng, nghiêm nhiên đã hoàn toàn coi như người một nhà.

"Điện thoại của em đâu? Mấy ngày nay gọi điện cho em đều không được, anh đành phải đến đây bắt người." Tần Thụy Thành cọ đến bên người Kiều Kiều, né khỏi đám người rồi nhẹ giọng nói.

"Em mới bị cướp túi xách mấy ngày hôm trước, điện thoại cùng mọi thứ đều ở bên trong, em đã quên nói cho anh." Kiều Kiều mặt không đổi sắc nói ra lí do mình đã sớm chuẩn bị từ trước.

"Bị cướp?" Tần Thụy Thành lập tức lui ra phía sau một bước rồi đánh giá Kiều Kiều từ trên xuống dưới, ánh mắt kia rõ ràng như muốn nói "Nếu không phải đang ở đây, anh nhất định phải sờ để kiểm tra": "Thế nào rồi, có bị thương không?"

"Không có, bọn họ cướp túi xách rồi đi chứ không làm hại em."

"Không có khả năng." Tần Thụy Thành trả lời như chém đinh chặt sắt: "Nếu anh là cướp thì thuận tiện còn sẽ cướp luôn cả sắc."

Anh bỗng nghĩ đến việc gì rồi như đại kinh thất sắc nói: "Em sẽ không ngủ cùng bọn cướp đấy chứ!?"

"Anh mới ngủ với bọn cướp ấy!" Kiều Kiều phẫn nộ mà đánh một cái vào mũi Tần Thụy Thành, Tần Thụy Thành khoa trương mà kêu một tiếng, giả vờ bị Kiều Kiều đánh đi ra ngoài, lao đảo hai bước ra sau hừ hừ nói: "Huhu, Tiểu Kiều dễ thương trước kia đã biến mất."

Kiều Kiều mặc kệ anh, không ngờ rằng Tần Thụy Thành bỗng nhiên làm khó dễ, nhân lúc Kiều Kiều không chú ý lập tức sấn tới ôm eo Kiều Kiều bước tới chỗ ngõ của studio, một loạt động tác của anh vô cùng lưu loát như đã được luyện tập qua, Kiều Kiều còn không kịp kêu ra tiếng thì đã bị Tần Thụy Thành ấn ở trên tường. Anh cúi đầu vừa hôn Kiều Kiều vừa sờ loạn khắp cả người cô.

"Ngô ——" Kiều Kiều không có năng lực phản kháng, ngửi lấy rượu hắt Tần Thụy Thành nhưng cũng hắt trượt, một giọt cũng chưa dính lên đôi phương, chỉ có thể phí công mà cầm ly rượu không nhưng lại bị Tần Thụy Thành hôn đến thất điên bát đảo.

"Ngoan, Tiểu Kiều....." Tần Thụy Thành giờ trò, nhưng ở trong studio vô cùng náo nhiệt, bất cứ lúc nào cũng có thể có người lại đây, anh rút cuộc cũng không dám quá mức làm càn, chỉ có thể không cam lòng mà hung hăng ôm Kiều Kiều vào trong ngực, như là muốn dùng sức khảm cô vào người mình, ôm đến mức cả người Kiều Kiều đều khó chịu.

"Anh nhớ em muốn chết —— anh đã đếm, đại khái đã có 14 ngày, à không, 15 ngày chưa làm Tiểu Kiều." Tần Thụy Thành cách áo ngực Kiều Kiều liều mạng xoa ngực cô, môi dán bên tai Kiều Kiều tê tê mà bật hơ: "Mỗi ngày xem em cùng Trình Tu quay giường diễn anh đều sắp tức chết rồi."

"Ai nha bụng tay! Xung quanh đều là người!" Kiều Kiều hoảng sợ mà kéo cái tay đang muốn vớ vào váy mình của Tần Thụy Thành ra: "Anh diễn cũng đều ra nhiều mà giờ còn lại dục cầu bất mãn như vậy!"

"Em không biết đâu." Tần Thụy Thành dừng lại động tác nghiêm trang mà nói: "Trong thân thể anh có hai hệ thống bản tính khác nhau, bản cho người khác chính là loại chất lượng thấp hèn, đây chuyên sản xuất sinh sản, giá cả rẻ tiền. Bản cho em thì không giống thế, lượng nhiều chất lại tốt, thuần thủ công chế tạo, vừa nung vừa trắng, giả một đèn trăm."

Kiều Kiều mặt vọt một cái liền đỏ, trong đầu cô lập tức liền nghĩ tới tình dịch trước kia Tần Thụy Thành bắn ra, tuy rằng Tần Thụy Thành càng thích cuối cùng bắn vào trong thân thể cô, nhưng cũng từng có thời điểm không kịp mang bao cuối cùng chặt vật bắn ra bên ngoài, Tần Thụy Thành bản tính luôn rất có sức bật, nhiều lần đều giống như anh đã ghen thật lâu.

"Thế nào? Anh ngoan chứ Tiểu Kiều?" Tần Thụy Thành vừa thấy Kiều Kiều mặt đỏ liền biết kế sách lần này của mình đã thành công hơn phân nửa, anh càng thêm đắc ý hơn, cố ý hơi hơi nghiêng mặt mình ra, bày hết đường cong rõ ràng của cằm cùng hầu kết đang di chuyển của mình, anh đã làm bạn diễn

hai năm với Kiều Kiều, một ít điểm mẫn cảm thị giác mà Kiều Kiều không muốn người khác biết anh đều rõ ràng, hiện tại anh đã thả mỗi cá, chỉ chờ Kiều Kiều cắn câu nữa thôi.

"Đề tiện....." Kiều Kiều đương nhiên thấy được động tác nhỏ của Tần Thụy Thành, kỳ thật cô cũng bị nụ hôn dài vừa rồi của đối phương làm cho có chút hứng khởi, Kiều Kiều vừa phỉ nhổ bản thân ở trong lòng không nguyên tắc vừa nhìn chăm chăm hầu kết gọi cảm của Tần Thụy Thành.

"Lần trước việc anh bắn bên trong....." Kiều Kiều nuốt một chút nước miếng.

"Anh thề với đèn." Tần Thụy Thành giơ ba ngón tay lên rồi trịnh trọng nói: "Lần này sẽ làm đàng hoàng, không chữa hậu hoạn."

Ahuhu, thân lí trí, người vì cái gì muốn rời con mà đi!

"Nhưng... nhưng em hiện tại vẫn chưa thể rời khỏi đây, đạo diễn còn chưa có đọc diễn văn đâu." Kiều Kiều ý đồ bắt lấy cọng rom cuối cùng.

"Suyt." Tần Thụy Thành ngăn chặn môi Kiều Kiều, cười đến vẻ mặt giảo hoạt: "Anh có biện pháp."

@@@

"Nhờ một chút, nhờ một chút! Nơi này có người té xỉu." Tần Thụy Thành khoa trương mà ôm Kiều Kiều ở dưới ánh nhìn chú mục của nhân viên khắp studio hướng ra bên ngoài, Kiều Kiều tự sa ngã mà cúi đầu vào hõm vai của Tần Thụy Thành, nghĩ thầm thật may mắn đã quay xong phim rồi, bằng không chính mình không có mặt mũi gặp lại các đồng nghiệp.

- ----

Ừa rồi anh khôn thế ai chơi lại hả a Thành:v

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Cầu hôn

Edit: Jin

Beta: Ami

Tần Thụy Thành xoa tay hăm hè lên kế hoạch phải khiến Kiều Kiều ít nhất một lần "Làm rồi còn muốn làm tiếp, nhớ mãi dư vị" khi vận động trên giường, vì thế nên anh đã chuẩn bị suốt vài ngày, dùng ngón tay đếm ngày kết thúc quay chụp của 《Liên Hoàn》, Tần Thụy Thành còn đặc biệt đặt mua từ trên mạng vài loại món đồ chơi nhỏ với kích cỡ đa dạng, ngay cả mùi vị của áo mưa cũng đều được chọn lựa kỹ càng.

Cảnh tượng một:

Tin nhắn đến từ "Tần Thụy Thành": Tiểu Kiều, Tiểu Kiều, em thích loại trái cây nào?

Trả lời: Hỏi làm gì?

Tin nhắn đến từ "Tần Thụy Thành": Muốn hiểu em thêm hơn chút có được không?

Trả lời: Là thanh long.

Tin nhắn đến từ "Tần Thụy Thành":..... Có thể chọn hương vị khác hay không?

Trả lời: Sầu riêng?

Tin nhắn đến từ "Tần Thụy Thành": (icon kinh hách) OMG, chúng ta thật là trời sinh một đôi, anh cũng đặc biệt thích ăn sầu riêng!... Nhưng mà có thể là loại trái cây nào phổ biến hơn một chút hay không?

Trả lời: Anh rốt cuộc muốn làm gì?

Tin nhắn đến từ "Tần Thụy Thành": Định mua cho em cục... Xà phòng. Nhưng là nó hình như chỉ có vị dâu tây, vị quýt, vị nho và vị táo thôi.

Trả lời: Vị nho là được.

Tin nhắn đến từ "Tần Thụy Thành": Được rồi ×XD

Vì thế áo mưa hương vị nho cứ như vậy mà được chọn.

(Ami: Thành cura hỏi chị để chọn mua bcs đó chị êiii:33)

Cảnh tượng hai:

Tin nhắn đến từ "Tần Thụy Thành": Tiểu Kiều, Tiểu Kiều, em thích chơi nhảy lầu hay là chơi son xe?

Trả lời: Vẫn là tàu lượn siêu tốc đi.

Tin nhắn đến từ "Tần Thụy Thành": Vậy em thích tàu lượn siêu tốc phun nước hay là tàu lượn siêu tốc dưới đất?

Trả lời: Em chỉ chơi tàu lượn siêu tốc trên không trung...

Tin nhắn đến từ "Tần Thụy Thành": Chọn một trong hai đi.

Trả lời: Vậy tàu lượn siêu tốc trên mặt đất là được, nước sẽ làm quần áo bị ướt.

Tin nhắn đến từ "Tần Thụy Thành": Haha. Anh cũng cảm thấy như vậy.

Vì thế gây mát xa tại nhà có thêm công năng phụ cứ như vậy mà được đặt mua.

Đương nhiên không chỉ ngừng ở đó, anh còn đặt trước một bữa ăn lãng mạn kèm dàn nhạc giao hưởng được mời từ Pháp về, tự mình đi khảo sát các phòng tuần trăng mật ở khách sạn, liệt kê một "danh sách các loại tư thế" thật dài, thậm chí còn trước tiên nói phục vụ mát xa thật tốt, dùng những tờ lụa nóng bóng mát xa làm mỗi khớp xương trên thân thể Kiều Kiều đều giãn ra, gắng làm Kiều Kiều đạt tới dục tiên dục tử, muốn ngừng mà không ngừng được.

Anh cần phải lấy lại vị trí của mình một lần nữa, bởi vì Tần Thụy Thành phát hiện gần đây anh hầu như đều không gặp được Kiều Kiều. Từ khi Kiều Kiều được điều tới Tổng bộ cho đến bây giờ, anh lâu lâu không thấy bóng dáng của cô, hơn nữa, bởi vì tổng bộ có đông đảo người ở thường trú, Kiều Kiều cũng không hề giống như trước luôn chọn Tần Thụy Thành làm bạn diễn, còn có một ít người khác không thể hiểu được lại xuất hiện chặn ngang giữa anh và Kiều Kiều một chân, quá đáng nhất là làm cho anh cùng Kiều Kiều không được ở chung một chỗ, những điều này đều khiến Tần Thụy Thành vô cùng khó chịu.

Thế cho nên bất luận như thế nào, anh cũng muốn nắm chắc cơ hội đêm nay.

"Em nghĩ là em nên thay đồ....." Kiều Kiều cúi nệ mà túm túm chiếc váy trên người: "Anh xem em mặc bộ này có được không?"

"Chỉ là ăn một bữa cơm mà thôi, đã thanh toán tiền rồi mà, chúng ta muốn mặc cái gì thì mặc cái đó." Tần Thụy Thành hôn hôn đỉnh đầu Kiều Kiều: "Hay là em chờ anh trở về đổi dép lê?"

"Tây trang với dép lê sao? Quá quái dị đi!"

"Đây chính là một thời trang thời thượng của năm nay!"

Hai người nói nói cười cười mà đi hướng đại sảnh Tổng bộ WAWA, kết quả ngoài ý muốn phát hiện sảnh lớn của Tổng bộ hôm nay không biết đã có chuyện gì xảy ra mà ở rất nhiều chỗ đều treo lên những quả bóng bay màu tím nhạt cùng với những dải lụa rực rỡ.

"Oa, hôm nay là ngày hội gì sao?"

"Không phải đâu." Một nhân viên công tác nghe được Kiều Kiều kinh ngạc cảm thán liền tốt bụng mà giải thích nói: "Nghe nói đêm nay có người cầu hôn đó."

Nói đến cầu hôn, chúng ta không thể không đề cập đến một chút truyền thống của WAWA. WAWA là một công ty vô cùng có nhân tính, tuy rằng không cho phép cấp dưới cùng cấp trên phát sinh tình cảm trực tiếp, nhưng lại vô cùng cổ vũ những nhân viên cùng lĩnh vực ghép đôi, ví dụ như bạn là diễn viên, bạn trai bạn cũng là diễn viên, nếu các bạn có dự định kết hôn, các bạn không những có thể mượn địa điểm của công ty để tiến hành cầu hôn, hơn nữa ngay hôm sau còn có thể được hưởng "quyền ưu tiên trong lựa chọn của vợ chồng", cũng chính là các bộ phận nhân sự hậu cần đều sẽ đối với các bạn mở rộng đèn xanh, tận lực bảo đảm các bạn có thể ở công ty giải quyết các vấn đề sinh hoạt vợ chồng, hiệu lực này sẽ được duy trì liên tục và vĩnh cửu ở WAWA.

Kiều Kiều có biết một vài cặp vợ chồng trong công ty, AV của các cặp vợ chồng từ trước đến nay tương đối đắt khách, thậm chí còn sản sinh ra "văn hóa phu thê".

"Thế nào? Rất hâm mộ sao?" Tần Thụy Thành nghiêng đầu nhìn Kiều Kiều: "Em muốn ư? Anh cũng có thể an bài một nghi thức cầu hôn tốt hơn rất nhiều rất nhiều so với cái này, em muốn đi nơi nào kết hôn cũng đều có thể, em thấy du lịch đảo thì thế nào? Có thích vùng nhiệt đới không?"

"Không....." Kiều Kiều lắc đầu, than nhỏ nói: "Em không nghĩ sẽ kết hôn sớm như vậy."

"Ừ tốt." Tần Thụy Thành nhún nhún vai: "Đến khi nào em muốn kết hôn thì hãy nói cho anh biết đầu tiên."

"Dì, vì cái gì?"

Tần Thụy Thành cười một chút: "Em đoán xem."

Có thể nhìn ra được người đàn ông chuẩn bị cầu hôn trực tiếp ở sảnh lớn có tâm tư rất tinh tế, hẳn thậm chí đem khu nghỉ ngơi với hàng ghế mây màu xanh lục quần thêm tấm lụa trắng xinh đẹp, thoát nhìn như những đóa hoa trắng nhỏ đang lắc lư đón gió, hai màu xanh trắng tôn nhau lên, vô cùng có hơi thở rừng rậm.

Lúc này lại có mấy người chuyển phát nhanh đẩy một xe con hoa tươi lại đây, Kiều Kiều ban đầu cho rằng sẽ là hoa hồng đỏ, lại gần mới phát hiện thế nhưng đều là hoa vải, nhụy hoa là các cúc áo tinh xảo đầy màu sắc, phần lớn cánh hoa dùng vải xô xếp thành, tầng tầng lớp lớp, màu trắng kết hợp với xanh sẫm, màu xanh biển chiếm đa số, thỉnh thoảng xen lẫn cây nghệ cùng phần hồng, không giống hoa dùng để cầu hôn, nhưng lại ngoài ý muốn tạo cảm giác đẹp đẽ cùng ấm áp.

"Anh xem." Kiều Kiều chỉ chỉ những đóa hoa đó, vẻ mặt hâm mộ: "Em rất muốn gặp người đàn ông này."

"Chỉ với mấy đóa hoa vải mà đã chinh phục được em sao?" Tần Thụy Thành hừ nhẹ một tiếng, trên mặt giả vờ một bộ dạng khinh thường: "Anh còn tưởng rằng yêu cầu của em rất cao a."

..... Không được, mình ngày mai phải đi học liền lớp may vá mới được! Tần Thụy Thành âm thầm nghĩ đến.

"Em cảm thấy kỳ thật loại chuyện cầu hôn này, quan trọng nhất chính là tâm ý a. Anh có thể cảm nhận được tình yêu của đối phương, anh cũng nguyện ý vì cô ấy mà trả giá bằng sinh mệnh, hơn nữa ngoại trừ đối phương, anh cũng không thể tưởng tượng ra còn có thể cùng với ai ở bên nhau với."

Kiều Kiều chặn đứng câu chuyện, hứng thú bưng bưng mà chỉ vào cửa nói: "Anh xem, anh xem, có phải người đàn ông muốn cầu hôn sắp tới hay không?"

Cô hưng phấn mà nhìn xung quanh, ý muốn tìm người con gái may mắn được cầu hôn, kết quả nhìn tới nhìn lui giống như tất cả mọi người đều là người đứng xem, không có một cô nương nào đơn độc đứng ở trong sảnh lớn.

"Chẳng lẽ cô ấy không có tới?" Kiều Kiều bắt đầu vì người cầu hôn mình chưa từng gặp mặt mà bi thương: "Thật đáng tiếc, nếu muốn cự tuyệt thì tốt xấu gì cũng phải tới gặp mặt chứ, bằng không trước nhiều người như vậy sẽ rất xấu hổ nha."

Cách chỗ này hơi xa, chỉ nhìn ra được người từ trên xe xuống một thân cao gầy, Kiều Kiều nhón chân ngẩng dài cổ lên xem, càng xem càng cảm thấy có chút không thích hợp, tại sao người đàn ông này lại thẳng tắp đi về hướng cô? Sao cô càng nhìn người đàn ông này lại càng cảm thấy quen mắt?

Tần Thụy Thành hí hóp mắt nhìn trong chốc lát, nói: "Đó không phải là Chu Viễn Xuyên sao?"

Đúng thật là anh Chu!

Chu Viễn Xuyên mặc một bộ tây trang màu trắng, trên ngực điểm xuyết một chiếc khăn màu đỏ rượu xinh đẹp, vai rộng chân dài, bước đi bộ bộ sinh phong, bắt đầu từ sảnh lớn tiến vào, cơ hồ liền mang theo ánh mắt của tất cả mọi người.

"Viễn Xuyên!" Tần Thụy Thành bước lên phía trước hai bước, đánh giá Chu Viễn Xuyên từ trên xuống dưới một phen rồi nói lời chế nhạo: "Cậu đây là muốn làm gì? Trang điểm giống như một con khổng tước trắng vậy, là bạn chú rể à?"

Chu Viễn Xuyên không nói chuyện, chỉ là nhấp miệng mỉm cười, ánh mắt phóng tới phía sau Tần Thụy Thành dừng lại ở trên người Kiều Kiều, ôn nhu mà lưu luyến.

"Chào anh Chu!" Kiều Kiều cũng nhanh chóng phát tay chào hỏi, không biết tại sao cô hiện tại lại có một loại cảm giác kỳ dị giống như bị "bắt gian trên giường"... Chẳng lẽ nguyên nhân là bởi vì Tần Thụy Thành?

"Cậu vẫn chưa trả lời tôi đâu, cậu đây là làm bạn chú rể cho ai thế?" Tần Thụy Thành lấy khuỷu tay chọc chọc Chu Viễn Xuyên.

"Tôi không phải đảm nhận vai trò bạn chú rể." Chu Viễn Xuyên nhìn chằm chằm Kiều Kiều rồi thông thả ung dung nói: "Tôi đêm nay là tới cầu hôn."

Kiều Kiều lập tức bốc lên một loại dự cảm không tốt.

"Cầu hôn?" Tần Thụy Thành sợ tới mức khoa trương mà ngửa người: "Oa, cậu yêu từ lúc nào? Chẳng lẽ là người mà cậu mang về từ Mĩ? Giấu mọi người cũng thật giỏi đó."

"Tôi là đến để cầu hôn Kiều Kiều..."

"Từ từ đã..." Tần Thụy Thành giơ đôi tay lên làm trạng thái đầu hàng, sau đó quay đầu lại nhìn nhìn Kiều Kiều rồi lại nhìn nhìn Chu Viễn Xuyên, vẻ mặt có chút buồn cười: "Kiều Kiều mà cậu nói, chắc không phải là Kiều Kiều này đúng không?"

"Đúng vậy." Chu Viễn Xuyên vô tội gật gật đầu: "Cảm ơn cậu đã đưa cô ấy tới đây, tôi còn đang định gọi điện cho cô ấy."

Kiều Kiều đã hóa đá tại chỗ.

Nhưng Chu Viễn Xuyên cũng không để cho cô hóa đá lâu lắm, anh vòng qua Tần Thụy Thành, đi đến trước mặt Kiều Kiều, Chu Viễn Xuyên cao hơn rất nhiều so với Kiều Kiều, bởi vậy lúc anh cúi đầu nhìn cô thế nhưng mang theo chút vẻ thiên chân cùng tính trẻ con giống trẻ nhỏ.

Sau đó, Chu Viễn Xuyên chậm rãi quỳ một gối trên mặt đất, ngửa đầu nhìn Kiều Kiều, trong mắt lóe lên ánh sáng, ôn nhu mà thanh tú, anh nhẹ giọng hỏi: "Vậy em có đồng ý gả cho anh không?"

"Không được!" Tần Thụy Thành lập tức chen vào, sắc mặt của anh vô cùng xấu, đôi mắt đen nhánh không thấy đáy, anh trực tiếp túm chặt tay Kiều Kiều muốn kéo cô rời khỏi đây, nhưng lực của anh quá mạnh làm cho Kiều Kiều không đứng vững được, suýt chút nữa ngã quỵ trên mặt đất: "... Đau quá!"

"Thực xin lỗi." Tần Thụy Thành thở dài một hơi, nhắm mắt lại miễn cưỡng làm bản thân bình tĩnh lại, nhưng vẫn cứ túm Kiều Kiều muốn bước nhanh rời đi, chung quanh rất nhiều người đều đang xem, Chu Viễn Xuyên vẫn cứ quỳ một gối tại chỗ, chỉ là ánh mắt lạnh lùng mà nhìn về phía hai người họ.

"Khoan đã, em có lời muốn nói!" Kiều Kiều dùng sức tránh thoát ra, Tần Thụy Thành đành phải buông tay, Kiều Kiều trở lại trước mặt Chu Viễn Xuyên, hốc mắt cô có chút ửng đỏ, cũng không biết là do đau nên chảy nước mắt sinh lý hay là vì lý do gì khác. Kiều Kiều muốn nâng Chu Viễn Xuyên đứng dậy, nhưng Chu Viễn Xuyên vẫn kiên trì quỳ một gối dưới đất, Kiều Kiều đành phải ngồi xổm xuống theo.

"Em đồng ý gả cho anh chứ?" Chu Viễn Xuyên nhẹ giọng lại hỏi một lần.

"... Thực xin lỗi." Kiều Kiều cắn cắn môi, vội vàng giải thích nói: "Anh Chu, anh rất tốt! Anh... anh là người thông minh nhất mà tôi từng gặp! Tôi thật cảm ơn anh đã thích tôi, nhưng mà..."

"Như vậy là quá nhanh sao?"

"Anh Chu, tôi vốn không biết rõ anh, anh cũng không biết rõ tôi." Kiều Kiều nói năng lộn xộn: "Tôi chỉ biết tên anh, tuổi tác của anh, anh là một nhà khoa học, tôi nghĩ chắc là Tần Thụy Thành còn hiểu biết về anh hơn so với tôi, tôi không biết anh thích màu sắc như nào, khẩu vị ra sao, thích ăn bánh bao hay là ăn cơm, ngay cả thứ anh nghiên cứu tôi cũng đều dốt đặc cán mai... Những lần chính thức hẹn hò của chúng ta đều có thể đếm được trên đầu ngón tay, nói không chừng tôi còn có một ít đam mê anh không thể chịu đựng được, tôi cảm thấy nếu hiện tại tôi đồng ý lời cầu hôn của anh không chỉ là không có trách nhiệm đối với bản thân mà càng là không có trách nhiệm đối với anh a."

"Mục đích của việc hiểu biết lẫn nhau là làm chậm lại giá trị chờ mong với đối phương, mà sự kiên nhẫn anh dành cho em là vô hạn. Đương nhiên, nếu em không thích ở anh cái gì, anh cũng có thể ngay lập tức sửa đổi, anh có thể cùng em duy trì thói quen ăn cơm cùng nhau, thay đổi thời gian làm việc và nghỉ ngơi để ở bên em... Chỉ cần em nói ra."

"... Anh Chu, anh không cần phải làm đến mức như vậy."

"Chỉ cần có thể khiến em đồng ý."

"... Thực xin lỗi." Kiều Kiều nhẹ giọng nói: "Tôi cảm thấy, chắc anh cũng không phải là yêu tôi."

Chu Viễn Xuyên há miệng thở dốc, hình như anh muốn nói câu gì đó, nhưng cuối cùng vẫn là dừng ở trong cổ họng, không hề nói ra.

@@@

Rất nhiều năm về sau, khi đã đứng ở trên bục nhận thưởng giải Nobel, trước vài ti đôi mắt trên toàn thế giới đang chú ý tới mình, đối mặt với câu hỏi của người trao giải, Chu Viễn Xuyên vẫn chỉ chọn một câu nói làm câu trả lời.

"Anh Chu, người trong giới khoa học đều khen ngợi anh là người "duy nhất có thể nhìn thấu quy luật của vạn vật trên thế gian", vậy xin hỏi anh có đồng ý với điều này hay không?"

"... Tôi không đồng ý." Người đàn ông ăn mặc tây trang tiếp nhận microphone, dùng tiếng Anh lưu loát mỉm cười trả lời: "Tôi nghĩ cái vinh dự này hẳn là thuộc về một người vô cùng quan trọng đối với tôi ——"

"Cô ấy có thể nhìn thấu tôi."

Vote và cmt để team có động lực edit nha mọi người ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Nửa đêm trước làm ở phòng mát xa

Edit: Jin

Beta: Thổ

"Chu Viễn Xuyên!" Tần Thụy Thành nỗ lực khống chế biểu tình của mặt mình không đến mức có vẻ quá dữ tợn: "Thế cho nên cậu định ở đây cùng chúng tôi có phải hay không?"

Lúc này Kiều Kiều đã thay một bộ áo tắm dài màu trắng vừa vặn của trung tâm spa, thoải mái dễ chịu mà nằm trên ghế mát xa làm từ da trâu hương thụ kỳ xảo mát xa thuần thực của nữ nhân viên. Chu Viễn Xuyên ở bên cạnh cũng dùng tư thế như vậy nằm trên một chiếc ghế mát xa khác, người phục vụ anh chính là một nhân viên nam, Chu Viễn Xuyên được ấn đến toàn thân thoải mái, trên mặt luôn luôn giữ vẻ bình tĩnh cộng thêm để lộ ra sự ung dung hưởng thụ hiếm thấy, theo tay nhân viên mát xa thỉnh thoảng hừ hừ hai tiếng, hiển nhiên vô cùng vừa lòng.

"Ngô..... A..... Tần Tần....." Kiều Kiều thỏa mãn mà rên rì: "Anh... Tâm tình của anh Chu hôm nay có chút không tốt..... Anh cũng đừng đối xử keo kiệt như vậy..... Nga, đúng, chính là chỗ đó, thật thoải mái!" Tay nhân viên nữ linh hoạt mà lật, Kiều Kiều cảm lòng không được ưỡn nửa người trên lên, sau đó lại thật mạnh quăng ngã trở về.

"Anh không có ý kiến gì khi mang theo cậu ta đi mát xa cùng, nhưng cậu ta không thể chiếm vị trí mà anh đã đặt trước được!"

Tần Thụy Thành khóc không ra nước mắt, vốn dĩ anh đã lên kế hoạch hoàn hảo chờ com nước xong xuôi sẽ mang theo Kiều Kiều tới phòng mát xa đã đặt trước để thư giãn, nhân viên nữ phục vụ Kiều Kiều, nhân viên nam phục vụ cho anh, bên cạnh còn có ngọn nến đốt huân hương, bật một đoạn âm nhạc trữ tình, anh cùng Kiều Kiều ở ghế mát xa của từng người nhìn nhau, nhất định có thể tạo ra bầu không khí gọi cảm nhất!

Kết quả không nghĩ tới nửa đường lại nhảy ra một tên Chu Viễn Xuyên!

Cái việc cầu hôn ngốc nghếch kia cũng không nhắc lại, thật may là Tiểu Kiều ý chí kiên định không có bị cậu ta lừa đi, nhưng cậu ta cầu hôn thất bại chẳng lẽ không nên tìm cái xó xỉnh nào đó tự giác chữa vết thương đi? Sao lại giống như miếng kẹo mạch nha vứt mãi không xong là thế nào?! Tần Thụy Thành nghiêng răng nghiêng lợi, cơ hồ muốn đánh vào cái bả vai tuyết trắng bị lộ ra hơn phân nửa của Chu Viễn Xuyên, chính anh đã chuẩn bị thực hiện tốt thế nhưng ghế dài tình nhân cũng bị cậu ta chiếm, ghế mát xa cũng bị cậu ta đoạt, ngay cả vương bài mát xa tự mình chọn hiện tại đều đang phục vụ tên cặn bã này!

Hơn nữa, cậu ta ở trước mặt Kiều Kiều còn luôn giả bộ một biểu tình cầu hôn thất bại đáng thương hề hề, thật là quá dễ tiện!

"..... Tần Tần, anh có thể qua phòng khác a." Kiều Kiều phát phát tay với anh: "Đợi lát nữa..... A..... Đợi lát nữa lại đây tìm bọn em!"

"Anh không có đủ tiền!" Tần Thụy Thành thở phì phì mà ngồi xuống Bohemian bên cạnh.

Chu Viễn Xuyên xoay đầu, thờ hồng học mà nói: "..... Không có việc gì, trong áo khoác của tôi có một tấm thẻ quẹt, cầm lấy dùng đi."

Ở nơi Kiều Kiều không thể thấy, Chu Viễn Xuyên giả hoạt nhìn Tần Thụy Thành mà cười, sau đó lại tiếp tục râm rì mà hưởng thụ mát xa.

Tần Thụy Thành cảm thấy bản thân sắp biến thành một con rồng phun ra lửa, không sai, chính là hiện tại.

"Tần Tần....." Tiếng gọi của Kiều Kiều mềm như bông đúng lúc gọi lý trí của Tần Thụy Thành trở về, anh nhìn Kiều Kiều được mát xa đến mặt đỏ bừng, đôi mắt giống con vật nhỏ ướt đầm dề mà lại sáng ngời, nhận mệnh mà thờ dài, anh cúi người xuống ôm lấy đầu Kiều Kiều rồi hung hăng hôn một hơi sâu, sau đó lấy vest trắng của Chu Viễn Xuyên từ trên giá áo xuống xong dùng sức moi moi túi bọc áo của Chu Viễn Xuyên cho hả giận. Bên trong có một tấm thẻ quẹt, một chuỗi chìa khóa xe cùng nửa hộp thuốc lá.

"Hút cái này?" Tần Thụy Thành cười quơ quơ hộp thuốc trong tay cho Chu Viễn Xuyên nhìn: "Phẩm vị còn không tính quá tệ, chỉ có điều đêm nay người thắng sẽ chỉ có tôi, anh vẫn nên tỉnh sớm đi."

"Nothing is impossible." Chu Viễn Xuyên cười hì hì mà nhìn Tần Thụy Thành: "Đừng có nói trước chắc chắn như vậy."

Hai người đều đề ép thanh âm tới mức thấp nhất, vị trí Kiều Kiều lại cách chỗ này có hơi xa, thế cho nên hai người đàn ông không kiêng nể gì mà bộc lộ địch ý với nhau, lửa giận trong hai đôi mắt chạm nhau mà nổ vang, một cái nội liêm một cái đường hoàng, nhưng thế lực lại ngang nhau.

"Không nghe thấy Tiểu Kiều nói gì sao? Cậu không hề yêu cô ấy, vậy tự dưng chặn ngang một chân để làm gì?"

"Tôi không yêu cô ấy, chẳng lẽ liền không thể lên giường với cô ấy luôn sao?"

"Mẹ kiếp, cậu còn muốn ngủ với cô ấy? Tôi cảnh cáo cậu, tôi và cô ấy đã sớm hẹn trước, cậu không có chỗ."

"Ba người cũng không phải không thể."

"....." Tần Thụy Thành bội phục nói: "Nhìn cậu nhân mô cầu dạng* hóa ra nội tâm lại xấu xa như vậy."

*Nhân mô cầu dạng: nghĩa là mặt chó thân người hay mặt người thân chó, là từ dùng để chỉ những kẻ giả bộ tốt đẹp chính trực nhưng thực ra bụng dạ lại xấu xa khó lường.

"Cậu nghĩ cái gì vậy?" Chu Viễn Xuyên rét căm căm mà mở miệng: "Đương nhiên cậu là nửa đêm trước, tôi là nửa đêm về sáng."

"Bằng cái gì tôi phải chia sẻ nửa đêm cho cậu! Tôi một lần cũng chưa làm xong đâu!"

"Vậy cậu cũng đừng nghĩ đến việc được làm một lần."

"Các anh đang nói chuyện gì vậy?" Kiều Kiều lười biếng duỗi eo thon từ trên ghế nằm đứng dậy, mái tóc cô tán loạn, cổ áo nửa mở, ở trong mắt hai người đàn ông vô cùng ngon miệng, quả thực như là một miếng bánh dầu tây đang tỏa hương. Cuối cùng, bánh kem dầu tây còn chớp chớp mắt: "Loại mắt xa này đúng thật là quá thoải mái, xương cốt đều sắp tan rã."

"Không có gì."

"Không có việc gì."

Chu Viễn Xuyên cùng Tần Thụy Thành liếc nhau, sau đó lại từng người dường như không có việc gì mà dời tầm mắt.

"Tiếp theo chúng ta sẽ đi đâu?" Kiều Kiều nhón chân từ trên ghế mát xa nhảy xuống rồi chạy tới cái bàn nhỏ lấy nho ăn, Chu Viễn Xuyên cũng kết thúc quá trình được mát xa, hai nhân viên mát xa kia cùng khom lưng một lần rồi lui về phía sau và đi ra ngoài, phòng mát xa thoải mái chỉ còn lại có ba người bọn họ.

"Chúng ta có thể ở lại chỗ này trong bao lâu?" Chu Viễn Xuyên đột nhiên hỏi.

"Tôi không biết." Tần Thụy Thành nhướn mày: "Tôi là SVIP, tiền trong card phòng chừng đủ dùng đến sang năm?"

"Cửa kia có thể khóa trái sao?"

"Không thể." Tần Thụy Thành nhanh chóng mà trả lời, trong từng câu chữ mang hai ý nghĩa mà nói: "Nếu có thể khóa trái thì ngay cả mặt của nhân viên mát xa cậu cũng cũng không thể thấy."

"Kém cỏi." Chu Viễn Xuyên lắc đầu, anh bước xuống từ trên ghế mát xa rồi đi tới cửa, thuận tay xách giá treo áo gần kề cùng với chiếc cà vạt đơn giản ở bên cạnh xong sau đó hướng tới tay nắm phía sau chiếc cửa, một cái không gian hình tam giác để cùng cổ được hình thành, cái này trừ khi giá treo áo làm bằng inox đứt gãy, còn không thì người bên ngoài sẽ không thể mở được cửa.

"Khôn kiếp." Tần Thụy Thành hừ hừ một tiếng: "Không phải là chỉ hiểu một chút vật lý thôi sao, tôi nếu hiểu cái này thì nhất định sẽ làm tốt hơn cậu."

"Đây không phải vật lý." Chu Viễn Xuyên liếc mắt nhìn Tần Thụy Thành một cái rồi buồn cười nói: "Đây là kiến thức thông thường."

"Đi, các anh đây là đang làm gì?" Kiều Kiều cổ mà nhét một miệng đầy nho, đến lúc này mới phát hiện hai người đàn ông kia đang làm việc gì đó kì quái, vì thế quay đầu không rõ mồn miệng hỏi.

"Làm tốt lắm, tính cho cậu một công." Tần Thụy Thành tháo thắt lưng của mình ném sang bên cạnh: "Hiện tại là 10h tối, trước 4 giờ sáng sẽ là của tôi."

"Được." Chu Viễn Xuyên đứng lên đi tới một góc trong phòng rồi ngồi xuống, ý tứ rõ ràng là tạm thời sẽ không tham dự.

"Đừng tưởng rằng đến giờ thì tôi sẽ đánh thức cậu, cậu ngủ quên không làm thì sẽ là của tôi."

"Tần Thụy Thành." Chu Viễn Xuyên nhắm mắt lại, chậm rãi đặt một trang giấy ở trên mặt bàn rồi viết xuống mấy hàng công thức: "Tôi không có rãnh rồi như vậy."

Nguy hiểm đã xuất hiện trước mắt mà Kiều Kiều vẫn còn bất giác hồn nhiên, cô ăn hết một đĩa nho xong liền duỗi tay muốn lấy đi miếng dưa Hami ở bên kia, không nghĩ tới bàn tay mới với được một nửa thì liền bị đôi tay khác chặn đứng, Kiều Kiều nghi hoặc mà ngẩng đầu, về mặt Tần Thụy Thành cười đến tà ác.

"Kiều Kiều ngoan, không cần ăn dưa Hami gì đó, tới ăn lap xurong của anh đi."

Kiều Kiều cũng không có ngốc, ngay lập tức liền nghe ra trong lời nói của Tần Thụy Thành có che dấu ý vị sắc tình, sắc mặt cô liền biến đổi. Kiều Kiều nhanh tay chỉ vào phía sau của Tần Thụy Thành nói: "A, đĩa bay!"

Tần Thụy Thành phản xạ có điều kiện quay đầu lại xem, Kiều Kiều liền xoay người chạy, Chu Viễn Xuyên ở trong góc phát ra một tiếng cười không rõ, Tần Thụy Thành thể mới biết mình mắc mưu, tức giận bước nhanh tới chỗ Kiều Kiều đang phân cao thấp cùng cái mắc áo mà ôm ngang trở về.

Trên người Kiều Kiều chỉ có một kiện áo tắm dài lông léo, chân cùng cánh tay tinh tế lác tới lác lui dưới lớp áo tắm to rộng, Tần Thụy Thành dùng một tay là có thể xách cô lên, Kiều Kiều quơ quơ tay chân loạn xạ ở không trung. Vì thế nên Tần Thụy Thành duỗi cánh tay dài ra một chút, làm vậy Kiều Kiều cho dù là đá chân cũng đá không đến Tần Thụy Thành.

"Đừng làm ở chỗ này! Chúng ta trở về khách sạn có được không..."

"Được a." Tần Thụy Thành lộ ra "nụ cười sói xám" đúng tiêu chuẩn: "Nhưng mà Tiểu Tần Tần hình như không đồng ý."

Anh thành thạo cởi rớt quần áo Kiều Kiều, Kiều Kiều ăn mặc nịt ngực làm từ vải bông cùng quần lót có đường viền hoa giống một con thỏ con bị Tần Thụy Thành ném lên ghế mát xa da trâu được phủ một tầng khăn lông mềm mại, anh gần như lập tức đè ép thân mình lên ngay sau đó, nịt ngực bị Tần Thụy Thành lột ra, quần lót cũng bị đối phương dùng tốc độ sét đánh không kịp bưng tai lột xuống dưới mắt cá chân, mông trắng của Kiều Kiều lộ ra, Tần Thụy Thành một ngụm cắn lên, Kiều Kiều hét "a" lên một tiếng, thẳng eo, hai cái đầu v* run rẩy mà bại lộ ở trong không khí, Tần Thụy Thành trăm vọi bên trong còn trườn đến ra tay, một tay một cái kẹp lại ở chính mình trong lòng bàn tay.

Toàn bộ quá trình diễn ra chỉ trong 4-5 giây, Kiều Kiều cũng đã hoàn toàn luân hãm.

"Ngô, đúng là đã một thời gian dài không gặp mặt Tiểu Kiều, đều là bởi vì cái người chủ nhân nhân tâm này, vậy trước khi làm liền tặng Tiểu Kiều nịt hôn gặp mặt." Tần Thụy Thành vừa làm bầm lâu bầu vừa quay người Kiều Kiều lại, biến cô thành tư thế nằm ngửa, thuận tay còn vận chỗ tựa lưng ghế mát xa lên trên một chút. Kiều Kiều nửa nằm nửa cố định ở khăn lông, hai chân bị Tần Thụy Thành bẻ ra treo ở hai sườn tay vịn, tư thế này khiến toàn bộ thân thể của cô đều hiện ra ở trước mặt Tần Thụy Thành, Tần Thụy Thành không nóng nảy, anh cúi đầu hôn một cái lên tiểu huyết thừa thốt lông của cô rồi sau đó dùng cả môi lưỡi mà ngâm lấy mót vào.

Kiều Kiều giống như bị điện giật lập tức kêu lên một tiếng, đến cuối cùng cô vẫn không có quên trong căn phòng này còn có một người khác, Kiều Kiều dùng tay che miệng mình lại, không cho bản thân kêu quá lớn. Tần Thụy Thành bất mãn mà ngẩng đầu liếc mắt nhìn Kiều Kiều một cái, sau đó bắt lấy tay cô ấn xuống còn th* t lớn đang căng phòng hiện rõ mạch máu của mình.

"Huhu..... Đừng hút..... A, trời ơi....." Kiều Kiều vô pháp khống chế chính tiếng kêu của mình, trên thực tế cô cũng không bận tâm, còn th* t của người đàn ông cách một lớp quần vẫn nóng kinh người, Kiều Kiều lung tung mà kéo khóa quần của Tần Thụy Thành xuống, Tần Thụy Thành cũng dùng một bàn tay tự cởi bỏ áo quần của mình. Cuối cùng, bàn tay Kiều Kiều cũng trần trụi không trở ngại mà tiếp xúc với còn th* t của anh, Tần Thụy Thành không nhịn nổi mà hút tiểu hoa huy* t của Kiều Kiều thật mạnh.

"A!" Kiều Kiều đột ngột không kịp phòng ngừa mà nhanh chóng đạt tới cao trào, tiểu hoa huy* t phun ra một cổ chất lỏng sền sệt, Tần Thụy Thành buồn cười vươn ngón tay ra vẽ loạn trên phần bên trong đùi của Kiều Kiều: "Nhanh như vậy? Phụ nữ cũng có thể ra sớm sao?"

Anh vô cùng đắc ý đối với kỹ thuật của mình, đặc biệt là khi có Chu Viễn Xuyên ở đây, Tần Thụy Thành nổi ý quấy phá, kỹ xảo hành nghề nhiều năm đều đem ra dùng, tuy rằng thời gian rất ngắn, nhưng đối với Kiều Kiều đã là thật không dễ dàng.

Kiều Kiều hữu khí vô lực mà liếc mắt trừng Tần Thụy Thành một cái, nhưng cô vừa mới trải qua một hồi cao trào ngoài ý muốn, trên mặt đỏ rực, ánh mắt cũng mềm mại hơn rất nhiều, một cái liếc mắt này không giống như trừng mà càng giống như là làm nũng, bụng dưới của Tần Thụy Thành càng thêm phấn khích, anh nhịn rất nhiều lần mới không có trực tiếp để súng lên lên.

Anh nhất định phải ở trước mặt tên Trình Giảo Kim Chu Viễn Xuyên này làm Kiều Kiều cho đến khi tiểu huyết không thể chảy ra một giọt nước nào nữa, trong vòng 4 tiếng đồng hồ nhất định phải ép khô Kiều Kiều, khiến Chu Viễn Xuyên từ nửa đêm tới sáng phải khóc đi thôi.

Cao trào qua đi, thân thể dị thường mất cảm, Kiều Kiều chỉ cảm thấy ngực vừa đau vừa ngứa, tay của Tần Thụy Thành cũng không thành thật, ngón trỏ chậm rãi lần mò cắm vào tiểu huyết vừa mới trải qua cao trào, vách trong ngay lập tức quăn lầy, gắt gao hút ngón tay Tần Thụy Thành giống như là một cái miệng nhỏ đục cầu bất mãn. Tần Thụy Thành nhẹ nhàng nhấn một cái, thân thể Kiều Kiều liền run bắn lên một chút, cơ hồ làm Kiều Kiều sắp khóc.

"Ngô..... Anh mau tiến vào!" Kiều Kiều tự cắn tay của mình, trong giọng nói mang chút cầu xin trộn lẫn oán hận, Tần Thụy Thành hơi hơi mỉm cười, anh thô bạo xoay đầu Kiều Kiều qua rồi hôn lên, rốt cuộc cũng không nhịn được mà hung hăng thọc còn th* t của mình vào bên trong tiểu huyết của Kiều Kiều.

Hai người cùng nhau thở ra một hơi dài, Tần Thụy Thành rốt cuộc cũng không nhịn được mà bắt đầu đâm thọc, còn th* t anh giống như được lấp bằng mô tơ điện, mỗi một lần đều tàn nhẫn cắm vào sâu tận cùng. Kiều Kiều ngay từ đầu còn nghĩ đề nên thanh âm của chính mình, qua vài cái liền thật sự nhịn không được, âm thanh rên rỉ càng lúc càng lớn, ghế mát xa cũng phát ra âm thanh "kéo kẹt kéo kẹt" giống động đất như không thể chịu đựng được sức nặng ở bên trên, Kiều Kiều nhịn không được gắt gao cắn móng tay vào phía sau lưng Tần Thụy Thành, cảm giác hơi hơi đau càng kích thích thần kinh Tần Thụy Thành, anh ôm lấy Kiều Kiều, hung ác mà xoa bóp nộn nhũ của cô.

Xem em có thể chịu đựng được đến lúc nào.

Tần Thụy Thành dùng khoeo mắt liếc một cái đến trong góc Chu Viễn Xuyên đang ngồi, rất là tự đắc mà tăng lớn lực va chạm và tốc độ, Kiều Kiều khóc nức nở ôm lấy cổ Tần Thụy Thành, cơ hồ không chịu nổi khoái cảm kịch liệt như vậy.

"Vào lúc cân bằng nhiệt, mức năng lượng phân bố ở ϵ_i có số hạt là $N_i = \frac{g_i}{(e^{\alpha + \beta \epsilon_i} - 1)} \dots$ " Chu Viễn Xuyên cúi đầu nghiêm túc nhìn tờ giấy ở trong tay rồi lâm vào suy tư: "Cái kia có khả năng cùng một loại với thời gian hay không? Hẳn là có thể trước sau như một với bản thân mình đi?"

"A..... Thật nhanh..... Chậm một chút..... Tần Thụy Thành!"

Chu Viễn Xuyên nhanh chóng viết lại gì đó ở trên trang giấy, giống như hoàn toàn không hề nghe được những âm thanh dâm mĩ ở trước mặt.

Lời Editor: Truyện được up T4 với CN, hôm nay up bù hôm qua ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Ôn nhu làm từ nửa đêm về sáng

Edit: Mol

Beta: Su

Kiều Kiều không biết mình đã bị Tần Thụy Thành lấn lộn trong bao lâu, cô cảm giác mình đang ở trạng thái nửa mộng nửa tỉnh, chả biết tại sao mà Tần Thụy Thành lại không cho Kiều Kiều chút thời gian nghỉ ngơi nào, cao trào một lần lại nổi tiếp một lần, cho đến khi cơ bắp trong trạng thái mất cảm co rút hết lại, rên đến giọng nói khô khốc, cả người cô đều không nhấc nổi một chút sức lực.

Cô mơ mơ màng màng phát hiện Tần Thụy Thành đang luận động trên người mình đột nhiên không hiểu sao bỗng dừng ngừng lại, sau đó rất khó chịu bị anh hùng hăng cảm thêm vài cái rồi lui ra ngoài, thần kinh Kiều Kiều mệt mỏi cho rằng lần này là báo hiệu Tần Thụy Thành sẽ tiếp tục tiến công, cô run rẩy rẩy mà ní non vài từ "thưa cho em đi" nhưng lại không quá ảo tưởng rằng Tần Thụy Thành sẽ bỏ qua cho mình.

Thế nhưng Tần Thụy Thành lại không tiếp tục cảm vào, cô phát hiện mình được một người khác nhẹ nhàng ôm vào trong ngực, hai chân bị bắt dang rộng cũng được khép lại, Kiều Kiều thoải mái ôm lấy cổ đối phương, giống như là tìm được một nơi ẩn núp, không bao giờ muốn buông tay.

"Rất mệt?" Kiều Kiều nghe thấy giọng đàn ông nhẹ nhàng dò hỏi từ trên đỉnh đầu.

Ai nha... Là... Là anh Chu..

Kiều Kiều xóc lên tinh thần, miễn cưỡng mở to mắt, Chu Viễn Xuyên mỉm cười nhìn cô chăm chú, độ cong dưới cằm của người đàn ông trong khoảng cách gần nhìn rất thanh lãnh, anh là loại đàn ông làm người khác khi nhìn vào có cảm giác thực thoải mái, có thể làm bạn dễ dàng mà nhớ tới một tia nắng bên gối, hoặc là một đám mây trước cửa sổ.

"Muốn đi tắm một chút không?" Chu Viễn Xuyên vừa nói vừa ôm Kiều Kiều tới phòng tắm bên cạnh, căn phòng massage này có đầy đủ mọi dụng cụ, trừ bỏ hai cái ghế massage to giữa phòng thì còn có TV màn hình siêu mỏng chiếm nửa mảng tường, hơn nữa còn có bồn tắm và toilet độc lập, thậm chí còn có một ban công rất nhỏ, có thể so sánh ngang bằng với phòng ở khách sạn.

"Anh Chu..." Kiều Kiều như không có xương dựa vào trong ngực Chu Viễn Xuyên, anh chỉ khoác một cái áo choàng tắm dài, đường cong xương quai xanh tuyệt đẹp qua khe hở chữ V đập vào mắt cô, như là hai mặt no chấm thủy mặc phác họa ra dãy núi thon dài.

Kiều Kiều không tự giác mà nuốt một ngụm nước miếng, tuy rằng thân thể mệt đến mức không nâng nổi một đầu ngón tay nhưng nội tâm lại vì cảnh đẹp này mà xao động không thôi. Chu Viễn Xuyên ôm Kiều Kiều bỏ vào bồn tắm đã xả nước, cảm thấy đủ ấm liền cẩn thận thả Kiều Kiều vào bên trong.

Thật thoải mái....

Nước ấm cọ rửa mọi lỗ chân lông toàn thân, Kiều Kiều rất không thích cảm giác dính đầy dâm dịch nhớp nháp trên người sau khi làm tình, lúc trước làm tình cùng Tần Thụy Thành cô đều cố đưa ra yêu cầu tắm trước khi đi ngủ nhưng Tần Thụy Thành lại luôn cho rằng là cô muốn hôn anh, thường thường Kiều Kiều chỉ há miệng thờ đốc, còn không kịp phát ra âm tiết thì đã bị Tần Thụy Thành nhét ngược trở lại, vì thế nên cô đành phải rung rung tiếp tục cái loại vận động không dành cho thiếu nữ này.

Chu Viễn Xuyên chậm rãi giúp Kiều Kiều lau đi dấu vết hoan ái trên người, ngón tay anh thon dài cứng nhắc như ngọc, móng tay được cắt chỉnh tề thành nửa vầng trăng khuyết, Kiều Kiều cảm thấy anh nếu không luyện viết thư pháp thì cũng sẽ chơi một loại nhạc cụ nào đó, nhưng vì thời gian hai người ở chung quá ngắn nên cô vẫn luôn quên hỏi.

"Cảm ơn anh." Kiều Kiều được nước ấm xoa dịu nên thanh tỉnh hơn phân nửa, đau nhức cả người cũng được dòng nước xua đi không ít, cô nhìn người đang cúi xuống giúp cô massage tứ chi mà thành thực nói lời cảm ơn.

"Không có gì." Chu Viễn Xuyên ngẩng đầu nhìn cô hơi hơi mỉm cười, tiếp theo nâng một chân Kiều Kiều lên, làm bộ giúp cô xóa dấu vết bên trong đùi.

Kiều Kiều ngay lập tức cảm thấy ngượng ngùng, ở trong nước vùng vẫy đem chân co lại, Chu Viễn Xuyên cũng thông minh, lập tức đã hiểu rõ ý cô, vì thế cũng thuận thể thu hồi tay xong chỉ nghiêm trang nói một câu: "Có yêu cầu gì nhớ gọi tôi."

Anh Chu quả thực chính là chính nhân quân tử!

Kiều Kiều cảm động bởi cái chi tiết nhỏ này, hai hàng nước mắt chảy xuống thành dòng, so sánh với bị Tần Thụy Thành "t*ng trùng thượng não", "gây massage hình người" cường lực tàn phá, hảo cảm của Kiều Kiều đối với Chu Viễn Xuyên ngay lập tức tăng lên, ánh mắt cô nhìn anh cũng nhiệt liệt tăng

lên.

Khoan đã, từ từ, vì cái gì anh Chu lại muốn cởi quần áo.

Chu Viễn Xuyên thông thả cởi bỏ áo choàng tắm rồi ném sang một bên, dáng người trơn bóng không e dè hiện ra trước mắt Kiều Kiều, hệ lông của người đàn ông thưa thớt, còn th* t giống với chủ nhân của nó, thanh tú ôn hòa —— đương nhiên, hiện tại đã không thể gọi là "ôn hòa".

Anh không đợi Kiều Kiều kịp phản ứng, chân dài đã bước vào bồn tắm, chuông cảnh báo trong lòng Kiều Kiều kêu to, cô nhanh chân nhảy ra ngoài bồn tắm nhưng kết quả lại bị một bàn tay từ phía sau duỗi tới dễ dàng đem cô ôm trở về.

Rốt cuộc nước trong bồn tắm đã nóng, Kiều Kiều không còn bao nhiêu sức lực, cô chỉ có thể giống bé thỏ con bị người đàn ông túm được nằm trong lòng ngực, hoa thủy tiên trải đầy đất, còn th* t nóng bỏng đang chống ở khe mông cô, cả đầu Kiều Kiều tê dại, đến cả lông tơ trên người cũng dựng đứng lên.

"Đêm đã khuya!" Kiều Kiều miễn cưỡng làm bộ dường như không có chuyện gì tính chuyện đề tài, Chu Viễn Xuyên rũ mắt xuống nhìn cô, Kiều Kiều vội vàng nói: "Anh Chu có đói bụng không? Tôi kêu người bên ngoài bê đồ ăn lên."

Tiếp theo Kiều Kiều làm bộ muốn bước ra, lần này người đàn ông trực tiếp từ sau lưng bóp lấy bộ ngực nhỏ của cô, cũng không biết trên tay Chu Viễn Xuyên mang theo phép thật thần kỳ nào, nắn một lần đã khiến ngực Kiều Kiều dựng thẳng, tiếp theo chân cô mềm nhũn, không có khí phách mà lại ngồi trở về.

"Có một chút đói nhưng ăn em là đủ rồi."

Chu Viễn Xuyên cười khẽ một tiếng, từ phía sau cúi đầu cắn cổ Kiều Kiều, dùng miệng khẽ mút vào, sau đó ngón tay uyển chuyển nhẹ nhàng khẽ nắn đôi vú nộn thịt, đầu v* đáng thương giống trần châu đồ vương giọt nước. Chu Viễn Xuyên dùng khẽ hờ giữa ngón trở và ngón giữa kẹp lấy chúng nó nhẹ nhàng vuốt ve, sau đó không báo trước mà kéo mạnh một cái.

"A.....Đau quá....." Kiều Kiều bị Chu Viễn Xuyên mang đến một trận đau đớn, cơ thể không tự giác nâng lên kéo theo xương hông cũng nâng lên, còn th* t người đàn ông vốn dĩ ở chỗ cũ theo động tác của Kiều Kiều mà chui vào giữa hai cánh hoa nhỏ, như vậy tiểu hoa huy* t vừa động đã trượt tới trượt lui trên còn th* t, Chu Viễn Xuyên bị kẹp đến trực tiếp hừ nhẹ một tiếng, anh khẽ cắn lỗ tai Kiều Kiều coi như là trừng phạt.

"Đang tính để em nghỉ ngơi trong chốc lát....." Kiều Kiều nghe thấy Chu Viễn Xuyên mơ hồ nói một câu như vậy, mông cô liền bị người đàn ông nâng lên, thời điểm đề xuống tí xú tiểu hoa huy* t liền đối diện với còn th* t sưng to.

còn th* t tiến vào từng chút một, hình như bởi vì đang ở trong nước nên d* m thủy chảy ra bị hòa tan không ít, cảm giác mới lạ làm hai người ý loạn tình mê, Chu Viễn Xuyên kẹp chặt hai đùi, đối với anh bốn tấm hơi nhỏ, không có không gian để hoạt động nhưng vẫn không ôm Kiều Kiều đi ra ngoài để tiếp tục vận động, anh biết rõ hiện tại Kiều Kiều đang mệt mỏi đan xen, nếu rời khỏi sự bảo hộ của làn nước ấm thì sẽ bị sinh bệnh.

"Em thử nhìn xem... Ân?" Chu Viễn Xuyên nâng mông Kiều Kiều làm cô không lập tức đem còn th* t thô dài của anh nuốt gọn, anh cười cười nheo đôi mắt Kiều Kiều: "Nhìn xem em là không chịu nổi mà muốn nuốt hết cả cây...."

Kiều Kiều bị hơi nước ấm xông đến cả người toàn mồ hôi, cô không định cúi đầu nhìn theo ý của Chu Viễn Xuyên, không ngờ đối phương lại bướng bỉnh nắm cầm bắt cô phải cúi đầu, Kiều Kiều không còn biện pháp nào nên phải nghe theo, nhìn tiểu huyết của mình phun ra nuốt vào, liếm mút còn th* t cực đại, cái miệng nhỏ như còn bất mãn mà phun bọt trắng xóa, đã ở trong nước nhưng vẫn cứ có âm thanh "ôm ộp" phát ra.

Chu Viễn Xuyên chậm rãi buông tay, Kiều Kiều bị trọng lực lôi xuống dưới, nguyên cây còn th* t thô to tiến vào trong thân thể cô, dài hơn rất nhiều so với kích cỡ bình thường nên muốn đâm vào chỗ sâu nhất trong thân thể Kiều Kiều dễ như trở bàn tay, loại cảm giác này hoàn toàn khác với Tần Thụy Thành, nếu Tần Thụy Thành là mưa rào nhanh chóng, như vậy thì Chu Viễn Xuyên chính là mưa dầm liên miên.

Liên tục không ngừng, từ bên trong hướng ra bên ngoài, ăn mòn máu thịt cô.

Người đàn ông bắt đầu động tác, mặt nước không ngừng tung ra bọt nước trắng xóa, Kiều Kiều chặt vật ôm lấy cổ Chu Viễn Xuyên, khoái cảm theo dây thần kinh truyền lên trên, kể cả cô đều hoảng sợ với độ mãnh cảm của mình, thân mình vốn lẫn lộn với Tần Thụy Thành nửa đêm trước làm cô ít nhiều cũng có chút chết lặng.

"Em có nghe thấy không?" Chu Viễn Xuyên trong lúc kịch liệt vận động vẫn không quên ghé vào bên tai Kiều Kiều nhẹ giọng hỏi: "Cái miệng nhỏ phía dưới của em đang ca hát đấy."

Làm tình liên hồi trong nước có tính cọ xát với không khí, thỉnh thoảng lại nghe phát ra tiếng nước đầm đìa, nghe một hồi lại như là tiểu hoa huy* t của Kiều Kiều cố ý phát ra.

Kiều Kiều xấu hổ và giận dữ muốn xiu, ngoài mặt Chu Viễn Xuyên ôn tồn lễ độ như vậy mà bên trong lại không đứng đắn! Kiều Kiều cố bắt cơ mặt tạo ra biểu tình bất mãn, kết quả không duy trì đến một giây thì đã bị đối phương hung hăng đâm tới mức biến thành bộ mặt dục cụ còn ngênh.

Chu Viễn Xuyên cũng hơi ra một lớp mồ hôi mỏng, mái tóc màu đen của anh bị nước thấm ướt mà nhu thuận dán lên trên vàng trán trắng nõn, lông mi dày đặc cũng dính vài giọt nước, từ góc độ của Kiều Kiều có chút gợi cảm đoạt mạng.

Đầu óc cô nóng lên, hôn lên cặp môi mỏng kia, hầu kết Chu Viễn Xuyên lẫn lộn một chút, càng ôm cô chặt hơn, như làm muốn khảm cô vào trong thân

thể.

Ngoài cửa phòng tắm, Tần Thụy Thành vốn dĩ muốn chứng minh mình có thể cả đêm không ngủ cũng ngã vào cái ghế massage ngủ không biết trời trăng là gì, ghế massage chỉ dài 1m9 nên có chút hơi ngắn, anh chỉ trở người nhẹ đã "rằm" ngã trên mặt đất nhưng vẫn không có tỉnh lại.

- - - - -

Vote giảm quá, chắc lâu không edit bộ này nên mấy bạn thích đọc chùa phải không =((

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Chụp ảnh bìa

Edit: Mol

Beta: Thỏ

Sau khi Kiều Kiều nhớ lại buổi tối hôm đó thì trong lòng nghi ngờ bản thân bị bỏ thuốc gì đó chứ khi không tại sao lại dâm loạn như vậy mà "làm ngày làm đêm", lý trí bình thường cũng sẽ không thể nào chịu đồng ý?

Ngày hôm sau, Kiều Kiều gần như không đi đường nổi, hai bên đùi vì liên tục bị ép đang ra mà đau đớn không thôi, Chu Viễn Xuyên vừa xin lỗi vừa hỏi cô có muốn đi khám bác sĩ không, Tần Thụy Thành lại muốn trực tiếp ôm Kiều Kiều về nhà ngoan ngoãn nghỉ ngơi, nhưng Kiều Kiều vừa nhìn thấy hai người này là lại giận sôi máu, tuy rằng tối qua làm xong là anh sướng tôi sướng mọi người đều sướng, nhưng vì cái gì eo đau người đau nằm yên một chỗ là cô chứ không phải là hai người cày cấy hơn nửa đêm kia?

Cuối cùng, Kiều Kiều lựa chọn về phòng nghỉ của mình ở trên tầng 15, sau đó lại gọi cho Tổng Kỳ Ngôn xin nghỉ xong ngã lên giường ngủ một phát không biết trời trăng mây đất cho đến sáng hôm sau bị đánh thức bởi tiếng chuông điện thoại.

"Xin hỏi đầu dây bên kia có phải là cô Kiều không?" Đối phương hết sức lễ độ hỏi.

"Xin chào, tôi là....." Kiều Kiều còn buồn ngủ mà vô vô đầu mình, ngẩng đầu nhìn thoáng qua đồng hồ treo tường -- 8 giờ 50 phút.

"Xin chào, 9 giờ sáng hôm nay cô có ảnh bìa cần chụp, nhân viên công tác phát hiện cô chưa tới --"

"A a a a! Tôi lập tức đến!!"

Kiều Kiều đột nhiên ngắt điện thoại, tính làm một con cá chép lộn xuống giường, không ngờ đau nhức trong cơ bắp hôm trước không có biến mất, cô dùng hết toàn lực cũng chỉ có thể nhúc nhích eo thon, Kiều Kiều đành phải dùng tay mà bò xuống giường, vừa mặc đồ vừa nhét bàn chải vào trong miệng.

Tự nhiên hoàn toàn quên hết!

Dựa theo quy củ của WAWA, sau khi kết thúc quay phim thì sẽ tự động tiến vào kỳ tuyên truyền, nhưng bởi vì công ty WAWA chiếu lượng AV khổng lồ, thế cho nên tất cả các AV đều phải chờ đợi đúng số tuần thì mới có thể tiến hành tuyên truyền thật.《Liên Hoàn》của Kiều Kiều vốn dĩ không có khả năng nhanh như vậy đã liền lên được lịch phát sóng, nhưng Tổng Kỳ Ngôn muốn tuyên truyền bộ phim trước khi "Giải thưởng điện ảnh Kim Quy của AV" được công bố, thế cho nên anh mới mở của sau cho Kiều Kiều, trực tiếp chen ngang tuyên truyền trước, trong vòng hai ngày sau khi kết thúc quay phim là đã có thể chính thức tuyên truyền.

Kiều Kiều khóc không ra nước mắt, cô căn bản không dám tưởng tượng biểu tình của Tổng Kỳ Ngôn khi ngồi chờ cô ở studio.

Chờ đến khi Kiều Kiều nghiêng nghiêng ngã ngã lão đảo lao ra khỏi phòng thì 15 phút đã trôi qua, cũng may cô ở tại chung cư cho diễn viên của Tổng bộ, studio ở lầu 23, đi thang máy cũng không tới vài phút. Nhưng xui một cái, giờ này là thời gian làm việc cao điểm, thang máy trên tầng cao đợi mãi không xuống, Kiều Kiều dậm chân, cuối cùng lựa chọn chạy thang bộ, tám tầng ở giữa cô tính trực tiếp bỏ lên.

Tòa nhà tổng bộ WAWA thông gió hết sức thoải mái, chạy ra một thân mồ hôi, Kiều Kiều di chuyển không biết thế nào mà cực kỳ nhẹ nhàng, giống như là phá vỡ được một cái gông xiềng, đặc biệt là nửa người trên được gió thổi qua, có một chút lâng lâng.

"Cuối cùng cũng nhớ ra hôm nay phải đi làm?"

Kiều Kiều thở hồng hộc mà đẩy cửa studio số 11 ra thì liền thấy Tổng Kỳ Ngôn ăn mặc một thân màu tối đang gác chân ngồi trên ghế cao, phía sau là một nhân viên công tác đang bày bệch phản quang với giá ba chân, Kiều Kiều sợ tới mức không dám ngẩng đầu.

"Thực xin lỗi, thực xin lỗi....." Kiều Kiều khép nép khom lưng giải thích: "Em ngủ quên."

"Đi trang điểm đi." Hiển nhiên là Tống Kỳ Ngôn không tính tiếp tục câu chuyện, anh cúi đầu nhìn đồng hồ: "Chúng ta còn nửa tiếng nữa."

"A...ok." Kiều Kiều không dám chậm trễ, cô đứng lên chạy tới phòng trang điểm.

Tống Kỳ Ngôn vốn dĩ cũng không chú ý, kết quả Kiều Kiều vừa xoay người thì khoe mắt anh quét tới, bỗng nhiên lên tiếng ngăn lại động tác của cô: "Từ từ."

Kiều Kiều về mặt mờ mịt mà xoay người, Tống Kỳ Ngôn rất có hứng thú nhìn chằm chằm ngực cô, Kiều Kiều cũng thuận thế cúi đầu --

Á dù.....Quên mặc áo ngực!!!!

Kiều Kiều ngay lập tức thấy cả người không ổn, cô phản xạ có điều kiện lấy tay bọc mình kín mít như cô vợ nhỏ gặp biến thái, hai cánh tay ôm ngực che kín kỹ càng, tiếp theo mặt nóng rất như bị thiêu.

Tầm mắt Tống Kỳ Ngôn trước sau như một không rời khỏi bộ ngực Kiều Kiều, làm Kiều Kiều xấu hổ tới mức không đứng nổi thì anh mới quay mặt qua chỗ khác, tiếp tục giám sát công việc của mọi người và làm như không có việc gì.

Kiều Kiều chạy một mạch vào phòng trang điểm, bây giờ lộn trở về nhà mặc bra đã không còn kịp rồi, cô đành phải để ngực trần tròng một cái váy rồi đi chụp ảnh, cũng may ảnh bìa chứ không giống như quay phim, không cần Kiều Kiều mặc váy quá mỏng, form váy cũng hơi rộng, vải dệt trên bả vai rũ xuống dưới, tiểu nhũ của Kiều Kiều cũng được che khuất một phần, không đến mức bị mọi người trong studio nhìn ra.

Nhưng mà, ngàn vạn lần đừng lọt ra a.....

Trong lòng Kiều Kiều bất ổn, trợ lý bên ngoài đã thúc giục một hồi, cô chỉ có thể co quắp mà đi ra ngoài. Bởi vì chụp tuyên truyền cho《Liên Hoàn》nên Kiều Kiều cũng cố ăn mặc sát kịch bản, một cái váy hình hoa cúc vàng non cộng thêm lá xanh, là tạo hình nữ chính thanh thuần hiếm thấy, Tống Kỳ Ngôn giống như là thiên vị loại hình này cùng nội dung lúc vừa đối chiếu với tạo hình ảnh bìa, những AV do anh tuyên truyền hình như đều theo khuôn mẫu này.

"Cái quan trọng nhất của bộ AV. này là đạt tới loại cảm giác "thanh thuần cùng dâm dăng"." Tống Kỳ Ngôn ý bảo Kiều Kiều ngồi vào trước phòng trắng, đôi mắt đẹp của anh hơi nheo nheo lại nói: "Đối với em hẳn là cũng không có khó khăn gì."

Một nhiếp ảnh gia đội mũ lưỡi trai chạy tới, Tống Kỳ Ngôn nghiêng người nhường chỗ, ánh đèn cũng vào vị trí, Kiều Kiều hít sâu một hơi, ánh đèn chiếu sáng, cô dựng thẳng sống lưng, tận lực thả lỏng thân thể, ý đồ dung nhập nhân vật. Cô hướng máy ảnh cười nhẹ nhàng một chút, không nghĩ tới Tống Kỳ Ngôn đứng ở đối diện nhướn mày.

"Khoan đã." Tống Kỳ Ngôn ra hiệu cho nhiếp ảnh gia tạm ngừng, hai ba bước anh đã đi tới trước mặt Kiều Kiều, người đàn ông cao 1 mét 8 từ trên cao nhìn xuống sườn chân Kiều Kiều đang ngồi dưới đất làm Kiều Kiều không rõ có chuyện gì nhưng cô vẫn cảm thấy cực kỳ áp lực. Anh thực không lưu tình mà nói thẳng: "Biểu tình của em tại sao lại đông cứng như vậy?"

"Dạ, sao thế ạ?" Kiều Kiều nhanh tay sờ mặt mình rồi trả lời hết sức cẩn thận: "Không nên cười sao?"

"Dâm dăng chỗ nào vậy?" Tống Kỳ Ngôn không kiên nhẫn mà ngắt lời nói: "Anh không cần trong đầu em phải tràn đầy trời xanh mây trắng."

Kiều Kiều rụt cổ, từ trước đến nay Tống Kỳ Ngôn làm việc luôn nghiêm khắc, cô không dám lên tiếng tranh luận, chỉ có thể cố lĩnh hội ý tứ của Tống Kỳ Ngôn, anh nói không cần lập đầu óc với trời xanh mây trắng, chẳng lẽ là muốn lập đầu óc với đồng cung sống?

..... Nhưng hôm trước mới trải qua một trận mây mưa hoan ái, cô hiện tại không nhắc lên nổi hứng thú.

"Nghĩ không ra?" Tống Kỳ Ngôn ngồi xổm xuống, anh nhích đến gần một chút, Kiều Kiều mới phát hiện hôm nay khí chất trên người Tống Kỳ Ngôn hình như thay đổi một chút, so với bình thường có phần ôn hòa hơn, càng có thêm một chút hương vị đàn ông thành thực.

"Em....." Kiều Kiều cho rằng Tống Kỳ Ngôn nổi giận nên hoảng loạn mà lùi ra sau, không ngờ Tống Kỳ Ngôn lại chỉ nhẹ nhàng vươn tay ôm lấy Kiều Kiều rồi ôn nhu ôm cô vào trong ngực.

Đây là muốn làm gì a.....

Hơi thở đàn ông gần trong gang tấc, lọt vào trong tầm mắt cô là ngũ quan tuấn mỹ của Tống Kỳ Ngôn, khó trách nhiều diễn viên nữ tranh nhau người sống ta chết đầu nhập vào dưới trướng anh, có một quản lý như vậy thì ngắm mỗi ngày cũng mỹ mãn.

"Nó lại nhô lên rồi." Tống Kỳ Ngôn cúi đầu nhìn ngực Kiều Kiều rồi cúi người hôn lên mà không hề báo trước.

""A --" Kiều Kiều run lập cập, đầu v* cách một tầng vải dệt bị người ngâm lấy, ướt dầm dề, lạnh căm căm. Bụng nhỏ cơ hồ đốt lên ngọn lửa, cô càng nỗ lực kẹp chặt, ngửa đầu ra sau thì liền thấy một đám nhân viên công tác chung quanh đều cúi đầu, quay mặt đi nơi khác làm bộ cái gì cũng không thấy.

Đầu lưỡi Tống Kỳ Ngôn đánh một vòng hoàn chỉnh trên nhũ hoa Kiều Kiều rồi buông cô ra, đôi mắt người đàn ông càng thêm âm trầm, cuối cùng lại hung hăng dùng ngón tay xoa nhẹ tiểu nhũ mới dựng đứng.

Kiều Kiều bị một phen xoa nắn đơn giản này làm cho hóa thành bãi xuân thủy, mái tóc thật vất vả tạo hình xong cũng tán loạn một chút, ánh mắt mang theo vẻ mơ hồ mộng lung, chỗ vải trước ngực thăm ra một vệt nước nho nhỏ, giống như là từ ngực cô chảy ra, hơn nữa phồng nèn màu trắng cùng vấy hoa vàng nhỏ, dâm đẳng đối lập cùng thuần khiết, cực có sức dẫn cùng tính ám chi.

"Chụp ảnh." Tổng Kỳ Ngôn lui ra phía sau hai bước.

Nhiếp ảnh đã chuẩn bị sẵn sàng nhanh chóng cầm camera lên, đối với Kiêu Kiêu là chụp liên tục, mà Kiêu Kiêu còn đang đắm chìm trong cảm giác dục hòa như có như không, thế cho nên cô căn bản không biết ảnh bìa của mình đã chụp xong trong vòng 10 phút.

Ấn ngôi sao và vote ủng hộ team đi nò:<

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chỉ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Phỏng vấn

Edit: Mol

Beta: Su

Kỳ tuyên truyền của WAWA luôn khiến con người ta cực kỳ mệt mỏi.

Kiều Kiều mấy ngày nay bận đến mức chân không chạm đất, bởi vì《Liên Hoàn》nắm giữ thời gian tuyên truyền của các AV khác nên có không ít diễn viên cùng giám chế ở bên cạnh như hồ rình mồi, thời gian trở nên đặc biệt quý giá, Tổng Kỳ Ngôn trực tiếp hóa thành Tổng Ma Vương, tiêu chuẩn cực cao, yêu cầu nghiêm khắc, anh coi Kiêu Kiêu như con thoi mà xoay vòng, ngoài việc chụp ảnh bìa còn có vài chuyện ngoài lề đang xếp hàng đợi làm. Tần Thụy Thành đến thăm đoàn phim của Kiêu Kiêu rất nhiều lần thế nhưng cũng chưa bắt được cả đội ngũ lần nào, chân trước vừa đến, sau lưng bọn họ đã chạy tới chiến trường tiếp theo chiến đấu, thế cho nên anh chỉ có thể túm được không khí.

"Kiêu Kiêu, 10 phút nữa chúng ta sẽ được phỏng vấn, chúng ta ngày khác lại chụp ảnh, cô lập tức đi thay đồ đi, chuyên viên trang điểm đã đợi sẵn." Phương Đồng chạy theo một mạch từ phía sau, còn vừa chạy vừa nói.

Phương Đồng là trợ lý tạm thời mà Tổng Kỳ Ngôn phái tới bên cạnh Kiêu Kiêu, dù sao thì kịch bản trong tay Tổng Kỳ Ngôn không có 10 bộ thì cũng có 8 bộ, anh còn bận hơn so với Kiêu Kiêu, không có khả năng lo liệu từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ. Vì thế nên Tổng Kỳ Ngôn liền phái Phương Đồng đến thay, ngày thường anh có việc gì cũng chủ yếu là thông qua Phương Đồng liên lạc với Kiêu Kiêu. Phương Đồng là do chính tay Tổng Kỳ Ngôn đào tạo ra, không chỉ tràn ngập nhiệt tình lại còn là một người linh hoạt, làm việc vừa nhanh vừa tốt, Kiêu Kiêu khẳng định Phương Đồng không đơn giản chỉ là "trợ lý" như lời Tổng Kỳ Ngôn.

"10 phút sau?" Kiêu Kiêu lập tức có chút ngốc: "Nhanh như vậy thì tôi căn bản không có thời gian xem bản thảo phỏng vấn a."

"Thời gian này là đã rất phối hợp rồi ạ, đối phương hiện tại cũng kín lịch —— Tuy nhiên đã chào hỏi trước qua, họ sẽ không hỏi vấn đề gì quá xảo quyệt."

Kiều Kiều gật gật đầu, vì thế tranh thủ quãng đường ngắn ngủi mấy chục bước từ hành lang đến phòng trang điểm, cô bắt đầu yên lặng suy nghĩ lại một lần ở trong lòng những hạng mục công việc cùng chuyện nhạy cảm mà bọn họ muốn hỏi. Hóa từ miệng mà ra, đạo lý này là lý lẽ chí lý không cách nào bàn cãi ở trong giới nghệ sĩ. Có không ít nghệ sĩ đã tự hủy hoại danh tiếng của mình chỉ vì một câu nói vô tâm, Kiêu Kiêu nếu muốn đánh bóng tên tuổi một chút thì phải hết sức chú ý những chuyện này.

Kỳ thật trải qua mấy ngày huấn luyện địa ngục, Kiêu Kiêu cũng dần bắt đầu hình thành thói quen tiếp xúc những chuyện như này, tuy rằng cô đã vào nghề được hai năm, nhưng đa số là làm diễn viên phụ nhỏ trong AV, công việc nhẹ nhàng không hề có tiền đồ, Kiêu Kiêu ngoài miệng không nói, nhưng trong lòng kỳ thật cũng có chút buồn bực. Năm nay cô thật vất vả đối vận, liên tiếp được đóng hai bộ phim 18+ có kịch bản thực xuất sắc, bắt đầu có thể vén lên bức màn công việc cùng cuộc sống chân thật của tầng lớp nghệ sĩ, mệt thì mệt, nhưng cũng đặc biệt có cảm giác thành tựu.

Mười phút để chuẩn bị tốt một hồi phỏng vấn vẫn là quá gấp gáp, chuyên viên trang điểm gấp gáp đến độ đồ mồ hôi đầy đầu, ngay cả khi Kiêu Kiêu thay quần áo cũng không tha, tận dụng mọi thứ mà đánh một lớp phấn cho cô.

Tuy rằng trước khi lên sân khấu cũng đã chuẩn bị kỹ càng trong lòng, nhưng khi chân chính ngồi vào chỗ kia, ánh đèn chiếu vào, bản thân đối mặt với những người phỏng vấn xa lạ cùng với mấy vấn đề chưa gặp qua bao giờ, Kiêu Kiêu ngay lập tức hết sức khẩn trương, tay không tự chủ mà xoắn chặt lại, hít thở sâu một hồi mới ổn định được thần kinh.

Ngồi phía đối diện là một người phụ nữ thành thực khoảng hơn 30 tuổi, đang cúi đầu nghịch microphone gắn trên cổ áo, mái tóc xoăn vừa chấm đến vai, bề ngoài vừa giỏi giang lại vừa có chút vũ mị. Kiêu Kiêu nhìn người phụ nữ lại cảm thấy có chút quen mắt, nhưng lại không có thời gian suy nghĩ cẩn thận, thực sự nhớ không ra tên cô ấy và cô ấy đến từ đài truyền hình nào, chỉ kịp thừa dịp khoảnh khắc trước khi máy quay bắt đầu lễ phép cười một cái,

mong để lại ấn tượng tốt cho đối phương.

"Bắt đầu, bắt đầu!" Đạo diễn ở dưới sân khấu ra lệnh.

"Thời gian quý giá, chúng ta trực tiếp vào chủ đề chính đi." Người phụ nữ lộ ra một nụ cười hiền lành rồi sau đó vút cho Kiều Kiều một vấn đề: "Xin hỏi cô cùng tổng đạo diễn WAWA Tổng Kỳ Ngôn là quan hệ gì?"

Kiều Kiều sững sốt, cô đã nghĩ hết các khả năng đối phương sẽ hỏi đến là các chủ đề riêng tư, ai ngờ vừa mới bắt đầu đã tung ra câu hỏi như vậy làm cho người ta trở tay không kịp. Cô theo bản năng mà quay xuống phía dưới sân khấu, ánh đèn quá chói thấy không rõ lắm biểu tình của mọi người, không nhận được ám chỉ nào hết, Kiều Kiều không có biện pháp, chỉ có thể căng da đầu tính toán lấp liếm cho qua: "... Trong công việc thì anh ấy là cấp trên của tôi, còn bình thường chúng tôi là bạn bè."

"Bạn bè Kiều gì?" Đối phương không thuận theo buông tha mà là tiếp tục truy vấn.

"Bạn bè bình thường."

"Nhưng theo tôi được biết thì không phải như vậy." Trên mặt người phụ nữ vẫn là vẻ hiền lành như cũ nhưng lời nói ra lại vô cùng sắc bén: "Tôi có tìm hiểu các tác phẩm của cô, cô mới vừa vào nghề ra mắt ba tác phẩm đầu tay, Tổng Kỳ Ngôn chưa bao giờ tham dự, nhưng bắt đầu từ bộ thứ tư thì trong tổ đạo diễn đều có sự góp mặt của anh ấy, gần đây nhất là bộ《 Liên Hoàn 》do chính anh ấy tự mình đạo diễn, tôi cho rằng quan hệ của hai người không phải là kiểu bạn bè bình thường? Đã xảy ra chuyện gì mà chỉ sau MỘT ĐÊM, Tổng Kỳ Ngôn lại bắt đầu chiều cô cô vậy?"

Cố ý hay vô tình mà nhấn mạnh hai chữ "một đêm" này.

Kiều Kiều á khẩu không trả lời được, giật giật miệng, vẫn là không biết nên nói cái gì, tình cảnh có chút xấu hổ.

Người phụ nữ thực kiên nhẫn mà giờ microphone chờ, hiển nhiên không tính toán chủ động giúp Kiều Kiều giải vây.

"Chị Lâm." Cuối cùng là Phương Đồng đứng lên, cũng mặc kệ camera đang quay: "Kiều Kiều là người mới, đạo diễn Tổng nâng đỡ nhiều một chút cũng không có sai, chúng ta vẫn nên đem trọng điểm phỏng vấn quay lại bộ phim mới đi ạ."

Người phụ nữ nhìn thoáng qua Phương Đồng, Kiều Kiều cho rằng cô ấy nhất định sẽ không cao hứng, không ngờ rằng lại cũng cho tiểu trợ lý Phương Đồng mặt mũi, cũng không tiếp tục xoắn xuýt về vấn đề Tổng Kỳ Ngôn quá lâu, các câu hỏi còn lại đều quy củ xoay quanh《 Liên Hoàn 》，dù sao cũng là Điện ảnh AV, các vấn đề không mấy chừng mực cũng nhiều hơn, có mấy vấn đề Kiều Kiều bị hỏi đến mức cả người đều ngượng ngùng, kết thúc phỏng vấn hai má cô ửng hồng, làm thế nào cũng không tan được.

"Vẫn ổn chứ?" Phương Đồng giúp Kiều Kiều cời microphone xuống rồi hạ giọng nói: "Trước kia Lâm Du cùng đạo diễn Tổng từng qua lại với nhau, cả team cảm thấy thời gian đã qua lâu như vậy rồi thì không còn chuyện gì, không nghĩ tới..."

"Chị ấy là Lâm Du?" Kiều Kiều lấp bắp kinh hãi, tiếp theo vỗ cái ót của mình: "Ai nha, tôi cũng nên đi tìm chị í xin chữ ký."

Cái này cũng đem Phương Đồng chọc cười, anh phủ lên người Kiều Kiều một tấm chăn: "Dù cô có muốn thì cô ta cũng không cho, để chút nữa tôi đi xin một cái cho."

Kỳ thật Lâm Du ở trong nghề cũng được coi là nhân vật truyền kỳ, thời trẻ cô vào nghề với vai trò là đạo diễn AV, có cả thời điểm nổi tiếng đến mức hô mưa gọi gió nhưng không hiểu sao lại chuyển hướng sang làm diễn viên, nhưng vận may khi làm đạo diễn ở AV không chuyển sang nghề diễn viên, đóng vài bộ phim nhưng mãi không nổi tiếng, sau khi điện ảnh trong nước cải cách, cô lại thừa dịp đài truyền hình thiếu người đi làm người dẫn chương trình, không nghĩ tới một phát nổi tiếng luôn, cô chuyển chủ trì các talk show có minh tinh nên lượt ratings vẫn luôn rất cao, các bộ AV đã quay và đóng cũng được cộ nhiệt ké hot một lần nữa, là một ví dụ điển hình của giới chuyển nghề thành công.

Sau khi biết đối phương là ai thì Kiều Kiều liền hiểu rõ, bộ phim mới nhất của mình còn chưa chiếu, nói trắng ra cô chỉ là diễn viên 18+ của AV, trong ngành Lâm Du không phải là nhân vật đứng đầu bảng nhưng cũng rất có tiếng tăm, lấy thân phận của Kiều Kiều không đáng để Lâm Du đến phỏng vấn, rốt cuộc là ai an bài Lâm Du tới vậy? Kiều Kiều không nhịn nổi tò mò, sau một chốc do dự thì vẫn đi hỏi Phương Đồng, cô cảm thấy người có khả năng mời Lâm Du nhất hẳn là Tổng Kỳ Ngôn, nếu là Tổng Kỳ Ngôn căn dặn, Phương Đồng hẳn là sẽ biết.

Không nghĩ tới lần này đến phiên khuôn mặt Phương Đồng mờ mịt: "Đạo diễn Tổng? Không phải a, nếu là đạo diễn Tổng thì khẳng định sẽ không mời Lâm Du."

"Tại sao?" Lực chú ý của Kiều Kiều bị hút đi thành công.

"Hồi đó Lâm Du nháo chuyện lớn lắm, lúc ấy cơ hồ mọi người đều biết." Phương Đồng trợn trắng mắt, tựa hồ không nhận được phun tào: "Tôi thấy người phụ nữ kia chính là người diễn."

Sau khi phỏng vấn kết thúc, Kiều Kiều lượn qua studio chụp vài bộ ảnh rồi mới chính thức tan tầm, Phương Đồng trở lại văn phòng của Tổng Kỳ Ngôn báo cáo công việc, Kiều Kiều tự đi tới tầng 15, cửa thang máy mới mở ra, bên trong không có ai khác ngoài Lâm Du.

Kiều Kiều có chút xấu hổ, cô không hề nghĩ tới sẽ phải gặp Lâm Du, nhưng cũng không thể nào xoay người đi nơi khác, thế nên đành phải cúi đầu bước vào, chào hỏi hết sức lễ phép.

Lâm Du liếc Kiều Kiều một cái, cũng im lặng không nói chuyện.

Hai người đứng trong không gian hết sức nhỏ hẹp, thang máy lại lấp gương bốn phía, chỗ nào cũng nhìn thấy mặt đối phương, kỳ thật đáng lẽ ra Kiều Kiều sẽ không cảm thấy xấu hổ, nhưng hiện tại cô đã biết chuyện giữa Lâm Du cùng Tống Kỳ Ngôn, hơn nữa cô cũng có một chân với Tống Kỳ Ngôn, nên liền sinh ra cảm giác bạn gái hiện tại đụng phải bạn gái cũ.

"Anh ấy gần đây thế nào?" Lâm Du bỗng nhiên mở miệng, không đầu không đuôi hỏi một câu.

Kiều Kiều biết ngay là Lâm Du hỏi ai, nhưng cũng không biết nên trả lời như thế nào, cô đành phải hằm hằm hồ hồ nói: "Vẫn tốt..."

"A." Lâm Du cười như không cười mà liếc mắt nhìn Kiều Kiều một cái: "Hiện tại cố gắng quý trọng khoảng thời gian này đi, dù sao thì trong cuộc đời được đến lúc muốn cái gì có cái đó, có người nguyện ý nâng đỡ cô thì hãy cố dùng cả sức lực của mình làm anh ấy nâng càng lâu càng tốt."

Thang máy vừa tới nơi, Lâm Du bước ra ngoài trước, cũng không thêm quan tâm phản ứng của Kiều Kiều.

Àn ngôi sao và cmt ủng hộ đi nò:< ít vote bùn -.-

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chỉ Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Phim nhựa lúc mới vào nghề

Edit: Mol

Beta: Thỏ

Kiều Kiều về phòng, không có chuyện gì làm nên nằm trên giường lờ lờ di động ra chơi trong chốc lát... Nhưng cuối cùng lại không nhịn được mà ngồi dậy, ôm máy tính lên mạng dò tin tức về Lâm Du.

"Lâm Du - người dẫn chương trình đang nổi, đã từng là diễn viên của WAWA, từ khi vào nghề cho tới nay có rất nhiều scandal quán thân, nhưng chỉ công khai thừa nhận một lần duy nhất là với Tống đạo diễn hiện tại của WAWA - Tống Kỳ Ngôn...."

Kiều Kiều vươn tay cầm cốc cà phê trên bàn uống một ngụm lớn, ngón tay bấm vài phím, download mấy bộ AV mà thời trẻ Lâm Du đóng về máy.

"Luôn dùng giọng điệu giáo huấn người khác." Kiều Kiều phỏng má: "Vậy để xem AV cô đóng như thế nào?"

Nói thật, tuy rằng Kiều Kiều làm trong ngành sản xuất AV, nhưng AV thuộc hàng chính thức cô thật đúng là không thấy được mấy bộ. Lúc mới vừa gia nhập công ty WAWA, cô đã từng được tiền bối huấn luyện dặn dò phải xem nhiều AV hot của mỗi năm, bởi vì một bộ AV hot thông thường có ý nghĩa người xem khả năng sẽ lại lần nữa chịu chi tiền túi đối với AV khác cùng thể loại, cái năm Kiều Kiều mới vào nghề kia đang phổ biến hình thức "tiểu mẫu cầu rên rĩ", phim là AV có nữ diễn viên dùng phương thức này rên rĩ thì đều có doanh số rất cao, độ hot ước chừng kéo dài cả quý liền. Sau đó lại có một khoảng thời gian bởi vì một bộ phim văn nghệ sắc tình Âu Mỹ được trình chiếu mà lưu hành một loại tư thế thực khảo nghiệm độ mềm dẻo của cơ thể phụ nữ, làm cho số lượng diễn viên nhập viện mùa hè năm đó bởi vì dạng thẳng chân mà tăng vọt... Kiều Kiều đa số không theo kịp trào lưu, đây là thuộc về loại cạnh tranh doanh số của những người ở tầng cao, đại đa số thời điểm Kiều Kiều trong cảm nhận của người xem khả năng còn không bằng một diễn viên phụ.

Phim download rất nhanh, Kiều Kiều nhấn đúp mở ra.

Lâm Du xác thật là "tiền bối" một thời ở trong nghề, có khả năng là cô ta vô công ty còn sớm hơn cả Tống Kỳ Ngôn, điều này là do từ phương pháp quay phim AV lúc đó dễ nhìn ra, bộ phim Lâm Du đóng dùng phương thức hết sức cũ kỹ, mở màn bằng cách "tự giới thiệu ở ngôi thứ nhất", thuộc về thể loại AV đã sớm bị lãng quên không ngày trở lại, nhưng Lâm Du ở thời điểm ấy cũng hết sức lớn gan làm thử.

Lâm Du trong AV trẻ tuổi hơn rất nhiều, cô ta cũng là một người phụ nữ thật xinh đẹp, hồi trẻ tuổi càng đẹp đến mức câu hồn đoạt phách, khi đối mặt với máy quay thì từng nụ cười hay nhăn mày đều rất có mị lực, từng lời nói cử chỉ cũng không hề cầu nệ hay làm ra vẻ, rất tự nhiên dẫn dắt bạn đi theo màn ảnh tới đoạn cao trào, trong một khoảng thời gian dài như vậy, Kiều Kiều có thể đoán được Lâm Du lúc ấy rất là được hoan nghênh.

Kiều Kiều xem trong chốc lát, cảm thấy có chút nhàm chán, đang định tắt đi, không kịp phòng ngừa mà bỗng nhiên thấy được một khuôn mặt hết sức quen thuộc.

.....Tống Kỳ Ngôn, thế nhưng lại đóng bộ phim này.

Kiều Kiều lập tức ngồi ngay ngắn trước máy tính, tay cũng không tự chủ được mà nắm chặt con chuột, ngơ ngác nhìn khuôn mặt hết sức quen thuộc lại vô cùng xa lạ trên màn hình.

Tổng Kỳ Ngôn hẳn là mới bước chân vào giới AV, từng cái giờ tay nhấc chân đều mang theo một chút ngây thơ cũng khá tương, so với bộ dáng trầm ổn của hiện tại thì khác nhau một trời một vực, trong phim ảnh hẳn chỉ là khách mời, đóng vai em trai của Lâm Du, lên phim chỉ theo cốt truyện, không có cảnh giường chiếu.

Lâm Du mời nam chính về nhà ăn cơm, Tổng Kỳ Ngôn đóng vai em trai tỏ thái độ bất mãn khi thấy nam chính tới, cuối cùng tông cửa bỏ đi, Lâm Du cực kỳ thống khổ, muốn đi tìm anh nhưng lại bị nam chính giữ chặt.

Kiều Kiêu nhìn không chớp mắt, không hiểu sao càng xem tâm tình càng phức tạp.

Tổng Kỳ Ngôn trong bộ phim này là người cô chưa bao giờ gặp qua. Thời điểm cô nhận thức Tổng Kỳ Ngôn là bộ dạng nghiêm khắc, cấp trên hà khắc, đối với mỗi bộ kịch bản nộp lên đều có cách giải thích độc đáo, phàm là kịch bản anh duyệt qua hay là biên tập đều sẽ không thể nào không hot, nữ diễn viên trong công ty mà dính phải phiền toái lớn thì anh cũng có thể nhẹ nhàng bâng quơ mà giải quyết... Từ trước cho tới nay, trong mắt Kiêu Kiêu anh luôn là bộ dạng như thế, thậm chí còn làm cho cô quên mất chuyện anh cũng từng là người mới.

Giống như mỗi khi có tân binh qua được phỏng vấn tiến vào WAWA, bắt đầu từ vai diễn quần chúng, từ lần lộn gúp mặt trong AV có "minh tinh doanh số", trong quá trình này của Kiêu Kiêu đều có Tổng Kỳ Ngôn ở bên giúp đỡ, vậy thì quá trình này của Tổng Kỳ Ngôn chính là được Lâm Du nâng đỡ. Kiêu Kiêu ngay lập tức hiểu ra tại sao Lâm Du không hề khách khí với cô như thế, tự hạ thấp giá trị con người để gây khó dễ cho một diễn viên 18+ không có tiếng tăm như cô.

Tại sao cô lại không quen biết Tổng Kỳ Ngôn sớm hơn cơ chứ?

@@@

Kiều Kiêu phá lệ đăng nhập vào vòng trạng thái WAWA (hy vọng mọi người còn nhớ rõ cái này tương tự với "vòng bạn bè trên Wechat + Weibo" tự nghĩ ra hỗ trợ ngôi sao...), kỳ thật bởi vì gần đây có hai bộ phim AV mới vào kỳ tuyên truyền, làm nữ chính đáng lẽ Kiêu Kiêu đã sớm đăng tuyên truyền các thứ như poster cùng một ít tin tức trên đây, nhưng Kiêu Kiêu không hề ham thích xã giao, lúc nào cũng bị Phương Đồng dạy bảo, nhưng việc đầu tiên khi Kiêu Kiêu trở lại phòng nghỉ làm không phải mở vòng tuyên truyền của WAWA mà là chơi game.

Nhưng hôm nay xem tác phẩm đầu tay của Tổng Kỳ Ngôn, cô bỗng dưng bộc phát dục vọng bùng nổ chia sẻ.

Kiều Kiêu tìm tòi tên AV một lần nữa 《Tình cảm mãnh liệt! Dâm loạn sau giờ ngo 》, sau đó chụp một bức hình chính diện Tổng Kỳ Ngôn thanh cao các kiêu, cuối cùng lựa một hồi thì tìm được một tấm đặc tả khuôn mặt, đăng lên trên vòng trạng thái WAWA, đây là trạng thái thứ hai cô post lên sau tin chúc mừng cô được nhận vào WAWA hai năm trước.

Cập viết là: Lúc còn trẻ đạo diễn Tổng cũng hết sức thu hút ^ _ ^

Post xong trạng thái cô liền tắt đi động, cô rất ít khi online, số lượng fan càng ít đến đáng thương, Kiêu Kiêu căn bản liền không nghĩ tới sẽ có người xem.

Càng không ngờ rằng, tương lai không lâu sau, bản thân sẽ nổi không kìm được.....

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đi nè:<<<<<

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chỉ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Nhóm hàng xóm ở tầng 15

Edit: Mol

Beta: Ami

Bộ AV lấy bối cảnh dân quốc có cốt truyện mà trước đây Kiêu Kiêu đóng rồi cuộc cũng đã chốt một cái tên, con đường đặt tên cho bộ AV này có thể nói là gặp ghềnh khó đi, bởi vì phim này vốn là dành cho một nữ diễn viên đang hot đóng, nhưng lại bị Tổng Kỳ Ngôn kiên định giao cho Kiêu Kiêu, bên phía nhà làm phim đã đánh thành một đoàn, kịch bản lại bởi vì "bệnh dờ chứng" của Chu Viên Xuyên mà không thể không sửa nhiều, từ một nam chính đổi thành hai nam chính, đến cuối cùng cũng mạnh mẽ cho đoàn viên, thế cho nên tên phim qua nhiều lần đánh giá cùng giám định hết sức gian nan đành phải tiếp tục sử dụng tiêu đề vốn có của tiểu thuyết nguyên tác ——《Lưu Tinh》.

Sau khi xác định được tên phim, công tác tuyên truyền của Kiêu Kiêu cũng thuận lợi hơn, cô hiện tại thậm chí đã bắt đầu dần dần thói quen loại làm việc với cường độ nhanh này, huống hồ còn có Phương Đồng chịu thương chịu khó hỗ trợ, hai kỳ tuyên truyền trong chớp mắt đã xong, Kiêu Kiêu cuối cùng cũng có thể tạm thời nghỉ một hồi.

Mà chuyện thứ nhất cô phải làm, chính là ở trên giường ngủ tới trời đất đen kịt!

Kiều Kiều cũng định như vậy, cô hết sức thoải mái tắm nước ấm dễ chịu, còn đốt chút hương an thần, định để toàn bộ mệt mỏi trong thể xác và tâm hồn trôi đi hết. Sau khi chuẩn bị ổn thỏa, cô lập tức kéo rèm, đeo bịt mắt, chuẩn bị vui sướng mà chìm vào một giấc ngủ sâu với độ thoải mái level MAX.

Tất cả điều này, đại khái cũng chỉ giăng co chưa đến 10 phút.

Âm nhạc ồn ào cũng tiếng cười to của một đám con gái cách một mặt tường ầm ầm truyền đến, Kiều Kiều nỗ lực nhin 10 phút, cuối cùng vẫn là bực bội mà tháo bịt mắt, mang dép lê chuẩn bị ra cửa nói chuyện.

Phòng nghỉ tầng 15 phân bố dày đặc, người ở cũng nhiều, tuy rằng khi công ty thiết kế chung cư cũng đã cố hết sức làm tường cách âm, nhưng vẫn không thể tránh được âm thanh quá nhiều của các phòng kề nhau, lúc trước có thể là do mỗi lần Kiều Kiều về phòng đều quá mệt mỏi nên lần ra ngủ không chú ý tới vấn đề này, kết quả là hôm nay liền được chứng kiến môi trường bị tạp âm quá nhiều ảnh hưởng tới.

Cô nổi giận đùng đùng mà mở cửa quẹo trái, cánh cửa phòng bên cạnh vẫn truyền ra tiếng cười to, tựa hồ bên trong đang tổ chức một cái party nhỏ, hết đợt này đến đợt khác truyền ra từng tiếng hét chói tay cao quãng 8.

"Có thể giảm âm lượng xuống được không hả?"

.....

Mười phút sau.

"Woa, cậu tới từ phân bộ hả?" Cô gái có khuôn mặt vẫn còn baby giật mình nhìn Kiều Kiều, mấy cô gái bên cạnh đều lộ ra biểu tình kinh ngạc nói: "Nhất định tỷ lệ cạnh tranh sẽ rất ít đi? Thiệt hạnh phúc."

"Ít hơn rất nhiều so với bên đây." Kiều Kiều ngượng ngùng gãi gãi đầu: "Ngày đầu tiên tôi tới đã bị hoảng sợ bởi bảng xếp hạng dưới lầu."

"Không sao hết, không sao hết, tôi cũng ghét mấy cái thứ đó." Một cô gái gầy gầy lộ ra vẻ khổ sở: "Gần đây hơi lười nên em không nhận đóng phim, xếp hạng một phát tụt xuống dưới, quá buồn."

"Còn đòi hỏi gì nữa, ít nhất cậu còn ở trên bảng." Cô nàng mặt baby lấy tay chọc chọc cô gái vừa nói: "Bọn tôi còn chưa lọt vô nổi cái bảng đó nữa."

"Đúng vậy, tôi chưa bao giờ cảm nhận được không khí khi ở trên cái bảng đó, chỉ sợ là vừa bò lên trên một giây thì đã bị đá xuống dưới...." Một cô gái trang điểm thời thượng không cam lòng than: "Thật không biết những "nữ vương doanh số" đó đều giữ vững bao lâu."

"Khả năng là vẫn phải xem kỳ ngộ đi." Mặt baby thờ dãi: "Hồi trước chẳng phải có một diễn viên không có danh tiếng nhờ một bộ kịch bản mà nổi quá trời đó sao? Có khả năng là cô ấy lúc quay bộ đó cũng không ngờ tới bản thân sẽ nổi đâu..."

"Chắc tôi sẽ không bao giờ có cơ hội đó, tôi đã vào nghề lâu rồi a."

"Cậu ơi?" Mặt baby như bỗng nhiên nhớ tới cái gì, quay đầu hỏi Kiều Kiều: "Cậu đã vào nghề bao lâu rồi? Hẳn là mới vừa vào nghề đi? Thoạt nhìn quá nhỏ."

"Đâu ra..." Kiều Kiều vội vàng xua tay: "Kỳ thật tôi đã ở WAWA ngày người được 2 năm, cũng chưa bao giờ lọt vô top 400."

Ba cô gái đều lộ ra biểu tình thương hại, mặt baby vỗ vỗ vai Kiều Kiều an ủi nói: "Đừng lo lắng, đừng lo lắng, chắc là ở phân bộ không phát triển tốt, hiện tại cậu đã được điều tới bên này, cơ hội sẽ tới nhanh thôi."

"Ít nhất nghe cậu nói xong tôi cũng cảm thấy được an ủi một chút." Cô gái thời thượng vỗ vỗ ngực: "Tôi mới vào nghề 1 năm, có thể đua kịp."

Vốn dĩ Kiều Kiều tính cười cười phụ họa, nhưng nghĩ cẩn thận lại thì cũng hơi chán, vô nghề được 2 năm mà thành tích vẫn mãi ảm đạm nên liền không khỏi có chút buồn bực.

Đương nhiên một đám con gái mà tụ vào một chỗ thì cảm xúc chuyển biến siêu nhanh, chỉ buồn buồn trong chốc lát lại xoay ngay sang đề tài khác.

"Mấy cậu đoán xem hôm qua tôi gặp ai?" Cô gái cao gầy ra vẻ thần bí nhìn những người khác: "Chắc chắn mấy cô không đoán ra."

"Không cần thừa nước đục thả câu, nói nhanh!" Mặt baby nôn nóng mà đẩy đẩy cô gái cao gầy.

"Tôi gặp Tần Thụy Thành đó!" Cô gái với vẻ hạnh phúc chiếu sáng đầy mặt.

Kiều Kiều nghe được ba chữ "Tần Thụy Thành" thì không tự chủ được mà vĩnh tại, những người khác cũng bị hấp dẫn.

"Thiệt hay xạo đó? Không thể nào?"

"Từ từ, không phải anh ấy là diễn viên thường trú hả, sao có thể bị cậu gặp được? Đừng nói là cậu chạy tới gara nằm vùng nha?"

"Cho nên mới nói là định mệnh!" Cô gái cao gầy hừ một tiếng: "Nghe nói là cái studio đường bộ kia gặp vấn đề, công việc lại gấp rút nên anh ấy đành phải mượn studio gần đó để tiếp tục quay, đúng lúc tôi đi thăm bạn ở đó, thế là tôi gặp được anh ấy!"

Kiều Kiều yên lặng nghĩ nghĩ, hình như mấy hôm trước Tần Thụy Thành xác thật có cùng cô nhắn tin oán giận chuyện này...

"Sao chuyện tốt như thế tớ lại không gặp được! Tớ chính là fan Tần Thụy Thành a, chính bởi vì anh ấy nên tớ mới gia nhập WAWA!"

"Thiệt ghen tị! Nghe nói người thật nhìn đẹp trai hơn đúng không? Tôi nghe nói anh ấy cao 1m93."

"Có hỏi số điện thoại không? Anh ấy có trả lời không?"

"Xác thật là tôi đã lấy hết can đảm đề hỏi thử." Cô gái cao gầy nhún vai: "Nhưng anh ấy lại không để ý tới tôi... Chính xác mà nói là anh ấy có đi ngang qua bên người tôi nhưng không hề liếc tôi lấy một cái, chắc là do tôi khá là lùn?"

"Anh ấy ở WAWA nổi tiếng như thế, chẳng một chút cũng là chuyện bình thường, có sau đâu." Mặt baby thờ dài.

Chảnh...

Kiều Kiều quyết định duy trì sự im lặng, vẫn là nên giả bộ cái gì cũng không biết đi...

"Trong số diễn viên thường trú thì Tần Thụy Thành đã là khó gặp nhất rồi, giống như Giản Bạch Du, có khi cả đời cũng sẽ không gặp được."

"Tuy nhiên tôi có bạn đã từng gặp qua anh ấy! Là trên buổi casting của đạo diễn Trang í! Lúc đó, anh ấy cũng ở đấy, nghe nói sau đó tin này cực hot ở trên mạng!"

"Đúng đúng, lúc ấy khắp nơi đều là tin tức của anh í, nghe nói người thật rất xinh đẹp, đẹp đến mức có nhiều người tưởng là một vị thần vừa lạc xuống trần gian."

"Tới buổi casting của đạo diễn Trang? Chẳng phải là tuyển nữ chính sao? Tại sao Giản Bạch Du lại đi?"

"Hình như là bởi một diễn viên nữ, nghe nói toàn bộ hành trình đều ngồi bên cạnh nhỏ đó." Cô gái thờ thờ nghiêng răng nghiêng lợi: "Nghe nói nhỏ đó xấu cực, không hiểu đã dùng bùa chú nào mà làm cho anh ấy chú ý, gần đây phổ biến loại gái xấu sao?"

Kiều Kiều vui đầu thấp hơn một ít, cảm giác đầu gối trúng một mũi tên...

"Tuy nhiên Trương Li cũng quá là xui xẻo, nghe nói mất vai trong bộ phim kia xong liền sinh bệnh? Hiện tại lui ở ẩn không đóng phim nữa, nhưng mà những người giống ả thì nên nhanh nhanh rời đi đi, cái loại không coi ai ra gì cả."

Kiều Kiều ngay lập tức ngẩng đầu lên, buột miệng thốt ra: "Trương Li không phải đã chết rồi sao?"

Ba cô gái cùng quay đầu nhìn cô, đại não Kiều Kiều nhanh chóng vận chuyển, nỗ lực lấp liếm: "Ách, tôi cũng là nghe người khác nói..."

"Chỉ là ở ẩn thôi mà." Mặt baby cười cười: "Sao lại chết được?"

"Ồ... Cũng đúng..." Kiều Kiều tùy ý trả lời hai câu cho có lệ, đề tài đã chuyển sang trend thời trang gần đây, Kiều Kiều ngồi trong chốc lát xong lấy cớ có chút việc nên tạm biệt ba người nọ, về phòng nghỉ của mình.

Cô mới vào cửa thì đã nghe di động trên giường không ngừng rung, Kiều Kiều nghi hoặc cầm lên, lúc này mới phát hiện thông báo tin nhắn chưa đọc đến từ vòng WAWA, trên màn hình không ngừng hiện thông báo với Kiều Kiều có người đã forward trạng thái của cô, cũng thường thường nhảy ra cửa sổ tin nhắn.

Mà trên cùng hệ thống tự động có một tin nhắn đến từ Tổng Kỳ Ngôn, màn hình hiện lên chỉ có một câu:

Tổng Kỳ Ngôn: Giải thích một chút?

Sau đó phía dưới đính kèm là ảnh chụp bài post của Kiều Kiều, chính là bài post ảnh chụp thời trẻ của Tổng Kỳ Ngôn mà Kiều Kiều up lúc nãy.

Hai mắt Kiều Kiều tối sầm.

Chết chị rồi!v Ẩn ngôi sao ủng hộ đi nò:< À hôm nay mở minigame nhỏ nè, nếu chương này đủ 400 vote thì T4 tuần tới sẽ up liền 2c nhemmm ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Bàn tính nhỏ của đạo diễn Tống

Edit: Mol

Beta: Thò

Bài đăng của Kiều Kiều nổi là việc hết sức ngẫu nhiên.

Kiều Kiều chỉ là một diễn viên nhỏ 18+ ở phân bộ, cũng không hề quen biết ai ở tổng bộ, lướt truy cập trang chủ mỗi tháng có thể vượt con số 0 cũng đã cảm tạ trời đất, sao có thể có người nhân rồi đến mức không có việc gì xem trạng thái của cô.

Thế cho nên tác dụng chủ yếu ở sự kiện này, kỳ thật là có một bên khác có động thái tương quan —— Tổng Kỳ Ngôn.

Giới AV chỉ ít hơn một trụ cột sản nghiệp lớn như giới giải trí, nỗ lực khuếch trương đồng thời cũng có không ít các fans trẻ tuổi, ngay cả ở bên trong WAWA cũng có xuất hiện tình huống diễn viên nữ ôm chân một diễn viên thường trú, đứng mũi chịu sào chính là tình nhân quốc dân Tần Thụy Thành, ngoại hình đẹp trai cộng thêm thích náo nhiệt lại giỏi về xã giao trên internet khiến cho anh có số lượng fans khổng lồ, chỉ sau CEO đương nhiệm Tề Kinh Văn.

So với cảnh tượng náo nhiệt bên thường trú, ban quản lý thì bị lạnh nhạt hơn, chỉ có diễn viên trực thuộc phía dưới theo lễ tiết chú ý người phụ trách của mình, đồng dạng tổ đạo diễn cũng tồn tại hiện tượng "nổi giận hờn", quay chụp một bộ AV thì fans cọ cọ cọ mà hướng lên trên, lúc đóng máy lại bắt đầu chậm rãi hạ xuống như lúc ban đầu.

Tổng Kỳ Ngôn tương đối là một cái tồn tại ngoại lệ của ban quản lý, anh xuất thân từ diễn viên, hai năm trước khi ở ẩn thì độ nổi tiếng chỉ kém Tần Thụy Thành một bậc, đang ở trên sóng thì chuyển về phía sau màn, nghệ danh và cả tài khoản đều bị gạch bỏ, fanclub cũng giải tán toàn bộ, từ đó anh không xuất hiện trước mắt của fans nhiều.

Đương nhiên đó chỉ là đối ngoại, ở bên trong công ty WAWA, đã từng có fans club chuyển thành phát triển ngầm, lén lút chú ý đạo diễn mới Tổng Kỳ Ngôn, không nói lời nào, không khuếch tán, không đề cập tới nghệ danh đã gạch bỏ kia, an an tĩnh tĩnh mà thích, tôn trọng cuộc sống sinh hoạt hiện tại cùng công việc của anh.

Cũng có nguyên nhân là vì Tổng Kỳ Ngôn lui về phía sau màn nên hoàn toàn không có tin tức, lúc mở lại vòng WAWA một lần nữa cũng là like cùng share bài người khác chiếm đa số, đừng nói là hình selfie, quả thực là hết sức buồn xin đi viết vài chữ trên đó, các fan đòi đến mức ngao ngao kêu gào, cũng chỉ có thể đứng nhìn.

Phía chính chủ không phát lương thảo nên cũng chỉ có thể tự mình chuẩn bị, các fan thường thường ở trong giới lục soát trạng thái một chút, chẳng sợ nhìn người khác tag Tổng Kỳ Ngôn, vào xem một chút công việc của anh cũng được rồi.

Động thái của Kiều Kiều kia sở dĩ bị cho hấp thụ ánh sáng, chính là bởi vì một buổi chiều ngày nọ có một em gái tùy tay tìm kiếm ba chữ: đạo diễn Tổng

Kỳ thật nếu chỉ là một tấm ảnh chụp hình trên phim đơn thuần thì cũng sẽ không hot như vậy, trọng điểm là Kiều Kiều có tấm ảnh quá hiếm thấy và cũng quá là ôn nhu. Trong hình là Tổng Kỳ Ngôn đóng vai em trai bị Lâm Du kêu tên nên hơi ngẩn đầu trong nháy mắt, khi đó chắc là anh chỉ mới tầm 20 tuổi, khuôn mặt hơi hơi có chút non nớt, ngũ quan cũng còn vài nét ngây ngô của thiếu niên, môi hơi nhấp, trong ánh mắt lóe tia sáng, tuy rằng có chút không kiên nhẫn nhẵn nhụi, nhưng phối hợp qua biểu tình thoáng mờ mịt, thoát nhìn thế nhưng thâm tình lại cùng nhuộm mạnh ngoài ý muốn.

Giống như chính anh đang nhìn bạn qua màn hình di động, đang muốn mở miệng nói chuyện. Tuy rằng biết rõ đây chỉ là một tấm ảnh, nhưng vẫn làm trong lòng người xem nhảy loạn.

Đại khái là góc độ này với biểu tình này lập tức gọi lên hồi ức của rất nhiều người, thế nên chỉ trong thoáng chốc, bức ảnh này bắt đầu được share rộng rãi như virus ở fan club ngầm của Tổng Kỳ Ngôn, ngay sau đó ngầm tải về máy, không ít người bắt đầu công khai forward bức ảnh, một số ít không phải fan của đạo diễn kiêm diễn viên Tổng Kỳ Ngôn cũng bị hấp dẫn bởi sự tương phản của người trong ảnh và người thật ngoài đời, bắt đầu có không ít người tag Tổng Kỳ Ngôn, mà đương nhiên khi ảnh chụp được vài mình tình forward khắp nơi thì muốn không hot cũng hơi khó.

@Sóng Núi _ Bộ phim mới chiếu hoan nghênh vào xem! Màn hình có độc! Mọi người đều đừng cứu tui! Tui muốn liếm màn hình đến chết! //@ Kiều Kiều: Lúc còn trẻ đạo diễn Tổng cũng hết sức thu hút ^_^ [hình ảnh]

@Quách Thần Vũ: → → Sớm muộn gì cũng xong / vẫy tay bye bye. Tôi bay lên trời đây, hiện giờ cò trên mộ đã mọc 5 phân// Hứa Đan: Nên ăn uống no rồi hãy đi, trên đường đừng bị đói// Lưu Tân Văn: → → nhất bạn// Tô Thâm: → → bạn đi đường bình an// Đường Hiên _ Tại sao những người trả lời tôi toàn là nghèo và lùn: Đậu mè đẹp trai quá! Ánh mắt có thể làm người ta nhớ nhưng trong một năm, ai có thể nói cho tui thể nào mới có thể chạm đến anh ấy? //@ Kiều Kiều: Lúc còn trẻ đạo diễn Tổng cũng hết sức thu hút ^_^ [hình ảnh]

@Hàn Tây Dương _ Sự mẫu của ánh đèn ở studio số 15: (3>∠)_ Quả thực là hệ liệt sinh thời, nói thử xem, nếu tôi cứ như vậy gửi tặng cho đạo diễn Tổng một món quà lớn thì anh ấy có để ý đến không nhỉ? //@ Kiều Kiều: Lúc còn trẻ đạo diễn Tổng cũng hết sức thu hút ^_^ [hình ảnh]

@Nại Nại _ Hội trưởng fans club Tổng thị: A a a a a a!!! Nhìn xem tui nhìn thấy cái gì!!! Tui muốn xuống lầu chạy vòng a, tui muốn nhảy từ mái nhà tổng bộ xuống a a a a a a!!! Đạo diễn Tổng, anh có thấy em không, em là tùy tùng nhỏ trung thành của anh a!!! //@ Kiều Kiều: Lúc còn trẻ đạo diễn Tổng cũng hết sức thu hút ^_^ [hình ảnh]

@Trần Kinh Hà thuộc tổ đạo diễn: Forward// Lưu Tiến thuộc tổ đạo diễn: Forward// Từ Tín Ninh thuộc tổ đạo diễn: Forward// Lâm Tiểu Tiểu thuộc tổ hậu kỳ: Forward// Tiết Liên Quý thuộc tổ nhiếp ảnh: Forward //@ Kiều Kiều: Lúc còn trẻ đạo diễn Tổng cũng hết sức thu hút ^_^ [hình ảnh]

@Tần Thụy Thành _ Tâm tình không tốt: Nhưng mà năm tháng là con dao giết lòn:))))//@ Kiều Kiều: Lúc còn trẻ đạo diễn Tống cũng hết sức thu hút ^ _ ^ [hình ảnh]

@Chu Viễn Xuyên _ Sắp tới bận công tác không nhận quay AV: Xác thật rất thu hút. ^^//@ Kiều Kiều: Lúc còn trẻ đạo diễn Tống cũng hết sức thu hút ^ _ ^ [hình ảnh]

.....

Trong khi chuyện này đang nổi rần rần ở trên mạng, Tống Kỳ Ngôn vẫn hoàn toàn không biết gì cả, anh vốn dĩ không phải người hay xã giao vào mạng, huống hồ lúc đó anh đang ở bộ giám sát hậu kỳ của tổ kỹ thuật để chỉnh phim, không có tâm lực cũng không có thời gian mở vòng trạng thái WAWA ra xem một cái, thế nên cho đến khi chạng vạng tan tằm, lúc đang đợi thang máy thì gặp phải mấy người cấp dưới trong tổ đạo diễn mới kết thúc hội nghị thường kỳ, bình thường không quá thân nhưng cũng có chút quan hệ, anh hết sức bất ngờ khi ở trên đi động người ta thấy được tấm ảnh của mình, sau đó thì thấy được tên đầu sỏ: Kiều Kiều.

Ánh mắt Tống Kỳ Ngôn hơi hơi tối sầm lại.

Bản chất của vòng trạng thái WAWA là vì vòng luân quản trong giới AV, thế cho nên người gia nhập đều chọn dùng danh tính thật để đăng ký hình thức đăng nhập, ai nói cái gì, ai đã post cái gì, quả thực không chỗ nào che giấu.

Theo sau lại thang máy mặt khác người chứng kiến hồi ức, biểu tình lúc ấy của Tống Kỳ Ngôn thực bình thường, giống như người khác đưa qua không phải một tấm ảnh "lịch sử đen tối" của chính mình hồi trẻ mà là một tấm ảnh chụp một món ăn thường thường hoặc là tranh phong cảnh không hề thu hút, tầm mắt anh thực nhẹ mà quét qua rồi sau đó gật gật đầu, biểu tình giống như khi mỗi lần nghe người khác hội báo công việc, mang theo một loại cảm giác hồ hững và lãnh đạm như không liên quan đến mình.

Nhưng đó cũng chỉ là biểu hiện đối với bên ngoài mà thôi, kế tiếp, chuyện thứ nhất khi anh về đến nhà chính là mở máy tính lên, hết sức bình tĩnh mà đọc hết bình luận đứng đầu cùng forward một lần, tiếp theo là tin nhắn được bộ phận xử lý cao tầng gửi tới, nội dung đại khái đều là dò hỏi anh có cần vận dụng quyền hạn tiến hành xóa bài đăng hay không.

Xóa sao?

Tầm mắt Tống Kỳ Ngôn Kiều Kiều dừng lại ở vòng WAWA của Kiều Kiều trong chốc lát, trang chủ của cô là hệ thống phong cách sơ cấp giản lược nhất, cũng không có bất cứ trang trí cùng ảnh chụp nào, ngay cả trạng thái cũng chỉ là hai cái lê loi, so sánh với giao diện màu sắc rực rỡ của đại đa số diễn viên nữ thì cũng được xem là có chút quá hoang vu, xem hồi lâu thậm chí còn cảm thấy ần ần có chút đáng thương

@Kiều Kiều: Lúc còn trẻ đạo diễn Tống cũng hết sức thu hút ^ _ ^ [hình ảnh]

Tống Kỳ Ngôn di chuyển ngón tay gõ trong chốc lát, cuối cùng vẫn là delete mấy chữ "xóa bỏ toàn bộ" này rồi sửa ý kiến phúc đáp thành "không cần tiến hành xử lý".

Tuy nhiên, vẫn là cần thu lại một chút lợi ích.

Vì không đủ vote nên up 1c thôi nhé ^^

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chỉ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Trùng phạt ở văn phòng play (1)

Edit: Mol

Beta: Ami

Kiều Kiều hồi hộp mà gõ gõ cửa văn phòng, sau khi nghe được người bên trong lên tiếng "Tiến vào", cô mới dám chậm rãi đẩy cửa ra một cái khe nhỏ, khó khăn lắm mới cô chen mình vào bên trong.

Cô luống cuống chân tay mà đứng ở giữa văn phòng, Tống Kỳ Ngôn bận bịu nhiều việc nên trên bàn có rất nhiều văn kiện, lúc nói cũng không ngừng đầu lên: "Ngồi xuống đợi chút."

"Dạ..." Kiều Kiều chậm rì rì mà đi tới sofa dựa tường trong văn phòng rồi ngồi xuống, hai tay ngoan ngoan đặt ở trên đầu gối, giống như học sinh ngồi chờ giáo viên gọi tên.

"Sợ lắm hả?" Tống Kỳ Ngôn liếc mắt nhìn cô một cái, vươn tay ném một phần văn kiện vào máy hủy, vù vù một trận, một xấp văn kiện thật dày biến thành mấy sợi giấy lè tè rớt hết vào sọt giấy, Kiều Kiều trơ mắt nhìn, không tự chủ được mà nuốt xuống một ngụm nước bọt.

Không biết vì cái gì, cô cảm thấy chút nữa nó sẽ là kết cục của mình...

"Muốn uống gì không?" Tổng Kỳ Ngôn bấm điện thoại, tuy rằng là ngữ khí trung cầu ý kiến, nhưng anh tựa hồ cũng không tính nghe Kiều Kiều trả lời, trực tiếp nói với điện thoại: "Mang một ly cà phê đen vào đây, không thêm đường."

Không lâu sau đó liền có một cô gái mặc trang phục công sở bụng khay tiến vào, nhìn thấy trong văn phòng có Kiều Kiều liền ngay lập tức hiểu ý, bước chân vừa chuyển bệ ngay khay đưa tới trước mặt Kiều Kiều. Ở tổng bộ Kiều Kiều chưa được ai đối đãi khách khí như vậy, cô vội vàng đứng lên đưa tay nhận rồi rụt rít cảm ơn, thư ký hơi hơi mỉm cười xong rồi đi không một tiếng động giống như lúc vào.

"Uống nhiều chút, đêm nay sẽ thức khuya."

"Là... Là AV có vấn đề sao?" Kiều Kiều lập tức ngồi thẳng lưng, khăn trương hỏi.

"Việc tư." Tổng Kỳ Ngôn ném một tờ giấy trong folder cuối cùng sang một bên rồi nhẹ nhàng băng quơ nói: "Em tưởng làm như vậy là xong hử?"

Tầm mắt anh lúc này mới chịu rơi xuống trên người Kiều Kiều, đó là một đôi mắt hẹp dài thâm thúy, trong nháy mắt làm Kiều Kiều cho rằng bản thân dường như bị một con đại bàng hung mãnh theo dõi, nơi này là vùng trời riêng của Tổng Kỳ Ngôn, khắp nơi đều tràn ngập hương vị của anh, hai cánh vươn ra che kín bầu trời, cô căn bản không có chỗ nào trốn chạy.

Khóe miệng Tổng Kỳ Ngôn hơi hơi kéo ra một cái độ cung: "Nói lời xin lỗi liền xong rồi?"

"Thật sự rất xin lỗi!" Kiều Kiều lập tức đứng lên khom lưng 90 độ, có chút vội vàng mà nói: "Tôi thật sự không nghĩ tới bức ảnh kia sẽ mang đến cho đạo diễn Tổng nhiều phiền toái như thế, tôi quên mất sự thật rằng anh đã ăn lui, tự up ảnh anh lên mạng, ở bước đầu sự việc bắt đầu nói lại không phát hiện kịp thời, thế nên mới có... Có hậu quả như hiện tại, đây đều là do tôi nhất thời hứng khởi mà làm ra, tôi là một người có trách nhiệm... Tôi... Tôi nguyện ý tiếp thu mọi xử phạt của công ty..."

"Lại gần đây." Tổng Kỳ Ngôn buông bút trong tay, lui ghế dựa về sau một chút, trầm giọng nói với Kiều Kiều.

Kiều Kiều cọ tới cọ lui rồi đi vài bước về phía trước, vẫn cứ thấp thấp mà rũ đầu.

"Gần một chút."

Kiều Kiều lại cọ vài bước về phía trước, vẫn cứ cách vị trí Tổng Kỳ Ngôn 5 - 6m.

Tổng Kỳ Ngôn đứng lên khỏi ghế, Kiều Kiều lại phản xạ có điều kiện mà lui về sau một bước, kết quả còn chưa kịp đứng vững, thì liền nghe thấy giọng điệu không có ý tốt của người đàn ông vang lên từ phía trước: "Em lui tiếp một bước thử xem?"

"Đạo diễn Tổng, tôi... Tôi thật sự biết sai rồi, lúc trở về tôi sẽ xóa ngay bài post, không, bây giờ tôi liền xóa ngay." Kiều Kiều tro mắt nhìn đôi giày da tinh tế chạm rỗng Oxford của người đàn ông từng bước từng bước tiến về phía mình, hết sức kinh hoàng vội vàng thất thố mà móc di động từ trong túi ra, không ngờ rằng khi cô còn chưa nắm chắc di động thì bàn tay to của người đàn ông đã duỗi lại đây, dễ như trở bàn tay mà cướp di động đi rồi thuận tay ném tới sofa, sau đó ôm lấy eo Kiều Kiều xong trực tiếp khiêng người lên.

"Ngô..." Người đàn ông vẫn luôn làm quản lý còn có sức bật hơn so tưởng tượng của Kiều Kiều, bả vai rắn chắc chạm ngay bụng nhỏ mềm mại của cô, trên dưới điên đảo làm đại não Kiều Kiều bỗng nhiên sung huyết, cô cuống quýt ôm lấy eo người đàn ông, cố gắng bảo trì cân bằng.

"Hiệu suất là nội dung quan trọng nhất của nghệ sĩ." Tổng Kỳ Ngôn khiêng Kiều Kiều lên rồi tới ngồi về lại ghế xoay của mình: "Xem ra em còn phải học rất nhiều thứ."

"Sau khi trở về tôi nhất định sẽ đọc sổ tay hướng dẫn người mới một lần nữa." Kiều Kiều bị ôm ngồi xuống trên đùi người đàn ông, dù đã tới tình trạng này mà vẫn còn không quên liếc chột giãy giữa một phen: "Không, tôi sẽ đọc cả đêm..."

"Quá lãng phí thời gian." Tổng Kỳ Ngôn đề Kiều Kiều lên bàn làm việc rồi dùng răng nanh bên phải cắn mở nút thắt ở cổ áo Kiều Kiều, sau đó ung dung thông thả mà nói: "Tôi vẫn là nên tự mình chỉ đạo cho em đi."

"Ừừừ!" Kiều Kiều khóc không ra nước mắt: "Nơi này là văn phòng a, cầu xin anh, tôi không muốn ở chỗ này..."

"Thế nào?" Tổng Kỳ Ngôn đáp cho có lệ, anh vén áo Kiều Kiều lên trên: "Không muốn ở nơi nào?"

"Đi chỗ khác..." Kiều Kiều hết sức phí công mà giữ chặt lấy áo ngực của mình, nhưng lại bị người đàn ông thô bạo đè chặt hai tay lên đỉnh đầu ở trên bàn làm việc to rộng. Tổng Kỳ Ngôn không hề nóng lòng lột bỏ vật che đậy cuối cùng ở thân trên Kiều Kiều mà ngược lại vui đầu trước ngực Kiều Kiều và hít sâu một hơi, sau đó còn bắt nạt nói: "Thật sự là quá nhỏ, đến cả khe rãnh ngực cũng không có."

"Đúng vậy ~" Cõi lòng Kiều Kiều đầy hy vọng mà phụ họa theo, nhưng lại bị động tác tiếp theo của người đàn ông sinh sôi đánh gãy. Tổng Kỳ Ngôn dùng một tay đẩy áo ngực cô lên trên, hai bầu ngực sữa nhầy ra rung rẩy nhẹ một cái, người đàn ông ngay lập tức túm lấy một bên núm thịt rồi ngậm vào miệng, sau đó hung tợn nhẹ cắn: "Nhưng sao ăn mãi mà vẫn cảm thấy không đủ?"

Hai hàm răng trắng...

Kiều Kiều kinh hoàng mà muốn lui về phía sau, rặng nanh người đàn ông có chút nhọn, cọ qua cái điểm nhỏ yếu ớt kia làm người không tự chủ được mà run rẩy, cô thậm chí có thể cảm giác rõ ràng hơi lạnh từ hàm răng cọ qua quầng vú, dường như có cảm giác mình sẽ bị nuốt xuống một cách hung ác, xương cốt cũng không còn.

Vấn kiện trên bàn làm việc đã bị Tống Kỳ Ngôn quét đi xuống hơn phân nửa, mấy trang giấy mà trước đó vài phút anh còn ký tên, viết ý kiến phúc đáp xuống bây giờ đã giống như tuyết rơi là tả mà phủ kín hơn phân nửa cái sàn, dòng điện từ đầu v* vẫn luôn xò xuyên qua toàn thân, hạ thân cũng bắt đầu trở nên lây lộn, khoái cảm sướng đến mức ngay cả sợi tóc cũng dựng hết lên.

Trời ạ, chỉ là... Chỉ là ngậm ngực có chút xú mà thôi.

"Cần nuôi lớn." Tống Kỳ Ngôn rút cuộc nâng đầu lên khỏi ngực Kiều Kiều, ánh mắt anh quét từ trên xuống dưới rồi hơi hơi bắn khoăn, Kiều Kiều gất gao nhắm mắt lại, xấu hổ tới mức đỏ bừng đầy mặt, phần da xung quanh cũng bắt đầu phồng hồng lên, đỏ như con tôm bị luộc.

"Đi nơi khác..."

"Không được." Tống Kỳ Ngôn cười tà ác: "Trừ phi em muốn tôi vừa làm em vừa đứng đợi thang máy."

Anh lưu lại mấy dấu hôn ở xương quai xanh cùng ngực Kiều Kiều, một cái tay khác khó nhịn mà bắt đầu xóc vấy Kiều Kiều lên, Kiều Kiều lại sợ có người xông vào văn phòng lúc này, cô còn nhớ rõ thư ký lúc rồi đi chưa khóa cửa văn phòng lại, bởi vậy cô chỉ có thể vừa nhỏ giọng xin tha rồi lại vừa tránh né, nhưng hiển nhiên Tống Kỳ Ngôn không tính toán cho cô thời gian do dự, anh dứt khoát trực tiếp vén vấy Kiều Kiều lên xong lột luôn quần lót cô, Kiều Kiều hét lên một tiếng, tiếp theo lại lập tức bưng kín miệng mình.

"Đúng vậy, chính là như vậy." Tống Kỳ Ngôn vươn tay tháo nịt quần của mình ra, nịt quần làm bằng da trâu bị anh tùy tiện vứt trên sàn phòng, thậm chí khóa kim loại va chạm với mặt đất còn phát ra một tiếng giòn vang, anh tiếp tục dùng giọng điệu như tên bắt cóc dụ dỗ trẻ nhỏ: "Em dùng miệng làm tôi bắn ra, tôi sẽ tha cho em hôm nay."

Kiều Kiều vội gật đầu không ngừng, dường như sợ Tống Kỳ Ngôn đổi ý.

Hiện tại đang là thời gian làm việc, văn phòng Tống Kỳ Ngôn tùy thời đều có khả năng sẽ có người gõ cửa, nếu bị bắt gặp, thật không dám tưởng tượng hậu quả.

Tống Kỳ Ngôn hít sâu một hơi, lại lần nữa ngồi trở về ghế, Kiều Kiều nước mắt lưng tròng mà trượt từ trên bàn làm việc xuống dưới, quỳ gối giữa hai chân người đàn ông, vừa muốn duỗi tay đụng tới phéc-mơ-tuya trên quần tây anh, không ngờ rằng Tống ác ma ở trên đỉnh đầu cô còn sâu kín bỏ thêm một câu: "Dùng miệng."

Nói xong còn ác ý mà đỉnh đỉnh về phía trước, Kiều Kiều giận mà không dám nói gì, đành phải cúi đầu, dùng tư thế sứt sẹo cố sức ngậm cái khóa kéo sao cho nó mở ra, nhưng khổ nỗi là khóa trên quần tây làm quá phức tạp, cô nỗ lực rất nhiều lần cũng không thành công, vụng về y hệt con thỏ nhỏ mãi mà không gặm được cả rốt bự, da mặt trắng cũng chuyển sang đỏ bừng, Tống Kỳ Ngôn xem một hồi có chút động tình, nhìn không được duỗi tay kéo Kiều Kiều lên và lại hung hăng hôn một trận.

"Đẹp, anh đổi ý."

- - - - -

Ani: Lịch up AV là thứ 4 và Chủ Nhật nha mn. Tien đây pr truyện trong lúc chờ ta AV cho mọi người đọc nè. Nếu thích nữ9 tâm cơ thì hãy đến với bộ Trở Về của team. Team hiện đã up hơn 110c rồi nè. Đọc nhé vote và cmt ủng hộ tạo động lực cho team nha, mãi iuuu ><

Link truyện: <https://www.wattpad.com/story/220299237-tr%E1%BB%9F-v%E1%BB%81-s%E1%BA%AFC-hot-21%2B>

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Văn phòng trừng phạt play (2)

Edit: Mol

Beta: Thổ

Cuối cùng Kiều Kiều vẫn là bị bắt dùng miệng kéo khóa quần của Tống Kỳ Ngôn xuống.

Thân thể người đàn ông ảm áp, khi dựa sát vào còn có thể cảm nhận phảng phất được hương vị tình dục, còn th*t của Tống Kỳ Ngôn từ trước đến nay vốn vừa to lại vừa thô dài, bị chiếc quần lột vài bông màu trắng vừa vụn bao vây lại, mà nó đang ở trong trạng thái bùng bùng hưng phấn nên có chút

chật chội, giống như là có thể từ vài dẹt đâm xuyên ra ngoài.

Kiều Kiều nhìn đến rứt rề cả người, cô trộm nuốt một ngụm nước miếng, còn đang do dự thoát thân như thế nào mới tốt nhất thì tay Tống Kỳ Ngôn đã đúng lúc mà ấn cái ót Kiều Kiều xuống, không chấp nhận cô nghĩ nhiều, liền một chút một chút mà đè ép xuống.

"Từ từ..." Kiều Kiều cuống quýt dùng tay chống đỡ đầu gối Tống Kỳ Ngôn với ý đồ chống cự: "Anh, anh không thể như vậy, em còn chưa có chuẩn bị..."

Còn chưa nói xong hết câu, bàn tay sau đầu bắt chợt phát lực, Kiều Kiều đột nhiên không kịp phòng ngừa mà bị ấn tới cơn th* t thô to của người đàn ông, sung huyết bọt biển, độ cứng kinh người, cách một tầng vải dẹt như thế nhưng sức nóng vẫn truyền tới trên miệng Kiều Kiều, cảm giác trên mặt giống như là chạm vào cây thiết bông nóng đỏ rực.

"Ngoan ngoan liêm. Liêm tốt có thưởng." Thanh âm mát hờn của người đàn ông từ phía trên đỉnh đầu truyền đến, tiếp theo một đôi tay hơi lạnh không hề kiêng nể gì mà vói vào bra của Kiều Kiều mà dùng sức vuốt ve, chỗ đốt ngón tay có vết chai tại do thói quen viết lâu năm khi khảy nhẹ đầu v* làm người ta có cảm giác phà lê tê dại.

Kiều Kiều không tình nguyện mà hé miệng, cách tầng vải dẹt ngậm lấy quy đầu phình to của người đàn ông.

"Tê..." Cô nghe thấy tiếng Tống Kỳ Ngôn hít sâu một hơi, từ phía dưới khẽ ngẩng đầu lên nhìn trộm, phát hiện đối phương đã nhắm hai mắt lại và ngẩng đầu lên, hoàn toàn bị khoái cảm trong nháy mắt này bắt làm tù binh, đắm chìm trong tình dục.

Tống Kỳ Ngôn là một loại người như vậy, khi bạn gặp anh thì luôn không tự chủ được mà nghĩ đến mùa đông khi vạn vật khó khăn, cái cây khoác đầy sương trắng trong trẻo mà sâu thẳm đứng ở trên nền tuyết một màu lạnh lẽo, sạch sẽ, xa cách, thậm chí là có chút lạnh nhạt, nhưng lại rất đẹp và càng có nhiều hương vị bạc tình. Nhưng mà lúc này, cần cô thon dài luôn luôn giấu trong các cô áo cao cao hoàn toàn bị bại lộ, hầu hết hoạt động lên xuống, bộ dạng ngụy trang tình anh hoàn toàn bị xé đi, anh hiện tại hóa thân thành một con thú hết sức hung dữ, giống như giây tiếp theo sẽ xông ra cắn đứt cổ con mồi.

"Ngắm anh đến xuất thần như vậy?" Tống Kỳ Ngôn cười như không cười mà cúi đầu nhìn cô.

Kiều Kiều ngay lập tức phục hồi tinh thần, cô quần bách đến mức nhanh chóng vùi đầu xuống, đầu lưỡi cũng nhanh nhẹn tận chức tận trách mà hầu hạ cái khí quan không chịu mềm xuống kia, Tống Kỳ Ngôn tựa hồ có chút không hài lòng với cái loại "khẩu giao không hoàn toàn" cách quần lót này, anh dứt khoát vươn một tay ra đằng sau hoàn toàn lột bỏ quần lót, khí quan sạch sẽ đứng thẳng lập tức bắn ra, được Kiều Kiều một ngụm ngậm lấy.

Quá, quá to.

Không biết có phải là do ảo giác hay không, cảm giác cơn th* t của Tống Kỳ Ngôn hoàn toàn tiến vào miệng cô tựa hồ lại bự lên một phân, môi lưỡi Kiều Kiều cũng được sử dụng, đầu lưỡi tinh tế chạm nhẹ qua quy đầu người đàn ông, trực tiếp kích thích đến đùi Tống Kỳ Ngôn lập tức bắn ra.

Kiều Kiều còn nhớ rõ người đàn ông này nói chỉ cần có thể sử dụng miệng làm anh bắn ra là cô có thể xong chuyện. Để sớm thoát thân, cô đành phải dùng hết thủ đoạn cả người mà liếm láp, tay phải cô cũng có kỹ xảo mà bắt đầu từ tư an ủi hệ rễ của Tống Kỳ Ngôn, đầu lưỡi càng linh hoạt mượt mà đảo quanh ở mặt ngoài quy đầu, bắt chập vài giọt nước bọt tràn ra từ khoe miệng, Kiều Kiều nhe nhai đành dùng hết thủ đoạn cả người, cố gắng nhanh nhanh làm cho Tống Kỳ Ngôn tước vũ khí đầu hàng.

Hơi thở dâm mĩ trong văn phòng đang càng lúc càng bốc lên nhiều thì bỗng nhiên ngoài cửa truyền đến vài tiếng gõ gõ.

Kiều Kiều sợ tới mức không dám nhúc nhích, y hệt bị người dùng bùa hóa đá, bởi vì trong miệng bị nhồi đầy nói không nên lời, cô đành phải cầu cứu nhìn về phía Tống Kỳ Ngôn, ý tứ là đừng cho người khác tiến vào.

Không ngờ rằng Tống Kỳ Ngôn lại hơi hơi mỉm cười cúi đầu, chậm rãi trượt ghé dựa về phía trước một ít, trực tiếp đẩy mạnh Kiều Kiều vào gầm bàn làm việc bằng gỗ xong tiếp theo không đợi Kiều Kiều làm ra vẻ mặt gì, anh liền hơi chút sửa sang lại áo trên một chút, sau đó cao giọng nói: "Vào đi."

Thanh âm tứ bình bát ổn, không có một tia khản trương khi đang được người khải giao.

Kiều Kiều ẩn ở trong bóng tối, cô khản trương đến không chịu được, tuy rằng có bàn làm việc gỗ dày chống đỡ, nhưng Tống Kỳ Ngôn đã gần như là lộ ra trọn vẹn nửa người dưới, chỉ cần có người từ mặt bên tiếp cận một chút thì liền có thể phát hiện một màn dâm loạn này. Lỡ như... Thật sự bị phát hiện —— Kiều Kiều sợ hãi, cô không khỏi thu thân mình nhỏ lại, động tác ngoài miệng cũng chậm dần, ai mà ngờ Tống Kỳ Ngôn lại không một tiếng động thò tay xuống dưới mà ấn cái ót cô một chút, ý bảo cô đừng lười biếng.

Người này, quả thực là ác ma.

"Xin chào Tổng đạo diễn Tống, tôi là người thuộc bộ phận hậu kỳ, tôi tới để trình báo công tác khảo hạch quý."

Nghe thanh âm người tới hẳn là một người đàn ông trẻ tuổi, Kiều Kiều nghe được tiếng bước chân của hắn ta càng ngày càng gần, sau đó dừng trước cái bàn, tiếp theo lại là một trận động tĩnh sột sột soạt soạt trang giấy, Tống Kỳ Ngôn tựa hồ nhận lấy xấp giấy.

"Tại sao lại chỉ có hai tháng?" Lại là một hồi xột xoạt lật lật giấy, Tống Kỳ Ngôn giống như đang xem xét văn kiện.

"Là... Là thế này, bộ phận hậu kỳ chúng tôi, nhân viên quý này biến động quá lớn, có mấy người nhân viên từ chức, thay ca làm thêm cũng tương đối

nhieu làm cho an bài nhân viên tháng thứ ba hỗn loạn, chưa kịp hoàn thành thống kê..."

Tay Tống Kỳ Ngôn lại duỗi xuống hung hăng giữ mặt Kiều Kiều một chút.

Kiều Kiều suýt chút nữa sợ hãi, người đàn ông kia chính là đang ở gần trong gang tấc a, anh căn bản không lo lắng bị phát hiện sao? Nhưng dưới loại tình huống này cô cũng hoàn toàn không dám phản kháng, đành phải càn nỗ lực mà bắt đầu liếm mát trên dưới côn th*t của người đàn ông, hơn nữa còn phải làm sao mà liếm không phát ra âm thanh, thậm chí kể cả hô hấp, hết sức nhẹ nhàng liếm liếm.

Đầu lưỡi có kỹ xảo mà cọ qua mã mắt, Tống Kỳ Ngôn hơi hơi run lên một chút, nhin không được vỗ vãn kiện "bang" một tiếng lên trên bàn.

"Thực xin lỗi, thực xin lỗi!" Thế nhưng lại làm người trẻ tuổi kia sợ hãi, thanh âm đều run rẩy lên, hần ta vội vàng nhận lỗi. "Tôi ngay lập tức trở về hoàn thành a, chút nữa nhất định sẽ giao toàn bộ bảng thống kê quý này!"

"Ừ..." Tống Kỳ Ngôn hơi hơi nắm chặt tay vịn, gân xanh trên cánh tay đều ần ần nổi lên, từ góc độ nhìn của nhân viên hậu kỳ đáng thương nhỏ nhoi, Tống đạo diễn Tống hiện tại rõ ràng là về mặt hung ác nham hiểm, tựa hồ đang cố gắng kìm nén cái gì đó.

"Cậu ——" Tống Kỳ Ngôn nhắm mắt lại rồi dừng một chút mới nói: "Được rồi, cậu đi trước đi... lát nữa tôi lại tìm cậu."

"Dạ, cảm ơn Tống đạo diễn Tống..." Người trẻ tuổi thất hồn lạc phách mà rời khỏi văn phòng.

Cửa vừa đóng lại, Tống Kỳ Ngôn liền dùng một tay túm Kiều Kiều từ dưới đất lên, tay kia thì nhanh chóng mang áo mưa vào, sau đó không nói hai lời mà vén váy ngắn cô lên xomg trực tiếp đâm vào tiểu hoa huy*t.

"A!" Kiều Kiều đột nhiên không kịp phòng ngừa mà hét lên một tiếng, phản ứng sau lại lập tức bưng kín miệng mình, Tống Kỳ Ngôn ôm cô vào trong ngực, phảng phất như là hả giận hung mãnh đâm thọc tiểu nhục động, côn th*t ra ra vào vào, d*m thủy nhanh chóng liền bị tiểu huyết phân bố ra, dính ướt chỗ hai người giao hợp.

"Suýt chút nữa bị em làm cho đánh mất lý trí." Tống Kỳ Ngôn cắn vành tai Kiều Kiều, dùng răng nanh nghiền ma: "Có phải em có ý hay không?"

"Ngô... Không, không phải a..." Kiều Kiều bị va chạm đến mức thanh âm biến thành những từ đơn, cô cố gắng nắm chặt cạnh bàn làm việc bằng gỗ để bảo trì cân bằng thân thể, nhưng khoái cảm mãnh liệt kia ập tới lại phảng phất giống như thật bị roi quất lên trên thân thể, từ trong ra ngoài điện lưu phun trào khiến cả người cô run rẩy, hoa tâm mẫn cảm căng đầy như bị quy đầu cố ý mà không ngừng va chạm, từng nếp gấp đều bị căng ra từng chút một, dường như người đàn ông lại không hề thỏa mãn, anh hung hăng đè cô xuống, côn th*t kích cỡ kinh người thẳng tắp mà để ở cửa tử cung, phảng phất tùy thời đều có thể đâm nó đến mờ ra.

"Kêu ra tiếng đi." Tống Kỳ Ngôn tà ác mà bổ sung nói: "Dù sao dưới sàn cũng có đầy văn kiện, lúc này tên kia tiến vào thế nào cũng biết chuyện gì đang xảy ra."

Kiều Kiều hoảng sợ mà lập tức căng chặt thân thể, mát chặt đến mức Tống Kỳ Ngôn cúi đầu hung hăng cắn một ngụm ở đầu v* cô: "Thà lỏng... Em muốn chứa nó cả đời sao?"

Kiều Kiều cuống quýt lắc đầu, phản ứng này của cô thể nhưng thật ra chọc cười Tống Kỳ Ngôn, anh vén tóc mai ướt đầm của cô lên, nhẹ nhàng mà hôn một cái: "Được thôi, muốn ngậm cả đời thì cứ ngậm đi, anh sẽ rất vui."

"A! Không cần..."

Anh làm lại động tác một lần nữa, lần này không hề giảm chút sức lực, người đàn ông trực tiếp ôm lấy mông thịt của Kiều Kiều, hoàn toàn đè cô ở trên mặt bàn làm việc to rộng. Kiều Kiều bị Tống Kỳ Ngôn bắt làm tư thế quỷ bò, tiểu hoa huy*t hoàn toàn bại lộ ở dưới ánh mắt anh, đáng thương hề hề mà hàm chứa côn th*t thô dài, chất lỏng tí tách chảy ra giống như đang khóc, nhục bích co rút càng chặt, Tống Kỳ Ngôn rút cuộc cũng không nhịn được, anh hung hăng đâm vào hoa tâm từng chút một, đâm cho nước mắt Kiều Kiều văng tứ tung, cô liều mạng cắn môi dưới chứ vẫn không dám phát ra tiếng gì.

Thật sự, quá sướng rồi a.

Cổ tử cung bị côn th*t hung hăng nghiền qua, lộ ra một khe hở nhỏ tinh tế, eo Tống Kỳ Ngôn hạ xuống, nương theo khe hở này trực tiếp chọc cả côn th*t vào, thịt cùng thịt kín kẽ, gắt gao cắn hợp ở bên nhau, Kiều Kiều trong nháy mắt bị đau đến suýt chút nữa hét lớn, nhưng tiếp theo lại bị khoái cảm bao phủ như tám ngày chưa làm trút xuống, trong chớp mắt, đại não cô hoàn toàn trống rỗng.

Sau đó việc làm tình coi như là bị đơn phương khi dễ, Kiều Kiều không có khí lực để chống cự, cô chỉ có thể nỗ lực nâng mông để đối phương đâm thọc, tựa hồ khi đâm mờ cổ tử cung thì khoái cảm dâng trào tới càng dễ, càng lúc càng có nhiều mật dịch được phân bố ra, trong một tiếng đồng hồ đã tràn đầy dính trên bàn làm việc gỗ màu đỏ.

"Tiểu Kiều..." Tống Kỳ Ngôn cũng nhăn nhó đến phi thường khó chịu, côn th*t giống như được ngâm trong một cái miệng nhỏ cắn nuốt, đặc biệt nhất là cổ tử cung của cô, quả thực là khắc tinh của đàn ông trong toàn thiên hạ, hút đến tê dại cả da đầu, sống lưng run rẩy, nếu không phải Tống Kỳ Ngôn có kinh nghiệm phong phú, kỹ thuật cao siêu thì căn bản là không kiên trì được bao lâu.

Anh thậm chí có thể cảm nhận được tinh dịch đã xông lên quy đầu, hai viên tinh hoàn cũng đã trở nên bành trướng, cuối cùng anh xoay người Kiều Kiều lại rồi hung hăng hôn lên và bắn tinh trong khoái cảm cực hạn.

Chương 53: Hộp lớp

Edit: Mol

Beta: Thổ

Ngày hôm sau Kiều Kiều ước chừng ngủ đến chạng vạng mới tỉnh.

Tổng Kỳ Ngôn đương nhiên không có hảo tâm chỉ làm một lần liền buông tha cô, sau khi kết thúc một hiệp ở văn phòng thì Tổng Kỳ Ngôn lại trực tiếp kéo Kiều Kiều tới phòng nghỉ riêng của mình trên lầu 10 để tiếp tục, liên tục làm nửa buổi tối, đến khi hai cái đùi Kiều Kiều đều khép không nổi mới được người đàn ông “tốt bụng” tha cho đi ngủ. Bởi vì sợ sáng ngày hôm sau sẽ lại lần nữa bị chà đạp khổ nên Kiều Kiều đã lên đặt đồng hồ báo thức ở chế độ rung, mới hơn 5 giờ sáng liền cố chịu đựng cái eo đau nhức cộng thêm thân thể rã rời mà xách giày tông cửa bỏ chạy, đến khi về tới phòng nghỉ của mình liền an tâm lăn lên giường ngủ một giấc đến trời đất tối tăm.

Không biết Tổng Kỳ Ngôn có tức giận hay không... Ách, về sau rồi nói sau.

Chung cư có một cái phòng bếp nhỏ, nhưng mà trình độ nấu ăn của Kiều Kiều rất bình thường, lúc học đại học thì chỉ cắm đầu vào học cho nhanh thôi chứ không làm gì, thứ nhớ được sau mấy năm đại học là lấy mì gói xong đập một quả trứng bỏ vào. Cho nên bình thường Kiều Kiều đều dựa vào nhà ăn công ty để giải quyết vấn đề ăn uống. Nhưng thấy đã chạng vạng, đồ ăn phòng chừng đã bị cướp sạch, Kiều Kiều đành phải mò mẫm khắp nơi, cuối cùng lôi mì gói ra ăn.

Cô vừa bỏ gói gia vị vờ mở laptop xem mail mới nhận được, bỗng nhiên nhìn thấy một mail đến từ lớp trưởng đại học Đoàn Phát, Kiều Kiều click mở tin nhắn, phát hiện đây là thông báo mọi người họp mặt, đại ý chính là tốt nghiệp đã 2 - 3 năm, bận rộn làm việc cũng không nên quên tình nghĩa trường lớp thấy cô bạn bè, cho nên nhân đây tổ chức một cái party, sẽ mời thầy chủ nhiệm lớp năm đó, tiếp đến là thời gian địa chỉ điện thoại linh tinh, ở dưới cùng tin nhắn có dòng chữ in đậm lặp lại ba lần: “Nhất định phải tới nhất định phải tới nhất định phải tới”.

Kỳ thật Kiều Kiều không quá thích đại học của mình, năm đó thi đại học cũng coi như là cho có, mơ màng học 4 năm đại học rồi lại mơ hồ tốt nghiệp, không thân không thiết với chuyên ngành cùng giảng viên nên thật sự không có cái gì gọi là nhớ nhưng.

Nhưng... Xác thật cũng đã lâu chưa gặp được bạn bè cũ.

Quan hệ với bạn cùng ký túc xá của Kiều Kiều thực hòa hợp, ba đứa cùng phòng khác, dù là làm việc hay giả chồng, đều không hên mà cùng lựa chọn quay về quê hương của mình, cuối cùng cũng chỉ dư lại mỗi Kiều Kiều ở lại thành phố, bình thường tuy rằng cũng thường xuyên liên hệ trên mạng, cũng thường nghĩ khi có ngày nghỉ thì về chỗ mấy đứa cùng phòng chơi, nhưng lại thói quen kéo dài chuyện sau này, kết quả là đã tốt nghiệp 2 năm nhưng vẫn không đi được lần nào.

Dù sao cũng đang được nghỉ, cho nên... Hay là đi nhì?

@@@

Địa điểm tổ chức party là khách sạn cao cấp ở Mỗ Tinh thị, đương nhiên tiền là mọi người đều chia nhau trả, trước khi tới Kiều Kiều đã gửi 200 tệ cho ban tổ chức, trả phí đặt chỗ, thiếu thì bổ sung sau.

Không thể không nói, lần họp mặt này làm rất long trọng, trước cửa khách sạn đã bày biện thông báo, còn có rất nhiều cô gái tiếp khách xinh đẹp, Kiều Kiều ngồi xe buýt tới, nhưng nhìn xung quanh đã đồ không ít xe riêng, đúng là hết sức xa xỉ.

Không xong... Cảm giác những người khác tựa hồ đều sống rất khá a?

Kiều Kiều có chút bất an, hồi trước cô cũng từng nghĩ đến vấn đề này, cho nên lúc thay quần áo lựa một lát lâu, cuối cùng vẫn là khê cán mỗi mặc cái váy quý giá nhất của mình vào, vì cái này, ở trên xe buýt có ghế trống cô cũng không dám ngồi, toàn bộ hành trình nắm chặt tay cầm, cả người lắc trái lắc phải sợ ngồi xuống sẽ làm nhăn váy lựa.

Đang ở thời điểm Kiều Kiều nhìn chung quanh, cô bỗng nhiên nghe được có người xa xa mà kêu tên mình, Kiều Kiều vừa quay đầu lại thì đột nhiên không kịp phòng ngừa mà lập tức bị người ôm một cái đầy thân thiết.

“Tiểu Kiều Từ! Thật tốt quá, tao biết mày sẽ đến mà!”

“A Duyệt?” Kiều Kiều cũng thực kinh hi: “Trời ạ? Mày bay từ Quảng Châu sang đây?”

“Đương nhiên rồi! Còn không phải là vì muốn gặp tụi bây sao! Tuy nhiên nghe nói Tiểu Đậu Tử không tới được... Con nó còn nhỏ lại sinh bệnh nên thật sự lợi hại, ngày hôm qua đã chịu đòn nhận tội trước với tao, còn gửi bao lì xì, xui nữa chúng ta chia đôi a ~” A Duyệt cười hi hi nôi.

A Duyệt là bạn cùng phòng của Kiều Kiều, là loại nữ sinh hơi nam tính chút, bình thường ăn mặc cũng đều rất trung tính, hơn nữa người cao lùn da lại trắng, tùy tùy tiện tiện mặc một bộ đồ là đẹp trai đến mức cả ký túc xá đều hold không nổi, là "crush" của Kiều Kiều nơi ký túc xá, trong 4 người, ngoại trừ A Duyệt, ba người còn lại bao gồm cả Kiều Kiều đều là fan náo nức của A Duyệt, bình thường đi dạo phố đều tranh nhau vỗ đầu để đi song song với A Duyệt.

“A, Tiểu Đậu Tử hiện tại cư nhiên đã biến thành vợ người ta...” Kiều Kiều thở dài: “Quả thực không thể tin được a, chồng nó quá đáng thương.”

“Ân, nghe nói một ngày bị nó đánh tám lần.” A Duyệt kéo tay Kiều Kiều: “Chúng ta vẫn nên lên đó trước đi, Tổ Tổ đang chờ ở trên lầu, mày tới quá muộn, nếu không phải tao thêm thuốc lá nên chạy xuống đây thì chưa tím được mày lên a.”

Hai người cùng nhau lên sảnh tổ chức yến hội ở lầu hai, tiệc lần này làm hết sức long trọng, nghe nói cơ hồ mời hơn nửa sinh viên đã tốt nghiệp trong đại học, đại sảnh yến hội thực náo nhiệt, bởi vì đồ ăn chưa lên nên mọi người đều ngồi nói chuyện phiếm, nữ sinh trang điểm hết sức xinh đẹp, nam sinh cũng đều rút hết tính trẻ con, thành thực lên không ít. Kiều Kiều xem khuôn mặt từng người từng người một, trong lòng không khỏi cảm khái thời gian trôi qua thật nhanh.

Tổ Tổ đứng từ xa phát phát tay: “A Duyệt, không phải mày đi mua thuốc lá sao? Sao khi về lại mua được một cô gái xinh đẹp thế này? Mua bao nhiêu tiền chỉ tao mua với!”

“Trời đất chứng giám, quý cô này không phải là do tao mua.” A Duyệt lời kéo Kiều Kiều đặt mông ngồi xuống bên cạnh cái ghế của Tổ Tổ: “Là quý cô này nhìn thấy tao quá đẹp trai nên cứ nhất quyết đòi gả cho tao.”

Tổ Tổ cũng là bạn cùng phòng của Kiều Kiều, là một cô gái có gương mặt non nớt nhưng lại sở hữu bộ ngực to... Trước khi gặp được Tổ Tổ, Kiều Kiều luôn tin một câu nói “Ngực nhỏ là bởi vì bộ ngực thiếu mỡ, cho nên người gầy đều là bức tường”, nhưng khung xương Tổ Tổ còn nhỏ hơn một vòng so với Kiều Kiều, thế mà bộ ngực lại gấp 3 lần Kiều Kiều... Quả thực nghịch thiên.

“Kiều Kiều ngực mày sao vẫn nhỏ như vậy!” Tổ Tổ thu hồi tay, vẻ mặt hận sắt không thành thép: “Còn tưởng rằng đi đóng phim AV sẽ giúp ngực mày to ra...”

“Ngực tao đều bị mày hút đi rồi nên tao đương nhiên không dám quá bự!” Kiều Kiều không cam lòng yếu thế mà đáp trả: “Ngực bự mua nội y khó lắm nha! Có cần tao đi đến xưởng sắt thép đặt cho mày một cái dây vòng to tuyệt thế không? Hay là trước khi chúng ta nhập tiệc thi đấu nhảy a ~”

Bên cạnh A Duyệt phụt ra một tiếng cười, Tổ Tổ trừng mắt liếc Kiều Kiều một cái: “Hừ, tao cực cực khổ khổ tìm kiếm bạn trai cho mày mày lại còn chèn ép tao, xấu xa!”

“Gi?” Đến phiên A Duyệt cùng Kiều Kiều cũng chưa kịp phản ứng lại: “Bạn trai?”

“Nhìn đi.” Tổ Tổ thần bí hề hề mà chỉ chỉ phía trước: “Nhìn đến người mặc bộ đồ màu xanh lam kia không? Là một sinh viên tài giỏi, năm nay mới vừa thi đậu tiến sĩ, người trong nhà một nửa có quốc tịch nước ngoài, là một người đàn ông chất lượng tốt có tiền đồ vô lượng.”

Ngồi ở một bàn khác xa xa là người đàn ông mặc áo xanh lam đang nghiêng người nói chuyện với người bên cạnh, diện mạo rất bình thường, mang theo một cặp kính đen, tóc có chút lộn xộn mà cong, thoát nhìn là cái loại hình học bá.

“Ồ?” Kiều Kiều có chút không hiểu: “Bỗng dưng mày tìm bạn trai cho tao làm gì...”

“Mày ngốc ư!” Tổ Tổ phẫn nộ mà đập nhẹ cái ót Kiều Kiều: “Mấy năm nay bao nhiêu tuổi rồi? Tốt nghiệp đã mấy năm? Còn không nghĩ nhanh chóng tìm bạn trai để ẩn lui hưởng phúc, chẳng lẽ còn muốn đóng AV cả đời à? Sao không biết tự mình sốt ruột đi.”

“Nhưng...”

“Nhưng cái gì? Chẳng lẽ mày có bạn trai rồi?”

“Không, không có...”

“Vậy thì hợp lý rồi, người này là con của bà con xa họ hàng với tao, cho nên là nhân phẩm tuyệt đối không có vấn đề! Tao còn cố ý kéo hắn từ xa đến đây, mày thử ở chung xem sao.”

Tựa hồ là tầm mắt của Kiều Kiều có chút trắng trợn nên nam sinh mặc áo xanh lam như có cảm giác mà ngẩng đầu lên, vừa lúc cùng Kiều Kiều mắt đối mắt, nam sinh hơi hơi mỉm cười với cô, Kiều Kiều chợt dạ mà nhanh chóng cúi đầu.

Xem ra là vô pháp cự tuyệt... Tạm thời có lẽ một chút đi.

Lúc này đồ ăn cũng rốt cuộc bắt đầu lục tục được bưng lên, hai người A Duyệt cùng Tổ Tổ hô to gọi nhỏ bắt đầu hướng mâm kẹp thịt cuốn, Kiều Kiều cũng chậm rì rì mà nhai, trong đầu thì không ngừng lặp lại câu nói kia của Tổ Tổ.

Giống như xác thật... Không thể cả đời quay phim AV kiếm sống a, chẳng lẽ thật sự phải tìm bạn trai sau đó ẩn lui sao?

Nhưng...

Kiều Kiều cảm thấy trong lòng có chút rầu rĩ, thêm chút đau đớn không thể nói được lên lời ở trong lòng, vì thế cô lén kẹp kẹp chân, cảm giác chỗ tối hôm qua bị Tống Kỳ Ngôn hung hăng chà đạp qua còn có chút nhẹ nhẹ đau.

Nếu, nếu người mình thích cũng thích mình thì tốt rồi.

Tình: nếu chap này 350 vote thì up thêm 1 chương vào chủ nhật nha.

Lịch up: 1 chương/1 tuần. Không cố định là thứ mấy. Vì cũng gần thi xong nên team sẽ ráng cố gắng ra chương.

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Xem mắt

Edit: Mol

Beta: Thỏ

Tuy rằng nói đã tốt nghiệp được 2 năm nhưng sự thay đổi của các bạn học không thể nghi ngờ là rất lớn.

Có người giống như Tiểu Đậu Tử, sớm kết hôn sinh con, cùi gạo nắm muối sinh sống bình phàm; có người thì một lòng dành cho công việc, ngay cả ở trên bàn cơm nói chuyện với bạn bè cũng không quên tuyên truyền sản phẩm của công ty; có người lựa chọn tới thành phố lớn để phiêu bạt, miễn cưỡng có một công việc và chỗ ở tạm thời... Thời gian 2 năm đủ để cho ai ra đời cũng sôi đời hơn, để tài tới lui cũng không thoát khỏi “Danh lợi”, có nhiều chỗ làm người nghe chán ghét.

“A, kia không phải là Từ Từ Từ sao?” Tô Tô dùng khuỷu tay thọc thọc Kiều Kiều, làm mặt quỷ nói: “Nghe nói hai người hiện tại làm chung một công ty, thế nào rồi? Nhỏ đó làm tốt lắm sao?”

“Hử? Ở đâu?”

Kiều Kiều ngẩng đầu, quả nhiên thấy được Từ Từ Từ ngồi ở bàn đối diện, hôm nay cô ta trang điểm thật sự xinh đẹp, đầm dạ hội lam hồng khoét vai tô điểm thêm cho làn da trắng ngần, trên mái tóc cũng đeo một cái hoa tai hình cây quạt nhỏ, theo động tác cô ta cúi đầu cười khẽ mà lúc ẩn lúc hiện.

Người đàn ông mập mạp ngồi bên cạnh cô ta đôi mắt đều nhìn thẳng.

Nói thực ra, Kiều Kiều trừ ngày hôm đó vừa tới tổng bộ thấy cô ta một lần thì hơn 2-3 tháng nay chưa gặp lại, cũng không biết có phải thời gian đi làm khác nhau hay không.

“Ồ trong công ty có gặp mặt qua một lần, mày cũng biết tao hỏi trước công tác ở rất xa phân bộ, Từ Từ Từ là ngay ngày đầu tiên đã ở lại tổng bộ rồi.”

“Công việc của nhỏ đó tốt không? Nếu so cùng mày thì sao?” Tô Tô không thuận theo không buông tha mà truy vấn.

“... Tao rất lười.” Kiều Kiều có chút ngượng ngùng mà gãi gãi đầu: “Kỳ thật một năm tao mới chỉ ra được mấy bộ phim, lương cũng ít, đều bị tao nhanh chóng tiêu xài hết, cho nên hiện tại tao đang trong giai đoạn nghèo khổ...”

“Con nhỏ này!” Tô Tô tức giận nheo nheo mắt Kiều Kiều: “Lười thành như vậy cũng đừng học tui tao đi làm, nhanh chóng tìm người thích hợp gả cho đi —— À đúng rồi, ăn xong mày đừng nhúc nhích, tao sẽ sắp xếp cho 2 người gặp mặt. Sau khi ăn xong mọi người sẽ đi tầng 2 tầng 3, hát xong mọi người không có nhiệm vụ sẽ đi về hết, sau đó hai đứa mày sẽ tay trong tay ngồi tâm sự!”

“Trời ư, tao còn muốn quẩy...”

“Hả? Tiểu Kiều mày nói cái gì?”

“Không...”

@@@

Không thể không nói, chỉ cần tốn tiền xác thật có thể ăn không ít thứ tốt, thịt cá, salad, điểm tâm ngọt thay phiên ra trận, mỗi người còn được một chén

bào ngư nhỏ, Tổ Tổ cùng A Duyệt ăn đến đã ghiền.

Theo thường lệ sau khi ăn xong lại là thời gian nói chuyện phiếm, vừa vặn người ngồi bên phải Kiều Kiều phải về nhà, Tổ Tổ liền tận dụng thời cơ, vội vàng túm học bá ngồi bên kia qua đây, nhét chỗ trống của người vừa nãy.

Trong khoảng thời gian ngắn không khí có chút xấu hổ, 4 người lâm vào một đoạn trầm mặc quý dị.

“Chào em, anh tên là Đồng Duyệt.”

Nam học bá vươn tay trước, tuy rằng có một đầu tóc rối nhưng cũng không thẹn thùng cùng chất phác giống như trong tưởng tượng của Kiều Kiều, rất tự nhiên mà đơn giản giới thiệu một chút về mình: “Anh là nghiên cứu sinh ở Đại học XX, nghiên cứu phân tử cùng nguyên tử, rất vui khi gặp được em”

“Em tên là Kiều Kiều, ách... Đã đi làm” Dưới tầm mắt “nóng rực” của Tổ Tổ, Kiều Kiều cũng đành phải vươn tay, hơi tượng trưng mà bắt tay đối phương một chút.

Cô vốn đang tính toán khi tụ hội kết thúc thì tìm cách trốn đi, xem ra không có cơ hội rồi...

“Ai nha, nếu 4 người chúng ta đều tụ lại, thì cũng đừng ngồi ở nơi lộn xộn này, chúng ta đi karaoke đi.” Tổ Tổ đứng lên, tay phải kéo Đồng Duyệt tay trái kéo Kiều Kiều, sai bước mà kéo hai người đi ra ngoài: “Tao sẽ bao nguyên phòng karaoke sang chảnh, hôm nay cho tụi mày hát đã đời luôn, A Duyệt bao rượu và đồ ăn vặt, Ok!”

“Ồ, tao chưa bao giờ nói tao sẽ bao!” A Duyệt chạy theo phía sau nhanh chóng phản bác.

“Tao nói mày bao thì mày phải bao!”

4 người thẳng tiến ra cửa khách sạn, Tổ Tổ lúc này mới buông Kiều Kiều cùng Đồng Duyệt ra, về mặt "con gái tui rút cuộc cũng lớn rồi" tươi cười như mẹ hiền: “Chúng ta làm sao đi đây? Phụ cận khách sạn này hình như hơi khó bắt xe?”

“Ừa.” A Duyệt gật gù đầu, “Mọi người chủ yếu là tự đi xe tới hết.”

“Vây thôi...” Kiều Kiều nhanh chóng tiếp lời nói: “Tao thật sự không muốn hát, tụi bây cũng biết ngũ âm tao không được đầy đủ, bằng không chúng ta bỏ qua cái khúc này đi?”

“Ừmm~” Tổ Tổ lộ ra một nụ cười ý vị thâm trường: “Tính ra là nhỏ này muốn nhanh chóng thoát khỏi chúng ta, mau mau mau, A Duyệt và tao đi trước, hai tụi mình đi hát riêng, lưu lại không gian riêng cho hai tụi nó tâm sự.”

“Khoan, tao không phải ý đó!” Kiều Kiều vội vàng giải thích, nhưng mà Tổ Tổ cùng A Duyệt đã nhanh chóng chạy mất, A Duyệt còn xoay người lại làm một cái động tác nổi giận với cô, ý bảo Kiều Kiều đừng sợ, lớn mặt chủ động một chút.

Cái này làm Kiều Kiều càng buồn bực.

Sớm biết như thế còn không bằng đồng ý đi hát karaoke sau đó trên đường đi WC bỏ chạy...

“Mới vừa ăn uống xong, bằng không chúng ta đi tản bộ đi? Anh biết cách nơi này không xa có một triển lãm cá nhân, có thể đi bộ một chút là tới.” Tổ Tổ cùng A Duyệt rời đi tựa hồ không tạo ảnh hưởng gì với Đồng Duyệt, hẳn thực tự nhiên mà định ra mục tiêu tiếp theo của hai người, ánh mắt cũng thực thành khẩn, ngược lại làm Kiều Kiều càng thêm vô pháp cự tuyệt.

Cô đành phải đi theo Đồng Duyệt hướng về chỗ triển lãm, hai người trên đường còn tùy tiện hàn huyên một ít đề tài, cơ bản đều là Đồng Duyệt đang nói về chuyện mình đã trải qua, bao gồm đi theo làm hạng mục này đó, đạt được giải thưởng quốc gia này nọ, nghe được Kiều Kiều lúc kinh lúc rỗng, dù sao học dở như cô, có thể học 4 năm rồi tốt nghiệp đều tính phần mộ tổ tiên mạo khố nhẹ, càng miễn bàn tới những giải thưởng nghe hết sức xịn xò.

Hai người cứ như vậy vừa trò chuyện vừa đi, thực mau đã đến cửa vào khu triển lãm, triển lãm này hình như là do mấy nhiếp ảnh gia nghiệp dư trong thành phố tập hợp các tác phẩm nhiếp ảnh lại để tổ chức triển lãm, bởi vì không nổi tiếng nên người tới xem cũng rất ít, phóng mắt nhìn tới trên bãi đậu xe cũng chỉ thưa thớt có mấy chiếc xe đậu ở đó, chỉ chiếm một phần năm bãi đỗ. Tầm mắt Kiều Kiều trong lúc lơ đãng quét đến một chiếc ô tô đường cong tinh tế tối màu bên cạnh—— Khoan, tại sao cảm giác chiếc xe này có chút quen mắt?

“Tùy tiện ngắm một chút.” Đồng Duyệt bỏ tiền mua hai cái vé, xoay người đưa cho Kiều Kiều một cái: “Anh chỉ biết hôm nay nơi này có triển lãm, nhưng không ngờ rằng là cái dạng này.”

“Không sao.” Kiều Kiều đang mừng rỡ vì có ít người, rút cuộc người nhiều thực dễ dàng bị chen chúc ở bên nhau: “Em rất thích ngắm ảnh chụp.”

Trong phòng triển lãm rất ít người đứng như Kiều Kiều đã lường trước, cô vốn định nhân cơ hội này lên cùng Đồng Duyệt kéo ra một chút khoảng cách, mỗi người tự ngắm tranh, không ngờ rằng Đồng Duyệt thực kiên nhẫn, Kiều Kiều nếu đứng ở trước một bức tác phẩm không đi thì hẳn cũng tuyệt đối không đi, nhất định phải cùng Kiều Kiều cùng tiến cùng lùi.

Quả thực là cục tẩy hình người...

Lần triển lãm nghiệp dư này có một vị nhiếp ảnh gia tựa hồ đặc biệt thích chụp một ít đồ vật thực nhỏ bé, không ít tác phẩm đều là trưng bày nguyên tử

phần tử sắp xếp với nhau, mỗi lần nhìn đến tác phẩm như vậy Đồng Duyên đều thực hưng phấn, bắt đầu thao thao bất tuyệt mà nói cho Kiều Kiều nghe một ít các loại từ chuyên nghiệp hỗn loạn với nhau, cũng mặc kệ Kiều Kiều có nghe hiểu và có hứng thú hay không, hoàn toàn làm người hạn hán lời.

Đang lúc Kiều Kiều không biết làm thế nào để kết thúc trận hẹn hò sai lầm này, dư quang khỏe mắt cô bỗng nhiên quét qua một hình bóng quen thuộc.

Từ từ, người đàn ông đang nghiêng người về trước ngắm tranh, chẳng phải chính là Chu Viễn Xuyên đã lâu không thấy sao?

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Ngẫu nhiên gặp được ở triển lãm

Edit: Mol

Beta: Hazjk

Dáng người Chu Viễn Xuyên cao gầy, làn da trắng trẻo, Mặc một chiếc áo sọc ngang màu xanh nhạt cổ đứng, cùng màu với cái áo khoác cầm trên tay, hết sức chăm chú chăm chú vào một tác phẩm nhiếp ảnh trên tường, ánh nắng dịu nhẹ vào lúc ba giờ chiều xuyên thấu qua cửa kính màu trong phòng triển lãm, làm nổi bật khuôn mặt của người đàn ông với những đường nét rõ ràng, nhẹ nhàng và yên tĩnh.

Kiều Kiều còn đang do dự có nên đi tới chào hỏi hay không thì cũng vừa lúc Chu Viễn Xuyên nghiêng đầu, thời điểm nhìn thấy Kiều Kiều, trong ánh mắt lộ ra một chút ngạc nhiên, anh dường như không nghĩ tới gặp cô ở đây, nhưng anh cũng mỉm cười ngay sau đó, tự nhiên hỏi: "Thật trùng hợp, em cũng tới xem triển lãm sao?"

"Đúng vậy đúng vậy, không nghĩ tới sẽ gặp được anh!" Gặp được người quen Kiều Kiều rất vui, cô vẫy tay một cách cường điệu, thể hiện một cử chỉ nhiệt tình hiếm thấy, "Đã lâu không gặp, thì ra anh quan tâm đến loại triển lãm nhiếp ảnh này!"

Nói một cách công bằng, Kiều Kiều vẫn rất thích Chu Viễn Xuyên, anh cho người ta cảm giác vô cùng nhẹ nhàng, giống như một tia sáng, không có bất kỳ sự hung hăng nào, cũng sẽ không đột nhiên châm chọc bạn, ngược lại thời điểm được anh chiếu đến còn sẽ cảm thấy ấm áp, làm người không tự chủ được muốn tới gần.

"Cái triển lãm này có mấy bức tranh là bạn của anh chụp, mấy ngày hôm trước cho anh một vé liền tiện đường qua đây ngắm." Tầm mắt Chu Viễn Xuyên nhàn nhạt đảo qua Đồng Duyên đi theo Kiều Kiều từ phía sau, cười nói, "Em thì sao? Hai người đang hẹn hò sao?"

"Cũng không tính là hẹn hò....." Có Đồng Duyên ở đây Kiều Kiều cũng không có giải thích gì, đành phải giải thích một cách mơ hồ, "Hôm nay tham gia họp lớp, đây là người được bạn em giới thiệu cho..."

"Xin chào, tôi tên là Đồng Duyên, tiến sĩ ở đại học XX." Đồng Duyên vươn tay ra trước.

Chu Viễn Xuyên cúi đầu nhìn chăm chăm tay Đồng Duyên trong chốc lát, mới thong thả ung dung mà vươn bàn tay của mình ra ngoài, cũng không có nói tên đầy đủ, chỉ đơn giản mà nói, "Tôi họ Chu, xin chào."

Đồng Duyên rõ ràng có chút không vui.

Kiều Kiều cũng cảm thấy không khí có chút xấu hổ, cô nhanh chóng giảng hòa nói: "Nếu đã gặp thì cùng nhau đi dạo đi, phòng trưng bày to như vậy mà chúng ta cũng mới đi được có một phần mười."

Cô nghĩ nghĩ lại đánh bạo bổ sung một câu: "Hay là, hay là chúng ta cùng nhau đi ăn tối đi?"

Cô đang muốn mượn Chu Viễn Xuyên để tách khỏi Đồng Duyên một cách hợp lý, Rốt cuộc, nếu đà này tiếp tục, cô đại khái né không được mà phải cùng ăn tối với Đồng Duyên, hiện tại thật vất vả đụng phải người quen, còn không bằng biến chuyện hai người hẹn hò đổi thành thành hẹn hò ba người, một tín hiệu rõ ràng rằng "Tôi nay, tôi muốn tụ tập cùng bạn bè thôi", làm cho Đồng Duyên chủ động rời đi.

Chu Viễn Xuyên nghe vậy cười rộ lên: "Được."

Kiều Kiều nhìn Đồng Duyên đầy mong đợi, không ngờ Đồng Duyên cũng gật gật đầu: "Được."

.....

QAQ này khác với những gì kịch bản nói!

Vì thế phần lớn thời gian tiếp theo Kiều Kiều như là nhân bánh Oreo bị kẹp ở giữa hai người đàn ông, Chu Viễn Xuyên tự nhiên không cần phải nói, dáng người cử chỉ đều nhẹ nhàng đẹp trai phong độ trí thức, Đồng Duyên dường như cũng biết phương diện ngoại hình của mình bị Trình Giáo Kim kia

nửa đường nhảy ra đàn áp quá lợi hại, vì thế anh ta chuyển sang tập trung vào nội hàm, mỗi lần đi đến một tác phẩm, anh ta luôn bày tỏ một số ý kiến. Dù nội dung là gì, anh ta điều chỉnh giải như một chuyên gia, khiến Kiều Kiều nghe mà choáng váng cả người.

"Độ sáng tối của bức tranh này thật chuẩn" Đồng Duyên chỉ chỉ một bức tranh hoàng hôn phủ kín cả đất trời, "Chùm photon với lưỡng tính sóng hạt dường như không ổn định và thực. Tôi hiếm khi thấy điều này trong các tác phẩm khác."

Kiều Kiều yếu đuối nhấc tay: "Em nghe không hiểu....."

"A, ý em là lưỡng tính sóng hạt??" Đồng Duyên cười rộ lên, "Lưỡng tính sóng hạt chính là --"

"Wave-particle duality." Chu Viễn Xuyên nhẹ nhàng sờ sờ đầu Kiều Kiều, "Nói một cách đơn giản, ánh sáng có thể giống như sóng hoặc hạt. Tùy theo điều kiện, nó sẽ thể hiện các tính chất khác nhau."

"Ồ." Kiều Kiều nhăn mặt, "Em vẫn nên đi ngắm tranh thôi."

Đồng Duyên nhìn thoáng qua Chu Viễn Xuyên, người trả lời với một nụ cười vô hại, như thể nói, "tôi chỉ hiểu một chút như vậy thôi, tôi là một người hết sức bình thường".

Ba người lại đi được vài bước, lần này là một bức nhiếp ảnh to lớn, cho thấy sự sắp xếp gọn gàng của các nguyên tử dưới kính hiển vi điện tử. Kiều Kiều luôn nghĩ làm thế nào những thứ như vậy có thể được sử dụng như tác phẩm nhiếp ảnh? Nó chỉ phóng to những thứ thường khó nhìn bằng mắt thường. Không cần kỹ năng nào cả.

"Vẻ đẹp của vật chất." Đồng Duyên đứng ngơ ngác trước tác phẩm nhiếp ảnh, và thờ dài từ tận đáy lòng, "Thế giới của chúng ta được tạo thành từ những điều nhỏ bé này, từng viên gạch. Chúng liên kết với nhau và mạnh mẽ đến khó tin, phải không? "

Anh ta thấy sự thiếu quan tâm của Kiều Kiều, vì thế tiếp tục giải thích: "Đừng đánh giá thấp, lực điện từ giữa các nguyên tử lớn hơn nhiều so với chúng ta nghĩ."

"Một vật nhỏ như vậy có thể có bao nhiêu năng lượng?"

"Rất lớn." Chu Viễn Xuyên nhàn nhạt mở miệng, "Khi em nhảy xuống từ cầu thang, nếu không có lực điện từ giữa các nguyên tử, em sẽ rơi qua lớp vỏ trái đất và rơi vào lõi trái đất. Lực giữ của chúng lớn hơn lực hấp dẫn."

"Ồ, thật tuyệt vời." Kiều Kiều bừng tỉnh đại ngộ, cô dường như bỗng nhiên nhớ tới cái gì đó, "Anh Chu hình như..... Học nghiên cứu vũ trụ đúng không? Thì ra cũng có nghiên cứu những thứ tí hon như vậy?"

"Sự kết thúc của sự vĩ đại là vô cùng nhỏ bé." Chu Viễn Xuyên cười trả lời, "Vật lý đều được kết nối với nhau."

"Anh cũng nghiên cứu vật lý?" Nghe được hai người nói chuyện Đồng Duyên xoay người lại, anh ta khá ngạc nhiên, một lần nữa đánh giá Chu Viễn Xuyên, nói, "Có vẻ như chúng ta nên tìm hiểu nhau một lần nữa. Anh cũng là nghiên cứu sinh?"

"Không." Chu Viễn Xuyên lắc đầu, "Tôi đã tốt nghiệp."

"Thực ra nếu có cơ hội anh nên học lên trên, sau khi học tiến sĩ, quan điểm của việc nhìn thấy mọi thứ cũng sẽ khác nhau." Đồng Duyên mỉm cười sắc sảo, thể hiện một số tiếc nuối, "Tôi cảm thấy anh rất có tài năng."

"Cảm ơn." Chu Viễn Xuyên mỉm cười, "Anh cũng thế."

Kiều Kiều đứng ở giữa thực sự không biết phải dùng biểu cảm gì để đối diện với Đồng Duyên, cô tốt nhất là không bao giờ nên nói cho anh ta biết sự thật!

Đương nhiên cuối cùng ba người cũng không có thật sự cùng nhau đi ăn tối, Chu Viễn Xuyên nói một cách uyển chuyển rằng anh và Kiều Kiều vẫn còn một số vấn đề cần thảo luận, vì vậy Đồng Duyên sau khi hỏi xong thông tin liên lạc của Kiều Kiều liền rời đi, cuối cùng trong xe chỉ còn lại có hai người Chu Viễn Xuyên cùng Kiều Kiều.

"Xem mắt?" Chu Viễn Xuyên khởi động xe, nụ cười hiếm hoi trên khuôn mặt anh biến mất, khóe môi hơi hơi nhấp, dường như tâm tình cũng không tốt.

"Bạn bè giới thiệu....." Kiều Kiều lên đi di ngón tay, cô không biết tại sao cô đột nhiên cảm thấy rất có lỗi, "Đó là mấy trường hợp không dễ từ chối."

"Em cảm thấy anh ta giỏi hơn anh chỗ nào?" Chu Viễn Xuyên hơi nghiêng đầu nhìn Kiều Kiều, rất nghiêm túc hỏi, "Hồi trước em từ chối anh, hiện tại lại đồng ý cùng anh ta hẹn hò, như vậy em thích anh ta ở điểm nào? Chẳng lẽ có gì anh làm không được sao?"

"Đương nhiên anh vẫn giỏi hơn anh ta rồi!" Kiều Kiều vội vàng giải thích, "Anh đẹp trai và mạnh mẽ, lại lợi hại như vậy, đứng ở nơi nào cũng giống như người mẫu, đương nhiên Đồng Duyên so chỗ nào cũng kém hơn anh!"

Chu Viễn Xuyên nhàn nhạt mà hừ một tiếng, dường như rất thích lời khen của Kiều Kiều.

"Nhưng mà....." Kiều Kiều càng nói giọng càng nhỏ xuống, mặt cô đỏ ửng, Rõ ràng những lời nói thật này khiến cô cảm thấy xấu hổ, "Anh Chu đang

đứng quá cao và quá xa. Em cảm thấy chỉ cần nhìn thấy là đủ rồi, không dám nghĩ về bất cứ điều gì, không có khả năng là người ở cùng một thế giới."

Chu Viễn Xuyên không trả lời, anh trực tiếp đánh tay lái, chiếc ô tô màu đen quay đầu lại, hướng về phía ngược lại chạy đi.

"Này, không đi ăn cơm sao?" Kiều Kiều nhìn nhìn ngoài cửa sổ.

"Có người nói không thể với đến anh được." Chu Viễn Xuyên thờ dãi, "Làm thế nào một điều tàn nhẫn như vậy có thể xảy ra?"

Nếu như chap này 3k view + 400vote tui bảo thêm 2 chap(2 chap vì bộ này rất dài....)

Tạm thời beta của team khá bận nên mọi người muốn đọc vào thứ 4 hay chủ nhật nè?

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Làm trên sofa và bắn vào bên trong play

Edit: Mol

Beta: Su

Chu Viễn Xuyên ấn mở đèn phòng khách xong vừa xắn cổ tay áo lên vừa bảo Kiều Kiều cứ tùy ý ngồi xuống: "Muốn uống cái gì không? Tủ lạnh có nước trái cây với bia, em thích cái gì thì có thể tự đi lấy, không cần khách khí."

Chu Viễn Xuyên nói xong liền xoay người vào phòng vệ sinh rửa mặt đơn giản một chút, kết quả là sau khi bước ra thì phát hiện Kiều Kiều vẫn ngây ngốc đứng ở trong phòng khách sờ sờ cọ cọ, anh cảm thấy lông không nhìn được mà bật cười: "Sao thế? Chẳng lẽ nhà của tôi thoát nhìn rất kỳ quái sao?"

"Không phải vậy." Kiều Kiều thu hồi ánh mắt loạn ngấm khắp nơi rồi chậm chước mở miệng nói: "Chỉ là cảm thấy... Nhà anh Chu không quá giống với trong tưởng tượng của tôi..."

"Vậy trong tưởng tượng của em thì nhà tôi như thế nào?"

"Chắc là nhiều thêm... Nhiều thêm một ít tình xảo?"

"Kỳ thật căn hộ này từ sau khi mua tôi chưa từng ở lại bao giờ mà vẫn luôn ở tại nhà chính trong công ty, cách trang hoàng cũng là dựa theo mẫu cơ bản nhất do công ty bất động sản cung cấp, thế cho nên thoát nhìn có chút đơn sơ." Chu Viễn Xuyên cười giải thích: "Lần sau tôi sẽ dẫn em tới phòng nghỉ ở tổng bộ, bình thường chỉ cần tôi về nước thì cơ bản đều ở tại đó."

Chu Viễn Xuyên nhìn thoáng qua đồng hồ treo trên tường xong kinh ngạc nói: "Đã 7 giờ tối rồi sao? Chúng ta vẫn nên ăn cơm chiều đi, em muốn ăn cái gì? Mì trứng được không? Món tôi giỏi nhất."

"Hà? Anh Chu tiên sinh còn biết nấu ăn sao?" Kiều Kiều nói xong mới ý thức được những lời này có chút không thỏa đáng nên nhanh chóng cứu chữa nói: "Chủ yếu là, thoát nhìn anh giống như người thuộc dạng mười ngón tay không dính nước xuân, thế cho nên tôi liền cho rằng..."

"Cho rằng tôi ngoại trừ làm việc ra thì cái gì cũng không biết?" Chu Viễn Xuyên buồn cười mà lắc lắc đầu: "Làm việc cũng chỉ là một phần của cuộc sống, huống hồ chúng ta là loại người lúc bận rộn thì thật sự không có khái niệm về thời gian, thường thường thời điểm kết thúc đều đến đêm khuya, trước kia tôi còn thường xuyên tới phòng thí nghiệm hóa học cách vách trộm cốc chịu nhiệt để nấu mì gói, mì trứng là giáo sư chỉ cho tôi cách làm, từ đó cho tới nay vẫn chỉ là một món này."

"... Tôi giỏi hơn một chút so với anh. Tôi còn biết nấu cháo nữa."

"Lần sau em có thể dạy tôi." Chu Viễn Xuyên cười nói: "Nghe nói nấu cháo cũng rất dễ."

Không biết như thế nào mà giữa hai người bỗng nhiên đều trầm mặc xuống, Kiều Kiều nghe thấy tiếng bước chân của Chu Viễn Xuyên từ bên kia từng bước một hướng tới gần cô, chắc là bởi vì hàng năm anh đều làm việc với các con số nên tiếng bước chân cũng chuẩn xác và vững vàng, vẫn duy trì khoảng cách giống nhau, giống như một loạt điểm chính tề đứng ở trên trục, không sớm một giây mà cũng chẳng chậm một giây.

Kiều Kiều dùng sức nhìn chăm chăm cái mặt bàn trước mặt mình, giống như muốn đục bần ra hai cái động, đến khi chỗ ngồi bên cạnh trên sofa lồm xướng thì người đàn ông đã ngồi ở bên cạnh Kiều Kiều.

“Mặt em hồng ghê.” Tiếp theo một ngón tay duỗi tới, chọc chọc gương mặt Kiều Kiều.

Kiều Kiều không biết mặt mình có thật sự đỏ không, nhưng dù sao cô cũng cảm thấy chỗ trên mặt vừa mới bị người đàn ông chạm qua đã sắp nổ tung...

Cô căn bản không có sức chống cự đối với kiểu đàn ông "nghiêm túc cẩn trọng nhưng ở lĩnh vực sản xuất của mình lại là người xuất sắc" như Chu Viễn Xuyên, huống hồ gì Chu Viễn Xuyên lại còn đẹp trai như vậy, tính cách thì quá ôn nhu, thời điểm người này mà yêu cầu bạn làm cái gì, nếu phải xông vào núi đao biển lửa thì trong lòng bạn cũng chỉ có vui vẻ và hạnh phúc, một chút cũng đều sẽ không làm cho người ta cảm thấy miễn cưỡng.

Nói trắng ra là cảm tâm tình nguyện mà quỳ gối ở dưới quần tây của anh...

“Suýt chút nữa quên tính sổ vụ em đi xem mắt lúc nãy.” Chu Viễn Xuyên ung dung thông thả nói: “Em ngẩng đầu lên đi.”

Thời điểm Kiều Kiều nghe Chu Viễn Xuyên nói đến hai chữ "tính sổ" thì da đầu đã căng thẳng, vừa nghe đến anh nói cô ngẩng đầu thì càng làm cho lòng toả cả người cô đều dựng hết cả lên, tuy rằng Chu Viễn Xuyên luôn luôn ôn nhu ấm áp, nhưng chính người như vậy lại càng làm cho người khác không hiểu rõ tính tình thật của anh, cô còn nhớ rõ rằng bộ dáng Chu Viễn Xuyên nhấp khế miệng ánh mắt lạnh lẽo vừa rồi khi còn trong xe, lực uy hiếp thậm chí không thua kém trạng thái bão nổi của Tần Thụy Thành a.

“Ngẩng đầu.” Mắt thấy Kiều Kiều không dám nhúc nhích, thanh âm của người đàn ông lại càng trầm thêm.

Kiều Kiều vừa nom nớp vừa lo sợ mà ngẩng đầu thì bỗng nhiên đã bị Chu Viễn Xuyên chế trụ cái ót rồi đè ép xuống, trên môi xuất hiện xúc cảm lạnh lẽo mềm mại, lông mi dày đặc mảnh nhỏ của người đàn ông như phóng đại ở trước mắt, khoảng cách gần như vậy, ngũ quan xinh đẹp làm người không dám hô hấp.

Chu Viễn Xuyên —— hôn cô???

Nhưng mà không đợi Kiều Kiều làm ra phản ứng khác thì Chu Viễn Xuyên đã một lần nữa buông lỏng Kiều Kiều ra, anh nhẹ nhàng cười rộ lên, anh nâng cằm Kiều Kiều, bàn tay chậm rãi vuốt ve gương mặt cô: “Người kia —— Cậu ta có chạm qua em như vậy không?”

Kiều Kiều trừng lớn đôi mắt, vừa muốn mở miệng giải thích thì cánh tay bỗng nhiên bị người đàn ông túm lấy kéo cao hơn qua đỉnh đầu và đè ở trên sofa. Chu Viễn Xuyên từ trên cao nhìn xuống Kiều Kiều, ngón tay thon dài đè miệng cô lại: “Suýt... Em vẫn nên đừng trả lời.”

“Cho dù em trả lời sao đi nữa thì tôi cũng đều sẽ ghen ghét.”

Sofa nhà Chu Viễn Xuyên cũng không rộng lắm, Kiều Kiều bị Chu Viễn Xuyên đè ở phía dưới, bụng nhỏ trực tiếp dán lên phần hông người đàn ông, quần tây Chu Viễn Xuyên mặc hiển nhiên không có ích gì, nhiệt độ cơ thể đối phương cách lớp vải dệt truyền đến, cái bộ phận cứng rắn đứng thẳng nào đó còn đang chậm rãi thức tỉnh nữa chứ.

Kích cỡ của Chu Viễn Xuyên đáng sợ như vậy sao?

Da đầu Kiều Kiều tê dại mà cảm thụ được hình dáng của cái thứ đang dần dần bại lộ toàn bộ, đầu óc nhanh chóng tìm tòi số lượng làm tình không nhiều lắm với Chu Viễn Xuyên, hình như xác thật cô cũng chưa bao giờ thật sự để ý... Hóa ra nó bự như vậy sao?

Tựa hồ ánh mắt Kiều Kiều quá rõ mà lộ ra tâm tư của cô, Chu Viễn Xuyên cũng theo tầm mắt Kiều Kiều cúi đầu, nhìn nhìn quần tây của mình đã nổi lên một cục, anh thành khẩn xin lỗi nói: “A... Thực xin lỗi, chúng ta chắc hẳn là phải xong việc trước mới được ăn cơm.”

Nói xong, anh cúi đầu, hung hăng hôn lên môi Kiều Kiều.

Nụ hôn này hoàn toàn khác với nụ hôn giống như chuồn chuồn lướt nước lúc nãy, nụ hôn kia giống như là thử hoặc khiêu khích, còn nụ hôn này lại chứa đầy tình sắc ý vị nồng đậm, Kiều Kiều bị tước quyền lên tiếng, môi lưỡi bị bắt cùng đối phương giao triền, trên môi Chu Viễn Xuyên mang theo một cỗ mùi thuốc lá nhàn nhạt mà trước kia cô rất ít khi ngửi, rồi lại ở dưới tình huống như vậy biến thành hormone để cho người ta mê loạn.

Lập tức bắt được Kiều Kiều.

“Em từ chối tôi, xong lại chạy đi hẹn hò với cái loại đàn ông ngu xuẩn kia.” Chu Viễn Xuyên buông Kiều Kiều ra, anh trực tiếp vói tay trái vào trong áo của Kiều Kiều, từ dưới hướng lên trên vén nịt ngực Kiều Kiều lên, giống như đang xả giận mà vuốt ve tiểu nữ co dãn thật tốt của cô, tựa hồ chỉ có như vậy mới có thể bình ổn nổi hăm hực trong lòng anh.

“... Không phải vậy!”

Ngón tay trước ngực đột nhiên dùng sức, Kiều Kiều đau đến mức sống lưng ngay lập tức cong lên, đôi tay am hiểu thao túng các loại dụng cụ tình dục của Chu Viễn Xuyên lúc làm chuyện này vẫn chính xác một cách đáng sợ. Người đàn ông chỉ mới thoáng xoa một cái, đau đớn lập tức chuyển hóa thành tê dại ngập trời, kích thích Kiều Kiều đến mức không nhịn được mà rên rỉ ra tiếng.

“Cậu ta tốt hơn tôi chỗ nào?” Chu Viễn Xuyên dứt khoát kéo áo ngực Kiều Kiều xuống làm hai cái bánh bao trực tiếp bại lộ, anh cúi xuống ngậm lấy một viên, dùng môi cùng hàm răng làm nó nhanh chóng dựng thẳng lên: “Tôi chưa từng tự hạ thấp giá trị bản thân đến loại trình độ này để so sánh với một tiến sĩ hóa học ở đại học X... Em tốt nhất nên nhanh chóng nói gì đi, nếu không thì đêm nay em khó ngủ.”

“... Ô.” Trước ngực Kiều Kiều bị tra tấn đến không ngừng giãy giụa, cổ tình lực lượng của người đàn ông lại lớn hơn nhiều so với trong tưởng tượng, khi

môi lưỡi cùng nhau lướt nhẹ qua chỗ làn da yếu ớt nơi đầu v* thì quả thực như là bị người châm điện từ đầu đến chân đều phải nổ banh, tập kích mưa rền gió dữ như vậy thì sao cô có thể trả lời đây? Huống hồ xác thật là từ bất kỳ phương diện nào Đồng Duyên cũng không thể nào so sánh được với Chu Viễn Xuyên.

“Không nói?” Chu Viễn Xuyên cười ngồi dậy, anh bắt đầu động thủ tháo dây lưng của mình: “Dám làm dám chịu a, Kiều Kiều.”

Kiều Kiều đang phục hồi tinh thần lại từ trong cơn mê dại, kết quả là giữa hai chân bỗng nhiên bị một cây trụ thẳng đứng nóng cháy chen vào, Chu Viễn Xuyên cời quần ra chỉ đúng một tí, chỉ đủ cho dương v*t vươn ra, quy đầu no đủ phun ra chút chất lỏng trong suốt, tỏ rõ chủ nhân đã chuẩn bị xong.

Chu Viễn Xuyên kéo quần lột Kiều Kiều xuống, để côn th*т phản chấn bồng bồng chấn ngay trước miệng tiểu huyết dâm dề nước, bởi vì lúc này bộ ngực được liếm mát mà trong thân thể Kiều Kiều đã sớm lấy lợi thành một đoàn, Chu Viễn Xuyên căn bản không phí bất kỳ một chút sức lực nào, anh chỉ thoáng đẩy về phía trước một chút thì dương v*t đã được hai mảnh thịt huyết cơ khít gát gao ngâm lấy, chậm rãi mút vào bên trong.

“Thân thể thực thành thật.” Chu Viễn Xuyên cười hôn lên khoe miệng Kiều Kiều một cái: “Thành thật hơn nhiều so với cái miệng phía trên.”

“Không phải vậy mà...” Kiều Kiều mới nói được một nửa thì đã bị người đàn ông ác ý đâm quy đầu cắt ngang, dương v*t thô dài đã hoàn toàn cắm vào trong tầng tầng nếp gấp mị thịt ướt át. Chu Viễn Xuyên hơi hơi cắn chặt răng xong lại lần nữa cúi người hung hăng cắn đầu v* Kiều Kiều một ngụm: “Em kẹp chặt như vậy, là muốn khiến tôi nhanh chóng bắn ra để cho em đi hẹn hò với tên khác? Đừng có mơ.”

Anh thờ gấp, ôm eo thon đã mềm nhũn của Kiều Kiều, khống chế lực đạo chậm rãi kéo ra động tác, sofa nhỏ hẹp khiến cho hai người dính sát ở bên nhau, động tác cũng chỉ làm ở biên độ rất nhỏ, dương v*t chỉ rút ra một chút xong liền lại lần nữa cắm vào, lần sau sâu hơn lần trước.

Kiều Kiều bị thọc vào rút ra đến thờ dốc liên tục, cô phí công đuổi tay ôm lấy cổ Chu Viễn Xuyên, phần trên của người đàn ông vẫn còn chính tề, chỉ có một lớp mồ hôi mỏng mới bại lộ sự thật anh đang động tình, Kiều Kiều chịu thua xin tha nói: “Đừng đâm sâu như vậy... Bụng sắp hư...”

“Không sâu thì không nhớ lâu.” Chu Viễn Xuyên cắn lỗ tai Kiều Kiều và nói: “Em cho rằng lần tôi cầu hôn đó chỉ là nói chơi?”

Anh càng thêm kéo dài động tác, mỗi một lần đều đâm nguyên cây vào bên trong tiểu huyết của Kiều Kiều, tầng tầng nếp gấp thịt bị cọ xát liên tục, chỗ sâu nhất trong cơ thể kia càng bị người đàn ông tùy ý khiêu khích, Kiều Kiều cảm giác trong thân thể mình phảng phất như ẩn chứa một cái máy bơm nước thật lớn, d*m thủy mãnh liệt từ trong thân thể phun trào ra, ẩm ướt dính dính nhỏ giọt theo dương v*t cắm ở trong cơ thể, cô bị khoái cảm đánh sâu vào đến nói không ra lời, cuối cùng chỉ có thể vô lực mà treo ở trên người Chu Viễn Xuyên, bị Chu Viễn Xuyên ép thân thể mình thành đủ loại tư thế, không hề có sức phản kháng.

Chu Viễn Xuyên cũng nhận tới khó chịu, anh cau mày, không ngừng điều chỉnh hô hấp cùng tư thế, thậm chí lật người Kiều Kiều lại để cô vênh mông đè lên trên chỗ tựa lưng sofa, dương v*t bị nhục huyết co chặt không ngừng phun ra nuốt vào, khoái cảm liên tục chồng chất, anh thậm chí còn phải suy nghĩ sang chút chuyện rêu rĩa để dời một chút lực chú ý đi, từ đó giảm bớt một ít dục vọng bản tính mãnh liệt.

“A... Anh... Tôi không chịu được... Cầu xin anh...” Kiều Kiều bỗng nhiên khóc lên, cô sợ hãi đến mức cơ bắp cả người đều căng, chất lỏng trong suốt màu trắng chảy tí tách từ chỗ giao hợp của hai người ra bên ngoài, rõ ràng đã kể bên cao trào.

“Kêu tên của tôi.” Chu Viễn Xuyên nheo đôi mắt lại, bắt đầu tốc độ nhanh hơn.

“Xu... Xu... Xuyên... Chu Viễn Xuyên! —— a!” Thân thể Kiều Kiều đột nhiên cong lên một chút, tiếp theo nhục huyết co rút lại và đạt tới cao trào, mà cuối cùng Chu Viễn Xuyên cũng tăng lớn sức lực hung hăng thọc vào rút ra vài cái, sau đó ôm lấy eo Kiều Kiều xong trực tiếp bắn tinh dịch trắng sữa vào trong cơ thể cô.

Từng đợt tinh dịch nối đuôi nhau cọ rửa vách trong tử cung của Kiều Kiều, mà Kiều Kiều đã mệt đến căn bản không phản kháng nổi.

- - -

Bởi vì chương trước không đủ vote nên up 1c thôi nhé ><

300 vote up tiếp chương nè, thấy chương 54 nhiều bạn đọc chùa quá hà

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Tiến vào giới giải trí

Edit: Mol

Beta: Hazjk + Su

Kiều Kiều là bỗng nhiên bừng tỉnh lúc nửa đêm.

Cô trực tiếp từ trên giường ngồi dậy, chân tơ thiên nhưng mềm mại trượt xuống theo sống lưng trần như nhộng, mái tóc tán loạn cùng vò gối vải nhưng cọ xát ra tĩnh điện, vừa động một chút liền phát ra ánh sáng màu xanh tí tách, ở một nơi tối mù như thế thì đặc biệt nhìn thấy rõ ràng.

Vị trí bên người trống không, dùng tay sờ sờ một chút đều đã lạnh lẽo.

Kiều Kiều vò cái đầu đã rối nùi của mình, quần chăn thò chân xuống giường, cô lúc này mới phát hiện thân thể mình đã được người tẩy rửa qua, hạ thân thoải mái khô ráo, một chút dấu vết làm tình dính nhớp đều không có.

“Kỳ quái, mình nhớ rõ là đèn ở chỗ này...” Kiêu Kiều vụng về mà thò tay lần công tắc trên tường, dưới chân cũng gấp ghềnh né chướng ngại vật, nhưng lại cô tha cái chân theo người, bước chân nghiêng nghiêng ngã ngả.

Trong bóng đêm, một đôi tay vươn tới vừa kịp lúc đỡ Kiêu Kiều lưng lay sắp ngã, sau đó "bang" một tiếng mở đèn.

Ánh sáng quá chói, Kiêu Kiều theo bản năng mà nhấc cánh tay lên che mắt.

“Em muốn chạy sao?” Chu Viễn Xuyên buông Kiêu Kiều ra rồi khoanh tay thấp giọng hỏi.

Tựa hồ anh vẫn luôn không ngủ, mặc dù vẫn mặc bộ đồ ở nhà trên người nhưng lại thêm một cái áo khoác công sở, thoát nhìn có chút chẳng ra cái gì cả. Dưới chân anh chỉ mang một đôi dép lê, ngón chân trắng như tuyết lộ hết ra, cả người ở dưới ánh đèn trắng sáng phảng phất ánh lên lông lánh như ngọc.

Kiều Kiều vốn áp ủ cả một bụng lửa giận cũng lập tức ỉu xiu xuống như quả bóng cao su bị xì hơi, xì một tiếng nhảy trời cao, biến mất không thấy.

..... Đậu mè, sống hơn 20 năm, cột sống một chút cũng chưa cứng.

“Đương nhiên rồi, em muốn đi mua thuốc tránh thai.” Kiêu Kiều hừ hừ hai tiếng xong vừa xụ mặt cuốn chăn vừa ý đồ đẩy Chu Viễn Xuyên ra: “Né né, em muốn mặc quần áo rồi tới hiệu thuốc.”

“Trong kỳ an toàn sẽ không mang thai.” Chu Viễn Xuyên không chút nhúc nhích, anh rũ mắt nhìn Kiêu Kiều, giọng điệu chắc chắn mà nghiêm túc: “Anh đọc qua sổ khám sức khỏe của em rồi, kỳ kinh nguyệt của em mới vừa kết thúc hôm trước.”

“Dám nhìn lên sổ khám sức khỏe của em...”

“Thực xin lỗi.” Chu Viễn Xuyên hơi hơi mỉm cười: “Có qua có lại, em cũng có thể xem của anh. Thể lực của anh rất tốt, lượng mỡ cơ thể của anh cũng rất thấp đó.”

“Em không thèm nhìn sổ của anh.” Kiêu Kiều quay mặt đi, bực chán lại nhảy nhảy quay về giường, Chu Viễn Xuyên thành thành thật thật mà đi theo phía sau, giống như cô vợ nhỏ đã làm sai chuyện.

“Thật xin lỗi.” Chu Viễn Xuyên chủ động ôm Kiêu Kiều lại, người không thể tự mình lên giường và nói một cách chân thành: “Là anh không nhịn được, anh cảm thấy vô cùng có lỗi.”

Người đàn ông gục đầu xuống trước mặt Kiêu Kiều, tóc đen mềm mại quét lên cái trán Kiêu Kiều, cô cảm thấy có chút ngứa, nhìn không được mà rút về phía sau, rồi lại dính một cái ôm càng chặt hơn.

“Suy nghĩ kỹ lại một lần nữa đi?”

“Nghĩ cái gì?”

“Gà cho anh.”

“... Hiện tại em chưa muốn lấy chồng.”

“Không sao cả, chúng ta có thể đi đăng ký chứng nhận kết hôn trước, đến lúc đó em muốn làm lễ ở đâu, khi nào, ra sao thì đều tùy ý em.” Chu Viễn Xuyên nhẹ nhàng đặt Kiêu Kiều ở trên giường, sau đó bản thân cũng ngồi sang bên cạnh, trong ánh mắt anh sáng lấp lánh, như là gấp gấp quán mình lại bán đi y hệt như các cô hàng rong đang cố đẩy mạnh tiêu thụ.

“... Như vậy hơi kỳ cục.” Kiêu Kiều lắc đầu: “Nhưng chúng ta chưa bao giờ chính thức tìm hiểu nhau, anh lại suốt ngày đòi kết hôn với em, cho em một lý do xem thử nào?”

“Bởi vì em thích hợp với anh.” Chu Viễn Xuyên cười cười hôn hờ vai trần trụi của Kiêu Kiều một cái: “Anh trước đây chưa từng thấy người nào thích hợp với anh như em, đêm qua em biết anh đã giải quyết được một cái đề gì không?”

Dường như khi nhắc đến lĩnh vực của mình, Chu Viễn Xuyên liền sẽ hưng phấn lên, anh nhanh chóng nói: “Anh đã nghĩ làm thế nào để đo được lực hấp dẫn của hố đen vũ trụ, tưởng tượng rằng nếu một vật gây ra sự biến dạng của không gian, ta không thể đo chiều dài của nó bằng các phương pháp thông thường. Bởi vì ta không chắc liệu không gian của mình có bị biến dạng hay không - Nhưng ánh sáng thì có thể, hai chùm ánh sáng, chỉ cần tính thời gian cần thiết cho lần thứ hai ánh sáng của nhóm thử nghiệm và nhóm điều khiển! Tất nhiên có một quãng thời gian trì hoãn, nguyên tắc vô cùng đơn giản!”

“Cho nên... Bởi vì em kích phát linh cảm cho anh sao?” Kiều Kiều nhẹ giọng hỏi.

“Không phải linh cảm” Chu Viễn Xuyên hôn thật sâu lên trán Kiều Kiều một cái: “Em là nữ thần Muse của anh.”

“Nga, cảm ơn.” Kiều Kiều lập tức dâng lên cảm giác buồn ngủ sau khi nghe một mớ từ ngữ ngoài hành tinh, cô mệt mỏi lùi về trong chăn, xoay mông không nói chuyện nữa, Chu Viễn Xuyên dừng một chút, cuối cùng nhẹ nhàng ôm Kiều Kiều một chút xong liền cũng rời đi.

Đèn "bang" một tiếng tắt lại, bóng tối cùng yên tĩnh một lần nữa bao phủ xung quanh, Kiều Kiều nghiêng tai nghe tiếng bước chân của Chu Viễn Xuyên, cho đến khi cửa đóng lại khẽ vang một tiếng rất nhỏ, sau đó không còn nghe một âm thanh nào nữa.

Khô sở ghê. Kiều Kiều nằm trong ổ chăn trộm hít hít nước mũi.

Cảm giác khô sở đến sắp ngất đi rồi.

@@@

Kỳ nghỉ dài rốt cuộc đã kết thúc, Kiều Kiều lại về công ty WAWA đi làm

Người vui vẻ nhất không thể nghi ngờ là Tần Thụy Thành đang bận đến đầu óc choáng váng, thời điểm anh biết được Kiều Kiều nghỉ phép đã sớm định ra bao nhiêu là kế hoạch "quấy rầy", nhưng tiếc là gần tới tổng kết quý, WAWA muốn ra nhiều phim trước so với đối thủ cạnh tranh, nên Tần Thụy Thành cũng khó có thể nghỉ ngơi, quay xong bộ "Tổng tài hệ liệt" lại lập tức quay bộ "Danh môn hệ liệt" ngay sau đó, thứ bảy chủ nhật đều phải tăng ca mọi lúc, thật sự là không rảnh để đi tìm Kiều Kiều.

“Qua kỳ nghỉ xong xương cốt có nhũn ra hay không?” Tần Thụy Thành vỗ vỗ vai Kiều Kiều, Kiều Kiều đang ngồi chờ nhận lịch làm việc mới chậm chậm xoay người lại nhìn anh một cái rồi sau đó chậm chậm xoay trở về, một bộ dáng thiếu thiếu hứng thú cùng lười nhác.

“Tâm tình không tốt?” Tần Thụy Thành nhạy bén phát hiện biến hóa nhỏ này của Kiều Kiều, anh trực tiếp duỗi tay dùng mu bàn tay sờ trán Kiều Kiều xong hoang mang hỏi: “Chẳng lẽ tắm nước lạnh bị cảm?”

“Không phải...” Kiều Kiều thở dài: “Vừa hết kỳ nghỉ liền đi làm lại nên có chút không quen mà thôi —— Chẳng phải anh rất bận sao? Sao còn rảnh ở chỗ này chờ em, nghe nói hiện tại anh có 5 bộ AV trên người, có cần em mua cho anh hộp thuốc bổ thận không?”

“Dám xem thường anh.” Tần Thụy Thành búng cái ót Kiều Kiều một chút, môi mông hơi hơi nhấp: “5 bộ nữa anh cũng nuốt được hết nhá.”

“Ai nha, đau quá.” Kiều Kiều xoa xoa trán, sau đó nheo eo Tần Thụy Thành một phen trả thù lại: “Đừng quăn lấy em, em nhận xong lịch công tác rồi đi làm việc luôn.”

“À quên, anh có chuyện quan trọng muốn báo em.”

“Hả?” Kiều Kiều chớp chớp mắt, vẻ mặt mờ mịt: “Chuyện gì?”

“Nói không chừng em có cơ hội rời khỏi công ty WAWA.” Tần Thụy Thành thấp giọng nói: “Bên phía Tổng Kỳ Ngôn cấp tin tức, em nhớ rõ Tưởng Li hồi trước bỗng nhiên ẩn lui không?”

Trong lòng Kiều Kiều ngay lập tức khẩn trương, cô ra vẻ trấn định hỏi: “Em biết chị ấy, nhưng không phải rất thân quen... Chị ấy bị gì sao?”

“Công ty lúc ấy tính toán đẩy cô ấy vào giới giải trí, là một bộ phim rất tốt. Vốn định tháng trước đi casting, nhưng không ngờ rằng Tưởng Li bỗng nhiên ẩn lui, bên kia lại vội vả cần người —— Trước đó chẳng phải em đã thay Tưởng Li đóng « Liên Hoàn » sao? Chắc em vẫn chưa biết, « Liên Hoàn » tung lên mạng bỗng nhiên hot, rất nhiều bình luận văn chương cũng cơ hồ nghiêng về một phía mà khen ngợi trầm trồ, cho nên cấp cao công ty định để em thay Tưởng Li, tới Điện ảnh Đồng Hách tham gia casting.” Tần Thụy Thành mỉm cười nói: “Thế nào? Có thể làm diễn viên? Có vui không?”

“... Em cảm giác em là một con ruồi bị bánh nhân thịt siêu dày đập trúng.” Kiều Kiều hít sâu một hơi, khói mù lúc này trong lòng ngay lập tức trở thành hư không, cô cao hứng mà nhảy dựng lên hưng hăng ôm Tần Thụy Thành một chút, tâm tình vui vẻ khó có thể nói nên lời: “Kể tiếp em có phải nên chuẩn bị hồ sơ hay không? Trong hồ sơ mà bộ phận nhân sự yêu cầu có cần gì không?”

Kiều Kiều hưng phấn lượn tới lượn lui giống con ong mật nhỏ: “Thật sự thì, Tần Tần, em chưa bao giờ thích anh giống như ngày hôm nay!”

“Sao anh nghe xong lại không cảm thấy vui về tí nào nhỉ?” Tần Thụy Thành thở dài, nhưng anh cuối cùng vẫn từ bỏ, thò đầu lại gần và chỉ chỉ mặt mình: “Thù lao của anh đâu?”

“Mooooooaa!” Kiều Kiều nhón chân cho Tần Thụy Thành một cái hôn môi hàng thật giá thật, sau đó quay đầu hoan thiên hỉ địa mà chạy đi chuẩn bị tài liệu.

“Cũng chỉ có lúc này mới hôn thực lòng thiệt tình.” Tần Thụy Thành hừ nhẹ một tiếng: “Hôm nay thấy tâm tình em ấy không tốt, nên tạm không đòi em cái khác.”

- ----

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đi nà, đủ 300 vote up tiếp chương mới, và cùng chúc mừng AV cán mốc 1M view nhennn <3

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Điện ảnh Đông Hách

Edit: Mol

Beta: Hazjk + Ami

Không tới mấy ngày, chuyện Kiều Kiều chuyển tới điện ảnh Đông Hách tham gia casting chính thức được thông báo xuống dưới.

Sau khi nhận được một đồng ánh mắt ghen tị oán hận ở phòng nhân sự, Kiều Kiều đi đường có chút lảng lảng, Phương Đồng cũng thật cao hứng, bắt Kiều Kiều từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ sửa sang lại kịch bản cùng các yêu cầu của casting mà bên Đông Hách gửi tới, giống như một bà già cần nhằn dặn tới dặn lui, các loại tin vĩa hè, quy tắc của showbiz đều phổ cập cho Kiều Kiều biết, dù sao thì điện ảnh Đông Hách mới là đầu rồng lão đại chân chính trong giới giải trí, nếu nói công ty WAWA là cái cây cao lớn lên từ rừng rậm vậy thì điện ảnh Đông Hách có thể được xưng là cái rừng rậm đó.

Nếu không phải bởi vì vai diễn trong 《Liên Hoàn》kia thì một nghệ sĩ nhỏ đóng phim 18+ như Kiều Kiều cho đến lúc ẩn lui cũng chưa có cơ hội đi vào điện ảnh Đông Hách ngắm một chút.

Thật ra cơ hội tốt như vậy vốn dĩ cũng không tới lượt Kiều Kiều, dựa theo nội quy công ty WAWA, nếu một vị nghệ sĩ dính một tình huống ngoài ý muốn bỗng nhiên từ chức thì tất cả các tài nguyên trên người vị nghệ sĩ này sẽ được chuyển cho nghệ sĩ cao hơn vị nghệ sĩ kia một bậc, Trương Li là hạng 17, dựa theo quy định, vốn dĩ cơ hội casting thuộc về Trương Li lần này hẳn là về quyền sở hữu của người trên cô ta một hạng, nhưng hạng 16 lại sắp giải nghệ, bản thân đã không còn tiếp nhận bất cứ công việc nào nữa, thế cho nên công ty đành phải khởi động trình tự tuyển chọn, đánh giá nữ nghệ sĩ khác tương tự như Trương Li, Kiều Kiều thay thế Trương Li đóng《Liên Hoàn》ngay lập tức được thăng hạng, lại bởi vì biểu hiện xuất sắc trong 《Liên Hoàn》cho nên được lựa chọn trực tiếp.

Lần trước Kiều Kiều luôn nghỉ ở nhà, thế cho nên đối với việc tuyên truyền《Liên Hoàn》không hề hay biết gì, sau đó cô mới nghe Phương Đồng nói 《Liên Hoàn》quả thực có thể được xem là “hiện tượng hot bất ngờ”, lúc đầu vẫn luôn không mặn mà tuyên truyền liên tục hơn nửa tháng, tự dưng sau một đêm trên mạng bắt đầu bỗng nhiên xuất hiện rất nhiều bình luận, được khen ngợi liên tục, các bài báo trước đó cũng dần được truyền thông chú ý, các cảnh của Kiều Kiều trong phim cũng được cư dân mạng lục lại, cô trở nên nổi tiếng với mức diễn viên đi lên từ phim AV.

Tuy rằng công ty WAWA cũng sẽ mời một số team PR tới tạo độ hot cho các bộ phim mới, nhưng trợ lực giống như vậy hình như chỉ có các đợt "doanh số tác phẩm tâm huyết" mới có khả năng hưởng thụ, danh tiếng 《Liên Hoàn》chưa ai biết đến bỗng nhiên hot lên làm tất cả mọi người đều bất ngờ, công ty còn vì thế mà chuyên môn mở cuộc họp, cố ý nghiên cứu rốt cuộc là nhân tố nào làm cho lần này hot bạo, thậm chí có người đề nghị muốn thừa dịp cơ hội này viết tiếp cốt truyện 《Liên Hoàn》，làm xong bản gốc lại ra mấy bộ cùng loại, thừa thế mà xông lên.

Nhưng mà những việc này cũng không liên quan gì đến Kiều Kiều, hiện tại cô đang toàn tâm toàn ý nghĩ làm sao nắm chắc cơ hội không để có được này.

Lần casting ở điện ảnh Đông Hách này không phải là một lần casting bình thường, bởi vì bộ phim điện ảnh này có thể xem như được điện ảnh Đông Hách đầu tư nhiều nhất trong nửa đầu năm nay, không chỉ có diễn viên chính tụ tập các minh tinh mà tổ chế tác cũng toàn tài to mặt lớn tề tụ về, một năm trước đã truyền ra tin tức muốn ra một bộ phim nhựa xuyên không, các nhà đài và bên quảng cáo đều đã nắm hết danh sách các nhân vật trong phim hết rồi.

Nhân vật Kiều Kiều casting lần này thật ra chỉ có phục trang là tốt hơn một chút, dù sao thì ở trong bộ phim điện ảnh lớn như vậy, ngay cả một nhân vật phụ mà nam chính tùy tiện quen qua đường cũng phải tranh nhau sứt đầu mẻ trán. Vai "phi tử" mà Kiều Kiều casting lần này còn được phân đến ba câu thoại, lúc quay phim cũng có thể được một cảnh đặc tả chính diện, quả thực là một kiểu nhân vật phụ tốt nhất được xuất hiện trước người xem, cạnh tranh đặc biệt kịch liệt.

Cho nên công việc quan trọng nhất tiếp theo của Kiều Kiều, chính là suy nghĩ về nhân vật yêu phi "dùng sắc hầu vua" này.

Ngày ấy Đồng Duyên sau một lần hẹn hò với Kiều Kiều xong thì dường như rất vừa lòng với cô, có gọi điện thoại tới vài lần muốn mời Kiều Kiều đi xem phim. Sau khi Kiều Kiều uyển chuyển tỏ về bản thân hiện tại lấy sự nghiệp làm trọng, không muốn dính vào chuyện tình cảm thì đối phương vẫn hoàn toàn không dao động, một ngày gọi vài cuộc điện thoại đến quấy rầy, thậm chí còn hỏi thăm địa chỉ công ty WAWA và muốn đến đón Kiều Kiều tan làm, làm Kiều Kiều phiền đến mức muốn rụng hết cả đầu tóc.

“Đối phó với người như vậy hẳn phải tới mức cầu huyết.” Phương Đồng trầm ngâm nói, trước khi tới WAWA hẳn là người dẫn kênh radio tình cảm, mỗi ngày đều mắng các cặp đôi dây dưa không dứt không còn gì để nói, nhất là biết phân tích tâm lý tình cảm: "Từ nhỏ chắc anh ta toàn nghe lời khen ngợi của mọi người chung quanh mà lớn lên, trong lòng đều có một bộ tiêu chuẩn xử sự và nguyên tắc, thường thường nghiêm túc và cố chấp, luôn hy vọng có người nhìn anh ta - nếu vậy hai người ở bên nhau cũng sẽ không hạnh phúc, tốt nhất nhân lúc còn sớm chấm dứt thì sẽ tốt hơn.”

“Anh nói quá đúng!” Kiều Kiều giống như thấy cứu tinh bắt lấy tay Phương Đồng mà lay mạnh: “Lần trước hình như anh ta nhận được một cái giải

thường gì đấy, xong cố ý gọi điện thoại tới báo cho tôi biết, vấn đề là đó là lúc nửa đêm, nửa đêm đó! Tôi phải mắt nhắm mắt mở mà nói chúc mừng!”

“Cho nên, cô phải cho anh ta một liều thuốc mạnh.” Phương Đồng cười hi hi buông tay: “Làm anh ta phát hiện anh ta không thể nào ép buộc cô dỗi theo anh ta là được, tìm một người có thể đánh bại anh ta.”

“Nhưng tôi đi chỗ nào tìm được người như thế...” Kiều Kiều nhìn nhìn Phương Đồng, vẻ mặt chờ mong nói: “Hay anh được không?”

“Cô muốn hại chết tôi đúng không!” Phương Đồng vừa nghe lời này thì sợ tới mức suýt chút nữa nhảy dựng lên, hấn lắc đầu y hệt trống bỏi: “Trước khi tôi nhận nhiệm vụ này đã bảo đảm với đạo diễn Tống 'tam đại kỷ luật tứ đại điều lệ', nếu mà Đạo diễn Tống biết tôi giả làm bạn trai chị thì Đạo diễn Tống nhất định sẽ lột da tôi, sau đó lại đá tôi tới cái gian radio âm u nhỏ hẹp kia, mỗi ngày nghe cả trai lẫn gái nói hết chuyện tình yêu lâm nhâm trên đời tức đến nổi hộc máu mất.”

Hắn hình như nhớ tới việc gì đáng sợ liền rung mình một cái: “Không... Khả năng đi dẫn kênh tình cảm vẫn còn tốt, lỡ như đạo diễn Tống điều tôi tới kênh chuyện cười người lớn đêm khuya thì đời này của tôi đây liền xong rồi!”

Kiều Kiều thở dài, cô cúi đầu lướt điện thoại lung tung xem tin tức, lướt đến tên Chu Viễn Xuyên dừng một chút nhưng không có click vào.

Thôi được rồi, làm gì một hai phải từ chối Đồng Duyên, dù sao, cũng không ai yêu mình...

@@@@

Điện ảnh Đông Hách tọa lạc ở trung tâm thành phố S, đoạn đường tới đó tuyệt vời hơn so với trong tưởng tượng của Kiều Kiều rất nhiều.

Toàn bộ điện ảnh Đông Hách cũng không phải đơn giản từ một tòa hoặc hai tòa kiến trúc tạo thành, mà là từ một cụm nhà cao tầng siêu to cùng với mười công trình kiến trúc phụ thuộc tụ hợp mà thành, ở giữa tạo thành một quảng trường trung tâm rộng hơn 500 mét vuông, không gian kiến trúc xung quanh được bao phủ bởi cây xanh và tuyết tùng, quả thực như là một tòa thành sừng sững ở trong đô thị hiện đại, một tòa thành riêng biệt.

Bởi vì diện tích quá lớn, từ cửa chính đến phòng hành chính phải chạy xe thay vì đi bộ, xe bảo mẫu của Kiều Kiều sau khi xác minh thân phận mới có thể tiến vào, tài xế lái xe hiển nhiên cũng là lần đầu tiên đi vào Điện ảnh Đông Hách - nơi có thể nói là trái tim của giới giải trí nên vừa lái xe vừa cùng Kiều Kiều ngó trái ngó phải, so sánh với điện ảnh Đông Hách thì quả thực công ty WAWA dù hết sức khí phái nhưng vẫn như một đứa trẻ vừa trưởng thành, thua chị kém em.

Dọc trên đường đi xe tới xe lui, không ít xe thể thao xa hoa và đoàn xe bảo mẫu, ven đường còn thỉnh thoảng có nữ người mẫu trẻ tuổi tới điện ảnh Đông Hách tham quan chụp ảnh lưu niệm, trên đường tùy tiện tùm một người cũng đều rất xinh đẹp, soái ca mỹ nữ đi khắp nơi, Kiều Kiều ngấm một hồi càng thêm hồi hộp.

Nếu người bên này đều là cái dạng trình độ nhan sắc đó thì lần casting này hiển nhiên không có phần cô a.

Vừa đến trước tòa nhà chính 100 mét liền có người cầm lá cờ nhỏ chạy tới, chỉ huy xe Kiều Kiều tiến vào gara ngầm, các động tác đều diễn ra gọn gàng ngăn nắp như vậy, tương đương bày ra quy phạm cao cấp cùng trật tự.

Sau khi tiến vào gara Kiều Kiều liền cùng tài xế tách ra, một mình Kiều Kiều đến quầy lễ tân nhận thẻ nhân viên, thừa dịp thang máy chưa kín người đi lên chỗ casting, thế nhưng trong thang máy Kiều Kiều còn gặp được một diễn viên hài cô rất thích hồi bé, vị nghệ sĩ già đó đã du lịch vòng quanh thế giới nửa năm, đỉnh đầu đã trở lóc sáng bóng nhưng tinh thần vẫn cứ sáng láng, Kiều Kiều cứ nhìn ông chăm chăm, cuối cùng khi ông rời thang máy thì lấy hết can đảm đuổi theo xin chữ ký, nghệ sĩ già thật dễ nói chuyện, cười ha ha mà ký luôn trên áo Kiều Kiều, Kiều Kiều mừng đến mức liên tục khom lưng nói lời cảm ơn.

Không chỉ có như thế, trên đường đi Kiều Kiều còn không ngừng thấy nhiều gương mặt thân quen, rất nhiều diễn viên diễn vai phụ cả đời, chưa bao giờ được người nhớ kỹ tên họ, những gương mặt kia dường như đã từng nhìn thấy ở đâu đó. Mỗi người đều vội vàng, thỉnh thoảng xuất hiện cảnh một đám nhân viên công tác đuổi theo một vị minh tinh, trong đại sảnh người tới người đi nói liên không dứt.

Điện ảnh Đông Hách... Đây là giới giải trí chân chính sao?

-

- ----

Ami: Mặc dù chương trước chưa đủ 300 nhưng vẫn up nè, mà nhiều bạn đọc chùa thật. Hihiuuu như cũ nhen, đủ 300 up tiếp chương mới nò ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chỉ Nam* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Lương Quý Trạch

Edit: Mol

Beta: Hazjk + Thỏ

Sân casting ít nhiều vẫn có chút hỗn loạn cùng ồn ào.

Casting hôm nay đa số là vai phụ một hai câu lời thoại cùng pháo hôi, hơn nữa cạnh tranh kịch liệt, một nhân vật mười mấy người đoạt là hết sức bình thường, cho nên các nhóm người tụ tập, số lượng người cũng lớn, người phụ trách duy trì trật tự cũng bận đến mồ hôi đầy đầu, sau khi Kiều Kiều nhận số thứ tự từ chỗ quản lý thì liền tìm một góc ngồi xuống, bắt đầu điều chỉnh trạng thái, bình ổn sự khẩn trương, gắng đạt tới trình độ diễn xong làm mất người ta sáng rực.

“Cô tới casting nhân vật nào á?” Cô gái ngồi bên cạnh dùng khuỷu tay chọc chọc Kiều Kiều: “Trước kia tôi chưa từng thấy cô.”

“Ách, tôi tới từ WAWA.” Kiều Kiều thấy có người nói chuyện với mình nên vội vàng thân cận: “Tôi tới casting vai 'phi tử số 5', à quên tôi tên Kiều Kiều.”

“Nha, cô may thiệt đó, phi tử số 5 này được đặc tả chính diện đó.” Cô gái vô cùng hâm mộ mà nói: “Tôi tới thử vai cung nữ bê chậu nước, đừng nhìn nó đơn giản như vậy ai cũng có thể làm được, nhưng người cạnh tranh có đến 7 - 8 người.”

“Bê chậu nước mà cũng có người cạnh tranh?” Miệng Kiều Kiều có chút há hốc: “Vậy thì so như thế nào?”

“Rất được chú ý a, đây là cung nữ này được hoàng đế sủng ái nhất, Quý Phi thô bạo nhất gọi bê nước lên, trong lòng hết sức kính sợ lại sợ hãi, hướng hồ phía trước Quý Phi vừa đánh chết một thái giám, cung nữ nhất định càng thêm cẩn thận, nhưng tại vì quá lo lắng mà nàng đã phạm lỗi.” Cô gái cười cười: “Được chú ý lắm nhaa.”

Hai người đang nói thì trong đại sảnh vang lên thông báo casting cung nữ sắp bắt đầu, cô gái vội vàng đứng lên rồi đi. Kiều Kiều cẩn thận nhìn nhìn chung quanh, quả nhiên casting vai này có một đồng người đang chờ, mới vừa thông báo xong sảnh lớn đã ít đi 1/3 người, xem ra hôm nay nhân vật yêu cầu casting đều là chút pháo hôi râu ria cùng vai phụ nhỏ, khó trách có nhiều người tap nham.

Kiều Kiều liền vẫn luôn ngồi ở trên ghế chờ kêu tên, chờ từ giữa trưa đến chạng vạng, chờ cả đoàn người đều đi hết, chờ đến khi sảnh lớn trống trải chỉ còn lại lác đác vài người, cũng không có ai tới kêu Kiều Kiều tham gia casting.

Trong chốc lát có một người phụ nữ mũm meo thể công tác thở hồng hộc từ studio chạy ra, không kiên nhẫn mà phát phát tay: “Về hết đi, về hết đi, buổi casting hôm nay kết thúc, muốn cast ngày mai lại đến, đạo diễn tan làm.”

Vài người cũng đang đợi giống như Kiều Kiều ở sảnh lớn không dám biểu hiện ra bất mãn gì, mọi người giống như tập mãi thành quen chậm chậm thu thập đồ chuẩn bị rồi đi, Kiều Kiều cũng chỉ có thể đứng lên, nghĩ thầm xui nữa còn phải gọi điện cho tài xế, nhờ hần sáng mai lại chờ mình tới đây.

Mới vừa đi được vài bước thì bỗng nhiên nghe được bà mũm phía sau nâng cao giọng hô một tiếng: “Lương, anh Lương! Sao anh lại tới đây!”

Ngay lập tức, không khí âm đạm xung quanh dường như được vực dậy bởi dòng điện 100.000 Volt, một số nhân viên làm việc chạy tới chạy lui ở gian bên cạnh, người phụ trách dọn dẹp com hộp cũng vội vàng nhảy từ trên ghế cao xuống, mấy nhiếp ảnh gia đã mệt mỏi suốt một ngày cũng phải đứng dậy rồi nhanh tay nhanh chân dựng dựng cụ giả đỡ lên, tiếp theo là tiếng bước chân hỗn độn của một đám người đã chờ từ bên ngoài bước vào, quản lý đứng trong đám đó khép nép báo cáo, người đi đầu bước chân vững vàng mạnh mẽ. Bởi vì ngồi trong khu vực chờ có vách ngăn nên Kiều Kiều không nhìn được mặt người đàn ông mà chỉ có thể nghe được giọng nói trầm thấp đầy hấp dẫn của anh ta.

Giọng nói chỉ thuộc về người đàn ông thành thực.

“Không phải casting đến 6 giờ sao? Tại sao mọi người đã bắt đầu thu dọn rồi?”

Giọng nói nhỏ xíu nghe không rõ ràng của quản lý văng vẳng dạ dạ, nhưng hiển nhiên khiến cho người kia hơi hơi không vui.

“Được rồi, tiếp theo bắt đầu đi, dư lại bao nhiêu thì cast bấy nhiêu.”

Kế tiếp, đoàn người đi ra khỏi vách ngăn, người đàn ông cao lớn dẫn đầu nhàn nhạt mà quét mắt mọi người đang chờ một cái sau đó lại đi vào phòng casting, mà đây cũng là lần đầu tiên Kiều Kiều ở trong hiện thực nhìn thấy ảnh đế đứng đầu giới giải trí Lương Quý Trạch.

Anh bảo dưỡng rất tốt, đã là đàn ông trưởng thành gần 40 nhưng y như thanh niên 28 - 29 tuổi, chỉ khác là thêm một phần trầm ổn, không biết có phải bởi vì mới từ cái lễ trao giải nào đó chạy tới hay không nên trên người Lương Quý Trạch ăn mặc chỉnh tề một bộ tây trang chất liệu cao cấp màu đen, càng tô đậm dáng người phóng khoáng vai rộng chân dài. Tây trang người đàn ông mặc cũng không hoàn toàn màu đen, quan sát cẩn thận thì có thể nhìn thấy trên áo khoác trải dài các hoa văn ẩn chìm không đồng nhất, một ít hoa văn tương đối tùy tiện ngược lại trung hoà khí chất quá mức thành thực của anh, chỉ là làm ngu quan càng thêm thâm thúy cùng lạnh lùng.

Anh chỉ đứng ở chỗ cửa một chút rồi biến mất sau vách ngăn, bà mũm treo lên tươi cười đầy mặt, bắt đầu sắp xếp vài người còn ở lại chuẩn bị casting, trong miệng không ngừng nói cơ hội khó có được, người như Lương ảnh đế trước giờ không tới xem người mới casting, hôm nay bọn Kiều Kiều xem

như đụng phải vận may lớn.

Mấy người mới trong khu vực chờ đều xoa tay vực dậy khí thế, Kiều Kiều cũng nhanh chóng ngồi xuống ôn lại lời thoại, lời thoại của cô lộn tới lộn lui cũng chỉ có 3 câu, thật sự thì không có gì nặng nề, nhưng từ khi bị Lương Quý Trạch quét mắt một cái thì trong lòng Kiều Kiều liền nhảy lambarda, nên cô đành phải dựa vào việc ôn lời thoại để bình phục tâm tình.

Không biết Lương Quý Trạch có còn nhớ hay không... Trước đó anh ấy đã cùng đóng AV với mình?

Khẳng định là không nhớ rõ đi, mỗi ngày anh ấy gặp nhiều người như vậy, chỉ sợ có khi người cùng lên giường nhiều quá đếm không hết, chắc không có khả năng ai cũng nhớ rõ đâu.

Kiều Kiều nghĩ lung tung như vậy nên không nghe được tiếng bà mồm kêu số thứ tự của mình, cho đến khi bà ta không kiên nhẫn mà gõ gõ lưng ghé Kiều Kiều thì Kiều Kiều đứng lên như mới vừa tỉnh lại ở trong mộng.

“Tâm hồn vút trên mây rồi à? Tôi kêu lâu như thế mà cũng không nghe thấy?”

“A! Xin lỗi...”

Kiều Kiều điều chỉnh tâm tình xong đi theo bà mồm tới phòng casting, bà dẫn Kiều Kiều tới cửa sau ý bảo cô tự đi vào, Kiều Kiều đành phải hít sâu mấy nhịp, tự dặn chính mình phát huy trình độ ngày thường là ôn, ngàn vạn lần không được khẩn trương, sau đó mới thật cẩn thận đẩy cửa ra.

Ánh đèn trong đại sảnh casting chiếu sáng, nhiếp ảnh gia cùng ánh sáng ở bên trong đã bày trận địa từ sớm sẵn sàng đón quân địch, chỉ chờ Kiều Kiều lên sân khấu.

Kiều Kiều không dám nhìn Lương Quý Trạch, đôi mắt chỉ nhìn chằm chằm quản lý dưới ghế giám khảo, cô giới thiệu đơn giản một chút về mình rồi sau đó bắt đầu chính thức biểu diễn, phi tử số 5 này đến cả tên cũng không có, nhân vật nhỏ tới mức chỉ có 3 câu thoại, nhưng 3 câu thoại mà cô nói này đều là ngọn lửa xúc tác mâu thuẫn lớn hơn nữa. Nhiệm vụ của Kiều Kiều chính là trong lúc nói 3 câu này ra thì có thể biến một phi tử yêu mị độc ác trên giấy thành người thật.

“Casting “phi tử số 5” —— start!”

“Hoàng Thượng...” Kiều Kiều rũ mắt, khi nhắc lên đã tràn đầy tình yêu say đắm mà khao khát, cô chậm rãi thả lỏng vai lưng, tay cũng nhẹ nhàng (bên người làm ra một cái động tác gì đó, thanh âm cũng mềm mại hơn: “Hoàng Thượng lâu rồi không tới... Trong mắt Hoàng Thượng chỉ có mình Thu Thủy tỷ tỷ, chắc không nhớ đến thiếp.”

Tiếp theo, cô lại làm ra động tác nhẹ đắm vào không khí, thanh âm hết sức hờn dỗi: “Còn nữa, viên dạ minh châu mà lần trước Hoàng Thượng ban thưởng cho thiếp, thiếp thích vô cùng, đã sai người cất giữ thật tốt, mỗi khi nhớ Hoàng Thượng, thiếp liền lấy ra ngắm một chút.....”

Đôi mắt Kiều Kiều thuận thế lướt xuống, mắt đối mắt với Lương Quý Trạch đang ngồi nghiêm chỉnh ở dưới đài, người đàn ông chống cằm đang không chớp mắt mà chỉ nhìn Kiều Kiều chằm chằm, ánh mắt sâu thẳm tựa như biển sâu, Kiều Kiều sợ tới mức nhanh chóng quay đầu đi, bởi vậy nên suýt chút nữa quên câu thoại cuối.

“Thiếp thấp cổ bé họng, nhưng cầu Hoàng Thượng đừng quên chuyện của Hạ tướng quân a...” Kiều Kiều cuối cùng làm ra động tác roi lệ, lau nước mắt, cổ tay lơ đãng giờ lên, kết thúc casting.

“Dừng.”

“Cô có thể về trước, nếu có tin tức gì sẽ báo lại với cô sau.” Quản lý tuyển diễn viên vội vàng ghi trên note như để nhớ kỹ cái gì, cũng không ngẩng đầu lên mà nói, Kiều Kiều khom lưng nói lời cảm ơn, một khắc cũng không chần chừ ở chỗ này mà trốn ra khỏi chỗ casting, đi ra phía xa rồi nhưng vẫn còn phảng phất có thể cảm nhận được ánh mắt Lương Quý Trạch như thực chất dính ở trên người, cả người cô đều rét run.

Giống như bị người dùng bùa hóa đá.

- - -

Đủ 300 vote up chương, ấn vote đi nò

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Bị tập kích bất ngờ ở toilet

Edit: Mol

Beta: Su

Kiều Kiều vặn mở vòi nước xong vẩy nước lên mặt, tính cưỡng bách mà hong đi lên về điểm này áp xuống nhiệt độ đôi chút.

Toilet ở điện ảnh Đông Hách cũng được trang hoàng lộng lẫy, bồn rửa tay nguyên khối gương siêu lớn cơ hồ chiếm một mặt tường, bên cạnh còn có các loại dung dịch rửa tay đủ mọi màu sắc để lựa chọn sử dụng, Kiều Kiều ở chỗ casting đợi suốt một ngày, chỗ đó lại hứng gió bốn phía, ngón tay nắm kịch bản đều cứng cứng lại, thật vất vả đựng phải dòng nước ấm áp nên không nhìn được liên để nó chảy trong chốc lát.

Bên ngoài vang lên âm thanh gõ cửa nhẹ nhàng hai cái, tuy rằng trong phòng vệ sinh nữ của Điện ảnh Đông Hách có những gian phòng đơn độc nhưng cửa vào từ bên ngoài có thể khoá trái được ở bên trong, thời điểm Kiều Kiều tiến vào thấy cái khóa tinh xảo thì liền nghịch nghịch khóa lại, thế cho nên lúc này tự nhiên biến thành trở ngại cho người bên ngoài tiến vào.

“Chờ một chút, ra ngay đây...” Kiều Kiều vội vàng khóa vòi nước lại rồi rút khăn giấy lau tay, cô vừa lau vừa mở khóa hình hoa ra, không ngờ rằng cửa vừa mở được một cái khe nhỏ thì đột nhiên liền có một người xông vào.

Kiều Kiều hoảng sợ, còn không chờ cô thấy tình huống rõ ràng thì cánh tay đã nhanh chóng bị người nắm lấy vặn ra phía sau, người xông vào sức lực mạnh mẽ, trực tiếp đẩy Kiều Kiều vào buồng vệ sinh gần nhất xong trong nháy mắt đã "cùm cùm" khóa lại.

“Buông tôi ra! Anh là ai? Cứu với!” Kiều Kiều phát giác đối phương rõ ràng là một người đàn ông cao lớn, bởi vậy nên cô giãy giụa hết sức kịch liệt. Cô ra sức đá vào vách tường buồng vệ sinh, có vài cái còn xác thật đá trúng đối phương, người đàn ông cũng không để Kiều Kiều làm loạn nữa, hai chân dài hữu lực kẹp chặt, khiến nửa người dưới của Kiều Kiều không thể động đậy, cô chỉ có thể phí công mà nhích tới nhích lui, như là một bé cá con nhảy khỏi mặt nước.

“Suýt...” Người đàn ông từ phía sau sờ lên cằm Kiều Kiều, mỗi lần theo sau cổ Kiều Kiều một đường hôn đến bên tai, giống như là hít thuốc phiện mà hưng hăng ngửi đầu tóc cùng làn da của cô, thờ dốc đến lợi hại, cánh tay càng gắt gao ôm eo Kiều Kiều, cơ hồ làm cho Kiều Kiều hít thở không thông.

“Thời điểm casting tôi đã suy nghĩ... Nhất định phải ấn cô ở trên tường làm nát...”

Người đàn ông thì thầm bên lỗ tai Kiều Kiều, Kiều Kiều giống như bị ngũ lôi oanh đỉnh, khiếp sợ mà quên mất giãy giụa, người này là Lương Quý Trạch?! Tại sao lại là anh ta?!

Nhưng hiện thực đã không chấp nhận được Kiều Kiều nghĩ nhiều, Lương Quý Trạch vừa như phát cuồng mà hôn môi Kiều Kiều ở sau cổ cùng vai lưng cô, lại còn vừa hưng hăng kéo quần đùi của cô xuống một chút. Kiều Kiều hét lên một tiếng, nửa cái mông tròn đã lộ ra. Tây trang chất lượng cao của Lương Quý Trạch dán lên làn da Kiều Kiều, lớp vải lạnh lẽo khiến cả người Kiều Kiều run lên.

“Anh Lương, anh tỉnh táo lại một chút!” Lỗ tai Kiều Kiều bị đối phương cắn ở trong miệng, mùi hương thảo hoa mạn đà la trắng cực nhẹ trên người anh giống như một cái lưới tơ tinh mịn bao vây toàn thân Kiều Kiều. Lương Quý Trạch dùng một bàn tay cởi bỏ khuy áo trên tây trang của mình, Kiều Kiều gắng sức mà nhón chân dùng kim loại trên belt cọ xát với khóa vận của buồng vệ sinh. Mắt thấy khóa vận sắp bị cọ đến mở ra, Lương Quý Trạch đang cởi khuy áo lại đột nhiên ôm Kiều Kiều di chuyển, đề chính diện Kiều Kiều ở trên vách tường toilet.

Kiều Kiều suýt chút nữa bị đâm ngốc mà ngơ ngác nhìn mặt Lương Quý Trạch, người đàn ông cúi đầu từ trên cao nhìn xuống, cởi bỏ áo khoác tây trang để lộ ra áo sơ mi màu trắng với chiếc cà vạt làm từ lụa được thắt nơi yết hầu, trong đầu Kiều Kiều bỗng nhiên lag mà toát ra một câu:

Nghe nói hình dáng to nhỏ của yết hầu có quan hệ trực tiếp với năng lực làm tình của đàn ông...

“Cô xem,” Lương Quý Trạch mỉm cười, dường như có chút tà khí: “Tôi luôn có thể bắt được cô.”

“Rầm”—— Chân Kiều Kiều xuyên qua dưới háng người đàn ông rồi lập tức đá văng cửa, Lương Quý Trạch chậm chạp mà quay đầu lại nhìn nhìn cánh cửa vừa bị đá, Kiều Kiều nghiêng ngả lao đảo mà lướt qua Lương Quý Trạch chân dài xong chạy hướng ra ngoài cửa. Lương Quý Trạch cau mày giống như đầu óc bị đông đặc mà đứng ở đó phát ngốc, Kiều Kiều không chậm trễ cơ hội này, cô vội vàng vặn mở cửa chạy ra khỏi toilet.

Mang giày cao gót mà chạy ở trên sàn đá cẩm thạch rất khó tránh khỏi trơn trượt, nhưng Kiều Kiều hiển nhiên không bận tâm được nhiều như vậy, ngoài toilet vừa vặn có một nhân viên dọn vệ sinh nam đi ngang qua, Kiều Kiều giống như nhìn thấy cứu tinh mà ngay lập tức bắt lấy đối phương lộn xộn giải thích tình huống bên trong, bảo hắn nhanh chóng đi gọi người tới, cô vẫn cứ cảm thấy trạng thái tinh thần này của Lương Quý Trạch rất rất không bình thường, như là đắm chìm ở trong cái gì đó không thoát ra được.

“Ok! Xin cô đừng nóng nảy! Tôi lập tức đi vào kiểm tra.” Nhân viên vệ sinh vừa nghe liền biết tình huống khẩn cấp, hắn lập tức dùng bộ đàm liên hệ với quản lý, nhiều bảo vệ thân thể khỏe mạnh khác cũng được gọi tới, bên ngoài toilet nữ cũng được dựng bảng “Xin đừng vào trong”, sau đó 3 - 4 người đàn ông cùng nhau xông vào, thực mau bên trong truyền ra tiếng Lương Quý Trạch gầm nhẹ, giống như sư tử đực bị nhốt ở trong lồng sắt.

Nhưng rốt cuộc cũng như trúng chọi đá, thực mau Lương Quý Trạch lung lay đã được người đỡ từ trong toilet bước ra, ánh mắt anh hơi chút tan rã, mấy người đàn ông vừa phải cẩn thận sao cho không bị Lương Quý Trạch đá thương và lại còn không thể khiến Lương Quý Trạch bị thương, hai bên cầu thang đều được người tạm thời chằng dây cách li, mấy người quản lý tây trang giày da chậm chậm chạy tới, chỉ huy nhân viên an ninh đỡ Lương Quý Trạch xuống lầu nghỉ ngơi.

“Thực xin lỗi cô Kiều... Công ty chúng tôi nguyện bồi thường mọi phí tổn cho cô.” Một quản lý cấp cao có thể tên màu sắc khác với những người khác đứng ở trước mặt Kiều Kiều trình trọng khom lưng 90 độ: “Làm ơn giữ im lặng với chuyện hôm nay không nói ra ngoài!”

“... Tôi có thể không nói ra ngoài, nhưng ít nhất hãy cho tôi một lời giải thích.” Kiều Kiều dừng một chút, dường như hạ rất lớn quyết tâm, cô nhẹ giọng hỏi: “Anh Lương —— Có phải sử dụng ma túy hay không?”

“Đương nhiên không phải!” Quản lý cấp cao có vẻ càng khiếp sợ hơn so với Kiều Kiều, hần vội vàng lắc đầu phủ nhận: “Anh Lương bảo vệ danh tiếng rất tốt, chưa bao giờ dính líu đến bất kì tin tức nào về ma túy!”

“Vây...”

“Cô Kiều, cô có biết kịch bản《 Luôn mãi cự tuyệt 》mới vừa đạt giải Kim Tượng vừa rồi không?” Thấy Kiều Kiều không nói tiếp, quản lý cấp cao liền tự nói tiếp: “Kịch bản này nói về một người phụ nữ bị bạo hành gia đình bởi người chồng thường xuyên sử dụng ma túy và sau khi ly hôn thì vẫn bị người chồng cũ theo dõi và quấy rối, cuối cùng bị bắt tự sát.”

Hần trầm mặc một chút, nói: “Anh Lương đã tiếp nhận kịch bản này, đóng vai người chồng nghiện ngập... Mà ở phân cảnh 79 trong kịch bản người chồng theo dõi nữ chính đến toilet nữ rồi sau đó cưỡng bạo... Cô hiểu ý của tôi không?”

Kiều Kiều gian nan nói: “Ý anh nói là, anh Lương... Nhập vai quá sâu?”

“Đúng vậy.” Quản lý cấp cao thở dài một tiếng: “Chắc là do dáng người của cô Kiều đây quá mức giống với nữ chính trong phim chứ nếu không anh Lương cũng sẽ không bỗng nhiên gây khó dễ, bởi vì đó giờ anh ấy luôn điều chỉnh trạng thái rất tốt.”

Đúng vậy, nói như vậy mọi chuyện đều rõ ràng.

Kiều Kiều nghĩ đến tinh thần Lương Quý Trạch vừa nãy hơi có chút trạng thái điên cuồng, anh mới vừa xem casting của Kiều Kiều xong, thế cho nên không thể nào lên con hoặc là cần thuốc, dù sao khi test casting anh vẫn ở trạng thái bình thường —— À mà khoan, khi đó anh ấy thực sự bình thường sao?

Kiều Kiều không dám nghĩ tiếp, cô uyển chuyển từ chối phiếu chỉ dẫn lấy sự im lặng từ quản lý cấp cao và chỉ lấy một số tiền bồi thường tinh thần nhỏ xong liền rời đi. Quản lý cấp cao kêu người dẫn Kiều Kiều rời đi từ cầu thang dự phòng, nhưng lại ngẫu nhiên thấy cảnh Lương Quý Trạch đang bị bạo an nửa cường bách nửa khuyên nhủ đỡ vào phòng ở hành lang, Lương Quý Trạch cũng thấy được Kiều Kiều, anh cách Kiều Kiều một khoảng xa như vậy hơi cười, sau đó chậm rãi làm một khẩu hình.

Ông hoàng giới giải trí suốt mười mấy năm - Lương Quý Trạch, ngay cả thời điểm nói ra lời như vậy nhưng khuôn mặt cũng vẫn cứ anh tuấn làm người ta hoa mắt say mê.

Anh nói: Tôi sẽ bắt được cô.

- - -

Mấy hôm rày không để ý đã đủ vote nên giờ mới up:< sorry mọi người

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chỉ Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Thời gian cao điểm

Edit: Mol

Beta: Thổ + Hazjk

Kiều Kiều tiến vào gara không thấy được tài xế đưa mình tới cùng xe bảo mẫu mà ngược lại thấy Tần Thụy Thành đứng cạnh chiếc xe hồng phong tao của anh chạy đến huyết sáo với Kiều Kiều.

“Em gái, muốn anh đưa về nhà không?”

Không biết có phải sợ có người nhận ra hay không mà cái kính râm Tần Thụy Thành đeo ước chừng có thể che khuất nửa khuôn mặt, quần áo cũng chọn một bộ tối màu, hai tay đút túi quần, dáng vẻ lưu manh dựa vào trước nắp xe, quả thực giống y chang đại ca côn đồ.

Nếu bình thường Kiều Kiều nhất định phải chế nhạo Tần Thụy Thành hai câu, nhưng sau khi trải qua một ngày phạt phòng lên xuống như thế ở Điện ảnh Đông Hách, Kiều Kiều thấy Tần Thụy Thành tựa như gặp được người nhà, không chỉ cảm động mà suýt chút nữa còn xém nhào qua ôm đùi.

“Tần Tần!” Kiều Kiều vui mừng chạy tới, đánh giá Tần Thụy Thành từ trên xuống dưới: “Anh quay xong bộ phim hệ liệt kia rồi hả? Sao rảnh tới đón em vậy?”

“Vừa lúc quay xong, nghe nói em một mình chạy tới Đông Hách nên anh tranh thủ lúc rảnh rồi qua đây thăm em một tí.” Tần Thụy Thành xoa xoa vầng trán có chút nhăn của Kiều Kiều rồi nhún mày lại: “Casting có thuận lợi không? Sao lại làm về mặt bị người khi dễ thế này? Xảy ra chuyện gì sao?”

Kiều Kiều khịt mũi hai cái, cường đánh tinh thần lộ ra một nụ cười tươi rói, cô hay tự mình gánh hết mọi việc, cũng không muốn để cho người khác lo lắng quá nhiều về mình, chỉ lắc lắc đầu và nói: “Không có việc gì, sàn nhà hơi trơn nên lúc đi bị trượt chân, cánh tay hình như bầm rồi.”

“Bầm rồi? Để anh nhìn xem.” Tần Thụy Thành không nói hai lời giữ chặt cánh tay Kiều Kiều rồi vén tay áo cô lên, trên cánh tay Kiều Kiều xác thật bầm nguyên một khối xanh tím, có lẽ là thời điểm gãy gậy đụng phải góc nhọn của bồn rửa tay.

Tần Thụy Thành nhìn chằm chằm trong chốc lát rồi bỗng nhiên cúi đầu hôn lên trên khối bầm một cái, sau đó giương mắt cười nói: “Chờ ăn uống xong anh sẽ an ủi em thật tốt.” Anh mở cửa xe ý bảo Kiều Kiều ngồi vào trong: “Lên xe đi, dắt em đi ăn đồ ngon.”

Kiều Kiều đứng tại chỗ không nhúc nhích, vẻ mặt cảnh giác che lại cánh tay và hỏi: “Chỉ là đi ăn thôi sao?”

Tần Thụy Thành thở dài, dường như nhận mệnh mà gật gật đầu: “Em đừng dùng ánh mắt chống lưu manh nhìn anh có được không, em đã mệt mỏi suốt cả một ngày thì anh sao có thể cưỡng bách em làm chuyện khác.”

Đương nhiên nghĩ ngợi xong thì khác.

Tần Thụy Thành yên lặng thêm một câu ở trong lòng.

@@@

Điện ảnh Đông Hách chiếm diện tích rất rộng lớn, Tần Thụy Thành cũng là mới đến nên không quá quen đường, quẹo trái quẹo phải rất nhiều lần mới thấy cổng lớn của Điện ảnh Đông Hách, kết quả không biết có phải vừa lúc dính ngay thời điểm tan tầm hay không mà trước cổng dòng xe mênh mông cuộn cuộn xếp thành một con rồng dài ngoằn, đều là chờ chiếc xe phía trước đi. Còn bảo vệ quản lý xuất nhập lại không quá nóng vội, chậm rì rì mà kiểm tra giấy thông hành từng xe một, dù tư cách liền quẹo đến phía trước tiếp tục xếp hàng, chậm như sên bò.

Tần Thụy Thành táo bạo mà đập vào vô lăng một chút, xe phát ra một hồi còi dồn dập.

“Bấm còi cũng vô dụng, Đông Hách quản lý vô ra đặc biệt nghiêm khắc.” Kiều Kiều thò đầu ra cửa sổ xe nhìn nhìn đoàn xe trước sau rồi nhún nhún vai: “Sáng nay em ngồi xe tới đã lãnh hội qua rồi, nếu không có giấy chứng nhận cao cấp thì chỉ có thể thành thành thật thật đợi đến thiên hoang địa lão.”

“Như vậy đi đến nhà hàng cũng không biết tới bao giờ.” Tần Thụy Thành nhìn thoáng qua kính chiếu hậu xong nhăn mày: “Được rồi, phía sau xe cũng còn một hàng dài, xem ra hôm nay chỉ có thể đợi ở chỗ này.”

Một người bảo an đi tới gõ gõ cửa sổ xe, Tần Thụy Thành hạ kính xe đưa giấy chứng nhận của mình qua, người nọ nhận xong nhìn kỹ trước sau rồi trả lại Tần Thụy Thành xong tiếp tục vươn tay về phía Kiều Kiều: “Còn cô?”

“Chờ một lát……” Kiều Kiều rời tinh rồi cúi đầu mà lục túi, bỗng nhiên bên ngoài truyền đến một tiếng huýt sáo, xa xa có một người đàn ông cao to cầm loa hét: “Chú ý! Chú ý! Kế tiếp các xe di chuyển về trước 100 mét nhường cửa trước ra! Lặp lại một lần nữa, các xe di chuyển về trước 100 mét! Đúng đúng, từ chiếc cuối cùng kia bắt đầu! Nhanh một chút!”

Bảo an đang muốn kiểm tra giấy chứng nhận của Kiều Kiều bị hấp dẫn lực chú ý, hẳn cũng không cần chứng nhận Kiều Kiều nữa, hai ba bước chạy đến đoàn xe cuối cùng bắt đầu chỉ huy các xe phía sau di chuyển, các nhân viên an ninh vốn chậm rì rì ngay lập tức giống như vận dây cót, động tác hết sức nhanh chóng lên, thối còi thổi còi, chỉ huy chỉ huy, không đến 30 giây, hàng sau cùng đã có xe bắt đầu lùi lại.

“F*ck.” Tần Thụy Thành vốn dĩ ghen một bụng hỏa, hiện tại lại phải quay trở về nơi bắt đầu, anh bức bối dứt khoát gài số lùi và dẫm chân ga. Quảng trường lùi 100m giống như khi chạy trên đường thẳng, vừa tăng tốc liền quay đầu. Chiếc Toyota phía sau sợ tới mức bấm còi, bởi vì sợ Tần Thụy Thành nếu không kịp phanh sẽ tông vào đầu xe của nó.

“Rốt cuộc có chuyện gì thế trời?” Kiều Kiều lại lần nữa thò đầu nhìn xung quanh, phát hiện thật nhiều chủ xe cũng giống cô thò đầu ra bên ngoài xem khắp nơi, hiệu suất chỉ huy của nhân viên an ninh cao kinh người, không đến 20 phút, trước cổng lớn Điện ảnh Đông Hách đã mở ra một con đường thênh thang rộng lớn, song sắt ngăn mọi người ra vào cũng được dựng lên, Như thể đang đợi ai đó đi qua.

Người đàn ông cao lớn lại thối còi, lần này, các nhân viên bảo vệ đều lon ton trở lại đội, chăm chú đứng bên hàng quản lý, thần thái lười biếng lúc trước biến mất, nghiêm túc hơn rất nhiều.

Chẳng bao lâu, mục tiêu của sự chuyển giao bất ngờ này đã xuất hiện.

“Quả nhiên là đang đợi chiếc xe này đi qua a.” Kiều Kiều ghé vào trên cửa sổ nhìn trong chốc lát, trong giọng nói ít nhiều có chút mất mát: “Em còn tưởng rằng sẽ là một chiếc xe thực sang trọng cơ...”

Xác thật, chỉ nhìn ngoại hình một cách đơn thuần, từ xa tới gần thoát nhìn chiếc xe hơi màu đen không có khác biệt rõ ràng gì mấy so với những chiếc xe vụt nhanh trên đường khác, trừ bỏ thân xe hơi dài hơn mức bình thường thì cơ hồ không có gì chói mù mắt chó người thường, thậm chí ngay cả hãng xe cũng là nhãn hiệu nước ngoài nào đó tùy ý có thể thấy được trên đường cái. Nếu không phải nó xuất hiện trong thời điểm đặc thù như vậy thì Kiều Kiều còn tưởng rằng đây là chiếc xe ngoại lai nào đó đi lầm đường.

“Xe này nhìn có phải đặc biệt bình thường hay không?” Tần Thụy Thành thò đầu qua cười hỏi Kiều Kiều.

“Hoàn toàn không có gì đặc sắc, cảm giác đầy đường đều giống như vậy...”

“Giá cả chiếc xe này cơ hồ so với xe của chúng ta cộng thêm một loạt xe nữa mới bằng được.” Tần Thụy Thành nghĩ nghĩ rồi lại bổ sung thêm một câu: “Đương nhiên nếu chỉ tính riêng xe của anh thì giá cả cũng đã chẳng rẻ mấy.”

“À?” Kiều Kiều bị chấn động rồi, phản ứng đầu tiên của cô chính là cảm thấy không thể tin nổi: “Một loạt xe cộng lại cũng hơn trăm vạn đi? Tốn nhiều tiền như vậy chỉ để mua một chiếc xe thường thường không có gì khác biệt?”

“Là tốn ngàn vạn mua một chiếc xe thường thường không có gì khác biệt.” Tần Thụy Thành gãi gãi cằm xong bỗng nhiên cười nói: “Điều thấp rất ý nghĩa hay sao ấy, lúc trước trong giới chơi xe lưu truyền một câu chuyện về cái xe này bị chê cười, nói có người nọ đi xe này ra bãi đỗ xe, kết quả bị bảo an quát lớn cách xa chiếc Audi bên cạnh, nếu làm quẹt trầy Audi thì sẽ không đền nổi.”

Kiều Kiều bật cười ra tiếng: “Điều thấp tới ghen khuất a, ai sẽ mua chiếc xe như vậy trời?”

“Chiếc xe kia không phải đang chạy về đây sao. Em có thể nhìn kỹ xem là ai mua. Dù sao thì anh cũng không lý giải được khái niệm tiêu pha tới mức đó, chắc là do anh còn trẻ đi.”

Kiều Kiều thật sự ấn cửa sổ xe xuống nhòm, chiếc xe đen thui kia chạy không nhanh lắm, lại bởi vì xe Tần Thụy Thành đứng đầu cho nên thời điểm khi xe kia lướt qua chỉ cách gần 10m, trên lý luận khoảng cách này là hoàn toàn có thể thấy rõ ràng.

Chỉ tiếc cửa sổ xe đối phương dán màng chống tia UV phi thường xịn, từ góc độ Kiều Kiều nhòm qua chỉ có thể nhìn thấy một cái hình cắt màu đen hơi mờ ở bên trong. Kiều Kiều điều chỉnh vài vị trí cũng vẫn không thấy rõ, thời điểm đang muốn từ bỏ thì bên kia bỗng nhiên hạ cửa sổ xe xuống.

“Di, không phải là một lão già hả?”

Bởi vì cửa sổ xe hạ xuống có một chút xiu, trước tiên Kiều Kiều thấy được mái tóc màu nâu đen xử lý hoàn toàn hoàn mỹ, tiếp theo là cái trán tròn bóng, mày kiếm anh khí, đôi mắt hẹp dài, Kiều Kiều lúc này đã cảm thấy hơi chút không ổn, nhưng cả người cô ngồi ở cửa sổ xe hoàn toàn hiện rõ, muốn tránh cũng không thể tránh.

Người ngồi trong xe là Lương Quý Trạch.

Anh nhàn nhạt liếc Kiều Kiều một cái, môi mỏng hoàn toàn lộ ra hơi hơi nhếch một độ cung tà khí, tựa hồ anh đã nhìn chăm chăm Kiều Kiều thật lâu, chẳng qua vừa nãy mới lựa chọn bại lộ bản thân ra.

“Lương anh đế a.” Tần Thụy Thành cũng thò đầu nhìn thoáng qua, anh lạnh lùng nhìn lại Lương Quý Trạch. Lương Quý Trạch chỉ lưu lại một cái thoáng nhìn sau đó một lần nữa nâng cửa sổ xe lên rồi tăng tốc phóng ra cổng lớn, quẹo vài cái đã không thấy tăm hơi.

Barrier một lần nữa rơi xuống, các nhân viên an ninh lại bắt đầu dựa theo tiến độ ban đầu chỉ huy các chiếc xe còn lại xuất nhập, hết thấy lại về tới trạng thái vừa rồi, tựa hồ lúc Lương Quý Trạch đi qua chỉ là một tiểu nhạc đệm.

“Mặt sao lại trắng bệch như vậy?” Tần Thụy Thành vỗ vỗ khuôn mặt Kiều Kiều, sau đó duỗi tay nâng cửa sổ xe lên: “Trúng gió lạnh hả? Lần sau không cần thò đầu ra ngoài đâu.”

“..... Vâng.” Kiều Kiều ngoan ngoãn gật gật đầu, nhân lúc Tần Thụy Thành không chú ý thì lại trộm xoa xoa ngực bản thân.

Cảm giác thật đáng sợ.

- - - - -

Sorry mấy nàng, hôm trước bận giờ up bù nha ><

Bạn đang đọc truyện *AV Quay Chụp Chi Nam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.